Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

3648

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

1889.
147

ΟΜΗΡΙΚΗ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΙΣ
ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΙΛΟΛΟΓΩΝ

ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΖΗΚΙΔΟΥ

«Ἀναγκαῖον ἔν τε ἄλλοις ποιηταῖς διατρίβειν πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς καὶ δὴ καὶ μάλιστα ἐν Ὁμήρῳ, τῷ ἀρίστῳ καὶ θειοτάτῳ τῶν ποιητῶν, καὶ τὴν τούτου διάνοιαν ἐκμανθάνειν, μὴ μόνον τὰ ἔπη, ζηλωτόν ἐστιν.»

(Πλάτ. Ἴωνι σελ. 530, δ΄.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ» Ι. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
14 — Ὁδὸς Βορρᾶ — 14.

1889

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν μου

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΩι ΖΑΠΠΑι,

ΑΝΔΡΙ ΦΙΛΟΓΕΝΕΣΤΑΤΩι,

ΕΝΘΕΡΜΩι ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΠΡΟΣΤΑΤΗι

ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩι ΕΘΝΙΚΩι ΕΥΕΡΓΕΤΗι,

ΔΕΙΓΜΑ ΕΛΑΧΙΣΤΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ

ΑΝΘ ΩΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΡΑΞΕΝ ΑΓΑΘΩΝ

ΤΟΔ ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖται ὅτι ὁ ἄριστος καὶ θειότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρός [1] ἐστιν οὐ μόνον ἐθνικὸς ἀλλὰ καὶ παγκόσμιος ποιητής, παντὶ αὐτὸν ἀναγινώσκοντι χρήσιμος γινόμενος. Αὐτὸς τοὺς Ἕλληνας τραγικοὺς παρήγαγεν [2]· ἐφ' ᾧ δικαίως καὶ ὁ Αἰσχύλος τὰς αὐτοῦ τραγῳδίας καλεῖ τεμάχη τῶν μεγάλων τοῦ Ὁμήρου δείπνων [3]· αὐτὸς ἐγένετο διδάσκαλος τῆς ἐθνικῆς παιδεύσεως [4]· αὐτὸς περὶ τῶν καλλίστων τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ὠφελίμων ἐδίδαξε, περὶ πολέμων καὶ στρατηγιῶν καὶ διοικήσεων πόλεων καὶ περὶ παιδείας ἀνθρώπου [5]· αὐτὸς πανταχοῦ σχεδὸν τῶν ποιημάτων αὐτοῦ ἐπήνεσε τὴν ἀρετήν· διότι, ἵνα κατὰ τὸν μέγαν Βασίλειον εἴπω, «πᾶσα ἡ ποίησις αὐτοῦ ἀρετῆς ἔστιν ἔπαινος καὶ πάντα αὐτῷ πρὸς τοῦτο φέρει ὅ,τι μὴ πάρεργον» [6]. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ ῥήτωρ Ἰσοκράτης τάδε περὶ Ὁμήρου λέγει· «Οἶμαι δὲ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν μείζω λαβεῖν δόξαν, ὅτι καλῶς τοὺς πολεμήσαντας τοῖς βαρβάροις ἐγκωμίασε καὶ διὰ τοῦτο βουληθῆναι τοὺς προγόνους ἡμῶν ἔντιμον αὐτοῦ ποιῆσαι τὴν τέχνην ἔν τε τοῖς τῆς μουσικῆς ἄθλοις καὶ τῇ παιδεύσει τῶν νεωτέρων, ἵνα πολλάκις ἀκούοντες τῶν ἐπῶν ἐκμανθάνωμεν τὴν ἔχθραν τὴν ὑπάρχουσαν πρὸς αὐτοὺς καὶ ζηλοῦντες τὰς ἀρετὰς τῶν στρατευσαμένων τῶν αὐτῶν ἔργων ἐκείνοις ἐπιθυμῶμεν» [7]. Ὁ δὲ ῥήτωρ Λυκοῦργος τάδε λέγει· «Οὕτως ὑπέλαβον ὑμῶν οἱ πατέρες ἀπονδαῖον εἶναι ποιητὴν τὸν Ὅμηρον, ὥστε νόμον ἔθεντο καθ' ἑκάστην πεντετηρίδα τῶν Παναθηναίων μόνου τῶν ἄλλων ῥαψῳδεῖσθαι τὰ ἔπη» [8].

Ἐπίσης δ' ὁμολογεῖται ὅτι τοῦ θείου τούτου ποιητοῦ, ἵνα καλῶς κατανοηθῇ τὸ γλωσσικὸν ἰδίωμα καὶ ἀκριβωθῇ τὸ τυπικὸν τῆς γλώσσης αὐτοῦ, ὅπερ τὰ μέγιστα συμβάλλεται

(1) Πλάτ. Ἴων σ.530, δ'. (2) Πλάτ.Πολιτ.595,γ'.598,δ'. (3) Ἀθην. Δειπνοσοφ. Η', σ. 347, ε'. (4) Πλάτ. Πολιτ. 606, ε'. (5) Πλάτ. Πολ. 599,γ'. καὶ Ἀριστοφ. Βάτραχ. 1034—1036. (6) Παραίνες. πρὸς τοὺς νέους § V. πρβλ. καὶ Διογεν.Λαέρτ.Β,α'. (7) Ἰσοκρ. Πανηγ. § 159.
(8) Λυκοῦργ. Λεωκρ. § 102. Πρβλ. καὶ § 103—104.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

καὶ εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ πνεύματος, εἶναι ἀναγκαία Ὁμηρικὴ Γραμματικὴ ἀξία πως τῶν χρόνων ἐν οἷς ζῶμεν οὖσα καὶ ἀληθῶς τὸν χρώμενον αὐτῇ ὠφελοῦσα.

Ὁμηρικαὶ δὲ Γραμματικαὶ ἢ Γραμματικαὶ καὶ περὶ τοῦ παρ' Ὁμήρῳ γλωσσικοῦ ἰδιώματος διαλαμβάνουσαι γνωσταὶ ἡμῖν εἰσιν αὗται.

Γραμματικὴ τῶν ποιητῶν καὶ τῶν διαλέκτων ὑπὸ Κ. Κούμα ἐν Βιέννῃ 1833, ἥτις διασκευασθεῖσα ὑπὸ Γ. Παπασλιώτου ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις 1856.

Σύντομος πραγματεία περὶ τοῦ ἐπικοῦ μέτρου καὶ ἐπικῆς διαλέκτου ὑπὸ Ἐμμανουὴλ Φωτιάδου μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς τοῦ Θειρσίου ἐν Ἀθήναις 1854.

Κρυγέρου Γραμματικὴ τῶν διαλέκτων καὶ ἰδίως τῆς ἐπικῆς καὶ Ἰωνικῆς μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπὸ Α. Γ. Κωστοπούλου ἐν Ἀθήναις 1863.

Εὐαγγ. Κορινιώτου Γραμματικὴ τῆς Ὁμηρικῆς διαλέκτου μεταγλωττισθεῖσα ἐκ τῆς Γερμανικῆς ἐν Ἀθήναις 1867. 1882.

Σταυρινίδη σύντομος πραγματεία περὶ Ὁμηρικῆς ἢ ἐπικῆς διαλέκτου ἐν Κερκύρᾳ 1868.

Θεοδ. Βουκίδη σύνοψις Γραμματικῆς τῆς Ὁμηρικῆς γλώσσης ἐν Ἀθήναις 1875.

Γ. Κ. Παπασλιώτου Γραμματικὴ τῶν διαλέκτων Ὁμηρικῆς καὶ Ἡροδοτείου ἐν Ἀθήναις 1877.

Krüger K.W.Homerische und Herodotische Formenlehre von Pœkel, ἥτις πολλάκις ἐξεδόθη.

Der Dialect der Homerischen Gedichte für gymnasien und angehende philologen bearbeitet von dr J. Van Leeuwen jr und M. B. Mendes Da Costa, ἥτις ἐκ τῆς Ὁλλανδικῆς μετεφράσθη καὶ εἰς τὴν Γερμανικὴν ὑπὸ τοῦ dr. E. Mehler ἐν Λειψίᾳ 1886.

Ἐκ τούτων δὲ τῶν Γραμματικῶν, ἀπεχόμενοι ἵνα εἴπωμεν δυσχερές τι περὶ τῶν ἄλλων καὶ μάλιστα περὶ τῶν ἑλληνιστὶ γεγραμμένων, συντόμως λέγομεν ὅτι μόνον σχεδὸν ἡ τελευταία πολλοῦ λόγου ἀξία ἐστίν, ἣν καὶ πασῶν τῶν ἄλλων μάλιστα προεστησάμεθα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐργασίᾳ. Ἡ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

δὲ τοῦ μακαρίτου Krüger καὶ ἡ τοῦ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Poekel συμπληρωθεῖσα Ὁμηρικὴ καὶ Ἡροδότειος Γραμματικὴ ἔχουσι μὲν ἀξίαν, ἀλλὰ καὶ ἀπολείπονται πολύ· διότι ὁ συγγραφεὺς ἐνέμεινε τῇ ἀπηρχαιωμένῃ ἑρμηνείᾳ τῶν ἰδιωμάτων τῆς ἐπικῆς διαλέκτου, οὐδαμῶς δ' εἰς μελέτην τῶν γλωσσολογικῶν ἐρευνῶν ἐνέκυψεν οὐδ' ἠκολούθησε ταῖς καθ' ἑκάστην γενομέναις προόδοις περὶ τὰ Ὁμηρικὰ ζητήματα, εἰς ἃ τὰ μέγιστα συνεβάλετο ἡ συγκριτικὴ γλωσσολογία· διότι αὕτη ὅλως σχεδὸν μετέβαλε τὰς περὶ γλώσσης θεωρίας ἑρμηνεύσασα πλεῖστα γλωσσικὰ ζητήματα καὶ καθ' ἑκάστην ἑρμηνεύουσα, ἅτινα ἄλλοτ' ἐνομίζοντο ἡ Ἰωνικὴ ἔκτασις ἢ ποιητικὴ ἄδεια ἢ ἐξαίρεσις ἢ ἀνωμαλία καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια. Πόσαι τύπων ἑρμηνεῖαι ἀπεδείχθησαν ἤδη διὰ τῶν γλωσσολογικῶν ἐρευνῶν οὖσαι ἀσύστατοι καὶ ψευδεῖς; Πόσαι ἐτυμολογίαι λέξεων Ὁμηρικῶν πρότερον ἐμνημονεύοντο καὶ ἐπιστεύοντο ὡς ἀληθεῖς, νῦν δὲ διὰ τῆς συγκριτικῆς γλωσσολογίας ἠλέγχθησαν οὖσαι γελοῖαι καὶ ἄλλαι ἀντ' αὐτῶν κρατοῦσιν;

Καὶ πολλὰ ὅμως νεώτερα περὶ Ὁμήρου βιβλία, καὶ περ τῶν συγγραφέων ἀκολουθησάντων ταῖς γενομέναις προόδοις καὶ ἀναμαλύψεσιν, οὐδόλως εἰσὶν ἀπηλλαγμένα πλημμελημάτων· διότι ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἐστὶν ἀείποτε εὐόλισθος καὶ εὐεπίφορος εἰς ἁμαρτήματα. Ὅθεν ἠναγκαζόμεθα ἐν παντὶ βήματι νὰ προσέχωμεν τὸν νοῦν ἵνα μὴ περιπίπτωμεν τοῖς αὐτοῖς καὶ οἱ ἄλλοι ἁμαρτήμασιν, ἀλλ' ἐκκλίνωμεν ταῦτα καὶ διορθῶμεν τὰ παρ' ἄλλοις κακὰ διδάγματα, ἅτινα βαθέως ῥιζοβολοῦσιν ἐν ταῖς τῶν νέων ψυχαῖς· διότι καθῆκον καὶ καθῆκον ἀπαραίτητον παντὸς βιβλία διδακτικὰ συγγράφοντός ἐστιν οὐχὶ ἡ περὶ τὴν ἀργυρολογίαν καὶ καπηλείαν προσοχὴ αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἄλλου ἡ ἄκρατος φιλοτιμία καὶ ἡ ἐπιθυμία νὰ καταστῇ χρήσιμος τῇ σπουδαζούσῃ νεότητι καὶ τῇ πατρίδι, τὴν σπουδὴν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων εὐχερεστέραν καθιστάς, συγγράμματα μᾶλλον εὐμέθοδα καὶ πως τελειότερα συγγράφων. Αὐτὴ αὕτη ἡ γνώμη ἀείποτε ἐκράτησεν ἡμῶν περὶ τὰς συγγραφὰς καὶ τοῦ λοιποῦ αὕτη θὰ ὠθῇ ἡμᾶς ὡς ὁ κράτιστος ὁδηγὸς εἰς ταύτας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὅ,τι δ' εἴπομεν ὅτι ἐφροντίσαμεν νὰ ἀπαλλάξωμεν τὴν βίβλον τήνδε πολλῶν ἁμαρτημάτων, οἷς ἄλλοι περιέπεσον, τοῦτο δύναται ὁ τὸν νοῦν προσέχων νὰ διαγνῷ, ἐὰν εἰς πᾶν αὐτῆς μέρος ἀποβλέψῃ, ἐνταῦθα δὲ μεταχειριζόμεθα καὶ μικρὰ δείγματα εἰς βεβαίωσιν τῶν ὑφ' ἡμῶν λεγομένων. Ὁ Van Leeuwen καὶ ἐν τῇ Ὁμηρικῇ Γραμματικῇ[1] καὶ ἐν τῇ Μνημοσύνῃ[2] νομίζει ὅτι παρ' Ὁμήρῳ ὁ ἀόριστος *ἐσπόμην* ἔχει ὑποτακτ. *ἕσπωνται*, εὐκτ. *ἑσποίμην*, προστ. *ἕσπεσθω*, διὸ καὶ ἀντὶ τῆς προστ. *σπεῖο*[3] γράφει «ἕσπεο», ἀπαρεμφ. *ἑσπέσθαι*, μετοχ. *ἑσπόμενος*. Ταῦτα διδάσκονται καὶ ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς Λεξικοῖς· ἀλλὰ περὶ τῶν πλημμελῶν τούτων τύπων ἐγράψαμεν ἄλλοτε μικρὰν πραγματείαν[4] ἀποδείξαντες ὅτι τὰ χωρία ταῦτα ὀφείλουσι νὰ γραφῶσιν ὧδε· «*ἐπὶ δὲ σπῶνται*»[5], «*ἅμα σποίμην*»[6], «*ἅμα σπέσθω*[7], «*ὁ δὲ σπόμενος*»[8], «*τούτου γε σπομένοιο*»»[9]. Παράβαλε δὲ καὶ *ἐπισπέσθαι*[10], *ἐπισπόμενος*[11], *μετασπόμενος*[12]. Τὰς γραφὰς δέ, ἃς ἡμεῖς νομίζομεν τὰς μόνας ὀρθάς, ὁ Nauck εἰσήγαγεν εἰς τὸ κείμενον τῆς ὑπ' αὐτοῦ γενομένης ἐκδόσεως τῶν Ὁμηρικῶν ἐπῶν.

Ἐπίσης ὁ Van Leeuwen ἐν τῇ Ὁμηρικῇ Γραμματικῇ[13] νομίζει ὅτι τὸ παρ' Ὁμήρῳ *κομείτων*[14] ἐστὶ τρίτον πληθ. τῆς προστακτικῆς ἀντὶ τῆς καταλήξεως -*εόντων*· καταλῆγον ἀνωμάλως εἰς -*είτων*. Ἀλλὰ τοῦτό ἐστι πλημμελές· διότι τὸ *κομείτων* ἐστὶ τρίτον δυϊκὸν τῆς προστακτικῆς, οὐχὶ δὲ τρίτον πληθυντικόν[15]. Ἀλλ' ἴσως ἀντ' αὐτοῦ γραπτέον *κομεύντων* (=κομεόντων) κατ' εἰκασίαν Nauck.

Τοῦ *ἀείρομαι* ῥήματος ἡ μᾶλλον τοῦ *ἄορμαι* μνημονεύεται κακῶς καὶ ἀόριστος μέσος *ἠράμην*, ὅστις παρελήφθη ἐκ τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου, οὐδόλως δ' Ὁμηρικός ἐστιν· διότι παρ' Ὁμήρῳ ἀντ' αὐτοῦ εὔχρηστός ἐστιν ὁ ἀόριστος δεύτε-

(1) Ἐκδόσ. E. Mehler σελ. 97, 105. (2) Mnemos. 1885 σελ. 193—194.
(3) Ἰλ. Κ, 285. (4) Ἑβδομὰς 1886 σελ. 191. (5) Ὀδ. Μ, 349.
(6) Ὀδ. Τ, 579. Φ, 77. (7) Ἰλ. Μ, 350. 363. (8) Ἰλ. Μ, 395. Ν, 570. (9) Ἰλ. Κ, 246. (10) Ἰλ. Ξ, 521. (11) Ἰλ. Ν, 495. Ὀδ. Γ, 215. Ξ, 262. κτλ. (12) Ἰλ. Ν, 567. Ὅρα καὶ ἐνταῦθα § 507, 8.
(13) Ἐκδόσ. Mehler σελ. 66, σημ. 4. (14) Ἰλιάδ. Θ, 109 +.
(15) Ὅρα ἐνταῦθα § 428 καὶ Κόντ. Λόγ. Ἑρμ. Τόμ. Α', σ. 66—67.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ρος *ἠρόμην*[1] καὶ *ἀρόμην*[2], ὑποταχ. *ἄρωμαι*[3], εὐκτ. *ἀροίμην*[4] καὶ ἀπαρέμφ. *ἀρέσθαι*[5].

Τοῦ μέλλοντος *ἀντιᾰ́ω*[6] καὶ τοῦ ἀορίστου *ἠντίᾱσα* νομίζεται ὑπό τινων ὅτι ἐνεστώς ἐστιν ὁ *ἀντιάω*. Τοῦτο ἐστιν ἡμαρτημένον· διότι ἐξ ἐνεστῶτος *ἀντιάω* οὐδαμῶς δύναται νὰ σχηματισθῇ μέλλων καὶ ἀόρ. μετὰ βραχέος φωνήεντος, ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει νὰ γένηται *ἀντιᾰ́σω*, ἐξ οὗ δὲν προέρχεται ὁ Ἀττικὸς μέλλων *ἀντιᾰ́ω*, ἢ μᾶλλον *ἀντιήσω*[7] καὶ ἀόρ. *ἠντίᾱσα* ἢ μᾶλλον *ἠντίησα*. Ὅθεν κατάδηλον γίνεται ὅτι ἐνεστώς ἐστιν ὁ *ἀντιάζω*, ὅστις οὐδόλως μὲν ἀπαντᾷ παρ' Ὁμήρῳ, ηὕρηται δὲ παρ' Ἀττικοῖς, παρὰ Πινδάρῳ[8] καὶ Ἡροδότῳ[9].

Τὸ *ἀτιμάω* ῥῆμα, ὅπερ παρ' Ὁμήρῳ ηὕρηται μόνον κατ' ἐνεστῶτα *ἀτιμᾷ*[10], παρατατ. *ἀτίμα*[11] καὶ *ἀτίμων*[12], μέλλ. *ἀτιμήσω*[13] καὶ ἀόρ. *ἠτίμησα*[14] καὶ *ἀπητίμησε*[15], νομίζεται ὑπὸ τοῦ Nauck ὕποπτον, ἀλλὰ καθ' ἡμᾶς ἐστιν ἀπηλλαγμένον πάσης ὑποψίας· διότι ἐστὶν ἀρχαία ἀνάγνωσις[16] καὶ λείψανον ἀρχαικῆς συνθέσεως τοῦ Α στερητικοῦ καὶ τοῦ *τιμάω*. Τοιαῦται δ' ἀρχαϊκαὶ συνθέσεις εἰσὶ καὶ τὸ *δύσμητερ*[17] καὶ *δύσπαρι*[18] καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ *δυσθῆσκον*[19], ἀνθ' οὗ φερομένου ὑπὸ πάντων τῶν χειρογράφων ὁ Nauck ἔγραψε «*δυσθνητοῦν*», ἤτοι

πᾶν δὲ σῶμ' ἄνω κάτω
ἤσπαιρεν, ἠλάλαζε *δυσθνητοῦν* φόνῳ.

Ἀλλὰ τὸ *δυσθνητέω* - ῶ προϋποτιθὲν τὸ ἄρρητον *δύσθνητος*

---

(1) Ἰλ. Γ, 373. Ξ, 510. Σ, 165. Χ, 393. Ὀδ. Α, 240. Δ, 107. Ω, 33.
(2) Ἰλ. Ι, 124. 188. Λ, 625. Ψ, 592. (3) Ἰλ. Α, 290. Μ, 435. Π, 84.
(4) Ἰλ. Δ, 95. Ε, 3. 273. Σ, 121. (5) Ἰλ. Μ, 407. Ξ, 365. Σ, 294.
(6) Ὅρα ἐνταῦθα § 479. 515, 2. (7) Ὅρα ἐνταῦθα § 547. (8) Πινδάρ. Νέμεον. Ι', 68. (9) Ἡροδοτ. Α', 166. Ὅρα καὶ Cobet Mnemos. 1874 σελ.395. (10) Ὀδυσ. Π, 307+. (11) Ὀδυσ.Φ,99+. (12) Ὀδυσ.Ψ,28+, ἔνθα ὑπὸ τοῦ Nauck μεταγράφεται εἰς «ἀτίμασαν». (13) Ἰλ. Ι, 62. Θ, 163. Ὀδ. Π, 274., ἔνθα ὑπ' ἄλλων γράφεται «ἀτιμάσσω». (14) Ἰλ. Α, 11. 94. 356. 507. Β, 240. Ζ, 522. Ι, 111. Ξ, 127. Ὀδ. Ξ, 57. Υ, 133., ἔνθα ὑπ' ἄλλων γράφεται «ἀτίμασσα». (15) Ἰλ. Ν, 113+, ἔνθ' ὁ μὲν Nauck γράφει «ἀπητίμασσε», ὁ δὲ Cobet «ἀρ' ἠτίμησε» ἐν Mnemos. 1874 σελ. 368. (16) Ὅρα μαρτυρίας ἐν περιοδ. Σωκράτ. Τόμ. Α', σελ. 254—257. (17) Ὀδ.Ψ,97+. (18) Ἰλ.Γ,39.Ν,769. (19) Εὐριπ. Ἠλέκτρ.843.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

φαίνεταί μοι οὐχὶ ἐπιτυχὴς διόρθωσις ὄν. Ἐὰν γένῃ ἀνάγκη διορθώσεως, ἴσως γραπτέον «δυσθανοῦν» (=δυσβανὲς ὄν) ἐκ τοῦ *δυσθανέω-ῶ*=*δυσθανατέω-ῶ*.

Ὁ παρ' Ὁμήρῳ παρακείμενος *τετρηχυῖα* (1) καὶ ὑπερσ. *τετρήχει*(2) ὑφ' ἁπάντων νομίζεται ὅτι ἔγινεν ἐκ τοῦ *ταράσσω*, ὅπερ δὲν εἶναι ὀρθόν· διότι οὕτως ὤφειλον οὗτοι νὰ σχηματισθῶσιν, ὡς παρὰ μεταγενεστέροις ηὕρηνται, *τετάραχα* καὶ *ἐτεταράχειν*. Ὅθεν νομίζομεν ὅτι οἱ χρόνοι οὗτοι γίνονται ἐξ ἀρρήτου ἐνεστῶτος *θρήσσω* (=Ἀττικ. *θρᾴττω*) ἐκ ῥίζης *τρηχ-*(*τρηχύς*=Ἀττικ. *τρᾳχύς*) (3).

Τὸ *ἀϊδρείη*, *πολυϊδρείη* καὶ *ἰδρείη* (=*ἀFιδρείη*, *πολυFιδρείη*, *Fιδρείη*) παρ' Ὁμήρῳ γράφονται διὰ τῆς ΕΙ διφθόγγου *ἀϊδρείη*, *πολυϊδρείη*, *ἰδρείη*. Ἡ δὲ διὰ διφθόγγου γραφὴ αὐτῶν ἐστι πλημμελὴς προελθοῦσα ἐξ ἀγνοίας καὶ πλάνης τῶν παλαιῶν, οἵτινες ἀδυνατοῦντες νὰ ἑρμηνεύσωσι τὴν μακρὰν παραλήγουσαν *ἴδρις*,-*ίος*, *ἰδρι-ύω* καὶ συναιρέσει *ἰδρύω* ἔπλασαν κατ' ἀνάγκην τὴν διὰ διφθόγγου γραφὴν αὐτῶν, ὡς διδάσκουσιν οἱ τοῦ Ὁμήρου ἑρμηνευταὶ καὶ σχολιασταί. «*Ἡ παραλήγουσα τῆς ἀϊδρείας διὰ διφθόγγου οὕτω γράφεται διὰ τὴν κλίσιν τοῦ ἴδρις ἴδρεως ὡς ὄρεως*» (4). Ἡ γενικὴ τοῦ *ἴδρις* ἐστὶν ἀδύνατον νὰ σχηματισθῇ Ἰωνικῶς *ἴδρεως*, ἀλλ' *ἴδριος* (5). Ὅθεν ἡ διὰ διφθόγγου γραφή ἐστι πλημμελής, ὡς καὶ ὁ Cobet ἐδίδαξεν.

Παρ' Ὁμήρῳ φέρεται καὶ ἡ λέξις *ἀγκὰς* νομιζομένη ὡς ἐπίρρημα ἐν τοῖσδε τοῖς χωρίοις.

ἡ δ' *ἀγκὰς* ἐλάζετο (6) θυγατέρα ἦν (Ἰλ. Ε, 371).
ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παράκοιτιν (Ἰλ. Ξ, 346).
ἔχε δ' *ἀγκὰς* ἄκοιτιν (Ἰλ. Ξ, 353).
ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν (Ἰλ. Ψ, 711).
ἀγκὰς ἑλόντ' ἐμὸν υἱὸν (Ἰλ. Ω, 227).
τρόπιν *ἀγκὰς* ἑλὼν νεὸς (Ὀδυσ. Η, 252).

Ἡ λέξις δ' αὕτη ὑπάρχει πάντοτε πρὸ φωνήεντος, ἔνθα γρα-

(1) Ἰλ.Η,346. (2) Ἰλ.Β,95. (3) Ὅρα ἐνταῦθα § 491 καὶ Ἡμέτ.Λεξικ.Ἀττικ. Ῥημάτ.σελ.130. (4) Εὐσταθ.ἐν Ὀδυσ.Κ,231. (5) Ὅρα ἐνταῦθα § 99 καὶ 311.
(6) Ἡ κατά τινας τῶν ἀρχαίων γραμματικῶν «ἐλάζυτο» γραπτέον. Ὅρα μαρτυρίας περὶ τούτου ἐν τῷ Ὁμηρ. Λεξικ. τοῦ Ἐδελιγγίου ἐν λ. λάζομαι.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πτέον «*ἀγκάσ'*», ἅπαξ δὲ πρὸ συμφώνου, ἔνθα γραπτέον «*ἀγκάσι δ' ἀλλήλω λαβέτην*»· διότι ἐστὶ δοτικὴ πληθ. τοῦ *ἀγκών* (=ἀγκάλη), γενομένη κατὰ συγκοπὴν καὶ μεταβολὴν τοῦ συμφωνοειδοῦς φθόγγου ν„ εἰς α[1]. Οὕτως ἔγινε καὶ τὸ Ἀττικὸν *Φερρέφαττα* ἐκ τοῦ *Περσεφόνη* (=Περσέφ ν„-τja) καὶ τὸ Ὁμηρικὸν *πρόφρασσα* ἐκ τοῦ *πρόφρων* (=πρόφρ ν„-τja). Εὐτυχῶς δ' ἡ δοτικὴ αὕτη εὑρίσκεται πλήρης παρ' Ὀππιανῷ·

ὡς δ' ὅτε περθομένης δηΐων ὑπὸ χερσὶ πόληος
ἑλκομένων παίδων τε δορικτήτων τε γυναικῶν
κοῦρον ἀνὴρ δειρῇ τε καὶ *ἀγκάσιν* ἐμπεφυῶτα
γειναμένης ἐρύσῃ πολέμου νόμῳ[2].

καὶ παρὰ Στράτωνι τῷ Σαρδιανῷ·

καὶ μὴν καὶ τόν, ὅτ' ἐστὶν ἐν *ἀγκάσιν*, εὐθὺ θέλοντα
καὶ παρέχοντα χύδην οὐ πάνυ δή τι θέλω[3].

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω. Παραλείποντες δ' ἄλλα γραμματολογικὰ περὶ Ὁμήρου ζητήματα, ἅτινα ἀναβαλλόμεθα εἰς ἄλλον εὐθετώτερον καὶ χρόνον καὶ χῶρον, ἤτοι περὶ ὑπάρξεως τοῦ ποιητοῦ, περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν παρεδόθησαν ἡμῖν τὰ Ὁμηρικὰ ποιήματα καὶ ἄλλα τούτοις παραπλήσια, ἀνακινηθέντα ὑπὸ τοῦ μεγάλου φιλολόγου Οὐόλφιου, ἐν τῷ παρόντι ἀρκούμεθα νὰ εἴπωμεν μόνον ὅτι τὴν ἐν τῷ Ὁμηρικῷ κειμένῳ εἰσαγωγὴν τοῦ F πολλοὶ λόγοι μετρικοὶ καὶ εὐφωνικοὶ καθιστᾶσιν ἀναγκαίαν, ἄνευ δ' αὐτοῦ πλεῖστα ζητήματα Ὁμηρικὰ ἀνερμήνευτα μένουσιν[4].

Πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ ἀναγκαίαν ἐνομίσαμεν καὶ σύντομον διδασκαλίαν περὶ *δακτυλικοῦ ἑξαμέτρου* τῇ Ὁμηρικῇ Γραμματικῇ νὰ προσθῶμεν· ἀλλὰ ταύτην δὲν ἐπετάξαμεν, ἀλλὰ προετάξαμεν ἐν ταῖς *εἰσαγωγικαῖς γνώσεσι*· διότι τὰ ἑπόμενα τῆς Γραμματικῆς μέρη προαπαιτοῦσι τὴν τοιαύτην γνῶσιν. Ἐνταῦθα δ' ἀπεδεξάμεθα τοὺς ὅρους *θέσις* καὶ *ἄρσις*

(1) Ὅρα Grammat. Meyer ἔκδ. δ'. σελ. 354. πρβλ. καὶ τὸ ἀγκόνη (=ἀγκόν-jη), ἀγκάσι (=ἀγκα(ο)ν„σι). Ὅρα ἐνταῦθα § 264, 1.
(2) Ὀππιαν. Ἁλιευτικ. Β. 313—316.
(3) Ἐπίγραμμ. 42 ἐν Ἀναλέκτ. παλαιῶν Ἑλλ. ποιητ. τόμ. Β', σελ.369.
(4) Ὅρα ἐνταῦθα § 62. 96. 99. 100. 364. 365. 366.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ὡς οἱ παλαιοὶ μετρικοὶ ἐνόουν αὐτούς, οὐχὶ δ' ὡς οἱ νεώτεροι συγχέαντες τὰ ὀνόματα καλοῦσι *θέσιν* ὅ,τι οἱ παλαιοὶ *ἄρσιν* καὶ *ἄρσιν* ὅ,τι ἐκεῖνοι *θέσιν*.

Ἐν τέλει δὲ πλὴν τοῦ ἀλφαβητικοῦ πίνακος τῶν ἀνωμάλων ὀνομάτων καὶ ῥημάτων πρὸς ταχυτέραν εὕρεσιν αὐτῶν ἔχομεν καὶ πίνακα κατὰ ῥαψῳδίας καὶ στίχους τῶν παρ' Ὁμήρῳ χωρίων, ἅτινα ἐνταῦθα διορθοῦνται ἢ χρήζουσι διορθώσεως.

Τοιαύτη εἶναι ἡ παροῦσα Ὁμηρικὴ Γραμματική, ἣν ἐνομίσαμεν δίκαιον νὰ ἀφιερώσωμεν τῷ φιλογενεστάτῳ Κωνσταντίνῳ Ζάππᾳ, ὅστις μέγιστος ἐθνικὸς εὐεργέτης τυγχάνει ἅτε γενόμενος προστάτης τῆς ἐν Ἑλλάδι βιομηχανίας κἀντεῦθεν τῆς ἰδιωτικῆς καὶ ἐθνικῆς εὐημερίας πρόξενος, ἱδρυτὴς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει φερωνύμου παρθεναγωγείου καὶ πολλῶν ἄλλων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων, παντοίων δ' ἀγαθῶν ἀγαθὸς παραστάτης καὶ ἀντιλήπτωρ. Τοιούτῳ ἀνδρὶ βεβαίως ἥρμοζε νὰ προσενέγκωμεν ἐμβριθέστερα καὶ σπουδαιότερα συγγράμματα· ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ παρόντος πονήματος ἀφιέρωσις οὐδαμῶς κωλύει ἡμᾶς νὰ ποιήσωμεν τοῦτο ἐν τῷ μέλλοντι δι' ἄλλων. Ἐν γε τῷ παρόντι ἔναυλον ἀεὶ ἔχοντες τὴν ἐκ τῆς Ὀλυμπιακῆς ἐκθέσεως ἡμετέραν ἀγαθὴν ἐντύπωσιν οὐδόλως ἠδυνήθημεν νὰ καταστείλωμεν τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν πρὸς τὸν ἄνδρα πλεονάζον σέβας καὶ κατ' ἀνάγκην ἀφιεροῦμεν αὐτῷ τὴν βίβλον ταύτην ὡς δεῖγμα τῆς πρὸς αὐτὸν ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τρανότατον τεκμήριον τῆς ἐν τῇ καρδίᾳ ἑκάστου Ἕλληνος τιμῆς, ἣς παρὰ πάντων διαφερόντως ὁ φιλογενέστατος ἀνὴρ τυγχάνει.

Ἀντὶ δὲ τῶν ἡμετέρων πόνων μόνην ἀξίαν ἀμοιβὴν ἡμεῖς θὰ ἐνομίζομεν τὴν εὐμενῆ κρίσιν ὅτι ἐργασάμενοι ἐπ' ἀγαθῷ τῶν σπουδαζόντων καὶ τῆς πατρίδος συνετελέσαμέν πως πρὸς τοῦτο ἢ προσηγγίσαμεν κἂν τῇ ἡμετέρᾳ προθέσει.

Ἐν Ἀθήναις Ἀπριλίου μεσοῦντος 1889.

Γεώργιος Δ. Ζηκίδης.

ΣΗΜ. Τὸ σημεῖον + σημαίνει ὅτι ὁ τύπος φέρεται ἅπαξ παρ' Ὁμήρῳ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΟΜΗΡΙΚΗ

Εἰσαγωγικαὶ γνώσεις.

§ 1. Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα διεκρίνετο εἰς 4 διαλέκτους, τὴν *Αἰολικήν*, *Ἰωνικήν*, *Δωρικήν* καὶ *Ἀττικήν*.

§ 2. Τὰ *Ὁμηρικὰ ποιήματα*, περὶ ὧν πραγματεύεται ἡ *Ὁμηρικὴ Γραμματική*, εἶναι γεγραμμένα εἰς *Ἰωνικὴν διάλεκτον*(1), ἂν καὶ εὑρίσκονται ἐν αὐτοῖς ἰδιώματα καὶ τῶν ἄλλων διαλέκτων, μάλιστα δὲ τῆς *Αἰολικῆς*.

§ 3. Ποιήματα ἀποδιδόμενα τῷ Ὁμήρῳ εἶναι ἡ *Ἰλιὰς* καὶ ἡ *Ὀδύσσεια*, οἱ *Ὁμηρικοὶ Ὕμνοι*, *Ἐπιγράμματά* τινα καὶ ἡ *Βατραχομυομαχία*.

ΣΗΜ. Οἱ Ὁμηρικοὶ Ὕμνοι, τὰ Ὁμηρικὰ ἐπιγράμματα καὶ ἡ Βατραχομυομαχία εἶναι μεταγενέστερα ποιήματα ἀποδοθέντα τῷ Ὁμήρῳ.

§ 4. Ἡ *Ὁμηρικὴ Γραμματικὴ* πραγματεύεται περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ἰδιώματος τῶν Ὁμηρικῶν ποιημάτων, καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι διάφορον τοῦ ἰδιώματος τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου.

§ 5. Τὰ *Ὁμηρικὰ ποιήματα* ὑπὸ τῶν παλαιῶν δὲν ἐμελῳδοῦντο, ἀλλ' *ἐρραψῳδοῦντο*, ἤτοι ἀπηγγέλλοντο ἄνευ μέλους(2). Εἶναι δὲ πεποιημένα ταῦτα κατὰ *στίχον*(3).

§ 6. *Στίχος* τις ἀποτελεῖται ἐξ ὡρισμένου ἀριθμοῦ μετρικῶν *ποδῶν*. Ὁ δὲ *πούς* συνίσταται ἐκ τριῶν ἢ πλειόνων *πρώτων χρόνων* (ἤτοι *σημείων*), ἤτοι εἶναι *τρίσημος*, *τετράσημος*, κτλ.

---

(1) Ἡ Ἰωνικὴ διάλεκτος διακρίνεται εἰς ἀρχαίαν καὶ νεωτέραν. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἰωνικῇ διαλέκτῳ, ἥτις μετὰ τοῦ δακτυλικοῦ ἑξαμέτρου ἀποτελοῦσα τὸ γλωσσικὸν ἰδίωμα τοῦ ἔπους ὠνομάσθη καὶ ἐπικὴ διάλεκτος, ἐγράφησαν τὰ Ὁμηρικὰ ποιήματα· ἐν δὲ τῇ νεωτέρᾳ Ἰωνικῇ ἔγραφεν ὁ Ἡρόδοτος καὶ ὁ Ἱπποκράτης.

(2) Ἀριστοτέλ. περὶ Ποιητικ. 4, σελ. 1447, ά.

(3) Ἡ Ἰλιὰς ἔχει 15693 στίχους, ἡ δὲ Ὀδύσσεια 12110.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 7. Αἱ συλλαβαὶ εἶναι *βραχεῖαι* καὶ *μακραί*. Πᾶσα δὲ μακρὰ (¯) ἰσοῦται δύο βραχείαις (˘˘), ἐκ δὲ τῆς βραχείας ἀποτελεῖται ὁ *πρῶτος χρόνος* ἢ τὸ *σημεῖον* (˘).

§ 8. Πόδες καλοῦνται εἰς στιχουργίαν εἶναι οἱ συγκείμενοι ἐκ μακρῶν καὶ βραχειῶν συλλαβῶν ἀνταλλασσομένων πρὸς ἀλλήλας. Τοιοῦτοι δ' εἶναι οἱ ἑπόμενοι.

ὁ *ἴαμβος* (˘ ¯) } πόδες ὁ *ἀνάπαιστος* (˘˘ ¯) } πόδες
ὁ *τροχαῖος* (¯ ˘) } τρίσημοι. ὁ *δάκτυλος* (¯ ˘˘) } τετράσημοι.

§ 9. Ὁ μὲν *δάκτυλος* παρελαμβάνετο εἰς τὸ διηγηματικὸν εἶδος τῶν ποιημάτων, ὁ δὲ *ἴαμβος* εἰς τὴν δραματικὴν ποίησιν, ὁ δὲ *τροχαῖος* καὶ ὁ *ἀνάπαιστος* εἰς τὸ *μέλος*.

ΣΗΜ. Ἡ σήμερον ἐν χρήσει ὑπάρχουσα ὁμοιοκαταληξία τοῦ τέλους τῶν στίχων ἦτο ἄγνωστος τοῖς παλαιοῖς.

§ 10. Ἡ μακρὰ συλλαβή, ἥτις δέχεται τὸν ῥυθμικὸν *τόνον* τοῦ ποδός, καλεῖται *θέσις* τοῦ ποδός, τὸ δὲ λοιπὸν μέρος αὐτοῦ συγκείμενον ἐκ μιᾶς ἢ δύο συλλαβῶν καλεῖται *ἄρσις*.

ΣΗΜ. Οὕτως ἐκάλουν ταῦτα οἱ ἀρχαῖοι μετρικοί, παραλαβόντες τὰ ὀνόματα ἐκ τῆς θ ἑ σ ε ω ς καὶ ἄ ρ σ ε ω ς τῶν ποδῶν ἐν τῷ βηματισμῷ, οἱ δὲ μεταγενέστεροι συνέχεαν τὰ ὀνόματα καλοῦντες ἄ ρ σ ι ν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον θ έ σ ι ν καὶ θ έ σ ι ν ὅ,τι ἐκεῖνοι ἄ ρ σ ι ν [1].

§ 11. Ὁ *ἴαμβος* καὶ ὁ *ἀνάπαιστος* ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἄ ρ σ ε ω ς, ὁ δὲ *τροχαῖος* καὶ ὁ *δάκτυλος* ἀπὸ τῆς *θέσεως*.

§ 12. Ἡ *Ἰλιὰς* καὶ ἡ *Ὀδύσσεια* ἀνήκουσιν εἰς τὸ διηγηματικὸν εἶδος τῆς ποιήσεως, ἥτις καλεῖται ἔπος (= Ἀττικ. *λόγος*).

§ 13. Τὸ μέτρον τοῦ ἔπους εἶναι *δακτυλικόν*· διότι τοῦτου γίνεται χρῆσις ἐν τῇ διηγήσει τῆς τύχης τῶν ἡρώων, ὅθεν λέγεται καὶ *ἡρῷον* ἢ *ἡρωικὸν μέτρον*.

§ 14. Τὸ *ἡρωικὸν μέτρον* σύγκειται ἐκ δύο τριποδιῶν, ἑκατέρα δὲ *τριποδία* ἔχει τρεῖς *βάσεις*, τὸ δὲ ὅλον ἓξ *βάσεις*. Διὰ τοῦτο λέγεται καὶ *δακτυλικὸν ἑξάμετρον* [2] ἢ *ἑξάμετρος* (στίχος).

§ 15. Ἑκατέρα τριποδία τοῦ ἑξαμέτρου ἔχει τρεῖς ῥυθμικοὺς τόνους, ἕνα κύριον ἔχοντα τὴν μεγίστην δύναμιν, ἕνα δευτερεύοντα ἔχοντα ἀσθενεστέραν τοῦ πρώτου δύναμιν καὶ ἕνα ἀσθενέστατον[3].

---

(1) Ὅρα Βακχεί. εἰσαγ. Μουσικ. Τέχν. σ. 67 καὶ 79 ἐκδόσ. Rudolf Westphal. (2) Μέτρον ἐνταῦθα = βάσις. (3) Τοῦτο δυνάμεθα νὰ παραστήσωμεν διὰ τοῦδε.

τᾱ′′′τᾰτᾰ, τᾱ′′τᾰτᾰ, τᾱ′τᾰτᾰ || τᾱ′′′τᾰτᾰ, τᾱ′′τᾰτᾰ, τᾱ′τᾰτᾰ

ἔνθα διὰ τοῦ τᾱ′′′ παριστάνομεν τὸν ῥυθμικὸν τόνον τὸν ἔχοντα τὴν μεγίστην δύναμιν, διὰ δὲ τοῦ τᾱ′′ τὸν δευτερεύοντα τόνον, διὰ δὲ τοῦ τᾱ′ τὸν ἀσθενέστατον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 16. Ἀντὶ τῶν δύο βραχειῶν συλλαβῶν τῆς ἄρσεως δύναται νὰ τεθῇ καὶ μακρὰ συλλαβή (§ 7). Ὅθεν ἀντὶ τοῦ δακτύλου ὑπάρχει καὶ ἄλλος πούς ἐν χρήσει ὁ *σπονδεῖος* (– –). Ὁ δὲ τελευταῖος πούς τοῦ στίχου εἶναι πάντοτε δισύλλαβος, *σπονδεῖος* (– –) ἢ *τροχαῖος* (– ⏑), διότι ἡ τελευταία συλλαβὴ τοῦ στίχου εἶναι ἀδιάφορος (ἤ μακρὰ ἢ βραχεῖα).

Τὸ σχῆμα τοῦ ἡρωικοῦ στίχου εἶναι τόδε.

– ⏑ ⏑ | – ⏑ ⏑ | – ⏑ ⏑ | – ⏑ ⏑ | – ⏑ ⏑ | – ⏑

μῆνιν ἄ|ειδε θε|ὰ Πη|ληϊά|δεω Ἀ|χι|λῆος (Ἰλ. Α, 1).

ἄνδρα μοι| ἔννεπε|, μοῦσα, πο|λύτροπον|, ὃς μάλα πολλὰ (Ὀδ. Α, 1).

§ 17. Στίχοι μετὰ πέντε ἑφεξῆς δακτύλων (1) δὲν εἶναι πολὺ συνήθεις, ὡς ἐν Ἰλ. Α, 10:

νοῦσον ἀ|νὰ στρατὸν| ὦρσε κα|κήν, ὀλέ|κοντο δὲ λαοί.

καὶ ἐν Ὀδυσ. Γ, 272:

τὴν δ' ἐθέ|λων ἐθέ|λουσαν ἀ|νήγαγε| ὄνδε δό|μονδε.

§ 18. Στίχοι μετὰ πέντε ἑφεξῆς σπονδείων εἶναι παρ' Ὁμήρῳ σπανιώτατοι (2 ἐν Ἰλιάδι καὶ 4 ἐν Ὀδυσσείᾳ), ὡς Ὀδ. Χ, 175 καὶ 192:

σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντες.

ἔνθα ὅμως ὑπ' ἄλλων γράφεται «ἐξ αὐτόο». Ὅρα καὶ Ἰλ. Α, 130. Ψ, 221. Ὀδ. Ο, 334. Φ, 15.

§ 19. Συνήθως ἀναμιγνύονται *σπονδεῖοι* καὶ *δάκτυλοι* ἐν τοῖς στίχοις, ἐξ οὗ γεννᾶται ποικιλία. Οἱ δὲ σπονδεῖοι τίθενται συνήθως ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ ποδί, ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ ποδὶ εἶναι ἧττον συνήθεις, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ πολλῷ σπανιώτεροι, ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ πολλῷ ἔτι σπανιώτεροι (2).

§ 20. Στίχοι ἔχοντες κατὰ τὸν πέμπτον πόδα *σπονδεῖον* καλοῦνται *σπονδειάζοντες*. *Σπονδειάζοντες* δὲ ἢ καὶ *ὁλοσπόνδειοι* καλοῦνται καὶ οἱ ἔχοντες ὅλους τοὺς πόδας σπονδείους.

§ 21. Ἐν τῷ τέλει σπονδειάζοντος στίχου συνήθως ὑπάρχει λέξις *τετρασύλλαβος*, ὡς Ἰλ. Α, 11:

οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμασεν ἀρητῆρα.

---

(1) Τοιοῦτοι στίχοι ἐν μὲν τῇ Ἰλιάδι εἶναι 2966, ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ 2237.

(2) Στίχοι μεθ' ἑνὸς μόνον σπονδείου ἐν τῇ Ἰλιάδι εἶναι 6624, ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ 4877. Μετὰ 2 σπονδείων εἶναι ἐν μὲν τῇ Ἰλιάδι 4716, ἐν δὲ τῇ Ὀδυσ. 3892. Μετὰ 3 σπονδείων ἐν μὲν τῇ Ἰλιάδι εἶναι 1284, ἐν δὲ τῇ Ὀδυσ. 1035. Μετὰ 4 σπονδείων εἶναι ἐν μὲν τῇ Ἰλιάδι 101, ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ 65. Ὅρα Arthur Ludwig Aristarchs Homer. Textkrit. Τόμ. Β', σελ. 308-9.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Καὶ τρισύλλαβος δὲ λέξις εὑρίσκεται, ὡς Ἰλ. Α, 250:

τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων.

§ 22. Καὶ δισύλλαβος εἶναι ἡ τελευταία λέξις τοῦ στίχου (Ἰλ. Β, 718. Λ, 639. Π, 744. 812. Ὀδ. Ι, 151. Ξ, 239) Μονοσύλλαβοι δὲ τελικαὶ λέξεις τοῦ στίχου εἶναι σπάνιαι, ὡς Ἰλ. Δ, 182:

ὡς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.

Ὅρα καὶ Ἰλ. Γ, 2. Δ, 482. Π, 238. Θ, 150. Λ, 741. Π, 384. Τ, 117. Φ, 340. 387, κτλ. Ὁμοίως εὑρίσκονται καὶ στίχοι, ὧν ἡ τελευταία λέξις εἶναι μονοσύλλαβος ἐγκλιτική, ὡς ἐν Ἰλιαδ. Ε, 448:

ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε.

Ὅρα καὶ Ὀδυσ. Θ, 140.

§ 23. Ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ στίχου τινὸς ἀναγκάζεται τις φυσικῶς καὶ αὐτομάτως περὶ τὸ μέσον αὐτοῦ νὰ κάμῃ παῦσίν τινα, δι' ἧς ὁ στίχος διαιρεῖται εἰς δύο μέρη. Ἡ παῦσις αὕτη γινομένη πάντοτε ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως λέγεται *διαίρεσις* μέν, ὅταν συμβαίνῃ μετὰ τὸ τέλος τοῦ μετρικοῦ ποδός, *τομὴ* δέ, ὅταν συμβαίνῃ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποδός.

§ 24. Ἡ τομὴ τοῦ ἑξαμέτρου δὲν συμβαίνει ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο τριποδιῶν, διότι τότε θὰ ἐγεννᾶτο μονοτονία, ἀλλ' ἤτοι μετὰ τὴν θέσιν τοῦ τρίτου ποδός, καὶ τότε λέγεται *τομὴ πενθημιμερής* (ἢ *ἄρσην τομή*), ὡς

μῆνιν ἄειδε, θεά, || Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος (Ἰλ. Α, 1)

ἢ μετὰ τὴν πρώτην βραχεῖαν τῆς ἄρσεως τοῦ τρίτου ποδός, καὶ τότε λέγεται *τομὴ κατὰ τρίτον τροχαῖον* (ἢ *θήλεια τομή*), ἥτις εἶναι καὶ ἡ συνηθεστέρα καὶ *κυρία τομὴ* τοῦ ἑξαμέτρου[1]), ὡς ἐν Ὀδυσ. Α, 1:

ἄνδρα μοι ἔννεπε, μοῦσα, || πολύτροπον, ὃς μάλα πολλά.

ΣΗΜ. Ἡ ἐν τῷ τέλει τοῦ τρίτου ποδὸς διαίρεσις εἶναι ἐπίμεμπτος, δύ-

---

(1) Ὡς κυρία τομὴ τοῦ ἑξαμέτρου τέως ἐνομίζετο ἡ πενθημιμερής, ἀλλ' ἤδη ὑπὸ τοῦ Arthur Ludwig (Aristarchs Homerisch. Textkrit. Τόμ. Β, σελ. 326, § 38, ὑποσημ. 274) ἀπεδείχθη ὅτι ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς ποιήμασι πολλῷ συνηθεστέρα τομὴ εἶναι ἡ κατὰ τρίτον τροχαῖον· διότι ἐξ 611 στίχων τοῦ Α τῆς Ἰλιάδος εἶναι 358 μὲν κατὰ τρίτον τροχαῖον τομαί, 247 δὲ πενθημιμερεῖς καὶ 6 ἑφθημιμερεῖς. Ἐκ δὲ 804 στίχων τοῦ Ω τῆς Ἰλιάδος 441 μὲν τομαὶ εἶναι κατὰ τρίτον τροχαῖον, 355 δὲ πενθημιμερεῖς καὶ 8 ἑφθημιμερεῖς. Ἐκ δὲ 444 στίχων τοῦ Α τῆς Ὀδυσσείας 268 μὲν τομαὶ εἶναι κατὰ τρίτον τροχαῖον καὶ 176 πενθημιμερεῖς. Ὥστε μεταξὺ 1859 στίχων Ὁμηρικῶν εἶναι 1067 μὲν τομαὶ κατὰ τρίτον τροχαῖον, 778 δὲ πενθημιμερεῖς καὶ 14 ἑφθημιμερεῖς.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

νται δὲ αὕτη νὰ ὑπάρχῃ μόνον, ὅταν μετ' αὐτῆς ὑπάρχῃ ἡ π ε ν θ η μ ι μ ε ρ ὴ ς καὶ ἡ κ α τ ὰ τ ρ ί τ ο ν τ ρ ο χ α ῖ ο ν τομή, ὡς

ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ || στρατὸν| ὤχετο κῆλα θεοῖο (Ἰλ. Α, 53).
δῶκέν οἱ πέλεκυν || μέγαν| ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν (Ὀδ. Ε, 234).
ὀφθαλμοὶ δ' ὥσεὶ || κέρα| ἔστασαν ἠέ σίδηρος (Ὀδ. Τ, 211).

§ 25. Εἰς τὴν τομὴν τοῦ τρίτου ποδὸς, ἔνθα συμβαίνει ἡ κυρία τομὴ τοῦ ἑξαμέτρου, προστίθεται καὶ ἡ τομὴ τοῦ τετάρτου ποδός, ἥτις συμβαίνει μετὰ τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ καλεῖται *τομὴ ἑφθημιμερὴς*, ὡς Ἰλ. Α, 218:

ὃς κε θεοῖσ' ἐπιπειθηται, || μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.

Συμβαίνει δὲ καὶ *διαίρεσις* ἐν τῷ τέλει τοῦ τετάρτου ποδός, ἥτις καλεῖται *βουκολική*, ὡς Ἰλ. Α, 348:

ἡ δ' ἀΓέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. || αὐτὰρ Ἀχιλλεύς.

ΣΗΜ. Ἐν τῇ βουκολικῇ διαιρέσει ὁ τέταρτος ποὺς ὀφείλει νὰ εἶναι δ ά κ τ υ λ ο ς, σπανίως δὲ οὗτος εἶναι καὶ σ π ο ν δ ε ῖ ο ς, ὅπερ ὅμως νομίζεται ἁμάρτημα προελθὸν ἐκ γραφικοῦ σφάλματος κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν φιλολόγων.

§ 26. Ἡ τομὴ ἡ ἐν τῷ τετάρτῳ ποδὶ γινομένη συχνάκις παραμελεῖται, σπανίως ὅμως παραλείπεται ἡ ἐν τῷ τρίτῳ ποδὶ συμβαίνουσα, ὅπερ γίνεται μόνον, ὅταν εἶναι μακρὸν κύριον ὄνομα, ὡς Ἴσανδρόν τε καὶ Ἱππόλοχον || καὶ Λαοδάμειαν (Ἰλ. Ζ, 197). Ὅρα καὶ Ἰλ. Ε, 207. Λ, 249 Ν, 351. Ἡ ὅταν ὑπάρχῃ σύνθετος λέξις, ὡς Ἰλ. Α, 466. Β, 429:

ὤπτησάν τε περιφραδέως, || ἐρύσαντό τε πάντα.
δῶκεν ἰμάντας εὐτμήτους || βοὸς ἀγραύλοιο (Ἰλ. Ψ, 684).

Ἡ ωνήεντα

§ 27. Τὸ βραχὺ Α τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου καὶ παρ' Ὁμήρῳ μένει βραχὺ Α. Ἐξαιρεῖται τὸ *κτίση* (=Ἀττικ. *κτῖσα*), *Σκύλλη* (=Σκύλλᾰ) καὶ τὰ εἰς *-εία* καὶ *-οία* λήγοντα, ὡς *ἀληθείη* (=Ἀττικ. *ἀλήθεια*), *εὐπλοίη* (=Ἀττικ. *εὔπλοια*) § 204.

§ 28. Τὸ ἐξ ἀναπληρωτικῆς ἐκτάσεως προελθὸν μακρὸν Α καὶ παρ' Ὁμήρῳ εἶναι μακρόν, ὡς *μούσᾱς* (ἐκ τοῦ μούσᾰ-ν-ς), *μέλᾱς* (ἐκ τοῦ μέλᾰν-ς), *τάλᾱς* (=τάλᾰν-ς), *γίγᾱς* (=γίγᾰντ-ς), *πᾶς* (=πάντ-ς), *πεπαιδεύκᾱσι* (=πεπαιδεύκᾰντι), κτλ.

§ 29. Ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει ἀντὶ τοῦ μακροῦ Α τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου ὑπάρχει παρ' Ὁμήρῳ Η. Τοῦτο δὲ συμβαίνει ἐν τοῖς ἑξῆς.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1) Ἐν τοῖς πρωτοκλίτοις, ὡς *σοφίη* (=Ἀττικ. *σοφίᾱ*), *ἡμέρη*, *χώρη*, *θύρη*, *λύρη*, *αὔρη*, *καρδίη*, *σκοπιή*, *βίη* (=*ἡμέρᾱ*, *χώρᾱ*, *θύρᾱ*, *λύρᾱ*, *αὔρᾱ*, *καρδιᾱ*, *σκοπιᾱ'*, *βιᾱ*), *γενεή*, *Τεγέη*, *πτελέη* (=*γενεᾱ'*, *Τεγέᾱ*, *πτελέᾱ*), *μητρυιή*, *ποίη* (=*μητρυιᾱ'*, *πόᾱ*), κτλ. *νεανίης* (=Ἀττ. *νεᾱνίᾱς*), κτλ.

ΣΗΜ. Ἐξαιρεῖται τὸ *Λ ι ν ε ί ᾱ ς*, *Λ ὐ γ ε ί ᾱ ς*, *Ἑ ρ μ ε ί ᾱ ς* καὶ τὰ θηλυκὰ *Ν α υ σ ι κ ᾰ́ ᾱ*, *Ῥ έ ᾱ* καὶ τὸ *θ ε ᾶ'* (ἀλλ' ὅμως *Λ ρ ι θ έ - η*, *Ε ἰ δ ο - θ έ η*, *Λ ε υ κ ο - θ έ η*) καὶ ἡ γενικὴ *θ ε ᾶ ς* καὶ *Φ ε ι ᾶ ς*.

2) ἐν ταῖς πλαγίαις πτώσεσι (τοῦ *ἀὴρ*) *ἠέρος*, *ἠέρι*, *ἠέρα*, ἀλλὰ κατ' ὀνομαστικὴν διὰ τοῦ *α*, *ἡ ἀὴρ* (θηλυκ.).

3) ἐν τοῖς οὐσιαστικοῖς *ἔρηξ* (=*ἱέρᾱξ*), *θώρηξ* (=*θώρᾱξ*), *κρητὴρ* (=*κρᾱτήρ*), *γεηγόνης* (=*νεᾱνίᾱς*), *νηὸς* (=*νᾱός*).

4) ἐν τοῖς ἐπιθέτοις *τρηχὺς* (=*τρᾱχύς*) καὶ *τρηκόντα* (=*τριᾰ'κοντα*), *δηκόσιοι* (=*διᾱκόσιοι*), *τρηκόσιοι* (=*τριᾰκόσιοι*).

5) ἐν τοῖς ῥήμασι *πρήσσω* (=*πρᾱ'σσω*, *πρᾱ'ττω*), *περήσω* (=*περᾱ'σω*), *ἐπέρησα* (=*ἐπέρᾱσα*), *ἀνήσω* (=*ἀνᾱ'σω*), *ἰήσομαι* (=*ἰᾰ'σομαι*), *ἐμίηνα* (=*ἐμίᾱνα*), *ἐΰφρηνα* (=*ηὔρρᾱνα*), κτλ. καὶ ἐν τοῖς ἐξ αὐτῶν παραγώγοις *πρῆξις* (=*πρᾶξις*), *ἀνηρὸς* (=*ἀνιᾰρός*), *ἰητρὸς* (=*ἰᾱτρός*), κτλ.

6) ἐν τοῖς ἐπιρρήμασι *λάθρη* (=Ἀττικ. *λάθρᾳ*), *λίην* (=*λίᾱν*), *πέρην* (=*πέρᾱν*).

§ 30. Παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ *ο* γίνεται χρῆσις ἐνίοτε τοῦ *υ* κατ' ἰδίωμα τῶν Αἰολέων. Τοῦτο δὲ συμβαίνει ἐν τοῖς ἑξῆς.

1) ἐν τοῖς ἐκ τοῦ *ὄνομα* συνθέτοις, ὅπερ συμβαίνει καὶ παρ' Ἀττικοῖς, ὡς *ἐπώνυμος*, *ἀνώνυμος*, *δυσώνυμος*.

2) ἐν τῷ ἐπιρρήματι *ἐπισμυγερῶς* (=*ἐπιπόνως*· «*σμογερόν*· *σκληρόν*, *ἐπίβουλον*, *μογθηρόν*». Μεγ. Ἐτυμ.).

3) ἐν τῷ *Σί-συφος* καὶ *ἀ-σύ'φ-ηλος* (=ἀπαίδευτος, ἀμαθής, κακός, λατ. insipiens) ἐκ τοῦ *σοφός*.

4) ἐν τῷ *Ἐφ-ύρη* ἐκ τοῦ *ἐφ-όρη* (ὁράω) ὡς σκοπιά, περιωπή.

5) ἐν τῷ *ἄλλυδις* (=ἄλλοσε, πρβλ. καὶ *ἄμυδις*).

6) ἐν τῷ *ἐπ-ασύτεροι* (*ἀσσοτέρω*)=ἀλλεπάλληλοι.

7) ἐν τῷ *αἰσυ-μνήτης* (ἀντὶ τοῦ *αἰσο-μνήτης* = ὁ μνώμενος τῆς αἴσης, τοῦ δικαίου, ἀγωνοδίκης).

8) ἐν τῷ *ἄγυρις* (ἀγορά), *ὁμήγυρις*, *ὁμηγυρίζομαι*, (ἀγύρτης) *ἀγυρτάζω*.

ΣΗΜ. Οὕτω κατά τινας γίνεται καὶ τὸ *π ύ μ α τ ο ς* (=τελευταῖος, ἔσχατος) ἐκ ῥίζης pos-mo, λατ. pos-, post (ὕστερον, μετά), postumus

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

(=ὕστατος, τελευταῖος) καὶ τὸ ὑπόβρυχα (Ὀδ. Ε, 319+ ὡς αἰτιατ. κατὰ μεταπλασμὸν τοῦ ὑπόβρυχος (=ὑπόβροχος), ὑποβρύχιος.

Δίφθογγοι

§ 31. Αἱ δίφθογγοι παρ' Ὁμήρῳ προφέρονται διαλελυμέναι πολλάκις, ἔνθα παρ' Ἀττικοῖς προφέρονται κατὰ συναλοιφήν, ὡς Ἀτρείδαι (=Ἀτρεῖδαι), οἵστός (=οἰστός), εὖ (=εὐ), οἷς (=οἰς =lat. ovis), πάϊς (=Ἀττικ. παῖς), κλητίς (=κλῃτίς), λητίζομαι, (=λῃτίζομαι), λητῆρ (=λῃστής), οἴομαι (=οἶομαι), κτλ.

ΣΗΜ. Ἐνίοτε καὶ ποικίλλουσιν, ὡς ῥαΐω, ῥαιστήρ, ἀλλὰ θυμορραῖστής (1), ὀτρύω καὶ ὀτρῠ́νω κτλ.

§ 32. Δίφθογγος ἡ μακρὸν φωνῆεν, μετὰ τὰ ὁποῖα ἀκολουθεῖ φωνῆέν τι, ἐν τῇ ἄρσει βραχύνονται, ὡς τὸ δήϊον (Ἰλ. Β, 415. 544. κτλ.), εἶος (Ἰλ. Ν, 275. Σ, 105. Ὀδ. Η, 342. Υ, 89). νεός, (Ἰλ. Α, 189. Δ, 473. Ε, 612. Ζ, 130. Η, 47. Ι, 84. Μ, 331. Ν. 690. Ο, 244. Π, 21. Ρ, 590. Τ, 216. Ὀδ. Δ, 630. Λ, 270. 478), ἔμπαῖον (Ὀδ. Υ, 379), χαμαιεύναι (Ἰλ. Η, 235), χαμαιευνάδες (Ὀδ. Κ, 243. Ξ, 15), ἔπλεῦ ἄρατος (Ἰλ. Ι, 54. πρβλ. καὶ Η, 29. Ψ, 69. 891), μέλλεϊ (Ἰλ. Β, 146). Ὅρα Ὀδυσ. Α, 1—2:

ἄνδρα μοι ἔννεπε, μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
πλάγχθή, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν.

Καὶ «οὐ ἐπεί' οὐ κύντερον ἄλλο» (Ἰλ. Θ, 483 πρβλ. καὶ Ἰλ. Ι, 418. 425), κτλ.

§ 33. Ἐν τῇ Ἰωνικῇ διαλέκτῳ ὑπάρχει καὶ ἡ δίφθογγος ωϵ, ἥτις εἶναι ἄγνωστος τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ, ὡς ωὐτὸς (Ἰλ. Ε, 396+)=ὁ αὐτός.

Μακρὰ καὶ βραχεῖα συλλαβή.

§ 34. Ἡ συλλαβὴ λέγεται *θέσει μακρά*, ὅταν μετὰ τὸ βραχὺ φωνῆεν ἕπωνται δύο ἢ τρία σύμφωνα ἢ διπλοῦν ζ, ξ, ψ, ὡς

Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς (Ἰλ. Ξ, 434).

§ 35. Ἡ *θέσει μακρὰ συλλαβὴ* γίνεται κατὰ τρεῖς τρόπους.

---

(1) Ἀλλ' ἴσως ὀρθότερον εἶναι νὰ γραφῇ θυμορραίστης κατὰ τὸν γραμματικὸν Γλαῦκον, ᾧ ἠκολούθησεν ὁ Bekker καὶ ὁ Nauck.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1) Τὰ σύμφωνα ἀνήκουσιν εἰς τὴν αὐτὴν λέξιν, ὡς ἡ θέσει μακρὰ συλλαβὴ τοῦ *δυσήεντος* καὶ *Ξάνθου*.

2) Τὸ βραχὺ φωνῆεν ὑπάρχει ἐν τῇ λῆξει μεθ' ἑνὸς συμφώνου, ἐν ᾧ ἡ ἑπομένη συλλαβὴ ἄρχεται ἀπὸ ἑνὸς συμφώνου, ὡς *ἀθάνατος τέκετο*.

3) Τὸ βραχὺ φωνῆεν εἶναι τελικὸν τῆς προηγουμένης λέξεως, ἕπεται δ' ἄλλη λέξις ἀρχομένη ἀπὸ δύο συμφώνων ἢ διπλοῦ καὶ ἀπὸ τριῶν, ὡς *τέκετο Ζεύς*.

ΣΗΜ. Ὁ ὅρος θέσει μακρὰ συλλαβὴ δὲν σημαίνει τὴν ἕνεκα τῆς θέσεως μακράν, ἀλλὰ τὴν κατὰ συνθήκην μακράν.

§ 36 Ἄφωνον πρὸ ὑγροῦ ἐν μὲν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ συνήθως δὲν ποιεῖ τὸ προηγούμενον βραχὺ φωνῆεν *μακρόν*, ἐν δὲ τῇ Ἰωνικῇ διαλέκτῳ ἀποτελεῖ *κοινὴν συλλαβήν*, λαμβανομένην καὶ ὡς μακρὰν καὶ ὡς βραχεῖαν. Παρ' Ὁμήρῳ εἶναι αὕτη μακρὰ μὲν ἐν τῇ θέσει, βραχεῖα δὲ ἐν τῇ ἄρσει. Τοῦτο δὲ γίνεται μόνον, ὅταν τὰ ὑγρὰ εἶναι τὸ *λ* ἢ τὸ *ρ*, καὶ εἶναι συνηθέστερον ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ἢ ἐν τῇ Ἰλιάδι, ὡς

οἷον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις (Ἰλ. Δ, 75).
Ὥρα καὶ Ἰλ. Ο, 91. Β, 537.

εὗρε δ' ἐν τ' προδόμῳ ἠμὲν δέπα ἠδὲ τραπέζας (Ὀδ. Ο, 466).

ΣΗΜ. Τὸ φωνῆεν λαμβάνεται ὡς μακρόν, ὅταν τὸ ἄφωνον εἶναι ἐν τῇ προηγουμένῃ συλλαβῇ, τὸ δὲ ὑγρὸν ἐν τῇ ἑπομένῃ, ὡς ἔκ Λυκίης (Ἰλ. Ε, 645), ἔκ Λήμνοιο (Ἰλ. Η, 467), Ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου (Ὀδ. Γ, 468. Θ. 456. κτλ.), ἔκ ῥακέων (Ὀδ. Σ, 74), κτλ. ἢ ἐν συνθέσει, ὡς ἐκ λύσομαι (Ὀδ. Κ, 286).

§ 37. Τὰ μέσα β, γ, δ, μεθ' ἑπομένου λ, μ ἢ ν ποιοῦσι παρ' Ὁμήρῳ, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ, τὴν προηγουμένην συλλαβὴν πάντοτε μακράν.

ΣΗΜ. 1. Οἱ κωμικοὶ ποιηταὶ οὐδέποτε μεταχειρίζονται ὡς μακρὰν βραχεῖαν συλλαβήν, μεθ' ἣν ἕπεται ἄφωνον πρὸ ὑγροῦ.

ΣΗΜ. 2. Ἐν τοῖς παραθετικοῖς ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν τηρεῖται ἡ κατὰ τοὺς Ἴωνας προσῳδία, ὡς μικρός, μικρότερος, μικρότατος.

§ 38. Λέξις ἀπὸ ὑγροῦ ἢ F ἀρχομένη ποιεῖ τὸ προηγούμενον φωνῆεν ἐν τῇ θέσει κείμενον μακρόν. Τοῦτο δὲ συμβαίνει 1) πρὸ τοῦ λ ἐν ταῖς λέξεσι *λαπάρη, λείβω, λέκτρον, λήγω, λητώ, λιαρός, λιγυρός, λιγύς, λίθος, λίπα, λιπαρός, λίς, λίσσεσθαι, λιταί, λιτανεύειν, λόφος, λωτός*, ὡς Ἰλ. Λ, 239:

εἶλκ' ἐπὶ Γοὶ μεμαῶς ὥς τε λὶς, ἐκ δ' ἄρα χειρός.

2) πρὸ τοῦ μ ἐν ταῖς λέξεσι *μαζός, μάλα, μαλακός, μάστιξ, μεγαλίζομαι μέγαρον, μέγας, μέγεθος, μεθέμεν, μείζων, μείων, με-*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

λίη, μελιηδής, μέλος, μή, μήτηρ, μιαρός, μιν(θει, μοῖρα, μόθος, μυρίκη, ὡς Ὀδυσ. Α, 56:

αἰεὶ δ᾽ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι Fέπεσσι.

3) πρὸ τοῦ ν ἐν ταῖς λέξεσι μάλιστα *νευρή, νεύω, νεφέλη, νέφος, νημερτής, νῆσος, νηῦς, νητός, νίζω, νιφάς, νιφόεις, νότιος, νότος, νύμφη, νύσσα, νύσσω*, ὡς Ἰλ. Δ, 118:

αἶψα δ᾽ ἐπ᾽ι νευρῇ κατεκόσμεε πικρὸν ὀιστόν.

διότι ἦτο *σνευρή*. Τοιαῦτα εἶναι καὶ τὸ *ἀπ᾽ο νύσσης* (Ἰλ. Ψ, 758. Ὀδ. Θ, 121), *ὀνᾶ νημερτὲς* (Ὀδ. Γ, 327), *δ᾽ε νότιος* (Ἰλ. Λ, 811. Ψ, 715), *ἐπ᾽ι νότος* (Ὀδ. Μ, 427), *δ᾽ε νέφος* (Ἰλ. Δ, 274. Ψ, 133. 366. Ὀδ. Υ, 114 κτλ.), *δ᾽ε νεφέλη* (Ἰλ. Ξ, 350. κτλ.).

4) πρὸ τοῦ ρ ἐν ταῖς λέξεσι *μάλιστα ῥάβδος, ῥάκος, ῥέζω, ῥηγμίν, ῥήγνυμι, ῥῆγος, ῥηκτός, ῥηξήνωρ, ῥίζα, ῥινός, ῥίον, ῥιπή, ῥίς, ῥόος, ῥόπαλον, ῥοχθέω, ῥύομαι, ῥυπόω, ῥυσός, ῥυστάζω, ῥυτήρ, ῥώξ, ῥωπήϊον*, ὡς Ὀδυσ. Ζ, 178:

Fάσσυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δ᾽ε ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι.

Οὕτω καὶ τὸ *ἐπ᾽ι ῥηγμῖνι* (Ἰλ. Α, 437), *τε ῥῆγος* (Ἰλ. Ι, 661), *παρᾶ᾽ ῥόον* (Ἰλ. Π, 151), *ἀνᾶ᾽ ῥῶγας* (Ὀδ. Χ, 143), κτλ.

5) πρὸ τοῦ F, ὡς Ἰλ. Ρ, 196:

πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὃ δ᾽ ἄρᾶ Fῷ παιδὶ ὄπασσε.

ὅρα καὶ Ἰλ. Ζ, 62: *ἀπὸ Fέθεν* (= ἀπὸ σFέθεν). Πρβλ. Ἰλ. Ε, 343. 371. Β, 832. Ξ, 92. Φ, 507. Χ, 307.

ΣΗΜ. Ἀντὶ τοῦ ο ὔ κ ε μ ά λ ᾶ ῥ έ ⌣ α (Ἰλ. Υ, 101) γραπτέον "ο ὔ κ έ μ ε ῥ ε ῖ α ,,. Πρὸ δὲ τῶν ἀπὸ λ, μ, ν, ρ καὶ F ἀρχομένων τούτων λέξεων ὑπῆρχε συριστικόν τι γράμμα (σ, F) ἢ γ (ὡς νέφος = γνέφος) ἀποβληθέν.

§ 39. Ἐν τῇ ἄρσει οὐδέποτε ὑπάρχει ἡ τοιαύτη ἔκτασις τοῦ φωνήεντος. Ὡσαύτως δὲ δὲν γίνεται καὶ πρὸ τοῦ ρ ἐν τῇ ἄρσει, ὡς Ὀδ. Α, 47:

ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι.

Ὅρα καὶ Ἰλ. Ε, 403.

Πλάζων· οὐδε τί μιν σθένεϊ ῥηγνῦσι ῥέοντες (Ἰλ. Ρ, 751).

Ἐξαιρεῖται μόνον τὸ (Ἰλ. Ε, 358. Φ, 368. Χ, 91):

πολλ᾽ᾶ λισσομένη χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους.

καὶ τὸ Ἰλ. Ω, 755:

πολλ᾽ᾶ ῥυστάζεσκεν ἑοῦ περὶ σῆμα ἑτάροιο.

καὶ τὸ (Ὀδ. Ν, 438 Ρ, 198 Σ, 109):

Πυκν᾽ᾶ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 40. Ἐν τῇ αὐξήσει καὶ ἐν τῇ συνθέσει τὸ λ, μ, ν καὶ F διπλασιάζονται συνήθως, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ σ.

Αἱ συλλαβαὶ αἱ λαμβάνουσαι διὰ τῆς διπλασιάσεως τοῦ συμφώνου τὴν τοιαύτην ἔκτασιν εὑρίσκονται πάντοτε ἐν τῇ θέσει πλὴν τοῦ *ἐλλίσσετο*. Ἔχουσι δὲ ὧδε.

ἔλλαβε (=ἔγλαβε. Ἰλ. Γ, 34. κτλ.), ἀλλὰ καὶ *ἔλαβε* (Ἰλ. Δ, 463. κτλ.).

ἐλλίσσετο (=ἐγλίσσετο. Ἰλ. Ζ, 45.Φ, 71. Ὀδ. Κ, 264. (1).), ἀλλὰ καὶ *ἐλίσσετο* (Ἰλ. Λ, 15, 374.), *ἐλλισάμην* (Ὀδ. Λ, 35. Ν, 273).

ἐλλιτάνευε (=ἐγλιτάνευε. Ἰλ. Χ, 414 +), *ἐλλιτάνευσα* (Ὀδ. Κ, 181 +).

πολύλλιστος (Ὀδ. Ε, 445 +), *τρίλλιστος* (Ἰλ. Θ, 488 +) (ἀντὶ τοῦ τρι-γλιστος, πρβλ. γλίσχρος, γλίχρομαι).

ἀπολλῆξαι (=ἀπο-σλῆξαι. Ἰλ. Ο, 31. κτλ.) καὶ *ἀπολήγειν* (Ἰλ. Ν, 230. κτλ).

μεταλλήξας (= μετα-σλήξας. Ἰλ. Ι, 157. 299. κτλ.).

ἄλληκτος (=ἄ-σληκτος. Ἰλ. Ι, 636. κτλ.).

ἐπιλίγδην (Ἰλ. Ρ, 599+), ὅπερ ὑπ' ἄλλων γράφεται δι' ἑνὸς λ, *ἐπιλίγδην*.

ἄλλοφος (=ἄ-γλοφος, πρβλ. λατ. glōbus. Ἰλ. Κ, 258 +), *καταλλοφάδεια* (Ὀδ. Κ, 169 +) ἢ *κατᾱλοφάδεια*. Μοναδικὸν εἶναι τὸ Ἀμφιλλὶς καὶ Ἀμφιλής.

ἔμμαθεν (=ἔσμαθεν. Ὀδ. Ρ, 226 +), *ἔμμαθες* (Ὀδ. Σ. 362 +).

ἔμμορε (Ἰλ. Α, 278. κτλ. =ἔ-σμορε).

ἄμμορος (Ἰλ. Ζ, 408. κτλ. =ἄ-σμορος).

ἀμμορίη (Ὀδ. Υ, 76 + = ἀ-σμορίη).

διεμμοιρᾶτο (= διεσμοιρᾶτο. Ὀδ. Ξ, 434 +).

φιλομμειδὴς (Ἰλ. Γ, 424. κτλ. = φιλο-σμειδής).

εὐμμελίης (Ἰλ. Ρ, 9. κτλ. = εὐ-σμελίης).

καταννεύων (Ὀδ. Ι, 490 = κατα-σνεύων), ὅπερ ὑπ' ἄλλων γράφεται *κατᾱνεύων*.

---

(1) Τὸ ἐν Ἰλιάδ. Μ, 49 γραπτέον κατὰ Cobet ὧδε.

ὣς Ἕκτωρ ἀν' ὅμιλον ἰὼν ἐΓελίσσεθ' ἑταίρους.

κατὰ δὲ Nauck ὧδε·

ὣς Ἕκτωρ ἀν' ὅμιλον ἰὼν εἰλίσσεθ' ἑταίρων.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἀντέφελος (Ὀδ. Ζ, 45 + = ἀ-γνέφελος), ὅπερ ὑπ' ἄλλων γράφεται *ἄνέφελος*.

ἀπεντίζοντο (=ἀπεντιζόντο Ἰλ. Κ, 572 +), ὑπ' ἄλλων δὲ *ἀπεντίζοντο* γράφεται.

ἀγάννιφος (Ἰλ. Λ, 420 + = ἀγά-σνιφος).

ἐΰννητος (Ἰλ. Σ, 596. Ω, 580 κτλ.).

ἔννεον (Ἰλ. Φ, 11 Ὀδ. Ε, 344 = ἔ-σνεον).

ἐFFαδε (Ἰλ. Ξ, 340 κτλ.).

ἐFFείδης (Ἰλ. Χ, 280 +), *ἐFFείδει* (Ὀδ. Ι, 206 +).

ἐFFιδε (εἰσιδε. Ἰλ. Ξ, 13. κτλ.), *ἐFFιδ'* (εἶδεν. Ἰλ. Λ, 112+).

ἀποFFειπὼν (Ἰλ. Τ, 33 καὶ 75).

ἀποFFέρσῃ (Ἰλ. Φ, 283 +), *ἀποFFέρσειε* (Ἰλ. Φ, 329+).

ἀFFάFαροι (Ἰλ. Ν, 41 + = αὐάγροι = ἀθρόως βοῶντες).

ἐFFισκε (Ὀδ. Δ, 247+) καὶ *ἐFFίσκομεν* (Ἰλ. Φ, 332 +) πρέπει νὰ γραφῶσι· διότι ἐνταῦθα ἡ αὔξησις ὑπάρχει ἐν τῇ ἄρσει. Ἄλλοι ἀναγινώσκουσιν *ἐFεFισκε* (ὁμοίως καὶ ἐν Ἰλ. Ψ, 94.) καὶ *ἐFεFίσκομεν*.

περισσαίνω (Ὀδ. Κ, 215. κτλ. = περισFαίνω).

ἐσσείοντο (Ἰλ. Υ, 59 + = ἐσFείοντο), *ἐπισσείω* (Ὀδ. Δ, 167. Ο, 230), *περισσείω* (Ἰλ. Τ, 382 +), *ὑποσσείω* (Ὀδ. Ι, 385 +).

ἐσσεύοντο (Ἰλ. Β, 808. κτλ.), ἀόρ. *ἔσσευα* (Ἰλ. Ε, 208 κτλ.), παραλ. *ἔσσυμαι* (Ὀδ. Κ, 484. κτλ.), *ἐπισσεύω* (Ἰλ. Ο, 347. Ὀδ. Ξ, 399), *λαοσσόος* (Ἰλ. Ν, 128. κτλ.).

ἐπίσσωτρον (Ἰλ. Ε, 725. κτλ.).

ἐΰσσελμος (Ἰλ. Β, 170. κτλ.).

Τὸ σσ προῆλθεν ἐν ταῖς περιστάσεσι ταύταις ἐξ ἁρμαιώσεως τοῦ σF. Καὶ αἱ ἄλλαι διπλασιάσεις κατὰ μέγα μέρος εἰς ὅμοιον τρόπον ὀφείλουσι τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν (γλ=λλ, σμ=μμ, γν ἢ σν=νν).

§ 41. Ἀντιστρόφως τὸ ρ παρ' Ὁμήρῳ δὲν διπλασιάζεται ἐν τῇ ἄρσει. Τοιαῦτα δ' εἶναι ταδε.

ἀμφίρυτος (Ὀδ. Ἀ, 50 κτλ.).

ἀραρυῖβδεῖ (Ὀδ. Μ, 105 +) καὶ *ἀναρραιβδεῖ* (Ὀδ. Μ, 104 +), *ἀνερρόιβδησε* (Ὀδ. Μ, 236 +).

ἐράπτομεν (Ὀδ. Π, 379 +).

ἔρεζον, *ἔρεζα* (Ἰλ. Β, 400. Ι, 453. Φ, 540. κτλ.) καὶ *ἔρ-*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ρεῖε (Ἰλ. Ι, 540., ἔνθα κακῶς γράφεται *ἔρδεσκεν*) καὶ *ἔρρεξα* (Ἰλ. Ι. 536).

ἄρεκτος (Ἰλ. Τ, 150 +).

ἐρύετο, ἔρῦτο, ἐρύσατο (Ἰλ. Ζ, 403. Δ, 138. Λ, 363 κτλ.) καὶ *ἐρρύσατο* (Ὀδ. Α, 6).

προρέω (Ἰλ. Ε, 598 κτλ.).

ὠκυρόῳ (Ἰλ. Ε, 598 +).

§ 42. Βραχεῖα λήγουσα θεωρεῖται ὡς θέσει μακρά, ὅταν ὑπάρχῃ ἐν τῇ θέσει πρὸ τομῆς ἢ πρὸ στιξέως, ὡς

ἐκ γὰρ Ὀρέστᾱο || τίσις ἔσσεται Ἀτρείδαο (Ὀδ. Α, 40).

πῶς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ ; τίς τοι κακὸς ἔχρασε δαίμων ; (Ὀδ. Κ, 64).

§ 43. Ἐν τισι λέξεσι τὰ δίχρονα α, ι, υ ἐν μὲν τῇ θέσει εἶναι *μακρά*, ἐν δὲ τῇ ἄρσει *βραχέα*. Οὕτω τὸ α ἐν τῇ λέξει Ἀπόλλων εἶναι καὶ μακρὸν (Ἰλ. Α, 14. 21. 36. 86. κτλ.) καὶ βραχὺ (Ἰλ. Α, 43. 75. κτλ.). Ἐπίσης καὶ τὸ Ἄρης ἔχει τὸ α καὶ μακρὸν καὶ βραχύ, ὡς

Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα (Ἰλ. Ε, 31. 455).

ΣΗΜ. Οὕτω καὶ τὰ βραχὺ ι ἔχοντα π ό λ ῐ ν, μ ᾱ τ ῐ ν, π ρ ᾱ ξ ῐ ν, ὄ ῐ ν, θ ο ῦ ρ ῐ ν, χ ά ρ ῐ ν, π ά ῐ ς, ἐν τῇ θέσει κείμενα ἔχουσι τὸ ι μακρόν, ὡς π ό λ ῑ ν, (Ἰλ. Α, 19. Β, 677. Ε, 642. Θ, 52. 522 κτλ), μ ᾱ τ ῑ ν (Ἰλ. Β, 169. 407. 636. Η, 47. Κ, 137. Λ, 200), π ρ ᾱ ξ ῑ ν (Ὀδ. Γ, 72. Ι, 253), ὄ ῑ ν (Ὀδ. Κ. 524. 572. Ἰλ. Κ, 215. Ὀδ. Α, 32), θ ο ῦ ρ ῑ ν (Ἰλ. Η, 164. Θ, 262. Σ, 157), χ ά ρ ῑ ν (Ἰλ. Δ, 95. Ε, 874. Λ, 243. Ψ, 650. Ὀδ. Ζ, 235. Β, 12. Θ, 19. Ρ, 63. Ψ, 162), π ά ῑ ς (Ἰλ. Β, 609. Γ, 314. Ε, 704. Ζ, 119. 467. Η, 13. Θ, 333. 377. Ν, 422. 698. κτλ.), κτλ. Ὅρα καὶ § 251.

§ 44. Βραχεῖαι ἔτι συλλαβαὶ λαμβάνονται ἐνίοτε ὡς μακραὶ κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν εἰς τὰς ἑξῆς τρεῖς περιστάσεις.

1) Ἐκ πέντε ἀλλεπαλλήλων βραχειῶν συλλαβῶν ἡ ἐν μέσῳ τὴν θέσιν κατέχουσα λαμβάνεται ὡς μακρά, ὡς

τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέά τε φαρέτρην (Ἰλ. Α, 45).

ἐς δ' ὄχεα φλόγεᾱ ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος (Ἰλ. Ε, 745).

ὅρα καὶ Ἰλ. Ε, 576. Θ, 556. Ὀδ. Λ, 530. κτλ.

2) Ἐκ τριῶν βραχειῶν συλλαβῶν πρὸ μιᾶς φύσει ἢ θέσει μακρᾶς συλλαβῆς ὑπαρχουσῶν ἡ πρώτη συλλαβὴ τῆς λέξεως λαμβάνεται ὡς μακρά, ὡς *ἀπορέεσθαι* (Ἰλ. Β, 143. κτλ.), *ἐπίτορος* (Ὀδ. Μ, 423 +), *Πριαμίδης* (Ἰλ, Θ, 246. κτλ.), *θυγατέρες* (Ἰλ. Ω, 166. κτλ.). Ἐπίσης καὶ τὸ στερητικὸν α λαμβάνεται μακρὸν εἰς τὸ *ἀθάνατος* (Ἰλ. Α, 530. κτλ.), *ἀκάμα-*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τος (Ἰλ. Ε, 4. κτλ.), ἄφασίη (Ἰλ. Ρ, 695. Ὀδ. Δ, 704., ὅπερ κακῶς γράφεται ἀμφασίη κατὰ Cobet Mnemos. 1876 σ. 251).

ΣΗΜ. Τὸ ἐπιθύουσι (Ἰλ. Σ, 175 +) = ἐπ-ῑθύω (καὶ οὐχὶ ἐπι-θύω) = ὁρμῶνται, ἐφορμῶσιν.

3) Βραχεῖα συλλαβὴ μεταξὺ δύο μακρῶν δύναται νὰ λαμβάνηται ὡς μακρά, ὡς ἰθυπτί'ωνα (Ἰλ. Φ, 169). Ὅλως ἰδία εἶναι ἡ μετὰ βραχέος ῑ̆ ὡς μακροῦ λαμβανομένου περίπτωσις ἐν τοῖς εἰς -ῑ̆'η οὐσιαστικοῖς, ὡς

Fῆσ' ὑπεροπλῑ'ησι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ (Ἰλ. Λ, 205).

ΣΗΜ. Τοῦτο συμβαίνει καὶ εἰς δύο λέξεις (ὅρα Ἰλ. Β, 622. Δ, 547. Λ, 697).

§ 45. Συχνότερον ὡς μακρὰ λαμβάνεται βραχεῖα συλλαβὴ ἐν ἀρχῇ τοῦ στίχου, ὡς τὸ ἔπεϊ (Ἰλ. Χ, 379. Ψ, 2. Ὀδ. Δ, 13. Θ, 452. Φ, 25. Ω, 482), διὰ (Ἰλ. Γ, 357. Δ, 135. Η, 251. Λ, 435), φῑ'λε (Ἰλ. Δ, 155. Ε, 359. Φ, 308).

§ 46. Ἐνίοτε ἡ βραχεῖα συλλαβὴ λαμβάνεται ὡς μακρὰ κατὰ φαινομένην ἀνωμαλίαν, διότι ὄντως ἀποτελεῖται θέσει μακρὰ συλλαβή, ὡς

βέλος ἐμπεπυκὲς (Ἰλ. Α, 51) = βέλος σεμπεπυκές,

οἵ τι μάλα δὴν (Ἰλ. Α, 416) = οὔ τι μάλα δFήν,

ἔξφορίη (Ὀδ. Η, 119 +) = ζεπφορίη.

ὄφρα (Ἰλ. Μ. 208 +) = ὄπφιν (ἐκ ῥίζ. ὀπ-, πρβλ. δράκων ἐκ ῥίζ. δερκ-).

ὃς ἄξει (Ἰλ. Ω, 154), ὅπερ γραπτέον ὅς Fʼ ἄξει = ὅς Fὲ ἄξει. Οὕτω γραπτέον καὶ τὸ Ἰλ. Ω, 183.

§ 47. Ἀντιστρόφως ἡ πρὸ τῶν λέξεων Ζέλεια (Ἰλ. Β, 824. Δ, 103. 121), Ζάκυνθος (Ἰλ. Β, 634. Ὀδ. Α, 246. Ι, 24. Η, 123. 250. Τ, 131), Σκᾰ'μανδρος (Ἰλ. Ε, 77. Η, 329. Λ, 499. Υ, 74. Φ, 124. 223. 305. Χ, 148), Σκᾰμάνδριος (Ἰλ. Ζ, 402) καὶ σκέπαρνον (Ὀδ. Ε, 237. Ι, 391,) ἀποτελουμένη θέσει μακρὰ λήγουσα τῆς προηγουμένης λαμβάνεται ὡς βραχεῖα.

§ 48. Ἐν τῷ Αἰγυπτί'η (Ὀδ. Δ, 229), Αἰγυπτί'ας (Ἰλ. Ι, 382), Αἰγυπτί'ῃσι (Ὀδ. Δ, 127), Αἰγυπτί'ους (Ὀδ. Δ, 83. Ξ, 286), Αἰγυπτί'ων (Ὀδ. Ξ, 263. Ρ, 432) ἡ συλλαβὴ γυπτ- λαμβάνεται ὡς βραχεῖα ἢ γίνεται συνίζησις τοῦ ι μετὰ τοῦ ἑπομένου φωνήεντος. Ὁμοίως βραχὺ λαμβάνεται καὶ τὸ ι πρὸ τοῦ στ ἐν τῇ λέξει Ἰστί'αιαν (Ἰλ. Β, 537).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πνεύματα.

§ 49. Παρ' Ὁμήρῳ ὑπάρχουσι λέξεις ψιλούμεναι, αἵτινες παρ' Ἀττικοῖς δασύνονται. Τοιαῦται δὲ εἶναι αἱ ἑπόμεναι.

ἀθρόος (=Ἀττικ. *ἁθρόος*), *Ἄδης* (Ἀττικ. *Ἅδης*), *ἄλμενος* (ἐκ τοῦ *ἅλλομαι* =λατ. salio), ἐξ οὗ καὶ *ἐπ-άλμενος*, *κατεπάλμενος*, *μετάλμενος*, *ἄλσο*, *ἄλτο*, ἐξ οὗ καὶ *ἐπάλτο* (ἐφάλλομαι), *κατάλτο*, *κατέπαλτο* (§ 102), *ἀλωή* (ἀλλ' Ἀττικῶς *ἅλως*, ἀλλ' ὅμως καὶ *ἀλοάω* καὶ Ἀττικῶς *ἁλοάω*, ἐξ οὗ καὶ *καταλοῶ* καὶ *ἀπηλοιμένος σῖτος* καὶ *ἐπαλωστής*), *ἄμαξα* (=Ἀττικ. *ἅμαξα*), *ἀμαξιτός* (=Ἀττικ. *ἁμαξιτός*), *ἀμύθητ* (=Ἀττ. *ἀμύθητ*), *ἄμυδις* (ἐκ τοῦ *ἅμα*, πρβλ. καὶ *ἄλλυδις*), *ἀνώ* (=Ἀττικ. *ἀνώω*), *ἀπτοεπὴς* (κατ' Ἀρίσταρχον). *ἧδος* (ἐκ τοῦ *ἥδομαι*), ἀλλ' ὅμως *ἡδύς*, *ἥδομαι*, *ἠέλιος* (=Ἀττικ. *ἅλιος*), *ἦμαρ* (ἐξ οὗ καὶ *αὐτ-ήμαρ*) καὶ *ἠματίη*, ἀλλ' ὅμως καὶ *ἡμέρη* (=Ἀττικ. *ἡμέρα*). Ὁ Ἀρίσταρχος *ἀνέγνω* καὶ *ἤκιστος* (=*ἥκιστος* Ἰλ. Ψ, 354+), *ἴκ-μενος* (ἐκ τοῦ *ἵκω*, *ἱκνέομαι*), *ἰρηξ* (=Ἀττικ. *ἱέραξ*), *οὖλος* (=Ἀττικ. *ὅλος* =σόλFος, λατ. sollus. § 97).

ΣΗΜ. 1. Τὸ *ἵππος* καὶ μετὰ ψιλῆς ἐφέρετό ποτε, ἐξ οὗ καὶ τὸ *Ἀλκ-ίππη* (Ὀδ. Δ, 124), *Λεύκ-ιππος* (Ὕμν. Ἀπόλλ. 212), *Λευκ-ίππη* (Ὕμν. Δήμητρ. 418), πρβλ. τὸ αἰολ. *ἴκκος* (λατ. equus).

ΣΗΜ. 2. Οἱ Αἰολεῖς ὅλως ἀγνοοῦν τὴν δασεῖαν, ὅθεν καὶ τὰ Ὁμηρικὰ *ὔμμες*, *ὔμμι*, *ὔμμε* κτλ. ὄρα § 356.

Χασμωδία.

§ 50. Ἡ σύγκρουσις ἀλλεπαλλήλων φωνηέντων συμβαίνουσα εἰς μίαν ἢ δύο ἐφεξῆς λέξεις λέγεται *χασμωδία*.

§ 51. Ἡ *χασμωδία* παρ' Ὁμήρῳ ἐπιτρέπεται μόνον εἰς δύο περιστάσεις.

1) εἰς τὴν *τομὴν* καὶ εἰς τὴν *βουκολικὴν διαίρεσιν* ἢ πρὸ στίξεως, ὡς

τῶν Fοι (σ)ἐξ ἐγένοντο || ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη (Ἰλ. Ε, 270).
υἱὲ Διοκλέεος, Κρήθωνά τε || Ὀρσίλοχόν τε (Ἰλ. Δ, 542).
πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι (Ὀδ. Ε, 255).
καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, || ἀελπτέοντες σάον εἶναι (Ἰλ. Η, 340).

2) μετὰ διῤῥόγγον ἢ μακρὸν φωνῆεν, ἅτινα λαμβάνονται τότε ὡς βραχέα (§ 32), ὡς Ἰλ. Γ, 164.

οὔ τι μοι αἰτίη ἐσσὶ θεοὶ νύ μοι αἴτιοί εἰσι.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 52. Σπανίως καὶ μόνον ἐν τῇ *θέσει* μένει ἡ δίρθογγος τῆς προηγουμένης λέξεως μακρὰ πρὸ φωνήεντος εὑρισκομένη, ὡς

ἡμετέρῳ ἐνὶ Ϝοίκῳ ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης (Ἰλ. Α, 30).

Ὁ σύνδεσμος *ἠ (ἠὲ)* οὐδέποτ' εἶναι βραχύς, καὶ ὅταν εἶναι ἐν τῇ ἄρσει, ὡς

ἤ νῦν δηθύνοντ' ἤ ὕστερον αὖτις ἰόντα (Ἰλ. Α, 27).

ἤ Αἴας ἤ Ἰδομενεὺς ἤ δῖος Ὀδυσσεύς (Ἰλ. Α, 145).

ΣΗΜ. Ἀντὶ τοῦ (ἐν Ἰλ. Φ, 576) φερομένου

εἴπερ γὰρ φθάμενός μιν ἤ οὐτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν,

γραπτέον ὧδε:

εἴπερ γὰρ φθάμενός Ϝ' ἤ οὐτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν.

Ὁμοίως τὸ Ἰλ. Η, 545 γραπτέον «ἔσσ' ἤ ἐν Τροίῃ».

§ 53. Ἡ χασμωδία εἶναι ἐνίοτε μόνον φαινομένη, διότι αἱ λέξεις ἔχουσι τὸ Ϝ ἢ τὸ σ, ὡς

αὐτὰρ δὲ ἑλώρια (Ἰλ. Α, 4)=δὲ Ϝελώρια.

τῶν Ϝοι ἐξ ἐγένοντο (Ἰλ. Ε, 270)=Ϝοὶ σέξ.

ΣΗΜ. 1. Οὕτως ἴσως ὀφείλει νὰ ἑρμηνευθῇ καὶ τὸ ἐπι-αλμενος (Ἰλ. Η, 15. Ὀδ. Ω, 320=ἐπι-σάλμενος), ἐπι-όψομαι (Ἰλ.Ι,167. Ὀδ. Β, 294=ἐπιϜόψομαι) κατα-ίσχεται (Ὀδ. Ι, 122+, ὅπερ=κατα-σίσχεται), ἀνα-οίγεσκον (Ἰλ. Ω, 455+, ὅπερ=ἀναϜοίγεσκον), ἀπο-αίρεο (Ἰλ. Α, 275 ', ὅπερ=ἀποϜαίρεο) καὶ ἀπο-αιρεῖσθαι (Ἰλ. Α, 230+=ἀποϜαιρεῖσθαι), ἀπο-αίνυμαι (Ἰλ. Ν, 262+, ὅπερ=ἀπο-Ϝαίνυμαι) καὶ ἀπο-αίνυται (Ὀδ. Ρ, 322+=ἀπο-Ϝαίνυται) καὶ ἀπο-αίνυτο (Ὀδ. Μ, 419. Ξ, 309)=ἀπο-Ϝαίνυτο.

ΣΗΜ. 2. Βραδύτερον δὲ ἐξασθενήσαντος τοῦ Ϝ καὶ σ ἔγινε καὶ ἔκθλιψις, ὡς ἐπάλμενος (Ἰλ. Η, 260. Λ, 421. Μ, 404. Ν, 529. 531. Ὀδ. Ξ, 220. Χ, 305), ἐπόψομαι (Ἰλ. Ξ, 145. Ὀδ. Η, 324. Τ, 260. 597. Υ, 233. Ψ, 19), κατέσχεται (Ἰλ. Β, 233+), ἄνοιγεν (Ἰλ. Ξ, 168+), ἀπ-αίνυτο (Ἰλ. Ο, 595 +), ἀπαινύμενος (Ἰλ. Λ, 582. Ρ, 85).

ΣΗΜ. 3. Τίνες λέξεις παρ' Ὁμήρῳ ἤρχοντο ἀπὸ τοῦ Ϝ καὶ τοῦ σ, ὅρα § 99. 102.

§ 54. Ἡ χασμωδία αἴρεται διὰ τῆς *ἐκθλίψεως* (§ 57) καὶ διὰ τῆς *συναλοιφῆς* (§ 67).

§ 55. Δὲν νομίζεται χασμωδία, ὅταν μετὰ τὴν ἔκθλιψιν τοῦ λήκτικοῦ βραχέος φωνήεντος καταλήγῃ ἡ λέξις εἰς φωνῆεν βραχύ, ὡς

τοὶ δ' ἱδρῷ ἀπεψύχοντο χιτώνων (Ἰλ. Λ, 624).

εἰδ' ἄγε τοι καὶ δένδρε' ἐϋκτιμένην κατ' ἀλωήν (Ὀδ. Ω,336.)

Οὐδὲ ἡ δίρθογγος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρὸ φωνήεντος γίνεται βραχεῖα, ὡς

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ὁσσάκι γὰρ κύψει ὁ γέρων πιέμεν μενεαίνων (Ὀδ. Λ, 585. ὅρα καὶ 591).

§ 56. Ἡ χασμωδία εἶναι ἀνεκτὴ μετὰ φωνήεντα μὴ ἐκθλιβόμενα, ὡς *παιδὶ ἀμύνει* (Ἰλ. Π, 522. κτλ.) § 60, 1.

Ἔκθλιψις.

§ 57. Ἡ ἔκθλιψις παρ' Ὁμήρῳ εἶναι συχνοτέρα ἢ παρὰ τοῖς πεζοῖς τῶν Ἀττικῶν.

§ 58. Ἐκθλίβονται αἱ εἰς ᾰ, ε, ῐ, ο λήγουσαι λέξεις. Οὐδέποτε δ' ἐκθλίβεται τὸ ι τῆς προθέσεως *περί*, τῆς ἐρωτηματικῆς καὶ ἀορίστου ἀντωνυμίας *τί*, τὸ καὶ τοῦ συνδέσμου *ὅτι*.

ΣΗΜ. Σφάλλονται οἱ νομίζοντες ὅτι ὁ σύνδεσμος ὅ τ ι ἐκθλίβει τὸ ι, ἔνθα δὲ φέρεται τὸ ὅ τ' (Ἰλ. Α, 244. 412. Δ, 32. Ζ, 126. Η, 274. Ὀδ. Θ, 299. Υ, 333. κτλ.), δὲν ἔγινεν ἐκ τοῦ ὅ τ ι, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὅ=ὅτι καὶ τοῦ τ ὲ = ὅτ' (=ὅτι τε § 397, ΣΗΜ.), ὡς Ἰλ. Ι, 493 (ἔνθα ὅ=ὅτι):

τὰ φρονέων, ὅ μοι οὔ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον.

καὶ Ἰλιάδ. Φ, 150:

τίς, πόθεν ἔσσ' ἀνδρῶν, ὅ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;

ὅρα καὶ § 403.

§ 59. Ἐκ τῶν εἰς -α μονοσυλλάβων ἐκθλίβεται τὸ α μόνον ἐν τῷ *ῥὰ γινομένῳ ῥ'*.

ΣΗΜ. Ἀντὶ τοῦ σ' α ὐ τ ῆ ς (Ἰλ. Ζ, 490. Ὀδ. Α, 356. Φ, 350=σὰ αὐτῆς) γράφεται νῦν « τ ὲ' α ὐ τ ῆ ς ».

§ 60. Παρ' Ὁμήρῳ ἐκ τῶν εἰς -ι λημμάτων ἐκθλίβεται παρὰ τὴν συνήθειαν τῶν Ἀττικῶν

1) ἡ ἑνικὴ δοτικὴ τῶν τριτοκλίτων βαρύτονος οὖσα, ὡς *ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον* (Ἰλ. Ε, 5. καὶ Κ, 277. Ν, 239), ἀλλὰ *παιδὶ ἀμύνει* (Ἰλ. Π, 522), *παιδὶ ὄπασσεν* (Ἰλ. Ρ, 196). Ἀλλ' ὅμως καὶ *ἄξονι ἀμφὶς* (Ἰλ. Ε, 723), *ἔγχεϊ ὀξυόεντι* (Ἰλ. Ε, 50), πρβλ. καὶ Ἰλ. Γ, 244. Φ, 21, κτλ.

2) τὰ εἰς -θι ἐπιρρήματα, ὡς *ἄλλοθ' ὀλέσθαι* (Ὀδ. Σ, 401. πρβλ. καὶ Ὀδ. Φ, 83), *ὅθ' ἄρ' Ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν* (Ἰλ. Β, 572. πρβλ. καὶ Ὀδ. Δ, 126. Τ, 58).

3) τὸ *σι* τῆς ῥηματικῆς καταλήξεως καὶ τῆς δοτικῆς πληθυντικῆς, ὡς *φιλέουσ' ἀλόχους* (Ἰλ. Ι, 340), *ἔλθησ' ἐς πόλεμον* (Ἰλ. Ε, 132. 824), *ἔλθωσ' ἐς κλισίην* (Ἰλ. Ι, 166), *θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ* (Ἰλ. Α, 566. Ε, 877. Θ, 454), *εἶσ' ἐπὶ νῆας* (Ἰλ. Σ, 280), *ἔσσ' ἐπικούρων* (Ἰλ. Η, 538), *ἐπὶ σγίζησ' ὁ γέρων* (Ἰλ. Α, 462), *χείρεσιν ἀμφοτέρῃσ' ἔχοι* (Ἰλ. Μ, 382), *ἐπὶ ψαμά-*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

θοισ' ὑπὸ δ' ἕρματα ('Ιλ. Α, 486), *ἐν χείρεσσ' 'Οδυσῆι* ('Ιλ. Κ, 529), *χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο* ('Ιλ. Π, 420. 452)=χερσί.

4) αἱ δοτικαὶ πληθ. τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν *ἄμμι, ὔμμι* καὶ *σφί*, ὡς *Ζεὺς ἄμμ' ἐπὶ μάρτυρος ἔστω* ('Ιλ. Η, 76+), *ὔμμ' ἐφάμην* ('Οδ. Ν, 357. κτλ.), *αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε* ('Ιλ. Θ, 4. κτλ.). § 367.

§ 61. Καὶ ἡ δίφθογγος *αι* ἐν ταῖς ῥηματικαῖς καταλήξεσι ταῖς λαγούσαις εἰς *-μαι, (σ)αι* (§ 429. 2.), *-ται* καὶ *-σθαι* ἐκθλίβεται (ὅρα καὶ § 435. 436. Σημ.).

ΣΗΜ. Οὐδέποτε δ' ἐκθλίβεται ἡ αι κατάληξις τῶν θηλυκῶν πρωτοκλίτων. Εὑρίσκεται δὲ μόνον τὸ ὀ ξ ε ῖ' ὀ δ ύ ν α ι ('Ιλ. Α, 272), ὅπερ ὁ Bentley μετέγραψεν εἰς «ὀ ξ ε ῖ' ὀ δ ύ ν η».

§ 62. Ἡ δὲ δίφθογγος *οι* ἐκθλίβεται ἐν τῇ ἐνικῇ δοτικῇ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν *μοὶ* ('Ιλ. Ι, 673. Ν, 481. 'Οδ. Ψ, 21), *σοὶ* ('Ιλ. Α, 170), *τοὶ* ('Οδ. Α, 60). Ϝοί, ὅπερ μένει μόνον Ϝ', ὡς

ὣς εἰπὼν Ϝ' ἐν χερσὶ τίθει ('Ιλ. Α, 446. 'Οδ. Γ, 50. Ο,120).
ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, εὖ Ϝ' ἐπιτείλας ('Ιλ. Κ, 72).
ἀμφὶ δὲ Ϝ' ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψεν ('Ιλ. Α, 356).
ἡνία Ϝ' ἠίχθησαν ('Ιλ. Π, 404).
αἰεὶ γὰρ πάρα Ϝ' εἰς γε θεῶν ('Ιλ. Υ, 98).
κουρίδιον κτείνασα πόσιν, στυγερὴ δέ Ϝ' ἀοιδὴ ('Ιλ. Ω, 200).

ΣΗΜ. Τὸ ἐκτεθλιμμένον μ'=μ οὶ εἰσακτέον καὶ εἰς 'Ιλ. Ι, 459 (μ' ἐ ν ὶ θ υ μ ῷ) καὶ 'Οδ. Α, 200. Ο, 172. Τὸ δὲ σ'=σ οὶ εἰσακτέον εἰς τὸ 'Ιλ. Β, 10 (ὡς σ' ἐ π ι τ έ λ λ ω) καὶ 'Ιλ. Α, 294 (κατὰ Cobet γραπτέον ὧδε: ε ἰ δ ὴ π ᾶ ν ἔ ρ γ ο ν σ' ὑ π ο Ϝ ε ί ξ ο μ α ι) καὶ 'Ιλ. Α, 443 (ἔνθά κατὰ Cobet γραπτέον ὧδε: π α ῖ δ ά τ έ σ' ἀ ξ έ μ ε ν, ὡς ἀπαρεμφ.ἀορ.πρβλ. 'Ιλ.Ψ,50). Περὶ δὲ τοῦ Ϝ'=Ϝ οὶ ὅρα § 363—364.

§ 63. Αἱ καταλήξεις εἰς *ι(ν)* ἢ *ε(ν)* πρὸ φωνήεντος λέγονται καὶ ἄνευ τοῦ ν, ὅτε ἐμφιλοχωρεῖ καὶ ἔκθλιψις, ὡς *ἄμμ'* (=ἄμμι(ν), *κ'* (=κε(ν),

ΣΗΜ. Ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ γίνεται τοῦτο μόνον ἐν τῇ φράσει ἔ σ θ' ὅ τ ε, ο ὐ κ ἔ σ θ' ὅ π ω ς, ο ὐ κ ἔ σ θ' ὡ ς (Σοφοκλ. Ἀντιγ. 750. Φιλοκτ. 196. Πλατ. Θεαίτ. 188) καὶ ο ὐ κ ἔ σ θ' ὅ σ τ ι ς (Πλάτ. Πρωταγ. 356, α'.), ἔ σ θ' ὅ , τ ι (Πλάτ. Θεαίτ. 204, δ'.).

§ 64. Τὸ *ἄρα* εὑρίσκεται παρ' Ὁμήρῳ καὶ ἐκτεθλιμμένον *ἄρ'* καὶ κατ' ἀποκοπὴν ἐγκλιτικῶς φερόμενον ἀρ καὶ κατ' ἀφαίρεσιν καὶ ἐγκλιτικῶς ρα καὶ ῥ'.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Συναίρεσις.

§ 65. Ὁ Ὅμηρος συνήθως ἀποφεύγει τὴν συναίρεσιν· διότι λέξεις, αἵτινες παρ' Ἀττικοῖς ἐκφέρονται συνηρημέναι, παρ' αὐτῷ συνήθως ἔχουσι τὸν ἀσυναίρετον πρωτότυπον σχηματισμόν (ὅρα § 532 καὶ ἑξῆς).

§ 66. Τὸ φωνῆεν Ε μεθ' ἑπομένου Ο συναιρεῖται οὐχὶ εἰς ΟΥ, ἀλλ' εἰς ΕΥ, ὡς *θάμβεες* (Ὀδ. Ω, 393+=θάμβους), *θηεῖντο* (Ἰλ. Η, 444. Κ, 524. Ψ, 728. 881. Ὀδ. Β, 13. Ρ, 64 =θηέοντο), *ἐδεύετ* (Ἰλ. Ρ, 142=ἐδεύετο), *ἔπλετ* (Ἰλ. Η, 29). ὅρα § 270. 429. Σημ.

ΣΗΜ. Οὕτως ἔγιναν καὶ τὸ ἐ μ ε ῦ, μ ε υ, σ ε ῦ, Γ ε υ (§ 347). Τὸ δὲ Ο μεθ' ἑπομένου Ε συναιρεῖται εἰς ο υ ἐν τῇ αὐξήσει, ὡς π ρ ο ύ θ η κ ε (Ἰλ. Ω, 409), π ρ ο ύ π ε μ ψ α (Ὀδ. Ρ, 54. Ω, 359. Ἰλ. Θ, 367), π ρ ο ύ τ υ ψ α (Ἰλ. Ν, 136. Ο, 306. Ρ, 262), π ρ ο ύ φ α ι ν ο ν (Ὀδ. Μ, 494. Ι, 145), π ρ ο υ φ α ί ν ε τ ο (Ὀδ. Ν, 169). Ἀλλὰ καὶ κατ' ἐνεστῶτα π ρ ο ύ χ ω (=προέχω. Ἰλ. Χ, 97. Ψ, 325. 453. Ὀδ. Γ, 8. Ζ, 138. Κ, 90. Τ, 544. Ω, 82).

Συνίζησις.

§ 67. Ἀντὶ τῆς συναιρέσεως συμβαίνει παρ' Ὁμήρῳ *συνίζησις*. *Συνίζησις* δ' εἶναι ἡ εἰς μίαν συλλαβὴν συνεκφώνησις ἀλλεπαλλήλων φωνηέντων μὴ ἀποτελούντων δίφθογγον.

ΣΗΜ. Ἡ συνίζησις σημειοῦται διὰ τῆς ὑ φ ὲ ν πρὸς εὐκολωτέραν διάγνωσιν.

§ 68. Ἡ συνίζησις γίνεται ἢ ἐν μιᾷ λέξει ἢ μεταξὺ δύο ἑφεξῆς λέξεων.

§ 69. Ἐὰν ἡ συνίζησις γίνεται ἐν μιᾷ λέξει, τὸ πρῶτον φωνῆεν εἶναι βραχὺ καὶ ὡς τοιοῦτον συνήθως εἶναι

1) τὸ ε εἰς τὸ ε_α, ε_ο, ε_ω, ε_οι, ε_η, ε_ου, ὡς *κρέα* (Ὀδ. Ι, 347), *ξέα* (Ἰλ. Μ, 381), *ἠνώγεα* (Ὀδ. Ι, 44. Κ, 263. Ρ, 55). *ἑᾷ* (Ἰλ. Ε, 256), *ἀλλοΓοδέα* (Ὀδ. Ν, 192), *γυράεος* (Ἰλ. Θ, 495).

χρυσέω (Ἰλ. Α, 15. 374. Ψ, 196), *Πηληιάδεω* (Ἰλ. Α, 1), *δενδρέῳ* (Ἰλ. Γ, 152), *χρεώμενος* (Ἰλ. Ψ, 834), *ἐώμεν* (Ἰλ. Κ, 344), *τεθνεῶτι* (Ὀδ. Τ, 331), *πεπτεῶτ'* (Ἰλ. Φ, 503), *ἀστεμφέως* (Ὀδ. Δ, 419. 459), *μενεήνωτο* (Ἰλ. Ψ, 361), *στηθέων* (Ἰλ. Κ, 95).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θε͜οὶ (Ἰλ. Α, 18). *χρυσέ͜οισι* (Ἰλ. Δ, 3). *οἰκέ͜οιτο* (Ἰλ. Δ, 18). *χρυσέ͜η* (Ἰλ. Ε, 724). *χρυσέ͜ῃ* (Ἰλ. Ψ, 243). *χρυσέ͜ον* (Ἰλ. Β, 268).

2) τὸ ι εἰς τὸ ι̯ο, ι̯ω, ὡς

πόλι͜ος (Ἰλ. Β, 811. Φ, 567), ἔνθα ἕτεροι προτιμῶσι τὸ *πέλε͜ος* ἢ τὸ *πόλεος*.

Ἐνυαλί͜ῳ (Ἰλ. Β, 651. Η, 166. Θ, 264. Ρ, 259). ὅρα καὶ § 48.

ΣΗΜ. Ἀντὶ τοῦ στίχου (Ἰλ. Ω, 769),

δᾶ͜έρων ἢ γαλόων ἢ εἰναετέρων ἐὐπέπλων,

γραπτέον ὡδε·

δᾶ ἔρες ἢ γαλόῳ ἢ εἰναετέρες ἐὐπεπλοι.

§ 70. Ἐὰν δὲ τὰ φωνήεντα τὰ διὰ συνιζήσεως προφερόμενα ἀνήκωσιν εἰς δύο ἀλλεπαλλήλους λέξεις, τὸ πρῶτον φωνῆεν εἶναι μακρόν. Εὑρίσκεται δὲ τοιαύτη συνίζησις ἐν τοῖσδε.

δὴ͜αὖ (Ἰλ. Α, 540. Η, 24. Ὀδ. Μ, 146., ἔνθα κακῶς γράφεται *δ' αὖ*), *δὴ͜αὖτε* (Ἰλ. Α, 340. Η, 448. Τ, 134., ἔνθα κακῶς γράφεται *δ' αὖτε*, καὶ Ὀδ. Ι, 311).

δὴ ἀντίβιον (Ἰλ. Α, 386), *δὴ͜Ἀντιάρου* (Ἰλ. Α, 138), *δὴ͜ἀφνειότατος* (Ἰλ. Υ, 220), *δὴ͜ἄχθη* (Ὀδ. Μ, 330), *δὴ͜ἔπειτα* (Ὀδ. Θ, 378. κτλ.).

ἦ͜οὐ (Ἰλ. Ε, 349. κτλ.), *ὄχθη͜οὐ* (Ὀδ. Ω, 247).

ἐπεί͜οὐ (Ἰλ. Ν, 777. Ὀδ. Δ, 352. Τ, 314).

ΣΗΜ. 1. Ἀντὶ τοῦ «εἰ λαπίνη͜ἠὲ γάμος» (Ὀδ. Α, 226) ὁ Nauck γράφει «εἰ λαπίνη͜ἠὲ γάμος». Ἀντὶ δὲ τοῦ «ἀλλ' ὅτε δὴ͜ἔδδομον ἦν» (Ὀδ. Μ, 399. Ο, 477) καὶ τοῦ «ἀλλ' ὅτε δὴ͜ὀγδόατον (Ὀδ. Η, 261. Ξ, 287) προτιμᾷ νὰ γραφῇ «ἦμος δ' ἔβδομον» ἢ «αὐτὰρ ὅθ' ἔβδομον» καὶ «αὐτὰρ ὅτ' ὀγδόατον». Ἀντὶ δὲ τοῦ «ὦ͜ἀρίγνωτε (Ὀδ. Ρ, 375) γράφει ᾱ͜ρίγνωτε.

ΣΗΜ. 2. Συνίζησις συμβαίνει καὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς λεγομένοις ἀνώγεων, πόλεως, πόλεων, πήχ͜εως, ἄστεως κτλ., ὡς ἐκ τοῦ τόνου φαίνεται.

Κρᾶσις.

§ 71. Ἡ κρᾶσις παρ' Ὁμήρῳ εἶναι σπανία. Εὑρίσκεται δὲ αὕτη παρ' αὐτῷ ἐν τοῖς ἑξῆς.

τᾶλλα (Ἰλ. Α, 465. Β, 428. Ὀδ. Ξ, 430).

ὠὐτὸς (=ὁ αὐτός. Ἰλ. Ε, 396+).

ὥριστος (=ὁ ἄριστος. Ἰλ. Α, 288. Ν, 154. 433. Η, 521.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

P, 689. T, 413. Ψ, 536. Ω, 384. Ὀδ. P, 416., ἀλλ' ἴσως ἀντ' αὐτοῦ γραπτέον τὸ «ὄχ' ἄριστος»).

οὐμὸς (=ὁ ἐμός. Ἰλ. Θ, 360+).

χήμεῖς (=καὶ ἡμεῖς. Ἰλ. Β, 238+).

καὐτὴ (=καὶ αὐτή. Ὀδ. Ζ, 282+).

οὕνεκα (=οὗ ἕνεκα) καὶ *τοὔνεκα* (=τοῦ ἕνεκα) § 123.

ΣΗΜ. Ἀντὶ τοῦ «κ α ὐ τ ὸ ς ὀ ν ή σ ε α ι» (Ἰλ. Ζ, 260) γράφεται ὑπ' ἄλλων «κ' α ὐ τ ὸ ς ὀ ν ή ε α ι» (=κε. § 410). Ἀντὶ δὲ τοῦ «τ ά δ ε κ α ὐ τ ὸ ς ὀ ἴ ε α ι» (Ὀδ. Γ, 255) ἀναγινώσκεται ὑπ' ἄλλων «τὰ κ α ὶ α ὐ τ ό ς».

Ἀποκοπή.

§ 72. Παρ' Ὁμήρῳ αἱ προθέσεις *ἀνά, κατά, παρὰ* καὶ ὁ σύνδεσμος *ἄρα* πάσχουσιν *ἀποκοπήν* τοῦ τελικοῦ φωνήεντος. Ἀποκοπὴ δ' εἶναι πάθος ἐν τέλει λέξεως συμβαῖνον.

πὰρ ξίφεος (Ἰλ. Γ, 272)=παρὰ ξίφεος.

παρθέμενοι (Ὀδ. Β, 237)=παραθέμενοι.

ἀν στόμα τε (Ὀδ. Ε, 456)=ἀνὰ στόμα τε.

χρυσέῳ ἀν σκήπτρῳ (Ἰλ. Α, 15. 374)=χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ.

ἐπαν-θέμενος (Ἰλ. Φ, 535+)=ἐπαναθέμενος.

κάτ-θανε (Ἰλ. Φ, 107), *καπ-φάλαρα* (Ἰλ. Η, 106+).

§ 73. Τὸ Ν τῆς *ἀνὰ* πρὸ μὲν τοῦ Κ (καὶ Ξ) μεταβάλλεται εἰς Γ, πρὸ δὲ τοῦ Β, Η, Φ μεταβάλλεται εἰς Μ, πρὸ δὲ τοῦ Γ, Λ, καὶ Μ ἀφομοιοῦται.

ἀγκρεμάσασα (Ὀδ. Α, 440)=ἀνακρεμάσασα.

ἀγξηράνῃ (Ἰλ. Φ, 347)=ἀναξηράνῃ, κατὰ δὲ Ἀρίσταρχον *ἀρξηράνῃ*.

ἀμβαίνειν (Ὀδ. Ι, 178)=ἀναβαίνειν.

ἀμ πεδίον (Ἰλ. Ε, 87)=ἀνὰ πεδίον.

ἀμπείρας (Ἰλ. Β. 426+)=ἀναπείρας, *ἀμπήδησε* (Ἰλ. Λ, 379+).

ἀμ φόρον (Ἰλ. Κ, 298) =ἀνὰ φόρον.

ἀFFέρυσαν (Ἰλ. Α, 459. Β, 422. κτλ.) =ἀνFέρυσαν, αὐέρυσαν.

ἀμμίξας (Ἰλ. Ω, 529)=ἀναμίξας.

ἀλλύεσκεν (Ὀδ. Β, 105. Ω, 140)=ἀν-λύεσκεν (ἀναλύεσκεν).

ἄλλεγον (Ἰλ. Ψ, 253+)=ἄν-λεγον (=ἀνάλεγον), *ἀλλέξαι* (Ἰλ. Φ, 321+)=ἀν-λέξαι (=ἀνα-λέξαι).

Μένει δὲ τὸ Ν ἀμετάβλητον πρὸ τοῦ Δ, Τ καὶ Σ, ὡς

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἀν δ' Ὀδυσεὺς (Ἰλ. Ψ, 709. 755. πρβλ. καὶ 812. Ὀδ. Θ, 110.115. 118). *βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάγηι καὶ ἀνὰ κλόνον* (Ἰλ. Ε, 167). *ἀν στόμα τε ῥῖνάς τε* (Ὀδ. Ε, 456).

§ 74. Τὸ Τ τῆς *κατὰ* πρὸ παντὸς συμφώνου (πλὴν πρὸ τῶν δασέων Θ καὶ Φ) ἀφομοιοῦται πρὸς αὐτό, ὡς

κάββαλεν (Ἰλ. Ε, 343. Μ, 206)=κατέβαλεν.

κὰγ γόνυ (Ἰλ. Υ, 458)=κὰτ γόνυ (κατὰ γόνυ).

κὰδ δὲ (Ἰλ. Β, 160. Ξ, 435)=κὰτ δὲ (κατὰ δέ).

καδδῦσαι (Ἰλ. Τ, 25+)=κατ-δῦσαι, καταδῦσαι.

κὰκ κεφαλῆς (Ἰλ. Σ, 24)=κὰτ κεφαλῆς (κατὰ κεφαλῆς).

κακκείοντες (Ἰλ. Α, 606. Ψ, 58. Ὀδ. Α, 424. Η, 229. Ν, 17)=κατ-κείοντες (κατα-κείοντες).

κάλλιπον (Ἰλ. Ι, 364. Ὀδ. Χ, 156)=κάτ-λιπον (κατάλιπον).

κὰλ λαπάρην (Ἰλ. Ξ, 447. 517)=κὰτ λαπάρην (κατὰ λαπάρην).

κὰμ μέσον (Ἰλ. Λ, 172)=κὰτ μέσον (κατὰ μέσον).

καμ-μονίην (Ἰλ. Χ, 257. Ψ, 661)=κατ-μονίην (καταμονίην).

κατνεύσας (Ὀδ. Ο, 464+)=κατ-νεύσας (κατανεύσας).

κὰπ πεδίον (Ἰλ. Ζ, 201. Λ, 167)=κὰτ πεδίον (κατὰ πεδίον).

κὰπ φάλαρα (Ἰλ. Η, 106+), *κάτ-θανε* (Ἰλ. Φ, 107).

κάππεσον (Ἰλ. Α, 593. κτλ.)=κάτ-πεσον (κατάπεσον).

κὰρ ῥόον (Ἰλ. Μ, 33+)=κὰτ ῥόον (κατὰ ῥόον).

καρρέζουσα (Ἰλ. Ε, 424+)=κατ-ρέζουσα (καταρέζουσα).

§ 75. Τὸ Τ τῆς *κατὰ* πρὸ δύο συμφώνων ἀποβάλλεται, ὡς

κάσχεσθε (Ἰλ. Λ, 702+)=κάτ-σχεσθε (κατάσχεσθε).

καστορνῦσα (Ὀδ. Ρ, 32+)=κατ-στορνῦσα (καταστορνῦσα).

κάκτανε (Ἰλ. Ζ, 164+)=κάτ-κτανε (κατάκτανε).

§ 76. Ἅπαξ εὑρίσκεται ἀποκεκομμένη ἡ *ἀπὸ* πρόθεσις καὶ ἡ *ὑπό*, ὡς

ἀππέμψει (Ὀδ. Ο, 83+)=ἀπο-πέμψει.

ὑββάλλειν (Ἰλ. Τ, 80+)=ὑπ-βάλλειν (ὑποβάλλειν).

Συγκοπή.

§ 77. *Συγκοπὴ* εἶναι ἡ ἀποβολὴ βραχέος φωνήεντος ἐν τῷ μέσῳ τῆς λέξεως, ὡς *τίπτε*, (=τίποτε), *γλακτο-φάγος* (Ἰλ. Ν, 6+ = γαλακτο-φάγος), (δεμ-, δμ-) *μεσό-δμ-η*, (φερ-, φρ-) *δί-φρ-ος*, κτλ. Ἡ συγκοπὴ εἶναι συχνοτέρα παρ' Ὁμήρῳ ἢ παρ' Ἀττικοῖς.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 78. Ἐνίοτε συμβαίνει συγκοπὴ καὶ ὅλης συλλαβῆς, ὡς *γυναι-μανὴς* (Ἰλ. Γ, 39. Ν, 769=ἀντὶ τοῦ *γυναικομανής*). *κελαινεφὴς* (Ἰλ. Β, 412. Α, 397. κτλ. ἀντὶ τοῦ *κελαινο-νεφής*), *αἰγίοχος* (Ἰλ. Α, 202. 222. Β, 157. 348. κτλ. ἀντὶ τοῦ *αἰγίδ-οχος*), *αἰ-πόλος* (Ἰλ. Β, 474. Δ, 275. κτλ. ἀντὶ τοῦ *αἰγ-πόλος*), *αἰ-πόλιον* (Ἰλ. Β, 474. Λ, 678. κτλ.), *ἠλί-βατος* (Ἰλ. Ο, 273. 619. Π, 35. κτλ. ἀντὶ τοῦ *ἠλιτό-βατος* παρὰ τὸ *ἀλιτεῖν* τὸ ἁμαρτάνειν, πρβλ. *ἠλιτόμηνον* Ἰλ. Τ, 118+ = τὸν ἀστοχήσαντα τοῦ μηνός, προώρως γεννηθέντα), *θάρσυνος* (Ἰλ. Ν, 823. Π, 70 ἀντὶ τοῦ *θαρσύσυνος*), *κέρτωρ* (Ἰλ. Δ, 391. Ε, 102 ἀντὶ τοῦ *κερτήτωρ* ἐκ τοῦ *κερτέω*), *κέρ-τομος* (Ἰλ. Ψ, 387. 430 ἀντὶ τοῦ *κέρτη-τομος*), *λαιψηρὸς* (=ταχύς. Ἰλ. Κ, 358. Ξ, 17. Υ, 93. κτλ. ἀντὶ τοῦ λαιλαψηρός), κτλ.

Μετάθεσις.

§ 79. Ἡ μετάθεσις φωνήεντος μετὰ ὑγροῦ (συνήθως μετὰ τοῦ ρ) εἶναι συχνοτέρα παρ' Ὁμήρῳ ἢ παρ' Ἀττικοῖς, ὡς *τέταρτος* καὶ *τέτρατος*.

§ 80. Ἡ μετάθεσις ποτὲ μὲν γίνεται ἄνευ ἐκτάσεως, ποτὲ δὲ μετ' ἐκτάσεως. Ἄνευ ἐκτάσεως γίνεται ἐν τοῖσδε·

ἀτρᾰπιτὸς καὶ *ἀταρπός*, *ἀταρπιτός*.

βροτὸς (παρὰ τὸ *μόρος*, λατ. mors, mortalis).

δρέπω, ἄ*δόρπον*, *δορπέω*.

θρόνος (ἐκ θέματ. θερ-, ὅθεν θόρ-ναξ=ὑποπόδιον. Ἡσύχ.).

κρᾰδίη καὶ *καρδίη* (λατ. cor, cord-is. πρβλ. καὶ *κραδάω*, *κραδαίνω*, *κόρδαξ*).

κερκὶς (ἐκ ῥήματ. κρέκω).

Κράπαθος (Ἰλ. Β, 676)=Κάρπαθος.

κρᾰ'τος καὶ *κάρτος*.

κρᾰτερὸς καὶ *καρτερός*, ὑπερθετ. *κάρτιστος*.

τέτρᾰτος καὶ *τέταρτος* (λατ. quartus).

§ 81. Μετάθεσις δὲ μετ' ἐκτάσεως συμβαίνει ἐν τοῖσδε.

(βαλ-), *βάλλω*, *βέβληκα*, *βέβλημαι*, *ἀβλής*.

(γεν-), *γίγνομαι*, *γνήσιος*.

(βορ-, βορά), *βι-βρώσκω*, *βέβρωκα*.

(δερ-, δέρας, δόρος), *δέρω*, *δέδαρμαι*.

(δαμ-), *δάμ-νημι*, *δέδμημαι*, *ἐδμήθην*, *ἀδμής*.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

(θαν-), *θνήσκω, τέθνηκα, θνητός.*

(θορ-), *θρώσκω, θρωσμός.*

(καλ-), *καλέω, κέκλημαι, κλητός.*

(καμ-, κάματος) *κάμνω, κέκμηκα, ἀκμής.*

(μολ-, ἔμολον) *βλώσκω* (μόνον σύνθετον *προβλώσκω* καὶ *καταβλώσκω*).

(μαν-, μεν-, μένος, λατ. mens) *μιμνήσκω, μέμνημαι, μνῆμα.*

(πορ-, ἔπορον, λατ. portio=μέρος), *πέπρωται.*

(στορ-), *στορέννυμι, ἔστρωτο.*

(ταλ-, τάλας, λατ. tolero, tollo), *τλητός, τλῆναι τλήμων, Τλη-πόλεμος.*

(τερ-, τέρετρον) *τείρω, τρητός.*

ΣΗΜ. Περὶ ἄλλων τινῶν κακῶς νομιζομένων ὅτι ἔγιναν ἐκ μεταθέσεως ὅρα § 86.

Σύμφωνα.

Εὐφωνικὰ ἢ κινητὰ σύμφωνα.

§ 82. Παρ' Ὁμήρῳ τὸ λεγόμενον *εὐφωνικὸν* (ἢ *κινητὸν*) τελικὸν σύμφωνον N καὶ Σ γράφεται τότε μόνον, ὅταν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκλίπῃ ἡ χασμῳδία ἢ ὅταν *βραχεῖα* συλλαβὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ *θέσει μακρά*. Ὅθεν δύναται νὰ τίθηται καὶ πρὸ συμφώνου καὶ νὰ παραλείπηται πρὸ φωνήεντος (§ 63).

§ 83. Πλὴν τοῦ ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ γνωστοῦ εὐφωνικοῦ (ἢ κινητοῦ) N εὑρίσκεται παρ' Ὁμήρῳ τοιοῦτον N καὶ εἰς τὰ εἰς *-θε(ν)* ἐπιρρήματα, εἰς τὴν κατάληξιν *-φι(ν)*, εἰς τὸ *τὸν* καὶ ἐγκλιτικὸν *νὺ*, εἰς τὸ *νόσφι(ν)* καὶ εἰς τὸν δυνητικὸν *κέ(ν)*.

§ 84. Εὐφωνικὸν ἢ κινητὸν Σ ὑπάρχει παρ' Ὁμήρῳ ἐν τοῖς ἑξῆς ἐπιρρήμασι, *πολλά'κι(ς), ὁσ(σ)ά'κι(ς), τοσσά'κι(ς), μεσ(σ)ηγύ(ς), ἀτρέμα(ς), ἄντικρυ(ς), ἰθύ(ς), μέχρι(ς)* (παρ' Ἀττικοῖς πάντοτε *μέχρι*). Περὶ δὲ τοῦ *ἄχρι(ς)* καὶ *ἀμφί(ς)* ὅρα § 120. 118.

§ 85. Τὸ ἀρνητικὸν ἐπίρρημα *οὐκ* ἐν τέλει τοῦ στίχου ὂν δὲν ἀποβάλλει τὸ κ, ὡς γίνεται παρ' Ἀττικοῖς, ἀλλ' ἐπεκτείνεται εἰς τὸ *οὐκί*, ὡς

ἦ κεν νοστήσας ἀποτίσεται ἠὲ καὶ *οὐκί* (Ὀδ. Α, 268).

Οἱ συμφωνοειδεῖς φθόγγοι Λ, Ν, Ρ.

§ 86. Οἱ συμφωνοειδεῖς φθόγγοι λ καὶ ρ μετὰ συγκοπὴν φω-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

νήεντος μεταξὺ συμφώνων (καὶ ἐνίοτε πρὸ φωνήεντος) εὑρισκόμενοι ἐμφανίζονται ὡς *a.l ἄ λα, ορ ἄ ρα*, ὡς

(δερκ- δρ$_{ο}$κ) *ἔδρᾰκον, δρᾰ́κων, δέρκομαι*.

(δρ$_{ο}$θ-) *δαρθ-ά′νω, ἔδρᾰθον*.

(ἀστερ-, ἀστρ$_{ο}$-) *ἀστέρος, ἀστρᾰ́′-σιν*.

(βρ$_{ο}$δ-) *βρᾰδὺς* καὶ *βράδ-ιστος*.

(δερ-) *δέρω, δρᾰτὸς* (=δρ$_{ο}$-τός).

(περθ-, πρ$_{ο}$θ-) *πέρθω, ἔπρᾰθον*.

(τερπ-, τρ$_{ο}$π-) *τέρπω, ἔταρπον*.

(τρεπ- τρ$_{ο}$π-), *τρέπω, ἔτραπον, ἑτραπόμην*.

(φθερ-, φθρ$_{ο}$-) *φθείρω, ἔφθαρμαι, φθαρτός*.

(τελ-, τλ$_{ο}$-,τέλλω) *ἐτέτα.λτο*.

(βελ-, βέλος, βλ$_{ο}$-) *βά.l-.λω* (=βλ$_{ο}$-jω).

(Fελ-, Fλ$_{ο}$-), *Fέ.l.λομαι* καὶ *εἰλέω, ἐFά.λην*.

§ 87. Ὁ συμφωνοειδὴς φθόγγος N ἄτονος μὲν ὢν ἐμφανίζεται ὡς *α*, ἔντονος δὲ ὡς *αν*, ὡς

(τεν-, τν$_{ο}$-) *τείνω* (τέν-jω), *τέτᾰται, τατὸς* (λατ. tentus).

(φεν- φν$_{ο}$-), *ἀόρ. ἔπεφνον, πέφαται, πρόσ-φατος, ὀδυσή-φατος, μυλή-φατος, Ἀρηΐφατος*.

(γεν- γν$_{ο}$-) *γί-γνομαι, γέγαα, νη-γάτεος* (ἀντὶ τοῦ νεηγάτεος).

(μεν- μν$_{ο}$-, *μένος*, λατ. mens) *μέμονα* καὶ *μέμαα*.

(ποιμεν-, ποιμν$_{ο}$′- ποιμαν-) *ποιμαίνω* (=ποιμάν-jω).

(πενθ-, πν$_{ο}$θ-, ἔπαθον) *πάσχω, πείσομαι, πέπονθα*.

(τεκτον-, τεκν$_{ο}$′-, τεκταν-) *τεκταίνομαι*.

(βέβλη ν$_{ο}$ται, βέβλην$_{ο}$το) *βεβλή-ᾶται, βεβλή-ᾰτο*.

(ὄνυμν$_{ο}$, λατιν. nomen) *ὄνομα* καὶ *ὀνομαίνω* (=ὀνομν$_{ο}$′-jω), *γώνυμος* (νή-ὄνυμν$_{ο}$-ος), *ὀνόμᾰσι* (=ὀνόμν$_{ο}$-σι).

(φρεν-, φρν$_{ο}$-) *φρήν, φρεσὶ* (=φρν$_{ο}$-σὶ=φρασί).

(ἀγκων-, ἀγκν-, ἀγκν$_{ο}$-) δοτ.πληθ. *ἀγκάσι* (=ἀγκν$_{ο}$σι. πρβλ. καὶ δοτικ. πληθ. *ἀγκοίησιν* ἐξ ὀνομ. *ἀγκοίη* =ἀγκόν-jη).

Μεταβολαὶ συμφώνων.

§ 88. Τὰ ὀδοντόφωνα πρὸ τοῦ Σ ἐν τῇ Ὁμηρικῇ διαλέκτῳ δὲν ἀποβάλλονται, ἀλλ᾽ ἀφομοιοῦνται, ὡς *ποσσὶ* (=ποδ-σὶ). § 249.

ΣΗΜ. Τοῦτο συμβαίνει παρ᾽ Ἀττικοῖς μόνον ἐν τῷ κ α σ σ ύ ω (ὅπερ καὶ κ α τ τ ύ ω λέγεται) =κ α τ - σ ύ ω.

§ 89. Οὐρανισκόφωνον κ καὶ χ ἐνίοτε παρ᾽ Ὁμήρῳ δὲν μετα-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

βάλλεται εἰς γ, ὡς ἀκ-αχ-μένος, ἀκ-μή, αἰχ-μή, δέχ-μενος, ἔχ-μα, ἰκμάς, ἴκ-μενος, ἰωχ-μός, λιχμάω, λιχ-μητήρ, λόχ-μη, μυχ-μός, πλοχ-μοί, ῥωχ-μός, συνεχμός.

§ 90. Ὀδοντόρωνον πρὸ τοῦ μ μεταβάλλεται ἐν τοῖς ῥήμασι κατ' ἀναλογίαν τοῦ τρίτου προσώπου εἰς Σ, ὡς (καδ-), κεκασμένος, (πυθ-) πέπυσμαι, κτλ., συνήθως ὅμως μένει ἀμετάβλητον, ὡς ἴδ-μεν, εἰλήλουθ-μεν, ἐπέπιθ-μεν, κεκορυθ-μένος, ἀρδ-μός, ἀρθ-μός, ἄρθμιος ἀριθμός, γραθμός, ἐλκηθμός, εὔσκαρθμος, ἴσθμιον, κευθμός, κηλήθμός, κλαυθμός, κνυζηθμός, μεσό-δμη, μητριθμός, μυκηθμός, ὀδμή, οἶδμα, ὀργηθμός, πύτμος, στάθμη, φράδμων.

§ 91. Παρ' Ὁμήρῳ τὸ σ πρὸ σ προελθόντος ἐκ κλίσεως δὲν ἀποβάλλεται, ὡς παρ' Ἀττικοῖς, ὡς ἔπεσ-σι, ἐτέλεσ-σα, κτλ. Εὑρίσκονται ὅμως καὶ νεώτεροι τύποι παρ' αὐτῷ μεθ' ἑνὸς σ.

Τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰς δοτικὰς πληθυντικὰς τῆς τρίτης κλίσεως καὶ εἰς τὸν μέλλοντα καὶ ἀόριστον τῶν ἐχόντων χαρακτῆρα τ, δ, θ καὶ σ (§ 249).

§ 92. Ἐκτὸς τούτων μετὰ διπλοῦ σ εὑρίσκονται καὶ αἱ ἑπόμεναι λέξεις παρ' Ὁμήρῳ.

ὅσ(σ)ος, *ὁπόσ(σ)ος*, *ὁσ(σ)άκις*, καὶ *ὁσσάτιος* (Ἰλ. Ε, 758+).

τόσ(σ)ος, *τοσ(σ)άκι(ς)* (ἐκ ῥίζ. τοτ-, τότ-jος, λατ. tot, toti).

τοσ(σ)όσδε, *τοσ(σ)οῦτος*.

μέσ(σ)ος (λατιν. medius).

πρόσ(σ)ω, *πρόσσωθεν* (1).

ὀπίσ(σ)ω, τὸ ἐξοπίσω ὅμως πάντοτε δι' ἑνὸς σ.

νεμεσσάω, *νεμεσσητός*, *νέμεσσις* (Ἰλ. Ζ, 335+), ἄλλως δὲ πάντοτε δι' ἑνὸς σ *νέμεσις* (Ἰλ. Γ, 156. Ζ, 354. Ν, 122. Ξ, 80. κτλ.).

Ὀδυσ(σ)εύς (ὅρα τὸ ῥῆμα *ὀδύσσομαι*. § 253, 2).

ΣΗΜ. Ὅταν ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ ὑπάρχῃ σ μεταξὺ δύο φωνηέντων, τοῦτο προέρχεται ἐξ ἁπλοποιήσεως τῶν δύο σσ (ἢ σj) ἢ ἐκ μεταβολῆς τοῦ τ πρὸ τοῦ ι (ὅρα Ἡμετ. Διδακτ. Γραμμ. Ἀττικ. διαλέκτ. § 147)· διότι ἄλλως τὸ σ μεταξὺ δύο φωνηέντων ἀποβάλλεται.

§ 93. Τὸ Σ μεταξὺ δύο συμφώνων, ὧν τὸ πρῶτον δὲν εἶναι

(1) Τοῦτο εὕρηται ἅπαξ καὶ γράφεται διὰ τοῦ Ο π ρ ό σ σ ο θ ε ν (ἐν Ἰλ. Ψ, 533), ἀλλ' ἴσως τὸ χωρίον γραπτέον ὧδε·

ἕλκων ἅρματα καλά, ἐλαύνων πρόσσω θ' ἵππους.

ἐκ τοῦ π ρ ό σ σ ω θ ε (πρβλ. π ρ ό σ θ ε καὶ π ρ ό σ θ ε ν, κτλ.). ὅρα § 83. 177.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ὀδοντόφωνον, ἀποβάλλεται. Ἐξαιρεῖται τὸ *κσκ* ὡς γινόμενον *σκ*, ὡς *διδάσκω* (=διδάκ-σκω,λατ. doceo), (ἁλυκ-) *ἁλύσκω* (μέλλων *ἁλύξω*), (λακ-, ἔλακ-ον) *λάσκω* (ἠχῶ, κροτῶ=λάκ-σκω, λατιν. loquor), (τυκ-) *τι-τύσκομαι* (τι-τύκ-σκομαι), (Fικ-) *Fείσκω* (FεFίκ-σκω), (δFικ-), *δεδFίσκομαι* (=δεδFίκ-σκομαι) § 100.

§ 94. Τὸ π διπλοῦται εἰς τὰς ἀναφορικὰς ἀντωνυμίας τὰς ἀπὸ τοῦ *ὁπ-* ἀρχομένας καὶ τὰ ἀναφορικὰ ἐπιρρήματα.

ὁπποῖος, ὁππόσος (προσέτι καὶ *ὁπόσ(σ)ος*), *ὁππότερος, ὅπ(π)ως, ὁπ(π)ότε, ὅπ(π)η, ὁπ(π)όθι* (προσέτι καὶ *ὅπου*), *ὁππόθεν*.

Οὕτως εὑρίσκεται καὶ ἀντὶ τοῦ *ὅ,τι* συχνάκις τὸ μετὰ διπλοῦ ττ *ὅττι* (§ 399).

ΣΗΜ. Αἱ διὰ δύο ππ καὶ δύο ττ ἐκφοραὶ τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν εἶναι ἀρχαιότεραι, αἱ δὲ δι' ἑνὸς εἶναι νεώτεραι.

Ἀναπληρωτικὴ ἔκτασις καὶ ἀφομοίωσις.

§ 95. Τὸ F, j καὶ σ λέγονται *συριστικὰ γράμματα ἢ συριστικοὶ φθόγγοι*.

§ 96. Συριστικὸν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ μετὰ ὑγροῦ εὑρεθὲν ἢ 1) ἀφομοιοῦται πρὸς αὐτὸ ἢ 2) ἀποβάλλεται μετ' ἀναπληρωτικῆς ἐκτάσεως τοῦ προηγουμένου βραχέος φωνήεντος ἢ 3) ἁπλῶς ἀποβάλλεται ἄνευ ἀναπληρωτικῆς ἐκτάσεως.

Τὸ πρῶτον γίνεται ἐν τῇ Αἰολικῇ διαλέκτῳ, τὸ δεύτερον ἐν τῇ Ἰωνικῇ καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὡς ἐκ τοῦ *ξέrFος* γίνεται Αἰολικῶς μὲν *ξέrρος*, Ἰωνικῶς δὲ *ξεῖνος* καὶ Ἀττικῶς *ξένος*.

Παρ' Ὁμήρῳ καὶ τῶν τριῶν τούτων μορφῶν εὑρίσκονται παραδείγματα. Οὕτως ἐκ θέματος *Fοθ-* (συγγενοῦς τῷ *Fωθῶ*) γίνεται τὸ *ἐr-Fοσι-*, ἐξ οὗ τάδε προέρχονται·

ἐrροσί-γαιος (Ἰλ. Η, 455. Θ, 201. 440. Ι, 362. κτλ.).

εἰροσί-φυλλος (Ἰλ. Β, 632. 757. Ὀδ. Ι, 22, Λ. 315).

ἐροσί-μθων (Ἰλ. Η, 445. Θ, 208. Λ, 750, Ν, 10) κτλ.).

Οὕτω καὶ ἐκ τοῦ πρωτοτύπου θέματος *ἐσ-* τοῦ *εἰμὶ* γίνεται τὸ *ἔμμεναι* (=ἔσ-μεναι), *εἰμὶ* καὶ *εἰμὲν* (=ἐσ-μί, ἐσ-μὲν) καὶ *ἔ-μεναι* (=ἔσ-μεναι).

ΣΗΜ. 1. Δὲν δύναταί τις νὰ εἴπῃ ἀκριβῶς, ἂν αἱ μεταβολαὶ αὗται εἶναι προϊόντα τῆς Ὁμηρικῆς διαλέκτου ἢ ὀφείλουσι τὴν γένεσιν αὐτῶν εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν τῶν μετὰ ταῦτα καὶ εἰς γραφικὰ ἁμαρτήματα.

ΣΗΜ. 2. Ἴχνη τῆς ἀφομοιώσεως ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ διπλασιασμῷ τοῦ ρ κατὰ τὴν αὔξησιν καὶ σύνθεσιν καὶ εἰς τὸ ἄ ρ ρ η ν (Ὅμηρος δὲ ἄ ρ σ η ν) θ α ρ ρ έ ω (Ὅμηρος δὲ θ α ρ σ έ ω) κτλ. Ὅρα Ἡμετ. Διδακτικ. Γραμμ. Ἀττ. Διαλέκτ. § 150. 172. Ἐπί-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

σης καὶ τὸ π ο λ λ- (=πολF-) καὶ κ α λ λ- (=καλj-) οὕτως ἔγιναν. Ὁμοίως τὰ χαρακτῆρα ἔχοντα λ ὑγρόληκτα, ὡς σ τ έ λ λ ω (=στέλ-jω) καὶ τὰ ἔχοντα χαρακτῆρα σ ῆ λ εἰς ΜΙ, ὡς ἔ ν ν υ μ ι (=ἔσ-νυμι), ὅ λ λ υ μ ι (=ὅλ-νυμι).

Ἀναπληρωτικὴ ἔκτασις συμβαίνει εἰς τὸ ε ἴ ρ η κ α (=Fέ-Fρηκα, πρβλ. καὶ ε ἴ λ η φ α, ε ἴ λ η χ α καὶ σ υ ν - ε ί λ ο χ α) καὶ εἰς τὸν ἀόριστον τῶν ὑγρολήκτων, ὡς ἔ σ τ ει λ α, (=ἔ σ τ ε λ σ α), Αἰολικῶς ἔ σ τ ε λ λ α, ἔ ν ε ι μ α (=ἔνεμσα=ἔνεμμα).

§ 97. Παρ' Ὁμήρῳ εἶναι πάντοτε μακραὶ αἱ συλλαβαὶ τῶν ἑπομένων λέξεων, αἵτινες παρ' Ἀττικοῖς εἶναι βραχεῖαι. Εἶναι δὲ αὗται.

εἰρωτάω (=ἐρωτάω-ῶ) (§ 101).

ξεῖνος (=ξένος) =ξένFος (§ 96).

γουνὸς γενικ. (=γόνατος) =γονFός.

δουρὸς γενικ. (=δόρατος) =δορFός.

οὐρεὺς (=ὀρεύς) =ὀρFεύς.

κᾱ.λὸς (=Ἀττικ. κᾶλός).

ἱκᾱ'νω (=ἱκνοῦμαι).

κιρᾱ'νω (=εὑρίσκω).

κοῦρος (=κόρος) =κόρFος.

κούρη (=κόρη) =κόρFη.

μοῦνος (=μόνος), ἀλλὰ καὶ *μουνωθεὶς* (Ἰλ. Λ, 470+). =μόνFος.

οὐ.λόμενος (=ὀλέθριος). § 516. 519, 35.

οὔ.λος (=ὀλέθριος) =ὀλ(ο)Fός.

οὖ.λος (=ὅλος. Ὀδ. Ρ, 343. Ω, 118) =σόλFος, λατ. sollus.

τῑ'νω (=Ἀττικ. *τῑ'νω*).

φθᾱ'νω (=Ἀττικ. *φθᾰ'νω*).

Ἔκτασις πρὸ τοῦ σ συμβαίνει καὶ εἰς τὸ *νοῦσος* (=Ἀττικῶς *νόσος*) καὶ εἰς τὸ *ἶσος* (Αἰολικ. *ἴσσος*, Ἀττικ. δὲ *ἴ"σος*=FισFος, «*γισγὸν*=*ἴσον Λάκωνες*». Ἡσύχ.).

ΣΗΜ. 1. Τὸ *ἱκᾱ'νω* καὶ *κιχᾱ'νω* δὲν εἶναι Ἀττικά, πάντα δὲ τἄλλα Ἀττικὰ ῥήματα εἰς -α ν ω ἔχουσι τὸ Α βραχύ.

ΣΗΜ. Τὸ ο ὐ λ ό μ ε ν ο ς γίνεται ἐκ τοῦ ὀ λ - ν ό μ ε ν ο ς, ἐξ οὗ ὀ λ λ ύ μ ε ν ο ς, ο ὐ λ ό μ ε ν ο ς (πρβλ. β ό λ - ν ο μ α ι, β ό λ λ ο - μ α ι, β ο ύ λ ο μ α ι, δωρικ. β ώ λ ο μ α ι).

§ 98. Αἱ ἑπόμεναι λέξεις παρ' Ὁμήρῳ εὑρίσκονται καὶ ἐκτεταμέναι καὶ συνεσταλμέναι.

δου.λίχιος καὶ *δο.λιχὸς* (τὸ πρῶτον μόνον ἐν συνθέσει καὶ ἐν τῷ κυρίῳ *Δου.λίχιον* πρβλ. *ἐν-δε.λεχ-ὴς*=διαρκής).

ἐρύω(=Fερύω) καὶ *εἰρύω* (ὅρα § 101).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

κουλεὸν καὶ *κολεὸν* (λατ. culeus).

Οὔλυμπος καὶ *Ὄλυμπος* (ὅρα Ἡμέτ. Λεξικ. Ῥημάτ. σ. 264, ά).

οὔνομα (=ὀ-γνομα) καὶ *ὄνομα* (ἐν συνθέσει δὲ ω, *ἐπώνυμος*).

οὖρος καὶ *ὅρος* (=ὄρFος).

ἀ'ρὴρ καὶ *ἄ'ρὴρ* (='Αττικ. *ἄ'ρήρ*).

εἰλήλουθα καὶ *ἐλήλουθα* (Ἰλ. Ο, 84+) ='Αττικ. *ἐλήλυθα* (§ 496, 4).

εὔατος καὶ *ἔατος* (=ἔνFατος).

εἵνεκα καὶ *ἕνεκα*, ἀλλὰ καὶ *ἕνεκεν* (Ὀδ. Ρ, 288. 340)=ἕνFεκα.

εἶρια (μαλλία) καὶ *ἔριον* (=Fέριον, λατιν. vellus. Ὀδ. Δ, 134+, ὅρα § 99).

κεινὸς (ὡς πρώτη τοῦ στίχου λέξις) καὶ *κενεὸς* (§ 229)=κενFός.

Λέξεις ἀπὸ F ἀρχόμεναι.

§ 99. Λέξεις, αἵτινες παρ' Ὁμήρῳ ἄρχονται ἀπὸ F, εἶναι αὗται.

Fάγνυμι (=συντρίβω. Ἰλ. Η, 769. κτλ.).

Fά'δος (τὸ =κόρος, ἀηδία. Ἰλ. Λ, 88+).

Fά'δην (=ἀρκούντως. Ὀδ. Ε, 290. κτλ.).

Fά'δησα (=ἀηδίασα. Ὀδ. Α, 134), *ἐFάδηκὼς* (Ἰλ. Κ, 98. 312. 399. Ὀδ. Μ, 281., ὅπερ γράφεται *ἀδηκότες* ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ *ἐαδηκότες* =κεκορεσμένοι, ἀηδῶς διακείμενοι καὶ καταβεβλημένοι).

Fά'λις (=ἀρκούντως. Ἰλ. Β, 90. Ὀδ. Ν, 136. κτλ.).

ΣΗΜ. Πλημμελῆ τινα χωρία γραπτέα ὧδε· κατ' αὖθι Fάλις (Ἰλ. Φ, 236. 344). ὅ Fάλις (Ἰλ. Ρ, 54).

Faλῶναι (=συλληφθῆναι, φρενωθῆναι. Ἰλ. Μ, 172. κτλ.).

Fάναξ (=βασιλεύς. Ἰλ. Α, 7. κτλ.) (1).

Fάνασσα (Ὀδ. Ζ, 149+) =βασίλισσα, δέσποινα.

Fανάσσω (=βασιλεύω. Ἰλ. Α, 38. κτλ.) (1).

Καλλιάνασσα (Ἰλ. Σ, 46+).

---

(1) Τινὰ χωρία ἔχουσι πλημμελῶς, ἐν οἷς φέρεται τὸ ἄναξ καὶ ἀνάσσω ἄνευ τοῦ F, ἀλλὰ ταῦτα γραπτέα ὧδε· «ἅρμα Fανάκτων» (Ἰλ. Η, 371. 507), «Ποσειδάων Fάνακτι» (Ἰλ. Υ, 67), «δείματο Fάνακτι» (Ἰλ. Ω, 449. 452), «ἀντιθέου τε Fάνακτος» (Ὀδ. Ξ, 40), «θυμὸν δ' ἴανε Fάνακτος» (Ὀδ. Ο, 438), «ἥς τε Fάνασσες» (Ὀδ. Ω, 30).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Fαρδά'ρω (=ἀρέσκω. Ἰλ. Α, 24. κτλ.), *ΓεΓᾱδὼς* (=εὐάρεστος, κεχαρισμένος. Ἰλ. Ι, 173. Ὀδ. Σ, 422), ἀόρ. *ἔΓΓαδον* (ἔνδον Ἰλ. Ξ, 340. Ρ,647. Ὀδ.Η,28., οὐχὶ δὲ *ἔΓαδον*, διότι θὰ ἦτο τρίβραχυς), *Γάσμενος* (=χαίρων, εὐηρεστημένος).

Γάραιὸς (=ἀδύνατος, λεπτός, στενός. Ἰλ. Ε, 425. κτλ.).

Γάρρα (αἰτιατ. τοῦ ἀμνός), *Γάρρε, Γάρρες, Γάρρας* (Ἰλ. Γ, 103. κτλ. ᾧ 267), *ὑπόρρηνος* (=οἷς ἔχουσα ἀρνίον γαλαθηνόν =ὑπόΓρηνος Ἰλ. Κ, 216+).

ΣΗΜ. Ὡς ὀνομαστικὴ εἶναι τὸ ἀ ρ ν ε ι ὸ ς (=κριός), ὅπερ ἀεὶ εἶναι ἄνευ τοῦ F, ὡς

ὕστατος ἀ ρ ν ε ι ὸ ς μήλων ἔστειχε θύραζε (Ὀδ. Ι, 444).

πρῶτος ὑπ' ἀ ρ ν ε ι ο ῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους (Ὀδ. Ι, 463).

ἀλλὰ π ο λ ύ ρ ρ η ν (=πολύΓρην) καὶ π ο λ ύ F α ρ ν ι Θ υ έ σ τ η (Ἰλ. Β, 106+).

Γάσμενος· ὅρα *Γαρδάρω* (ᾧ 99).

Γάστυ (=πόλις. Ἰλ. Β, 801.κτλ.), *Γαστοὶ* (=πολῖται. Ἰλ. Λ, 242. Ὀδ. Ν, 192) καὶ *Γαστυάναξ. Γαστύαλος, Γαστύοος. Γαστύπυλος. Γαστυόχη. Γαστυόχεια.Γαστυβοώτης*(=κήρυξ ἐν πόλει. Ἰλ. Ω, 701+).

Γέ (προσωπικ. ἀντωνυμ. =αὐτόν). *Γὸς* (κτητικ. ἀντων. =ὁ ἑαυτοῦ), πρβλ. καὶ *σεΓὸς* ᾧ 376.

Γεανός· ὅρα *Γέννυμι* (ᾧ 99).

Γέαρ (=τὸ ἔαρ, ἄνοιξις. Ἰλ.Ζ,148.κτλ.), *Γειαρινὸς* (=ἐαρινός. Ἰλ. Θ, 307. κτλ.) (1).

Γεδανὸς (=εὐάρεστος, γλυκύς. Ἰλ. Ξ, 172+).

Γέδνα (=τὰ δῶρα τὰ ὑπὸ τοῦ νυμφίου τῷ πατρὶ τῆς νύμφης διδόμενα. Ὀδ. Λ, 117. κτλ.). Παρασχηματισμὸς αὐτοῦ εἶναι τὸ *ἔΓεδνα* (Ἰλ. Π, 170 καὶ ἀλλαχοῦ), *ἀνέΓεδνος* (=ἡ ἄνευ ἕδνων κόρη. Ἰλ. Ι, 146. 288. Ν, 366., ὅπερ κακῶς γράφεται «ἀνάεδνος»), *ἐΓεδνωταὶ* (=πενθεροὶ δεχόμενοι δῶρα παρὰ τῶν νυμφίων διὰ τὴν νύμφην. Ἰλ. Ν, 382+), *ἐΓεδνώσαιτο* (Ὀδ. Β, 53+).

ΓεΓίσκω· ὅρα *Γίσκω* (ᾧ 99).

ΓέΓοικα· ὅρα *Γίσκω* (ᾧ 99).

Γέθρος (=τὸ πλῆθος. Ἰλ. Β, 87. κτλ.).

Γέθων (=συνηθίζων)· ὅρα *Γῆθος* (ᾧ 99).

Γείδομαι· ὅρα *Γιδεῖν* (ᾧ 99).

---

(1) Ἀντὶ τοῦ «ὥ ρ η ἐ ν ε ἰ α ρ ι ν ῇ» (Ἰλ. Β, 471. Π, 643) γραπτέον «ὥ ρ η F ε ι α ρ ι ν ῇ».

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Fεῖδος· ὅρα Fιδεῖν (ᾧ 99).

Fείδωλον· ὅρα Fιδεῖν (ᾧ 99).

Fείκελος· ὅρα Fίσκω (ᾧ 99).

Fείκοσι (εἴκοσι, λατ. viginti. Ὀδ. Β, 355. κτλ.). Παρασχηματισμὸς εἶναι τὸ ἐFείκοσι (Ἰλ. Λ, 309. κτλ.).

Fείκω (=ὑποχωρῶ. Ἰλ. Κ, 238. κτλ.).

Fειλέω (=συνωθῶ, πιέζω, σφίγγω. Ἰλ. Β, 294. κτλ.), ἀόρ. ἀπαρ. Fέλσαι (ὡς ἐξ ἐνεστ. Fέλλω, πρβλ. κέλλω, κέλσαι) (Ἰλ. Λ, 409. κτλ.). Παρασχηματισμὸς εἶναι τὸ ἐFέλσαι (Ἰλ. Φ, 295+, ὅπερ δύναται νὰ γραφῇ «ἐλαὸν Fέλσαι»), ἀόρ. παθ. Fαλῆναι Ἰλ. Φ, 571. κτλ.), παρακ. FέFελμαι (Ἰλ. Σ, 287. κτλ.) καὶ FέFιγμαι (Ὀδ. Υ, 352. κτλ., ἔνθα ὑπ' ἄλλων γράφεται «εἰλίναται»). Fειλύω (=συστρέφω. Ἰλ.Λ,156+). Fειλυφάζω (=συστρέφω. Ἰλ. Υ, 492+).

ΣΗΜ. Καὶ Fιλλὰς (=σχοινίον ὡς συνεστραμμένον. Ἰλ. Ν,572+) ἐνταῦθ' ἀνήκει,καὶ τὸ εἴλυμα (=κάλυμμα. Ὀδ.Ζ,179+) ἄνευ τοῦ F. Fοῦλος (=FόλFος,=οὐλόθριξ, δασύς.) (Ἰλ. Ω, 646. κτλ.), τὸ δὲ οὐλοκάρηνος (=οὐλόθριξ. Ὀδ. Τ, 246+) ἄνευ τοῦ F. Fοιλαμὸς ἀνδρῶν (=στῖφος ἀνδρῶν. Ἰλ. Δ, 251. κτλ.).

Fεῖμα (=ἱμάτιον)· ὅρα Fέννυμι (ᾧ 99).

Fείρω (=λέγω. Ὀδ. Α, 137. Β, 162. Ν, 7).

Fεκάβη (Ἑκάβη. Ἰλ. Ζ, 293. κτλ.).

Fεκὰς (=μακράν. Ἰλ.Ε, 791. κτλ.), Fεκάθεν (=μακρόθεν. Ὀδ. Ρ, 25. κτλ.), FεκάFεργος (=ὁ μακρόθεν ἐνεργῶν. Ἰλ.Α, 474. ὅρα Fέργον κτλ.) καὶ Fεκηβόλος (=ὁ μακρόθεν βάλλων. Ἰλ. Α, 14. κτλ.), ἅτινα εἶναι ἐπίθετα τοῦ Ἀπόλλωνος. Παρασχηματισμὸς εἶναι τὸ Fεκάτος (Ἰλ. Η, 83. κτλ.), Fεκατηβόλος (Ἰλ. Ε, 444. κτλ.), Fεκατηβελέτης (Ἰλ.Α, 75. κτλ.), Fεκηβολίη (=μακρόθεν τόξευσις, εὐστοχία. Ἰλ. Ε, 54), Fεκαμήδη (Ἑκαμήδη. Ἰλ. Λ, 624. Ξ, 6).

Fέκαστος (ἕκαστος. Ἰλ. Α, 550. κτλ.).

Fεκάστοθι (=ἐν ἑκάστῳ μέρει. Ὀδ. Γ, 8+).

Fεκάτερθεν (=ἑκατέρωθεν. Ὀδ. Ζ, 19. κτλ.).

Fέκηλος (=ἥσυχος, ἀτάραχος. Ἰλ. Ε, 759.κτλ.). Παρασχηματισμὸς εἶναι τὸ εὔκηλος (=ἐF(έ)κηλος. Ἰλ. Α, 554. κτλ.).

Fέκητι (=βουλήσει, ἕνεκα. Ὀδ.Ο,319.κτλ.). ἀFέκητι (=ἀκουσίως. Ἰλ. Μ. 8. Ὀδ.Γ.28.κτλ.), ἀFεκαζόμενος (=παρὰ τὴν θέλησιν πράττων, ἀναγκαζόμενος. Ὀδ. Σ, 135.Τ, 133. κτλ.),

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Fεκῦρὸς καὶ Fεκῦρὴ (=πενθερός, πενθερά. Ἰλ. Γ, 172. Χ, 451. Ω, 770).

Fεκὼν (=θέλων. Ἰλ. Δ, 43. κτλ.) ἀFέκων (ἄκων, μὴ θέλων. Ἰλ. Π, 264. 369. κτλ.).

Fέλδομαι (ἐπιθυμῶ. Ἰλ. Ε, 481. κτλ.). Παρασχηματισμὸς εἶναι τὸ ἐFέλδομαι (Ἰλ. Α, 409. κτλ.).

ἐFέλδωρ (τὸ =ἐπιθυμία. Ἰλ. Α, 41. κτλ.).

Fελεῖν (=λαβεῖν. Ἰλ. Β, 332. Ε, 118. 210. 576., ἀλλ' ὅμως εἰς πλείστας περιστάσεις εὕρηται ἄνευ τοῦ F. Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ Fέλωρ (τὸ =λεία. Ἰλ. Ε, 488. 684. Ρ, 151. κτλ.). καὶ τὸ Fελώρια (τὰ =λεία. Ἰλ. Α, 4+).

Fελίσσω (=στρέφω, τυλίσσω. Ἰλ. Α, 317. κτλ.), ἐFέλιξα (Ἰλ. Α, 530. κτλ., ἔνθα γράφεται ἐλέλιξα). FεFέλιγμαι (Ἰλ. Α, 39. Ν, 558), ἐFελιξάμην (Ἰλ. Β, 316+), ἐFελίχθην (Ἰλ. Ζ, 109. κτλ.). (1). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ ἐπίθετον Fέλικες βόες (=βόες μεθ' ἑλικοειδῶν κεράτων. Ὀδ. Α, 92. κτλ.), ἀμφιFέλισσαι νῆες (=νῆες καθ' ἑκατέραν πλευρὰν καμπύλαι. Ἰλ. Β, 165. Ν, 174. κτλ.). Πιθανῶς δὲ συγγενὲς εἶναι καὶ τὸ Fελίκωπες Ἀχαιοὶ (Ἀχαιοὶ μετ' ὀφθαλμῶν καμαρωτῶν (ὀφρύων) ἢ μετ' ὀφθαλμῶν γοργῶν. Ἰλ. Α, 389. Γ, 190. κτλ.), θηλ. Fελικώπιδα κούρην (Ἰλ. Α, 98+). (2)

Fελκέω (=ἕλκω. Ὀδ. Λ, 580. κτλ.). Ἐκ τούτου καὶ τὸ Fώλξ (ἡ=αὖλαξ. Ἰλ. Μ, 707. Ὀδ. Σ, 375).

Fέλπω (=ποιῶ τινα ἐλπίζειν. Ὀδ.Β,91. Ν, 380), Fέλπομαι (=ἐλπίζω. Ἰλ. Ι, 40. κτλ.), παρακ. FέFολπα (Ὀδ. Β, 275. κτλ.). Παρασχηματισμὸς ἐFέλπομαι (Ἰλ. Θ, 196.κτλ.). Fελπὶς (Ὀδ. Τ. 84+) καὶ Fελπωρὴ (Ὀδ. Β, 280. κτλ.). Fελπήνωρ (Ἐλπήνωρ. Ὀδ. Λ, 51.Μ, 10. κτλ.), ἀFελπὴς (=ἀνέλπιστος. Ὀδ. Ε, 408+), ἀFελπτέοντες (=μὴ ἐλπίζοντες. Ἰλ. Η,310+), ἔνθα γραπτέον «ἀFελπτεῦντες».

Fέλωρ (τὸ=λεία) καὶ Fελώρια· ὅρα Fελεῖν (§ 99).

Fέννῦμι (=ἐνδύω. Ἰλιάδ. Δ, 432. Ὀδ. Ε, 229. κτλ.). Fεἷνὸς (ὁ=ἐσθής. Ἰλιάδ. Ξ, 178. κτλ.), ἡ Fεσθὴς (=τὸ ἱμά-

(1) Ἀντὶ τοῦ ἐFελ- ὑπάρχει ἐν τοῖς κειμένοις οὐχὶ ὀρθῶς τὸ ἐλέλιξα, ἐλέλιατο, ἐλελιξάμενος, ἐλέλιχθεν. Ὅρα Cobet Mnemos. 1874 σελ. 214—216.

(2) Ταῦτα ἄλλοι ἐκ ῥίζ. σ ε λ-, (σέλας, σελήνη), ἑ λ ι κ ό ς (Ἡσύχ.), ἑλί-κω ψ=εὐόφθαλμος,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τιον. Ὀδ. Α, 165. κτλ.), τὸ *Fεῖμα* (=ἱμάτιον. Ἰλ. Β, 261. κτλ.). τὸ *Fέσθος* (Ἰλ. Ω, 94-+).

Fέπος (τὸ=ὁ λόγος. Ἰλ.Α,108. κτλ.). *Fόπα* (αἰτιατ.=φωνήν, φθόγγον, Ἰλ.Α, 604. Δ, 435.Π,76.κτλ.), *εὐρύFοπα* (=ὁ μακρὰν βοῶν, μεγαλόφωνος). *Fόσσα* (=Fόπ-ja ἢ Fόκ-ja, λατ. vox, vocis=φωνή. Ὀδ. Α,282. κτλ.). *ἐFειπον* ἀόρ.(=εἶπον Ἰλ. Α, 85. 286. κτλ.).

Fεργάζομαι (ἐργάζομαι. Ἰλ. Σ, 469, κτλ.).

Fέργον (=ἔργον, πρᾶξις, ἐργασία, Ἰλ. Α, 115. κτλ.). *ἀFεργὸς* (=ἀργός. Ἰλ. Ι,320. Ὀδ. Τ,27), *ἀFεργίη* (=ἀργία. Ὀδ. Ω, 261+) *ἐὔFεργὴς* (=καλῶς εἰργασμένος), *ὀβριμοFεργὸς* (=ὁ φοβερὰ ἐργαζόμενος), *FεκαFεργος* (=ὁ μακρόθεν ἐνεργῶν), ὅπερ ἴσως ὀφείλει νὰ τονισθῇ *FεκαFεργός*, *κακοFεργίη* (=κακουργία. Ὀδ. Χ. 374+), *κακοFεργὸς* (= κακοῦργος, ἐπιβλαβής. Ὀδ. Σ, 54+), *κλυτοFεργὸς* (=ἔνδοξος τεχνίτης. Ὀδ.Θ, 345+), *ὀβριμοFεργὸς* (=δυναστικός. Ἰλ. Ε, 403. Χ, 418), *ταλαFεργὸς* (=φερέπονος, καρτερικός. Ἰλ. Ψ, 654. 662. 666. κτλ.), *αἰσυλοFεργὸς* (=ἀνοσιουργός, κακοῦργος. Ἰλ. Ε, 403+).

Fέργω (=ἐγκλείω, περιορίζω. Ἰλ. Ξ, 411. κτλ.). Παρασχηματισμὸς εἶναι τὸ *ἐFέργω* (Ἰλ. Β, 617. κτλ.). *ἕρκος* (τὸ=περίφραγμα, περίβολος) οὐδὲν F ἔχει.

Fέρδω (=πράττω. Ἰλ.Ξ, 261. κτλ.), ἀόρ. *Fέρξα*(Ἰλ. Ε, 650. κτλ.), παρακ. *ἐFοργα* (Ἰλ. Β, 272. κτλ.).

Fερέω (μέλλ.=Ἀττικ. *ἐρῶ*. Ἰλ. Α, 204. κτλ.).

Fέριον (=μαλλίον, λατ. vellus. Ὀδ.Δ,124: «*μαλακοῦ Fερίοιο*»). Τὸ δὲ *εἷριον* (=ἔ-F(ε)ριον. § 101) καὶ *εἶρος* (=ἔ-F(ε)ρος) εἶναι ἄνευ τοῦ F γενόμενα κατ' ἀναπληρωτικὴν ἔκτασιν μετὰ τοῦ προθέματος Ε.

Fέρρω (=πορεύομαι, ἀπέρχομαι. Ἰλ. Ι, 364.κτλ.), *ἀπέFερσε* (=ἀφήρπασα, παρέσυρα. Ἰλ. Ζ, 348., ἔνθα γράφεται «*ἀπόερσε*» =ἀπόFερσε).

Fέρση (=δρόσος. Ὀδ. Ν, 245+). Ὁ ἀληθὴς τύπος εἶναι *ἐFέρση* (Ἰλ. Ψ, 598. κτλ.). *ἐFερσήεις* (=δροσερός. Ἰλ. Ω, 419). Οὕτω δὲ γραπτέον καὶ τὸ Ἰλ. Ξ, 348 (1). καὶ Ἰλιάδ. Ω, 757 (2).

---

(1) Λωτὸν *ἐFερσήεντ'* ἠδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον (Ἰλ. Ξ, 348.).

(2) Νῦν δὲ μ' *ἐFερσήεις* καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροις (Ἰλ. Ω, 757.).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ϝερύ'ω (=σύρω, ἕλκω. Ἰλ.Α, 190. κτλ.). Παρασχηματισμὸς εἶναι τὸ *εἰρύω* ἄνευ τοῦ Ϝ (Ἰλ. Η, 863. Ὀδ. Β, 389. Θ, 85. κτλ.), περὶ οὗ ὅρα ᾠ 101. Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ ἐπίθετον *Ϝερυσάρματες ἵπποι* (=οἱ τὸ ἅρμα σύροντες ἵπποι. Ἰλ. Ο, 354. Η, 370).

Ϝέσπερος (ὁ=ἑσπέρα=λατ. vesperus. Ὀδ. Α, 422. κτλ.), Ϝεσπέριος (=ἑσπερινός. Ἰλ. Φ, 560. κτλ.).

Ϝέτης (ὁ=ἑταῖρος, σύντροφος. Ἰλ. Ζ,239. κτλ.). Ἐν τῷ *ἕταρος* καὶ *ἑταῖρος* οὐδὲν ἴχνος τοῦ Ϝ ὑπάρχει.

Ϝέτος (τὸ ἔτος. Ὀδ. Η, 261. κτλ. Λατ. vetus).

Ϝετώσιος (=μάταιος, ἀνωφελής Ἰλ. Ε, 854. κτλ.).

Ϝηδὺς (ἡδύς, γλυκύς. Ὀδ. Δ, 746. κτλ.). Παρασχηματισμὸς εἶναι τὸ Ϝήδυμος, εἰς ὃ μεταγράφεται ὑπό τινων τὸ παρ'Ὁμήρῳ δωδεκάκις ἀπαντῶν *νήδυμος ὕπνος* (Ἰλ. Β, 2. Κ, 91. 187. κτλ. ὅρα Ἠμέτ. Λεξικ. Ἀττικ.Ῥημάτ. σ. 176, β'.σημ.1.).Ϝηδυεπὴς (=γλυκὺς εἰς τοὺς λόγους. Ἰλ. Α, 248+). Ϝηδύποτος (=γλυκὺς εἰς τὴν πόσιν. Ὀδ.Β,340. κτλ.). *μελιϜηδὴς* (=γλυκύς, ἡδὺς ὡς τὸ μέλι. Ἰλ. Κ, 495. κτλ.).

Ϝῆθος (ἦθος, κατοικία. Ἰλ. Ζ, 511. κτλ.). *εἴωθα* (=ἔσϜωθα, πρβλ. *ϝηγ-, ἔρρωγα*). Ϝέθων (μετοχ.=συνηθίζων. Ἰλ. Ι, 540. Π, 260).

Ϝῆκα (ἐπιρρ.=ἡσύχως. Ἰλ. Ω, 508. κτλ.). Τὸ Ϝ δὲν εἶναι ἀσφαλὲς ἐν αὐτῷ (πρβλ. τὸ γερμαν. schwach=ἀδύνατος). Τὸ δὲ *ἧσσων* (=ἥκ-jων. Ἰλ. Π, 722. Ὀδ. Ο, 364. κτλ.) οὐδὲν Ϝ ἔχει, καὶ ὑπερθ. *ἥκιστος* (Ἰλ. Ψ, 531+., ὅπερ ὁ Ἀρίσταρχος ἀνέγνω *ἧκιστος* μετὰ ψιλῆς).

Ϝήκατι *χαλκῷ* (=στιλβοντι χαλκῷ. Ἰλ. Π, 408. κτλ.).

Ϝῆρα (αἰτιατ.=ὑπηρεσίαν, βοήθειαν. Ἰλ. Ξ, 132. Ὀδ. Γ, 154. Π, 375.), *ἐπὶ Ϝῆρα φέρειν* (Ἰλ.Α, 572.578. Ὀδ.Σ,56).

Ϝηρίον (=τύμβος, τάφος. Ἰλ. Ψ, 126+).

Ϝηχὴ (ἦχος. Ἰλ.Ν, 834.837.κτλ.) καὶ τὰ ἐπίθετα Ϝηχήεις (=ἠχηρός. Ἰλ. Α, 157. Ὀδ. Δ, 72), *πολυϜηχής, δυσϜηχὴς* (=ὁ φοβερῶς ἠχῶν).

Ϝιδεῖν, ἔϜιδον (ἰδεῖν, εἶδον. Ἰλ. Α, 330. κτλ., λατ. video). Ϝείδομαι (=λάμπω, φέγγω, φαίνομαι. Ἰλ.Α,228. κτλ.), ἐϜεισάμην (Ἰλ. Β, 215. κτλ.). Ἐνταῦθα ἀνήκουσι καὶ τὰ οὐσιαστικὰ Ϝεῖδος (=ὄψις, μορφή. Ἰλ. Γ, 39. Ω, 376, Ὀδ.Δ, 14. κτλ.). *ϜείδωλοΝ* (=εἴδωλον. Ἰλ. Ε, 449. Ψ, 72. 104.κτλ.).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

'AF*άδης* ("Αδης), *θεο*F*ειδὴς* (θεοειδής), *μυλο*F*ειδὴς* (=ὅμοιος μύλῃ), *ἠερο*F*ειδὴς* (=ὁμιχλώδης). F*ιο*F*ειδὴς* (=ὅμοιος μέλανι ἰῷ). *ἀ*F*άδ-ηλος* (ἐνεργ. *μὲν*=ἀφανίζων, παθητ. *δὲ*=ἀφανής, ὡς Ἰλ. Β, 318), πρβλ. F*έκ-ηλος* (ὡς πρὸς τὴν παραγωγ. κατάληξιν). F*οῖδα* (=οἶδα. Ἰλ.Α, 343. Ὀδυσ. Β, 332 «*τὶς* F*οῖδ' εἴ κε*».κτλ.).F*ίστωρ* (=γινώσκων, ἔμπειρος. Ἰλ.Σ,501.Ψ.486), *ἄ*F*ιστος* (=ἄφαντος), *ἀ*F*ιστόω* (=ἄφαντον ποιῶ. Ὀδ. Υ, 79). F*άδρις* (=ἔμπειρος. Ὀδ. Η, 108. κτλ.), *ἄ*F*αδρις* (=ἄπειρος), *νη*F*ις* (=ἀδαής, ἄπειρος. Ἰλ. Η, 198. Ὀδ. Θ, 179), F*αδρῑ́η* (=γνῶσις, ἐμπειρία.Ἰλ. Η, 198.Π, 359), *ἀ*F*αδρῑ́η* (=ἄγνοια, ἀπειρία), *πολυ*F*αδρῑ́η* (=πολυμάθεια, πολυπειρία) (1).

F*αδρόω* (=ἱδρῶ. Ἰλ. Δ, 27. κτλ.), ἀλλὰ τὸ *ἱδρὼς παρ'* Ὁμήρῳ κεῖται ἄνευ τοῦ F.

F*ι*F*άνασσα* καὶ F*ι*F*άνειρα* (=Ἴανασσα καὶ Ἰάνειρα. Ἰλ. Σ, 47+).

F*ι*F*άχω* (= κραυγάζω, βοῶ, ἠχῶ. Ἰλ. Δ, 506. κτλ.) καὶ τὸ F*ι*F*αχὴ* (=κραυγή, βοή. Ἰλ. Δ, 456. κτλ.).

F*ῑ́εμαι* (=ὁρμῶμαι, προθυμοῦμαι, ἐπιθυμῶ, σπεύδω. Ἰλ. Β, 589. κτλ.), μετοχ. F*ῑέμενος* Ἰλ. Β, 154. κτλ.), μέλλ. F*ῑ́σομαι* (*εἴσομαι*. Ἰλ. Ξ, 8. κτλ.), ἀόρ. *ἐ*F*ῑσάμην* (*εἰσάμην*. Ἰλ. Δ, 138. Ο, 415. 544. Ε, 538. Ρ, 518). ὅρα ᾧ 557, 7.

ΣΗΜ. Νομίζουσί τινες ὅτι τὸ ῥῆμα τοῦτο εἶναι τὸ μέσον τοῦ ἵ η μ ι καὶ ὀφείλει νὰ γράφηται σ ί σ ε μ α ι. Καὶ εὑρηται ὄντως καὶ μετὰ συριστικοῦ γράμματος καὶ μετὰ τοῦ ι μακροῦ, ὡς

οὐδ' ἔα ἵ έ μ ε ν α ι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα (Ἰλ. Χ, 206).

Ἀλλὰ προσέτι τὸ μέσον τοῦ ἵ η μ ι ὑπάρχει ἄνευ συριστικοῦ γράμματος καὶ μετὰ βραχέος Ι, ὡς Ἰλ. Δ, 77:

λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵ ε ν τ α ι.

Ὅρα καὶ Ὀδ. Χ. 304.

F*ικᾰ́ριος* (=Ἰκάριος . Ὀδ. Α, 329, κτλ.).

F*ίκελος* (=ὅμοιος)· ὅρα F*ίσκω* (ᾧ 99).

F*ῑ́λιος* (ἡ=τὸ Ἴλιον. Ἰλ.Β, 216. κτλ.), *κακο*F*ῑ́λιος* (Ὀδ. Τ, 260. 597. Ψ, 19).

F*ῐλιονεύς* (*Ἰλιονεύς*. Ἰλ. Ξ, 489. 492. 501).

---

(1) Κακῶς ταῦτα γράφονται διὰ τῆς διφθόγγου ΕΙ, F ι δ ρ ε ί η, *ἀ*F ι δ ρ ε ί η, π ο λ υ F ι δ ρ ε ί η. Τοῦτο ἐγένετο καὶ ἐπ' ἄλλων ἕνεκα τοῦ μακροῦ ι (ἵδρις, ἰδρῖ-ος, ἰδρῖ-ῑ́η, ἰδρῑ́η), ὡς ο ἰ κ τ ῑ́ ρ ω (=οἰκτίρ-jω, πρβλ. ο ἰ κ τ ι ρ - μ ός, ο ἰ κ τ ί ρ - μ ω ν),κτλ.γραφέντων διὰ τῆς διφθόγγου ΕΙ, ὡς ο ἰ κ τ ε ί ρ ω. Ὅρα καὶ Ἡμέτ. Λεξικ. Ῥημ. σ. 525, 6'.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Fᾶλος (*Ἅλος. Ἰλ. Κ, 415. κτλ.).

Fελλὰς (σχοινίον). ὅρα Fελέω (§ 99).

Fερδάλλομαι (=φαίνομαι. Ὀδ. Τ, 224. κτλ.).

Fερίον (=αὐχήν, τράχηλος. Ἰλ.Ε,73.κτλ.). ὅρα Fὶς (§ 99).

Fίον (ἴον. Ὀδ. Ε, 72. κτλ.).

Fιόεις (=ἰοειδής. Ἰλ.Ψ, 850+), ἀλλὰ καὶ Ἰλ. Ε, 36 κατὰ Nauck ἀντὶ τοῦ «ἠΐοντο»).

Fιοδνεφὴς (=σκοτεινόχρους. Ὀδ. Δ, 135. Ι, 426).

ΓιοFειδὴς (=σκοτεινόχρους. Ἰλ. Λ, 298. κτλ.).

Fὶρις (*Ἶρις. Ἰλ. Β, 786. κτλ.).

Fῖρος (*Ἶρος. Ὀδ. Σ, 73. κτλ.).

Fῖς (ἡ=ἰσχύς, δύναμις. Ἰλ. Λ, 668. Ὀδ. Ι, 538. κτλ.), ὀργανικ. πτῶσις Fῖφι (Ἰλ. Λ,38.κτλ.), πληθ. Fῖνες (=μύες. Ἰλ. Ψ,191. Ὀδ. Λ,219). Ἐνταῦθα ἀνήκουσι καὶ τάδε· Γερίον (=ὁ αὐχήν, τράχηλος. Ἰλ. Ε, 73. Ξ, 495). Fῑ'φια μῆλα (=ἰσχυρά, παχέα πρόβατα. Ἰλ.Ε,556. κτλ.). Fᾶφις, FιφιFάρασσα, Fιφιμέδεια (γυναικεῖα ὀνόματα). Fιφιδάμας, Fίφικλος (ἐπίθετ. Fιφικλῆος), Fιφίτιος, Fῑ'φῖτος [1], πατρωνυμ. Fιφιτί'ων καὶ Fιφιτί'δης, ὀνόματα ἀνδρῶν.

Τὸ ἐπίθετον ζῆθῡμος, *ὅπερ ἴσως οὐδόλως ἀνήκει εἰς τὸ θέμα τοῦτο, οὐδὲν F ἔχει.

Fίσκω (=ὁμοιῶ, μεταποιῶ. Ἰλ.Λ,799. κτλ.). Παρασχηματισμὸς αὐτοῦ εἶναι μετ' ἀναδιπλώσεως κατ' ἐνεστῶτα τὸ FεFίσκω (Ἰλ. Γ, 197. Ὀδ. Δ, 148.Υ,362. κτλ.), FεFοικα (=ὁμοιάζω τινί, φαίνεται. Ἰλ. Α, 47. κτλ.).

Fίκελος (=ὅμοιος. Ἰλ. Δ, 86. κτλ.) καὶ Feίκελος (Ἰλ. Δ,253.κτλ.), ἐπιFείκελος (=ὅμοιος), ἐπιFεικὴς (=πρέπων,προσήκων),μενοFεικὴς (=ἐπαρκής, ἁρμόζων τῇ θελήσει), ἀFεικὴς καὶ ἀFεικέλιος (=ἀπρεπής), ἀFεικίζω (=ἀπρεπῶς μεταχειρίζομαί τινα, ὑβρίζω), θεοFείκελος (=ὅμοιος θεῷ).

Fῖσος (='Αττικ. ἴσος. Ἰλ. Λ, 163. κτλ. § 97). Παρασχηματισμὸς εἶναι ἐFῖσος ἐν ταῖς φράσεσι «δαιτὸς ἐFίσης» (Ἰλ. Λ, 468. κτλ.), «πάντοσ' ἐFίσην» (Ἰλ. Γ, 347. κτλ.), «νῆες ἐFῖσαι» (Ὀδ. Ε. 175. Ζ, 271), «νηὸς ἐFίσης» (Ὀδ. Λ, 508), «φρένας . . . ἐFίσας» (Ὀδ. Λ, 337 καὶ Σ, 249).

(1) Ἐν Ἰλ. Β, 518. γραπτέον «υἷες Ἰφίτου», ἔνθα καὶ τὸ φι μακρόν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Fισόθεος (=ἴσος θεῷ. Ἰλ. Γ, 310. κτλ.).

Fισάζω (=ποιῶ ἴσον. Ἰλ. Μ, 435. Ω, 607).

Fίοτωρ (=ἔμπειρος). ὅρα Fιδεῖν (ξ 99).

Fῑτέαι (= ἰτέαι, λατ. vitex (=λύγος), vitis. Ἰλ. Φ, 350. Ὀδ. Κ, 510).

Fῑ'τυς (ἡ=περιφέρεια, γῦρος τοῦ τροχοῦ. Ἰλ. Λ, 486 καὶ Ε, 724).

Fίφια, Fῖφις κτλ. ὅρα Fῖς (ξ 99).

Fιωὴ καὶ Fιωκὴ (=θόρυβος Ἰλ. Δ, 276. Ε, 521. κτλ.).

Fοᾶ'ρων (γενικ.), Fοάρεσσι (=σύζυγος. Ἰλ. Ι, 327 καὶ Ε, 486), Fοᾰρίζω (=συζῶ, φιλικῶς συνομιλῶ. Ἰλ. Ζ, 516 καὶ Χ, 127). Fοᾰριστὴς (=σύντροφος, ὁμιλητής. Ὀδ. Τ, 179+). Fοαριστὺς (=οἰκεία ὁμιλία, συνδιατριβή. Ἰλ. Ν, 291 καὶ Ρ, 228), εἰς δὲ τὸ Ἰλιάδ. Ξ, 216 δὲν ὑπάρχει F.

Fοῖδα (=γινώσκω, οἶδα). ὅρα Fιδεῖν (ξ 99).

Fοῖκος (=οἶκος. Ἰλ. Β, 158 κτλ.) καὶ Fοικόν (Ἰλ. Ζ, 15. κτλ.), Fοικέω (=κατοικῶ, οἰκῶ. Ἰλ. Δ, 18. κτλ.), Fοικεὺς (=οἰκεῖος, οἰκέτης. Ὀδ. Ρ, 533. κτλ.).

Fοῖνος (οἶνος. Ἰλ. Γ, 269. κτλ.).

Fοινεὺς (Οἰνεύς. Ἰλ. Ι, 581. κτλ.).

Fοινίζομαι (=προμηθεύομαι οἶνον. Ἰλ. Θ, 506. κτλ.)[1].

Fοινοβαρείων (Ὀδ. Ι, 374. κτλ.) καὶ οἰνοβαρὴς (Ἰλ. Α, 225+=μεμεθυσμένος).

Fοινωθεὶς (=μεθυσθείς. Ὀδ. Η, 292 καὶ Τ, 11).

Fοινόμαος (Οἰνόμαος. Ἰλ. Μ, 140. κτλ.).

Fοινόπεδον (=ἀμπελών. Ἰλ. Ι, 579. κτλ.).

Fοινοπλῆθὴς (=πολύοινος. Ὀδ. Ο, 406+).

Fοινοποτάζω (=οἰνοπότης εἰμί. Ἰλ. Υ, 84. κτλ.).

Fοινοποτὴρ (=οἰνοπότης. Ὀδ. Θ, 456+).

Fοινορόος (=οἰνορόος. Ἰλ. Β, 128 κτλ.).

Fοινοχοέω (=εἰμὶ οἰνοχόος. Ἰλ. Β, 127. κτλ.).

Fοινοχόει (Ἰλ. Α, 598. Ὀδ. Ο, 141. παρατατ.) καὶ ἐFοινοχόει (Ἰλ. Δ, 3. Ὀδ. Υ, 255).

Fοῖνοψ (=οἰνόχρους. Ἰλ. Β, 613 κτλ.).

Fουλαμὸς (=στῖφος). ὅρα Fειλέω (ξ 99).

Fοῦλος (=οὐλόθριξ). ὅρα Fειλέω (ξ 99).

---

(1) Τὸ ἐν Ἰλιάδ. Η, 472 γραπτέον ὧδε:

ἔνθ' ἄρα Fοινίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Fόπα (=φωνήν)· ὄρα *Fέπος* (§ 99).

Fόσσα (=φωνή)· ὄρα *Fέπος* (§ 99).

Fός (=ὁ ἑαυτοῦ)· ὄρα *Fὲ* (§ 99).

Fὼλξ (=αὖλαξ)· ὄρα *Fελκέω* (§ 99).

Fὼς (ὡς), ὅταν ἕπηται τῇ λέξει, εἰς ἣν ἀνήκει, ὡς *ὄρνιθες ὣς* (Ἰλ. Γ, 2) καὶ *θεὸς ὣς* (Ἰλ. Γ, 230). § 397.

§ 100. Τὸ F μετὰ συμφώνου ἀποτελεῖ δύο σύμφωνα καὶ ποιεῖ τὴν προηγουμένην συλλαβὴν θέσει μακρὰν ἐν ταῖς ἑξῆς λέξεσιν.

δεδFίσσομαι (*δειδίσσομαι*=φοβῶ καὶ δειλιῶ. Ἰλ. Ν, 810, κτλ.).

δέδFοικα (*δείδοικα*=φοβοῦμαι), μέλλων *δFείσομαι*, ἀόριστος *ἔδFεισα* (*ἔδδεισα*) καὶ *ἔδFιον* (Ὀδ. Ι, 236. Ἰλ. Ε, 566. κτλ.).

δFέος (*δέος*. Ἰλ. Α, 515. κτλ.).

δFειρὸς (*δειρός*. Ἰλ. Γ, 172. κτλ.).

δFειλὸς (*δειλός*. Ἰλ. Ε, 574. κτλ.), Ἀττικ. *δείλαιος*.

δFεῖμος (*δέος*. Ἰλ. Α, 37. κτλ.) καὶ *δFεῖμα* (Ἰλ. Ε, 682).

ΔFεισήνωρ (*Δεισήνωρ*. Ἰλ. Ρ, 227+).

δεδFήμων (*δειδήμων*=δειλός. Ἰλ. Γ, 56+).

ἀδFεὴς (*ἀδδεὴς*=ἄφοβος, τολμηρός).

θεοδFὴς (*θεοδδὴς*=θεοσεβής, δεισιδαίμων).

δεδFίσκομαι (*δειδίσκομαι*=δεδFικ-σκομαι=δεξιοῦμαι, χαιρετίζω), παρακ. *δέδFεγμαι* (*δειδέγμαι*) § 464.

δFὴρ καὶ *δFηρόν*, πιθανῶς δὲ καὶ τὸ *δFηθὰ* (*δήρ, δηρόν, δηθά*), ἐπιρρ.=ἐπὶ πολὺν χρόνον (Ἰλ. Α, 416. κτλ. Ἰλ. Ι, 415. κτλ.).

δFηναιὸς (πολυχρόνιος, μακρόβιος. Ἰλ. Ε, 407+).

Τὸ *δηθῦ'νω* (βραδύνω) παρ' Ὁμήρῳ δὲν δύναται νὰ διαγνωσθῇ, ἂν εἶχε F (ὄρα Ἰλ. Α, 27. Ζ, 503. Ὀδ. Μ, 121).

§ 101. Τὸ F ὑπάρχει καὶ ἐν ταῖς ἑπομέναις λέξεσι κατὰ παρασχηματισμὸν γενομέναις, αἵτινες ἤρχοντο ἀπὸ τοῦ Fε. Τοιαῦται δὲ εἶναι αὗται, *ἔFεδνα*, *ἐFείκοσιν*, *ἐFέλδομαι* καὶ *ἐFέλδωρ*, *ἐFέλπομαι*, *ἐFέργω*, *ἐFέρση* καὶ *ἐFερσήεις*, *ἐFέλσαι*, *εὔκηλος* (ἀντὶ τοῦ *ἐF(έ)κηλος*), *ἐFῖσος*.

Τὸ *εἰρύω* (ὅπερ δὲν ἔχει F) γίνεται ἐκ τοῦ *Fερύω* κατὰ παρασχηματισμὸν *ἐF(ε)ρύω* μετὰ συγκοπῆς καὶ ἀναπληρωτικῆς ἐκτάσεως.

Τὸ δὲ *FεFίσκω* (*FεFικ-σκω* § 93) πλὴν τοῦ *Fίσκω* (=*Fικ-σκω*) ὀφείλει νὰ θεωρῆται ὡς ἐνεστὼς ἀναδεδιπλωμένος.

Καὶ τὸ Ἰωνικὸν *εἰρωτάω* (§ 97) ἴσως οὕτως ἔγινεν, *Fερωτάω*, *ἐF(ε)ρωτάω*, *εἰρωτάω*· πρβλ. *Fείρω* (λέγω) καὶ *Fερέω* (=ἐρῶ).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Λέξεις ἀπὸ Σ ἀρχόμεναι

§ 102. Αἱ ἑπόμεναι λέξεις ἀρχικῶς εἶχον Σ, ὧν τινες παρ' Ὁμήρῳ ὀφείλουσι μετὰ τοῦ Σ ἐνίοτε νὰ προφέρωνται.

σά.la (τὴν ἅλα, αἰτιατ. Ἰλ. Β, 165.κτλ.), *ἐν σα.lί* (*ἐν ἁ.λί.* Ὀδ. Α, 162), *ὑπὲρ σά.la* (*ὑπεὶρ ἅ.λα.* Ὀδ. Δ, 172. Ι, 254. Ἰλ. Ψ, 227. Ω, 13).

ΣΗΜ. Πιθανῶς, ὡς ἐκ τοῦ ὑπὲρ σάλα γίνεται τὸ ὑπειρ ἅλα, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ἀνέρριπτον σάλα τὸ ἀνερρίπτουν ἅλα (Ὀδ. Ν, 78+).

ἐνσά.lιος (*εἰνά.lιος*), *ἀγχί(σ)ι.λος*, *ἀμφί(σ)α.λος*, *ὠκύ(σ)α.λος*.

Τὸ *ἁ.λμυρὸς* ἀπέβαλεν ἤδη τὸ Σ.

σᾶ.lτο (*ἅ.λτο*) ἀόρ., λατ. saluit, (Ἰλ. Α, 532 κτλ.), μετοχ. *ἐπι(σ)ά.λμενος* (§ 53, σημ. 1).

Τὸ *ἅ.λσο* γενόμενον ἐκ τοῦ *ἅ.λλομαι* ἀπέβαλεν ἤδη τὸ Σ.

σάμᾰ (*ἅμᾰ*=ὁμοῦ, λατ. simul. Ἰλ. Γ, 376. κτλ.).

σά-λοιος (ἄλοχος=σύζυγος. Ἰλ. Ζ, 299 κτλ.).

σα-τά.λαντος (ἀτάλαντος=ἰσοβαρής. Ἰλ. Β, 169. κτλ.).

σέδος (ἕδος=ἕδρα, λατ. sedes. Ἰλ. Ω, 544. κτλ.).

Τὸ *ἵζω* (σεδ-, σδ-, σι-σδ-ω, λατ. sido) καὶ *καθίζω* ἀπώλεσαν τὸ Σ.

σεFὸς (ἑFός, λατιν. suus. Ἰλ. Α, 533. κτλ.), μακρότερος τύπος ἐκ τοῦ σFός.

σὲξ (ἕξ, λατ. sex. Ἰλ. Ε, 270. κτλ.).

Τὸ *ἑξήκοντα* ἄνευ τοῦ Σ. Ἴσως ἡ παρ' Ὁμήρῳ ἑκηρὰ εἶναι *Fέξ*, ὅπερ φαίνεται ἐν Δωριακαῖς ἐπιγραφαῖς.

σέπω, *σέπομαι* (ἔπω, ἕπομαι), *ἀμφι(σ)έπω* (Ἰλ. Α, 776. κτλ.), λατ. sequor. Εἰς πολλὰ δὲ ἐξέπεσε τὸ Σ, ὡς *ἅμφεπον*, κτλ.

σέχω (ἔχω. Ἰλ. Ε, 752. Κ, 264. Σ, 580. Τ, 49 κτλ.).

Ἀντὶ τοῦ *εἶχον* δύναται νὰ ἀναγνωσθῇ καὶ *ἔ(σ)εχον*, ὡς ἐν Ὀδ. Α, 270 (1). Εἰς πολλὰ δὲ χωρία ἐξέπεσε τὸ Σ, ὡς ἐν Ἰλ. Β, 505. Δ, 133.

βέλε̄σ σεχεπευκὲς (ἐχεπευκές. Ἰλ. Α, 51. Δ, 129. πρβλ. καὶ τὸ *περιπευκὴς* Ἰλ. Λ, 845+).

συνεχὲς (=συν-σεχές. Ἰλ. Μ, 26. Ὀδ. Ι,74).

ὑπείροχον (=ὑπέρσεχον. Ἰλ. Β, 426+), *ὑπείροχον* (=ὑπέρ-

(1) τὴν εἶχ' Ἀμφιτρύωνος υἱὸς=τὴν ἔσεχ', ὑπ' ἄλλων δὲ: τὴν ἔχεν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

σεχεν. Ἰλ. Γ, 210 καὶ Ε, 433) (=ὑπερεῖχον, ὑπερεῖχεν),

ὑπείροχος (=ὑπέρσοχος. Ἰλ. Ζ, 207. Λ,335. 783), *Ὑπειροχίδης* (Ἰλ. Λ, 672+).

παρέργῳ (=παρ-σέχῃ. Ὀδ. Τ, 113).

Καὶ ἐν τῇ λέξει *Ἔκτωρ* ἔν τισι χωρίοις ὑπάρχει ἀρκτικὸν Σ (ὡς Ἰλ. Χ, 206) καὶ τὸ *ὁδός* (=σοδός), ἐξ οὗ *εἰνόδιος* Ἰλ.Η, 260 =ἐνσόδιος).

§ 103. Μετὰ τοῦ Σ καὶ ἄνευ αὐτοῦ εὑρίσκονται παρ' Ὁμήρῳ αἱ ἑπόμεναι τρεῖς λέξεις.

σκέδημι (Ἀττικ. *σκεδάννυμι*=σκορπίζω. Ὀδ. Α, 274. κτλ.), ἀλλὰ καὶ *κίδνᾰται* (Ἰλ. Ψ, 227), *κεδάσθην* (Ἰλ. Β, 398. Ν, 739. Ο, 328. 657. Η, 306), *ἐκέδασσε* (Ἰλ. Ε, 88.Ρ, 283. 285. κτλ.),

σμικρὸς(Ἰλ.Ρ,757+),ἀλλὰ *μικρὸς*(Ἰλ.Ε,801 καὶ'Οδ.Γ,296).

ΣΗΜ. Τὸ Ἰλ. Ε, 801 καὶ Ὀδ. Γ, 296 εἶναι ἀμφίβολα· διότι ὁ Ὅμηρος ἀντὶ τοῦ σ μ ι κ ρ ὸ ς ἢ μ ι κ ρ ὸ ς μεταχειρίζεται σχεδὸν πάντοτε τὸ τ υ τ θ ὸ ς (Ἰλ. Ζ, 222. κτλ.) καὶ ὀ λ ί γ ο ς (Ὀδ. Υ, 259. Ἰλ. Β, 529. κτλ.).

σῦς(χοῖρος. Ἰλ. Ν, 471. κτλ.) καὶ μετὰ τοῦ νεωτέρου *ὗς* (Ἰλ. Κ, 264 κτλ.).

Λέξεις διττῶς φερόμεναι.

§ 104. Αἱ ἑπόμεναι λέξεις φέρονται παρ' Ὁμήρῳ διττῶς, ὡς *αἶα* (γῆ), ἀλλὰ καὶ *γαῖα* [1].

δοῦπος (κτύπος), *δουπέω*, ἀόρ. *ἐγδούπησαν* (Ἰλ. Λ, 45+), *ἐρί-δουπος* καὶ *ἐρίγδουπος*.

εἴβω (στάζω, χέω), ἀλλὰ καὶ *λείβω* (λατ. libo).

ἴα (θηλ. τοῦ *εἷς*), ἀλλὰ καὶ *μία*.

νέφος, *νεφέλη*, ἀλλὰ καὶ *κνέφας* καὶ *δνοφερός*, Γνοθνεφής.

σύν, ἀλλὰ καὶ *ξύν*, ἐν δὲ τοῖς συνθέτοις εἶναι ἀμφότεραι αἱ προθέσεις εὔχρηστοι.

ΣΗΜ. Οὐχὶ ὀρθῶς νομίζεται ὅτι καὶ τὸ α ἰ ψ η ρ ὸ ς (αἶψα) ἔγινεν ἐκ τοῦ λ α ι ψ η ρ ὸ ς (§ 78) κατ' ἔκπτωσιν τοῦ λ· «α ἰ ψ η ρ ὰ κ ἀ ὶ σ ὺ ν τ ῷ λ ά ᾰ δ α λ α ι ψ η ρ ὰ» (Ἡσύχ.).

---

(1) Ἀμφότερα ἔγιναν ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ, γFαῖα, ἐξ οὗ F α ῖ α α ἶ α καὶ γα ῖ α κατά τινας. «γαῖα γεννητειρα ἂν εἴη ὀρθῶς κεκλημένη, ὥς φησιν Ὅμηρος· τὸ γὰρ γεγάασι γεγενῆσθαι λέγει» (Πλάτ. Κρατύλ. 410, γ'.).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 105. Αἱ ἑπόμεναι λέξεις φέρονται παρ' Ὁμήρῳ μετὰ τοῦ T (ἢ μετὰ τοῦ Θ) καὶ ἄνευ αὐτοῦ.

πτόλις, πτολίεθρον, πτολίπορθος. ἀλλὰ *πόλις.*

πτόλεμος, πτολεμίζω, πτολεμιστής, ἀλλὰ *πόλεμος, πολεμίζω.*

μαλθακός (Ἰλ. P, 588+), ἀλλὰ καὶ *μαλακός.*

χθαμαλός, χθών, καταχθόνιος (Ἰλ. I, 457+), ἀλλὰ καὶ *χαμαί* (=κατὰ χῆς, λατ. humus=χθών).

διχθά, τριχθά, τετραχθά, ἀλλὰ καὶ *δίχα, τρίχα.*

μοχθέω, ἀλλὰ καὶ *μογέω.* ὅρα § 470. 471.

A) Ἄκλιτα μέρη τοῦ λόγου.

1) *Προθέσεις.*

§ 106. Αἱ προθέσεις παρ' Ὁμήρῳ εὑρίσκονται καὶ μετὰ τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν ἐπιρρηματικῆς σημασίας, τιθέμεναι ὡς αὐτοτελεῖς ἄνευ πτώσεως.

§ 107. Αἱ προθέσεις μετὰ τῆς ἐπιρρηματικῆς αὐτῶν σημασίας κεῖνται ὡς *τοπικὰ ἐπιρρήματα,* ὡς

ἐν δὲ κρήνη νάει, *ἀμφὶ* δὲ λειμὼν (Ἰλ. Z, 292).

§ 108. Ἐκ τῶν προθέσεων ἐπιρρηματικὴν σημασίαν ἔχουσιν ἡ *ἀμφὶ* (*ἀμφίς*), *ἐν* (*ἐνί*), *ἐπί, μετά, παρά, περί, πρὸς* καὶ *ὑπό.*

§ 109. Τὰ ἐκ προθέσεων σύνθετα ῥήματα χωρίζονται ἀπὸ τῶν προθέσεων αὐτῶν διὰ μιᾶς ἢ πλειόνων λέξεων, καλεῖται δὲ τοῦτο *τμῆσις* καὶ προῆλθεν ἐκ τῆς ἀρχικῆς ἐπιρρηματικῆς τῶν προθέσεων σημασίας, ὡς

καὶ *ἐπὶ* κνέφας *ἦλθε* (Ἰλ. Α, 475)=ἐπῆλθεν.

ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων *ἔστη* (Ἰλ. Β, 100)=ἀνέστη.

κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἠελίοιο *ἤσθιον* (Ὀδ. Α, 8)=κατήσθιον.

Ἐκτὸς δὲ τῶν συνθέτων ῥημάτων συμβαίνει *τμῆσις* παρ' Ὁμήρῳ καὶ ἐν τῷ συνθέτῳ ἐπιρρήματιτι *διαμπερὲς γινομένῳ διὰ δ' ἀμπερὲς* (Ἰλ. Α, 377. P, 309. Ὀδ. Φ, 422).

§ 110. Αἱ προθέσεις πολλάκις δὲν προτίθενται τοῦ ὀνόματος, μεθ' οὗ συντάσσονται, ἀλλ' ἐπιτίθενται αὐτῷ, ὅτε καὶ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον εἰς τὴν προηγουμένην συλλαβήν, καλεῖται δὲ τοῦτο *ἀναστροφή.*

Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἀντὶ μὲν τῆς *ἐν* λέγεται πάντοτε *ἔνι,* ἡ δὲ *ἐξ* καὶ *ἐς* γίνονται ὀξύτονοι, πᾶσαι δὲ αἱ ἄλλαι προθέσεις παροξύνονται πλὴν τῆς *ἀμφί, ἀντί, ἀνά* καὶ *διά.*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ (Ἰλ. Η, 449. κτλ.).

ὃν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται ἠώς (Ἰλ. Ψ, 227).

ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων (Ἰλ. Β, 207. κτλ.).

Κικόνων ὕπο δηωθέντες (Ὀδ. Ι, 66. κτλ.).

ἵπποι ἕλος κάτα βουκολέοντο (Ἰλ. Υ, 221. κτλ.).

ποταμὸν πάρα βοσκομενάων (Ἰλ. Ο, 691).

§ 111. Ὅταν ἡ πρόθεσις ὑπάρχῃ μετὰ τὴν πτῶσιν, δύνανται καὶ μικραί τινες λέξεις νὰ παρεμβάλλωνται, ὡς

τοῦ δ' ἔκ φασι γενέσθαι (Ὀδ. Α, 220=ἐκ τοῦ δέ φασι γενέσθαι).

τὰς δὲ μέτ' ἐξέφερον (Ἰλ. Ψ, 377=μετὰ τὰς δέ).

§ 112. Ἀναβιβασμὸς τοῦ τόνου τῆς προθέσεως δὲν συμβαίνει, ὅταν αὕτη παρεντίθηται μεταξὺ οὐσιαστικοῦ καὶ ἐπιθέτου, ὡς (Ἰλ. Β, 162. 178) *φάλης ἀπὸ πατρίδος* (πρβλ. καὶ Ἰλ. Ν, 696. Ο, 335. κτλ.), *μάγης ἀπὸ δακρυοέσσης* (Ἰλ. Η, 436. κτλ.), *νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης* (Ὀδ. Ι, 535).

ΣΗΜ. Ὁ ἐπὶ τῆς παραληγούσης τονισμὸς τῶν προθέσεων ἦτο ὁ κύριος αὐτῶν τόνος, ὃν εἶχον αὗται τὸ πρῶτον ὡς ἐπιρρήματα καὶ διεφύλαξαν ἐν τῇ ἀναστροφῇ, ὡς προθέσεις δὲ ἦσαν λέξεις προκλιτικαί, ὡς κατ' ἐμοῦ, παρ' ἐμοί, κατὰ σοῦ, κτλ.

§ 113. Αἱ προθέσεις τίθενται κατ' ἀναστροφὴν καὶ εἰς τὰ σύνθετα ῥήματα, ὡς *ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους* (Ὀδ. Ι, 534)=ἀπολέσας· *λούσῃ ἄπο βρότον αἱματόεντα* (=ἀπολούσῃ. Ἰλ. Ξ, 7), *φυγὼν ὕπο νηλεὲς ἦμαρ* (Ἰλ. Φ, 57. Ὀδ. Ι, 17=ὑποφυγών), κτλ.

§ 114. Αἱ προθέσεις χωρίζονται τῆς πτώσεως δι' ἄλλων λέξεων παρεμβεβλημένων, ὡς

τά σε *πρατί* φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι (Ἰλ. Λ, 831).

εὗρον δ' *ἐπὶ* πήματα οἴκῳ (Ὀδ. Ι, 535. Λ, 115).

παρ' οὐκ ἐθέλων *ἐθελούσῃ* (Ὀδ. Ε, 155).

Ταῦτα δὲ=*πρὸς* Ἀχιλλέως, *ἐπὶ* οἴκῳ, *παρ' ἐθελούσῃ*.

§ 115. Ἐν πολλαῖς προθέσεσι συμβαίνει *μετατύπωσις*. *Μετατύπωσις* δ' εἶναι, ὅταν ἡ ἁπλῆ πρόθεσις κεῖται ἀντὶ τοῦ μετ' αὐτῆς συνθέτου ῥήματος. Προθέσεις δέ, ἐν αἷς παρ' Ὁμήρῳ συμβαίνει *μετατύπωσις*, εἶναι αὗται.

ἄρα (=*ἀράστηθι*), ὡς «*ἄρα, μηδ' ἔτι κεῖσο*» (Ἰλ. Σ, 178. πρβλ. καὶ Ἰλ. Ζ, 331. Ι, 247. Ὀδ. Σ, 13).

ἔρι (=*ἔρεστι* καὶ *ἔρεισι*), ὡς «*οἵ Fοι ἔρι φρένες οὐδ' ἠβαιαὶ*» (Ἰλ. Ξ, 141. Ὀδ. Φ, 288. πρβλ. καὶ Ἰλ. Ξ, 216. Σ, 53. Υ, 248. Ὀδ. Ι, 126. Σ, 355).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἔπι (=*ἔπεστι*), ὡς «*οὔ τοι ἔπι δέος*» (Ἰλ. Α, 515), «*οὐδ' ἔπι φειδώ*» (Ὀδ. Ξ, 92. πρβλ. καὶ Ὀδ. Μ, 209).

μέτα (=*μέτεστι*, *ὑπάρχει*), ὡς «*οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ*» (Ὀδ. Φ, 93).

πάρα (=*πάρεστι* καὶ *πάρεσαι*), ὡς «*τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν*» (Ἰλ. Ε, 603). «*οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα*» (Ὀδ. Ι, 125. πρβλ. καὶ Ἰλ. Ε, 604. Ι, 43. Ὀδ. Γ, 324).

πέρι (=*περίεστι*), ὡς «*πέρι του μέγος οὐδέ τι γυῖα κάμψεις*» (Ὀδ. Μ, 279. πρβλ. καὶ Ἰλ. Κ, 244).

ἔπο (=*ἔπεστι*), ὡς «*μάλα πᾶρ ἔπ' οὖδας*» (Ὀδ. Ι, 135. Ὕμν. εἰς Ἀπόλλ. 60).

§ 116. Παρ' Ὁμήρῳ προθέσεις τινὲς ἔχουσι πολλὰς μορφάς, τοιαῦται δὲ εἶναι αὗται

προτί, *πρὸς* καὶ *ποτί*.

Σχεδὸν ἄνευ ἐξαιρέσεως ἡ π ρ ὸ ς κεῖται πρὸ φωνήεντος, ἀντὶ δὲ τῆς π ο τ ὶ δύναται νὰ γίνηται χρῆσις τῆς π ρ ο τ ί. Ὥστε φαίνεται ὅτι ἴσως παρ' Ὁμήρῳ ἦτο μόνον ἡ π ρ ο τ ὶ (καὶ πρὸ φωνήεντος π ρ ο τ ') εὔχρηστος.

ὑπαί, *ὑπὸ* (λατιν. sub).

παραί, *παρά*. Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ *παραὶ* ἔχει κατάληξιν τῆς τοπικῆς πτώσεως, παρελαμβάνετο δὲ διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ μέτρου, ὡς *παραιφάμενος*, *παραίφασις*, *παραπεπίθησι*, *παραβάτα*.

κατὰ καὶ *κατὰ* μόνον ἐν συνθέσει ἐν τῷ *καταβαταὶ* (Ὀδ. Ν, 110 +).

εἰς καὶ *ἐς*. Τό τε *εἰς* καὶ τὸ *ἐς* ἔγιναν ἐκ τοῦ *ἐν-ς*, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον μετ' ἀναπληρωτικῆς ἐκτάσεως, τὸ δὲ δεύτερον ἄνευ αὐτῆς (§ 96).

ἐνί, *ἐν* (πρὸ φωνήεντος, ἅτις ἴσως *ἐν'* ὀφείλει νὰ γράφηται), εἴς τινας δὲ περιπτώσεις εἶναι *εἰν*.

Ἡ ἔκτασις τοῦ *ἐν* εἰς *εἰν* γίνεται χάριν τοῦ μέτρου. Ἡ πρόθεσις *εἰν* κεῖται ὅπου ἕπονται δύο βραχεῖαι συλλαβαὶ (§ 44, 3). ὅρα καὶ § 102.

Οὕτως εὑρίσκεται *εἰν ἀγορῇ* (Ἰλ. Η, 382. κτλ.), *εἰν Ἄϊδαο* (Ἰλ. Χ, 52. κτλ.), *εἰν ἑνὶ δίφρῳ* (Ἰλ. Ε, 160. κτλ.), *εἰν Ἰθάκῃ* (Ὀδ. Β, 256. κτλ.). Ἀντὶ δὲ τοῦ *εἰν ἁλί* (Ὀδ. Α, 162. § 102) προτιμητέον τὸ *ἐν σαλί*, ὡς καὶ ἀντὶ τοῦ *εἰνάλιος* τὸ *ἐνσάλιος*. Τὸ *εἰν Ἀρίμοισ'* (Ἰλ. Β, 783), *εἰν ἱερῇ* (Ἰλ. Ε, 446), *εἰν ὕδατι* (Ὀδ. Ι, 392) καὶ *εἰν ἐλεοῖσα* (Ὀδ. Ξ, 432) εἶναι μοναδικά.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Εἰς πέντε χωρία εὑρίσκεται καὶ ἡ παράδοξος πρόθεσις *εἰνί*, ὡς *εἰνὶ θρόνῳ* (Ἰλ. Θ, 199 καὶ Ο, 150) καὶ *εἰνὶ θύρῃσι* (Ὀδ. Ι, 417. Κ, 310 καὶ Μ, 256).

§ 117. Ἀντὶ τῆς *ὑπὲρ* εὑρίσκεται καὶ ἡ *ὑπεὶρ* ἔν τισι φράσεσι προελθοῦσα ἐξ ἀναπληρωτικῆς ἐκτάσεως διὰ τὸ σ τῆς ἑπομένης λέξεως, ὡς *ὑπεὶρ ἅλα* ἢ *ὑπὲρ σάλα* (Ἰλ. Ψ, 227. Ω, 13. Ὀδ. Δ, 172. Ι, 254. ὅρα § 102). *ὑπειρέχω* (=ὑπερσέχω), *ὑπείροχος* (=ὑπέρσοχος). § 102.

Μοναδικὸν εἶναι τὸ *ὑπειρέβαλον* (Ἰλ. Ψ, 637), ἀνθ' οὗ προτιμητέον μᾶλλον τὸ *ὑπερέβαλον* (§ 44, 2).

§ 118. Προθέσεις τινὲς ἔχουσιν ὅλως ἰδίαν παρ' Ὁμήρῳ σύνταξιν. Τοιαῦται δὲ εἶναι αἱ ἑξῆς.

ἀνὰ μετὰ δοτικῆς, *χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ* (Ἰλ. Α, 15. 174), ἔνθα ὑπ' ἄλλων γράφεται «*χρυσέῳ ἀν σκήπτρῳ*» (§ 72), κτλ.

μετὰ μετὰ δοτικῆς, ὡς *μετὰ Τρῶσι φίλοισι* (Ὀδ. Α, 19=ἐν τῷ μέσῳ), κτλ.

μετὰ μετὰ αἰτιατικῆς σημαίνουσα *σκοπόν*, ὡς *πλέων ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκὸν* (Ὀδ. Α, 184), κτλ.

ἀμφὶ (=εἰς τὰ δύο μέρη) *μετὰ τῶν τριῶν πλαγίων πτώσεων*, *μετὰ γενικῆς* δὲ σπανίως (καὶ μόνον ἐν Ἰλιάδ. Β, 384. Η, 825. Ὀδ. Θ, 267).

Ἡ *μακροτέρα πρόθεσις ἀμφὶς* συνήθως κεῖται ἐπιρρηματικῶς (=ἀμφοτέρωθεν, *χωριστά*, *μακράν*, ἐν τῷ μέσῳ), ὡς *ὀλίγη δ' ἔην ἀμφὶς ἀρούρα* (=ἐν μέσῳ Ἀττικ. Ἰλ. Γ, 115). Διάφορον δὲ τὸ «*Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες*» (=περὶ τὸ Κρόνον. Ἰλ. Ξ. 274. Ο, 225) καὶ «*ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην*» (Ἰλ. Ψ, 393=ἐκτὸς, *μακράν*. Ὅρα καὶ Ἰλ. Θ, 444. Ὀδ. Ξ, 352).

περὶ σημαίνει ὑπεροχὴν (=τῇ *ὑπὲρ* μετὰ αἰτιατικῆς) καὶ συντάσσεται *γενικῇ* ἢ τίθεται ἄνευ πτώσεως, ὡς *περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων* (Ἰλ. Α, 287), *οἳ κεῖνον μὲν ἄριστον ἐποίησαν περὶ πάντων ἀνθρώπων* (Ὀδ. Α, 235. πρβλ. καὶ Ἰλ. Α, 417. Δ, 375. κτλ.).

ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δὲ ἱερὰ θεοῖσι
ἀθανάτοισιν ἔδωκε (Ὀδ. Α, 66).

Ἐν τῷ συνθέτῳ *περίειμι* καὶ *περιγίγνομαί τινος* ὑπάρχει αὐτὴ ἡ σημασία τῆς *περὶ* προθέσεως, διαμείνασα καὶ ἐν τῇ μετὰ ταῦτα γλώσσῃ.

§ 119. Οὐχὶ σπανίως δύο προθέσεις καὶ ἐνίοτε τρεῖς ὁμοῦ εὑρίσκονται παρ' Ὁμήρῳ, ὡς

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἀμφὶ περὶ κρήνην (Ἰλ. Β, 305. κτλ.).
πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη (Ἰλ. Λ, 559).
τυτθὸν ἀπὸ πρὸ νεῶν (Ἰλ. Η, 334).
ὦρτο δι' ἐκ προθύρου (Ἰλ. Ο, 124).
παρ' ἐξ ὁδοῦ (Ἰλ. Κ, 349., ὅπερ ἄλλοι «παρέξ»).
ἀλλὰ καὶ *ἀμφιπεριστρώφα* (Ἰλ. Θ, 348+), *ἀμφιπεριστρέφεται* (Ὀδ. Θ, 175+), *παρεκπροφεύγω* (Ἰλ. Ψ, 314+), *πολὺ δ' ὕδωρ καλὸν ὑπεκπρόρρεεν* (Ὀδ. Ζ, 87+). πρβλ. καὶ *ὑπεκπροθέω*, *ὑπεκπρολύω*, *ὑπεκπροφεύγω*, κτλ.

§ 120. Πλὴν τῶν κυρίων προθέσεων ὑπάρχουσι καὶ καταχρηστικαὶ προθέσεις μετὰ γενικῆς πάντοτε συντασσόμεναι. Τοιαῦται δὲ εἶναι αἱ ἑπόμεναι.

ἄντα (=ἀπέναντι, ἀντικρύ, ἐναντίον), τὸ δὲ *εἰσάντα ἢ ἐσάντα* (Ἰλ. Ρ, 334. Ὀδ. Π, 458 κτλ.) εἶναι ἐπίρρημα, ὡς καὶ τὸ *ἄνταντα, κάτ ντα, πάραντα*, ὡς (Ἰλ. Ψ, 116+):

πολλὰ δ' *ἄνταντα, κάταντα, πάραντά* τε δόχμιά τ' ἴλθον.

ἄγχι (πλησίον), ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπίρρημα (§ 181).

ἄτερ (=ἄνευ), *πλὴν* (Ὀδ. Θ, 207+), *ἄνευ, ἄνευθε(ν)* καὶ *ἀπάνευθε(ν)*.

Γεκὰς καὶ *νόσφι* (μακράν), ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπιρρήματα.

ἔμπλην (=πλησίον. Ἰλ. Β, 526+).

ἰθὺ(ς) (=κατ' εὐθεῖαν=Ἀττικ. *εὐθύ*).

χάριν (=χάριν. Ἰλ. Ο, 744 μόνον).

Γέκητι (τῇ βουλήσει τινός, ἕνεκά τινος), οὗ ἀντίθετον τὸ *a*Γέκητι (λατιν. invite).

ἄχρι (=ἕως. Ὀδ. Σ, 370+). Ὡς ἐπίρρημα *ἄχρις*=ἐντελῶς, ἕως τέλους (Ἰλ. Δ, 522. Η, 324. Ρ, 599).

μέχρι(ς) (=ἕως. Ἰλ. Ν, 143 καὶ Ω, 128).

Τὸ *ἄχρι(ς)* καὶ *μέχρι(ς)* παρ' Ὁμήρῳ δὲν εὑρίσκονται ἄλλως κείμενα. Μετὰ ὁμοίας σημασίας εἶναι καὶ τὸ *μέσφα* (=μέχρι, ἕως· Ἰλ. Θ, 508+).

ἔπαυθα (=πλαγίως. Ἰλ. Φ, 255. Σ, 421), ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπίρρημα (Ἰλ. Ο, 520. Χ, 141).

μεσ(σ)ηγὺς (=μεταξύ). Ἐν ἑνὶ χωρίῳ (Ἰλ. Λ, 156+) φέρεται «μεταξύ», ὅπερ γραπτέον «μεσηγύ».

προπάροιθε(ν) (=πρό), ὡς ἐπίρρημα δὲ τὸ *πάρος*.

§ 121. Τὸ οὐδέτερον οὐσιαστικὸν *δέμας* (=σῶμα) ἔγινε παρ' Ὁμήρῳ καὶ ὡς πρόθεσις, ὡς παρ' Ἀττικοῖς τὸ *δίκην*, ἐν τῷ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ρράσει «ἐμάρναντο δέμας πυρὸς» (Ἰλ.Ρ,366) ἢ ἐμάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο» (Ἰλ. Α, 596. Ν, 673. Σ, 1) =μαρνάμενοι ἐδείκνυον δέμας πυρὸς ἢ μαρνάμενοι ἦσαν δέμας πυρὸς (Ἀσωπ. Περίοδ. Β', σ. ιδ'.) =ἐμάρναντο δίκην πυρὸς (λατ. instar).

§ 122. Ἀξιομνημόνευτον εἶναι καὶ τὸ *φὴ* μετὰ αἰτιατικῆς (=ὡς, λατ. sicut, σανσκρ. *và*), ὡς *φὴ κύματα* (Ἰλ.Β,144), *φὴ κώδειαν* (Ἰλ. Ξ, 499. ?).

§ 123. Ἀντὶ τοῦ *ἕνεκα* ὑπάρχει συχνάκις τὸ *εἵνεκα* (=ἐν-Fεκα, ἐξ οὗ τὸ Λεσβ. *ἔννεκα*). Ἐκ δὲ τοῦ «*οὗ ἕνεκα*» ἔγινε τὸ *οὕνεκα*, ὡς Ὀδ. Γ, 60 :

δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι
οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ.

Συνήθως δὲ σημαίνει τὸ *διότι*, ὡς Ἰλ. Α, 11 :

οὕνεκα Χρύσην ἠτίμησεν ἀρητῆρα.

καὶ τὸ *ὅτι* (ὄφρα Ὀδ. Ε, 246. Η, 300. κτλ.).

Καὶ ἐκ τοῦ «*τοῦ ἕνεκα*» ἔγινε τὸ *τοὕνεκα*. ὡς Ἰλ. Α, 96 :

τοὔνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκε Fεκηβόλος ἠδ' ἔτι δώσει.

πρβλ. καὶ Ἰλ. Α, 291. Ὀδ. Η, 303. κτλ.

§ 124. Ἡ πρόθεσις *ὡς* μετὰ αἰτιατ. προσώπων τιθεμένη (καὶ παρ' Ἀτικοῖς εὔχρηστος) παρ' Ὁμήρῳ ὑπάρχει μόνον ἅπαξ, ὡς ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον (Ὀδ. Ρ, 218).

2). Ἐπιρρήματα.

§ 125. Ὡς ἐπιρρήματα λαμβάνονται καὶ αἱ προθέσεις ἐνίοτε (§ 106—107).

§ 126. Ἐπιρρήματα εἰς *-ως* εἶναι σπάνια παρ' Ὁμήρῳ, ὅστις ἀντὶ τούτων μεταχειρίζεται συχνάκις τὸν ἑνικὸν τοῦ οὐδετέρου ἐπιθέτου ἢ τὸν πληθυντικόν, ὡς

μέγ' ἐμεῖο πόθην ἀπεόντος ἔχουσι (Ἰλ. Ζ, 362).
οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ (Ἰλ. Ζ, 326).

Τοιαῦτα ἔτι εἶναι καὶ τὸ *ἀσκελές*, *ἀσπερχές*, *ἄσπετον*, *ἀσφαλές*, *ἀστεμφές*, *ἐνήντιον*, *σφεδανόν*, *ἕξοχα* (καὶ ἁπλοῦν ὄρα καὶ ὄρ'), *ῥαθάμ*, *πρώτα*, *καταλοφάδεια* (Ὀδ. Κ, 169+). *κοῦφα* (προβιβάς=ἐλαφρῶς. Ἰλ. Ν, 158+), κτλ.

§ 127. Ἐπιρρήματα εἰς *-α* λήγοντα εἶναι καὶ τὸ (λιγὺς) *λιγέα*, (ὠκὺς) *ὤκα*, (ταχὺς) *τάχα*, (σαφὴς) *σάφα*, (ῥέω) *ῥέα* καὶ *ῥεῖα*, (ῥίπτω) *ῥίμφα*, (πυκ) *πύκα*, *ἤλιθα*, *μίντυθα*, *ὑπόδρα* (ἐκ τοῦ ἔδρακον τοῦ *δέρκομαι* ἀντὶ τοῦ *ὑπόδρακ*, ἔνθα ἀπεβλήθη τὸ κ ὡς ἐν

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τᾷ κλητικ. *γύναι* (=γύναικ-), *ἄνα* (ἄνακ-), κτλ.), κτλ.

§ 128. Τὸ ἐπίρρημα *μάλα* προσδιορίζει καὶ τὸ ῥῆμα ἐξαίρων τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ (οὕτω παρ' Ἀττικοῖς *αὐτίκα μάλα*, καὶ *μάλα*, οὐ *μάλα*, *πάμπαλα*), ὡς Ὀδ. Ζ, 43 κ. ἑ.

οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
δεύεται οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται, ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη.

Θαρσήσας *μάλα* εἶπε (Ἰλ. Α, 85).

Φεῦγε *μάλ'*, εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται (Ἰλ. Α, 173).

ὅς κε θεοῖσ' ἐπιπείθηται, *μάλα* τ' ἔκλυον αὐτοῦ (Ἰλ. Α, 218).

§ 129. Ἐπιρρήματα παρ' Ὁμήρῳ εἰς *-δόν* εἶναι ταῦτα, *ἀναστα-δόν*, *βοτρυ-δόν*, *διακρι-δόν*, *ἐμβα-δόν*, *ἐξαναφαρ-δόν*, *ἐπιστα-δόν*, *ἰλα-δόν*, *καταφυ.λα-δόν*, *κατωμα-δόν*, *κλαγγη-δόν*, *κρυφη-δόν*, *ὁμῖλα-δόν*, *παραστα-δόν*, *πανθυμα-δόν*, *παρακλιδόν*, *περιστα-δόν*, *πυργηδόν*, *χαρ-δόν*.

§ 130. Ἐπιρρήματα εἰς *-δα* εἶναι τὸ *κρύβ-δα*, *μίγ-δά*. Τινὰ δὲ διφροῦνται *αὐτοσχεδόν* καὶ *αὐτοσχεδά*, *ἀποστα-δόν* καὶ *ἀποστα-δά*, *ἀμφαδόν* καὶ *ἀμφαδά*, *ἀναφανδόν* καὶ *ἀναφανδά*.

§ 131. Ἐπιρρήματα εἰς *-δην* εἶναι παρ' Ὁμήρῳ τὸ *ἀμβο.λά-δην*, *ἄδην*, *ἀναβ.λήδην*, *βά-δην*, *ἐμπ.λήγδην*, *ἐξορμακ.λήδην*, *ἐπιγναίβ-δην*, *ἐπῖ.λίγ-δην*, *ἐπιστροφάδην*, *ἐπιτροχάδην*, *κλήδην*, *λίγδην*, *μεταδρομάδην*, *ὁμαρτήδην*, *παραβ.λήδην*, *προτροπάδην*, *τμήδην*, *ὑποβ.λήδην*.

§ 132. Ἐπιρρήματα παρ' Ὁμήρῳ εἰς *-ξ* εἶναι ταῦτα, *γυμ́ξ*, *ἐπαμ́ξ*, *ἐυρά́ξ*, *κουρά́ξ*, *λά́ξ*, *μουνά́ξ*, *οὐδά́ξ*, *πά́ξ*.

§ 133. Ἐπιρρήματα παρ' Ὁμήρῳ εἰς *-ι* καὶ *-τι* εἶναι ταῦτα, *ἀμαρτί*, *ἀμογητί*, *ἀναμωτί*, *ἀνιδρωτί*, *ἀνοστητί*, *ἀνωϊστί*, *ἀσπουδί*, *αὐτονυχί*, *διαμπερὲς τί*, *ἐγρηγορτί*, *μεγαλωστί*, *μεμιξτί*, *μεταστομφ'*, *τριστομφ'*.

§ 134. Τὰ εἰς *-ει* εἶναι λείψανα ἀρχαίας τοπικῆς πτώσεως, ὡς *ἀθεεὶ* (ἄνευ θεοῦ. Ὀδ. Σ, 353+).

§ 135. Παρ' Ὁμήρῳ τὰ ἐπιρρήματα διὰ πλείονα ἔμφασιν προστίθενται εἰς σύστοιχα ἐπίθετα, ὡς

μέγας μεγαρωστὶ (Ἰλ. Η, 776. Σ, 26. Ὀδ. Ω, 40).

οἰόθεν οἷος (=καταμόναχος. Ἰλ. Η, 39. καὶ 226).

Ἐνίοτε καὶ ἐπιρρήματα μόνον, ὡς *αἰνόθεν αἰνῶς* (=αἰνότατα, κάκιστα. Ἰλ. Η, 97+). § 175.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 136. Ἄξια μνείας εἶναι προσέτι τὰ ἑπόμενα ἐπιρρήματα, ἄτινα παρ' Ὁμήρῳ φέρονται.

αὖτα (ταχέως), ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐπίθετον *αὐτηρός*.

Fάλις (ἅλις ἀρκούντως. πρβλ. ἀόρ. ἐ*Fάλην* τοῦ *εἰλέω*).

ἄψαρ καὶ *εἶθαρ* (εὐθύς, παραχρῆμα).

ἄψ (πάλιν, ὀπίσω), ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐπίθ. *ἄψορρος* καὶ *ἀψόρροος*.

αἰέν, *αἰεί* (=Ἀττικ. *ἀεί*). Ἀεὶ δὲ παρ' Ὁμήρῳ σπανίως (Ἰλ. Μ, 211. Ψ, 648 καὶ Ὀδ. Ο, 379).

ἀκήν (ἡσύχως, σιωπηλῶς), *ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ ἢ ἀκὴν ἔσαν*. Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ ἐπίθετον *ἀκέων* (1).

ἄντην (ἀπέναντι, ἀντικρύ, προδήλως).

δFήν, *δFηρόν*, *δFηθά* (ἐπὶ μακρὸν χρόνον).

ἔμπης (Ἀττικ. ὅμως). Τὸ δὲ ὅμως φέρεται ἅπαξ παρ' Ὁμήρῳ «ὅμως δ' οὐ *λήθετο χάρμης*» (Ἰλ. Μ, 393+), ἀλλὰ τοῦτο διορθοῦται ὧδε· «ὃ δ' οὐδ' ὡς *λήθετο χάρμης*».

ἐπισχερώ (κατὰ συνέχειαν, ἐφεξῆς, κατὰ σειράν).

εἶτε (=ὅτε, ἀλλὰ καὶ=ὡς. Ἰλ. Γ, 10 καὶ Τ, 386).

Fῆκα (ἧκα=ἠρέμα, ἡσύχως) § 99.

ἦτε (=ὡς, ὅρα καὶ τὸ *εἶτε*).

θάμα' (=συχνάκις), ἐξ οὗ τὸ ἐπίθ. *θαμέες* καὶ τὸ ῥῆμα *θαμίζω*.

ἵνα (=ὅπου) Ἰλ. Β, 558: «*στῆσε δ' ἄγων ἵν'* Ἀθηναίων *ἵσταντο φάλαγγες*». Αὕτη ἦν ἡ ἀρχικὴ σημασία τοῦ *ἵνα*, ἐκ δὲ τῆς τοπικῆς σημασίας προῆλθεν ἡ τελικὴ (§ 158).

λάθρῃ (=Ἀττικῶς *λάθρᾳ*. § 29, 6), *λίην* (=λίαν).

ὁμῶς (=ὡσαύτως, ὁμοίως Ἀττικῶς).

ὁμόθεν (=ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους), *ὁμόσε* (=εἰς τὸ αὐτὸ μέρος). *ὁμοῦ* (=ἐν τῷ αὐτῷ μέρει). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ ἐπίθετον *ὁμὸς* (=ὁ αὐτός, ὡς *ὁμὸς θρόος*, *ὁμὴ αἶσα*, *τιμή*, *ὁδός*, *σορός*, *ὁμὸν γένος*, κτλ.), *ὁμαρτῇ* (ὁμοῦ, σύναμα).

πάγχυ (=Ἀττικ. *πάνυ*).

πάλιν (=ὀπίσω, παρ' Ἀττικοῖς δὲ τὸ πάλιν=ἐκ δευτέρου, πάλιν).

πέρην (Ἀττικ. *πέραν*).

---

(1) Τοῦτο κυρίως εἶναι μετοχή, γίνεται δ' ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ ἀ κ έ ο μ α ι (ἰατρεύω) πιθανῶς· διότι παρ' Ἡσυχίῳ φέρεται «ἀ κ ή: ἡ σ υ χ ί α, θ ε ρ α π ε ί α». Ἐκ τῆς σημασίας τῆς ἰατρείας, θεραπείας προέρχεται ἡ σημασία τῆς ἡσυχίας. Ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ἔγινε καὶ τὸ ἀ ν α κ ὼ ς ἔ χ ω (Ἡρόδ. Α, 24. Η, 109. Θουκ. Η, 102) ἀνήσυχός εἰμι, φροντίζω τινός.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πρόμυν (ἐν τοῖς γόνασι, γονυκλινῶς, πρόρριζον, παντελῶς)(1).
πρὶν καὶ *πάρος* (=πρότερον, πρὸ τοῦ, πρὶν ἤ).
τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
νόσφιν βουλεύωσ', ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν,
πρὶν Ἄργοσδ' ἰέναι, *πρὶν* καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
γνώμεναι εἴτε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε καὶ οὐκί(Ἰλ.Β,346-9).
σχεδόν (=πλησίον, Ἀττικῶς δὲ=περίπου), ὡς
τὸ μὲν δουρὶ βαλών,τὸν δὲ *σχεδὸν* ἄορι τύψας (Ἰλ.Υ,462).
τηλε (=μακρὰν)καὶ *τηλοῦ*,*τηλόθι*,*τηλόθεν* (μακρόθεν) *τηλόσε* (εἰς μακρὰν ἀπόστασιν) καὶ *ἀποτηλοῦ* (πολὺ μακράν. Ὀδ. Ι,117+).
τῆμος . . . *ἦμος* (=τότε—ὅτε).
τῆος . . . *ἧος* (=Ἀττικ. *τέως*—ἕως).
τόφρα . . . *ὄφρα* (ἐπὶ τοσοῦτον· · ·ἐφ' ὅσον), τὸ δὲ *ὄφρα* εἶναι καὶ σύνδεσμος τελικὸς (§ 158).

3/. Σύνδεσμοι.

§ 137. *Σύνδεσμοι συμπλεκτικοὶ* παρ' Ὁμήρῳ εἶναι οὗτοι· *τέ*, *καί*, *οὔτε*, *μήτε*, *οὐδέ*, *μηδέ*, *ἠμὲν*—*ἠδέ*, *ἰδέ*.

§ 138. Παρ' Ὁμήρῳ ὁ *οὐδὲ* δὲν κεῖται ὡς παρ' Ἀττικοῖς πάντοτε μετὰ ἄρνησιν, ὡς *οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις* (Ἰλ. Α, 132. κτλ.), καὶ μετ' ἐπιδοτικῆς σημασίας, ὡς *οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα ἔπτης* (Ἰλ. Α. 90. κτλ.), ἀλλ' ἔχει καὶ ἀντιθετικὴν ἔννοιαν, ὡς *ἔνθ' Ἄιδος μὲν πᾶσιν ἐάνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρῃ* (Ἰλ. Ω, 25=οὔ ποτε δ' Ἥρῃ. Ἰλ. Ε, 138. κτλ.) καὶ ἁπλῶς συμπλεκτικὴν=καὶ οὐ, ὡς *ἀψ δ' ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησεν* (Ἰλ. Α, 220 =καὶ οὐκ ἀπίθησεν). Τοῦτο συμβαίνει καὶ εἰς τὸ *μηδέ*.

ΣΗΜ. Ἀντὶ τοῦ «ὁ δ' οὐδ' οὐ π α ι δ ὸ ς ἀ μ ύ ν ε ι» (Ἰλ. Π, 522) γραπτέον «οὐ Γοῦ π α ι δ ός».

§ 139. Τὸ *ἠδὲ* κεῖται καὶ ἄνευ προηγουμένου *ἠμὲν* καὶ ἔχει τότε καὶ τὸν βραχύτερον παρασχηματισμὸν *ἰδέ*, ὡς
Πάνδαρε ποῦ τοι τόξον *ἰδὲ* πτερόεντες ὀϊστοί (Ἰλ. Ε, 171).

---

(1) Γίνεται ἐκ τοῦ γόνυ, ἐξ οὗ καὶ γνύ-ξ, π ρ ό-χ ν υ (εἰς γόνυ, γονατιστά), ἰ-γνύ-α (ἄντζα), λατ. genu. Ἡ σημασία αὕτη ἁρμόζει εἰς τὸ «π ρ ό χ ν υ κ α θ ε ζ ο μ έ ν η» (Ἰλ. Ι, 570), δὲν ἁρμόζει δὲ εἰς τὸ «π ρ ό χ ν υ ἀ π ο λ έ σ θ α ι κ α κ ῶ ς» (Ἰλ. Φ, 460. Ὀδ. Ξ, 69)=πρόρριζον, παντελῶς· διὰ τοῦτο ἄλλοι παράγουσιν ἐκ ῥίζης π ρ ο κ- (πρβλ. *πρόξ* προκός=ἔλαφος), λατ. procax (ταχὺς) μετὰ προσφύματος -νυ, π ρ ό κ-ν υ (πρβλ. λυκ-, lux lucis, λύχ-νος, κτλ.).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 140. *Σύνδεσμοι διαζευκτικοὶ* εἶναι οὗτοι· ἤ, ἠέ, εἴτε—εἴτε, ἦ—ἤ, ἤ κεν—ἤ κεν (ὡς ἤ κέν με δαμάσσεται ἤ κεν ἐγὼ τόν. Ἰλ. Φ, 226).

§ 141. Ἐνίοτε συνδέεται ὁ ἤ καὶ ὁ τέ, ὡς

ὥς τε γὰρ ἣ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες
ἀλλήλοισιν ὀδύροντο οἶκόν δε νέεσθαι (Ἰλ. Β, 289-290).

§ 142. *Σύνδεσμοι ἀντιθετικοὶ* εἶναι οὗτοι· *μέν, δέ, μέντοι, ἀλλά, εἰ καί, καίπερ, ἔμπης, αὖ, αὖταρ* (καὶ *ἀτὰρ* ἐν τῇ ἄρσει), *μήν* (ἐν ταῖς φράσεσι *οὐ μήν, καὶ μήν, ἦ μήν*) καὶ *γε μὲν* (= Ἀττικ. *γε μήν*. Ἰλ. Β, 703. 709. Ὀδ. Ε, 88).

§ 143. Παρ' Ὁμήρῳ τὸ *καίπερ* μετὰ μετοχῆς φέρεται μόνον ἅπαξ, ὡς Ὀδ. Η, 224 :

ὥς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης
καίπερ πολλὰ *παθόντα*.

Ἀντ' αὐτοῦ δὲ ὁ Ὅμηρος μετὰ μετοχῆς μεταχειρίζεται τὸ *περ*, ἵνα σημαίνῃ ἔνστασιν (=καίπερ Ἀττικ.), ὡς

. . . . τότε δ' οὔτι δυνήσεαι *ἀρτύμενός περ*
χραισμεῖν (Ἰλ. Β, 241).

οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέες *περ ἐόντες* (Ἰλ. Ε, 94).

§ 144. Εἰς τὰς ἐναντιωματικὰς μετοχὰς τὰς ἐκφερομένας διὰ τοῦ *περ* τίθεται καὶ τὸ *ἔμπης*, ὡς

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν *ἰαχὴ πάροντά περ ἔμπης* (Ἰλ. Ξ, 1).
Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι *μετέοντί περ ἔμπης*
ἐνθάδε παρμενέμεν (Ἰλ. Ο, 399-400), κτλ.

§ 145. Τὸ ὅμως ἅπαξ παρ' Ὁμήρῳ ἀπαντᾷ, ἀλλὰ διορθοῦται τὸ χωρίον εἰς «ὃ δ' οὐδ' ὣς λήθετο χάρμης» (Ἰλ. Μ, 393+). ὅρα § 136.

§ 146. *Σύνδεσμοι συλλογιστικοὶ* εἶναι οὗτοι· *ἄρα, οὖν* (συνδεόμενος μετὰ ἄλλων, *ἐπεὶ οὖν, μὲν οὖν, ὡς οὖν, μήτ' οὖν, οὔτ' οὖν, γὰρ οὖν*), *δή, τοιγάρ, ὥστε*.

§ 147. Τὸ *δὴ* εἶναι καὶ χρονικὸν ἐπίρρημα, οὐδέποτε δὲ τίθεται ἐν ἀρχῇ, εἰ μὴ ἐν τοῖς φράσεσι «*δὴ τότε, δὴ γάρ, δὴ πάμπαν*».

§ 148. Τὸ *ὥστε* ὡς σύνδεσμος παρ' Ὁμήρῳ εὑρίσκεται μόνον μετ' ἀπαρεμφάτου, ὡς Ὀδ. Ρ, 20-21 :

οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί,
ὥστ' ἐπιτειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.

ΣΗΜ. Τὸ *ὥστε* ἐφέρετο καὶ ἐν Ἰλ. Ι, 42., ἀλλ' ὁ Nauck ἀντὶ τοῦ «*ὥστε νέεσθαι*» γράφει «*ἀπονέεσθαι*».

§ 149. *Σύνδεσμοι αἰτιολογικοὶ* εἶναι οὗτοι· *γάρ, ὅτι* καὶ *ὅττι*,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ὡς, ἐπεὶ (ἐπεὶ ἄρα, ἐπεί γε, ἐπεὶ οὖν, ἐπεί τοι, ἐπεὶ ἦ ἤ ἐπειή, ἐπεὶ δὴ ἤ ἐπειδή, ἐπεί περ, ἐπεί τε), ὅ (Ὀδυσ. Α, 382. κτλ.). καὶ ὅ τε (Ὀδ. Θ, 78. Ἰλ. Α, 244. 412. κτλ.).

§ 150. Τὸ *γὰρ* γίνεται μακρὸν διὰ τὸ ἑπόμενον F, *ὡς Λητόϝα γ'ἄρ Fέλκησε* (Ὀδ. Λ, 580). Ἀντὶ δὲ τοῦ (ἐν Ἰλ. Β, 39)

θήσειν γ'ἄρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε

γραπτέον ὧδε :

θησέμεναι γὰρ ἔμελλεν ἔτ' ἄλγεά τε στοναχάς τε.

§ 151. *Σύνδεσμοι ὑποθετικοὶ* εἶναι οὗτοι· *εἰ, αἰ, ἤν.*

Ὃ *αἰ* ἀντὶ τοῦ *εἰ* ὑπάρχει εἰς δύο μόνον περιστάσεις.

1) Εἰς τὸ *αἴ κε(ν)*=ἄν, ὡς Ἰλ. Δ, 353 :

ὄψεαι, ἢν ἐθέλῃσθα καὶ *αἴ κέν* τοι τὰ μεμήλῃ.

2) Εἰς τὸ *αἰ γὰρ ἢ αἴθε* ἐπὶ εὐχῆς, εἰς ὃ ἕπεται εὐκτικὴ ἢ τὸ *ὤφελον* μετ' ἀπαρεμφάτου.

αἰ γὰρ τοῦτο γένοιτο (Ὀδ. Θ, 339).

αἴθ', ὅσον ἤσσων εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἴην (Ἰλ. Π, 722).

αἴθ' ὄφελες παρὰ ναυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων

ἧσθαι (Ἰλ. Α, 415—416).

§ 152. *Σύνδεσμος δηκτικὸς* εἶναι ὁ *ἄν, κε(ν)* καὶ *κ'*.

Ἀντὶ δὲ τοῦ *ἂν* ὁ Ὅμηρος συνήθως μεταχειρίζεται τὸν *κε(ν)* ἢ *κ'* ἐκτεθλιμμένον.

ΣΗΜ. Εἰς ἅπαντα ὅμως τὰ χωρία, ἐν οἷς δυνατὸν ἦτο, ὁ ἂν ἐξέβαλε τὸν κ ἐ (ν). Ὅθεν φέρεται σχεδὸν ἁπανταχοῦ τὸ ο ὐ κ ἄ ν ἀντὶ τοῦ μόνου ὀρθοῦ ο ὐ κ ε ν. Οὕτω καὶ ἐν τῷ (Ἰλ. Δ, 353):

ὄψεαι, ἤ ν ἐθέλῃσθα καὶ α ἴ κ έ ν τ ο ι τὰ μεμήλῃ,

τὸ μὲν α ἴ κ ε ν μένει ἀμετάβλητον, διότι δὲν ἤρμοζε τῷ μέτρῳ ὁ ἐ ὰ ν ἢ ὁ ἤ ν, τὸ δὲ ἄλλο μετεβλήθη ὑπὸ τῶν βιβλιογράφων ἀντὶ τοῦ ἀρχικοῦ α ἴ κ ε θ έ λ ῃ σ θ α. Διδακτικὰ παραδείγματα πρὸς τούτοις εἶναι καὶ τάδε· ὄ φ ρ' ἂ ν ἐγὼ βήω προτὶ Ἴλιον (Ἰλ. Ζ, 113) ἀντὶ τοῦ ὄ φ ρ α κ' ἐ γώ. ὄ φ ρ' ἂ ν μ έ ν κ ε ν ὁ ρ ᾷ (Ἰλ.Λ,187) ἀντὶ τοῦ ὄ φ ρ α κ ε μ ὲ ν τ' ὁ ρ ᾷ. ὄ φ ρ' ἂ ν ἐ κ ε ῖ θ ι (Ὀδ.Ρ,10) ἀντὶ τοῦ ὄ φ ρ α κ ε κ ε ῖ θ ι.

153. Ὁ δυνητικὸς *ἂν* εἰς δύο χωρία γίνεται θέσει μακρὸς διὰ τὸ ἑπόμενον F, ὡς Ἰλ. Θ, 21 :

ἀλλ' οὐκ *ἂν* Fερύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε.

ὅτ' *ἂν* Fῷ πατρὶ μάχηται (Ἰλ. Θ, 406).

§ 154. *Σύνδεσμοι χρονικοὶ* εἶναι οὗτοι, *ὅτε, ὅτ'ἂν, ὁπ(π)ότε, ὁπότ'ἂν, ἐπεί, ἐπεί κεν* (Ἰλ. Ν, 285, ἀνθ'οὗ κοινῶς γράφεται *ἐπειδάν*. Ἰλ. Β, 475), *ἐπεὶ ἂν* (Ἰλ. Ζ, 412), *ἐπήν, ἠνίκα* (Ὀδ. Χ, 198+), *ἕως, εἰς ὅ κε(ν)*, (=Ἀττικ. *ἕως ἂν*) καὶ *πρίν*.

§ 155. Ὁ *πρὶν* εἴκοσι καὶ πέντε φορὰς ἔχει τὸ Ι μακρὸν παρ'

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁμήρῳ, δέκα τέσσαρας δὲ φορὰς βραχὺ ἐν Ἰλιάδι καὶ πέντε ἐν Ὀδυσσείᾳ. Δὶς δὲ δίχρονον ἐν τῷ αὐτῷ στίχῳ, ὡς

τὸ πρὶν ἐπ' ἠρίγνης, πρὶν ἔλθέμεν υἷας Ἀχαιῶν

(Ἰλ. Ι, 403. Χ, 156).

§ 156. *Σύνδεσμοι εἰδικοὶ* εἶναι οὗτοι· ὅτι (ἢ ὅττι), ὡς, ὅ (Ἰλ. Ε, 433. Θ, 32. Ι, 493. κτλ.), ὅ τε (=ὅτι τε. Ἰλ. Ε, 331. κτλ.).

§ 157. *Σύνδεσμοι τελικοὶ* εἶναι οὗτοι· ἵνα, ὅπως, ὡς, ὄφρα.

§ 158. Τὸ ἵνα εἶναι καὶ ὡς τοπικὸν ἐπίρρημα (=ὅπου), τὸ δὲ ὄφρα καὶ ὡς ἐπίρρημα. ὅρα § 137.

§ 159. *Σύνδεσμοι ἐρωτηματικοὶ* εἶναι οὗτοι· εἰ, ἦ, εἴ κε, ἐπὶ δὲ συνθέτου ἐρωτήσεως ἠὲ (ἤ).... ἠὲ (ἤ) (=Ἀττικ. πότερον-ἤ), ὡς

σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις (Ἰλ. Α, 83).

ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,

ἦ τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν (Ὀδ. Α, 281. Β, 215).

τίς οἶδ' εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθών (Ὀδ. Γ, 216).

Τὸ δὲ ἠὲ (ἦ)-ἠὲ (ἤ) τίθεται καθ' ὑποτακτικὴν μέν, ὅταν ἐν τῇ κυρίᾳ προτάσει ὑπάρχῃ ἀρκτικὸς χρόνος, κατ' εὐκτικὴν δέ, ὅταν ὑπάρχῃ ἱστορικὸς χρόνος, ὡς

ὡς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,

ἠὲ μέτω παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,

ἢ ἤδη ἄμ' ἕπωμαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος (Ὀδ. Τ, 524-6).

διάνδιχα μερμήριζε,

ἤ ὅγε φάσγανον ὀξὺ Γερυσσάμενος παρὰ μηροῦ

τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,

ἠὲ χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν (Ἰλ. Α, 189. κ. ἑ.).

§ 160. Παρ' Ὁμήρῳ εὑρίσκονται καί τινα μόρια, δι' ὧν ὁ λόγος ἢ λέξις τις λαμβάνει ἔμφασίν τινα. Τοιαῦτα δὲ εἶναι ταῦτα.

ἄρα (ἄρ, ῥα ἐγκλιτικὸν καὶ κατ' ἔκθλιψιν ῥ').

γε (ἐγκλιτικὸν=τοὐλάχιστον, βεβαίως).

θήν (ἐγκλιτ.=βεβαίως, δηλαδή).

τε (ἐγκλιτικὸν=λατιν. que).

πέρ (ἐγκλιτ.=πολύ, ἀκριβῶς, τοὐλάχιστον).

Ὁ σύνδεσμος τε (§ 137) δὲν πρέπει νὰ συγχέηται πρὸς τὸ ἀόριστον τοῦτο τέ, περὶ οὗ ὅρα § 397, σημ.

ΣΗΜ. Ἂν καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς ἐπικῆς διαλέκτου νὰ προσθέτῃ τὰ ἐγκλιτικὰ μόρια εἶναι μεγάλη, αὕτη ὅμως ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων μεταγραφέων τῶν Ὁμηρικῶν ποιημάτων ἐπηυξήθη πλέον τοῦ πραγματικοῦ· ἤδη δὲ διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ F καὶ τῶν ἄλλων ὀρθογραφικῶν ἰδιοτήτων ἐλαττοῦται ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς ποιήμασιν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

4) Ἐπιφωνήματα.

§ 161. Ἐπιφωνήματα παρ' Ὁμήρῳ εὑρίσκονται μόνον τάδε·

1) Τὸ *ἐκπληκτικὸν ἆ*, ὡς *ἆ δειλέ* (Ἰλ. Λ, 441. 452. Π, 837. Ρ, 201. Ω, 518. Ὀδ. Λ, 617. Σ, 388. κτλ.).

2) Τὸ *κλητικὸν ὦ*, ὡς *ὦ Ἀχιλεῦ* (Ἰλ. Α, 74. κτλ.), κτλ.

3) Τὸ *θαυμαστικὸν ὤ*, *ὢ πόποι*, (Ἰλ. Α, 254. Β, 157. 272. 337. κτλ.), *ὤ μοι* (Ἰλ. Α, 149. 414. Δ, 370. Η, 96. κτλ.).

§ 162. Τὸ *κλητικὸν ὦ* τίθεται πολλάκις μεταξὺ τοῦ ἐπιθέτου καὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ, ὡς *φίλος ὦ Μενέλαε* (Ἰλ. Δ, 189), *διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε* (Ἰλ. Κ, 43. Ὀδ. Δ, 26. 561), *ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε* (Ἰλ. Ρ, 716), *πατὴρ ὦ ξεῖνε* (Ὀδ. Θ, 408. Σ. 122)(1). Διὰ πλείονα δ' ἔμφασιν ἐπαναλαμβάνεται τὸ ὦ, ὡς *ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε* (Ἰλ. Ζ, 55). Προσέτι δὲ χωρίζεται τὸ ὦ τῆς κλητικῆς διὰ λέξεως παρεμβαλλομένης καὶ προσδιοριζούσης αὐτήν, ὡς «*ὦ μέγ' ἀναιδές*» (Ἰλ. Α, 158 = *ὦ ἀναιδέστατε*).

§ 163. Παρ' Ὁμήρῳ μετὰ τὸ *ὤ μοι* τίθεται καὶ ἡ ὀνομαστικὴ *ἐγώ*, ὡς *ὤμοι ἐγώ*, *τί παθω* (Ἰλ. Α, 404). *ὤ μοι ἐγὼ δειλή*, *ὤ μοι δυσαριστοτόκεια* (Ἰλ. Σ, 54) *ὤ μοι ἐγὼ παλάπτομος* (Ἰλ. Ω, 255).

Β) Κλιτὰ μέρη τοῦ λόγου.

Πτῶσις.

§ 164. Πλὴν τῶν ἄλλων πτώσεων τῶν καὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ εὐχρήστων ὁ Ὅμηρος μεταχειρίζεται καὶ ἄλλας τινὰς πτώσεις, τοιαῦται δ' εἶναι ἡ *ὀργανικὴ πτῶσις*, ἡ *ἀφαιρετικὴ* καὶ ἡ *τοπική*.

§ 165. Ἡ *ὀργανικὴ πτῶσις* ὁμοιάζουσα κατὰ σημασίαν τῇ *ὀργανικῇ ἀφαιρετικῇ* τῶν Λατίνων καταλήγει εἰς *-φι*, ὡς

ἀγέληφι (ἐκ τοῦ *ἀγέλη*. Ἰλ. Β, 480. Π, 487).

Fῆφι βήφι (ἐκ τοῦ *Fὴ βέη*. Ἰλ. Χ, 107).

δακρυόφιν (ἐκ τοῦ δάκρυον. Ἰλ. Ρ, 696).

---

(1) Καλῶς γράφεται ἐνταῦθα «*πάτερ ὦ ξεῖνε*», ὅπερ ἀντιμάχεται τῷ μέτρῳ. Ὀρθῶς μόνον ἔχει τὸ «*πατὴρ ὦ ξεῖνε*» διότι παρ' Ὁμήρῳ παραλαμβάνεται, ὡς καὶ παρ' Ἀττικοῖς, ἡ ὀνομαστικὴ πολλάκις ἀντὶ τῆς κλητικῆς (ὁρ. § 244).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ὄχεσφιν (ἐκ τοῦ ὄχος. Ὀδ. Δ, 533).
ναῦφιν (ἐκ τοῦ ναῦς. Ἰλ. Β, 794).
Fῖφι (ἐξ ὀνομαστικῆς Fίς. Ἰλ. Α, 38).

§ 166. Ἐν τῇ πρώτῃ κλίσει τὸ ᾰ̔ ἐκτείνεται εἰς η, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ κλίσει καὶ ἐν τοῖς ἔχουσι χαρακτῆρα σ ἐκ τῆς τρίτης κλίσεως προστίθεται εἰς τὸ θέμα ἡ κατάληξις *-φι(ν)*. Ἐκ τῶν ἐχόντων δὲ χαρακτῆρα ἄφωνον καὶ ὑγρὸν τριτοκλίτων οὐδὲν ἔχει ὀργανικὴν πτῶσιν πλὴν τοῦ *πρὸς κοτυληδονόφιν* (Ὀδ. Ε, 433+).

§ 167. Ὀργανικὴν πτῶσιν ἔχοντα πρωτόκλιτα εἶναι ταῦτα, ἀγέληφι, ἀγλαΐηφι, ἀναγκαίηφι, βίηφι(ν), γενεῇφι(ν), δεξιτερῇφιν, ἑτέρηφι, εὐνῇφι(ν), ἠνορέηφι, ἥφι(Fῆφι), θύρηφιν, κεφαλῇφιν, κλισίηφιν, κρατερῇφιν, νευρῇφιν, παλάμηφι(ν), Φθίηφι. φαινομένηφιν, ῥήτρηφιν. Ἐκ δὲ τοῦ ἐσχάρη ἔγινε κατ' ἀναλογίαν τῶν δευτεροκλίτων τὸ ἐσχαρόφιν (Ὀδ. Ε, 59. Η, 169. Τ, 389).

§ 168. Ἡ ἐκ δευτεροκλίτων ὀργανικὴ πτῶσις ὑπάρχει ἐν τοῖσδε· ἀριστερόφιν, αὐτόφιν, δακρυόφιν, δεξιόφιν, ζυγόφιν, ἰκριόφιν, Ἰλιόφιν, θεόφιν, μελαθρόφιν, ὀστεόφιν, παρασαλόφι(ν), ποντόφιν, πτυόφιν, στρατόφιν, χαλκόφιν.

§ 169. Ἐκ τριτοκλίτων θεμάτων μετὰ χαρακτῆρος σ ὀργανικὴ πτῶσις ὑπάρχει ἐν τοῖσδε· ἐρέβεσφιν, ὄχεσφιν, ὄρεσφι(ν), στήθεσφι(ν), κατ' ἀναλογίαν δὲ τούτων καὶ τὸ ἐκ τοῦ κάρη κρᾱ́τεσφι (Ἰλ. Κ, 156+).

ΣΗΜ. Κατὰ τὸ ναῦφι(ν) καὶ Fῖφι ἔγινε καὶ τὸ ἐπίρρημα νόσφι(ν) καὶ ἀπονόσφι(ν).

§ 170. Ἡ *ὀργανικὴ πτῶσις* κατὰ σημασίαν ἐνίοτε ὁμοιάζει τῇ δοτικῇ (δι' ἧς καὶ ἐν τῷ μετὰ τὸν Ὅμηρον ἑλληνισμῷ ἐκφέρεται) ἢ τῇ γενικῇ, ὡς Ἰλ. Β, 363:

ῥήτρη ῥητρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις.
ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι (Ἰλ. Ι, 618).
θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος (Ἰλ. Η, 366).
κατὰ Ἰλιόφιν κλυτὰ τείχεα («κατὰ Ἰλίου κλυτὰ τείχεα» γράφει ὁ Nauck. Ἰλ. Φ, 295+).

Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει συνήθως τίθεται μετὰ προθέσεων, ὡς *παρ' ὄχεσφιν* (Ἰλ. Ε, 28), *ἐκ θεόφιν* (Ἰλ. Ρ, 101), *ἀπ' αὐτόφιν* (Ἰλ. Α, 44=ἀπ' αὐτῶν) (1).

(1) Φέρεται παρ' Ὁμήρῳ καὶ «ἐπ' αὐτόφιν ἧατο» (Ἰλ. Τ, 255, ὅπερ ἑρμηνεύεται ὑπό τινων=ἐπ' αὐτῶν (=ἐφ' ἑαυτῶν, καθ' ἑαυτούς) ἑκάθηντο, κατ' ἄλλους δὲ=ἐπ' αὐτοῖς, ἐν τούτοις, ἢ=ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ὁ Nauck

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 171. Ἡ εἰς *-φι(ν)* ὀργανικὴ πτῶσις ἔχει καὶ πληθ. σημασίαν, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ *θεόφιν* (Ἰλ. Ρ, 101) καὶ τοῦ *δακρυόφιν* (Ἰλ. Ρ, 696. Ὀδ. Δ, 705).

§ 172. Ἡ *ἀφαιρετικὴ πτῶσις*, ἥτις ἀποδίδεται εἰς τὸ ἐρώτημα *πόθεν*, καταλήγει εἰς *-θεν*, ὡς

ἀγορῆθεν (ἐκ τοῦ *ἀγορή*. Ἰλ. Β, 264. Ὀδ. Μ, 439).

ἀγρόθεν (ἐκ τοῦ *ἀγρός*. Ὀδ. Ν, 268. Ο, 427).

Ϝοίκοθεν (ἐκ τοῦ *Ϝοῖκος*. Ἰλ. Η, 364. 391. κτλ.).

σαλόθεν (*ἁλόθεν* =ἐκ τῆς θαλάσσης, θέμ. σαλ-, ἁλ-, Ἰλ. Φ, 335+).

ἐμέθεν (ἐξ ἐμοῦ. Ἰλ. Α, 525. Β, 26. 63. κτλ.).

σέθεν (ἐκ σοῦ. Ἰλ. Α, 180. 186. 230. Δ, 127. 169. κτλ.).

Ϝέθεν (ἐξ αὐτοῦ. Ἰλ. Α, 114. Γ, 128. Ε, 56. κτλ.).

§ 173. Τοιαῦτα εἶναι καὶ τάδε, *ἀγορῆθεν*, *Λισύμηθεν*, *δαίτηθεν*, *εὐνῆθεν*, *Θρήκηθεν*, *Ἴδηθεν*, *κλισίηθεν*, *Οἰχαλίηθεν*, *πρύμνηθεν*, *Σιδονίηθεν*, *Τροίηθεν*· *ἀγρόθεν*, *αἰνόθεν*, *δημόθεν*, *ἠῶθεν*, *θεόθεν*, *Ἰλιόθεν*, *νειόθεν*, *οἴκοθεν*, *οἰόθεν*, *οὐρανόθεν*, *πεδόθεν*, κατ' ἀναλογίαν τῶν ὁποίων καὶ τὸ (*σ*)*ἁλόθεν*, *Διόθεν*, *Κυθηρόθεν*, *λειμωνόθεν*, *πατρόθεν*.

§ 174. Ἡ *ἀφαιρετικὴ πτῶσις*, ἰδίᾳ τῶν ἀντωνυμιῶν, συμφωνεῖ κατὰ τὴν σημασίαν τῇ γενικῇ, ἥτις ἀνεπλήρου αὐτὴν ὕστερον.

§ 175. Ἄξια μνείας εἶναι ταῦτα (ὅρα καὶ § 135).

οἰόθεν οἷος (=ὅλως μόνος. Ἰλ. Η. 39 καὶ 226).

αἰνόθεν αἰνῶς (=ὅλως δεινῶς. Ἰλ. Η, 97+).

§ 176. Ἡ ἀφαιρετικὴ πτῶσις ἐκφέρεται καὶ διὰ προθέσεων, ὡς *ἀπ' οὐρανόθεν* (Ἰλ. Θ, 365. Φ, 199. Ὀδ. Α,18. Μ, 384), *ἐξ οὐρανόθεν* (Ἰλ. Θ, 19. 21), *ἀπὸ Τροίηθεν* (Ἰλ. Ω, 492), *ἐξ Αἰσύμηθεν* (Ἰλ. Θ, 304+), *ἐκ σαλόθεν* (ἐξ ἁλόθεν. Ἰλ. Φ, 335+), *πρὸ ἔθεν* (Ἰλ. Ε, 96), ἀλλὰ καὶ *πρόσθε ἔθεν* (Ἰλ. Ε, 56), *ὑπὲρ σέθεν* (Ἰλ. Ζ, 524), *ἄνευ ἔθεν* (Ἰλ. Ρ, 407), *ἀέκητι σέθεν* (Ὀδ. Γ, 213), *κατ' ἄκρηθεν* (Ἰλ. Η, 548. Ὀδ. Λ,

---

προτείνει νὰ γραφῇ «ἐπ' αὐτόθι ἧατο»=αὐτόθι ἐφῆντο, καὶ «κατενέειν παρ' αὐτόφι» (Ἰλ. Ν, 42=παρ' αὐτοῖς) καὶ «ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται» (Ἰλ. Υ, 140=καὶ παρ' ἡμῖν αὐτοῖς), «τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπετ' ἄεθλα» (Ἰλ. Ψ, 640=παρ' αὐτοῖς), ἅτινα ὁ Nauck καὶ ἄλλοι γράφουσι «παραυτόθι». Καὶ «εὕρησι παρ' αὐτόφι βώτορας ἄνδρας» (Ἰλ. Μ, 302=παρ' αὐτοῖς, ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὁ Nauck προτείνει νὰ γραφῇ «παραυτόθι».

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

588., ὅπερ καλῶς γράφεται *κατὰ χρῆθεν* πρβλ. § 317, 3), *ἐξ ὁμάθεν* (Ὀδ. Ε, 477+).

§ 177. Ἐντεῦθεν ἔγιναν καὶ τὰ εἰς -θεν ἐπιρρήματα τὰ σημαίνοντα τὴν ἀπὸ τόπου κίνησιν (παραμείναντα καὶ ἐν τοῖς μεθ' Ὅμηρον), ὡς *ἀλλοθεν, ἁμόθεν, αὐτόθεν, κεῖθεν, ὄθεν, ὁππόθεν, πόθεν, ποθέν*, καθ' ἃ καὶ *πάντοθεν*. Παρ' Ὁμήρῳ δὲ τὰ εἰς *-θεν* ἐπιρρήματα ἀποβάλλουσιν ἐνίοτε τὸ Ν, ὡς *ὄπερθε* (Ἰλ. Ε, 503) καὶ *ὕπερθε*ν (Ἰλ. Λ, 421), *ἔντοσθε* (Ἰλ. Δ, 434. Ὀδ. Β, 424. Μ, 241. κτλ.) καὶ *ἔντοσθεν* (Ἰλ. Ζ, 364. Μ, 455. κτλ.), *προπάροιθε* (Ἰλ. Β, 92. 811. Δ, 348. Ζ, 307. κτλ.) καὶ *προπάροιθεν* (Ἰλ. Γ, 22. Ξ, 297. Σ, 614. κτλ.), *ὄπισθε* (Ἰλ. Ι, 332. Λ, 397. 612. κτλ.) καὶ *ὄπισθεν* (Ἰλ. Δ, 362. Ε, 595. κτλ.), κτλ. ὅρα § 82. 83.

§ 178. Ἡ *τοπικὴ πτῶσις* εἰς ἣ καταλήγουσα, ἥτις ἀποδίδοται εἰς τὸ ἐρώτημα *ποῦ*, ὑπάρχει μόνον εἰς τὸ *Φοίκοι* (οἴκοι. Ἰλ. Α, 113. Ω, 240. Ὀδ. Α, 12. κτλ.), *χαμαὶ* (Ἰλ. Δ, 482. 526. Ε, 442. 583. 588. κτλ.), *Πυθοῖ* (=ἐν Δελφοῖς. Ἰλ. Ι, 405. Ὀδ. Θ, 80), ἅτινα εἶναι εὔχρηστα καὶ παρὰ τοῖς μετέπειτα. Συχνάκις δὲ ἡ *τοπικὴ πτῶσις* εὑρίσκεται μετὰ τοῦ προσφύματος *-θι*, ὡς *Κορινθόθι* (ἐν Κορίνθῳ. Ἰλ. Ν, 664+), *νειόθι* (Ἰλ. Φ, 327+), *οἴκοθι* (=οἴκοι. Ἰλ. Θ, 513. Ὀδ. Γ, 303. Τ, 237. Φ, 398), *Ἀδυδόθι* (Ἰλ. Ρ, 584+), *Ἰλιόθι* (Ἰλ. Θ, 557. Κ, 12. Ν, 349. Ὀδ. Θ, 581), *κηρόθι* (=ἐν τῇ καρδίᾳ, ἐξ ὀνομαστ. τὸ *κῆρ*. Ἰλ. Ι, 300. Φ, 136. Ὀδ. Ε, 284. Ι, 480. κτλ.), *οὐρανόθι* (Ἰλ. Γ, 3+), *ἠῶθι* (Ἰλ. Α, 50. Ὀδ. Ε, 469. Ζ, 36), ἡ συμπίπτει τῇ δοτικῇ, ὡς *Ἄργεϊ μέσσῳ* (Ἰλ. Ζ, 224=ἐν Ἄργει).

ΣΗΜ. Τὸ Ἰλιόθι, οὐρανόθι καὶ ἠῶθι ἔχουσιν ἐπιφερομένην τὴν πρὸ πρόθεσιν ἐπιρρηματικῶς κειμένην=ἔμπροσθεν (τοπικῶς) καὶ πρότερον (χρονικῶς), ὡς Ἰλιόθι πρὸ (Ἰλ. Θ, 561. Κ, 12. Ν, 349. Ὀδ. Θ, 581 =ἐν τῇ Ἰλίῳ ἔμπροσθεν), οὐρανόθι πρὸ (Ἰλ. Γ, 3+=ἐν τῷ οὐρανῷ ἔμπροσθεν, ὑπὸ τὸν οὐρανόν), ἠῶθι πρὸ (Ἰλ. Α, 50. Ὀδ. Ε, 469. Ζ, 36 =ἐν τῇ ἠοῖ πρότερον, πρὸ τῆς ἡμέρας, κοινῶς πρωΐ πρωΐ), ἀνθ' οὗ ὁ Nauck εἰκάζει ὅτι ὀφείλει νὰ γραφῇ «ἠ ὦθεν (ἢ ἠοόθεν) πρώ» (1).

§ 179. Ἡ τοπικὴ πτῶσις ὑπάρχει καὶ ἐν συνθέσει ὡς πρῶτον συνθετικόν. Ὀνόματα δὲ μετὰ τοπικῆς πτώσεως κατὰ τὸ πρῶτον συνθετικὸν παρ' Ὁμήρῳ εἶναι τάδε·

(1) Ὅρα καὶ Ἀσωπ. Περιοδ. Β', σελ. 894, § 111—112. Μαυροφρ. Δοκίμ. Ἑλλ. γλ. σ. 672—673.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ὁδοι-πόρος (Ἰλ. Ω, 375+), *ὁδοι-πόριον* (Ὀδ. Ο, 506+).

Πυλοι-γενὴς (Ἰλ. Β, 54 καὶ Ψ, 303).

χοροι-τυπίαι (Ἰλ. Ω, 261+).

ὀλοοί-τροχος (=ϜολϜοι-, λατ. volvo=ὁ ἐν περιστροφῇ τρέχων, στρογγύλος λίθος. Ἰλ. Ν, 137+).

παροί-τερος (=πρότερος. Ἰλ. Ψ, 459. 480, ἐκ τοπικῆς πτώσεως ἀρσεν. *παροι-*, ὡς ἐκ θηλ. τὸ *παραί*, πρβλ. πάρος), ἐντεῦθεν δὲ καὶ *πάροι-θεν* καὶ *προπάροιθεν*.

Κλυται-μήστρη (=κλυτοτέχνις. Πλημμελῶς γράφεται Κλυταιμνήστρη § 515,9).

μεσαι-πόλιος (ὁ μεταξὺ τῶν μελαινῶν τριχῶν ἔχων καὶ πολιὰς (λευκάς). Ἰλ. Ν, 361+, πρβλ. καὶ τὸ *μεσόλευκος χιτὼν* (Ξεν. Παιδ. Η', 9', 13).

χαμαι-εῦναι (Ἰλ. Η, 235+), *χαμαι-ευνάδες* (Ὀδ. Κ, 243. Ξ, 15).

Πυλαι-μένης (Ἰλ. Β, 851. 865. Ε, 576. Ν, 643).

§ 180. Καὶ ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ ἔχει ἔτι συχνάκις τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς τοπικὴν σημασίαν, ὡς

τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην (Ἰλ. Α, 45).

τοῖσι δ' ἀνέστη (=ἐν αὐτοῖς, μεταξὺ αὐτῶν. Ἰλ. Α, 68).

§ 181. Ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ τὸ πρόσφυμα *-θι* ὑπάρχει μόνον ἐν τῷ *αὐτόθι* καὶ *ἄλλοθι*. Τὰ πλεῖστα τῶν παρ' Ὁμήρῳ εἰς *-θι* ληγόντων ἀνεπληρώθησαν ὕστερον διὰ τῶν εἰς *-ου* ἐπιρρημάτων. Εὑρίσκονται δὲ παρ' Ὁμήρῳ καὶ τάδε·

πόθι (=Ἀττικ. *ποῦ*); *ποθὶ* (ἀόριστ.=Ἀττικ. *ποί*)

ὅθι (=Ἀττικ. *οὗ*). *τόθι* (=αὐτοῦ).

ὕψι ἢ *ὑψόθι* (=Ἀττικ. *ὑψοῦ*).

τῆλε, τηλόθι καὶ *τηλοῦ* καὶ *ἀποτηλοῦ*. Ὅρα § 136.

ἄγχι καὶ *ἀγχόθι* καὶ *ἀγχοῦ* (=Ἀττικ. *ἐγγύς*).

ἐγγὺς ἢ *ἐγγύθι* (=Ἀττικ. *ἐγγύς*).

ἔνδοθι (=Ἀττικ. *ἔνδον*). *ἔκτοθι* (=Ἀττικ. *ἐκτός*).

κεῖθι (=Ἀττικ. *ἐκεῖ*).

ἀποπρὸ (μακράν. Ἰλ. Η, 334. Π, 669) καὶ *ἀπόπροθι* (Ἰλ. Ψ, 832. Ὀδ. Δ, 757. 811. Ε, 80. Ι, 18. 35).

Ἄξιον μνείας ἰδίᾳ εἶναι τὸ *αὖθι* ἢ *αὖθ'* (Ἰλ. Α, 48. Μ, 85. Ὀδ. Β, 369. κτλ.) καὶ *αὐτόθι* (=Ἀττικ. *αὐτόθι* ἢ *αὐτοῦ*), ὅπερ δὲν πρέπει νὰ συγχέηται πρὸς τὸ *αὖτις* ἢ *αὖτ'* (πρὸ δασυνομένου δὲ φωνήεντος καὶ *αὖθ'*, ὡς Ἰλ. Α, 370)=Ἀττικ. *αὖθις*.

§ 182. Εἰς *-ου* ἐπιρρήματα παρ' Ὁμήρῳ εὑρίσκονται, ὡς *αὐ*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τοῦ (Ἰλ. Α. 428. Δ, 292. 364. κτλ.), *ποῦ, πού, τηλοῦ, ὑψοῦ, ὁμοῦ, ἀγχοῦ* (ὅρα § 338, σημ. 2). Ἀντὶ δὲ τοῦ *αὐτοῦ* πολλαχοῦ δύναται νὰ ἀναγνωσθῇ καὶ *αὖθι*.

§ 183. Διὰ τὸ ἐρώτημα *ποῖ* παρ' Ὁμήρῳ τίθεται ἁπλῇ αἰτιατικὴ ἄνευ προθέσεως, ὡς

ἔρχεσθον κλισίηνδε (=ἐς κλισίην. Ἰλ. Α, 322).

κτίσῃ δ' οὐρανὸν ἶκε (Ἰλ. Α, 317)=ἐς οὐρανόν.

Ἄργος ἱκέσθαι (=εἰς Ἄργος. Ἰλ. Β, 115), κτλ.

ΣΗΜ. Τοῦτο συμβαίνει καὶ ἐν τῇ Λατινικῇ, ὡς Italiam venit (Verg. Aen. 1, 2), ibimus Afros (Verg. Eclog. 1, 65), κτλ. Συμβαίνει δὲ τοῦτο καὶ παρ' Ἀττικοῖς ποιηταῖς (Αἰσχύλ. Προμ. 709. 717. 724. 731. 735. 808. Σοφοκλ. Τραχ. 58. Οἰδ. Τ. 35. Ἠλέκτρ. 893. κτλ.).

§ 184. Διὰ τὴν εἰς τόπον κίνησιν συνήθως προσκολλᾶται τῇ αἰτιατικῇ τὸ πρόσφυμα *-δε*, ὡς *σάλαδε* (*ἅλαδε*. Ἰλ. Α, 308. Ε, 598. Ι, 358. κτλ.), *ἀγορήνδε* (Ἰλ.Α,54. Β,51.207. κτλ.), *Ἰθακήνδε* (Ἰλ. Α, 606. Β, 158. 174. κτλ.) καὶ *Ἰθάκαδε* (Ἰλ. Α, 19. 170. 179. Β,154. κτλ.), *ἀγρόν δε* (Ὀδ. Ο, 369.378. 503. Φ, 370), *Ἴφιν δε δόμονδε* (Ἰλ. Η, 445. Ὀδ. Α, 83. κτλ.), *θύραζε* (=θύρασδε. Ἰλ. Ε, 694. Η, 408. κτλ.), *ἔραζε* (Ἰλ. Μ, 156. Π, 459. κτλ.), *χαμᾶζε* (Ἰλ. Γ, 29. Δ, 419. Ε, 111. κτλ.), *οὐδάσδε* (=κατὰ γῆς. Ἰλ. Ρ, 457. Ὀδ. Κ, 440).

ΣΗΜ. Τοιαῦτα ἔτι εἶναι τὸ κλισίηνδε (Ἰλ. Α, 185. Κ. 148. κτλ.), λέκτρονδε (Ὀδ. Θ, 292. Ψ, 254), πεδίονδε (Ἰλ. Ζ, 393. Θ, 21. Κ, 188. κτλ.), πόλινδε (Ἰλ. Ε, 224. Ζ, 86. Κ, 209. κτλ.), ἄστυδε (Ἰλ. Κ, 104. Ο, 502. Π, 331. κτλ.), Αἴγυπτόνδε (Ὀδ. Δ, 483. Ξ, 246. κτλ.), Θρήκηνδε (Ὀδ. Θ, 361+), Κρήτηνδε (Ὀδ. Τ, 186 +), Πάρνησόνδε (Ὀδ. Τ, 394.411. 466. κτλ.), Πυθώδε (Ὀδ.Α,581+), Φθίηνδε (Ἰλ.Α,169.Τ,330).

§ 185. Τὸ *φύγαδε* (=εἰς φυγήν. Ἰλ. Θ, 157. 257.Λ, 446. Η, 657. 697) καὶ *οἴκαδε* (§ 184) γίνονται ἀνωμάλως ὡς ἐκ τριτοκλίτων ὀνομαστικῶν (*φυγ*ὴ καὶ *οἶκ*ος).

§ 186. Τὸ *ἡμέτερόν δε* (=εἰς τὸν ἡμέτερον οἶκον. Ὀδ. Θ, 39. Ο, 513. Ω, 267) καὶ *ὑμέτερόν δε* (Ἰλ. Ψ, 86) κατ' ἔλλειψιν τοῦ *δόμον* ἢ *οἶκον* ἔγιναν ὡς οὐσιαστικά.

§ 187. Τὸ πρόσφυμα *-δε* προσκολλᾶται καὶ εἰς γενικὴν μόνον ἐν τῷ *Ἄϊδόσδε* (Ἰλ. Η, 330. Π, 856. Υ, 294. Χ, 362. Ψ, 137. κτλ.), ἔνθα ἐλλείπει ἡ αἰτιατ. *δόμον* (=Ἄϊδος [δόμον] δε), πρβλ. τὸ Ἀττικ. *εἰς Ἅιδου ἀφικνεῖσθαι* (Πλάτ. Φαίδωνι 69,γ'.)

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

καὶ τὰ Ὁμηρ. *εἰς Ἄϊδεω ἰέναι* (Ὀδ. Κ, 512), *εἰς Ἄϊδαο προπέμπειν* (Ἰλ. Θ, 367), κτλ.

§ 188. Τὸ πρόσφυμα *-δε* δὲν σημαίνει μόνον τὴν εἰς τόπον κίνησιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλας σχέσεις, ἃς δύναται νὰ σημαίνῃ ἡ εἰς, ὡς *φόωσδε* (=εἰς φῶς. Ἰλ. Τ, 103. Ὀδ. Λ, 223. κτλ.), *βουλυτόνδε* (=περὶ τὸν βουλυτόν. Ὀδ. Ι, 58. Ἰλ. Η, 779), *τέλοσδε* (=εἰς τέλος. Ἰλ. Ι, 411. Ν, 602), *ὁμάρτηδε* (=εἰς τὴν μάχην. Ἰλ. Β, 477+), *πόλεμόν δε* (Ἰλ. 443. 589. 872. Δ, 264. κτλ.), *φόβονδε* (=εἰς φυγήν. Ἰλ. Θ, 139. Ο, 666. Ρ, 579).

§ 189. Τινὰ ἐπιρρήματα ἀντὶ τοῦ προσφύματος *-δε* ἔχουσι τὸ *-σε*. Τοιαῦτα δὲ εἶναι ταῦτα.

ἄλλοσε (Ὀδ. Ψ, 184).
ἀμφοτέρωσε (Ἰλ. Λ, 6).
ἑτέρωσε (Ἰλ. Θ, 306).
κεῖσε (Ἰλ. Γ, 410).
κυκλόσε (Ἰλ. Λ, 212).
ὁμόσε (Ἰλ. Μ, 24).
ὀπάσσε (Ὀδ. Ξ, 139+).
πάντοσε (Ἰλ. Γ, 347).
πόσε (Ὀδ. Η, 422).
τηλόσε (Ἰλ. Δ, 455).
ὑψόσε (Ἰλ. Λ, 307).

Ἐν τῷ ἐπιρρήματι *ἐνθάδε* τὸ πρόσφυμα *-δε* εἶναι καὶ κινήσεως σημαντικόν (Ἰλ. Β, 287. Ζ, 256. Ὀδ. Α, 173. κτλ. =Ἀττ. *δεῦρο*, ἀλλὰ καὶ *ἐνθάδε*) καὶ στάσεως (=ἐνταῦθα. Ἰλ. Α, 171. Β, 296. Η, 836. Ὀδ. Β, 51. κτλ.).

§ 190. Πλὴν τοῦ προσφύματος *-δε* ὑπάρχουσι παρ' Ὁμήρῳ λέξεις τινὲς μετὰ προσφύματος *-δις*, ὡς

χαμάδις (=χαμᾶζε. Ἰλ. Γ, 300. Ζ, 147. κτλ.).
ἄλλυδις (=ἄλλοσε. Ἰλ. Α, 486. 744) κτλ.).

Μετὰ τοῦ αὐτοῦ προσφύματος εἶναι ἐσχηματισμένα καὶ τάδε· *ἀμοιβηδίς* (Ἰλ. Σ, 506. Ὀδ. Σ, 310=ἀμοιβαδόν), *ἐπαμοιβάδις* (Ὀδ. Ε, 481+) καὶ *ἄμυδις* (=ἅμα. Ἰλ. Μ, 385. Ν, 336. Ὀδ. Δ, 659. κτλ.).

Ἀριθμός

§ 191. Ὁ *δυϊκὸς ἀριθμὸς* εὑρίσκεται πολλάκις μόνον παρ' Ὁμήρῳ (μάλιστα δ' ἐν τῇ Ἰλιάδι) καὶ παρ' Ἀττικοῖς.

§ 192. Ὁ δυϊκὸς ἀριθμὸς παρ' Ὁμήρῳ φυλάττει τὴν κυρίαν αὐτοῦ σημασίαν τιθέμενος ἐπὶ πραγμάτων ἐννοουμένων κατὰ ζεύγη, ὡς *χεῖρε, πήγεε, πόδε, ὄσσε, ὀφθαλμώ, τέσσαρε, μηρώ, ὤμω*, ἢ ἐπὶ δύο πρὸς ἀλλήλους συνδεδεμένων ἀνθρώπων ἢ ζώων, ὡς *Ἀτρείδα* (Ἰλ. Α, 16), *Αἴαντε κορυστὰ* (Ἰλ. Σ, 163), κτλ. *ἀλλήλοισι δὲ*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τώγε (Ἀθήνη καὶ Ἀπόλλων) *συναντέσθην παρὰ φηγῷ* (Ἰλ. Η, 22), *παρθένος ἠΐθεός τ' ἀραίζετον ἀλλήλοιιν* (Ἰλ. Χ, 128), κτλ.

§ 193. Πολλάκις ὄμως ἐπὶ δυικοῦ ὑποκειμένου ἐγίνετο χρῆσις πληθυντικοῦ ῥήματος, ὡς *δύ' ἀνέρε θωρήσσοντο* (Ἰλ. Η, 218 ἀντὶ τοῦ *θωρησσέσθην*), *τώγε προβοῶντε μάγην ἤτρυνον Ἀχαιῶν* (Ἰλ. Μ, 277), κτλ. Συχνὴ δ' εἶναι παρ' Ὁμήρῳ ἡ μετάβασις ἐκ δυικοῦ εἰς πληθυντικὸν καὶ τἀνάπαλιν, ὡς

ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων
πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν (Ἰλ. Μ, 265-6).
ὄφρα καὶ εἰν Ἀΐδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε
ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο (Ὀδ. Λ, 211).
αἳ δέ Fοι ἵπποι
ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην (Ἰλ. Ψ, 392—393).

Παράβαλε καὶ *δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ* (Ἰλ. Γ, 18. Λ, 43), *ὅσσε φαεινὰ* (Ἰλ. Ν, 435), *αἱματόεντα* (Ἰλ. Ν, 617), *ἄλκιμα δοῦρε* (Ἰλ. Λ, 43. Η, 139), κτλ.

Γένος καὶ κατάληξις οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων

§ 194. Πολλὰ τῶν οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων εἶναι διγενῆ καὶ δικατάληκτα, ὡς *ἀκοίτης, ἄκοιτις, παρακοίτης, παράκοιτις, ταμίης, ταμίη, ἐκυρός, ἐκυρή, ἠθεῖος, ἠθείη, κοῦρος, κούρη, δμώς, δμωή, Τρώς, Τρωή, κυνώπης, κυνῶπις, ἐλίκωψ, ἑλικῶπις, ἄναξ, ἄνασσα, βασιλεύς, βασίλεια, ἱερεύς, ἱέρεια, δρηστήρ, δρήστειρα, γαμαιεύναι, χαμαιευνάδες, κουρίδιος, κουριδίη, νεηνίης, νεῆνις, μνηστήρ, μνηστή*, κτλ.

§ 195. Τινὰ οὐσιαστικὰ ἔχουσιν ἰδιαίτερον ὄνομα διὰ τὸ θηλυκόν, ὡς *πόσις* (ἀρσ.), *δάμαρ* καὶ *ἄλοχος* (θηλ.)· *δαὴρ* (=ἀνδράδελφος), θηλ. *γαλόως· ἦθεος*, ἀλλὰ θηλ. *παρθένος· γαμβρός, νύμφη* (*νυὸς δὲ*=*νύμφη υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ*), ἀλλὰ καὶ *νυμφίος*.

ΣΗΜ. Τὸ πατροκασίγνητος (πάτρως δὲ μετὰ τὸν Ὅμηρον) καὶ μήτρως εἶναι ἄνευ θηλυκῶν. Τὸ δὲ αἴξ καὶ ὄϊς εἶναι κοινοῦ γένους, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀρσενικὸν λέγεται καὶ τράγος, ἀρνειὸς καὶ κριός. Τὸ δὲ θεὸς ἔχει θηλυκὸν τριπλοῦν θεός, θεὰ καὶ θέαινα.

§ 196. Τινὰ εὑρίσκονται παρ' Ὁμήρῳ μόνον θηλυκά, ὡς *πότνια* καὶ *πότνα, δέσποινα, δμήτειρα, καύστειρα, κυδιάνειρα, λητβότειρα, πουλυβότειρα, βωτιάνειρα, εὐπατέρεια, δυσαριστοτόκεια, ἠριγένεια, ἱπποδάσεια, ἰοχέαιρα, ῥείαιρα, ὀρθόκραιρα, βοῶπις*,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

βλοσυρῶπις, γλαυκῶπις, εὐῶπις, κυανῶπις, ἠεροφοῖτις, εὐτλήκαμος καὶ εὐπλοκαμῖς.

ΠΡΩΤΗ ΚΛΙΣΙΣ

§ 197. Ἡ παρ' Ὁμήρῳ πρώτη κλίσις καταλήγει ἐν μὲν τοῖς ἀρσενικοῖς εἰς -ης, ἐν δὲ τοῖς θηλυκοῖς εἰς -η καὶ εἰς -ᾱ.

§ 198. Αἱ παρ' Ὁμήρῳ τυπικαὶ καταλήξεις τῶν πρωτοκλίτων εἶναι αὗται.

	Ἀρσεν.	*Θηλυκ.*	*Πληθυντ.*	*Δυϊκὸς*
Ὀν.	-ης	-η, -ᾱ	-αι	-ᾱ
Γεν.	-ᾱο, -εω	-ης (1)	-ᾱ'ων, -έων	-αιῖν
Δοτ.	-ῃ	-ῃ	-ῃσι(ν)	-αιῖν
Αἰτ.	-ην	-ην, -ᾱν	-ᾱς	-ᾱ
Κλητ	-ᾰ, -η	-η, -ᾰ	-αι	-ᾱ

§ 199. Ἐκ τῶν ἀρσενικῶν πρωτοκλίτων μόνον τρία κύρια παρ' Ὁμήρῳ καταλήγουσιν εἰς -ᾱς ἐν τῇ ἑνικῇ ὀνομαστικῇ τὸ *Ἀτρεΐδᾱς, Ἀϊδεΐδᾱς* καὶ *Ἑρμείᾱς*.

§ 200. Ὡς ὀνομαστικὴ ἀρσενικῶν πρωτοκλίτων ἐπὶ ὡρισμένων τινῶν ὀνομάτων εἶναι καὶ ἡ κατάληξις -ᾰ ἀντὶ τῆς -ης. Ταῦτα δ' εἶναι τὰ ἑξῆς.

ἀκάχητα Ἑρμείᾱ (Ἰλ. Π, 185. Ὀδ. Ω, 10).

εὐρύοπᾰ Ζεύς (Ἰλ. Ε, 265. Θ, 442. Ι, 419, 682. κτλ.).

ἱππηλάτᾰ Νέστωρ, Φοίνιξ, Ἐυρυτίδης, Τυδεΐδης (Ὀδ. Γ, 436. 444. Ἰλ. Ι, 432, 581. Π, 196. Τ, 311. Δ, 387).

ἱππόταᾰ Νέστωρ, Φυλεΐδης (Ἰλ. Β, 336. 433. 601. 628. Δ, 317. Ε, 126. Η, 170. κτλ.)

κυανοχαῖτα Ποσειδάων (Ἰλ. Ν, 563. Ξ, 390. Ο, 174. 201. κτλ.).

μητίετᾰ Ζεύς (Ἰλ. Α, 175. Β, 197. 324. Ζ, 198. 478. κτλ.).

νεφεληγερέτᾰ Ζεύς (Ἰλ. Α, 511. 517. 560. Δ, 30. Ε, 764. κτλ.). Μοναδικὰ εἶναι τὸ *αἰχμητᾰ* (Ἰλ. Ε, 197+), *ἠπύτᾰ* (Ἰλ. Η, 384+), *Θυέστᾰ* (Ἰλ. Β, 107+) καὶ *στεροπηγερέτᾰ Ζεύς* (Ἰλ. Η, 298+).

(1) Καὶ *θεᾶς* (Ἰλ. Β, 182. 807. Ν, 396. Ζ, 100. Κ, 50. 512. κτλ.) καὶ *Φειδίᾱς* (Ἰλ. Η, 135+).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΣΗΜ. Κατὰ τοὺς παλαιοὺς γραμματικοὺς προπαροξύνεται τὸ εὐρύοπᾰ, μητίετᾰ καὶ ἀκάκητᾰ. Ὁμοιάζουσι δὲ τὰ εἰς -ᾰ ταῦτα ἀρσενικὰ τοῖς Λατινικοῖς ἀρσενικοῖς, agricola, scriba, poeta, nauta, κτλ.

§ 201. Πλὴν τῆς ὀνομαστικῆς *κναφεῦς* εὑρίσκεται καὶ ἡ ὀνομαστικὴ *κναφεύς* (Ἰλ. Υ, 144. Ὀδ. Ι, 536).

§ 202. Ἐκ τῶν θηλυκῶν οὐσιαστικῶν καταλήγουσιν εἰς -ᾱ μόνον τὰ κύρια *Ναυσικάᾱ* καὶ *Ῥέᾱ* [1] καὶ τὸ οὐσιαστικὸν *θεᾱ́* (γεν. *θεᾶς* = Ἀττικ. *θεοῦ* καὶ *θεᾶ*), ἀλλ' ὅμως *Εἰδο-θέη* (Ὀδ. Δ, 366+), *Λευκο-θέη* (Ὀδ. Ε, 334. 461) καὶ *Ἀμφι-θέη* (Ὀδυσ. Τ, 416+).

§ 203. Τὰ ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ κατ' ὀνομαστικὴν μακρὸν ᾱ ἔχοντα θηλυκὰ παρ' Ὁμήρῳ καταλήγουσιν εἰς -η (§ 29,1).

§ 204. Τὸ κατ' ὀνομαστικὴν βραχὺ α τῶν θηλυκῶν πρωτοκλίτων δὲν μεταβάλλεται εἰς -η παρ' Ὁμήρῳ, ὡς *ἡδεῖᾰ*, *πᾶσᾰ*, *Εἰρέτριᾰ*, *Ἰστίαιᾰ*, *ἄγνιᾰ*, *εὐρυάγνιᾰ*, *ὄργνιᾰ*, (δῖος) *δῖᾰ* (= διΓιᾰ = θεία, λαμπρά), *ἱέρεια*, *βασίλεια*, *Θέσπειᾰ* (Ἰλ. Β, 498), *Πηνελόπειᾰ*, κτλ. § 27.

Ἐξαιρεῖται τὸ *Σκύλλη* (= *Σκύλλᾱ*) [2], *κτῆση* (= Ἀττικ. *κτῆσᾰ*) καὶ τὰ εἰς -ειᾰ καὶ -οιᾰ γινόμενα ἐκ τῶν εἰς -ης καὶ -ους ἐπιθέτων, ἅτινα παρὰ τῷ Ὁμήρῳ καταλήγουσιν εἰς -εία καὶ -οία, ὡς *ἀληθείη* (Ἰλ. Ψ, 361. Ὀδ. Η, 297. κτλ.), *εὐπλοίη* (Ἰλ. Ι, 362+), *ἀΓεικείη* (Ἰλ. Ω, 19), *εὐκλείη* (Ὀδ. Ξ, 402. κτλ.), *ἀναιδείη* (Ἰλ. Α, 149. Ι, 372), κτλ.

ΣΗΜ. Καὶ παρ' Ἀττικοῖς ποιηταῖς φέρονται ἐνίοτε τὰ εἰς -ειᾰ καὶ -οιᾰ μετὰ μακροῦ Α, οὐ ἕνεκα δύναται νὰ δικαιολογηθῇ ἡ παρ' Ὁμήρῳ διὰ τοῦ Η ἐκφορὰ αὐτῶν, ὡς *εὐκλείᾱν* (Αἰσχύλ. Ἑπτ. 685), *ἀναιδείᾱ* (Ἀριστοφ. Ἀποσπ. 1, 450. 226), *ὑγιείᾱ* (Ἀριστοφ. Ὄρν. 604), *πλουθυγιείᾱν* (Ἀριστοφ. Ὀρν. 731), *προνοίᾱ* (Ἀριστοφ. Ἀποσπ. 226 ἢ κατ' ἄλλους *παρανοίᾱ*), *ἀγνοίᾱ* (Σοφοκλ. Φιλοκτ. 429. Τραχ. 349), *ἀληθείᾱ*, *ἱερείᾱ* (Χοιροβοσκ., Βεκκ. Ἀνέκδ. σ. 1314. Ἡρῳδιαν. Β, 454, 20. Μοῖρις σ. 199, 15).

§ 205. Ἡ ἑνικὴ γενικὴ τῶν ἀρσενικῶν πρωτοκλίτων σχηματίζεται διὰ τοῦ προσφύματος -σjο, ἐξ οὗ γίνεται -ᾱο (= α-σjο). Ἡ δὲ τυπικὴ κατάληξις ᾱο διὰ μεταθέσεως τῆς ποσότητος τῶν φωνηέντων γίνεται εω (κατὰ συνίζησιν πάντοτε προφερόμενον), ὡς

(1) Καὶ τὸ *Φεια* μόνον κατὰ γενικ. *Φειᾶς* (Ἰλ. Η, 137+).

(2) Κακῶς λέγεται ὑπό τινων ὅτι παρ' Ὁμήρῳ εἶναι *Σκύλλα* καὶ *Σκύλλη* διότι παρ' αὐτῷ εἶναι μόνον *Σκύλλη*, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ μέτρου (Ὀδ. Μ, 85. 235. 245. 319. καὶ κατ' αἰτιατ. Ὀδ. Μ, 223. 231. 261. 445. Ψ, 328).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἀΐδᾱο *πυλάρτᾱο* (Ἰλ. Θ, 367. Ὀδ. Λ, 276), Ἀτρεΐδᾱο (Ἰλ. Α, 203. Β, 9. 192. Γ, 193. 347. κτλ.), ἀλλὰ καὶ Ἀΐδεω (Ἰλ. Θ, 16. Ὀδ.Μ,17. κτλ.), Ἀτρείδεω (Ἰλ. Β, 185. Λ, 180. 231. κτλ.), Ἄλτᾱο (Ἰλ. Φ, 85+) καὶ Ἄλτεω (Ἰλ. Φ, 86+).

ΣΗΜ. Ἀντὶ τοῦ «Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω» (Ἰλ. Β, 205. 319. Δ, 75. Ι, 37, Μ, 450. Π, 431. Σ, 293. Ὀδ. Φ, 415) γραπτέον «Κρόνου παΐς ἀγκυλομήτεω».

§ 206. Ἀντὶ τοῦ -εω γράφεται -ω, ὅταν προηγῆται φωνῆεν, ὡς *Ἑρμείω* (Ἰλ. Ο, 214), *Λυκείω* (Ἰλ. Ε, 534.. ἔνθα ὅμως ὁ Nauck γράφει «Λυκείεω»), *βορέω* (Ἰλ. Ψ, 692. Ξ, 395. Ὀδ. Ξ, 533), *ἐϋμμελίω Πριάμοιο* (Ἰλ. Δ, 47).

ΣΗΜ. 1. Ἐπειδὴ τὸ -εω εὑρίσκεται σχεδὸν μόνον πρὸ φωνήεντος, πιθανῶς δύναται νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ κατ' ἔκλειψιν τοῦ -ο γραφὴ εἰς-ω, ὡς

Πατρόκλοιο δ' ἕλωρα Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ (Ἰλ. Σ, 93).

Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισι Γανάσσει (Ἰλ. Φ, 86).

ἤτοι «Μενοιτιάδᾱ' ἀποτίσῃ» καὶ «Ἄλτᾱ', ὃς». Σπανιώτατα δὲ τὸ -εω εὑρίσκεται πρὸ συμφώνου, ὡς

Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδΓείσατε μῆνιν (Ἰλ. Ν, 624).

ΣΗΜ. 2. Ἐν τῇ Δωρικῇ διαλέκτῳ, ἐν ᾗ τὸ ᾱ ο εἰς ᾱ συναιρεῖται, ἡ γενικὴ σχηματίζεται εἰς ᾱ, τοῦθ' ὅπερ ὑπάρχει καὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ εἰς τὸ βορρᾶς, μανδραγόρας, ὀρνιθοθήρας, ματραλοίας καὶ πατραλοίας, κτλ. Ὅρα Ἡμετ. Διδακτ. Γραμμ. τῆς Ἀττ. διαλ. § 263.

§ 207. Ἡ πτωτικὴ κατάληξις τῆς ἑνικῆς γενικῆς τῶν θηλυκῶν πρωτοκλίτων εἶναι -Γς.

ΣΗΜ. Διὰ τῆς καταλήξεως ταύτης ἑρμηνεύεται καὶ ἡ ἐν τῇ ἑνικῇ γενικῇ ἀναπληρωτικὴ ἔκτασις τοῦ βραχέος α εἰς μακρὸν καὶ ἡ Ἀρκαδικὴ γενική, τᾶς ζαμίαυ, τᾶς ἐσδοκαῦ, τᾶς ἐργωνίαυ, τᾶς οἰκίαυ.

§ 208. Ἡ ἑνικὴ κλητικὴ τῶν ἀρσενικῶν πρωτοκλίτων λήγει εἰς -η, ὡς ὦ Ἀτρεΐδη (Ἰλ. Α, 59. 232. 282. κτλ.), *ὑψαγόρη* (Ὀδ. 85. 303. Ρ, 406), *αἰναρέτη* (Ἰλ. Η, 31+), ἀλλὰ καὶ εἰς -ᾰ, (κυνώπης) *κυνῶπᾰ* (Ἰλ. Α, 159+), (παρθενοπίπης) *παρθενοπίπᾰ* (Ἰλ. Λ,385+), (τοξότης) *τοξότᾰ* (Ἰλ.Λ,385+), (συβώτης) *συβῶτᾰ* (πολλάκις καὶ μόνον ἐν Ὀδυσσείᾳ), (ἠπεροπευτὴς) *ἠπεροπευτᾰ* (Ἰλ. Γ,39. Ν, 769), *μητίετᾰ Ζεῦ* (Ἰλ. Α,508. Ι, 377. Κ, 104. Λ, 278. Μ, 279. 292), κτλ.

ΣΗΜ. 1. Ἡ ἑνικὴ κλητικὴ δολομῆτᾰ (Ἰλ.Λ,540) καὶ ποικιλομῆτᾰ (Ὀδ. Ν, 293) γραπτέα κατὰ τὴν τρίτην κλίσιν δολόμητι, ποικιλόμητι.

ΣΗΜ. 2. Καὶ ἡ φερομένη πρωτόκλιτος αἰτιατ. ποικιλομήτην

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

(Ἰλ. Α, 482. Ὀδ. Γ, 163. Η, 168. Χ, 115. 202. 281) μεταβλητέα εἰς τριτόκλιτον «π ο ι κ ι λ ό μ η τ ι ν».

§ 209. Τινὰ πρωτόκλιτα παρ' Ὁμήρῳ ἔχοντα ἑνικὴν κλητικὴν εἰς -ᾰ εἶναι μοναδικά, ὡς

νύμφᾰ φίλη (Ἰλ. Γ, 130. Ὀδ. Δ, 743) ἐξ ὀνομ. *νύμφη*.

ἄττᾰ (πάτερ, γέρον. Ἰλ. Ι, 607. Ρ, 561. Ὀδ. Η, 31. 57. 130. Ρ, 599. Φ, 369).

πάππᾰ φίλε (πάτερ φίλε. Ὀδ. Ζ, 57+).

τέττᾰ (πατέριον, πατρίδιον, παππία. Ἰλ. Δ, 412+).

Ζεῦ Fᾰ̆τᾰ (Ἰλ. Γ, 351. Η, 233. Ὀδ. Ρ, 354) βραχυτέρα κλητικὴ ἐκ τοῦ *Fάτᾰξ* κατ' ἀναλογίαν τῶν πρωτοκλίτων.

§ 210. Ἡ γενικὴ πληθ. τῶν πρωτοκλίτων καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων, ἀντωνυμιῶν καὶ μετοχῶν καταλήγει εἰς *ᾱ́ων*, ὡς *μουσᾱ́ων*, *ἀγορᾱ́ων*, *θεᾱ́ων*, *πολλᾱ́ων* (Ἰλ. Β, 117. Ι, 24), *πασᾱ́ων* (Ὀδ. Ζ, 107), *θρασειᾱ́ων* (Ἰλ. Λ, 552. 570. Ν, 134. κτλ.), *ἑλκομενάων* (Ἰλ. Ξ, 100) ἢ εἰς *-έων* (πάντοτε μετὰ συνιζήσεως), ὡς *ἀγορέων* (Ἰλ. Ι, 441), *πολέων* (Ἰλ. Η, 1. Μ. 340), *θυρέων* (Ὀδ. Φ, 47. 191), *πολλέων* (Ἰλ. Β, 131. Ι, 540. Ὀδ. Δ, 813), *πασέων* (Ἰλ. Ι. 330. Σ, 431. κτλ.), *Ἀθηνέων* (Ὀδ. Γ, 278), κτλ.

ΣΗΜ. Ἡ ἀρχικὴ κατάληξις ἦτο *-ᾱ́ σ ω ν* (Λατ. *-ārum*), ὡς θ ε ά-(σ) ω ν=λατ. deārum, κτλ., ἐκ δὲ τοῦ [*-ή ω ν*] ἔγινε τὸ *-έ ω ν*.

§ 211. Ἡ γενικὴ πληθ. εὑρίσκεται ἐνίοτε καὶ συνηρημένη, ὡς τὸ θηλ. ἄρθρον *τῶν* (Ἰλ. Κ, 253. Ὀδ. Μ, 64), *παρειῶν* (Ὀδ. Δ, 198. 223. Λ, 528. Η, 190. Ἰλ. Ω, 794), *τριφαλειῶν* (Ἰλ. Μ, 339), *Σκαιῶν* (Ἰλ. Γ, 263. Ζ, 307).

ΣΗΜ. Φέρεται καὶ «σ ῶ ν ἐ φ ε τ μ έ ω ν» (Ἰλ. Ε, 818), ἀλλ' ὁ Ἀρίσταρχος ἀντ' αὐτοῦ ἔγραψε «σ έ ω ν ἐ φ ε τ μ έ ω ν».

§ 212. Ἡ τυπικὴ κατάληξις τῆς δοτικῆς πληθυντικῆς τῶν πρωτοκλίτων εἶναι *-ησι* καὶ *-ησα* καὶ δι' ἐκθλίψεως *-ησ'* (ὅπερ πληημελῶς γράφεται *-ης*).

ΣΗΜ. Ὀλίγα χωρία, εἰς ἃ ἡ δοτικὴ πληθ. τελευτᾷ εἰς *-ης* πρὸ ἑπομένου συμφώνου, εἶναι διεφθαρμένα, ὡς

χ ρ υ σ ε ί η ς ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον (Ἰλ. Μ, 297),

ἀνθ' οὗ γραπτέον ὧδε:

χ ρ υ σ έ η σ ι ν ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον [1].

---

(1) Τοιαῦτα εἶναι καὶ τάδε· «ν η υ σ ί τ ε σ ῇ σ ι καὶ» (Ἰλ. Α, 179., ἔνθα γραπτέον «ν η ῒ τ ε σ ῇ σ ι καὶ»), «ἐ ν π α λ ά μ η ς φ ο ρ έ ο υ σ ι» (Ἰλ. Α, 238., ἔνθα γράφε «ἐ ν π α λ ά μ ῃ, «ο ἳ ῃ ς σ ὺ ν ν η υ σ ί» (Ἰλ. Ε, 641, ἀνθ' οὗ γραπτέον

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 213. Εἰς δύο ὀνόματα *ἀκταῖς* (Ἰλ. Μ, 284) καὶ *θεαῖς* (ἢ μᾶλλον *θεᾶσ'*. Ὀδ. Ε, 119) ὑπάρχει ἡ τυπικὴ κατάληξις *-αις* (ἢ *αισ'*).

ΣΗΜ. Τὸ «ἀμφὶ δὲ πάσαις δειρῇσι βρόχοι ἦσαν»(Ὀδ. Χ, 471) εἶναι διεφθαρμένον, ἀνθ' οὗ ὀρθῶς ὑπ' ἄλλων γράφεται «ἀμφὶ δὲ πασέων δειρῇσιν βρόχοι ἦσαν».

§ 214. Ἐκ τοῦ δυϊκοῦ τῶν πρωτοκλίτων εὕρηται παρ' Ὁμήρῳ μόνον ὁ εἰς *-α* τύπος, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ εἰς *αὶν*, ὡς Ἀτρείδᾱ (Ἰλ. Α, 16. 375), *κορυστὰ* (Ἰλ. Ν, 201. Σ, 163), *ὠκυπέτᾱ* (Ἰλ. Θ, 42. Ν, 24), *προφανείσᾱ* (Ἰλ. Θ, 378).

§ 215. Τὰ παρ' Ἀττικοῖς συνηρημένα πρωτόκλιτα παρ' Ὁμήρῳ εὑρίσκονται ἀσυναίρετα.

Εὑρίσκονται δὲ καί τινα παρ' αὐτῷ συνηρημένα, ὡς *γῆ*, *γῆς*, *γῇ*, *γῆν*, *Ἑρμῆς*, *Ἑρμῇ*, *Ἑρμῆν*, *σκῆ* (Ὀδ.Ω,245) καὶ *σκαῖ* (Ὀδ.Η,416.Λ, 589) καὶ τὸ ἐπίθετον *διπλῆν* (Ἰλ.Κ,134.Ὀδ.Τ, 226). Τοῦ δὲ ἀσυναιρέτου *βορέης* μόνον συνηρημένα εὑρίσκονται τὸ *βορρῆς* (Ἰλ. Ι, 5) καὶ δοτ. *βορρῇ* (Ἰλ. Τ, 195).

§ 216. Πρωτόκλιτα ἔχοντα τὸ δίχρονον μακρὸν παρ' Ὁμήρῳ εἶναι τὰ ἑπόμενα,*ἀξῖ'νη*,*δῖ'νη*, *δωτῖ'νη*,*ἐνῖπή*,*κνῖ'σῃ*,*μυρῖ'κη* (τὸ ι μακρὸν ἐν τῇ θέσει,*βραχὺ* δὲ ἐν τῇ ἄρσει),*νῖ'κη*, *ὀλοὸῑγή*,*ὀλῖγραι*, *ῥῖπή*, *Ῥῖ'πη*, *σῖγή*, *στῖ'βη*, *Σῦ'μη*,*ὑσμῖ'νη*, *φῦ'ση*, *ψῦχή*.

ΣΗΜ. Τὸ κορύνη παρ' Ὁμήρῳ ἔχει τὸ Υ βραχύ, ἐν ᾧ παρ' Ἀττικοῖς εἶναι μακρόν.

Ἀνώμαλα πρωτόκλιτα μεταπλαστὰ

§ 217. Ἀνώμαλα πρωτόκλιτα μεταπλαστὰ παρ' Ὁμήρῳ εἶναι ταῦτα.

«οἴῃσιν νηυσίν»), «χρυσείῃς δ' ἐνετῇσι» (Ἰλ. Ξ, 180, ἀνθ' οὗ γραπτέον «χρυσέῃσιν δ' ἐνετῇσι»), «βήσσῃς βαθέῃν» (Ἰλ.Η,766., ἀνθ' οὗ γράφε «βήσσῃσι βαθύν»), «πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι» (Ὀδ. Η, 279., ἀνθ' οὗ γραπτέον «πρὸς μεγάλῃσι πέτρῃσι»), «ἐν προχοῇς ποταμοῦ» (Ὀδ. Λ, 242., ἀνθ' οὗ ἴσως γραπτέον «ἐς προχοὰς ποταμοῦ»), «ἐν θαλίῃς καὶ» (Ὀδ. Λ, 603., ἀνθ' οὗ γράφε «ἐν θαλίῃ καὶ»), «πολλῇς φλιῇσι» (Ὀδ.Ρ,221., ἀνθ'οὗ γραπτέον «πολλῇσι θύρῃσι»), «ἐν προχοῇς δὲ βάλοι» (Ὀδ. Υ, 65., ἀνθ' οὗ γραπτέον «ἐν δὲ βάλοι προχοῇσι'), «εὐξέστῃς σανίδεσσιν» (Ὀδ. Φ, 137. 164., ἔνθα γραπτέον «εὐξέστῃσι σανίσσιν»), «ἀφραδίῃς μέγα» (Ὀδ. Χ, 288., ἔνθα γραπτέον «ἀφραδίῃ μέγα»).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1. *ΑFίδης* (=Αττικ. *Ἅδης* παρ' Ὁμήρῳ πάντοτε [1] σημαίνει πρόσωπον (τὸν θεὸν τοῦ *Ἅδου*, τὸν Πλούτωνα), κλίνεται δὲ κατὰ τὴν πρώτην κλίσιν, γεν. *ΑFιδᾶο* καὶ *ΑFίδεω*, δοτικ. *ΑFίδῃ*, αἰτιατ. *ΑFίδην*, ἀλλὰ καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ἐκ βραχυτέρου θέματος *ΑFιδ-* σχηματίζει γενικὴν *ΑFιδος* καὶ δοτικ. *ΑFιδι*.

Ἡ γενικὴ *ΑFῐ́δᾱο* ὡς καὶ ἡ *ΑFίδος* εἶναι συχνή, σπανιωτέρα ἡ *ΑFί́δεω*. Ἡ δοτικὴ ἐν μὲν τῇ Ἰλιάδι εἶναι πάντοτε *ΑFιδι*, ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ *ΑFίδῃ* (Ὀδ. Κ, 534 καὶ Λ, 47).

Ὡς ὀνομαστικὴ εἶναι καὶ τὸ *ΑFιδωνεύς* (Ἰλ. Υ, 61+) καὶ ὡς δοτικ. τὸ *ΑFιδωνῆϊ* (Ἰλ. Ε, 90+).

2. *ἀλκὴ* (ἰσχύς), *ἀλκῆς*, *ἀλκῇ* (Ὀδ. Ω, 509+), *ἀλκήν*, ἀλλ' ὅμως καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ἡ δοτικὴ «*ἀλκὶ πεποιθὼς*» (Ἰλ. Ε, 299. Ν, 471. Ρ, 61. Σ, 158 καὶ Ὀδ. Ζ, 130).

Ἐντεῦθεν καὶ *ἄλκῑμος* (ἰσχυρὸς) καὶ *Ἀλκῐ́θοος*.

3. *εὐρύοFοπα* (μεγαλόφωνος) ὄρα § 200. Ἔχει ὅμως καὶ ἐνικὴν αἰτιατ. *εὐρύFοπα* (ὡς ἐξ ὀνομαστ. *εὐρύFοψ*), «*εὐρύFοπα Κρονίδην*» (Ἰλ. Α, 498. Ω, 98) καὶ «*εὐρύFοπα Ζῆν*» (Ἰλ. Θ, 206. Ξ, 265. Ω, 331).

4. *Fιωκὴ* (Ἰλ. Ε, 740+=ἰωχμός, ὁ θόρυβος τῶν τε μαχομένων καὶ τῶν ὅπλων), αἰτ. πληθ. *ἰωκὰς* (Ἰλ. Ε, 521+), ἀλλ' ἐνικὴ αἰτιατ. *ἰῶκα* (Ἰλ. Λ, 601 +).

5. *ὑσμίνη* (μάχη), *ὑσμίνης*, *ὑσμίνῃ*, *ὑσμίνην*, *ὑσμῖναι* (Ὀδ. Λ, 611+), *ὑσμίνας*, ἀλλ' ἡ ἐνικὴ δοτικὴ καὶ *ὑσμῖνι μάχεσθαι* (Ἰλ. Β, 863. Θ, 56).

Ἐλειπτικὰ πρωτόκλιτα

§ 218. Ἐλλειπτικὰ πρωτόκλιτα κατ' ἀριθμὸν εἶναι τάδε·

1. *ἀγκοῖναι* (ἀγκάλαι), μόνον δοτ. πληθ. *ἀγκοίνησι(ν)* (Ἰλ Ξ, 213. Ὀδ. Λ, 260. 267).

2. *ἀπειλαὶ* (=ἀπειλή, καύχησις) μόνον πληθ. *ἀπειλαί*, γενικ. *ἀπειλάων* καὶ αἰτ. *ἀπειλὰς* (Ἰλ. Ι, 244+).

---

(1) Ἐξαιρεῖται τὸ Ἰλ. Ψ, 244:

θήσομεν, εἰς ὅ κεν αὐτὸς ἐγὼν *Ἄϊδι* κεύθωμαι,

ὅπερ ἴσως γραπτέον ὧδε·

θήσομεν, εἰς ὅκεν αὐτὸς γ' εἰν *Ἄϊδος* κεύθωμαι.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

3. *ἐΓεδρωταί* (πενθεροὶ ὡς δεχόμενοι τὰ ἔδνα παρὰ τοῦ νυμφίου διὰ τὴν νύμφην. ὅρα § 99) μόνον ἡ ὀνομ. πληθ. (Ἰλ. Ν, 382+).

4. *ἔθειραι* (τρίχες τῆς χαίτης καὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἵππου) μόνον ἡ ὀνομ. πληθ. καὶ δοτ. *ἐθείρῃσιν* (Ἰλ. Θ, 42. Ν, 24) ὑπάρχει παρ' Ὁμήρῳ.

5. *εὐλαὶ* (αἱ=σκώληκες. Ἰλ. Χ, 509. Ω, 414) καὶ *εὐλὰς* (Ἰλ. Τ, 26+) μόνον.

6. *κριθαὶ* (αἱ=κριθή. Ὀδ. Ι, 110+), *κριθέων* (Ἰλ. Λ, 69+) καὶ *κριθὰς* (Ὀδ. Τ, 112+) μόνον.

7. *μέτασσαι* (αἱ=ἀρνία γεγεννημένα μεταξὺ τῶν πρωίμων καὶ ὀψίμων, μεσαῖα. Ὀδ. Ι, 221+, πρβλ. «*τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρα εἰς ἐνιαυτὸν*» (Ὀδ. Δ, 86).

8. *νάπαι* (φάραγγες, κοιλάδες κατάφυτοι. Ἰλ. Θ, 554. Π, 300) μόνον.

9. *ὄλυραι* (εἶδος καρποῦ εἰς φορβὴν τῶν ἵππων), μόνον αἰτιατ. *ὀλύρας* (Ἰλ. Ε, 196. Θ, 560).

10. *οὐλαὶ* (κριθαὶ μεθ' ἁλῶν μεμιγμέναι καὶ τοῖς θύμασιν ἐπιβαλλόμεναι), μόνον αἰτιατ. *τὰς οὐλὰς* (Ὀδ. Γ, 441+).

11. *οὐλόχυται* (=οὐλαί), μόνον ἡ αἰτιατ. *τὰς οὐλοχύτας* (Ἰλ. Α, 449. 458. Β, 410. 421. Ὀδ. Γ, 445. 447. Δ, 761).

12. *συνθεσίαι* (συμφωνία, συνθήκη, ἐντολή. Ἰλ. Β, 339+) καὶ γενικὴ *συνθεσιάων* (Ἰλ. Ε, 319+) μόνον.

13. *χαμαιεῦναι* (οἱ=χαμαὶ κοιμώμενοι, Σέλλοι. Ἰλ. Π, 235+) μόνον.

14. *χοροιτυπίαι* (αἱ=χοροπηδήματα), μόνον *χοροιτυπίῃσιν* (Ἰλ. Ω, 261+) (1).

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΙΣΙΣ.

§ 219. Ἡ δευτέρα κλίσις παρ' Ὁμήρῳ ἔχει τὰς ἑπομένας τυπικὰς καταλήξεις.

---

(1) Ἐνομίσαμεν εὐκολώτερον νὰ καταλέγωμεν τὰ ἀνώμαλα ὀνόματα οὐχὶ πάντα ὁμοῦ ἀλλὰ κατὰ κλίσεις, εἰς ἃς ἀνήκουσι. Τοῦτο γίνεται καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Γραμματικῆς.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

	Ἀρσενικὸν καὶ Θηλυκὸν	*Οὐδέτερον*
Ὀνομ.	-ος	-ον
Γενικ.	-οιο (-οο) ἢ -ου	-οιο (-οο) ἢ -ου
Δοτικ.	-ῳ	-ῳ
Αἰτιατ.	-ον	-ον
Κλητ.	-ε ἢ -ος	-ον
	Δυϊκὸς	
Ὀνομ. καὶ Αἰτ.	-ω	-ω
Γενικ. καὶ Δοτ.	-οιῖν	-οιῖν
	Πληθυντικὸς	
Ὀνομ.	-οι	-ᾰ
Γενικ.	-ων	-ων
Δοτικ.	-οισι(ν)	-οισι(ν)
Αἰτιατ.	-ους	-ᾰ
Κλητ.	-οι	-ᾰ

§ 220. Ἡ ἑνικὴ γενικὴ τῆς δευτέρας κλίσεως σχηματίζεται διὰ τοῦ προσφύματος *-σjο*. Τὸ δὲ j ἢ γίνεται ι, ὅθεν ἡ γενικὴ εἰς *-οιο* ἢ ἀποβάλλεται, ὅθεν ἡ γενικὴ εἰς *-οο*, ἐξ ἧς ὕστερον ἔγινεν ἡ συνηρημένη γενικὴ εἰς *-ου*.

§ 221. Ἡ εἰς -οο γενικὴ δὲν εὑρίσκεται ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς ποιήμασιν, ὀφείλει δὲ αὕτη εἰς διάφορα χωρία νὰ ἀποκατασταθῇ, ὡς

ὄψιμον, ὀψιτέλεστον, ὅ ο κλέος οὔποτ' ὀλεῖται (Ἰλ. Β, 325).
ἀντίθεον Πολύφημον, ὅ ο κράτος ἔσκε μέγιστον (Ὀδ. Α, 70).
οὐδ' ἔτλη περιδῆναι ἀ δ ε λ φ ε ό ο κταμένοιο (Ἰλ. Ε, 21).
ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀ δ ε λ φ ε ό ο φρένας ἥρως (Ἰλ.Ζ,61. Η,120.Ν,788).
νήπιον, οὔ πω εἰδόθ' ὁ μ ο ι ί ο ο πτολέμοιο (Ἰλ. Ι, 440. Ν, 358).
ὃς πολέμου ἔραται ἐ π ι δ η μ ί ο ο κρυόεντος (Ἰλ. Ι, 64).
δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κ α κ ο μ η χ ά ν ο ο κρυοέσσης (Ἰλ. Ζ, 344).
δᾶῆν εἰς Αἰόλοο κλυτὰ δώματα (Ὀδ. Κ, 70 πρβλ. καὶ 36).

Προσέτι δ' εἰσακτέαι καὶ αὗται. Ἰ λ ί ο ο (Ἰλ. Ο, 66. Φ, 104. Χ, 6 = Γιλίοο), ἀ γ ρ ί ο ο (Ἰλ. Χ, 313), δ ή μ ο ο (Ὀδ. Ξ, 239), ἀ ν ε ψ ι ό (Ἰλ. Ο, 554), Ἰ φ ί τ ο ο (= Γιφίτοο. Ἰλ. Β, 518), Ἀ σ κ λ η π ι ό (Ἰλ. Β, 731).

Οὐχὶ σπανίως κεῖται γενικὴ εἰς -ου πρὸ β ο υ κ ο λ ι κ ῆ ς δ ι α ι ρ έ σ ε ω ς, ὀφείλουσα νὰ μεταγραφῇ εἰς -οο, ὡς

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

νῆα ἅλις χρυσοῦ καὶ χ α λ κ ό ο νηησάσθω (Ἰλ. Ι, 137).
ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Σ κ α μ ά ν δ ρ ο ο, τῇ ῥα μάλιστα (Ἰλ. Λ, 499).
ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον α ὐ τ ό ο· τὸν δ' ἂρ' ἑταῖροι (Ἰλ. Ξ, 428).
υἱὸν Φόρβαντος π ο λ υ μ ή λ ο ο, τόν ῥα μάλιστα (Ἰλ. Ξ, 490).
εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀ γ α υ ό ο Ἰλιονῆος (Ἰλ. Ξ, 504), κτλ.

ΣΗΜ. 1. Τὰ χωρία ἐν Ὀδυσσείᾳ τάδε:
μάντιος Ἀλάοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσιν (Κ, 493),
μάντιος Ἀλάοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο (Μ, 267),
ἅτινα παρέχουσι μετρικὰς δυσκολίας, ὑπό τινων μὲν γράφονται «μ ά ν τ ι ο ς Ἀ λ ᾱ ό ῡ», ὑπ' ἄλλων δὲ «μ ά ν τ η ο ς ἀ λ α ο ῦ» κατὰ τὸ π ό λ η ο ς.

ΣΗΜ. 2. Ἡ εἰς -ο ι ο γενικὴ οὐδέποτ' ἐκθλίβεται, ἂν καὶ εἶναι ἁρμοδία εἰς ἔκθλιψιν. Ἡ γενικὴ εἰς -ο υ κεῖται σχεδὸν πάντοτε πρὸ φωνήεντος ἢ ἐν τῇ ἄρσει. Ὅθεν γίνεται δῆλον ὅτι ἡ εἰς -ο υ γενική, ὅπου ἦτο δυνατόν, εἰς τὰ Ὁμηρικὰ κείμενα παρεισεφθάρη, ἐν ᾧ αἱ γνήσιαι γενικαὶ ἦσαν εἰς -ο ι ο καὶ -ο ο (κατ' ἔκθλιψιν δὲ -ο ι' καὶ -ο') καὶ μόνον κατ' ἐξαίρεσιν ἡ εἰς -ο υ, ὡς

εἰς ἅλα (σ)ἅλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου (Ἰλ. Α, 532).

§ 222. Ἀντὶ τῆς εἰς -ε κλητικῆς τῶν δευτεροκλίτων ὑπάρχει καὶ ἡ ὁμοία τῇ ὀνομαστικῇ εἰς *-ος*, ὡς

αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἴη, *φίλος* ὦ Μενέλαε (Ἰλ. Δ, 189).

Τοιαῦται εἶναι καὶ τὸ *ἠέλιος* (Ἰλ. Γ, 277), *ὦ φίλος* (Ὀδ. Γ, 199. 313. 375. Ρ, 17. 415. Θ, 413. Ἰλ. Ι, 601. Φ, 106. Ψ, 313. 627. Ὀδ. Α, 311).

ΣΗΜ. Εἰς δὲ τὰ ἑπόμενα χωρία ἀντὶ τῆς εἰς -ε φερομένης κλητικῆς πρέπει νὰ ἀντικατασταθῇ ἡ εἰς -ο ς, ὡς καὶ τὸ μέτρον ἀπαιτεῖ καὶ ἡ χασμωδία ἀναγκάζει, φ ί λ ο ς ἐ κ υ ρ ὸ ς (Ἰλ. Γ, 172., ἔνθα ὅμως δύναται νὰ μείνῃ καὶ τὸ φ ί λ ε ἐ κ υ ρ έ, διότι δὲν κωλύει τὸ μέτρον = φ ί λ ε σ Γ ε κ ῦ ρ' ἐ Γ ε ι ν ό ς), ὦ υ ἱ ὸ ς (Ἰλ. Δ, 338), Ἠ λ ή ῑ ο ς υ ἱ ὸ ς (Ἰλ. Π, 21), ν η π ύ τ ι ο ς (Ἰλ. Φ, 474), Τ η λ έ μ α χ ο ς (Ὀδ. Γ, 230), Ὀ λ ύ μ π ι ο ς (Ὀδ. Α, 60).

§ 223. Ἡ κλητικὴ τῶν οὐδετέρων εὑρίσκεται καὶ εἰς ε ἐπὶ ἐπιθέτων κατὰ τὸ *νοούμενον σχῆμα*, ὡς *φίλε τέκνον* (= φίλε παῖ. Ἰλ. Χ, 84. Ὀδ. Β, 363. Γ, 184. Ο, 509) καὶ *τέκνον φίλε* (Ὀδ. Ο, 125), ἀλλὰ καὶ ὦ *τέκνον φίλον* (Ὀδ. Ψ, 26).

§ 224. Ἡ τυπικὴ κατάληξις τῆς δοτικῆς πληθυντικῆς εἶναι *-οισιν* καὶ *-οισι* (καὶ κατ' ἔκθλιψιν *-οισ'*. ὅρα § 60, 3. 63). Εὑρίσκεται δὲ καὶ δοτικὴ πληθ. εἰς *-οις*, ὡς *θεοῖς* (πρὸ συμφώνου. Ἰλ. Ε, 606. Υ, 290).

ΣΗΜ. Ἡ εἰς -ο ι ς δοτικὴ νομίζεται οὐχὶ Ὁμηρική, διὰ τοῦτο τὰ χωρία, ἐν οἷς εὑρίσκεται -ο ι ς πρὸ συμφώνου, θεωροῦνται ὡς πλημμελῆ, πρὸ δὲ φωνήεντος γράφεται αὕτη οὐχὶ -ο ι ς, ἀλλ' -ο ι σ'.

§ 225. Ἐν τῇ γενικῇ καὶ δοτικῇ τοῦ δυϊκοῦ τῶν δευτερο-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

κλίτων παρ' Ὁμήρῳ ὑπάρχει ἡ τυπικὴ κατάληξις *-οῖν, ήτις παρ'* Ἀττικοῖς ἔγινεν *-οιν*, ὡς *τοῖν* (=τοῦν. Ἰλ. Ν, 66. Ψ, 336. Ὀδ.Σ,34), *ἵπποῖν* (Ἰλ.Ε, 13.107. Τ,396.Ὀδ. Ο,182), *βλεφάροιν* (Ἰλ.Κ,187.Ὀδ.Ρ,490), *ὀφθαλμοῖν* (Ὀδ.Δ,115.154).

§ 226. Τὰ ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ συνηρημένα δευτερόκλιτα παρ' Ὁμήρῳ εὑρίσκονται μόνον ἀσυναίρετα, ὡς *νόος* (Ἰλ. Β, 192. Λ, 812. κτλ.), γενικ. *νόοιο* (Ἰλ. Κ, 122. Ὀδ. Β,236. κτλ.), *δατέον* (Ἰλ. Δ, 460. Ε, 66. κτλ.), *χρύσεος* (Ἰλ.Ζ,320. Θ, 495. κτλ.), κτλ.

ΣΗΜ. 1. Χωρία τινά, ἐν οἷς φέρονται τύποι συνηρημένοι, εἶναι διεφθαρμένα. Εἶναι δὲ ταῦτα.

καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἔεν ἔμπεδος ὡς τὸ πάρος περ (Ὀδ.Κ, 240), ἔνθα πρέπει νὰ γραφῇ «ἀλλὰ νόος γ' ἔεν».

Πάνθου (Ἰλ. Ο, 522. Ρ, 9. 23. 59) καὶ Πάνθῳ (Ἰλ. Ρ, 40), ἔνθα ὀφείλουσι νὰ εἶναι «Πανθόου» καὶ «Πανθόῳ».

χειμάρρους (Ἰλ. Λ, 493), χειμάρρῳ (Ἰλ. Ε, 88), χειμάρροι (Ἰλ. Δ, 452), ἅτινα μεταγραπτέα εἰς τὸ «χειμᾰ́ροος, χειμᾰρόῳ καὶ χειμᾰ́ροοι ὅρα § 41.

ΣΗΜ. 2. Συνηρημένον εὑρίσκεται τὸ ἑόξου (ἐὰν ἡ γραφὴ εἶναι ὀρθή), ὡς

δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον ἑόξου δουρὸς ἀκωκὴ (Ἰλ. Κ, 373),
ἀντὶ τοῦ ἐϋξόου (Ὀδ. Α, 128).

§ 227. Ἐν τοῖς ἀσυναιρέτοις γίνεται συχνάκις *συνίζησις* (§69), ὡς *χρυσ᾽ῳ δέπαϊ λιτάρευε* (Ἰλ. Ψ, 196).

§ 228. Ἀντὶ τοῦ *σιδήρεος, χάλκεος*, καὶ *χρύ᾽σεος*, εὑρίσκονται συχνάκις καὶ ἄλλοι τύποι εἰς *-ειος, σιδήρειος, χάλκειος, χρύσειος*.

ΣΗΜ. Ὁ εἰς *-ειος* τύπος (πρβλ. ἀνθρώπειος, ἵππειος, κύνειος, κτλ.) γίνεται ἐκ τοῦ *-εϳος*. Τοῦτο συμβαίνει καὶ ἐν τῷ πληθυντικῷ τοῦ κάνεον, ὡς κάνεια χρύσεια (Ὀδ. Κ, 355).

§ 229. Παρ' Ὁμήρῳ ὑπάρχουσι τρεῖς λέξεις ἄξιαι μνείας μετὰ θέματος *-εσ*, *ἀδελφεὸς* (περὶ τοῦ ὅτι ἡ γενικὴ δὲν δύναται νὰ εἶναι *ἀδελφειοῦ* ὅρα § 221), *δέρδρεον* καὶ *κενεὸς* (=Ἀττικ. *ἀδελφός, δέρδρον, κενός*).

ΣΗΜ. Ἐκ τοῦ ἀδελφεή ἔγινε τὸ Ἀττικὸν ἀδελφή, ἐκ τούτου δὲ παλινδρομικῶς τὸ ἀρσενικὸν ἀδελφός (οὐχὶ δὲ ἐκ τοῦ Ὁμηρικοῦ ἀδελφεός, διότι ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀδελφούς), ὡς ἐκ τοῦ Ὁμηρικοῦ ἕταρος ἔγινε πρῶτον τὸ ἑταίρα (ἑτάρ-ϳα), ἐκ τούτου δὲ τὸ ἑταῖρος.

§ 230. Ἡ Ἀττικὴ καλουμένη *δευτέρα κλίσις* παρ' Ὁμήρῳ δὲν εἶναι συνήθης, διότι παρ' αὐτῷ λέγεται *λᾱός* (Ἰλ. Β, 99.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

809. κτλ.), *νηός* ('Ιλ. Α, 39. 476. κτλ.), *πλεῖος* ('Οδ. Δ,319) =Αττικ. *λεώς, νεώς, πλέως*.

§ 231. Κατὰ τὴν Ἀττικὴν δευτέραν κλίσιν εὕρηνται παρ' Ὁμήρῳ τὰ ἑξῆς.

1) κυριά τινα εἰς *-εως*, γενικ. *-εω* ἢ *εφο*, δοτ. *-εῳ* καὶ αἰτιατ. *-εων*, ὡς *Ἀγέλεως* ('Οδ. Χ, 131. 247), *Ἀναβησίνεως* ('Οδ. Θ, 113), *Ἀκρόνεως* ('Οδ. Θ, 111), *Βρυάρεων* ('Ιλ. Α, 403), *Πετεῷο* ('Ιλ.Β, 552), *Πηλέως* ('Ιλ. Β, 494.Ξ, 496.Ρ,597), *Πηλείδεω* ('Ιλ.Ξ,489), *Πηλέϊ* ('Ιλ. Ξ,487), *Πηλείδων* ('Ιλ. Ν, 92), γεν. *Τυνδάρεω* ('Οδ. Α, 297. Ω, 198), δοτ. *Τυνδάρεῳ* ('Οδ. Α, 298).

2) Τὸ οὐσιαστικὸν *κάλως* (αἰτιατ. πληθ. κατὰ Cobet ἐν 'Οδ. Ε, 260+), *Ἀθόως* γεν. (=Ἄθως. 'Ιλ. Ξ, 229+) καὶ ὀνομαστ. *γαλόως* ('Ιλ. Χ, 473., ὅπερ ἴσως γραπτέον *γάλοοι* ἐξ ὀνομαστ. *γάλοος*=Αττικ. *γάλως*).

3) ἐπίθετά τινα, ὡς *ὑψίκερων ἔλαφον* ('Οδ. Κ, 158), *ἀγήρω* ('Ιλ. Μ, 323. Ρ, 444, *ἀνθ' οὗ* γραπτέον *μᾶλλον ἀσυναίρετον ἀγήρᾰον*), *ἀθάνατος καὶ ἀγήρως* ('Οδ. Ε, 218), *ἀθανάτους ὄρτας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα* ('Οδ. Η, 94), *ἄτεως* καὶ *ἄτερ*.

§ 232. Ἀντὶ τοῦ σῶς ('Ιλ. Ν, 773 Ρ, 367. 'Οδ. Ε, 305. Ο, 42. Π, 131) ἀναγνωστέον σᾰ̓ος. Τὸ δ' ἐν 'Ιλ. Χ, 331—2 :

Ἕκτορ, ἀτάρ που ἔφης Πατροκλῆ' ἐξαναρίζων
σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα,

γραπτέον «ζῳὸς ἔσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδέν». Τὸ δὲ ἐν 'Ιλ. Π, 445 :

αἴ κεν ζώ̓ν πέμψῃς Σαρπηδόνα Φοῖνδε δόμονδε,

γραπτέον «αἴ κε σάον πέμψῃς». Ἀντὶ δὲ τοῦ ἐν 'Ιλ. Ε, 887 :

ἤ κεν ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσιν,

ἀναγνωστέον ὧδε :

ἤ ζῳὸς κ' ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσιν.

§ 233. Τρία οὐσιαστικά, ἅτινα ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ κλίνονται κατὰ τὴν τρίτην κλίσιν, τὸ *μάρτις (μάρτιος), ἔρως (ἔρωτος)* καὶ *γέλως (γέλωτος)*, παρ' Ὁμήρῳ κλίνονται κατὰ τὴν δευτέραν κλίσιν, ὡς

μάρτιος (ὁ. 'Οδ. Π, 423+) καὶ πληθ. *μάρτιοι* ('Ιλ. Α, 338. Β, 302. Γ, 280. κτλ.) μόνον.

ἔρος ('Ιλ. Ξ, 315+), *ἔρῳ* ('Οδ. Σ, 212+), *ἔρον* ('Ιλ. Α, 469. Β, 432. κτλ.).

γέλος ('Οδ. Θ, 326. 'Ιλ. Α, 599), *γέλῳ* ('Οδ. Σ, 100+), *γέλον* ('Οδ. Υ, 78, 346, Σ, 350).

Διορρεῖται δὲ τὸ *φύλαξ*, ὅπερ καὶ *φύλακος* (ὁ) λέγεται, *φυλά-*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

κοιο ('Οδ.Ο,231+), *φύλακον* ('Ιλ. Ζ,35+) καὶ *φυλάκους* ('Ιλ. Ω,566+) καὶ *φυλάκων*, *φυλάκεσσι*, *φύλακας* ('Ιλ. Κ,97+).

ΣΗΜ. Φέρεται δὲ παρ' Ὁμήρῳ καὶ ὀνομαστ. γ έ λ ω ς, ὡς
ὣς ἔφατ', ἐν δὲ γ έ λ ω ς ὦρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
οὐδὲ Ποσειδάωνα γ έ λ ω ς ἔχε, λίσσετο δ' αἰεί ('Οδ.Θ,343-4).
ἀνθ'οὗ ἴσως γραπτέον «ἐ ν δὲ γ έ λ ο ς σ φ' ὦρτ' κτλ.» καὶ «γ έ λ ο ς (σ) έ χ ε» ἢ «γ έ λ ο ς F έ λ ε». Δύναται δὲ νὰ εἶναι καὶ «ἐ ν δὲ γ έ λ ο ς ὦ ρ τ'», διότι τὸ λ ω ς γίνεται μακρὸν διὰ τὴν τομήν. Ἀντὶ δὲ τοῦ πληθ. μ ά ρ τ υ ρ ο ι ὁ Ζηνόδοτος ἔγραψε τὸ μ ά ρ τ υ ρ ε ς.

§ 234. Δευτερόκλιτα ἔχοντα τὸ δίχρονον μακρὸν παρ' Ὁμήρῳ εἶναι ταῦτα· *ἔρῑθος*, *ἐρῑτεύς*, *ἐρῑτύν*, *ἐρίτῑμος*, *εὔθῡμος*, *ἐγκάθῡμος*, *κᾱλός* (=Ἀττικ. *κάλός*), *λᾱρός*, *μῦθος*, *μῡελός*, *ξῡνός* (=κοινός), *ὀϊζῡρός*, *ὄρῑλος*, *πέδῑλα*, *πῖλος*, *πῡέλον*, *ῥῑνὸν καὶ ῥῑνός*, *ῥῡμός*, *Σκῦρος*, *σῦκον*, *τῡρός*, *φῦλον*, *χᾰλκός*, *χρῡσός*, *ψῦλός*, *ἶσος* (=Ἀττικ. *ἴσος*).

2) ἔχουσι τὸ ι μακρὸν τὰ εἰς *-ινος*, *προμνηστῖνος*, κτλ.

Ἀνώμαλα δευτερόκλιτα.

§ 235. Ἀνώμαλα δευτερόκλιτα εἶναι ταῦτα παρ' Ὁμήρῳ.

1. *ἄγκιστρον* (ἄγκιστρον), οὗ τινος μόνον ἡ δοτ. πληθ. *ἀγκίστροισιν* ('Οδ. Δ, 369. Μ, 332).

2. *ἀνδράποδον* (ἀνδράποδον), μόνον ἡ δοτ. πληθ. κατὰ μεταπλασμὸν *ἀνδραπόδεσσι* ('Ιλ. Η, 475+).

3. *δέμνια* (τὰ=κλίνη, κράββατος), μόνον οὗτος ὁ τύπος παρ' Ὁμήρῳ εὑρίσκεται ('Ιλ. Ω, 464. 'Οδ. Δ, 297. 301. κτλ.).

4. *δεσμὸς* (δεσμός. 'Ιλ. Ε, 391. 'Οδ Θ, 317), *δεσμοῖο* ('Οδ. Θ, 360. Ν, 100), *δεσμῷ*, *δεσμόν*, *δεσμοὶ* ('Οδ. Θ, 296. 340. Λ, 293), *δεσμῶν* ('Ιλ. Α, 401. 'Οδ. Μ, 200), *δεσμοῖσι* ('Οδ. Θ, 336. Μ, 54. 164. 196), *δεσμοὺς* ('Ιλ. Σ, 379. 'Οδ. Θ, 274), ἀλλὰ καὶ κατὰ μεταπλασμὸν τὰ *δέσματα* (=δεσμοί, δεσμά. 'Ιλ. Χ, 468. 'Οδ. Α, 204. Θ, 278).

5. *δίδῡμοι* (δίδυμοι. 'Ιλ. Ψ, 641+) καὶ δοτ. *διδύμοισι* ('Οδ. Τ, 227+) μόνον.

6. *δίπτυχος* (ὁ δύο ἔχων πτυχάς, διπλοῦς), μόνον ἡ ἑνικ. αἰτιατ. *δίπτυχον* ('Οδ. Ν, 224+) καὶ κατὰ μεταπλασμὸν αἰτιατ. *δίπτυχα* ('Ιλ. Α, 461. Β, 424. 'Οδ. Γ, 458. Μ, 361).

7. *ἔγκατα* (τὰ ἐντόσθια) μόνον (ἐνίοτε) καὶ ἡ δοτικ. πληθ. κατὰ μεταπλασμὸν *ἔγκᾰσι* ('Ιλ. Λ, 438+.)

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΣΗΜ. Γίνεται ἴσως ἐκ τοῦ ἐν καὶ κύτος, «ἔγκυτον: ἔγκατον Λάκωνες» (Ἡσύχ.).

8. *ἔταρα* (τὰ σαῦλα) μόνον (δεκάκις) καὶ ἡ γενικ. πληθ. *ἑτάρων* (Ἰλ. Ζ, 68. Ι, 188. Ρ, 231).

9. *ἔρδτρα* (τὰ ἔγκατα, κατὰ δὲ τὸν Σχολ. τὰ ἐντὸς τῶν ὄπλων μέλη) μόνον ἡ γενικ. πληθ. *ἐρδίτων* (Ἰλ. Ψ, 806+).

10. *ἔτεροι* (οἱ καταχθόνιοι), μόνον ἡ γενικ. *ἑτέρων* (Ἰλ. Υ, 6+) καὶ ἡ δοτ. *ἑτέροισιν* (Ἰλ. Ο, 188+).

11. *ἐτώπια* (τὰ καταντικρὺ τοῦ πυλῶνος φαινόμενα μέρη τῆς οἰκίας. ὅρα Ηολυδ. Β, 53) μόνον ὁ τύπος οὗτος (Ἰλ. Θ, 435. Ν, 261. Ὀδ. Δ, 42. Χ, 121).

12. *ἐρίηρος* (προσφιλής, πιστός. Ἰλ. Δ, 266), αἰτιατ. *ἐρίηρον* (Ὀδ. Λ, 346. Θ, 62. 471), ἀλλὰ καὶ κατὰ μεταπλασμὸν *ἐρίηρες ἑταῖροι* (Ἰλ. Γ, 378. Θ, 332. κτλ.) καὶ αἰτιατ. *ἐρίηρᾶς* (Ἰλ. Γ, 47. Ὀδ. Ι, 100. 193. κτλ.).

13. *ἔρῑθοι* (μισθωτοί, ἐργάται. Ἰλ. Σ, 550+) καὶ δοτ.πληθ. *ἐρίθοισιν* (Ἰλ. Σ, 560+).

14. *ἑρπετὰ* (=ζῷα ἐκ τοῦ παρ' Ὁμήρῳ *ἕρπω* =περιπατῶ) μόνον (Ὀδ. Δ, 419+).

15. *ἐΰλητα* (τὰ ἁνία, τῶν χαλινῶν οἱ ἱμάντες) μόνον (Ἰλ. Ψ, 418+).

ΣΗΜ. Ἐκ ῥίζης Fελ- (=ἑλίσσω), τὸ δὲ ε εἶναι πρόθεμα, ἐ-Fλητα, λατ. lorum (=vlorum), πρβλ. ἀΰλητα καὶ ἄβλητα παρ' Ἡσυχ.

16. *ζωάγρια* (ἁρπαγὴ διδομένη ὑπὸ τοῦ αἰχμαλώτου τῷ νικητῇ, διότι ζῳὸν αὐτὸν διετήρησε) μόνον (Ἰλ. Σ, 407. Ὀδ. Θ, 462).

17. *ἠΐα* (τὰ =λωρία τῶν χαλινῶν) μόνον (Ἰλ.Γ,261.311. Ε, 230. 262. 322, 365. 840. 851. κτλ.).

ΣΗΜ. Ἐκ τοῦ θέματος ἠνο-(=στόμα, πρόσωπον) ἴσως, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀπ-ηνής, προσ-ηνής, ὑπ-ήνη, πρ-ηνής, κατ' ἄλλους δὲ ἄλλως. ὅρα ἡμέτ. Λεξικ. Ἀττικ. Ῥημ. σ. 178, β'.

18. *ἠΰκομος* (ἠϋκόμος), *ἠϋκόμοιο, ἠϋκόμῳ, ἠϋκόμον, ἠϋκόμοι* (Ἰλ. Σ, 225 καὶ Ψ, 132), *ἠϋκόμοισι* (Ἰλ. Ρ,487+), *ἠϋκόμους* (Ἰλ. Λ, 161+), ἀλλὰ καὶ αἰτιατ. *ἠϋκομῆα* (Ἰλ. Θ, 312. Π, 737. Τ, 404), πληθ. *ἠϋκομῆες* (Ἰλ. Ε, 505+).

19. *θρέπτρα* (τὰ τροφεῖα) μόνον αἰτιατ. πληθ. *θρέπτρα ἀποδιδόναι* (Ἰλ. Δ, 478 καὶ Ρ, 302).

20. *θρόνα* (τὰ =ἄνθη κεντητὰ) μόνον αἰτιατ. πληθ. *θρόνα* (Ἰλ. Χ, 441+).

ΣΗΜ. «θρόνα: ἀγάλματα ἢ ῥάμματα ἄνθινα» (Ἡσύχ.)

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

καὶ «θρόνα: ἄνθη καὶ τὰ ἐκ χρωμάτων ποικίλματα» (αὐτόθ.), ἴσως δὲ καὶ τὸ ἐπίθετ. τῆς Ἀφροδίτης ποικιλόθρονος.

21. *θύσθλα* (τὰ ἱερὰ σκεύη τῆς λατρείας τοῦ Βάκχου) μόνον αἰτιατ. πληθ. *θύσθλα* (Ἰλ. Ζ, 134+).

22. *ἴκρια* (τὰ =τὰ καταστρώματα νεὼς καὶ τὰ πλευρὰ αὐτῆς) μόνον οὗτος ὁ τύπος (Ἰλ. Ο, 676. 685. 729. Ὀδ. Ε, 163. 252. Μ, 229) καὶ ἡ ὀργαν. πτῶσις *ἰκριόφιν* (Ὀδ. Γ, 353. Μ, 414. Ν, 74. Ο, 282. 551).

23. *ἰὸς* (ὁ =βέλος) ὀμαλόν, ἀλλὰ πληθ. καὶ *ἰὰ* ἅπαξ (Ἰλ. Υ, 68+).

24. *ἴχνια* (τὰ ἴχνη) μόνον (Ἰλ. Ν, 71. Σ, 321. Ψ, 764. Ὀδ. Β, 406. Γ, 30. Ε, 193. Η, 38. Τ, 436), ἀλλὰ δοτικ. πληθ. *ἴχνεσι* (ἐκ τοῦ ἴχνος. Ὀδ. Ρ, 317+).

25. *κάγκανα* (τὰ ξηρὰ ξύλα) μόνον (Ἰλ. Φ, 364. Ὀδ. Σ, 307).

26. *κέλευθος* (θηλ. ὁδός) μόνον γεν. *κελεύθου* (Ἰλ. Μ, 262. Ὀδ. Λ, 195. Δ, 380. κτλ. τὸ δὲ Ἰλ. Α, 504 δύναται νὰ γραφῇ *κελεύθοο*), *κέλευθον* (Ἰλ. Μ, 399. 411. 418. κτλ.), *κέλευθοι* (Ἰλ. Κ, 66. Ὀδ. Κ, 86), *κελεύθους* (Ἰλ. Γ, 406 Ν, 335. Ὀδ. Ε, 383. Η, 272), ἀλλὰ καὶ τὰ *κέλευθα* (Ἰλ. Α, 483 Μ, 225. Ξ, 17. Ο, 620 κτλ.).

27. *κῆλα* (τὰ=τὰ βέλη) μόνον *κῆλα θεοῦο* (Ἰλ. Α, 53. 383. Μ, 280).

28. *λαισήϊα* (τὰ=ἀσπὶς ἐλαφρὰ ἐκ λασίου δέρματος κατεσκευασμένη) μόνον (Ἰλ. Ε, 453. Μ, 426).

29. *λέπαδνα* (τὰ=ζυγόλωρα) μόνον (Ἰλ. Ε, 730 καὶ Τ, 393).

30. *μείλια* (τὰ=ὑπὸ τοῦ πατρὸς τῆς νύμφης διδόμενα δῶρα) μόνον (Ἰλ. Ι, 147. 289).

31. *μέλιηθρα* (τὰ=τέρψις, ἥδυσμα) μόνον τὸ «*μέλιηθρα κυκεῶνος*» (Ἰλ. Ν, 233. Ρ, 255. Σ, 179).

32. *μοιγάγια* (τὰ=ποινὴ φωραθέντος μοιχοῦ) μόνον (Ὀδυσ. Θ, 332+).

33. *ὄνειρος* (ὁ=ὄνειρον), *ὀνείρῳ* (Ἰλ. Χ, 199. Ὀδ. Λ, 206. κτλ.), *ὄνειρον* (Ἰλ. Β, 80. Ὀδ. Ζ, 49. Τ, 535. 555. κτλ.), *ὄνειρε* (Ἰλ. Β, 8+), *ὄνειροι* (Ἰλ. Τ, 560+), *ὀνείρων* (Ὀδ. Τ, 562. Ω, 12), *ὀνείρους* (Ἰλ. Ε, 150+), ἀλλὰ καὶ κατὰ μεταπλασμὸν αἰτιατ. *ὀνείρατα* (Ὀδ. Υ, 87+). Οὐδέτερον δὲ μόνον τὸ *ὄνειρον* (Ὀδ. Δ, 841+).

34. *Πάτροκλος* (Ἰλ. Λ, 345. Ι, 190 κτλ.), *Πατρόκλοιο* (Ἰλ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θ, 476. Γ, 113. κτλ.) καὶ *Πατρόκλου* (Ἰλ. Π, 478. 699. Ω, 6. 756. Τὸ δὲ ἐν Ἰλ. Π, 647. Τ, 412. Ψ, 192 δύναται νὰ γραφῇ *Πατρόκλοο*), *Πατρόκλῳ* (Ἰλ. Ι, 616. Π, 490. 581. 724. κτλ.), *Πάτροκλον* (Ἰλ. Ι, 201. 220. Ο, 65. Π, 845 κτλ.), *Πάτροκλε* (Ἰλ. Π, 11. 80. 830. κτλ.), ἀλλ' ὅμως καὶ κατὰ μεταπλασμὸν γενικ. *Πατροκλέος* (Ὀδ. Λ, 467. Ω, 16. Ἰλ. Π, 554. Ρ, 670. Ψ, 65. 105. 221), αἰτιατ. *Πατροκλέα*, (Ἰλ. Λ, 681. Π, 125. 818. Χ, 331). κλητ. *Πατρόκλεες* (Ἰλ. Α, 337. Λ, 822. Π, 7. 49. 126. 584.693.707.754.839.859).

35 *πέδιλα* (σανδάλια) μόνον κατὰ τὸν τύπον τοῦτον (Ἰλ. Β, 44. Κ, 22. 132. κτλ. Ὀδ. Α, 96. Β, 4. Δ, 309. κτλ.).

36. *πλευρὰ* (τὰ=πλευρὰ) μόνον (Ἰλ. Δ, 468+).

37. *πλοχμοὶ* (οἱ=πλόκαμοι) μόνον (Ἰλ. Ρ, 52+), αἰτιατ. δὲ (ἐκ τοῦ πλόκαμος) *πλοκάμους* (Ἰλ. Ξ, 176+).

38. *ποδάνιπτρα* (τὰ=ὕδωρ πρὸς νίψιν τῶν ποδῶν) μόνον (Ὀδ. Τ, 343. 504).

39. *πρόβατα* (τὰ=βοσκήματα, θρέμματα) μόνον (Ἰλ.Ξ,124. Ψ, 550).

40. *πρόσωπον* (πρόσωπον. Ἰλ. Σ, 24), πληθ. *πρόσωπα* (Ἰλ. Σ, 414. Τ, 285. Ὀδ. Θ, 85. Ο, 332. Σ, 173. Τ, 361. Υ, 352) καὶ κατὰ μεταπλασμὸν *προσώπατα* (Ὀδ. Σ, 192+) καὶ δοτικ. πληθ. *προσώπασι* (Ἰλ. Η, 212+).

41. *πρότονοι* (οἱ=καλῴδια) μόνον ἡ δοτ. πληθ. *προτόνοισιν* (Ἰλ. Α, 434. Ὀδ. Β,425.Ο,290) καὶ αἰτιατ. πληθ. *προτόνους* (Ὀδ. Μ, 409+).

42. *ῥύπα* (τὰ=ῥύποι) μόνον (Ὀδ. Ζ, 93+).

43. *ῥῦσια* (τὰ=λάφυρα) μόνον (Ἰλ. Λ, 674+).

44. *ῥωπήϊα* (=θάμνοι) μόνον (Ἰλ.Ν, 199. Φ, 559. Ψ,122. Ὀδ. Ξ, 473).

45. *σπάρτα* (τὰ=καλῴδια) μόνον (Ἰλ. Β, 135+).

46. *σπλάγχνα* (τὰ=ἐντόσθια) μόνον (Ἰλ. Α, 464. Β, 426. 427. Ὀδ. Γ, 9. 461. Μ, 364. Υ, 252) καὶ γεν. *σπλάγχνων* (Ὀδ. Γ, 40. Υ, 260).

47. *Τάρταρος* (τόπος σκοτεινὸς ὑπὸ τὴν γῆν, κόλασις) μόνον (Ἰλ. Θ, 481+) καὶ αἰτιατ. *Τάρταρον* (Ἰλ. Θ, 13+).

48. *υἱός*. Τοῦτο κλίνεται παρ' Ὁμήρῳ ὡς ἑξῆς.

Ὀνομ.	ὁ *υἱός*,	Δοτ.	τῷ *υἱεῖ* ἢ *υἷι*
Γεν.	τοῦ *υἱέος* ἢ *υἱος*,	Αἰτ.	τὸν *υἱὸν* ἢ *υἷα*
		Κλητ	ὦ *υἱὲ* καὶ *υἱὸς* (Ἰλ.Δ,338).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Δυϊκὸς	*υἷε*		
Πληθ. Ὀν.	*υἷες*, σπανίως *υἱέες*	Δοτ.	*υἱά˙σι(ν)*
Γενικ.	*υἱῶν*	Αἰτιατ.	*υἷας*, σπανίως *υἱέας*
		Κλητ.	*ὦ υἷες* (Ἰλ. Ε. 464).

Ἐν τισι χωρίοις εὑρίσκονται καὶ τυποι διάφοροι, ὡς αἰτ. *υἱέα* (Ἰλ. Ν. 350+) γενικ. *υἱοῦ* (Ὀδ. Χ. 238+) καὶ δοτ. πληθ. *υἱοῖσιν* (Ὀδ. Τ. 418+).

49. *φάλαρα* (τὰ = ἀσπιδίσκια κοσμοῦντα τὴν περικεφαλαίαν) μόνον (Ἰλ. Η. 406+).

ΤΡΙΤΗ ΚΛΙΣΙΣ

§ 236. Αἱ παρ' Ὁμήρῳ καταλήξεις τῶν τριτοκλίτων εἶναι αὗται.

	Ἀρσενικὸν καὶ Θηλυκὸν	*Οὐδέτερον*
Ὀνομ.	– ᾰ, ῐ – ς	—
Γενικ.	– ος	– ος
Δοτικ.	– ι	– ι
Αἰτιατ.	– α, ᾰ, ῐ – ν	—
Κλητ.	—	—

Δυϊκὸς

Ὀνομ. καὶ Αἰτ.	– ε	– ε
Γενικ. καὶ Δοτ.	– οῖν	– οῖν

Πληθυντικὸς

Ὀνομ.	– ες	– ᾰ
Γενικ.	– ων	– ων
Δοτικ.	– εσσι(ν), ᾰ, ῐ – σι(ν)	– εσσι(ν), ᾰ, σι(ν)
Αἰτιατ.	– ᾰς	– ᾰ
Κλητ.	– ες	– ᾰ

§ 237. Ἡ ἑνικὴ γενικὴ πάντων τῶν τριτοκλίτων καταλήγει παρ' Ὁμήρῳ εἰς – ος.

§ 238. Τὸ Ι τῆς ἑνικῆς δοτικῆς ἦτο ἀρχικῶς μακρὸν (ὡς καὶ ἐν τῇ Λατινικῇ), ἐν ᾧ τῆς τοπικῆς πτώσεως τοῦ ἑνικοῦ ἦτο βραχύ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ĭ. Αὕτη εἶναι ἡ αἰτία πιθανῶς, ἕνεκα τῆς ὁποίας τὸ ι τῆς ἑνικῆς δοτικῆς τῆς τρίτης κλίσεως παρὰ τῷ Ὁμήρῳ εὑρίσκεται συχνάκις μακρόν.

ΣΗΜ. Τὸ Γ μακρὸν εἶναι ἐν ταῖς ἑπομέναις δοτικαῖς, Ἄϊδι (1), Λΐαντι (Ἰλ. Ξ, 459.Ρ,123), Ἀχιλλῆι (Ἰλ. Α, 283), ξτεῖ (Ὀδ. Τ,484.Ψ,102.170), Ζηνΐ (Ἰλ.Ο,104), Ἡρακλῆϊ (Ὀδ. Θ,224), κόρυθι (Ἰλ. Χ, 314), κράτεϊ (Ἰλ. Η, 143), λέθακι (Ὀδ.Ε, 415), νηΐ (Ὀδ. Ι, 194), Ὀδυσσῆϊ (Ἰλ. Ι, 180), πατέρϊ (Ἰλ. Ε, 156), πτόλιϊ (Ἰλ. Ω, 707), σάκεϊ (Ἰλ. Θ, 267. Λ, 572.Φ, 241), σθένεϊ (Ἰλ.Ο,108), ὑπερμενέϊ (Ἰλ Β,116.Ι,23.Ξ,69).

§ 239. Πάντοτε τὸ ι εἶναι μακρὸν ἐν τῇ φράσει Διὶ φίλος. Πολλάκις δὲ συμβαίνει καὶ χασμῳδία (§ 56).

§ 240. Ἡ ἑνικὴ αἰτιατικὴ τῶν εἰς -ις βαρυτόνων ἀρωνολήκτων μετὰ χαρακτῆρος δ λήγει εἰς ν καὶ συνήθως εἰς -ά, ὡς ἔριν, ἔριδα (Ἰλ. Γ, 7. Ε, 861. Λ, 3. 529. κτλ.) καὶ ἔριν (Ὀδ. Γ, 136. Η, 292. Τ, 11.), Κύπριδα (Ἰλ. Ε, 458. 883) καὶ Κύπριν (Ἰλ. Ε, 330+), ἀνάλκιδα (Ἰλ. Θ, 153. Ι, 35. Ν, 777. Ξ, 126. κτλ.) καὶ ἄναλκιν (Ὀδ. Γ, 375+), ὄπιδα (Ὀδ. Ξ, 82. Υ, 215) καὶ ὄπιν (Ἰλ. Η, 388. Ὀδ. Φ, 28), φυλόπιδα (Ὀδ. Λ, 313+) καὶ φύλοπιν (Ἰλ. Δ, 15. 65. Ε, 496. Ζ,105. Λ, 213. κτλ.), γλαυκῶπιδα (Ἰλ. Θ, 373+) καὶ γλαυκῶπιν (Ὀδ. Α, 156+), εὐώπιδα (Ὀδ. Ζ, 113. 142), ἐλικώπιδα (Ἰλ. Α, 98+), νήϊδα (Ἰλ. Η, 108+), Ἥβιδα (Ὀδ. Δ, 635. Ν, 275. Ο, 297. Ω, 430. Ἰλ. Β, 615. Λ, 676), λευκάσπιδα (Ἰλ. Χ, 294+), κάλπιν (Ὀδ.Η, 20+).

Οὕτω δὲ καὶ κόρυθα (Ἰλ. Ν, 188. Λ, 375. Σ, 610. κτλ.) καὶ κόρυν (Ἰλ. Ν, 131. Η, 215).

Τὸ χάρις ἔχει αἰτιατ. χάριν (Ἰλ. Δ, 95. Ε, 211. 874. Ι, 609. Λ, 243. Ξ, 235. Φ, 458. κτλ.), τὸ δὲ θέμις (καὶ ὡς κύριον) ἔχει θέμιστα (Ἰλ. Ε, 761. Υ, 4).

§ 241. Ἡ εἰς -ιν καὶ -ιν αἰτιατικὴ ἐκ τῶν ἐχόντων χαρακτῆρα ὀδοντόφωνον εἶναι νεωτέρα τῆς εἰς -ά καὶ τίθεται κατ' ἀναλογίαν τῶν θεμάτων τῶν ἐχόντων χαρακτῆρα j καὶ F (ὅρα § 295. 308).

§ 242. Ἡ ἑνικὴ κλητικὴ τῶν τριτοκλίτων σχηματίζεται ὡς παρ' Ἀττικοῖς, ὡς μῆτερ δύσμητερ (Ἰλ. Ψ, 97), πάτερ, ἄνερ (Ἰλ. Ω, 725), δᾶερ (Ἰλ. Ζ, 344); θύγατερ (Ὀδ. Υ, 61), Ἕκτορ (Ἰλ.

(1) Ἰλ. Ψ, 244., ἀλλὰ τοῦτο διωρθώσαμεν (ὅρα § 217, 1).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

B, 802. κτλ.), *δῶτορ* (Ὀδ. Θ, 335), *Ἐλπῆνορ* (Ὀδ. Λ, 57), *Διόμηδες* (Ἰλ. Κ, 477), *διογενές* (Ἰλ. Β, 173), *πέπον*, *Ἀγάμεμνον*, *κύον*, *περίφρον*, *Ἄπολλον* (Ἰλ. Β, 371, κτλ.), *γέρον* (Ἰλ. Α, 26), *Κάλχᾰν* (Ἰλ. Α, 86), *Θόᾰν* Ἰλ. Ν, 222), *Αἴᾰν* (Ἰλ. Η, 288. Μ, 366. Ν, 68. Ρ, 120), *Πολυδάμᾰν* (κατὰ Nauck. Ἰλ. Μ, 231. Ν, 751. Ξ, 470. Σ, 285), *Ἀκοδάμᾰν* (Ὀδ. Θ, 141. 153 κατὰ Nauck), *χρυσόρραπι* (Ὀδ. Ε, 87), *γλαυκῶπι* (Ἰλ. Θ, 420), κτλ.

§ 243. Τὸ *Ποσειδάων* ἔχει κλητ. *Ποσείδαον* (Ὀδ. Θ, 350. κτλ.), τὸ δὲ *Πάτροκλος* ἔχει καὶ *Πατρόκλεες* (Ἰλ. Α, 337. κτλ. ὡς ἐξ ὀνομαστ. Πατροκλέης) § 235, 34.

§ 244. Πολλάκις ἡ κλητικὴ σχηματίζεται ὁμοία τῇ ἐνικῇ ὀνομαστικῇ, ὡς *ὦ Ποσειδάων* (Ἰλ. Ξ. 357), *ὦ περίφρων* (Ὀδ. Τ, 357), *ὦ Θέτις* (Ἰλ. Σ, 385. 424. Ω, 88), *ὦ Αἴας* (Ἰλ. Ψ, 493. Οὕτως ὀφείλει νὰ γραφῇ, ὁ δὲ Nauck γράφει «*Αἴαν τ'*»), *βοῶπις* (Ἰλ. Θ, 471. Ο, 49. Σ, 357), κτλ.

§ 245. Τοῦ δὲ *ἄναξ* ἡ κλητικὴ εἶναι ἐπὶ μὲν θεοῦ ὦ *ἄνα* (§ 209), ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς ὦ *ἄναξ* (Ἰλ. Β, 360. 434. Ι, 96. 163. 673. 693. κτλ.).

§ 246. Ἡ παρ' Ὁμήρῳ δοτικὴ πληθ. ἔχει δύο καταλήξεις, τὴν μακροτέραν *-εσσι(ν)* καὶ τὴν βραχυτέραν *-σι(ν)*,

ποῦς, *πόδεσσι(ν)* (Ἰλ. Γ, 407. Κ, 346. Υ, 157. κτλ.).
ὄρνξ, *ὀρνίεσσι(ν)* (Ἰλ. Θ, 248. Μ, 202. 220. κτλ.).
Αἴας, *Αἰάντεσσι(ν)* (Ἰλ. Δ, 273. 280. Μ, 353. κτλ.).
Ἔπος, *Ἐπέεσσιν* (Ἰλ. Γ, 249. Δ, 233. Ε, 893. κτλ.).
βοῦς, *βόεσσιν* (Ἰλ. Η, 474. Λ, 673. Ο, 587. 634. κτλ).

§ 247. Ἡ κατάληξις *-εσσι(ν)* γενομένη ἐκ τῶν εἰς *-σ* ληγόντων θεμάτων, ὡς *βέλε-σ-ιν*, *ἔπε-σ-σι*, *νέφε-σ-σι*, *στήθε-σ-σιν*, ἐπεξετάθη ὕστερον καὶ εἰς ἄλλα.

1) εἰς οὐρανισκόφωνα θέματα, ὡς *αἴγεσσι*, *Λιθῑ́κεσσι*, *Θρῄκεσσι*, *κηρύκεσσι*, *Κιλίκεσσι*, *μυλάκεσσι*, *οἰήκεσσι*, *ὀνύχεσσι*, *πτερύγεσσι*, *σάρκεσσι*, *σκυλάκεσσι*, *σφῆκεσσι*, *Φαιήκεσσι*, *φυλάκεσσι*.

2) εἰς χειλεόφωνα θέματα, ὡς *Λιθιόπεσσι*, *γύπεσσι*, *Δολόπεσσι*, *μερόπεσσι*, *ῥῑ́πεσσι*.

3) εἰς ὀδοντόφωνα θέματα, ὡς *ἀκουόντεσσι*, *ἱμάντεσσι*, *κλαιόντεσσι*, *κορύθεσσι*, *Κρήτεσσι*, *νιφάδεσσι*, *ὀρνίθεσσι*, *πάντεσσι*, *πόδεσσι*, *σανίδεσσι*, *σπευδόντεσσιν*, *Χαρίτεσσι*.

4) εἰς ὑγρόληκτα θέματα, ὡς *ἄρνεσσι*, *ἡγεμόνεσσι*, *κύνεσσι*, *λιμένεσσι*, *πλεόνεσσι*· *ἄλεσσι*, *ἄνδρεσσι*, *θήρεσ-*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

σι, θυγατέρεσσι, μακάρεσσι, χείρεσσι.

5) εἰς θέματα μετὰ χαρακτῆρος σ, ὡς ἐπέεσσι, νεφέεσσι, ὀμηγερέεσσι, τεκέεσσι· δεπάεσσι, κεράεσσι, τεράεσσι.

6) εἰς θέματα φωνηεντόληκτα, ὡς ὀΐεσσι, πολίεσσι, νεκύεσσι, σύεσσι, σταχύεσσι· ἀριστήεσσι, βόεσσι, ὀμώεσσι, ἠρώεσσι, νέεσσι, νήεσσι, ταχέεσσι, Τρώεσσι.

§ 248. Ἡ βραχυτέρα κατάληξις *-σιν* ὑπάρχει εἰς τὰ ἔχοντα χαρακτῆρα ὀδοντόρωνον καὶ σ, ὁ δὲ χαρακτὴρ ἁρμοιοῦται, ὡς *ποσσὶν* (=ποδ-σίν. Ἰλ. Π, 212: Ι, 124. κτλ.), *ἵρισσιν* (=ἰριδ-σιν. Ἰλ. Λ, 27+), *Ἑπεσ-σὶν* (Ὀδ. Δ, 484. 597. 706. κτλ.), κατ' ἀναλογίαν τῶν ὁποίων καὶ *πελέκε-σσι, πολέ-σσι, πίτυ-σσι, γένυ-σσι, νέκυ-σσι*, ἡ ἀποβάλλεται ὡς ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ, ὡς *ποσὶν* (Ὀδ. Α, 131. Δ, 136. κτλ.). *Ἑπέεσσιν* (Ἰλ. Λ, 77. 150. 211. Β, 73. κτλ.), κτλ. § 91.

§ 249. Εἰς μοναδικά τινα χωρία δὲν ὑπάρχει κατάληξις *-εσσιν* ἢ *-σιν*, ἀλλ' *-εσιν* μετὰ τὸ θέμα κείμενον, ὡς *οἵ-εσιν* (Ὀδ. Ο, 386+), *χείρ-εσι* (Ἰλ. Υ, 468+). *Ἐστώτ-εσιν* (Ὀδ. Ο, 557+). *Ἴδ-εσιν* (Ἰλ. Ψ, 191+) καὶ *αἴγ-εσιν* (Ἰλ. Κ, 486+).

§ 250. Ἡ αἰτιατικὴ πληθ. ἔχει κατάληξιν ἀρχικὴν *-ις*, ἐξ ἧς μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ ν δι' ἀναπληρωτικῆς ἐκτάσεως ἔγιναν τὸ *γένῡς, νέκῡς, σῦς, δρῦς, ἐρινῦς, ἰχθῦς, κλητῦς, ὀφρῦς, γραπτῦς*, ἐκ δὲ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ α ἐκ τοῦ ν, (§ 87) τὸ *νέκυᾶς, ἰχθύᾶς, ὀφρύᾶς, πόλιᾶς, πόσιᾶς, νηστιᾶς, γλυκέᾶς, πολέᾶς, πελέκεᾶς, βόᾶς*.

§ 251. Τὸ πόσιᾶς (Ἰλ. Ζ, 240), Τρῶᾶς (Ἰλ. Μ, 288), δεδΓιότᾶς (Ἰλ. Υ, 45), παμμέλανᾶς (Ὀδ. Γ, 6) ἔχουσι τὸ Α μακρὸν ἐν τῇ θέσει (§ 43).

§ 252. Ἡ κατάληξις τῆς ὀνομαστικῆς καὶ αἰτιατικῆς τοῦ δυϊκοῦ τῶν τριτοκλίτων καταλήγει ὡς καὶ παρ' Ἀττικοῖς εἰς *-ε*, ὡς *γῦπε, φῶτε, παῖδε, στάντε, ῥέοντε, κύντε, μεῖρε, βόε οἴνοπε* (Ἰλ. Ν, 703), *πήγεε* (Ἰλ. Ε, 314), *εὐρέε, ταρέε, πλεγέντε* (Ἰλ. Θ, 455), *προφανέντε* (Ἰλ. Θ, 378), *ἄνερε* καὶ *ἄνδρε, λέγε'* (Ἰλ. Ω, 648), *φάρε'* (Ἰλ. Ω, 580), κτλ.

ΣΗΜ. Τὸ «*ἄσσον ἰόντ'*» (Ἰλ. Α, 567), ὅπερ νομίζεται δυϊκὸς (ὅρα Ἀσωπ. Π. Β'. σελ. 855, § 93), εἶναι αἰτιατ. τοῦ ἑνικοῦ (=*ἄσσον ἰόντα*). Περὶ δὲ τοῦ *ἄμμε, ὔμμε*, σφὲ ὅρα § 358.

§ 253. Ἡ κατάληξις τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς τοῦ δυϊκοῦ εἶναι *-οῖν* (=Ἀττικ. *-οιν*), εὑρίσκεται δὲ μόνον εἰς τὸ *ποδοῖν* (ὀκτάκις. Ἰλ. Ξ, 228. 477. Ο, 18. Σ, 537. Φ, 271. Ψ, 770. Ὀδ. Η, 6. Τ, 444) καὶ *Σειρήνοιν* (Ὀδ. Μ, 52 καὶ 167).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τριτόκλιτα μετὰ χαρακτῆρος χειλεοφώνου

§ 254. Ἐκ τῶν τριτοκλίτων μετὰ χαρακτῆρος χειλεοφώνου ἔχουσι τὸ δίχρονον μακρὸν τὸ *ῑ́ψ* (=σκώληξ, ὅπερ μόνον κατ' ὄνομ. πληθ. *ἶπες* Ἰλ. Φ, 395+), *ῑ́ψ* (πλέγμα καλάμινον· ψίαθος, ὅπερ μόνον κατὰ δοτ. πληθ. *ῑ́πεσσι* Ὀδ. Ε, 256+) καὶ *γῡ́ψ* (ἁρπακτικὸν ὄρνεον, λατ. vultur), ὅπερ μόνον ἐν τοῖς τύποις *γῦπε* (Ὀδ. Λ, 577+), *γῦπες* (Ἰλ. Δ, 237. Π, 836. Σ, 271, κτλ.) καὶ *γύπεσσιν* (Ἰλ. Λ, 162+).

§ 255. Ἐκ τῶν τριτοκλίτων μετὰ χαρακτῆρος χειλεοφώνου τὰ ἑπόμενα εἶναι ἐλλειπτικά.

1. *Αἰθίοπες* (κάτοικοι παρὰ τὸν Ὠκεανὸν) μόνον τὸ *Αἰθιόπων* (Ἰλ. Ψ, 206. Ὀδ. Ε, 282), *Αἰθιόπεσσιν* (Ὀδ. Ε, 287+), *Αἰθίοπας* (Ὀδ. Α, 22. 23) καὶ κατὰ μεταπλασμὸν *Αἰθιοπῆας* (Ἰλ. Α, 423+).

2. *ἑλίκωψ* (ὁρα § 99 ἐν λ. *Γελίσσω*) μόνον τὸ *ἑλίκωπες* (Ἰλ. Α, 389. Γ, 190. Ω, 402) καὶ *ἑλίκωπας* (Ἰλ. Γ, 234. Π, 569. Ρ, 274).

3. *καλαῦροψ* (ἡ=ποιμενικὴ ῥάβδος=καλάΓροψ ἐκ τοῦ *κάλος* καὶ *ῥέπω*) μόνον ἡ αἰτ. *καλαύροπα* (Ἰλ. Ψ, 845+).

4. *κάλλοψ* (ὁ=ὁ στρόφιγξ τῆς λύρας) μόνον ἡ ἐνικ. δοτικὴ *κάλλοπι* (Ὀδ. Φ, 407+).

5. *κώληψ* (ἡ=ἡ κοιλότης ἡ ὄπισθεν τοῦ γόνατος, ἀγκύλη) μόνον ἡ αἰτιατ. *κώληπα* (Ἰλ. Ψ, 726+).

6. *λαῖλαψ* (ἡ=καταιγίς, θύελλα) μόνον *λαίλαπι* (Ἰλ. Λ, 746. Μ, 375. Π, 384. κτλ.) καὶ *λαίλαπα* (Ἰλ. Δ, 278 καὶ Π, 365).

7. *μέροψ* (λαλῶν ἢ θνητὸς) μόνον τὸ *μέροπες* (Ἰλ. Σ, 288+), *μεροπῶν* (πολλάκις) καὶ *μεροπέσσι* (Ἰλ. Β, 285+).

8. *μῆλοψ* (κιτρινωπὸς) μόνον ἡ αἰτ. *μήλοπα* (Ὀδ. Λ, 104+).

9. *νῶροψ* (στιλπνός, ἐπίθ. τοῦ χαλκοῦ) μόνον τὸ *νώροπι* (Ἰλ. Η, 206. Ν, 406. Π, 130) καὶ *νώροπα* (Ἰλ. Β, 578. Λ, 16. Ξ, 383. κτλ.).

10. *οἰνοψ* (οἰνόχρους, ἐπίθετον τοῦ πόντου καὶ τοῦ βοὸς) μόνον τὸ *οἴνοπος* (Ὀδ. Φ, 144+), *οἴνοπι* (Ἰλ. Ψ, 316. Ὀδ. Ε, 132. 221. κτλ.), *οἴνοπα* (Ἰλ. Α, 350. Β, 613. κτλ.) καὶ δυϊκ. *οἴνοπε βόε* (Ἰλ. Ν, 703. Ὀδ. Ν, 32) =*Foίνοπος*, κτλ.

11. *ὄρυξ* (ὄρυξ), μόνον ἡ δοτ. πληθ. *ὀρύγεσσι* (Ἰλ. Θ, 248. Μ, 202. Ὀδ. Β, 153. Ο, 161).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

12. *ὄρπηξ* (ὁ=βλαστός, κλάδος), μόνον αἰτιατ. πληθ. *ὄρπηκας νέους* (Ἰλ. Φ, 38+).

13. *ὄψ* (ἡ Fὄψ=ρωνὴ=λατ. vox), μόνον ἡ γενικ. *ὀπὸς* (Ἰλ. Π, 76. Χ, 451), δοτ. *ὀπὶ* (Ἰλ. Α, 604. Ὀδ. Ε, 61. Κ, 224. κτλ.), αἰτιατ. *ὄπα* (Ἰλ. Β, 182. Δ, 435. Κ, 512. κτλ.).

14. *παραβλώψ* (ἀλλοίθωρος), μόνον *παραβλῶπες* (Ἰλ. Ι, 503+).

15. *σκώψ* (ὁ=εἶδος γλαυκός), μόνον *σκῶπες* (Ὀδ. Ε, 66+).

16. *φλέψ* (ἡ=φλέψ, ἀορτή), μόνον τὸ *φλέβα* (Ἰλ. Ν, 546+).

17. *χέρνιψ* (ἡ=ὕδωρ πρὸς νίψιν), μόνον αἰτιατ. *χέρνιβα* (Ὀδ. Α, 136. Γ, 440. 445. Δ, 52. κτλ.).

18. *ὤψ* (ὀφθαλμός, πρόσωπον), μόνον κατ' αἰτιατ. ἐν τῇ φράσει *«εἰς ὦπα»* (*ἰδέσθαι, ἔοικε*. Ἰλ. Γ, 158. Ι, 373. Ο, 147. Ὀδ. Α, 411. Χ, 405. Ψ, 107).

Ὑστερόκλιτα μετὰ χαρακτῆρος οὐρανισκορώνου

§ 256. Ἐκ τῶν τριτοκλίτων μετὰ χαρακτῆρος οὐρανισκορώνου ἔχουσι τὸ δίχρονον μακρὸν τὰ ἑπόμενα.

1. *κήρυξ* (οὗ ἅπασαι αἱ πτώσεις ὑπάρχουσι πλὴν τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς τοῦ δυϊκοῦ).

2. *φούρυξ* (*φούρυκος*) (φυτόν. Ὀδ. Ζ, 163+) καὶ *φούρυκι* (=πορφύρα. Ἰλ. Δ, 141. Ζ, 219. κτλ.).

3. *φρῦξ* (κύμανσις, ῥιπίασις) καὶ *φρῦκός, φρῦκί, φρῦκα*.

4. *κορυθάϊξ* (ὁ ἀίσσων τὴν κόρυν, κορυθαίολος, οὗ μόνον ἡ δοτ. *κορυθάϊκι*. Ἰλ. Χ, 132+).

5. *πολυᾶϊξ* (=πολὺ ἀίσσων, πολυτάραχος, οὗ μόνον ἡ ὀνομ. καὶ γενικὴ *πολυᾶϊκος*. Ἰλ. Α, 165. Υ, 328. κτλ.).

§ 257. Ἐκ τῶν τριτοκλίτων μετὰ χαρακτῆρος οὐρανισκορώνου ἐλλειπτικὰ εἶναι τὰ ἑπόμενα.

1. *ἐριβῶλαξ* (=ἐρίβωλος, ὁ μεγάλους βώλους ἔχων, εὔφορος) μόνον *ἐριβώλακος* (Ἰλ. Ε, 44. Ν, 793. κτλ.), *ἐριβώλακι* (Ἰλ. Α, 155. Ζ, 315. κτλ.), *ἐριβώλακα* (Ἰλ. Β, 844. Γ, 74. κτλ.).

2. *θώρηξ* (ὁ=Ἀττικ. *θώρᾱξ*), *θώρηκος, θώρηκι* (Ἰλ. Ε, 282+), *θώρηκα, θώρηκες, θωρήκων* (Ἰλ. Ν, 342+), *θώρηκας* (Ἰλ. Β, 544+).

3. *ἴρηξ* (=Ἀττικ. *ἱέρᾱξ*), *ἴρηκος* (Ἰλ. Φ, 494+), *ἴρηκι* (Ἰλ. Ο, 237. Π, 582), *ἴρηκες* (Ὀδ. Ε, 66+), *ἰρήκων* (Ἰλ. Ν, 819+).

4. *κλιμάξ* (κλῖμαξ) μόνον τὴν *κλιμάκα* (Ὀδ. Α, 330. Κ, 558. Λ, 63. Φ, 5).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

5. *καλλιγύναικα* (τὴν=τὴν ἔχουσαν καλὰς γυναῖκας. ἐπίθ. τῆς Ἀχαΐας, Ἑλλάδος καὶ Σπάρτης. Ἰλ. Β, 683. Γ, 75. 258. Ι, 447. Ὀδ. Ν, 412) μόνον ἑνικ. αἰτιατική.

6. *καταῖτυξ* (κόρυς ἄφαλος καὶ ἄλοφος. Ἰλ. Κ, 258+) μόνον ὀνομαστικὴ ἑνική.

7. *λάγναξ* (κιβωτός, κάλπη), μόνον τὴν *λάγναξα* (Ἰλ. Σ, 413. Ω, 795).

8. *μάστιξ* (ἡ=μάστις), μόνον *μάστιγι* (Ἰλ. Ε, 748. Θ, 392. κτλ.), *μάστιγα* (Ἰλ. Ε, 226. 840. Ρ, 479. κτλ.), *μάστιγας* (Ἰλ. Ψ, 362+). Φέρεται δὲ καὶ δοτικ. «*μάστι δ' αἰὲν*» (Ἰλ. Ψ, 500) καὶ αἰτιατ. «*μάστιν βάλεν*» (Ὀδ. Ο, 182), ἀνθ' οὗ γραπτέον ὀρθότερον «*μάστιγ' αἰὲν*» καὶ «*μάστιγ' ἔβαλεν*».

9. *μώνυχες* (οἱ μίαν ὁπλὴν καὶ οὐχὶ δίχηλον ἔχοντες, ἐπίθ. τῶν ἵππων=ὁμώνυχες, ὁμία=μία καὶ ὄνυξ) μόνον ὀνομ. πληθ. καὶ αἰτιατ. *μώνυχας* (πολλάκις).

10. *οἶαξ* (=Ἀττικ. *οἴαξ*) μόνον ἡ δοτ. πληθ. *οἰήκεσσιν* (Ἰλ. Ω, 269+).

11. *ὄμφαξ* (ἄωρος σταφυλὴ) μόνον *ὄμφακες* (Ὀδ. Η. 125+).

12. *πήληξ* (κόρυς) καὶ *πήληκα* (Ἰλ. Θ, 308· Ξ, 498 κτλ.) καὶ *πήληκα* (Ὀδ. Α, 256. Ἰλ. Ν, 527. Η, 797) μόνον.

13. *παῦλαξ* (ἡ=βρύσις) μόνον *παῦλακος* (Ἰλ. Η, 825+).

14. *πόρταξ* (ἡ=δάμαλις) μόνον *πόρτακι* (Ἰλ. Ρ, 4+).

15. *πτὺξ* (πτυχή), μόνον *πτύγι* (Ἰλ. Υ, 22+), *πτύγες* (Ἰλ. Σ, 481), *πτύγας* (Ἰλ. Η, 247. Α, 77. Υ, 269. 270. Ὀδ. Τ, 432).

16. *ῥάθάμιγγες* (αἱ=ῥανίδες. Ἰλ. Α, 536. Υ, 501. Ψ, 502) μόνδν.

17. *σμῶδιξ* (ἡ=μώλωψ. Ἰλ. Β, 267+) καὶ *σμώδιγγες* (Ἰλ. Ψ, 706+).

18. *στὶξ* (ἡ=σειρά, τάξις), μόνον *στιγὸς* (Ἰλ. Η, 173. Υ, 362), *στίγες* (πολλάκ.) καὶ *στίγας* (πολλάκ.).

19. *σὺριγξ* (αὐλὸς καὶ γωνιτός), μόνον *σύριγγος* (Ἰλ. Τ, 387+), *συρίγγων* (Ἰλ. Κ, 13+), *σύριγξι* (Ἰλ. Σ, 526+).

20. *χοῖνιξ* (ἡ=μέτρον σιτηρῶν ἀρκοῦν διὰ μίαν ἡμέραν εἰς ἕνα ἄνθρωπον), μόνον ἡ γεν. *χοίνικος* (Ὀδ. Τ, 28+).

21. *ὦλκα* (τὴν=αὔλακα· Ἰλ. Ν, 707. Ὀδ. Σ, 375) μόνον.

Τριτόκλιτα μετὰ χαρακτῆρος ὀδοντοφώνου

§ 258. Ἐκ τῶν τριτοκλίτων τῶν ἐχόντων χαρακτῆρα δ ἔχουσι τὸ Ι μακρὸν τὰ ἑπόμενα ὀνόματα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1. *ἀψῖ'ς*, ὅπερ μόνον κατὰ δοτ. πληθ. *ἀψῖσι* ('Ιλ. Ε, 487+).

2. *κλη'ῖς* (=κληFίς, λατιν. clavis=κλεὶς), ὅπερ κλίνεται οὕτω, *κληῖδος, κληῖδι, κληῖδα, κληῖδες, κληίδεσσιν* καὶ *κληῖσι(ν)*.

3. *κνημῖ'ς* ('Ιλ. Φ, 592+) καὶ *κνημῖδας* (ἐνίοτε) μόνον.

Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ σύνθετον *εὐκνήμῑδες* (πολλάκ.) καὶ *εὐκνήμῑδας* (πολλάκ.) καὶ τὸ *χαλκοκνήμῑδες* ('Ιλ. Η, 41+).

4. *πλοκαμῖ'ς*, οὗτινος εὕρηται μόνον τὸ σύνθετον *εὐπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ* ('Οδ. Β, 119. Τ, 542).

5. *χειρῖ'ς*, οὗτινος τὸ *χειρῖδας* ('Οδ. Ω, 230+) μόνον.

6. *ψηφῖ'ς*, οὗτινος μόνον τὸ *ψηφῖδες* ('Ιλ. Φ, 260+).

§ 259. Τὸ *ὄρνις* κατ' ὀνομαστ. ἔχει τὸ ι καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ ('Ιλ. Κ, 277. Ψ, 857. 'Οδ. Ε, 51. Ω, 311. 'Ιλ. Μ, 218. Ω, 219), *ὄρνῑθος, ὄρνῑθι* ('Ιλ. Κ, 277+), *ὄρνῑθες, ὀρνίθων* ('Ιλ. Β, 459. Ο, 690), *ὀρνῑ'θεσσιν* ('Ιλ.Ρ, 757. 'Οδ.Χ, 303) καὶ *ὄρνῑσιν* ('Ιλ. Η, 59+), *ὄρνῑθας* ('Ιλ. Β, 764. 'Οδ. Β, 155. 159. Μ, 331).

μέρμις (λεπτὸν σχοινίον), οὗτινος μόνον ἡ δοτικὴ τῇ *μέρμῑθι* ('Οδ. Κ, 23+).

§ 260. Τὸ *ὄρις* (οὐράνιον τόξον) ἔχει τὸ ἀρχικὸν ι μακρόν, εὑρίσκεται δὲ μόνον τὸ *ὄριν* ('Ιλ.Ρ, 547+) καὶ δοτ. πληθ. *ὄρισσιν* ('Ιλ. Λ, 27+. § 249). Ὡς κύριον δὲ κατ' ὀνομαστ., αἰτιατ. *Ἶριν* καὶ κλητ. *Ἶρι*.

§ 261. Τὸ χαρακτῆρα ὀδοντόφωνον ἔχον *ποὺς* (ἁπάντων καθ' ἁπάσας τὰς πτώσεις πλὴν τῆς ὀνομαστ. καὶ αἰτιατ. τοῦ δυϊκοῦ, μετὰ δοτικῆς δὲ πληθ. *πόδεσσι* καὶ *ποσ(σ)ὶ* γίνεται ἐκ θέματος ἰσχυροῦ *ποδ-* καὶ ἀσθενοῦς *ποδ-*.

Ἐν συνθέσει δὲ λέγεται μόνον μετὰ βραχείας λῆγούσης, ὡς

1. *ἀελλόπος* (=θυέλλης πόδας ἔχων, ταχύπους. 'Ιλ. Θ, 409. Ω, 77. 159. μόνον).

2. *ἀρτίπος* (ὁ ἀρτίους πόδας ἔχων. 'Ιλ. Ι, 501. 'Οδ. Θ, 310. μόνον). Πολλὰ δ' ἄλλα ἐκ τοῦ *ποὺς* ἁπαντῶσι μόνον ἐν ταῖς πλαγίαις πτώσεσιν, ὡς

3. *ἀερσίποδες* ('Ιλ. Γ, 237 καὶ Ψ, 475) καὶ *ἀερσιπόδων* ('Ιλ. Σ, 532) μόνον.

4. *ἀκιπόποδες* ('Ιλ. Η, 235+) μόνον.

5. *ἀργίποδας* (ἐπίθ. κυνῶν. 'Ιλ. Ω, 211+) μόνον.

6. *εἰλίποδες* (ἐπίθ. βοῶν ὡς συστρεφόντων τοὺς πόδας ἐν τῷ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ραδίζειν κατ' ἀντίθεσιν τῶν ἀερσιπόδων ἵππων) καὶ δοτ. *εἰλιπόδεσσι* μόνον.

7. *πουλύποδος* (=ὀκτάποδος. Ὀδ. Ε, 432+) μόνον.

8. *ταναύποδα* (*μῆλα* =μακρόποδα, λεπτόποδα πρόβατα Ὀδ. Ι, 464+) μόνον.

9. *χαλκόποδε ἵππω* (Ἰλ. Θ, 41. Ν, 23) μόνον.

10. *ὠκύποδες* (ταχύποδες), *ὠκυπόδων*, *ὠκυπόδεσσιν* (Ἰλ. Β, 383 καὶ Ψ, 304) καὶ *ὠκύποδας* (Ἰλ. Ε,732 καὶ Ὀδ.Ψ, 245) μόνον.

Λέγεται δὲ καὶ *ἑπταπόδης θρῆνυς* (Ἰλ. Ο, 729+) καὶ *Οἰδίπόδαο* (=Οἰδίποδος. Ἰλ. Ψ, 679. Ὀδ. Λ, 270) κατὰ τὴν πρώτην κλίσιν.

§ 262. Τὰ ἑπόμενα τριτόκλιτα μετὰ χαρακτῆρος ὀδοντορώνου εἶναι ἐλλειπτικά.

1) *ἐπηγκενίδεσσι* (Ὀδ. Ε, 253+=ταῖς ἀπὸ πρῴρας εἰς πρύμνην ἐπενεχθείσαις σανίσιν) μόνον.

2. *ἴθματα* (τὰ= βάδισμα. Ἰλ. Ε, 778+) μόνον.

3. *Κλῶθες* (αἱ= μοῖραι. Ὀδ. Η, 197+) μόνον.

4. *μελίγματα* (θύμοῦ=καταπραϋντικά Ὀδ.Κ,247+)μόνον.

5. *μελεδήματα* (=φροντίδες. Ἰλ. Ψ, 62. Ὀδ. Δ, 650. Ο, 8. κτλ.) μόνον.

6. *νέποδες* (αἱ=ἀπόγονοι, τέκνα, πρβλ. λατ. nepotes=ἔκγονοι, βλαστοί. Ὀδ. Δ, 404+) μόνον.

7. *πραπίδες* (=φρένες), οὕτως μόνον τὸ *πραπίδων* (Ἰλ. Ν, 412.Ρ,349.κτλ.) καὶ *πραπίδεσσι* (Ἰλ.Α,608.Σ,380.482.κτλ.).

8. *χαμαιεπάδες* (ἐπὶθ. τῶν συῶν, αἵτινες χαμαὶ κοιμῶνται. Ὀδ. Κ, 243. Ξ, 15) μόνον.

Τριτόκλιτα ὑγρόληκτα

§ 263. Τὰ εἰς *-ὶς -ῖνος* ὑγρόληκτα ἔχουσι τὸ ι μακρόν, ὡς·

1. *ἔρμῖς* (στήριγμα, ποὺς κλίνης), οὕτινος μόνον τὸ *ἐρμῖνα* (Ὀδ. Ψ, 198+) καὶ *ἐρμῖσιν* (Ὀδ. Θ, 278+).

2. *θῖς* (σωρὸς ἄμμου. Ὀδ. Μ, 75+), *θῖνὶ* καὶ *θῖνα* μόνον.

3. *ἶς* (Γίς, λατ. vis, μῦς, δύναμις), *ἶνα* (Ἰλ. Ε,245. κτλ.), *ἶνες* (Ὀδ. Λ, 218+), *ἶνεσιν* (Ἰλ. Ψ, 191+).

4. *ῥῆγμῖς* (κῦμα χέρσῳ ῥηγνύμενον καὶ αὐτὸς ὁ τόπος=Ῥηγμίς), μόνον τὸ *ῥήγμῖνος* (Ἰλ. Υ, 229). *ῥήγμῖνι* (πολλάκ.). *ῥήγμῖνα* (Ὀδ. Μ, 214+).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

5. *ῥῖς* (=*μύτη*=*σφίν-ς*), μόνον τὸ *ῥινός, ῥῖνα, ῥῖνες* (Ἰλ. Ξ, 467+), *ῥινῶν* (Ἰλ. Τ, 39+) καὶ *ῥῖνας* (πολλάκ.).

6. *σταμῖς* (τὸ ξύλον, ἐφ' οὗ ἐπίκεινται αἱ σανίδες τῆς νεώς), μόνον τὸ *στάμῖ'νεσσιν* (ταῖς. Ὀδ. Ε, 252+), ἔνθα τὸ ι συστέλλεται διὰ τὸ μέτρον.

7. *τριγλώχῖς* (ὁ ἔχων τρεῖς ἀκωκὰς οἰστός), μόνον τὸ *τριγλώχῖνι* (Ἰλ. Ε, 393. Λ, 507).

8. *χαλκογλώχῖς* (μελία μετὰ χαλκᾶς αἰχμῆς), μόνον τὸ *χαλκογλώχῖνος* (Ἰλ. Χ, 225+).

9. *ὠδῖς* (πόνος τοκετοῦ), μόνον τὸ *ὠδῖνας* (Ἰλ. Λ, 271+).

§ 264. Τὰ ἑπόμενα μετὰ χαρακτῆρος ὑγροῦ εἶναι ἀνώμαλα περὶ τὴν κλίσιν αὐτῶν.

1. *ἀγκὼν* (ἀγκών, ἀγκάλη), μόνον τὸ *ἀγκῶνος* (Ἰλ.Κ,80. Λ, 252.Π,702.Υ,479.Ὀδ.Ξ,494),*ἀγκῶνι* (Ὀδ.Ξ,485+),*ἀγκῶνα* (Ἰλ. Ε,582+), δοτ. πληθ. *ἀγκάσι* (Ἰλ.Ε,371.Ξ,346.353.Ψ, 711. Ω, 227. Ὀδ. Η, 252), *ἀγκῶνας* (Ἰλ. Ψ, 395+).

ΣΗΜ. Ἀντὶ τοῦ ἀγκάσι ἢ ἀγκάσ' γράφεται ἀγκὰς καὶ νομίζεται ἐπίρρημα (ὅρα § 87)· ἀντὶ δὲ τοῦ «ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην» (Ἰλ. Ψ, 711) γράφε «ἀγκάσι δ' ἀλλήλω λαβέτην» (ὅρα πρόλογ. σελ. ιά).

2. *ἀὴρ* (θηλυκ. παρ' Ὁμήρῳ=*ἀήρ*, σκότος, ὁμίχλη. Ὀδ. Ι, 144. Η, 143. Ἰλ. Ε, 864), *ἠέρος* (Ἰλ. Ξ, 288. Ρ, 645), *ἠέρι* (πολλάκ.), *ἠέρα* (πολλάκ.) ἄνευ ἄλλων.

3. *αἰθὴρ* (θηλυκ. παρ' Ὁμήρῳ=ὁ ὑπὲρ τῶν νεφῶν ἀήρ. Ἰλ.Θ, 552. 554. Η, 300), *αἰθέρος* (ἐνίοτε), *αἰθέρι* (ἐνίοτε), *αἰθέρα* (ἐνίοτε) ἄνευ ἄλλων.

4. *αἰὼν* (ὁ καὶ θηλυκ. ἐν Ἰλ. Χ, 58=ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου), *αἰῶνος* (Ἰλ. Ω, 225. Ὀδ. Ι,523 καὶ θηλυκ. Ἰλ. Χ,58), *αἰῶνα* (Ὀδ. Σ, 204+) ἄνευ ἄλλων.

5. *ἅλς* (ὁ=ἅλας), οὐτινος μόνον γεν. τοῦ *ἁλὸς* (Ἰλ.Ι,214+), αἰτ. *ἅλα* (Ὀδ. Ρ, 455+) καὶ δοτ. πληθ. *ἅλεσσι* (Ὀδ. Λ,123. Ψ, 270). Τοῦ δὲ θηλ. ἡ *ἅλς* (=θάλασσα) μόνον ὑπάρχει γενικ. τῆς *ἁλὸς* (πλειστάκ.), δοτ.*ἁλὶ* (ἐνίοτε), αἰτ. *ἅλα* (πλειστάκ.).

6. *Ἀπόλλων, Ἀπόλλωνος, Ἀπόλλωνι, Ἀπόλλωνα, Ἄπολλον.*

7. *δαὴρ* (ὁ= ἀνδράδελφος, κατ. levir. Ἰλ.Γ, 180+), *δαέρα* (Ἰλ. Ξ, 156+), κλπτ. *δᾶερ* (Ἰλ. Ζ, 344. 355), γεν. πληθ. *δαέρων* (Ἰλ. Ω, 762., ἐν δὲ τῷ Ἰλ. Ω, 769 εἶναι διὰ συνιζήσεως δισύλλαβον).

8. *δάμαρ* (ἡ=σύζυγος. Ἰλ. Ξ, 503. Ὀδ. Δ, 126), *δάμαρτι*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

('Ιλ. Γ, 122+), *δάμαρτα* ('Οδ. Υ, 290. Ω, 124).

9. *εἰνάτεες* (αἱ=σύννυμφοι, λατ. janitrices. 'Ιλ.Χ, 473+), καὶ *εἰνατέρων* ('Ιλ. Ζ, 378. 383. Ω, 769) μόνον.

10. *θηρητὴρ* (=θηρευτής, κυνηγέτης. 'Ιλ. Α, 292.Ο, 581), *θηρητῆρος* ('Ιλ. Φ, 254. 574), *θηρητῆρα* ('Ιλ. Ε, 51. Ω,316), *θηρητήρων* ('Ιλ. Ρ, 726+), *θηρητῆρας* ('Ιλ. Μ, 170+) καὶ κατὰ μεταπλασμὸν *θηρήτορας* ('Ιλ. Ι,544+).

11. *ἶρὼρ* (ὁ=θεῖον αἷμα, αἱματῶδες ὑγρὸν τῶν θεῶν. 'Ιλ. Ε, 340. 416) καὶ αἰτιατ. κατὰ μεταπλασμὸν *ἰρῶ* ('Ιλ. Ε, 416+) ὡς ἐξ ὀνομαστ. *ἰρὼς* (πρβλ. *αἰδώς, ἠώς*).

12. *κυκεὼν* (ὁ=μῖγμα ἐξ οἴνου, τυροῦ καὶ ἀλφίτων), οὐτινος μόνον ἡ κατὰ μεταπλασμὸν αἰτιατ. *κυκεῶ* ('Οδ. Κ, 290. 316) καὶ *κυκειῶ* ('Ιλ. Λ, 624. 641) ὑπάρχει.

13. *κύων* (ὁ, ἐξάκις δὲ θηλυκόν, λατ. canis) κλίνεται ὡς παρ' 'Αττικοῖς,ἀλλ' ἄνευ δυϊκοῦ, μετὰ δοτικ. δὲ πληθ. *κυσὶ(ν)* (ἐνίοτε) καὶ *κύνεσσι(ν)* ('Ιλ. Α, 4. Μ, 41. Ρ, 725. Ψ, 183).

14. *μείς* (ὁ=μήν, λατ. mensis, 'Ιλ.Τ,117+), *μηνὸς* ('Οδ. Ξ, 162. Τ, 307), *μηνὶ* ('Οδ. Ω, 118+), *μῆνα* ('Ιλ. Β, 292. 'Οδ. Μ, 325. Ξ, 244), *μῆνες* ('Οδ. Α, 294. Ξ, 293), *μηνῶν* ('Οδ. Κ, 470.Τ,153.Ω, 142), *μῆνας* ('Ιλ.Ε,387.'Οδ.Ρ,408).

ΣΗΜ. Θέμα μ η ν σ-, μησ-ὸς ἐξ οὗ Αἰολ. μηννός, ἐξ οὗ μηνὸς καὶ μ ε ν σ-, ἐξ οὗ τὸ μ ε ί ς, λατ. mens-is.

15. *πολύαρνι* (τῷ=πολύΓαρνι=πολυθρέμμονι, ἐπίθ. τοῦ Θυέστου. 'Ιλ. Β, 106+). ὅρα § 99.

16. *Ποσειδάων* (=Ποσειδῶν), *Ποσειδάωνος, Ποσειδάωνι, Ποσειδάωνα, Ποσείδαον*.

17. *Σαρπηδὼν* (βασιλεὺς τῶν Λυκίων), *Σαρπηδόνος, Σαρπηδόνι* ('Ιλ. Ε, 629. Η, 649), *Σαρπηδόνα*, κλητ. *Σαρπῆδον* ('Ιλ. Ε, 633+), ἀλλὰ καὶ κατὰ μεταπλασμὸν *Σαρπήδοντος* ('Ιλ. Μ, 379. Τ, 800), *Σαρπήδοντι* ('Ιλ. Μ, 392+).

18. *χείρ* (ἡ=χεὶρ) κλίνεται ὅπως παρ' 'Αττικοῖς, ἀλλὰ στερεῖται γενικῆς καὶ δοτικῆς τοῦ δυϊκοῦ, ἡ δὲ ἑνικὴ δοτικὴ εὑρίσκεται καὶ *χερὶ* ('Ιλ. Θ, 289. Υ, 182. Ω, 101) καὶ ἡ δοτ. πληθ. *χείρεσσι(ν)* (πολλάκ.) καὶ *χείρεσι(ν)* ('Ιλ. Η,704.Μ,382.Υ,468).

19. *χελιδὼν* (ἡ=λατιν. hirundo), μόνον δοτικ. *χελιδόνι* ('Οδ. Φ, 411. Χ, 240).

§ 265. 'Ονόματά τινα εἰς *-ηρ* ἔχουσι τριπλοῦν θέμα, *ἰσχυρόν, μέσον* καὶ *ἀσθενές*. Τοιαῦτα δὲ εἶναι τὸ *πατήρ, μήτηρ, θυγάτηρ*,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

γαστήρ, Δημήτηρ καὶ *ἀνήρ*, ὡς *πατηρ-, πατερ-, πατρ-*, κτλ.

Τοιοῦτον εἶναι καὶ τὸ *ἀστὴρ (ἀστερ-, ἀστρ-, ἄστρ-ον), αἰθὴρ (αἰθερ-, αἰθρ-, αἰθρ-η)*.

Κλίνονται δὲ ταῦτα ὡς ἑξῆς.

Ὀν.	*πᾰ́τηρ*	*μήτηρ*
Γεν.	*πατρὸς* καὶ *πατέρος* (Ὀδ.Λ,501+)	*μητρὸς* καὶ *μητέρος*(ἐνίοτε)
Δοτ.	*πατρὶ* καὶ *πατέρι* (Ἰλ. Ε, 156. Ω, 37. Ὀδ. Γ, 39).	*μητρὶ* καὶ *μητέρι* (ἐνίοτε)
Αἰτ.	*πατέρα*	*μητέρα*
Κλ.	*πάτερ* καὶ ὦ *πατὴρ* (§ 162).	*μῆτερ*
Γεν.	*πατέρων* καὶ *πατρῶν* (Ὀδ.Δ,687. Θ, 245).	
Αἰτ.	*πατέρᾰς*	*μητέρᾰς*
	θῡγᾰ́'τηρ	*ἀνὴρ* (ᾱ)
	θῡ'γᾰτρος καὶ *θῡγᾰτέρος*	*ἀνδρὸς* καὶ *'ᾱνέρος*
	θῡγᾰτρὶ	*ἀνδρὶ* καὶ *'ᾱνέρι*
	θῡγᾰτέρα καὶ *θῡ'γᾰτρα*	*ἄνδρα* καὶ *'ᾱνέρα*
	θῡ'γᾰτερ	*ᾱνερ*
		ἄνδρε καὶ *'ᾱνέρε*
	θῡγᾰτέρες καὶ *θῡ'γᾰτρες*	*ἄνδρες* καὶ *'ᾱνέρες*
	θῡγᾰτρῶν	*ἀνδρῶν*
	θῡγᾰτέρεσσι(ν)	*ἀνδρᾰ́'σιν* καὶ *ἄνδρεσσι(ν)*
	θῡγᾰτέρᾰς καὶ *θῡ'γᾰτρᾰς*	*ἄνδρᾰς* καὶ *'ᾱνέρᾰς*.

γαστήρ, γαστρὸς (Ὀδ. Ο, 343+) καὶ *γαστέρος* (Ὀδ. Ρ, 473+), *γαστρὶ* καὶ *γαστέρι, γαστέρα* καὶ πληθ. *γαστέρες* (Ὀδ. Σ, 44+) μόνον.

Δημήτηρ, Δήμητρος (Ἰλ. Β, 696. Ξ, 326) καὶ *Δημήτερος* (Ἰλ. Ν, 322. Φ, 76) μόνον, τὸ δὲ *Δήμητρι* ἢ *Δημήτερι, Δήμητρα* καὶ *Δημήτερα, Δήμητερ* καὶ *Δημήτηρ* εὑρίσκονται μόνον ἐν τῷ Ὁμηρ. ὕμνῳ εἰς Δήμητρα.

ἀστήρ, ἀστέρι (Ἰλ. Ζ, 401. Ε, 5), *ἀστέρα* (Ἰλ. Δ, 75. Χ, 26), *ἀστρᾰ́'σι* (Ἰλ. Χ, 28. 317) μόνον.

§ 266. Τὸ *ἄρνα* (Ἰλ. Γ, 149. Χ, 310), δυϊκ. *ἄρνε* (Ἰλ. Γ, 246. 103), πληθ. *ἄρνες* (Ἰλ. Θ, 131. Χ, 263. Ὀδ. Δ, 85), *ἀρνῶν* (πολλάκ.), *ἄρν-εσσιν* (Ἰλ. Π, 352+), *ἄρνας* (Ἰλ. Γ, 117. 310. Ὀδ. Ι, 226) γίνεται ἐξ ἀχρήστου ὀνομαστικῆς *ἀρήν* (=Fαρήν. § 99), ὡς ὀνομαστικὴ δὲ εἶναι τὸ *ἀρνειὸς* (=αριός). ὅρα § 99.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 267. Ἐκ τῶν ὑγρολήκτων θεμάτων ἀξιοσημείωτα εἶναι πολυάριθμά τινα οὐδέτερα. Πλὴν τοῦ *ἔαρος* (=Fέσαρος § 99. λατ. ver-is. Ἰλ. Ζ, 148. Ὀδ. Τ, 519 μόνον κατὰ γενικὴν) καὶ τοῦ *πῦρ* (καὶ γεν. *πυρός*, δοτ. *πυρὶ* καὶ ὀνομ. πληθ. *πυρὰ* μόνον), ἄτινα εἶναι εὔχρηστα καὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ, εὑρίσκονται πολλὰ θέματα εἰς -ρ, τινὰ δὲ κατὰ παρασχηματισμὸν γενόμενα θέματα εἰς -ατ (ὡς *ὕδωρ*, *φρέαρ*, *ἧπαρ*).

Τοιαῦτα δὲ εἶναι τὰ ἑπόμενα.

1. *ἄλειαρ* (ἄλευρον), οὗ μόνον τὸ *ἀλείατα* (Ὀδ. Υ, 108+) ὑπάρχει.

2. *ἄλειφαρ* (ἀλοιφή), οὗ μόνον τὸ *ἀλείφατος* καὶ *ἀλείφατι* εὑρηται παρ' Ὁμήρῳ.

3. *ἄλκαρ* (ἄμυνα, ὑπεράσπισις, προπύργιον) ὀνομαστ. καὶ αἰτ. μόνον.

4. *ἄορ* (τὸ ξίφος) καὶ δοτ. *ἄορι* μόνον.

5. *ἐFέλδωρ* (ἐπιθυμία) ὀνομ. καὶ αἰτιατ. μόνον.

6. *εἶδαρ* (ἔδεσμα, φαγητὸν) καὶ πληθ. *εἴδατα* μόνον.

7. *εἶλαρ* (ἔρκος, ὀχύρωμα) μόνον ἐνικ. αἰτιατικήν.

8. *ἕλωρ* (Fέλωρ, ἐκ τοῦ Fελεῖν=λεία) καὶ πληθ. *ἕλωρα* (Ἰλ. Σ, 93+) μόνον. λέγεται δὲ καὶ *ἑλώρια* (Ἰλ. Α, 4+).

9. *ἦμαρ* (*ἤματος* Ὀδ. Κ, 86+), *ἤματι*, *ἤματα* καὶ *ἤμασι*), σπανίως ἡ ἡμέρα. Σύνθετα *ἑξῆμαρ*, *ἐννῆμαρ*, *αὐτῆμαρ*, *ποσσῆμαρ*.

10. *ἧπαρ* (συκώτιον) καὶ *ἥπατι* (Ὀδ. Σ, 83+) μόνον.

11. *ἦτορ* (καρδία, στῆθος) ὡς ὀνομ. καὶ αἰτιατ. μόνον.

12. *θέναρ* (τὸ μεταξὺ τοῦ καρποῦ καὶ τῶν δακτύλων μέρος τῆς χειρός), μόνον ἡ γενικὴ τοῦ *θέναρος* (Ἰλ. Ε. 339+).

13. *κῆρ* (=καρδία, ἀντὶ τοῦ κῆρδ, λατ. cor, cordis) (καὶ *κέαρ* μεταγενέστερον) καὶ δοτ. *κῆρι* καὶ τὸ *κηρόθι*, εἶναι παρασχηματισμὸς ἐκ τοῦ *κραδίη* (=Ἀττικ. *καρδία*). Δὲν πρέπει νὰ συγχέηται πρὸς τὸ θηλυκ. ἡ *κήρ* (=μοῖρα, *κηρός*, *κῆρα*, κτλ.).

14. *κτέαρ* (κτῆμα, περιουσία), οὗ μόνον δοτ. πληθ. εἶναι εὔχρηστος *κτεάτεσσι(ν)*.

15. *νέκταρ* (ὁ θεῖος οἶνος) καὶ γεν. *νέκταρος* (Ὀδ. Ι, 359+) μόνον.

16. *ὄναρ* (ὄνειρον, οὗ ἀντίθετον τὸ *ὕπαρ*), πληθ. *ὀνείρατα*. Παρασχηματισμὸς εἶναι ὁ *ὄνειρος* (§ 235).

17. *ὄρεϊαρ* (ὕφελος, βοήθεια) καὶ *ὀρείατα* (*ὀρείατ'*, *ὀρείαθ'*) μόνον.

18. *οὖθαρ* (μαστός, λατ. über. Ἰλ. Ι, 141. 283) καὶ *οὔθατα* (Ὀδ. Ι, 440) μόνον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

19. *πεῖρᾰρ* (πέρας) καὶ *πείρατα* καὶ δοτ. *πείρασι* ('Οδ. Ι, 284+).

20. *πέλωρ* (τεράστιόν τι πρᾶγμα), πληθ. *πέλωρα* ('Ιλ. Β, 324. 'Οδ. Μ, 219). Λέγεται δὲ καὶ τὸ *πέλωρον*. Ἐνταῦθα καὶ τὸ ἐπίθ. *πελώριος* ἢ *πέλωρος* ἀνήκει.

21. *πῖαρ* (λίπος· οὐδέτερον ἐπίθετον τοῦ *πίων*, *πίειρα*) μόνον ὀνομ. καὶ αἰτιατ.

22. *σπέαρ* (ὀξύγγιον), οὗ μόνον ἡ γενικ. *σπέατος* ('Οδ. Φ, 178. 182) εὑρίσκεται.

23. *τέκμωρ* (τέρμα, ὅριον, τεκμήριον) μόνον ὀνομ. καὶ αἰτιατ.

24. *ἔδωρ* ὡς παρ' Ἀττικοῖς, ἀλλ' ἐλλείπει ὁ δυϊκὸς καὶ ἡ γενικ. πληθυντικὴ παρ' Ὁμήρῳ.

25. *ἔπᾰρ* (πραγματικότης) ὀνομ. καὶ αἰτιατ. μόνον (οὗ ἀντίθετον τὸ *ὄνᾰρ*).

26. *φρέᾰρ* (πηγάδιον), οὗ μόνον τὸ *φρείατα* ('Ιλ. Φ, 197+).

Τριτόκλιτα μετὰ χαρακτῆρος σ

§ 268. Τὰ παρ' Ἀττικοῖς συνηρημένα τριτόκλιτα παρ' Ὁμήρῳ κανονικῶς εἶναι ἀσυναίρετα.

§ 269. Τριτόκλιτα μετὰ χαρακτῆρος σ εἶναι τὰ ἑπόμενα.

α') Οὐδέτερα εἰς -ος

§ 270. Τῶν εἰς -ος οὐδετέρων εἴς τινας περιστάσεις ἡ ἑνικ. γενικὴ εὑρίσκεται συνηρημένη εἰς -ευς, ὡς *θάμβευς* (=θάμβους. 'Οδ. Ω, 394+), *θάρσευς* ('Ιλ. Ρ, 573+), *θέρευς* ('Οδ. Η, 118+), *Ἐρέβευς* ('Ιλ. Θ, 368. 'Οδ. Α, 37), *γένευς* ('Οδ. Ο, 533+).

§ 271. Ἐκ τῶν εἰς -ος οὐδετέρων εὑρίσκεται ἐνίοτε ἡ ἑνικ. δοτικὴ συνηρημένη εἰς -ει μόνον ἐν τῇ ἄρσει πρὸ φωνήεντος, ἀλλὰ δύναται αὕτη νὰ γραφῇ κατ' ἔκθλιψιν τοῦ ι εἰς -ε'.

ΣΗΜ. Εἶναι ὀλίγαι αἱ περιστάσεις, ἐν αἷς εὑρίσκεται ἡ δοτικὴ εἰς -ει πρὸ φωνήεντος, ὡς οὔδει ('Ιλ. Ε, 734. Η, 145. Θ, 385. Λ, 144. Μ, 492. Η, 612. Ρ, 437. 528. Τ, 92. Ψ, 719. Ω, 527), θάρσει ('Ιλ. Ζ, 126), φάει ('Οδ. Φ, 429, τὸ δ' ἐν 'Ιλ. Ρ, 647 φάει εἶναι πρὸ συμφώνου), τείχει ('Ιλ. Ν, 764. Ρ, 404. 558. Χ, 299. Ψ, 81), χήτει ('Οδ. Η, 35), τὸ δὲ πελάγει ('Οδ. Γ, 91+) ὑπάρχει πρὸ συμφώνου, ἔτει ('Οδ. Δ, 82), κάλλει ('Ιλ. Ι, 130. 272. Ψ, 742), νείκει ('Ιλ. Η, 95), σθένει ('Ιλ. Ν, 678. Υ, 361), χείλει ('Ιλ. Μ, 52+).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 272. Τὸ δὲ *δΓέος* (*ρόθος*) καὶ *σπέος* (([1])=σπήλαιον) κλίνονται ὡς ἐξῆς.

δΓέος, γενικ. *δΓέους* μόνον.

σπέος, γενικ. *σπέους*, δοτ. *σπέϊ*, δοτ. πληθ. *σπεέσσι* καὶ *σπέεσσι* μόνον.

ΣΗΜ. Ἀντὶ τούτων φέρονται ἐν τοῖς κειμένοις τοῦ Ὁμήρου οἱ ὅλως ἀνερμήνευτοι τύποι γεν. δ ε ί ϕ ο υ ς (Ἰλ. Κ, 376. Ο, 4., ἔνθα ὅμως ὁ Nauck ἔγραψε δ έ ε ο ς) καὶ σ π ε ί ο υ ς (Ὀδ. Ι, 141. 330. 462. Ε,68. 226. Μ, 93., ἔνθα ὁ Nauck πανταχοῦ ἔγραψε σ π έ ε ο ς) καὶ δοτ. σ π ῆ ϊ (Ἰλ. Σ, 402. Ω, 83. Ὀδ. Β, 20. Μ, 210., ἔνθα ὁ Nauck γράφει σ π έ ϊ), δοτ. πληθ. σ π ή ε σ σ ι (Ὀδ. Ι, 400. Κ, 404. 424. Η, 232., ἔνθα ὁ Nauck γράφει σ π ε έ ε σ σ ι) καὶ σ π έ σ σ ι (Ὀδ.Α,15. 73.Ε,155.Δ,403.Ι,30.114. Ψ, 335., ἔνθα ὁ Nauck γράφει σ π έ ε σ ι).

§ 273. Τὸ παρ' Ἀττικοῖς *ϕῶς* παρ' Ὁμήρῳ εἶναι δισύλλαβον *ϕά'ος* (πρβλ. *ϕαείνω*, *ϕαεινός*), δοτ. *ϕᾷ'ϊ* (Ἰλ. Ρ, 647. Ὀδ. Φ, 429. § 271), πληθ. *ϕά'εα* (=ὀφθαλμοί. Ὀδ. Η, 15. Ρ, 39. Τ, 447).

ΣΗΜ. Ἓξ τινα χωρία ὑπάρχει ϕ ό ω ς (Ἰλ. Β, 49. Ζ, 6. Θ, 282.Λ, 2. 797. Ο, 669. 741. Η,, 39. Τ, 2. Ψ, 226. Ὀδ. Ε, 2. Ψ, 348) καὶ ϕ ό ω σ δ ε (Ἰλ.Β,309.Η,188.Τ,103.118.Ὀδ.Α,222), ἀνθ' ὧν ἀναγνωστέον πανταχοῦ ϕ ά ο ς καὶ ϕ ά ο σ δ ε. Ἀντὶ δὲ τοῦ ἐν Ὀδυσσείᾳ (Τ,64)

νήησαν ξύλα πολλά, ϕ ό ω ς ἔμεν ἠδὲ θέρεσθαι

γραπτέον διὰ μικρᾶς μεταθέσεως ὧδε·

νήησαν ξύλα πόλλ', ἔμεναι ϕ ά ο ς ἠδὲ θέρεσθαι.

§ 274. Τὸ δὲ *ϕῶς* (ὁ ἀνήρ) ἀρσενικὸν κλίνεται τοῦ *ϕωτός*, τῷ *ϕωτί*, τὸν *ϕῶτα*, τὼ *ϕῶτε*, οἱ *ϕῶτες*, τῶν *ϕωτῶν*, τοὺς *ϕῶτας*.

§ 275. Τὰ ἑπόμενα εἰς *-ος* οὐδέτερα εἶναι ἐλλειπτικά.

1. *ἔλεγχος* (ὄνειδος) καὶ τὰ *ἐλέγχεα* μόνον.

2. *ἔντεα* (τὰ=ὅπλα, σκεύη=ἐντεΓα ἐκ τοῦ ἐντύω) καὶ δοτικ. πληθ. *ἔντεσ(σ)ι* μόνον.

3. *ἔρκος* (ϕλαστός. Ἰλ. Ρ, 53. Ὀδ. Ζ, 163) καὶ δοτικὴ *ἕρκεϊ* μόνον.

4. *ἔσθος* (=Γέσθος) μόνον (Ἰλ. Ω, 94+), τὰ δ' ἐλλείποντα ἀναπληροῦνται ὑπὸ τοῦ *(ἑσθής) ἑσθῆτος, ἑσθῆτι, ἑσθῆτα*.

5. *ἔτος* (Γέτος, λατιν. vetus, eris =παλαιός), *ἔτεος*, *ἔτεϊ*, *ἔτεα*, *ἐτέων* (Ἰλ. Λ, 690+) μόνον.

---

(1) Ἀντὶ τοῦ ἐν Ὀδυσσείᾳ (Ε, 191+)

ἕξον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ

γραπτέον ὧδε.

ἕξον δὲ σπέος ἐς γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

6. *ἦδος* (ἡδονή, ὄφελος) μόνον κατ' ὀνομαστικήν.

7. *θύ'ος* (θυμίαμα, θυσία), μόνον γεν. πληθ. *θύέων* ('Οδ. Ο, 261+) καὶ δοτ. *θύέσσι(ν)* ('Ιλ. Ζ, 270. Ι, 499).

8. *κάλλος* (ὡραιότης=κᾶλjος), *κάλλεος* καὶ *κάλλεϊ* (καὶ *κάλλει* § 271) μόνον.

9. *κέρδος* (κέρδος)' καὶ *κέρδεά, κερδέων* ('Οδ. Θ, 164+) καὶ *κέρδεσιν* ('Ιλ. Ψ, 515. 'Οδ. Ν, 299) μόνον.

10. *κλέος* (φήμη, δόξα) μόνον καὶ πληθ. *κλέά* (1) ('Ιλ.Α,189. 520. 'Οδ. Θ, 73)=*κλέFος* (ἐκ τοῦ ἔκλυον=ἤκουσα).

11. *κῦδος* (δόξα, τιμή, εὐδαιμονία) καὶ *κύδεϊ* μόνον.

12. *μέλος* (τοῦ σώματος), μόνον πληθ. *μέλεα, μελέων* καὶ δοτ. *μελέεσσι* ('Οδ. Ν, 432+).

13. *μένος* (ὀργή, δύναμις, ὁρμή, κτλ.), *μένεος, μένεϊ, μένος, μένεα, μενεών* ('Ιλ. Θ,364). *μένεα* (πρβλ. λατ. mens, mentis =νοῦς, βουλή, ψυχή).

14. *μῆδος* (σκέψις, βουλή, ἀπόφασις), μόνον τὸ πληθ. *μήδεα* (πλειστάκ., πρβλ. *μέδων* καὶ λατ. meditor=σκέπτομαι).

15. *μῆκος* (μῆκος) μόνον ('Οδ. Ι, 324. Λ, 312. Υ, 71).

16. *μῆχος* (μέσον, μηχανή, τρόπος) μόνον κατ' ὀνομ.καὶ αἰτ.

17. *νεῖκος* (ἔρις, μάχη), *νείκεος, νείκεϊ* ('Ιλ. Η,95) καὶ *νείκει* μόνον.

18. *νέφος, νέφεϊ, νέφεα, νεφέων, νεφέσσι(ν)* μόνον.

19. *ὄνειδος, ὀνείδεα* καὶ *ὀνείδεσι* ('Ιλ. Γ, 438) μόνον.

20. *ὄρος, ὄρεος, ὄρεϊ* ('Ιλ.Ν,754+), *ὄρεά, ὀρέων* καὶ *ὄρεσσι(ν)* μόνον, λέγεται δὲ καὶ *οὖρος* (=ὄρFος), ἐξ οὗ ὑπάρχει τὸ *οὔρεος, οὔρεϊ* ('Οδ. Λ, 243+), *οὔρεα* καὶ *οὔρεσι(ν)* μόνον.

21. *ὄφελος* μόνον κατ' ὀνομαστικὴν μετὰ τοῦ εἶναι καὶ *γίγνεσθαι* ('Ιλ. Ν, 236. Ρ, 152. Χ, 513).

22. *ὄχος* (=ὄχημα) μόνον πληθ. *ὄχεα, ὀχέων, ὀχέεσσι* ('Ιλ.Ε, 722), *ὄχεσφι(ν), ὄχεα.*

ΣΗΜ. Γίνεται ἐκ τοῦ F ε χ-, λατ. veho (ὄχῶ), F ό χ ο ς, ἀλλὰ παρ' Ὁμήρῳ δὲν διεσώθη τὸ F.

23. *πέλαγος* (πλῆξις κυμάτων [πρβλ. 'Οδ.Α,335], πέλαγος), *πελάγει* ('Οδ.Γ,91+) καὶ δοτ. πληθ. *πελάγεσσι* ('Οδ.Ε,335+) μόνον.

24. *πλῆθος* (πλῆθος) μόνον ἡ δοτ. *πλήθεϊ* ('Ιλ. Ρ, 330. Ψ,

(1) Ἴσως ὀφείλει νὰ γραφῇ «κ λ έ ε»=κ λ έ ε α.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

639), ἀντ' αὐτοῦ δὲ εἶναι τὸ θηλ. ἡ *πληθύ'ς*, *πληθύ'ος* (Ἰλ. Ι, 641+), *πληθυῖ* (Ἰλ. Χ, 458. Ὀδ. Η, 105) καὶ *πληθ'υν* μόνον.

25. *ῥάκος* (ἐσχισμένον τεμάχιον, ῥάκος), *ῥάκεα*, *ῥακέων*, *ῥακέεσσι* (Ὀδ. Τ, 507+) καὶ *ῥάκεσσι* μόνον.

26. *ῥῖγος* (Ῥῖγος, λατ. frigus=κρύος) μόνον (ὡς ὄνομ. Ὀδ. Ε, 472+).

27. *σθένος* (ἰσχύς, δύναμις), *σθένεος*, *σθένεϊ* καὶ *σθένει* (§ 271) μόνον.

28. *σκέλος* (σκέλος) μόνον αἰτιατ. (Ἰλ. Η, 314+).

29. *σπέος* (σπήλαιον) ὅρα § 272.

30. *τέρεα* (σημεῖα ἐν οὐρανῷ, ἀστέρες, λατ. sidera) μόνον (Ἰλ. Σ, 485+).

31. *τρύφος* (θρύμμα, κομμάτιον) μόνον (Ὀδ. Δ, 508+).

32. *φᾶρος* (σινδών, ἔνδυμα, μανδύας), *φάρεϊ* καὶ *φάρεα* μόνον.

33. *χεῖλος* (χείλος τοῦ στόματος, ἄκρα πράγματος), *χείλει* (Ἰλ. Μ, 52+), *χείλεα* καὶ *χείλεσ(σ)ι* μόνον.

34. *χῆτος* (στέρησις, ἔλλειψις), μόνον κατὰ ἑνικ. δοτικ. *χήτεϊ* (Ἰλ. Τ, 324. Ζ, 463) καὶ *χήτει* (πρὸ φωνήεντος. Ὀδ. Η, 35. § 271).

§ 276. Ἐκ τῶν εἰς *-ος* οὐδετέρων ἔχουσι τὸ δίχρονον τῆς παραληγούσης μακρὸν τὸ κῆδος, πῆσος, ῥῆγος, ψῆγος, φᾶρος, φῦκος.

§ 277. Τῶν εἰς *-ος* τὸ *-εα* πολλάκις προφέρεται κατὰ συνίζησιν, ὡς *σάκε_α* (Ἰλ. Δ, 113), *τείχε_α* (Ἰλ. Η, 207., ἔνθα ὅμως ὁ Nauck γράφει *τείχη*). Συνίζησις συμβαίνει καὶ ἐν τῇ πληθ. γενικῇ εἰς *-ε_ων*.

6'). Οὐδέτερα εἰς -ας

§ 278. Οὐδέτερα εἰς *-ας* ὑπάρχουσι παρ' Ὁμήρῳ πολλά. Τούτων τρία ἔχουσιν ἀντὶ τοῦ α τὸ ε.

1. *οὖδας* (ἔδαφος), γενικ. *οὔδεος* (Ἰλ. Μ, 448. Ὀδ. Ι, 242), δοτ. *οὔδεϊ* (Ἰλ. Ψ, 283. Ὀδ. Ι, 459) καὶ *οὔδει* (§ 271).

2. *κῶας* (δέρμα), *κώεα*, *κώεσιν* (Ὀδ. Γ, 38. Υ, 442).

3. *κτέρας* (κτῆμα, περιουσία), *κτέρεα* καὶ *κτερέων* (Ὀδ. Α, 311+).

§ 279. Τὰ ἑπόμενα εἰς *-ας* εὑρίσκονται ἀνωμάλως ἐσχηματισμένα παρ' Ὁμήρῳ.

1. *γέρας* (βραβεῖον) καὶ πληθ. *γέρα* μόνον.

2. *δέμας* (σῶμα, ἐκ τοῦ δέμω ὡς οἶκος ψυχῆς ὄν) μόνον.

3. *δέπας* (ποτήριον), *δέπαϊ* καὶ *δέπα* (Ὀδ. Κ, 316+), πληθ. *δέπᾱ* (Ὀδ. Ο, 466. Τ, 62. Υ, 153), *δεπάων* (Ἰλ. Η, 480+).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

δέπασσιν ('Ιλ. Ο, 86+) καὶ *δεπάεσσιν* (πολλάκ.).

4. *κέρας* (κέρατον, τόξον), τῷ *κέρᾳ* ('Ιλ. Λ, 385+), τὰ *κέρα*, τῶν *κεράων*, τοῖς *κέρᾰσι(ν)* καὶ *κεράεσσι(ν)* ('Ιλ. Ν, 705. 'Οδ. Τ, 563) μόνον.

5. *κνέφας* (σκότος), τοῦ *κνέφαος* ('Οδ. Σ, 369+), τὸ *κνέφας*.

6. *κρέας* (κρέας), πληθ. *κρεᾰ* (καὶ *κρᾰ*), *κρεάων* ('Ιλ. Α, 551. Μ, 300. Ρ, 660. 'Οδ. Α, 141. Δ, 88. Ι, 9. Ξ, 28. 456. Ο, 333. 506. Ρ, 258. 412., ἐν οἷς κακῶς γράφεται *κρειῶν*), *κρέᾰσιν* ('Ιλ. Θ, 162. Μ, 311).

7. *σέβας* (σέβας, αἰδώς) μόνον ὀνομαστ. *σέβας ἔχει με*.

8. *σέλας* (φῶς), *σέλαϊ* ('Ιλ. Ρ, 739+) καὶ *σέλᾳ* ('Οδ. Φ, 246+), *σέλας*.

9. *σκέπας* (σκέπασμα, προφύλαξις) μόνον ὀνομ. καὶ αἰτιατ.

10. *σφέλας* (θρανίον, ὑποπόδιον) μόνον ('Οδ. Σ, 393+) καὶ πληθ. *σφέλᾱ* ('Οδ. Ρ, 231+).

ΣΗΜ. Ἐκ θέματος σFελ, λατ. sella (ἕδρα, κοινῶς σέλλα τὸ ἐφίππιον), γερμαν. Schwelle (ὁ οὐδός, κατώφλιον).

11. *τέρας* (τέρας, σημεῖον, διοσημία), πληθ. *τεράᾰ* ('Οδ. Μ, 394+), *τερᾰ'ων* ('Ιλ. Μ, 229+), *τερᾰ'εσσι*.

§ 280. Μόνον τὸ *κρεᾰ́* καὶ *γέρᾰ* ἔχουσι τὸ α βραχύ, ὡς φαίνεται καὶ ἐκ τῆς ἐκθλίψεως, *ὡς κρέ' ὑπέρτερα* ('Οδ. Γ, 65. 470. Υ, 279), *κρέ' ἔδων* ('Οδ. Ι, 297) (1).

γ') *Ὀνόματα εἰς -ως*

§ 281. Παρ' *Ὁμήρῳ* θέμα εἰς *-οσ* ἔχει τὸ *χρώς* (κρέας, δέρμα), *ἱδρώς* (=ἱδρώς), *ἠώς* (=ἕως, =αὐγή), *αἰδώς* (αἰδώς), ἄτινα κλίνονται ἄνευ συναιρέσεως.

1. *χρώς* (ὁ), *χροός*, *χροΐ*, *χροᾰ́* (=χρο(σ)ός, κτλ.).
2. *ἱδρώς*, —, *ἱδρῶϊ*, *ἱδρῶᾰ* (=ἱδρό(σ)-ι, κτλ.).
3. *ἠώς*, *ἠόος*, *ἠόϊ*, *ἠόᾰ* (=ἠό(σ)-ος, κτλ.).
4. *αἰδώς*, *αἰδόος*, *αἰδόϊ*, *αἰδόα* (=αἰδό(σ)ος, κτλ.).

ΣΗΜ. 1. Τοῦ *αἰδώς* καὶ *ἠώς* εὑρίσκονται πλημμελῶς καὶ συνηρημένοι τύποι, ὡς *αἰδοῦς* ('Οδ. Υ, 171. Γ, 14. Θ, 480), *ἠοῦς* ('Ιλ. Θ, 470. 508. 525. 'Οδ. Δ, 188. Μ, 3. Ν, 94), αἰτ. *ἠῶ* ('Ιλ. Μ, 239.

(1) Τὸ *δέπᾱ*, *κέρᾱ* καὶ *σφέλᾱ* ἔχουσι τὸ α μακρόν, ὅπερ ὅμως γίνεται βραχύ, διότι ἕπεται φωνῆεν (§ 32). Ἀντὶ δὲ τοῦ «*κρέατ' ὤπτων*» ('Οδ. Γ, 33) ἢ «*κρέᾱ ὤπτων*» γραπτέον «*κρεᾰ́ τ' ὤπτων*». Ἴσως δέ, ἀντὶ τοῦ *δέπᾱ*, *κέρᾱ*, *σφέλᾱ* γραπτέον *δέπᾰ'*, *κέρᾰ'*, *σφέλᾰ'* μετ' ἐκθλίψεως.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ι, 240. 658. Λ, 722. Ο, 255. Ὀδ. Β, 434. Ι, 26. 151. 306. 436. Λ, 374. Μ, 7. Ν, 240. Π, 368. Τ, 50. 342. Ρ, 497. Σ, 317. Τ, 342. Ψ, 246). Πλημμελεῖς εἶναι καὶ οἱ τύποι τῆς δοτικ. ἑ δ ρ ῷ (Ἰλ. Ρ, 385. 745) καὶ αἰτιατ. ἑ δ ρ ῶ (Ἰλ. Λ, 620. Φ, 561. Χ, 2. Κ, 572. 574).

ΣΗΜ. 2. Ἐκ τοῦ χ ρ ὼ ς ὑπάρχει καὶ γενικὴ χ ρ ω τ ὸ ς (Ἰλ. Κ, 575+) καὶ αἰτιατ. χ ρ ῶ τ' (Ὀδ. Σ, 172 καὶ 179). Οὕτως ὕστερον ἔγινε καὶ παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον ἑ δ ρ ῶ τ ο ς κτλ. καὶ ἐκ τοῦ φ ά ο ς, φ ῶ ς, φ ω τ ό ς, κτλ.

δ'.) Ὀνόματα εἰς -ης

§ 282. Τριτόκλιτα μετὰ χαρακτῆρος σ εἶναι καὶ τὰ εἰς -ης οὐσιαστικὰ καὶ ἐπίθετα, ἅτινα παρ' Ὁμήρῳ εἶναι ἀσυναίρετα.

§ 283. Τὰ εἰς -κλέης κύρια (=Ἀττικ. εἰς -κλῆς) κλίνονται παρ' Ὁμήρῳ οὕτω·

Ἡρακλέεος (Ἰλ. Ξ, 266. Ο, 25. Σ, 117. Υ, 145). *Ἡρακλέει* (Ὀδ. Θ, 224+). *Ἡρακλέα* (Ἰλ. Ξ, 324. Ὀδ. Λ, 266. Φ, 26).

ΣΗΜ. Ἐν τοῖς ἀνωτέρω χωρίοις πλημμελῶς γράφεται Η ρ α κ λ ῆ ο ς, Η ρ α κ λ ῆ ϊ, Η ρ α κ λ ῆ α. Μόνον ἐν ἑνὶ χωρίῳ ὑπάρχει ὀνομαστική τις Ὀ ϊ κ λ ε ί η ς (ἢ Ὀϊκλῆς. Ὀδ. Ο, 244+). Κλητικὴ ὑπάρχει εἰς τὸ Π ά τ ρ ο κ λ ο ς, ὅπερ σχηματιζόμενον εἰς -κ λ έ ης (ὅρα § 235) ἔχει αὐτὴν ὡ Π α τ ρ ό κ λ ε ε ς.

§ 284. Τὸ *Ἄρης* παρ' Ὁμήρῳ κλίνεται ὧδε· γενικ. τοῦ *Ἄρηος*, δοτ. τῷ *Ἀρηΐ* ἢ *Ἄρεϊ*, αἰτ. τὸν *Ἄρηα*, κλητ. ὦ *Ἄρες* καὶ *Ἄρες*, ὡς Ἰλ. Ε, 31. 455 :

Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα.

Τὸ *Ἄρης* ἐν μὲν τῇ θέσει ἔχει τὸ α μακρόν, ἐν δὲ τῇ ἄρσει βραχὺ (Ἰλ. Γ, 128. Ε, 31. 455) § 43.

Εἰς τρία χωρία (Ἰλ. Δ, 441. Τ, 47 καὶ Ὀδ. Θ, 267) ὑπάρχει γενικὴ *Ἄρεος*.

ΣΗΜ. Τὸ θέμα εἶναι Α ρ η σ-, Α ρ ε σ- καὶ Α ρ ε F-, ἐκ τούτου δὲ ἐν τῇ Αἰολικῇ διαλέκτῳ τὸ *Ἄρευς*, *Ἄρευος*, *Ἄρευϊ*, *Ἄρευα* καὶ τὸ ὕστερον *Ἄρε F ος*, *Ἄρε F ι*.

§ 285. Τὰ ἐπίθετα εἰς -ης δὲν συναιροῦνται παρ' Ὁμήρῳ, ὡς *ἀκλεέες* (Ἰλ. Μ, 318., ἔνθα κακῶς γράφεται *ἀκλειῆς*), *νεοτευγέες* (Ἰλ. Ε, 194), κτλ.

Ἀνωμάλως εὑρίσκεται τὸ *πρωτοπαγεῖς* (Ἰλ. Ε, 194), *πρωτοπαγῆ* (Ἰλ. Ω, 267), *ἐπιδευεῖς* (Ἰλ. Ν, 622 καὶ Ι, 225., ὅπερ διορθοῦται εἰς τὸ «ἐπίδευσις» δηλ. ἐστὶ ἢ εἰς τὸ «ἐπιδεύῃ» ἢ «ἐπιδεύει»), *πρηνεῖς* (Ἰλ. Λ, 179), *ζαγρηεῖς* (Ἰλ. Ν, 684), *ζαγρηῶν*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

(Ἰλ. Ε, 525), *χειρὶ καταπρηνεῖ* (Ἰλ. Η, 792), *χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ* (Ἰλ. Φ, 262+). Ὁμοίως καὶ τὰ ἐπιρρήματα *ἀκλειῶς* (Ἰλ. Χ, 304. Ὀδ. Α,241.Ξ, 371), *ἐϋκλειῶς* (Ἰλ. Χ 110), ἀνθ' ὧν γραπτέον «*ἀκλεέως*» καὶ «*ἐϋκλεέως*».

Ἄξιον μνείας εἶναι τὸ *νηλὴς* (νηλὴς Ἰλ. Ι, 632+), δοτικ. *νηλεῖ* (Ἰλ. Γ, 292. Δ, 348, κτλ.), αἰτ. *νηλέα* (Ἰλ. Τ,229+). Οὕτω καὶ *ὑπερφίαλέα* (Ἰλ. Ρ, 330+).

Ἀντὶ τοῦ *ἀκλέα* καὶ *δυσκλέα* ἀναγνωστέον μετ' ἐκθλίψεως *ἀκλεε'* (=ἀκλεέα. Ὀδ. Δ,728) καὶ *δυσκλεε'* (=δυσκλεέα. Ἰλ.Β, 115. Ι, 22).

Μοναδικὰ εἶναι τὸ *ἀχραῒ* (*ἀχραία*? Ὀδ.Β,424+), *αἰνοπαθῆ* (Ὀδ. Σ, 201+).

ΣΗΜ. Τὸ ἐναργεῖς (Ἰλ. Υ, 131. Ὀδ. Η, 201. Π, 161) γραπτέον «ἐναργὲς» μετ' ἐπιρρ. σημασίας=ἐναργῶς.

§ 286. Τὸ *δυσαὴν* (Ὀδ. Ν,99) ἐξ ὀνομαστικῆς *δυσαὴς* ἔγινε κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸ *βασιλῆν*.

ΣΗΜ. Ἀντὶ τοῦ ὅλως ἀνερμηνεύτου τύπου «ἐϋκλεῖας» γραπτέον «ἐϋκλεέας» (Ἰλ. Κ, 284. Ὀδ. Φ, 331).

§ 287. Τὰ ἑπόμενα δύο ἐπίθετα εἰς *-ης* εὑρίσκονται μόνον κατὰ πληθυντικόν.

1. *θαμέες* (συχνοί, πυκνοί), *θαμέσι* (Ὀδ. Ε, 252+), *θαμέας* (Ὀδ. Ξ, 13+) μόνον.

2. *ὁμηγερέες* (ὁμοῦ συνηθροισμένοι) καὶ *ὁμηγερέεσσι* (Ἰλ. Ο, 84+) μόνον.

ε) Συγκριτικὰ εἰς -ων

§ 288. Τὰ εἰς *-ων* συγκριτικὰ ἐπίθετα σχηματίζουσι σπανίως καὶ τύπους ἐκ χαρακτῆρος σ εἰς τὰς πτώσεις τὰς ληγούσας εἰς-*ονα*, *-ονες* καὶ *-ονας*.

ἀρείονα καὶ *ἀρείω* (Ἰλ. Κ, 237. Ὀδ. Γ, 250 =ἀρείο(σ)α), *ἀρείονς* (=ἀρείο(σ)ες. Ἰλ. Η, 557. Ὀδ. Β, 277. Ι, 48).

ΣΗΜ. Τὸ ἐν τοῖς τοιούτοις σ ἀναλογεῖ πρὸς τὸ r τῆς Λατινικῆς, ὡς meliores, majores, κτλ.

Τριτόκλιτα μετὰ χαρακτῆρος F

α) Ὀνόματα εἰς -ευς.

§ 289. Τὸ ἀρχικὸν θέμα τῶν εἰς *-ευς* ἦτο *ηF-*, παρ' Ὁμήρῳ δὲ ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσι διέμεινε τὸ η, τὸ δὲ F δὲν προφέρεται.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὀνομ.	*βασιλεὺς* (Ἰλ. Α, 80).	*βασιλῆες* (Ὀδ. Α, 394).
Γεν.	*βασιλῆος* (Ἰλ. Α, 410).	*βασιλήων* (Ἰλ. Α, 176).
Δοτ.	*βασιλῆϊ* (Ἰλ. Α, 9).	*βασιλεῦσιν* (Ἰλ. Β, 214).
Αἰτ.	*βασιλῆα* (Ἰλ. Α, 334).	*βασιλῆας* (Ἰλ. Β, 250).
Κλητ.	*βασιλεῦ* (Ἰλ. Α, 74).	

ΣΗΜ. Ὁ τύπος εἰς -ευς ἔγινεν ἐκ τοῦ ἀρχαιοτέρου εἰς -ηυς, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ ὡρικὸς εἰς -ης, Φύλης, Ὄρφης, Τύδης καὶ τὰ Λατινικὰ Ulixēs, Achillēs, Persēs. Οὕτω καὶ ἐκ τοῦ (Ζηὺς) Ζεὺς ἔγινεν ἡ αἰτιατ. Ζῆν ὡς ἐξ ὀνομαστικῆς (Ζής).

ΣΗΜ. 2. Ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ ἀντὶ τοῦ βασιλῆος, βασιλῆα, βασιλῆας ἔγινε διὰ μεταθέσεως τῆς ποσότητος τῶν φωνηέντων βασιλέως, βασιλέα, βασιλέας. Ἐν τῇ νέᾳ Ἰωνικῇ ἀντὶ τοῦ Η ὑπάρχει Ε, ὡς βασιλέος.

§ 290. Ἁρ' Ὁμήρῳ εἰς -ενς, *ένος* σχηματίζονται μόνον κύρια ὀνόματα, ὡς

Ἀτρεύς, Ἀτρέος (Ἰλ. Β, 33. κτλ.), *Ἀτρεΐ* (Ἰλ Β, 105+).

Τυδεύς, Τυδέος (Ἰλ. Β, 406. κτλ.), *Τυδεΐ* (Ἰλ. Δ, 372. Κ, 285), *Τυδέϊ* (Ἰλ. Ζ, 222+).

Ὀδυσ(σ)εύς, Ὀδυσσέος (Ἰλ. Δ, 491+), *Ὀδυσσέα* (Ὀδ. Ρ, 301).

Τυφωεύς, Τυφωέος (Ἰλ. Β, 783+), *Τυφωεῖ* (Ἰλ. Γ, 782+).

Οὕτω καὶ *Ἀμαρυγκέα* (Ἰλ. Ψ, 630+), *Θησέα* (Ἰλ. Α, 265. Ὀδ. Α, 631), *Ἰφέα* (Ἰλ. Π, 417+), *Καινέα* (Ἰλ. Α, 264+), *Πηλέος* (Ἰλ. Π, 203. Σ, 18. Υ, 2. Φ, 139. Χ, 8. 250. Ὀδ. Ω, 36), κτλ. Ἐκ δὲ τῶν προσηγορικῶν εἶναι μόνον τὸ *τοκέων* (Ἰλ. Ο, 660. Φ, 587).

ΣΗΜ. Ἀντὶ τῆς πλημμελῶς ἐχούσης γενικῆς «ἀμφοτέρας, Ὀδυσεῦς δὲ λαβών» (Ὀδ. Ω, 398) γραπτέον «ἄμφω, Ὀδυσσῆος δὲ λαβών». Εἰς τρία διεφθαρμένα χωρία ἀντὶ τῆς αἰτιατικ. εἰς -ῆ ὀφείλει νὰ γραφῇ «Τυδῆ' ἔστειλαν» (Ἰλ. Δ, 384), «Μηκιστῆα δὲ» (Ἰλ. Ο, 439), «ἀλλ' Ὀδυσσῆα ποθεῦσα» (Ὀδ. Τ, 136). Ἐν Ἰλιάδι (Ψ, 792) φέρεται ἡ δοτικὴ Ἀχιλλεΐ, ἀλλ' ὁ στίχος (1) εἶναι ὕποπτος καὶ δι' ἄλλην αἰτίαν (ὅρα ἐριδαίνω § 519, 17). Ἐν Ὀδυσσείᾳ (Ε, 398. Ν, 35) ἀντὶ τοῦ Ὀδυσεΐ ἀναγνωστέον κατ' ἔκθλιψιν Ὀδυσῆϊ (=Ὀδυσῆϊ), ἴσως δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ Πηλέϊ (Ἰλ. Ω, 61) πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ «Πηλῆϊ» (=Πηλῆϊ).

§ 291. Ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς -εσσιν εἶναι μόνον ἐν τῷ *ἀριστήεσσιν* (Ἰλ. Α, 227. Ε, 206. Η, 184. Ι, 334 421. Ὀδ.

(1) Ἀντὶ τῆς κοινῶς φερομένης γραφῆς ἴσως ὀφείλει νὰ ἀναγνωσθῇ ὁ στίχος κατ' εἰκασίαν Nauck ὧδε:

πρός μιν ἐρίζεσθαι ἄλλοισί γε πλὴν Ἀχιλῆϊ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ω, 85) ἐξ ἀχρήστου ὀνομαστικῆς *ἀρατεύς* (ὅρα § 248, 6).

§ 292. Ἐκ τῶν οὐσιαστικῶν εἰς *-ευς* παράγονται

1) κτητικὰ ἐπίθετα εἰς *-ήιος*, *βασιλήιος*, *Ὀδυσήιος*, *Πηλήιος*.

2) ἀρσενικὰ πατρωνυμικὰ εἰς *-είων* καὶ *-είδης* ἢ *-ιάδης*, ὡς *Πηλείων*, *Πηλείδης*, *Πηλιάδης*.

3) θηλυκὰ πατρωνυμικὰ εἰς *-ηίς*, ὡς *Βρισηΐς*.

§ 293. Τὸ κύριον *Ἀντιφάτης*, *Ἀντιφάτᾱο* (Ὀδ. Κ, 105), *Ἀντιφάτην*, ἔχει καὶ αἰτιατ. κατὰ μεταπλασμὸν *Ἀντιφατῆα* (Ὀδ. Κ, 114+).

Τὰ δὲ ἑπόμενα εἰς *-ευς* εἶναι ἀνώμαλα.

1. *δουρικλυτός* (καλαμών), μόνον ἡ αἰτ. *δουρικλυτὴν* (Ἰλ. Σ, 576+).

2. *Ζεὺς κλίνεται παρ' Ὁμήρῳ ὡς καὶ παρ' Ἀττικοῖς*, εὑρίσκεται ὅμως καὶ γενικὴ *Ζηνός*, δοτικὴ *Ζηνί* καὶ αἰτιατικὴ *Ζῆν* (Ἰλ. Θ, 206. Ξ, 265. Ω, 331) ἢ *Ζῆνα* (Ἰλ. Ξ, 157 καὶ Ὀδ. Ω, 472), εἴς τινα δὲ χωρία (Ἰλ. Ε, 756. Θ, 22. Ρ, 339. Ψ, 43 καὶ Ὀδ. Υ, 339) εἶναι ἀμφίβολον ἂν *Ζῆν* ἢ *Ζῆν'* δέον νὰ ἀναγνωσθῇ [1].

3. *ἠπεροπεύς* (ἀπατεών), μόνον ἡ αἰτ. *ἠπεροπῆα* (Ὀδ. Λ, 364+).

4. *ἱερεύς* (ἱερεύς) καὶ *ἶρεύς*, *ἱερῆα*, *ἱερῆες*, *ἱερῆας* μόνον.

5. *ῥομεύς* (βοσκὸς) καὶ *ῥομῆες* καὶ *ῥομῆας* μόνον.

6. *οἰκεύς* (οἰκεῖος, οἰκέτης), *οἰκῆι*, *οἰκῆες* (Ὀδ. Ρ, 533+), *οἰκήων* καὶ *οἰκῆας* μόνον.

7. *οὐρεύς* (ὑμήνιος), μόνον *οὐρῆες* (Ἰλ. Ψ, 115+), *οὐρήων* (Ἰλ. Κ, 84+), *οὐρεῦσι* (Ἰλ. Ω, 716+), *οὐρῆας* (Ἰλ. Λ, 50. Ψ, 111).

8. *ὀρεύς* (ὑμάς, πόρπη, σύρτης), *ὀρῆα*, *ὀρῆες*, *ὀρῆας* μόνον.

9. *πομπεύς* (πομπός, ἀκόλουθος), μόνον τὸ *πομπῆες* καὶ *πομπῆας* (Ὀδ. Υ, 364+).

10. *πορθμεύς* (πορθμεύς), μόνον τὸ *πορθμῆες* (Ὀδ. Υ, 187+).

11. *τοκεύς* (γονεύς), μόνον τὸ δυικ. *τοκῆε* (Ὀδ. Θ, 312+), πληθ. *τοκῆες*, *τοκήων*, *τοκεῦσι(ν)*, *τοκῆας*.

6') Ὀνόματα εἰς -ους καὶ -ως.

§ 294. Χαρακτῆρα F ἔχουσι καὶ τὸ *βοῦς* (λατ. bos, bovis), *γρῆυς* (= Ἀττικ. *γραῦς*), *νηῦς* (= Ἀττικ. *ναῦς*, λατ. navis), ἄτινα κλίνονται ὡς ἑξῆς.

---

(1) Ὁ Nauck γράφει κατ' ἔκθλιψιν *Ζῆν'*.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1. *βοῦς, βοός, βοῦν, βόε* (Ἰλ. Ν. 703. Ὀδ. Ν. 32), *βόες*, δοτ. πληθ. *βουσί(ν)* καὶ *βόεσσι(ν)*, αἰτ. *βόας* καὶ *βοῦς*.

ΣΗΜ. Φέρεται καὶ αἰτιατ. *βῶν ἀζαλέην* (Ἰλ. Η, 238), ὅπερ γραπτέον *βοῦν ἀζαλέην*, εἶναι δὲ σφάλμα τῶν τὴν ἀρχαίαν γραφὴν ΒΟΝ κακῶς μεταχαρακτηρισάντων.

2. *γρῆυς* καὶ *γρηῦς* (Ὀδ. Τ, 346. Ω,388), δοτ. *γρηΐ*, κλητ. *γρηῦ* (Ὀδ. Χ, 484. 395) καὶ *γρηῖ* (Ὀδ. Τ, 383. 411). Ἡ αἰτιατικὴ ἐλλείπει, ἀντὶ δὲ τῆς γενικῆς εἶναι ἡ γεν. *γραός* (Ὀδ. Α, 438+).

ΣΗΜ. Ἀντὶ τοῦ γρῆυς καὶ γρῆυ γράφεται ὑπό τινων γρηύς, γρηύ.

3. *νηῦς*, γεν. *νηός* καὶ ἐνίοτε *νεός*, δοτ. *νηΐ*, αἰτ. *νῆα*, ὀργαν. *ναῦφι(ν)*, πληθ. *νῆες* καὶ ἐνίοτε *νέες*, γενικ. *νηῶν* καὶ *νεῶν*, δοτ. *νήεσσι(ν)* καὶ ἐνίοτε *νέεσσι(ν)* καὶ πλειστάκις *νηυσί(ν)*, αἰτιατικὴ *νῆας* καὶ ἐνίοτε *νέας*.

Δὲν πρέπει νὰ συγχέηται ἡ γενικὴ *νηὸς* πρὸς τὸ *ὁ νηὸς* (=Ἀττικῶς *νεώς*, *ναός*).

Ἀντὶ τοῦ «*νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων*» (Ὀδ. Ι, 283) γραπτέον «*νῆ' ἐμὴν κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων*».

Ἐν τῇ παραγωγῇ ὑπάρχει ἡ διφθογγος *αυ*, *ναύτης*, ὡς καὶ ἐν τῇ ὀργανικῇ πτώσει *ναῦφι(ν)*. Τὸ κτητικὸν ἐπίθετον εἶναι *νήϊος* (=ναυτικός).

γ') Ὀνόματα εἰς -υς καὶ υ.

§ 295. Θέμα μετὰ χαρακτῆρος F ἔχουσι καὶ τὰ εἰς -υς καὶ -υ οὐσιαστικὰ καὶ τὰ εἰς -υς καὶ -υ ἐπίθετα.

§ 296. Τὰ εἰς -υς οὐσιαστικὰ σχηματίζουσι τὴν αἰτιατικὴν πληθυντικὴν εἰς -ῦς, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ, σπανίως δὲ εἰς -ύας, τὴν δὲ ἑνικ. δοτικὴν πάντοτε συναιροῦσιν εἰς *υι*, ὡς *ὀργηστύς*, δοτ. *ὀργηστυῖ* (Ὀδ. Θ, 253. Ρ, 605). Ἐξαιρεῖται μόνον τὸ *δρῦς* (Ἰλ. Σ,558+) καὶ *σῦς* (Ἰλ.Δ,253.Λ,293.Ρ,281).

§ 297. Οὕτω κλίνονται καὶ τινα θηλυκὰ ῥηματικὰ εἰς -τύς, τὴν διάθεσιν τοῦ ῥήματος σημαίνοντα, ὡς *ἀγορητύς*, *ἀκοντιστύς*, *ἀλαωτύς*, *βοητύς*, *βρωτύς*, *γραπτύς*, *ἑδητύς*, *ἑλετύς*, *ἐπητύς*, *κιθαριστύς*, *κλιτύς*, *μνηστύς*, *ὀαριστύς*, *ὀρχηστύς*, *ὀτρυντύς*, *ὑστακτὺς* καὶ *ταντστύς*.

ΣΗΜ. Ἡ κατάληξις αὕτη ἐν ὑστέροις χρόνοις δὲν εὑρίσκεται. Ἐξαιρεῖται τὸ κλιτύς, ὅπερ =τόπος κατωφερής, τὰ πλάγια ὄρους, λάφος, λατ. clivus.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 298. Τὰ ἑπόμενα οὐσιαστικὰ εἶναι ἐλλειπτικά.

1. *γῆρυς* (φωνή, κραυγή) μόνον ὀνομ. (Ἰλ. Δ, 437+).

2. *θρῆνυς* (θρανίον, ὑποπόδιον), δοτ. *θρήνυι* (δισύλλαβον. Ὀδ. Ρ, 504+) καὶ αἰτ. *θρῆνυν* μόνον.

3. *λῖς* (βόρβορος), μόνον γεν. *τῆς λῖνος* (Ἰλ. Φ, 318+).

4. *ἰξὶς* (λαγών), μόνον ἡ δοτ. *ἰξιῖ* (Ὀδ. Ε, 231. Κ, 544).

5. *ἰχθῦς* (ἰχθύς), *ἰχθῦν* (Ἰλ. Π, 407+), πληθ. *ἰχθῦες*, δοτ. *ἰχθύ(σ)σι(ν)*, *ἰχθύας* (Ὀδ. Χ, 384+) καὶ *ἰχθῦς*.

6. *κῖκυς* (δύναμις) μόνον (Ὀδ. Λ, 393+).

7. *κλῖτῦς* (§ 297) μόνον *τὴν κλῖτῦν* (Ὀδ. Ε, 470+) καὶ *τὰς κλῖτῦς* (Ἰλ. Π, 390+).

8. *νέκῦς* (νεκρός), *νέκῦος*, *νέκυϊ* (δισύλλαβον. Ἰλ. Π, 526. 565. Ω, 108), *νέκῦν*, *νέκῦες* (Ἰλ. Φ, 302+), *νεκύων*, *νεκύεσσ(ι)* καὶ *νέκυσσιν* (Ὀδ. Χ, 401. Ψ, 45), *νέκῦας* καὶ *νέκῦς* (Ὀδ. Ω, 416+) μόνον.

9. *στάχυς* (ὁ στάχυς), μόνον δοτ. πληθ. *στάχύεσσιν* (Ἰλ. Ψ, 598+).

§ 299. Τὸ *ἄστυ* (=Γάστυ) κλίνεται παρ' Ὁμήρῳ *ἄστεος*, *ἄστεϊ* (Ὀδ. Θ, 525+) καὶ αἰτ. πληθ. *ἄστεα* μόνον.

Τὸ δὲ *μέθυ* (ποτὸν ἡδὺ καὶ μεθυστικόν, οἶνος) μόνον ὡς ὀνομ. καὶ αἰτιατ. παρ' Ὁμήρῳ εἶναι.

Τὸ δὲ *πῶϋ* (πρόβατον) καὶ ὀνομ. πληθ. *πώεα* καὶ δοτικ. πληθ. *πώεσι* (Ὀδ. Δ, 413+) μόνον.

Τὸ δὲ *μῶλυ* (φυτὸν μυθῶδες) μόνον κατ' αἰτ. (Ὀδ. Κ, 395+).

§ 300. Τὰ θέματα τοῦ *γόνυ* καὶ *δόρυ* εἶναι *γονF(ατ)* καὶ *δορF(ατ)*. Εἰς τὰς ἄλλας πτώσεις πλὴν τῆς ἑνικῆς ὀνομαστικῆς τὸ ο ἐκτείνεται εἰς *ου* ἀναπληρωτικῶς διὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ F. Κλίνονται δὲ οὕτω.

1. *γόνυ*, γεν. *γουνὸς* καὶ σπανίως *γούνᾰτος* (Ἰλ. Φ, 571+), πληθ. *γοῦνα* καὶ *γούνατα*, γεν. *γούνων*, δοτ. *γούνεσσ(ι)* (σπανίως. Ἰλ. Ι, 488. Ρ, 451. 569) καὶ συνήθως *γούνασ(ι)*.

2. *δόρυ*, γεν. *δουρὸς* καὶ σπανίως *δούρᾰτος* (Ἰλ. Λ, 357+), δοτ. *δουρὶ* καὶ σπανίως *δούρᾰτι* (Ἰλ. Ν, 77. Ὀδ. Ε, 371), δυικ. *δοῦρε*, πληθ. *δοῦρα* καὶ *δούρατα*, γεν. *δούρων* (Ἰλ. Χ, 243. Ὀδ. Ρ, 384), δοτ. *δούρεσσι* (Ἰλ. Μ, 303. Ὀδ. Θ, 528) καὶ σπανίως *δούρᾰσιν* (Ἰλ. Φ, 162+).

Τὸ *ου* ὑπάρχει καὶ εἰς τὰ παράγωγα, ὡς *γουνάζομαι* καὶ *γουνοῦμαι* (=ἱκετεύω τινὰ ἁπτόμενος τῶν γονάτων αὐτοῦ) καὶ σύν-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

θετα *δουροδόκη* (=δορατοθήκη. Ὀδ. Α, 128+), *δουρ-ηνεκής* (ὁ ῥθάνων μέχρι ἀκοντίου βολῆς. Ἰλ. Κ, 357+).

§ 301. Τὰ εἰς *-υς* ἐπίθετα κλίνονται ὡς ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ, οὐδέποτε δὲ συνῃρημένα, ὡς

ὁ *ταρύς*, τοῦ *ταρέος*, τῷ *ταρέι*, τὸν *ταρύν*· οἱ *ταρέες*, τῶν *ταρέων*, τοῖς *ταρέεσσιν*, τοὺς *ταρέας*.

τὸ *ταρύ*, τοῦ *ταρέος*, τῷ *ταρέι*, τὸ *ταρύ*· τὰ *ταρέα*, τῶν *ταρέων*, τοῖς *ταρέεσσιν*, τὰ *ταρέα*.

ΣΗΜ. Ἐν δύο χωρίοις (Ἰλ. Η, 86 καὶ Ὀδ. Ω, 82) ἀντὶ τῆς συγκεκριμένης δοτικῆς «ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ» ἀναγνωστέον ἄνευ συναιρέσεως μετ' ἐκθλίψεως, «ἐπὶ πλατέ' Ἑλλησπόντῳ».

302. Ἐκ τοῦ *εὐρὺς* πλὴν τῆς αἰτ. *εὐρὺν* ὑπάρχει παρ' Ὁμήρῳ καὶ αἰτιατ. *εὐρέα κατ'* ἀναλογίαν τῶν εἰς *-ης* ἐπιθέτων, ὡς *εὐρέα πόντον* (Ἰλ. Ζ, 291. Ι, 72) καὶ *εὐρέα κόλπον* (Ἰλ. Σ, 140. Φ, 125. Ὀδ. Δ, 435).

§ 303. Ἐκ τοῦ *αἰπὺς* εὑρίσκεται οὐδέτερον πληθ. *αἰπὰ* (Ἰλ. Θ, 369 καὶ Φ, 9) ἀνωμάλως.

§ 304. Τὸ *ἥμισυς* παρ' Ὁμήρῳ εὑρίσκεται μόνον κατὰ τοὺς τύπους *ἡμίσεες*, *ἡμισέων* (Ὀδ. Ω, 463) καὶ τὸ *ἥμισυ* ἄνευ θηλυκοῦ.

§ 305. Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ Ὁμηρικὸν ἐπίθετον *ἠὺς* ἢ *ἐΰς* (=ἀγαθός), αἰτιατ. *ἠὺν* ἢ *ἐΰν*. Οὐδέτερον *ἠΰ*, γενικ. *ἐῆος* καὶ γεν. πληθ. *ἐᾶων* (Ἰλ. Ω, 528. Ὀδ. Θ, 325, 335).

§ 306. Τὸ οὐδέτερον ἑνικὸν *ἐΰ* λαμβάνεται ὡς ἐπίρρ.=Ἀττικ. *εὖ*. Παρ' Ὁμήρῳ δὲ τοῦτο δισύλλαβον ὀφείλει νὰ προφέρηται *ἐΰ*. Εἴς τινα δὲ σύνθετα λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ *ἐὺ* τὸ *ἠΰ*, ὡς *ἠΰκομος* καὶ *Λῖς* (ἢ λέων) *ἠϋγένειος*.

δ') Ἀρσενικὰ εἰς -ως

§ 307. Θέμα εἰς *-ωF* ἔχουσι καί τινα ἀρσενικὰ εἰς *-ως* (=*-ωυς* ἢ *-ωFς*), ὡς *ἥρως*, *μήτρως*, *Μάρως*, κλινόμενα ὡς ἑξῆς.

1. *ἥρως*, γεν. *ἥρωος* (Ὀδ. Χ, 185., ἐν δὲ Ὀδ. Ζ, 303 τὸ ω λαμβάνεται ὡς βραχὺ ἢ γίνεται συνίζησις), δοτ. *ἥρωϊ* (ὡς βραχὺ δὲ τὸ ω ἢ ὑπ' ἄλλων γράφεται *ἥρῳ* ἐν Ἰλ. Η, 453. Ὀδ. Θ, 483), αἰτ. *ἥρωα* (καὶ *ἥρω'* πρὸ φωνήεντος)· πληθ. *ἥρωες*, γενικ. *ἡρώων*, δοτ. *ἡρώεσσ(ι)*, αἰτιατ. *ἥρωας*.

2. *μήτρως* (ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος, ἀδελφὸς τῆς μητρός. Ἰλ. Η, 717+) καὶ αἰτ. *μήτρωα* (Ἰλ. Β, 662+) μόνον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

3. *Μίνως* (βασιλεὺς τῆς Κρήτης), γεν. *Μίνωος* ('Οδ. Α, 321. Ρ, 523), αἰτιατ. *Μίνωα* ('Ιλ. Ν, 450. Ξ, 322. 'Οδ. Α, 567) μόνον.

ΣΗΜ. Ἐν 'Ιλ. Ξ, 322 ὑπ' ἄλλων γράφεται ἀντὶ τοῦ «Μίνωα» τὸ «Μίνωτε» ἢ «Μίνωντε».

Τριτόκλιτα μετὰ χαρακτῆρος j

α) Ὀνόματα εἰς -ις

§ 308. Αἱ λέξεις εἰς -ις, αἵτινες ἔχουσι θέμα λῆγον εἰς j, κλίνονται ἄνευ τοῦ ε καὶ ἐν τῇ ἑνικῇ δοτικῇ συναιροῦνται πάντοτε εἰς ῑ, τὴν δὲ αἰτιατ. πληθ. ἔχουσι συνήθως μὲν εἰς -ῑς, σπανίως δὲ εἰς ᾶς, ὡς

Ὀνομ.	*μάντῐς* ('Ιλ. Α, 92).	πληθ. *μάντῐες* ('Ιλ. Ω, 221).
Γεν.	*μάντῐος* ('Ιλ. Ν, 663).	*μαντίων* ('Οδ. Ι, 441).
Δοτ.	*μάντῑ* ('Ιλ. Ν, 69).	*μαντῐ́εσσι* ('Οδ. Α, 132).
Αἰτ.	*μάντῐν* ('Ιλ. Α, 62).	*μάντῑς* ('Οδ. Ρ, 180).
Κλητ.	*μάντῐ* ('Ιλ. Α, 106).	

ΣΗΜ. 1. Ἡ ἄνευ τοῦ Ε κλίσις εἶναι καὶ ἐν τῇ νέᾳ 'Ιωνικῇ διαλέκτῳ, ἐν δὲ τῇ 'Αττικῇ διαλέκτῳ εἶναι συνήθως αὕτη εὔχρηστος εἴς τινα κύρια ὀνόματα, ὡς Συέννεσις, Συεννέσιος, κτλ. ὅρα Ἡμετέρ. Διδακτ. Γραμμ. 'Αττ. Διαλέκτ. § 364.

ΣΗΜ. 2. Ἡ ἑνικὴ δοτικὴ τῶν εἰς -ις συνήθως γράφεται πλημμελῶς εἰς -ει, ὡς καὶ ἡ αἰτιατ. πληθ. εἰς -εις.

ΣΗΜ. 3 Ὀλιγάκις μόνον ἡ ἑνικὴ δοτικὴ εἶναι ἀσυναίρετος, ὡς πτόλεϊ ('Ιλ. Ρ, 152. Ω, 707., ὅπερ ἴσως πρέπει νὰ γραφῇ πτόλῐ) καὶ πόσεϊ ('Ιλ. Ε, 71., ὅπερ ἴσως δέον νὰ γραφῇ πόσῐ), ἄλλως δὲ πάντοτε πόσῑ ('Οδ. Α, 430. Ρ, 555. Τ, 95), μάντεϊ ('Ιλ. Ν, 69., ὅπερ ἴσως γραπτέον «μάντῐ»).

§ 309. Τὸ ὄις (ὁ καὶ ἡ=πρόβατον) εὑρίσκεται καὶ μετὰ βραχυτέρων συναλλιμμένων τύπων, ὡς ὄϊος καὶ οἰός, αἰτιατ. ὄϊν, πληθ. ὄϊες, ὄϊων καὶ οἰῶν καὶ δοτ. πληθ. οἴεσσι ('Οδ. Ο, 385+), *ὄϊεσσ(ι)ν* ('Ιλ. Ε, 137. Ζ, 424. Κ, 486. 'Οδ. Ζ, 132. Ρ, 472) καὶ ὄεσσι ('Ιλ. Ζ, 25. Λ, 106. 'Οδ. Ι, 418).

§ 310. Τὸ *πόλις* κλίνεται εἰς ὅλας τὰς πτώσεις ὡς τὸ *μάντις* (§ 308), ἀλλ' ἐνίοτε πτώσεις τινὲς σχηματίζονται καὶ μετὰ τοῦ Η, ὡς γεν. *πόληος* ('Ιλ. Χ, 110, κτλ.), δοτικ. *πόληϊ* ('Ιλ. Γ, 50+), πληθ. *πόληες* ('Ιλ. Δ, 45. 51. κτλ.) καὶ *πόληας* ('Οδ. Ρ, 486+).

Πλὴν τοῦ *πόλις πόλιος, πόλιν*, κτλ. ὑπάρχει καὶ *πτόλις, πτό-*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

λιος. δοτ. *πτόλεϊ* ('Ιλ. Ρ, 152. Ω, 707.. ὅπερ ἴσως γραπτέον *πτόλι*. § 308, 3) καὶ αἰτ. *πτόλιν*. Αἱ δὲ λέξεις *πτολίεθρον*(=πόλις) καὶ *πτολίπορθος* (=πορθητὴς πόλεως) οὐδέποτε παρ' Ὁμήρῳ λέγονται ἄνευ τοῦ Τ (§ 105).

ΣΗΜ. Φέρεται καὶ δοτικὴ π ό λ ε ι ('Ιλ. Ε, 686. Ζ, 88. 297. 317. Η, 345. Χ, 172. Ω, 706. 'Οδ. Ζ, 9. Θ, 569. Ν, 152. 158. 177.183), καὶ ἀ γ ύ ρ ε ι ('Ιλ. Η, 661. Ω, 141), ἥτις ὀφείλει νὰ μεταγραφῇ εἰς τὸ «π ό λ ῑ», «ἀ γ ύ ρ ῑ», καὶ δοτ. πληθ. ἐ π ά λ ξ ε σ ι ν ('Ιλ. Χ,3., ἀνθ' οὗ γραπτέον «ἐ π ά λ ξ ι σ ι ν») καὶ αἰτ. πληθ. ἐ π ά λ ξ ε ι ς ('Ιλ. Μ, 258. 263. 308. 375), ἀνθ' οὗ γραπτέον ἐ π ά λ ξ ῑ ς.

§ 311. Καὶ δύο ἐπίθετα ὑπάρχουσι παρ' Ὁμήρῳ μετὰ θέματος j τὸ *νῆστις* καὶ *Fίδρις* (ἔμπειρος) μετὰ τῶν συνθέτων *ἄFιδρις* (ἄπειρος), *πολύFιδρις* (πολύπειρος) καὶ *νήFις* (ἄπειρος). ἅτινα κλίνονται ὡς ἑξῆς.

νῆστις (νη- ἐδ- τις), μόνον *νήστιες* ('Οδ. Σ, 369) καὶ *νήστιας* ('Ιλ. Τ, 156. 207).

ἴδρις (ἔμπειρος. 'Οδ. Ζ, 233. Ψ, 160) καὶ *ἴδριες* ('Οδ. Η, 108+) ἐκ ῥίζης *Fιδ-*, *ἰδ-μεναι* (§ 99).

ἄFιδρις (ἄπειρος. 'Οδ. Κ, 282+) καὶ δοτ. *ἀΐδρεῖ* ('Ιλ. Γ, 219+, ἀνθ' οὗ ἴσως ὀφείλει νὰ γραφῇ «*ἀΐδρῑϊ*»).

πολύFιδρις (πολύπειρος. 'Οδ. Ο, 458+) καὶ αἰτιατ. μόνον *πολύFιδρῑν* ('Οδ. Ψ, 82+).

νήFις (ἄπειρος ἀδαής. 'Οδ. Θ, 179+) καὶ αἰτιατ. μόνον *νήFιδα* ('Ιλ. Η, 198+).

Ἐκ τούτων γίνονται καὶ ἀφῃρημένα *Fιδρῑ'η* (γνῶσις, ἐμπειρία, ἐκ τοῦ *Fιδρῑ-ϊ'η*), *ἀFιδρῑ'η* (ἄγνοια, ἀπειρία) καὶ *πολεFιδρῑ'η* (πολυπειρία), ἅτινα κακῶς ἐν τῇ παραλληγούσῃ γράφονται διὰ τῆς ΕΙ διφθόγγου. § 99.

§ 312. Οὐδέτερον ἐπίθετον ἐκ τῶν εἰς -ις εἶναι μόνον τὸ *τρῶφι κῦμα* (=μέγα καὶ ἰσχυρὸν κῦμα) μόνον κατ' ὀνομαστικὴν ('Ιλ. Λ, 307+).

§ 313. Δυϊκὸς ἀριθμὸς ἐκ τῶν εἰς -ις δὲν ὑπάρχει παρ' Ὁμήρῳ εὔχρηστος.

§ 314. Ἐκ τῶν εἰς -ις ἀνώμαλα παρ' Ὁμήρῳ εἶναι ταῦτα.

1. *ἄκρις* (ἀκρώρεια), μόνον αἰτιατ. πληθ. «*δι' ἄκρας*» καὶ «*ἐπ' ἄκρας*».

2. *κνῆστις* (ἡ) =ξύστης, οὗ μόνον ἡ δοτ. *κνήστι* ('Ιλ. Λ, 640+).

3. *κόνις*, *κόνιος*, δοτ. *κόνι* καὶ *κόνῑ* μόνον. Ἐν τῷ πληθυντικῷ παραλαμβάνεται ἡ δοτ. *κονίῃσι* (ἐκ τοῦ θηλ. *κονίη*).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

4. *μήτις* (ὀργή), *μήτιος* (Ὀδ. Γ, 135+) καὶ αἰτ. *μῆτιν* μόνον.

5. *μῆτις* (φρόνησις, βουλή, γνώμη), δοτ. *μήτι* (Ἰλ. Ψ, 316. 318) καὶ αἰτιατ. *μῆτιν* μόνον. Ἐνταῦθα ἀνήκουσι καὶ τὰ σύνθετα *δολόμητις, δολόμητιν*, κλητ. *δολόμητι* (§ 208, σημ. 1), *ποικιλόμητιν* καὶ κλητ. *ποικιλόμητι* (§ 208, σημ. 2) καὶ *πολύμητις* καὶ *πολυμήτιος* (Ἰλ. Φ, 353+).

6. *νέμεσις* (δικαία ἀγανάκτησις), δοτ. *νεμέσσῃ* (Ἰλ. Ζ, 335+) καὶ αἰτιατ. *νέμεσιν* μόνον.

7. *ὁμήγυρις* (συνάθροισις) μόνον ἡ αἰτιατ. *ὁμήγυριν* (Ἰλ. Υ, 142+).

8. *ὄφις* (Ὄρις=ὄπρις) μόνον αἰτιατ. *ὄφιν* (Ἰλ. Μ, 208+).

9. *παράκοιτις* (ἡ σύζυγος), δοτ. *παρακοίτι* (Ὀδ. Γ, 384+), αἰτιατ. *παράκοιτιν*.

10. *πόσις* (ὁ σύζυγος), γεν. *πόσιος*, δοτ. *πόσει* (Ἰλ. Ε, 71+, ἀνθ' οὗ ἴσως γραπτέον *πόσῑ*) καὶ *πόσει* (Ὀδ. Α, 429. Ρ, 555. Τ, 95., ἀνθ' οὗ γραπτέον *πόσῑ*), *πόσιν* καὶ αἰτιατ. πληθ. *πόσιας* (Ἰλ. Ζ, 240+) (πρβλ. *δεσ-πότ-ης*, λατ. *potens* καὶ *πότ-νια*).

11. *πόρις* (δάμαλις) *πόριες* μόνον (Ὀδ. Κ, 410+) καὶ *(πόρτις) πόρτιος* μόνον (Ἰλ. Ε, 162+).

12. *τρόπις* (τὸ κατώτατον μέρος τῆς νεώς, ἐφ' οὗ στηρίζονται τὰ πλευρά), *τρόπιος* μόνον καὶ αἰτιατ. *τρόπιν*.

13. *φάτις* (φήμη, λόγος. Ὀδ. Ψ, 362. Ζ, 29) καὶ αἰτιατ. *φάτιν* (Ὀδ. Φ, 323) μόνον.

6') *Θηλυκὰ ὀνόματα εἰς -ω*

§ 315. Τὰ εἰς -ω θηλυκὰ ὀνόματα παρ' Ὁμήρῳ κλίνονται ὡς παρ' Ἀττικοῖς. ὡς

Ὀνομ. ἡ *Λητώ* (Ἰλ. Α, 36. Ὀδ. Δ, 318).
Γεν. τῆς *Λητοῦς* (Ἰλ. Α, 9).
Δοτ. τῇ *Λητοΐ* (Ἰλ. Ω, 607).
Αἰτ. τὴν *Λητώ* (Ἰλ. Φ, 497).
Κλητ. ὦ *Λητοΐ* (Ἰλ. Φ, 498).

ΣΗΜ. Αὕτη εἶναι ἡ παράδοσις τῶν ἀρχαίων. Δύναταί τις ὅμως ἐν πλείστοις χωρίοις νὰ ἐπαναφέρῃ τοὺς ἀσυναιρέτους ἀρχαιοτέρους τύπους, ὡς *Λητόϊα* (Ὀδ. Δ, 580), *Λητόϊος* (Ἰλ. Π, 849), *Λητόϊ* (Ἰλ. Υ, 72). Ὀλίγοι στίχοι, ἐν οἷς τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, εἶναι πιθανῶς διεφθαρμένοι, ὡς ἐν τῷ Ἰλιάδ. Α, 9. «*Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός*» ἀναγνωστέον κατ' Ἀριστόξενον «*Λητόος ἀγλαὸς υἱός*».

§ 316. Τὸ *Πυθὼ* (ἡ πόλις τῶν Δελφῶν, ἐν ᾗ τὸ μαντεῖον τοῦ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πυθίου Ἀπόλλωνος) ἔχει δοτ. *Πυθοῖ* (Ἰλ. I, 405. Ὀδ. Θ,80), αἰτ. δὲ κατὰ μεταπλασμὸν *Πυθῶνα* (Ἰλ. B, 519+).

Ἀνώμαλα ὀνόματα.

§ 317. Τὰ ἑπόμενα ὀνόματα εἶναι ἀνώμαλα.

1. *δάϊ* (θηλυκ. = ἐν τῇ μάχῃ, σφαγῇ. Ἰλ. N, 286. Ξ,387; Φ, 146 καὶ 301 (1). Ω, 739). Ἐν συνθέσει δὲ *δαΐφρων* (=γενναῖος, ἀνδρεῖος ἐν τῇ Ἰλιάδι, ἔμφρων δὲ καὶ συνετὸς ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ), ἀλλὰ τοῦτο ὀρθότερον ἴσως εἶναι νὰ γίνηται ἐκ τοῦ *δαῆναι* ἀόρ. καὶ *φρήν* καὶ νὰ σημαίνῃ καθόλου τὸν *περίφρονα*, εἶτα καὶ τὸν *ἐμπειροπόλεμον*.

2. *δάκρυ* (τὸ) καὶ τὸ *δάκρυ ον* καὶ πληθ. *δάκρυα, δακρύσ(ν)* καὶ ἅπαξ *δακρύοισι* (Ὀδ. Σ, 173+), ἔνθα ὅμως ὑπὸ τοῦ Kayser καὶ Nauck γράφεται «*δάκρυσσι*». Ἄλλοι τύποι δὲν ἀπαντῶσι παρ' Ὁμήρῳ.

3. *δῶ* (οἶκος. Ἰλ. A, 426. B, 262. κτλ.), πάντοτε ὡς τελευταία λέξις τοῦ στίχου, ἀντ' αὐτοῦ δὲ συνήθως λέγεται *δῶμα (δώματος, δώματα, δώμασιν)*.

4. *κάρη* (τὸ = κεφαλή), γεν. *κρατός*, δοτ. *κρατί*. Πληθ: *κάρηνα, κάρηνων*.

Οἱ εἰρημένοι τύποι εἶναι λίαν συχνοί. Ἐκτὸς δὲ τούτων εὑρίσκονται καὶ οἱ ἑπόμενοι τύποι.

Γεν. *κάρητος* (Ὀδ. Ζ, 230 καὶ Ψ, 157) καὶ *κάρήατος* (Ἰλ. Ψ, 44+) καὶ *κρᾶτός* (Ἰλ. Ξ, 177+), δοτ. *κάρητι* (Ἰλ. Ο, 75+) καὶ *κάρήατι* (Ἰλ. Τ, 405 καὶ Χ, 205) καὶ *κρᾶτί* (Ὀδ. Χ, 218+), πληθ. ὀνομ. *κάρήατα* (Ἰλ. Λ, 309), γεν. *κρᾶτων* (Ὀδ. Χ, 309. Ω, 185), δοτ. *κρασὶν* (Ἰλ. Κ, 152+), αἰτιατ. *κάρήατα* (Ἰλ. Ρ, 437) καὶ *κρᾶτα* (Ἰλ. Τ, 93+) καὶ *κρασί* (Ὀδ. Θ, 92+), ὀργαν. *πτῶσις ὑπὸ κρᾶτεσφι* (Ἰλ. Κ, 156+). *ἐπὶ κάρ* (κατὰ κεφαλῆς. Ἰλ. Π, 392+).

ΣΗΜ. 1. Ἡ γενικὴ κρᾶτός δὲν πρέπει νὰ συγχέηται πρὸς τὸ οὐδέτ. κρᾶτος (= δύναμις, ἐξουσία).

ΣΗΜ. 2. Ἀντὶ τοῦ «κατὰ κρῆθεν» (Ἰλ. Π, 548 καὶ Ὀδ. Λ, 588) γραπτέον «κατ' ἄκρηθεν» (=ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, λατιν. a vertice, ἐντελῶς), ὡς

ὣς ἔφατο, Τρῶας δὲ κατ' ἄκρηθεν λάβε πένθος (Ἰλ.Π,548).

(1) Ἔνθα καὶ ἀντὶ τοῦ δαΐφρονα δεῖ γράφειν δάϊφρονα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατ' ἄκριθεν χέε καρπόν ('Οδ. Λ, 588). Παράβαλε τὸ «κατ' ἄκρης Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν» ('Ιλ. Ο, 557. Ὄρα καὶ 'Ιλ. Ν, 772. Χ, 411. Ω, 728).

5. *χρῖ λευκὸν* (οὐδέτ.=κριθή. 'Ιλ. Ε, 196, κτλ.), πληθ. δὲ *χριθαί* ('Οδ. Ι, 110+), *χριθέων* ('Οδ. Λ, 69+), *χριθάς* ('Οδ. Τ, 112+).

6. *λᾶας* (ὁ=λίθος), γενικ. *λάος*, δοτ. *λᾶϊ* ('Ιλ. Η, 739+), αἰτιατ. *λᾶαν*. Δυϊκ. *λάε* ('Ιλ. Ψ, 329+). Πληθ. γεν. *λᾶ'ων*, δοτ. *λᾶ'εσσι(ν)*.

Διὰ τοῦ τόνου ἡ γεν. *λάος* διακρίνεται τοῦ οὐσιαστικοῦ ὁ *λάος*. Ἐπίθετον μετουσιαστικὸν εἶναι τὸ *λᾶΐνος* ('Ιλ. Γ, 57. Ι, 404. Μ, 178) καὶ *λᾶϊνέος* ('Ιλ. Χ, 154+) καὶ ὑποκοριστικὸν *λᾶΐγγες* ('Οδ. Ε, 433. Ζ, 95)=μικροὶ λίθοι, χάλικες.

7. *λίς* (λέων. 'Ιλ. Α, 239. Ο, 275. Ρ, 109. Σ, 318), αἰτ. *λῖν* ('Ιλ. Α, 480+), πιθανῶς καὶ δοτ. πληθ. *λῑ'εσσι* (ἀντὶ τοῦ *λείοναι*. 'Ιλ. Η, 256. Ο, 592. Ε, 782). Εἶναι παρασχηματισμὸς τοῦ *λέων*.

8. *ὄσσε* (τὸ=ὀφθαλμώ. 'Ιλ. Α, 104, Γ, 427. Ε, 82, κτλ.) ὡς δυϊκὸς τοῦ *ὀφθαλμὸς* καὶ *ὄμματα*.

ΣΗΜ. Ἐκ θέματος ὀκ- (ὀπ-)=ὀκ-je=ὄσσε, λατ. oculus.

9. *οὖς* (αὐτίον), γενικ. *οὔατος* ('Ιλ. Σ, 272. Χ, 454), *οὔατα* ('Ιλ. Κ, 535. Λ, 633. Σ, 378, κτλ.), *οὔασιν* ('Ιλ. Λ, 109 καὶ Υ, 473). Ἀντὶ τοῦ *ὠσὶν* ('Οδ. Μ, 200) ἀναγνωστέον *οὔᾶσ'*. Ὁμοίως ἀντὶ τοῦ *ὠτώεντα* ('Ιλ. Ψ, 264 καὶ 513) ἀναγνωστέον «*οὐᾶτόεντα*».

Ἐπίθετα.

§ 318. Σύνθετά τινα ἐπίθετα παρ' Ὁμήρῳ εἶναι τρικατάληκτα, ὡς *ἀδμήτη* ('Οδ. Γ, 383. 'Ιλ. Κ, 293. Ψ, 266), *ἀθανάτη* ('Ιλ. Κ, 404. Σ, 86. 'Οδ. Ω, 47, 55), *αὐτομάτη* ('Ιλ. Ε, 749. Θ, 393), *ἀμαιμακέτη* ('Ιλ. Ζ, 179. Η, 328), *ἀπρήκτη* ('Ιλ. Α, 99. 'Οδ. Ξ, 317), *δουρικτήτη* ('Ιλ. Ι, 343+), *πολυμήστη* ('Οδ. Δ, 770. Ξ, 64), *πολυφόρβη* ('Ιλ. Ι, 568+), *ἀμειγνῶτη* ('Οδ. Ζ, 108+), *ἀμύμονι* ('Ιλ. Σ, 219. 224), *ἀμφιβρότη* ('Ιλ. Μ, 402. Β, 389. Λ, 32. Υ, 281), *ἀβρότη* ('Ιλ. Ξ, 78+), *ἀντιθέη* ('Οδ. Ν, 378. Λ, 116), *ἀμφιρύτη* ('Οδ. Α, 50. Δ, 198. Λ, 324. Μ, 283), *ἐμπλείη* ('Οδ. Σ, 118. Υ, 26. Χ, 3), *εἰναλίη* ('Οδ. Ε, 67. Ο, 479), *ἐννεσίη* ('Οδ. Γ, 178+), κτλ. Τινὰ δὲ διφο-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ρούνται, ὡς *ἄσβεστος μοὶ* (Ἰλ. Α. 50. 500. Η. 267) καὶ *ἀσβέστη φιλότῃ* (Ἰλ. Η. 123), *ἡ ἐξέστος* (Ἰλ. Σ. 276. Ὀδ.Ο.333) καὶ *ἡ ἐξέστη* (Ἰλ. Ω. 280. 590. Φ. 137. 164. κτλ.), κτλ.

§ 319. Τοὐναντίον ἄλλα ἁπλᾶ ὄντα ἢ εἰς *-τος* ῥηματικὰ ἐπίθετα εἶναι διαταλάκτα. ὡς *ἡ πικρὸς* (Ὀδ. Δ. 406. συνήθως δὲ *ἡ πικρή*), *ἡ ἀγχίη* (Ὀδ. Ι. 119) καὶ *ἡ ἄγχιος ἄτη* (Ἰλ. Τ. 88), *ἡ ἀγκτὸς* (Ἰλ. Κ. 118), *ἡ κλυτὸς* (Ἰλ. Β. 742. Ὀδ. Ε. 422), *ἀλὸς πολιοῖο* (Ἰλ. Υ. 229) καὶ *πολιὴν ἅλα* (Ὀδ. Ι. 104), *ἀργατέης ταναοῖο* (Ἰλ. Η. 589+).

§ 320. Τὰ εἰς *-ες* ἐπίθετα ἐνίοτε εἶναι καὶ διαταλάκτα. ὡς *ἠδὲς ἀὐτμὴ* (Ὀδ. Μ. 369), *ποειῖν ἐφ' ὑγρὴν* (Ἰλ. Κ. 27. Ὀδ. Δ. 709), *ἠέρα ποειῖν* (Ἰλ. Ε. 776. Θ. 50), *ἡ θηλὺς* (Ἰλ. Ε. 269. Κ. 216. Τ. 97. Ψ. 409. Ὀδ. Ε. 467. Ζ. 122. Κ. 527. 572).

§ 321. Τὸ θηλυκὸν τοῦ *ὠκὺς* καὶ *βαθὺς* σχηματίζεται *ὠκέα*, ὡς *ὠκέα Ἶρις* (Ἰλ. Β. 786. Ὀδ. Μ. 374), *βαθέη* (Ἰλ.Ε.142. Ο. 606. Η. 766. Φ. 213., ἀλλὰ καὶ *βαθεῖα*). Ὡς θηλυκὸν δὲ τοῦ *αἰπὺς* εἶναι καὶ τὸ (1) *αἰπὴ* (Ἰλ. Ν.625. Ὀδ.Γ.130), ἐκτὸς τοῦ *αἰπεῖα* (ὅρα καὶ § 303). Ἐκ δὲ τοῦ *πρέσβυς*) ὡς θηλυκὸν εἶναι τὸ *πρέσβα* (Ἰλ. Ε. 724. Θ. 383. Ξ.194. 243. κτλ.).

§ 322. Ἐνίοτε εἰς θηλυκὸν οὐσιαστικὸν ἀποδίδοται ἐπίθετον ἀρσενικὸν θεωρούμενον ὡς κοινοῦ γένους, ὡς *ἑλέντι Ζακύνθῳ* (Ὀδ. Α. 246. Η. 123), ἀλλὰ καὶ *ἑλέσσα Ζάκυνθος* (Ὀδ. Ι. 24). *ἠμαθόεντος Πύλου* (Ἰλ. Β. 77. Ι. 153. 295. Λ. 742. Ὀδ.Β. 326. Δ. 633. Ω. 151), *Πύλῳ ἠμαθόεντι* (Ὀδ. Α. 256. 458). *Πύλον ἠμαθόεντα* (Ὀδ. Α. 93 Β. 214. 359), *ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον* (Ἰλ. Β. 561), *ποιήεντ' Ἀλίαρτον* (Ἰλ. Β. 503), ἀλλὰ καὶ *Πήδασος ἀμπελόεσσα* (Ἰλ.Ι.152.294. ὅρα καὶ Γ.184), *Ἰδὴ ποιήεσσα* (Ἰλ. Ι. 150. 292).

§ 323. Ὡς θηλυκὸν τοῦ *πρόφρων* εἶναι *πρόφρασσα* (=πρόφρονα-τϳα. πρβλ. καὶ τὸ *Περσεφόνη* -εια καὶ Ἀττικ. *Φερσέφατται* =Φερσέφνα-τϳα. § 87).

Ἀνώμαλα ἐπίθετα.

§ 324. Ἀνώμαλα ἐπίθετα παρ' Ὁμήρῳ εἶναι τὸ *μέγας* καὶ *πολύς*, ἅτινα κλίνονται οὕτω.

(1) καὶ *αἰπὸν Ἴλιον* (κατὰ Nauck Ἰλ. Ο. 71) ὡς θηλυκὸν (§ 320).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἄρσεν. *μέγας*, γεν. *μεγάλοιο* καὶ *μεγάλου*, δοτ. *μεγάλῳ*, αἰτ. *μέγαν*. Δυϊκ. *μεγάλω* (Ἰλ. Σ, 518+). Πληθ. *μεγάλοι*, γενικ. *μεγάλων* (Ἰλ. Δ, 454), δοτ. *μεγάλοισι* (Ἰλ. Ω, 798), αἰτιατ. *μεγάλους*.

Θηλυκ. *μεγάλη*, γενικ. *μεγάλης*, δοτ. *μεγάλῃ*, αἰτ. *μεγάλην*. Πληθ. δοτ. *μεγάλῃσι*, καὶ αἰτιατ. *μεγάλας*.

Οὐδέτ. *μέγα*, γεν. *μεγάλοιο* καὶ *μεγάλου*, δοτ. *μεγάλῳ*, αἰτ. *μέγα*. Πληθ. *μεγάλα*, γεν. *μεγάλων* (Ἰλ. Κ, 401. Ὀδ.Φ,26), δοτ. *μεγάλοισι* (Ἰλ. Λ, 265. 541. Ν, 323. Ο, 712), αἰτιατ. *μεγάλα*.

Τὸ *μέγας* γίνεται ἐκ δύο θεμάτων *μεγα-* καὶ *μεγαλο-*. Ἐξ αὐτοῦ γίνεται τὸ ῥῆμα *μεγαίρω* (φθονῶ, ἀρνοῦμαι) καὶ *μεγαλίζομαι* (μεγαλύνομαι, ἐπαίρομαι), σύνθετα δὲ *μεγᾰ-κήτης* καὶ *μεγαλ-ήτωρ* (μεγαλόψυχος).

§ 325. Τὸ *πολύς*, ὅπερ γίνεται ἐκ δύο θεμάτων *πολι* (πολF-) καὶ *πολλο-* (πολFο) κλίνεται ὡς ἑξῆς.

Ἄρσεν. *πολὺς* καὶ *ποὺς* καὶ *πολλός*, γενικ. *πολέος*, δοτικ. *πολλῷ*, αἰτ. *πολὺν* καὶ *ποὺν* καὶ *πολλόν*. Πληθ. *πολέες* καὶ *πολλοί*, γεν. *πολέων* καὶ *πολλῶν*, δοτ. *πολέεσσι(ν)* καὶ *πολέσσι(ν)* καὶ *πολέσσι(κ)* καὶ *πολλοῖσι(ν)*, αἰτιατ. *πολέας* καὶ *πολλούς*.

Θηλυκ. *πολλή*, γεν. *πολλῆς*, δοτικ. *πολλῇ*, αἰτ. *πολλὴν* καὶ *ποὺν* (§ 320). Πληθ. *πολλαί*, γεν. *πολλᾱ́ων* καὶ *πολλέων*, δοτ. *πολλῇσι(ν)*, αἰτ. *πολλᾱ́ς*.

Οὐδέτ. *πολὺ* καὶ *πολλόν*, γενικ. *πολέος*, δοτ. *πολλῷ*, αἰτιατ. *πολύ*, *ποὺ* καὶ *πολλόν*. Πληθ. *πολλά*, γενικ. *πολλῶν*, δοτικ. *πολέεσσιν* (Ὀδ. Ε, 54. Θ, 137. Σ, 123) καὶ *πολλοῖσι(ν)*, αἰτ. *πολλά*.

Ἡ φερομένη ὀνομαστικὴ *ποὺς* (Ὀδ. Θ, 109+), ἡ αἰτιατ. ἄρσεν. καὶ θηλ. *ποὺν* (Ἰλ. Ε, 776. Θ, 50. 472. Κ, 547. Ὀδ.Δ,709 καὶ Ρ,67) καὶ τὸ οὐδέτερον *ποὺ* (Ὀδ. Τ, 387+) νομίζονται ὡς πλημμελεῖς παρεισακτοι τύποι ἐκ γραφικοῦ ἁμαρτήματος προελθόντες, ἀντ' αὐτῶν δὲ προτιμᾶται νὰ γραφῇ τὸ *πολλὸς* καὶ *πολλόν*.

Φέρεται καὶ ὀνομαστικὴ πληθ. *πολεῖς* (Ἰλ. Λ. 708+, ἥτις εἶναι ὕποπτος) καὶ δοτ. πληθ. *πολέσσιν* (Ἰλ.Ρ,236+), *πόλεσσ'* (Ἰλ. Ν. 452 καὶ Ρ. 308). Ἀντὶ δὲ τῆς δοτικῆς *πολλῆς φλιῇσι* (Ὀδ. Ρ. 221) γραπτέον «*πολλῇσι θύρῃσι*».

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἡ γενικὴ πληθ. *πολέων* ἐν Ἰλ.Η, 655 προφέρεται κατα συνίζησιν ὡς δισύλλαβος, ὡς

ὥσαιτο προτὶ Γάστυ, *πολέων* δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

§ 326. Ἐν τοις ἐκ τοῦ *πολὺς* πολυαρίθμοις συνθέτοις εὑρίσκεται ὡς πρῶτον συνθετικὸν πάντοτε τὸ *πολυ-*, εἰς τρία δὲ σύνθετα, ἅτινα ἄλλως δὲν θὰ ἤρμοζον εἰς τὸν στίχον διὰ τας πολλὰς βραχείας συλλαβάς, ὑπάρχει τὸ *πουλυ-*, ὡς *πουλυδέιρα μήτηρ* (ἡ πολλοὺς τρέφουσα. Ἰλ. Γ, 89. Λ, 770. κτλ.). *Πουλυδάμας* καὶ ἡ γενικὴ *πουλύποδος* (Ὀδ. Ε, 432+).

§ 327. Τὸ παρ' Ἀττικοις ἐπίθετον *σῶς* (*σῶος*) παρ' Ὁμήρῳ κλίνεται οὕτως.

Ἀρσεν. *σόος* ἢ *σάος* (Ὀδ. Τ, 300. Χ, 28), αἰτ. *σόον* ἢ *σάον*, πληθ. *σόοι* ἢ *σάοι*.

Θηλυκ. *σόη* (Ἰλ. Ο, 497+) ἢ *σάη* (κατ' ἄλλους).

Οὐδέτ. μόνον πληθ. *σόα* ἢ *σάα* (Ἰλ.Ω, 382 καὶ Ὀδ.Ν,364).

Ἐκ τοῦ *σάος* ἔγινε καὶ τὸ συγκριτ. *σαώτερος* (Ἰλ. Λ,32+).

Παραθετικὰ ἐπίθετα.

§ 328. Τρία θετικὰ εἰς *-ος* ἐπίθετα, ἂν καὶ ἔχουσι τὴν προηγουμένην συλλαβὴν μακράν, ἔχουσιν ὅμως τὰ παραθετικὰ διὰ τοῦ Ω. Τοιαῦτα δὲ εἶναι ταῦτα.

ὠκύρώτερος (Ἰλ. Ρ, 446+), *ὠκύρώτατος* (Ὀδ. Ε, 105+).

λαρώτερος (Ὀδ. Β, 350+).

κακοξεινώτερος (Ὀδ. Υ, 376+).

ΣΗΜ. Τὸ *ὁλοώτατος ὁδμή* (Ὀδ. Δ, 442) εἶναι δικατάληκτον. Ἀντὶ δὲ τοῦ *ἀντιθέστερον* (Ὀδ. Β, 190+) ἴσως γραπτέον *ἀντιθέωτερον* κατὰ τὰ προηγούμενα.

§ 329. Παρ' Ὁμήρῳ τὸ *παλαιὸς* ἔχει συγκριτικὸν *παλαιότερος* (Ἰλ. Ψ, 788+), τὸ δὲ *γεραιὸς* ὡς παρ' Ἀττικοῖς *γεραίτερος* (Ἰλ. Ι, 60. Ω, 149. 178. Ὀδ. Γ, 24. 362).

§ 330. Εἰς τὰ εἰς *-έων* καὶ *-έστερος* συγκριτικὰ τὸ Ι παρ' Ὁμήρῳ εἶναι πάντοτε βραχύ. Τὰ δὲ εἰς *-ίων* συγκριτικα παρ' Ὁμήρῳ ἔχουσι μᾶλλον τοὺς εἰς *-ορέ*, *-ορες*, *-ορές* τύπους ἢ τοὺς εἰς *-ω* καὶ *-ους* (ὅρα § 288).

§ 331. Παρ' Ὁμήρῳ ὑπάρχουσι καὶ παραθετικὰ ὅλως ἀλλότρια τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου.

βαθὺς	βάθιστος (Ἰλ. Θ, 14+).
βραδὺς	βράδιστος (Ἰλ. Ψ,310,530).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

βραχύς	βράσσων (Ἰλ. Κ, 226+).	
γλυκύς	γλυκίων	
κυδρός		κῦδιστος.
μακρός	μάσσων (Ὀδ. Θ, 203+) / μακρότερος (Ὀδ. Θ, 20. Σ, 195)	μάκιστος. / μακρότατος (Ἰλ. Ξ, 288. 373).
μικρός (καὶ σμικρός Ἰλ. Ρ, 757+)	μείων	
οἰκτρός	οἰκτρότερος (Ὀδ. Λ, 381+)	οἰκτιστος / οἰκτρότατος (Ὀδ. Λ, 421+)
ὀλίγος	ὀλίζων (Ἰλ. Σ, 519+) / ἧσσων	ὀλίγιστος (Ἰλ. Τ, 223+). / ἥκιστος (Ἰλ. Ψ, 531+).
παχύς	πάσσων	πάχιστος (Ἰλ. Η, 314+).
ταχύς	θᾶσσων (ἐκ τοῦ θαγχίων)	τάχιστα.
φίλος	φιλίων / φίλτερος	φίλτατος.
ὠκύς		ὤκιστος / ὠκύτατος (Ὀδ. Θ, 331+).

§ 332. Παραθετικὰ τινα γίνονται ἐξ οὐδετέρων οὐσιαστικῶν εἰς -ος, τοιαῦτα δ' εἶναι τὰ ἑξῆς.

τὸ ἄλγος	ἀλγίων	ἄλγιστος (Ἰλ. Ψ, 655+).
τὸ ἔλεγχος (1)		ἐλέγχιστος (Ἰλ. Β, 285. κτλ.).
τὸ κέρδος		κέρδιστος (Ἰλ. Ζ, 153+).
τὸ κῆδος		κήδιστος.
τὸ ῥῖγος	ῥιγίων (οὐδέτ. μόνον)	ῥίγιστα (Ἰλ. Ε, 873+).

ΣΗΜ. Τὸ ῥῖγέων (φρικωδέστερος, φοβερώτερος, λατ. frigidus) ἔχει θέμα Fρῖγ (λατ. frigus) καὶ συγγενεύει πρὸς τὸ ῥῑ́ττω (θέμα ῥῑπ, ῥῑ́κη).

§ 333. Τοῦ *ἀγαθός*, ἣν καὶ *ἐσθλός* ὑπάρχουσι παρ' Ὁμήρῳ τὰ ἑξῆς παραθετικά.

ἀγαθός, ἠύς, ἐσθλός	ἀρείων / ἀμείνων	ἄριστος.
	ἀρείσσων / βέλτερος / λωίτερος ἢ λωΐων	κράτιστος. — — —

(1) Ὑπάρχει καὶ ἐπίθετον ἐλεγχέες (Ἰλ. Δ, 242. Ω, 239), ἐξ οὗ τινες νομίζουσιν ὅτι ἔγινε τὸ ὑπερθετικόν, ἀλλ' ἤδη ὑπὸ τοῦ Nauck γράφεται τὸ οὐδέτ. οὐσιαστ. «ἐλέγχεα» ἀντ' αὐτοῦ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 334. Τὸ *κακός*, *καλὸς* (=Αττικ. *καλός*), *πολὺς* καὶ *ῥηΐδιος* (=Αττικ. *ῥᾴδιος*) ἔχουσι τὰ ἑξῆς παραθετικά.

κακός	κακίων ἢ κακώτερος	κάκιστος.
	χερείων ἢ χερειότερος	
	χείρων ἢ χειρότερος	
καλὸς	καλλίων (=καλ*ι*ων)	κάλλιστος.
πολὺς	πλείων, πλειόν } (1) πλέων, πλέον }	πλεῖστος.
ῥηΐδιος	ῥηΐτερος	ῥηΐτατος (Ὀδ. Τ, 577. Φ, 75).
(ἐπιῤῥ. ῥεῖα καὶ ῥέ*ϝ*α)		ῥῆιστος (Ὀδ. Δ, 565+).

Εἰς τὸ συγκριτικὸν *χερείων ἢ χείρων* ἀνήκει ἡ αἰτιατ. *χέρηα* (Ἰλ. Δ, 400+) καὶ ἡ δοτ. *χερηΐ* (Ἰλ. Α, 80+). Πληθ. *χέρηες* (Ὀδ. Ο, 324+). Πληθ. οὐδ. *χέρηα* (Ἰλ. Ξ, 382. Ὀδ. Σ, 229. Υ, 310). Ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ συγκριτικοῦ *πλείων* εὑρίσκεται πληθ. ὀνομ. *πλέες* (Ἰλ. Α, 395+) καὶ αἰτ. *πλέας* (Ἰλ. Β, 129+).

§ 335. Ἄξια μνείας εἶναι καὶ τὰ ἑπόμενα παραθετικά, ὧν τινα γίνονται ἐξ οὐσιαστικῶν.

βασιλεὺς	βασιλεύτερος	βασιλεύτατος (Ἰλ. Ι, 69+).
κύων (κυν-)	κύν-τερος	κύντατος (Ἰλ. Κ, 503+).
μέσ(σ)ος	—	μέσσατος (Ἰλ. Θ, 223+).
νέος (νέϜος, λατ. novus)	—	νείατος (=ἔσχατος).
—	ὁπλότερος (νεώτερος)	ὁπλότατος.
(πρέσβυς § 321)	πρεσβύτερος	πρεσβύτατος.
—	προγενέστερος (Ἰλ. Β, 555. κτλ.)	
—	—	πύ*ϝ*ατος (τελευταῖος, λατ. postumus).
ὑπὲρ	ὑπέρτερος	ὑπέρτατος.
(θέμα ὑπ-, λατ. sup-)	—	ὕπατος (λατ. summus ἀντὶ τοῦ sup-mus).

§ 336. Τὰ ἑπόμενα παραθετικὰ εἶναι σπανιώτατα καὶ σχεδὸν μοναδικὰ παρ' Ὁμήρῳ.

ἄρᾰρ	ἀρᾰρτέρος (ταχύτερος. Ἰλ. Ψ, 314+).
[ἄχαρις]	ἀχαρίστερον (Ὀδ. Υ, 392+).
ἔνερθι (οἱ)	ἐνέρτερος (κατώτερος. Ἰλ. Ε, 898. Ο, 225).

(1) Τὸ δὲ Ὁμηρικὸν πλεώτερος εἶναι συγκριτικὸν τοῦ πλέος (=Αττ. πλέως).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

— ἰθύντατος (δικαιότατος. Ἰλ. Σ, 508+).
μάκαρ μακάρτερος(Ὀδ.Λ,483+)μακάρτατος(Ὀδ.Ζ,158+).
κοῦρος (ὁ) κουρότερος (νεώτερος, ἀκμαιότερος. Ἰλ. Δ, 316 καὶ Ὀδ. Φ, 310).
(μυχοὶ τοπ. πτῶσις) μυχοίτατος (=μυχαίτατος. Ὀδ. Φ, 146+).
(παροί, πάροι-θεν) παροίτερος (πρότερος. Ἰλ.Ψ,459 καὶ 480).
ὀπίσ(σ)ω ὀπίστατος (Ἰλ. Θ, 342? Λ, 178).
σάος (ξ 327) σαώτερος (Ἰλ. Α, 32+).
— ῥαάντατος (=ῥανότατος. Ὀδ. Ν, 93+) (1).
φιλοκτέανος φιλοκτεανώτατος. Ἰλ. Λ, 122+).

§ 337. Ἐνίοτε ἡ συγκριτικὴ κατάληξις -τερος κεῖται ἄνευ συγκριτικῆς σημασίας, χρησιμεύει δὲ μόνον νὰ δεικνύῃ τὴν ἰδιότητά τινος ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἄλλο πρόσωπον ἢ πρᾶγμα στερούμενον ταύτης. Τοιαῦτα δ' εἶναι τὰ ἑξῆς.

δεξίτερος (δεξιὰ χείρ) κατ' ἀντίθεσιν τοῦ ἀριστεροῦ.
θηλυτέρη (=θήλεια).
ἀγρότερος (=ἀγροδίαιτος).
ὀρέσ-τερος (ὀρεινός).
Ὁμοίως καὶ τὸ *ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος, ἕτερος, ἑκάτερος, πότερος, ἀμφότεροι*, κτλ.

ΣΗΜ. Ἐνταῦθα ἀνάγεται ὑπό τινων καὶ τὸ θύραι θεώτεραι (Ὀδ. Ν, 111+)=δι' ὧν μόνοι θεοὶ εἰσέρχονται (Σχολ.).

§ 338. Ἐπιρρήματα μετὰ βαθμῶν παραθέσεως εἶναι τὰ ἑπόμενα.

ἄγχι, ἀγχόθι (ἢ ἄγχου) ἄσσον ἢ ἀσσοτέρω ἄγχιστα.
ἑκάς (Fεκάς) ἑκαστέρω(Ὀδ.Η,321+) ἑκαστάτω (Ἰλ.Κ,113+).
πρό προτέρω (περαιτέρω).
τῆλε, τηλόθι ἢ τηλοῦ — τηλοτάτω (Ὀδ. Η, 322+).

ΣΗΜ. 1. Πρὸς τὸ ἀσσοτέρω συγγενὲς εἶναι τὸ ἐπίθετον ἐπασσύτερος (ἀλλεπάλληλος) § 30.

ΣΗΜ. 2. Τὸ ἀγχόθι ὑπάρχει μόθον ἐν Ἰλιάδι (Ξ, 412. Ψ, 762., ἔνθα ἀναγνωστέον «ἀγχι δὲ Γ'») καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ (Ν, 103, 347., ἔνθα καὶ γραφὴ «ἐγγύθι» κατὰ Μ. Ἐτυμ. σ.115, 1). Τὸ δὲ ἀγχοῦ ὑπάρχει μόνον ὡς πρώτη λέξις τοῦ στίχου καὶ μετ' αὐτὸ ἕπεται τὸ «δ' ἑστάμενος» ἢ «δ' ἑσταμένη» (Ἰλ. Β. 172. 790. Γ, 129. Δ, 92.

(1) Ἐκτοῦ φαεινός, Λίολ. φαεννός, φαάνταπος κατ' ἀφομοίωσιν ἀντὶ τοῦ φαέντατος, πρβλ. καὶ φαάνθη ἐκ τοῦ φαείνω.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

203. Ε, 123. Α, 199. Ν, 462. 768. Ξ, 356. Ο, 173. Π, 537. Ρ, 684. Σ, 169. Χ, 215. 228. Ω, 87. 709. Ὀδ. Δ, 25. Ε, 159. Ζ, 2. Ο. 9. Ρ, 349. 526. 552. Τ, 271, Χ, 180), ἀνθ' οὗ ἴσως γραπτέον »ἄ γ χ ι δὲ F' (=Foι) ἑ σ τ ά μ ε ν ο ς ἥ ἑ σ τ α μ έ ν η (ὅρα § 182), ὁ δὲ Nauck ἐν τοῖς ἄνω χωρίοις γράφει πανταχοῦ »ἄ γ χ ό θ ι δ' ἑ σ τ ά μ ε ν ο ς ἥ ἑ σ τ α μ έ ν η».

§ 339. Τὸν ὑπερθετικὸν βαθμὸν δύνανται νὰ ἀναπληρῶσι τὰ ἐπίθετα συντιθέμενα μετὰ τῶν ἀχωρίστων μορίων *ἀρι-* (συγγενοῦς πρὸς τὸ *ἀρετή, ἀρείων, ἄριστος*) ἢ *ἐρι-, ζα-* (=δϳα Αἰολικῶς ἐκ τῆς *διά*), *δα-* καὶ *ἀγᾰ-* (ὅπερ εἶναι ἴσον τῷ μὰ Ὁμηρικῷ *ἄγαν*), ὡς

ἀρίγνωτος (πολὺ γνωστός, γνωστότατος).
ἀριπρεπὴς (εὐπρεπής, μεγαλοπρεπής).
ἀριδείκετος (περιφανέστατος).
ἀρισφαλὴς (λίαν ὀλισθηρός, ὀλισθηρότατος).
ἀριφραδὴς (λίαν γνωστός, εὐδιάκριτος).
ἐριαύχην (ὁ μέγαν αὐχένα ἔχων).
ἐρίβρομος (ὁ λίαν βρέμων).
ἐριβῶλαξ καὶ *ἐρίβωλος* (εὐρορώτατος, μεγάλας βώλους ἔχων).
ἐρίγδουπος καὶ *ἐρίδουπος* (ὁ μεγάλως δουπῶν).
ζατρεφὴς (πολὺ τεθραμμένος, εὐτραφέστατος).
ἐπι-ζάφελος (*φελ-*=ὀγκῶδη, =ὀγκωδέστατος, ἄγαν ηὐξημένος, σφοδρότατος).
ζα-φλεγὴς (φλογερώτατος).
δάσκιος (πολὺ σκιερός, σκιερώτατος).
δα-φοινὸς (πολὺ ἐρυθρός, ἐρυθρότατος).
ἀγακλεὴς (περικλεής, κλεινότατος).
ἀγακλειτὸς (εὐκλεέστατος).
ἀγακλύτὸς (περίπυστος, τὰ μάλιστα ἀκουστός).

Καὶ ἐκ τοῦ *παν-* δὲ σύνθετα ἀναπληροῦσι τὰ ὑπερθετικά, ὡς *παναιθος, παμποίκιλος, παναίολος, πανάπαλος, πανάποτμος, παναφῆλιξ, παναώριος*. Πλεοναστικὴ δὲ ὑπέρθεσις ὑπάρχει ἐν τῷ *παντερτατος* (Ὀδ. Ι, 25+) καὶ *πανύστατος* (Ὀδ. Ψ, 532. 547. Ὀδ. Ι, 452).

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ.

§ 340. Ἐκ τῶν ἀριθμητικῶν ἄξια μνείας εἶναι τὰ ἑπόμενα.

Ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ	Τακτικὰ ἀριθμητικὰ
1 *εἷς, μία, μιῆς, μίαν* ἢ *ἴα, ἰῆς, ἰῆ, ἴαν*	1. *πρῶτος* ἢ *πρώτιστος*.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

οὐδέτ. δοτικ. ἰῷ (Ἰλ. Ζ, 423+).

2. δύ'ω (1), δύ'ο, ἐνίοτε δοιὼ ἢ πληθ. δοιαί, δοιαί, δοιὰ καὶ θηλ. ἐν δοιῇ (Ἰλ. Ι, 230+).

2. δεύτερος καὶ ὡς ὑπερθετικ. δεύτατος.

3. τρεῖς, τρία (καὶ τρί').

3. τρί'τατος ἢ τρί'τος.

4. τέσσᾰρες, τέσσαρᾶς, τέσσαρᾰ (τέσσαρ'), Αἰολ. πί'συρες, πί'συρας.

4. τέταρτος ἢ τέτρατος.

12. δώδεκα, δυώδεκα ἢ δυοκαίδεκα.

8. ὀγδόατος ἢ ὄγδοος.

20. ἐΓείκοσ(ν) ἢ Γείκοσ(ν).

8. εἴνατος ἢ ἔνατος.

30. τριήκοντα (=Ἀττ. τριᾰ'κοντα).

12. δωδέκατος ἢ δυωδέκατος.

40. τεσσαρᾰ'κοντα.

80. ὀγδώκοντα (=Ἀττ. ὀγδοήκοντα).

20. ἐΓεικοστὸς ἢ Γεικοστός.

90. ἐννηήκοντα (Ἰλ. Β, 602+) ἢ ἐννήκοντα (Ὀδ. Τ, 174+).

200. διηκόσιοι (=Ἀττ. διᾰκόσιοι).

300. τριηκόσιοι (Ἀττ. τριᾰκόσιοι).

500. πεντηκόσιοι (Ἀττ. πεντᾰκόσιοι).

9000. ἐννεᾰ'μῡλοι (ἀλλ' ὅμως μῡ'λια).

10000. δεκᾰ'μῡλοι (δεκακισ-χῑ'λιοι, ἀλλ' ὅμως καὶ τρισ-μῡ'λιαι (Ἰλ. Υ, 221+).

ΣΗΜ. Τὸ ἀριθμητικὸν ἐπίθετον μῡ'ριοι (=δεκακισχίλιοι παρ' Ὁμήρῳ δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ εἶναι μόνον τὸ μῡρί'ος, μῡρί'οι, μῡρί'αι μῡρί'α (=ἄπειρος, ἄπειροι, ἄπειρα).

§ 341. Οἱ ἐξ ἁπλῶν πολλῶν συγκείμενοι ἀριθμοὶ ἐκφέροντα ὡς παρ' Ἀττικοῖς, ὡς ἕνδεκα, ἑνδέκατος, τρεῖς καὶ δέκα (Ἰλ. Ε, 387), τριωκαιδέκατος (Ἰλ. Κ, 495), ἑπτὰ καὶ δέκα (Ὀδ. Ε, 278. Η, 267), ὀκτωκαιδεκάτη (Ὀδ. Ε, 279. Η, 268. Ω, 65), ἐννεακαίδεκα (Ἰλ. Ω, 496+).

§ 342. Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπιρρήματα παρ' Ὁμήρῳ εἶναι ὡς καὶ παρ' Ἀττικοῖς, ὡς ἅπαξ, δίς, τρίς, τετράκις, κτλ. ἐξαιρεῖται μόνον τὸ εἰνάκις (=ἐνΓάκις, λατ. noven=ἐννέα=enam, ὅθεν ἐννήκοντα, ἐννῆμαρ, εἴνατος).

§ 343. Ὡς ἐπιρρήματα διανεμητικὰ εἶναι τὸ δίχᾰ, ἄνδιχα (ἀνὰ δίχα), διάνδιχᾰ ἢ δίχθᾰ (ὅθεν καὶ διχθάδιος), τρίχᾰ ἢ τριχθᾰ', τετραχθᾰ', πένταχᾰ, ὡς Ὀδ. Ι, 71:

τριχθᾰ́ τε καὶ τετραχθᾰ διέσχισε Ἶρις ἀέλλη.

ἕπταχα (Ὀδ. Ξ, 434+).

(1) Διὰ τοῦ Ω μόνον χάριν τοῦ μέτρου.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 344. Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ ὡς πρῶτα συνθετικὰ σχηματίζονται παρ' Ὁμήρῳ ὡς ἑξῆς.

οἰο-πόλος (=μόνος ἀναστρεφόμενος), *οἰορ-ίτων* (=μονοχίτων).

δί-πτυχος, δί-πλαξ, ἀλλὰ καὶ δισ-θαπέες.

τρί-ετες, τρί-πτυχος, τρί-γληνος, ἀλλὰ καὶ τρισ-καίδεκα, τρισ-χίλιαι.

τεσσαρά-βοιον καὶ *τετρά-κυκλον, τετρά-φαλος* καὶ *τρά-πεζα,* (=τετράπεζα)καὶ *τρῦ-φάλεια* (=(τ^{ε})τρυ-φάλεια=λατ.quadru-).

Τὰ δὲ λοιπὰ γίνονται παρ' Ὁμήρῳ ὡς καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικ.

ΣΗΜ. Τὸ μόνος παρ' Ὁμήρῳ ἡ μοῦνος (=μόνFος) δὲν συντίθεται, παρ' αὐτῷ δὲ γίνεται μόνον τὸ παράγωγον μούνωσε καὶ μονωθείς.

ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ.

α) Προσωπικαί.

§ 345. *Προσωπικαὶ* ἀντωνυμίαι παρ' Ὁμήρῳ εἶναι αἱ ἑπόμεναι.

	α' πρόσωπον	*β' πρόσωπον*	*γ' πρόσωπον*
Ὀν.	*ἐγώ(ν)*	*σύ, ἐνίοτε τῦ'νη*	—
Γεν.	*ἐμεῖο, ἐμέο,* ἐγκλιτ. *μεῦ* (*ἐμεῦ, μεῦ*)	*σεῖο, σέο* καὶ *(σεῦ)* ἐγκλιτικῶς	*Fεῖο, Fέο* (καὶ ἐγκλιτικῶς), *(Fεῦ)*
Δοτ.	*ἐμοί,* ἐγκλιτ. *μοι*	*οἱ* ὀρθότον., ἐγκλ. *τοι, τεῦν* ὀρθότον.	*Fοὶ* καὶ ἐγκλιτικῶς
Αἰτ.	*ἐμέ,* ἐγκλιτ. *με*	*σὲ* καὶ ἐγκλ. ἐνίοτε	*Fὲ* καὶ *μ'ἰν* καὶ ἐγκλιτικ. ἀμφότερα.
Ἀφ.	*ἐμέθεν.*	*σέθεν.*	*Fέθεν* ἐγκλιτικ.

		Δυϊκὸς	
Ὀν. Αἰτ.	*νῶϊ* καὶ *νώ*	*σφῶϊ* καὶ *σφώ*	*σφωὲ* ἐγκλιτικ.
Γεν. Δοτ.	*νῶϊν*	*σφῶϊν* καὶ *σφῶν*	*σφωῖν* ἐγκλιτ.

		Πληθυντικὸς	
Ὀν.	*ἡμεῖς ἢ ἄμμες*	*ὑμεῖς ἢ ὔμμες*	—
Γεν.	*ἡμείων ἢ ἡμέων*	*ὑμείων ἢ ὑμέων*	*σφείων ἢ σφέων*
Δοτ.	*ἡμῖν ἢ ἄμμι(ν)*	*ὑμῖν ἢ ὔμμι(ν)*	*σφίσιν ἢ σφι(ν)* ἐγκλιτικ. *ἄμφω*
Αἰτ.	*ἡμέας ἢ ἄμμε.*	*ὑμέας ἢ ὔμμε.*	*σφέας ἢ σφὲ* ἐγκλιτικ. *ἄμφω*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 346. Ἡ ἑνικὴ γενικὴ τῶν 3 προσώπων σχηματίζεται ὡς ἡ ἑνικὴ γενικὴ τῶν ἀρσενικῶν τῆς πρώτης καὶ δευτέρας κλίσεως διὰ τοῦ προσφύματος -σjο, ὡς ἐμέ-σjο, σέ-σjο, Fέ-σjο. Διὰ δὲ τῆς μεταβολῆς τοῦ j εἰς ι γίνονται οἱ τύποι ἐμεῖο (51 φορὰς φερομένου), σεῖο (28 φορὰς) καὶ Fεῖο (μόνον δίς. Ἰλ. Δ, 400. Ὀδ. Χ, 19), διὰ δὲ τῆς ἀποβολῆς τοῦ j οἱ τύποι ἐμέο (μόνον Ἰλ. Κ, 124+), σέο (23 φοράς), Fέο (12 φοράς), τὸ δὲ Ο τῆς λήγούσης τῶν τύπων τούτων ἐκθλίβεται.

§ 347. Ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς κειμένοις φέρεται καὶ ἡ γενικὴ ἐμεῦ (τριακοντάκις περίπου), μεῦ (ἑξηκοντάκις περίπου), σεῦ (34 φοράς), Fευ (7 φοράς. Ὅρα § 66) ἀντὶ τοῦ ἐμεῖ', μεῖ', σεῖ', Fεῖ'.

§ 348. Ἡ γενικὴ τοῦ σὺ ἐν δύο χωρίοις (Ἰλ. Θ, 37. 468) φέρεται τεοῖο, πιθανῶς δὲ ὀρθότερον τεεῖο (τεFεῖο).

§ 349. Ἡ δοτικὴ τεῦ ὑπάρχει μόνον ἐν πέντε χωρίοις (Ἰλ. Λ, 201. Ὀδ. Δ, 619. 829. Λ, 560. Ο, 119).

§ 350. Τὸ δυϊκὸν νῶϊ φέρεται 51 φοράς, 33 μὲν ὡς ὀνομαστικὴ καὶ 18 ὡς αἰτιατική. Φέρεται δὲ δὶς καὶ νῷ (Ἰλ. Ε, 219 καὶ Ὀδ. Ο, 475).

§ 351. Τὸ δυϊκὸν νῶϊν ὑπάρχει 22 φορὰς ὡς δοτικὴ καὶ ἅπαξ ὡς γενικὴ (Ἰλ. Χ, 88+).

§ 352. Τὸ δυϊκὸν σφῶϊ φέρεται πεντάκις μὲν ὡς ὀνομαστικὴ καὶ ἑξάκις ὡς αἰτιατική, εἰς 4 δὲ χωρία συναιρεῖται εἰς σφῷ (Ἰλ. Α, 574. Λ, 782. Ν, 47. Ο, 146).

§ 353. Τὸ δυϊκὸν σφῶϊν ἁπαντᾷ ἑνδεκάκις μὲν ὡς δοτική, τρὶς δὲ ὡς γενική, ἅπαξ δὲ συναιρεῖται εἰς σφῷν (Ὀδ. Δ, 62+).

§ 354. Τὸ δυϊκὸν σφωέ φέρεται πεντάκις μόνον ὡς αἰτιατική, τὸ δὲ σφωΐν ὀκτάκις μόνον ὡς δοτική.

§ 355. Ἡ ἀφαιρετικὴ συμφωνεῖ ὡς πρὸς τὴν σημασίαν τῇ γενικῇ. § 174.

§ 356. Οἱ τύποι ἄμμες (τετράκις μόνον), ἄμμε (τρισκαιδεκάκις), ἄμμι (21 φοράς), ὔμμες (ἑξάκις), ὔμμε (τετράκις), καὶ ὔμμι (17 φοράς) εὑρίσκονται σπανιώτερον καὶ εἶναι Αἰολικοὶ σχηματισμοί.

ΣΗΜ. Θέματα εἶναι ἀ μ μ ε-, ἐξ οὗ ἀ μ μ ε-, ἄ μ ε-, καὶ yusma, ἐξ οὗ ὑ μ μ ε καὶ ὔ μ ε-.

§ 357. Ὅταν ἡ τελευταία συλλαβὴ τῶν τύπων ἡμέας, ὑμέας, σφέας καθίσταται θέσει μακρά, προφέρονται οὗτοι μετὰ συνιζήσεως. Ὀρθότερον θὰ ἦτο, ἂν ἀντικαθίσταντο διὰ τῶν δισυλλάβων ἧας, ὗας, σφᾶς, ἐξ ὧν ἤδη φέρονται ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς κει-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

μένοις παραδείγματά τινα, ὡς *ἡμας* (Ὀδ.Π,372) καὶ *σφᾶς* (Ἰλ. Ε, 567).

§ 358. Οἱ τύποι *ἄμμε*, *ὔμμε* καὶ *σφε* εἶναι κυρίως σχηματισμοὶ παλαιοῦ δυϊκοῦ, ὡς καὶ ἡ κατάληξις -ε δεικνύει. Καὶ εὑρηται μετὰ σημασίας δυϊκοῦ ἔν τισι χωρίοις τὸ *ἄμμε* (=ἡμεῖς οἱ δύο. Ἰλ. Η, 292. 378. 397. Κ, 346. Ξ, 62. Χ, 219. Ω, 355) καὶ τὸ *ὔμμε* (=ὑμεῖς οἱ δύο. Ἰλ. Ψ, 412) καὶ τὸ *σφε* (=αὐτοὶ οἱ δύο. Ἰλ. Α, 111. Ὀδ. Θ, 271. Φ, 206).

Ἀντιστρόφως τὸ *ἄμμε* εἶναι πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ ἔν τισι χωρίοις (Ἰλ. Α, 58. Σ, 268. Ὀδ. Ι, 404. Κ, 209. Μ, 224. Χ, 73) καὶ τὸ *ὔμμε* (Ὀδ. Ν, 357. Σ, 407. Ω, 109) καὶ τὸ *σφε* (Ἰλ. Τ, 265).

Ἐν τῇ Ἰλιάδι τὸ *ἄμμε* καὶ *ὔμμε* σχεδὸν πάντοτε ἔχουσι δυϊκοῦ σημασίαν, ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ (ἥτις εἶναι πτωχοτέρα περὶ τὸν δυϊκὸν ἀριθμὸν) πληθυντικοῦ. Ἐν δὲ τῇ Αἰολικῇ διαλέκτῳ στερουμένῃ δυϊκοῦ τὸ *ἄμμε* καὶ *ὔμμε* εἶναι ὡς πληθυντικά.

§ 359. Τὸ *ἡμέας* φέρεται 27 φορὰς, τὸ δὲ *ὑμέας* πεντάκις, τὸ δὲ *σφέας* 32 καὶ τὸ *σφὲ* τετράκις.

§ 360. Ἔν τισι χωρίοις φέρεται *ἦμιν* (Ἰλ. Ρ, 415. 417. Ὀδ. Θ, 569. Κ, 563. Λ, 344. Ν, 177. Ρ, 376. Υ, 272). ὅρα § 357.

§ 361 Ἡ δοτικὴ *σφῖσιν* (55 φορὰς) καὶ *σφίσι(ν)* (173 φορὰς) εἶναι μυριόλεκτος παρ' Ὁμήρῳ.

§ 362. Οἱ τύποι *ἡμεῖς*, *ὑμεῖς*, *ἦμῖν*, *ὑμῖν* εἶναι ἀλλότριοι τῆς Ὁμηρικῆς διαλέκτου. Πανταχοῦ δέ, ὅπου ἀπαντῶσι, δέον νὰ μεταγράφωνται εἰς τοὺς βραχυκαταλήκτους τύπους (εἰς -ες καὶ εἰς -ιν), ὅπερ ἐπιτρέπει σχεδὸν πανταχοῦ τὸ μέτρον.

§ 363. Ἐκ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν ἐκθλίβεται ἡ ἐνικὴ δοτική, ὡς *μ'* (=μοι), *σ'* (=σοι), *Γ'* (=Fοι). Τὸ δὲ *Γ'* τοῦτο ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς κειμένοις ὅλως ἐξηφανίσθη, ὀφείλει δὲ νὰ ἀντικατασταθῇ.

§ 364. Χωρία Ὁμηρικά, εἰς ἃ τὸ Γ' (=Fοι) ὀφείλει νὰ ἀντικατασταθῇ, εἶναι τὰ ἑξῆς (Ἰλ, Ε, 4. 310. 320. 622, Θ, 423. Ζ, 25. 289. Ι, 306. Κ, 72. Λ, 356. 417. Ν, 325. 511. 619. 654. Ξ, 237. 442. Π, 404. 509. 545. 560. Σ, 445. Υ, 98. 466. Φ, 490, Ψ, 762. 797. Ω, 53. 709. Ὀδ. Ζ, 5. Ν, 103, 271. 389. Ο, 105. 470. Ρ, 526. Ω,200. 520). ὅρα καὶ § 62. 338, σημ. 2.

§ 365. Καὶ ἡ αἰτιατικὴ *Fὲ* δι' ἐκθλίψεως γίνεται Γ' ὅπερ ἐκ τῶν Ὁμηρικῶν κειμένων ἀφῃρέθη ὀφεῖλον νὰ ἀντικατασταθῇ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 366. Χωρία, εἰς ἃ δέον νὰ ἀντικατασταθῇ τὸ F' (=Fέ), εἶναι τάδε.

ἀλλὰ κακῶς F' ἀφίει ('Ιλ. Α. 25 καὶ 379).
ἀλλὰ καὶ ὣς F' ἐθέλω δόμεναι ('Ιλ. Α, 116).
πρὸ δὲ F' ἦκε θεὰ ('Ιλ. Α, 195 καὶ 208).
οὔτ' ἄρα F' ἔρκεα ἴσχει ('Ιλ. Ε, 90).
ἄψ ἐθέλω F' ἀρέσαι ('Ιλ. Ι, 120).
ὤμοιϊν F' ἀφελέσθαι ('Ιλ. Ν, 511).
ἀλλά τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ F' ἐσάωσεν ('Ιλ. Ο,290).
ὃς F' ἄξει ('Ιλ. Ω, 155), καὶ F' ἐσσυμένην ('Ιλ. Π, 9).

Καὶ εἰς πολλὰ ἔτι ἄλλα χωρία ('Ιλ. Γ, 385. Δ,12,315,524.Ε, 139,334. 871. Ζ, 158. 166. 179. Α, 246. 434. 437. 690. Ν, 182. Ξ, 240. Π, 178. Ρ, 43. 58. 478. 537. 600. Σ, 72. 388. Υ, 340. 346. Φ, 179. 183. 409. 590. Ψ, 695. 725. 730. 743. Ω, 102. 154. 183. 'Οδ. Δ, 732. Ε. 146. 321. 322. 349. Α, 339. 472. Ξ, 49. Π, 22. Ρ, 40,576. Φ, 224).

§ 367. Καὶ τὸ *ἅμμι* καὶ *ὕμμι* καὶ *σφι* δι' ἐκθλίψεως γίνονται *ἄμμ'* ('Ιλ. Η, 76+), *ὕμμ'* ('Ιλ. Κ, 551. Α, 781. Ψ, 787. 'Οδ. Ρ, 241. Χ, 62), *σφ'* (συχνάκις). Τὸ δὲ *σφ'* ἀντὶ τοῦ *σφὲ* εἶναι μόνον ἐν 'Ιλ. Τ, 265 καὶ 'Οδ. Θ, 271.

Γ') Ἀντωνυμία αὐτὸς

§ 368. Ἡ ὁριστικὴ *αὐτὸς* σημαίνει παρ' Ὁμήρῳ *ὁ ἴδιος ἢ μόνος*. Ὡς ἐπίρρημα αὐτῆς εἶναι τὸ *αὖτως* (=οὕτως), ὅθεν καὶ τὸ *ὣς* (ἢ ὡς) *δ' αὖτως* (=ὡσαύτως, ὁμοίως. 'Ιλ. Γ, 339. 'Οδ. Γ, 64. κτλ.).

ΣΗΜ. Καὶ παρ' Ἀττικοῖς σπανιώτατα φέρεται τὸ ὣ ς δ' α ὖ τ ω ς (Πλάτ. Φαίδωνι 102, ε'. Πρωταγ. 313, ε'.).

§ 369. Ἡ αἰτιατικὴ *αὐτὸν* σπανίως παρ' Ὁμήρῳ κεῖται μετὰ σημασίας προσωπικῆς ἀντωνυμίας ἄνευ τινὸς ἐμφάσεως, ὡς 'Ιλ. Α, 463 :

νέοι δὲ παρ' *αὐτὸν* ἔχον πεμπώβολα χερσίν.

γ') Ἀντωνυμίαι αὐτοπαθεῖς.

§ 370. Αἱ ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ εὐχρηστοι αὐτοπαθεῖς ἀντωνυμίαι δὲν ἀπαντῶσι παρ' Ὁμήρῳ, ὅστις ἀντ' αὐτῶν μεταχειρίζεται τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας μετὰ τῆς *αὐτός*, ὡς *ἔμ' αὐτὸν* (=ἐμαυτόν. 'Ιλ.Α,271), *αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάου* (=σεαυτόν. 'Οδ. Ρ, 595), *ἐντύνασαν δ' αὐτὴν* (=ἑαυτήν. 'Ιλ. Ξ. 162), *ἑὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι* (=ἑαυτόν. 'Ιλ. Γ,171).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἐμοὶ αὐτῷ (Ὀδ. Ι, 421), *σοὶ αὐτῷ* (Ἰλ. Γ, 51), *οἱ αὐτῷ* (Ἰλ. Η, 47), *ἕο αὐτοῦ* (Ἰλ. Τ, 384), κτλ.

§ 371. Ἐνίοτε καὶ μόνη ἡ τριτοπρόσωπος κεῖται ἀντὶ τῆς αὐτοπαθοῦς ἀντωνυμίας, ὡς Ἰλ. Ε, 343 :

ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ Γέο κάββαλεν υἱόν.
υἱὸν γείνατο Γείο χέρηα μάχῃ (Ἰλ. Δ, 400).

πρβλ. δὲ καὶ *ἑέ* (=σεΓέ=λατ. se. Ἰλ. Ω, 134).

§ 372. Καὶ ἡ *αὐτὸς* κεῖται ἐνίοτε παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ αὐτοπαθοῦς ἀντωνυμίας, ὡς Ἰλ. Η, 338 :

εἶλαρ νηῶν τε καὶ *αὐτῶν* (=ἡμῶν αὐτῶν).
ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων
τὴν *αὐτοῦ* φιλέει (Ἰλ. Ι, 341—342).
ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, *αὐτόν* τ' ἐλέησον (Ἰλ. Ω, 503).
ἄλλῳ δ' *αὐτόν* φωτὶ καταρρύπτων ἤισκεν (Ὀδ. Δ, 247).
ἦ μοι ἄχος περὶ τ' *αὐτοῦ* καὶ περὶ πάντων (Ὀδ. Φ, 249).

§ 373. Ὅταν ὑπάρχῃ καὶ ὄνομα, ὁ Ὅμηρος μεταχειρίζεται τὴν κτητικὴν ἀντωνυμίαν μετὰ τῆς γενικῆς τῆς *αὐτός*, ὡς

τε' *αὐτῆς* ἔργα κόμιζε (Ἰλ. Ζ, 490. Ὀδ. Α, 356. Φ, 350).
ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἠδ' *ἐμὸν αὐτοῦ* (Ἰλ. Ζ, 446).
ἑῷ αὐτοῦ θυμῷ (Ἰλ. Κ, 204).
σῆς τ' *αὐτοῦ* κεφαλῆς (Ὀδ. Ο, 262).

δ') *Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι.*

§ 374. Αἱ παρ' Ὁμήρῳ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι εἶναι αἱ ἑπόμεναι.

	Α' πρόσωπον	*Β' πρόσωπον*	*Γ' πρόσωπον*
εἷς κτήτωρ	*ἐμὸς*	*σὸς ἡ τεὸς*	*Γὸς ἡ (σ)εΓὸς*
δύο κτήτορες	*νωΐτερος*	*σφωΐτερος*	—
πολλοὶ κτήτορες	*ἡμέτερος* καὶ (πεντάκις) *ἄμός*.	*ὑμέτερος* καὶ (πεντ.) *ὔμός*.	*σφέτερος* καὶ (17φορὰς) *σφός*.

§ 375. Παρ' Ὁμήρῳ καὶ τὸ ἐπίθετον *φίλος* κεῖται ἀντὶ κτητικῆς ἀντωνυμίας, ὅπερ ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ ἀναπληροῖ καὶ μόνον τὸ ἄρθρον, ὡς

κατεπλήγη *φίλον* ἦτορ (=ἑὸν ἦτορ. Ἰλ. Ζ, 31).
ὤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ *φίλος* (Ἰλ. Χ, 408) (1).

(1) Μετὰ τοιαύτης σημασίας εἶναι τὸ φίλος καὶ ἐν τῇ φράσει «οἶκος φίλος οἶκος ἄριστος» (Αἰσώπ. Μῦθ. 154. ἔκδοσ. Carol. Halmii).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 376. Ὁ τύπος *ἑFὸς* καὶ πολλῷ μᾶλλον ὁ τύπος *Fὸς* κεῖται μετ' ἀναλογίας ἐννοίας (=λατ. suus). Ἡ ἀρχικὴ μορφὴ αὐτοῦ ἦτο *σεFὸς* καὶ *σFός*. Τοῦ δὲ *σεFὸς* τὸ *σ* ἀντικατεστάθη διὰ τῆς δασείας (Ἰλ. Η, 753. Ὀδ. Ν, 52). Εἴς τινα δὲ χωρία τὸ *σ* ὀφείλει νὰ προφέρηται, ὡς

Ζεὺς δὲ *σεFὸν* πρὸς δῶμα (Ἰλ. Α, 533).

χεῖρα *σεFὴν* ὑπερέσχε (Ἰλ. Ι, 420).

οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο *σεFὰ* πρὸς δώματα (Ὀδ. Β, 258).

§ 377. Ἡ πρὸ τοῦ *Fὸς* (=σ*Fὸς*) προηγουμένη βραχεῖα συλλαβὴ γίνεται θέσει μακρά, ὡς *θυγατέρᾱ Fὴν* (Ἰλ. Ε, 371. Ζ, 192. Λ, 226. Ν, 376), *πατέρῐ Fῷ* (Ὀδ. Γ, 39), *πόσῐ Fῷ* (Ἰλ. Ε, 71), *τέκεῖ Fῷ* (Ἰλ. Ω, 36), *ὃ δ' ἄρᾱ Fῷ παιδὶ ὄπασσε* (Ἰλ. Ρ, 196).

§ 378. Τὰς ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ ἀχρήστους κτητικὰς ἀντωνυμίας *νωΐτερος* καὶ *σφωΐτερος* ὁ Ὅμηρος μεταχειρίζεται σπανιώτατα, ὡς *νωΐτερος* (Ἰλ. Ο, 39 καὶ Ὀδ. Μ, 181) καὶ *σφωΐτερος* (Ἰλ. Α, 216+).

ε) Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι.

§ 379. Τὸ ἄρθρον ἔχει παρ' Ὁμήρῳ τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ δεικτικὴν σημασίαν. Κλίνεται δὲ ὡς ἑξῆς.

	Ἀρσενικὸν	*Θηλυκὸν*	*Οὐδέτερον*
Ὀν.	ὁς ἥ ὁ	ἥ	τό, σπανίως ὁ
Γεν.	τοῖο ἧ τοῦ	τῆς	τοῖο ἧ τοῦ
Δοτ.	τῷ	τῇ	τῷ
Αἰτ.	τὸν	τὴν	τὸ
Ὀν. Αἰτ.	τῼ		
Γεν. Δοτ.	τοῖιν		
Ὀν.	τοὶ ἥ οἱ	ταὶ ἥ αἱ	τὰ
Γεν.	τῶν	τᾰ́ων, σπανίως τῶν (§ 211)	τῶν
Δοτ.	τοῖσι(ν)	τῇσι(ν)	τοῖσι(ν)
Αἰτ.	τούς	τάς	τά

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 380. Σπανίως, καὶ τότε μόνον κατὰ τὸ φαινόμενον, συμφωνεῖ ἡ σημασία τῆς ἀντωνυμίας ταύτης πρὸς τὸ παρ' Ἀττικοῖς ἔρθρον, ὅτε γράφονται τὰ προκλιτικὰ ὁ, ἡ, οἱ, αἱ.

§ 381. Τὸ οὐδέτερον δ ὑπάρχει μόνον ἔν τισι χωρίοις (Ἰλ.Μ, 344. 357. Ψ, 9. Ὀδ. Ω, 190).

§ 382. Εἰς τὴν ἀντωνυμίαν ὅ, ἥ, τὸ ἀνήκει τὸ ἐπίρρημα τῶς ἡ ὡς (ὃς δὲ κατ' ἄλλους). Ἄξιον δὲ μνείας εἶναι καὶ τὸ συχνάκις ἁπαντῶν οὐδέτερον κατὰ δοτικὴν τῷ ὡς σύνδεσμος μετὰ τῆς σημασίας οὗτ, ὡς Ἰλ. Δ, 410 ε

τῷ μά μοι πατέρας ποθ' ὁμοίη ἔνθεο τιμῇ.

Ηρβλ. καὶ Ἰλ. Ε, 128. 209. 283. 410. 676. 846. 894. Ζ, 224. 353.

ΣΗΜ. Τὸ τῶς ὑπάρχει μόνον ὅις (Ἰλ. Γ, 415 καὶ Ὀδ. Τ, 234). Ἡ δεικτικὴ σημασία τοῦ ὡς (ἢ ὣς) ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ ὑπάρχει εἰς ὡρισμένας φράσεις, ὡς οὖν, καὶ ὡς, οὐδ' ὡς, μηδ' ὡς (ὅρα Ἡμετ. Διδακτ. Γραμμ. τῆς Ἀττικ. Διαλέκτ. § 85).

§ 383. Παρ' Ὁμήρῳ εὑρίσκονται καὶ αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι ὅδε καὶ οὗτος μετὰ τῆς αὐτῆς καὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ σημασίας καὶ μετὰ τῶν ἐπιρρημ. ὧδε καὶ οὕτω(ς).

Ἡ δοτ. πληθ. τοῦ ἄρσεν. καὶ οὐδετ. τῆς ὅδε ἔχει καὶ παράδοξον σχηματισμόν, *τοῖσδε(σ)σι(ν)*. Ὁ τύπος δ' οὗτος εὑρηται παρ' Ὁμήρῳ ἑξάκις (Ἰλ. Κ, 462. Ὀδ. Β, 47. 165. Κ, 268. Ν, 258 καὶ Φ,93), ὅστις ἴσως δέον νὰ μεταγραφῇ εἰς τὸν τύπον «*τοῖσί(ν)δε*».

§ 384. Ἡ ὅδε ἀντωνυμία μεταπίπτει πολλάκις εἰς τοπικὴν σημασίαν (=ἐνταῦθα), ὡς Ἰλ. Ε, 173 καὶ Π, 424 :

ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν.

νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ (Ὀδ. Α, 185).

Ὅρα καὶ Ἰλ. Ζ, 460. Φ, 533. Ὀδ. Α, 226. Σ, 44. κτλ.

Ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἀντωνυμία οὗτος λαμβάνει τοπικὴν σημασίαν (=οὗτος ἐνταῦθα, κοινῶς *αὐτὸς ἐδῶ*), ὡς Ἰλ. Κ, 82 :

τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας στρατὸν ἔρχεται οἶος ;

ὦ γέρον, οὐ Γεκὰς οὗτος ἀνὴρ (Ὀδ. Β, 80).

Ὅρα καὶ Ἰλ. Κ, 341. Λ, 612. Ὀδ. Υ, 377. κτλ.

Καὶ τὸ ἐπίρρημα οὕτω λαμβάνεται μετὰ τοιαύτης ἐννοίας, ὡς Ὀδ. Π, 99 :

αἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἴην τῷδ' ἐπὶ θυμῷ.

§ 385. Καὶ ἡ ποιότητος δεικτικὴ ἀντωνυμία τοιοῦτος κεῖται

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

παρ' Ὁμήρῳ μετὰ τοιαύτης σημασίας, ἣν ἔχει ἡ ὅδε καὶ ἡ οὗτος, ὡς Ἰλ. Η, 847 :

τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐΓείκοσιν ἀντεβόλησαν.

Καὶ τὸ ἐπίρρημα ἐνταυθοῖ, ὡς Ἰλ. Φ, 122 :

ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν.

ΣΗΜ. Ἀντὶ τοῦ «ἡ τοιόσδε ὤν» (Ἰλ. Γ, 46) ἀναγνωστέον «ἡ τοιοῦτος ἐών».

§ 386. Ἀντὶ τοῦ *ἐκεῖνος* ὁ Ὅμηρος μεταχειρίζεται ἐν γένει σχεδὸν πανταχοῦ τὸν τύπον *κεῖνος* (1) καὶ τὰ ἐπιρρήματα *κεῖσε, κεῖθι, κεῖθεν*.

ΣΗΜ. Ἁπαξ παρ' Ὁμήρῳ φέρεται ἐκεῖθι, ὡς «ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι» (Ὀδ. Ρ,10), ὅπερ διορθοῦται εἰς «ὄφρα κε ἐκεῖθι». Ὀλίγα δὲ χωρία, ἐν οἷς ἔτι τὸ ἐκεῖνος φέρεται, διορθοῦνται πάντα (1).

ς') Ἐρωτηματικαὶ καὶ ἀόριστοι ἀντωνυμίαι.

§ 387. Ἡ ἐρωτηματικὴ καὶ ἀόριστος ἀντωνυμία τίς κλίνεται παρ' Ὁμήρῳ οὕτω.

	Ἑνικὸς		Πληθυντικὸς	
	Ἐρωτηματικὴ	Ἀόριστος	Ἐρωτηματικὴ	Ἀόριστος
Ὀν.	τίς ;	τίς	τίνες ;	τινὲς
Γεν.	τέο; τεῦ ;	τεο, τευ	τέων ; (2)	—
Δοτ.	—	τεῳ, τῳ, τινὶ	—	—
Αἰτ.	τίνα ;	τινὰ	—	τινάς.

Δυϊκὸς ὑπάρχει μόνον τὸ «ξέρω δή τινε τώδε» (Ὀδ.Δ,26+). Οὐδέτερον μόνον τὸ ἐρωτημ. *τί* ; καὶ *τίνα* (Ἰλ. Χ, 450) καὶ ἀόριστον *τί* καὶ πληθ. *ἄσσα* «*ὁποῖ' ἄσσα*» (Ὀδ. Τ, 218+).

ΣΗΜ. Ἡ γενικὴ τέο (καὶ ἐγκλιτικῶς τεο μόνον Ὀδ Π, 305+) ἔχει τὸ πρόσφυμα σφο, ὡς τὸ ἐμέο, σέο, Γέο. Διὰ τῆς συναιρέσεως ἔγινε παρ' Ὁμήρῳ μὲν τεῦ καὶ ἐγκλιτικῶς τευ, παρ' Ἀττικοῖς δὲ του καὶ ἐγκλιτικῶς του.

§ 388. Ἡ ἀόριστος ἑνικὴ δοτικὴ τῳ ἐνίοτε ἀπαντᾷ (Ἰλ. Α, 299. Μ, 328. Ν, 327. Ὀδ. Κ, 32).

§ 389. Τὸ οὐδέτερον *τί* συνδέεται μετὰ τοῦ ἦ καὶ ποτὲ συχνάκις, ὡς *τίη* καὶ *τίπτε* (καὶ κατ' ἔκθλιψιν πρὸ δασυνομένου φωνήεντος *τίφθ'*) καὶ =*διὰ τί, λοιπόν* ;

§ 390. Παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ *οὐδείς* καὶ *οὐδέν* εἶναι τὸ *οὔ τις*

(1) Ὅρα Mnemos. 1886 σ. 90—91.

(2) Ἐν Ὀδ. Ζ, 119 καὶ Ν, 200 κεῖται κατὰ συνίζησιν ὡς μονοσύλλαβον.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

(καὶ *οὔ τινι, οὔ τινα, οὔ τινες μόνον*) καὶ *οὔ τι* καὶ ἀπαγορευτικῶς *μή τις, μή τι*. Τὸ δὲ οὐδέτερον *οὔτι* κεῖται ἐπιρρηματικῶς ὡς καὶ τὸ *οὐδέν* (=οὐδόλως. Ἰλ. Α, 453. Ε, 689. κτλ.) καὶ τὸ *μήτι* (=μηδόλως. Ἰλ. Α, 550. Δ, 42. Ε, 130. κτλ.).

§ 391. Τὸ *οὐδείς* παρ' Ὁμήρῳ ὑπάρχει μόνον ἐν τῇ ἑνικῇ δοτικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ *οὐδενί*, ὡς (Ἰλ. Χ, 459. Ὀδ. Λ, 545):

πολὺ προθέεσκεν ἑὸν μένος *οὐδενὶ* εἴκων.

Καὶ τοῦ οὐδετέρου τὸ *οὐδέν* καὶ τοῦτο μόνον ἔν τισι χωρίοις ὡς ἐπίρρημα (=οὐδόλως), ὡς Ἰλ. Α, 244. 412:

ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν *οὐδέν* ἔτισας.

Ἡβλ. καὶ Ἰλ. Κ, 216. Π, 274. Χ, 332. 513. Ω, 370. Ὀδ. Δ, 195. 248. 350. Ε, 347. Ι, 34. 287. κτλ.

ζ') Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.

§ 392. Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία εἶναι ὁ ὅς, ἥ, ὅ, ὅτις κλίνεται ὡς ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ. Αὕτη δὲ συχνάκις ἐπιρρωννύεται διὰ τοῦ ἐγκλιτικοῦ τε.

§ 393. Ἡ ἑνικὴ γενικὴ τοῦ ἀρσενικοῦ ὅ ο υ (Ἰλ. Β, 325 καὶ Ὀδ. Α, 70) δέον νὰ ἀναγνωσθῇ ὅ ο (§ 221).

§ 394. Ὡς ἑνικὴ γενικὴ τοῦ θηλυκοῦ ὑπάρχει ὕποπτος τύπος ἕ ῃ ς (Ἰλ. Π, 208+):

φυλόπιδος μέγα Ἔργον, ἕ ῃ ς τὸ πρὶν γ' ἐράσθη.

Ἴσως δὲ ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα ἔγραψεν ὧδε·

φυλόπιδος Ἔργ' ἀγαλέης, τῶν πρίν περ ἔρασθε (1).

§ 395. Συχνάκις τὸ ἄρθρον παρ' Ὁμήρῳ κεῖται καὶ μετ' ἀναφορικῆς σημασίας, ὡς Ἰλ. Ε, 484:

κτήματα πολλά, *τὰ* Ἕλδεται ὃς κ' ἐπιδευής.

Ἐπιρρωννύεται δὲ διὰ τοῦ ἐγκλιτικοῦ τε, ὡς Ἰλ. Ε, 52:

βαλλέμεν ἄγρια πάντα, *τά τε* τρέφει οὔρεσιν ὕλη.

Καὶ Ἰλ. Ε, 59—60: «εἰς ὅ κε γῆρας ἔλθῃ καὶ θάνατος, *τά τ'* ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται».

§ 396. Εἰς τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν ἀνήκει καὶ τὸ ἐπίρρημα ὡς (προκλιτικὸν ἢ ἄτονον), ὅπερ ἐπιρρωννύεται διὰ τοῦ τε καὶ δὲν πρέπει νὰ συγχέηται πρὸς τὸν Ἀττικὸν σύνδεσμον ὥστε, ὡς Ἰλ. Γ, 21—22:

(1) Ἴσως δὲ καὶ ὧδε γραπτέον «τῆς τὸ πρὶν γ' ἐράσθη». Ὁ δὲ Nauck εἰκάζει νὰ γραφῇ ὧδε· «ὧν πρὶν γ' ἠγάσσασθε».

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀρὴϊ φίλος Μενέλαος,
ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας.

ὅρα καὶ Ἰλ. Ι, 14. Π, 3. κτλ.

§ 397. Τὸ ὡς συχνάκις κεῖται μετὰ τὸ οὐσιαστικόν, ὅτε καὶ ὀξύνεται, ὡς ὄρνιθες ὡς (=ὡς ὄρνιθες. Ἰλ. Γ, 2), θεὸς ὣς (=ὡς θεός. Ἰλ. Γ, 230), κτλ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τοῦτο εἶναι *Fὡς* (§ 99)· διότι, ὅταν ἡ προηγουμένη λέξις τελευτᾷ εἰς μακρὸν φωνῆεν ἢ εἰς δίφθογγον, οὐδέποτε ταῦτα βραχύνονται πρὸ τοῦ ὡς (Ἰλ. Α, 72. Ν, 178. 292. κτλ.)· ὅταν δὲ ἡ προηγουμένη συλλαβὴ εἶναι βραχεῖα, γίνεται αὕτη πρὸ τοῦ ὡς θέσει μακρά, ὡς Ὀδ. Λ, 413 :

νωλεμέως κτείνοντο, σύες *Fὡς* ἀργιόδοντες.

γναθμῶν ἐξελάσαιμι σύ *Fὡς* λιθοτέρηις (Ὀδ. Σ, 29).

Ἐξαιροῦνται ὅμως καὶ τινα χωρία, ἐν οἷς δὲν γίνεται αὕτη θέσει μακρά. Τοιαῦτα δ' εἶναι τάδε (Ἰλ. Γ, 196. Ε, 78. Θ, 271. Κ, 33. Ν, 137. Ὀδ. Χ, 299).

ΣΗΜ. Τὸ προστιθέμενον εἰς τὰς ἀναφορικὰς ἀντωνυμίας καὶ εἰς τὰ ἀναφορικὰ ἐπιρρήματα τε (συγγενὲς τῷ λατ. que) ἐπαυξάνει καὶ γενικεύει τὴν ἔννοιαν. Τοῦτο δ' εὑρίσκεται καὶ εἰς τὰ ἀναφορικὰ ὅ σ ο ς τε, ἔνθα τε (πρβλ. καὶ τὰ ἐν τῇ Ἀττικῇ εὔχρηστα ο ἷ ο ς τ' ε ἰ μ ί, ἐφ' ᾧ τε, ἕ ς τε, ὅ τε, ἄ τε), ἔτι δὲ καὶ εἰς τοὺς συνδέσμους μ έ ν τε, δ έ τε, κ α ί τε, γ ά ρ τε, ἀ λ λ ά τε, τ ί ς τε, ἵ ν α τε (ὅρα § 160).

§ 398. Τῆς ἀντωνυμίας ὅστις ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ εὐχρήστων τύπων εὑρίσκονται προσέτι καὶ οἱ ἑπόμενοι ἀνώμαλοι τύποι.

Ἀρσεν. *ὅτις*, γεν. *ὅτευ*, δοτ. *ὅτεῳ*, αἰτ. *ὅτινα*.

Πληθ. γεν. *ὅτεων*, δοτ. *ὅτέοισιν*, αἰτ. *ὅτινας*.

Οὐδέτ. ἑνικ. ὀνομ. καὶ αἰτιατ. *ὅττι* (καὶ ὡς σύνδεσμος).

Πληθ. οὐδ. αἰτιατ. *ἅσσα*.

§ 399. Ὁ τύπος ὅ τ τ ι γίνεται ἐξ ἀφομοιώσεως τοῦ δ (ὅ δ τ ι. πρβλ. τὰ λατ. οὐδέτερα illud, aliud, istud, id. Ὅρα Ἡρετ. Διδακτ. Γραμμ. Ἀττικ. Διαλέκτ. § 543).

§ 400. Ἡ ἑνικὴ γενικὴ εἰς τρία χωρία εὑρίσκεται μετὰ διπλοῦ Τ *ὅττεο* (Ὀδ. Α, 124. Ρ, 121. Χ, 377), ἔνθα τὸ διπλοῦν Τ δὲν δύναται νὰ ἑρμηνευθῇ καὶ δέον νὰ ἀναγνωσθῇ *οὗ τεο*.

§ 401. Ὁ τύπος *ἅσσα* εὑρίσκεται παρ' Ὁμήρῳ δὶς (Ἰλ. Α, 554 καὶ Ὀδ. Ο, 317), γίνεται δὲ ἐκ τοῦ *ἄ-τια*.

ΣΗΜ. Οἱ Αἰολεῖς ἔλεγον (ἀντὶ τοῦ τ ί ς τ ί ο ς, ἐξ οὗ δοτ. πληθ. τ ί ο ι ς (=τισίν), ὅθεν ἃ καὶ τ α (ἄ-τια, ἅσσα).

§ 402. Ἐκ τῆς ἀναφορικῆς ὁ ἀλλίτου μενούσης προύκυψαν τὸ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ὅτις, γεν. ὅτεων κτλ., ἐξ ὧν τὰ Ἀττικὰ ὅτου (=ὅτεο), ὅτῳ, ὅτων, ὅτουσ(ι).

§ 403. Ὁ Ὅμηρος μεταχειρίζεται τὸ οὐδέτερον ὅ τι ὅ τε ἐνίοτε ὡς σύνδεσμον εἰδικὸν καὶ αἰτιολογικόν (=ὅτι), ὡς Ἰλ. Α, 120 :

λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται.

χωόμενος ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας (Ἰλ. Α, 244).

§ 404. Οὕτως ὑπάρχει ἐνίοτε καὶ τὸ τὸ =διὰ τό, ἕνεκα τούτου.

ἀλλὰ τὰ γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα

(Ἰλ. Γ, 176. πρβλ. καὶ Ἰλ. Μ, 9. Ρ, 404. Ψ, 547. Ὀδ. Θ, 333).

Ἀνταποδοτικαὶ ἀντωνυμίαι.

	Ἐρωτημ.	Ἀόριστοι	Δεικτικαὶ	Ἀναφορικαὶ ὁριστικ.	Ἀναφορικαὶ ἀόριστοι
οὐσίας ἐκ δύο		πότερος (Ἰλ. Ε, 85+), ἕτερος, ἄμφω, ἀμφότεροι.			ὁππότερος
οὐσίας ἐκ πολλῶν	τίς;	τίς, πᾶς, οὐδείς, μηδέν, ἕκαστος, ἄλλος, οὔτις, μήτις.	οὗτος, ὅδε, ἐκεῖνος.	ὅς	ὅστις, ὅτις, ὅς ἄν, ὅς κεν, ὅ, τε, ὅς τε.
ποιότητος	ποῖος;	ἀλλοῖος, παντοῖος.	τοῖος, τοιόσδε, τοιοῦτος.	οἷος	ὁπ(π)οῖος, οἷος ἄν, οἷός κεν.
ποσότητος			τόσ(σ)ος, τοσ(σ)όσδε, τοσ(σ)οῦτος.	ὅσ(σ)ος	ὁπόσος, ὅσ(σ)ος ἄν
μεγέθους			τηλίκος		
τοπικαὶ			ἀλλοδαπός τηλεδαπός		

§ 405. Τὸ ἄμφω εὑρίσκεται μόνον κατ' ὀνομαστικὴν καὶ αἰτιατικήν. Τὸ δὲ ἀμφότεροι μόνον κατὰ πληθυντικὸν καὶ δυϊκόν (μόνον ἀμφοτέρω (ἐνίοτε) καὶ σπανιώτατα ἀμφοτέροιϊν Ἰλ. Ε, 207. Ὀδ. Υ, 327), καθ' ἑνικὸν δ' εὑρίσκεται τὸ οὐδέτερον ἀμφότερον ἐπιρρηματικῶς, ὡς Ἰλ. Α, 179 :

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής.
Ἡσίδ. καὶ Ὁ. Δ. 60. 145. Η. 418. Ν. 166. Ο. 78. Σ. 365. Ὀδ. Ξ. 505.

Ἀνταποδοτικὰ ἐπιρρήματα.

	Ἐρωτημ.	ἀόριστα	δεικτικὰ	ἀναφορικὰ ὁριστικὰ	ἀναφορικὰ ἀόριστα
τοπικὰ	πόθεν;	ποθέν	ἔνθεν, ἐνθένδε, ἐντεῦθεν, αὐτόθεν, κεῖθεν.	ὅθεν, ἔνθεν	ὁπ(π)όθεν
	ποῦ; πόθι;	ποὺ	ἔνθα, ἐνθάδε, ἐνταυθοῖ, ἐνταῦθα, τῇ, τόθι, κεῖθι, αὖθι, αὐτόθι, αὐτοῦ.	ᾗ, τῇ, ἔνθα, ὄθι.	ὅπου, ὁπ(π)όθι.
	πόσε;		δεῦρο, ἐνθάδε, κεῖσε, οὐδετέρωσε.		τῇ, ὁππόσε.
ποιοτικὰ	πῇ;	πῇ	τῇδε, κεῖνῃ.		
	πῶς;	πώς	ὧδε, ὡς (ὥς), τῇ, τῶς, οὕτω(ς).	ᾗ, ὡς, ὥσπερ.	ὅπ(π)ως, ὡς ἄν, ὥς κεν.
χρονικὰ	πότε;	ποτὲ	τότε, ἔνθα, τόφρα, τῆμος.	ὅτε, ὄφρα, ἦμος.	ὁπ(π)ότε, ὅτ' ἄν, ὅτε κεν.
			αὐτίκα	ἠνίκα	
ποσότητος			τοσσάκι	ὁσσάκι	
	ποσσῆμαρ;		αὐτῆμαρ, ἐξῆμαρ, ἐννῆμαρ.		

ΣΗΜ. Ἐκ τῶν ἀναφορικῶν φιλοῦται τὸ ὄφρα, ἦμος, προσέτι δὲ καὶ τὸ ἔνθα καὶ ἔνθεν, ἅτινα εἶναι καὶ ὡς δεικτικά.

ΡΗΜΑΤΑ.

§ 406. Παρ' Ὁμήρῳ αἱ φωναὶ τῶν ῥημάτων δὲν διακρίνονται πολλάκις ἀπ' ἀλλήλων κατὰ τὴν διάθεσιν ἀκριβῶς, ὡς τοῦτο συμβαίνει ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ. Γίνεται δὲ τοῦτο εἰς τὰς ἑξῆς περιστάσεις.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1) Τὸ *μέσον* ἔχει ἔν τισι ῥήμασι τὴν αὐτὴν καὶ τὸ ἐνεργητικὸν διάθεσιν, ὡς τὸ *μέσον ὁρῶμαι* (Ἰλ. Ν. 99. Ο, 286. Υ, 344. κτλ.) =*ὁρῶ, πέλω* καὶ *πέλομαι* (=πέλω. ὅρα § 519, 39), *κύρομαι* (=*κύρω* ἢ *κυρέω*. Ἰλ. Ω, 530), *μέλπομαι* (=μέλπω. Ἰλ. Η, 240. Π, 182. Σ, 604. κτλ.), κτλ.

2) Ὁ μεσος ἀόριστος καὶ μάλιστα ὁ β' ἄνευ θεματικοῦ φωνήεντος (§ 486) κεῖται συχνάκις ἀντὶ παθητ. ἀορίστου, ὡς *βλῆτο* (=ἐβλήθη. Ἰλ. Δ, 518), *ἀπο-κτά-μενος* (Ἰλ. Δ, 494), *ἀπέκτατο* (Ἰλ. Ο, 437. Ρ, 472), *κατακτάμενος* (Ὀδ. Η, 106), κτλ. ὅρα § 486—487.

3) Ῥήματα, ἅτινα παρ' Ἀττικοῖς εἶναι παθητικὰ ἀποθετικά, παρ' Ὁμήρῳ εἶναι μέσα ἀποθετικά, ὡς

ἄγαμαι, ἠγασ(σ)άμην (=Ἀττικ. *ἠγάσθην*).

ἔραμαι, ἠρασ(σ)άμην (=Ἀττικ. *ἠράσθην*).

ἥδομαι (=Γήδομαι), *ἐΓησάμην* (=Ἀττικ. *ἥσθην*).

ἢ ἔχουσιν ἀμφοτέρους τοὺς ἀορίστους, ὡς

δύναμαι, ἐδυνησάμην καὶ *ἐδυνάσθην* (=Ἀττικ. *ἐδυνήθην* καὶ μόνον παρὰ Ξενοφῶντι *ἐδυνάσθην*).

αἰδέομαι, ἠδεσάμην καὶ *ἠδέσθην* (καὶ παρ' Ἀττικοῖς, ἀλλὰ μετὰ διαφορᾶς. ὅρα ἡμέτ. Λεξικ. τῶν Ἀττ. Ῥημάτ. σ. 10, β').

μιμνήσκομαι, ἐμνησάμην καὶ *ἐμνήσθην* (=Ἀττ. *ἐμνήσθην*).

οἰ'ω ἢ *οἴομαι* (=Ἀττικ. *οἶμαι*), *ὤσάμην* καὶ *ὠΐσθην* (=Ἀττικ. *ᾠήθην*). ὅρα § 568.

4) Παθητ. μέλλοντα ὁ Ὅμηρος δὲν ἔχει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ μεταχειρίζεται

α') τὸν μέσον μέλλοντα μετὰ παθητ. διαθέσεως, ὡς *τελέεσθαι* (Ἰλ. Α, 204. Ὀδ. Α, 201. Χ, 215. =Ἀττικ. *τελεσθήσεσθαι*), κτλ. ὅρα § 569.

β') τὸν τετελεσμένον μέλλοντα, ὡς *εἰρήσεται* (Ἰλ. Ψ, 795), *κεκλήσῃ* (Ἰλ. Γ, 138), *λελείψεται* (Ἰλ. Ω, 742), *πεφείσεαι* (=φονευθήσει. Ἰλ. Ν, 829. Ὀδ. Χ, 217. ἐκ θέματ. *φερ-, ἔ-πεφρον*, [*πε-φέν-σεαι*], κακῶς δὲ γράφεται *πεφήσεαι* διὰ τοῦ Η), *πεφείσεται* (=φονευθήσεται. Ἰλ. Ο, 140), *πεφήσεται* (=φανήσεται. Ἰλ. Ρ, 155+), *τετεύξεται* (Ἰλ. Μ, 358. κτλ.), καὶ συνήθως διὰ περιφράσεως, ὡς *τετελεσμένον ἔσται* (=τελεσθήσεται. Ἰλ. Α, 212. Β, 257. Θ, 286. 404. 454. Ι, 410. κτλ. Ὀδ. Β, 187. Π, 140. κτλ.), κτλ.

Παθητικὸς μέλλων παρ' Ὁμήρῳ εὔχρηστος εἶναι μόνον ὁ *μιγή-*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

σομαι (=μίξομαι. *κἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσιν* Ἰλ.Κ,365+), *ἀμερ-θήσεσθαι* (*ὀπωπὴς* =στερηθήσεσθαι, ἀντὶ τοῦ *ἁμαρτήσεσθαι* κατὰ διόρθωσιν Naber καὶ Nauck. Ὀδ. Ι, 502+) καὶ *δαή-σεαι* (ἐκ θέματος *δα-*, *δαδάσκω*. Ὀδ. Γ, 187 καὶ Τ, 325), ἀλλ' οὗτος θεωρητέος μᾶλλον ὡς μέσος μέλλων (*δαή-σεαι*, πρβλ. καὶ παρακ. *δεδάη-κα*).

§ 407. Παρ' Ὁμήρῳ ἄξια μνείας εἶναι ἡ χρῆσις τῆς ὁριστικῆς τοῦ ἀορίστου εἰς *παροιμίας*, *παραβολὰς* καὶ *γνώμας*, ὅστις λέγεται *γνωμικὸς ἀόριστος* καὶ ἰσοδυναμεῖ ἐνεστῶτι, ὡς

ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ (Ἰλ.Α,218).

Ζεὺς δὲ καὶ ἄλκιμον ἄνδρα ῥοβεῖ καὶ *ἀφείλετο νίκην* (Ἰλ.Ρ,177).

ἤριπε δὲ ὡς ὅτε τις δρῦς *ἤριπεν* (Ἰλ.Π,482.πρβλ.καὶ 487-89).

§ 408. Τῆς ἐυκτικῆς ἄξιαι σημειώσεως εἶναι παρ' Ὁμήρῳ αἱ ἑξῆς περιπτώσεις: 1) ἡ ἐν εὐθεῖ λόγῳ ἐυκτικὴ ἡ σημαίνουσα τὸ νοητὸν καὶ ὑποτιθέμενον ὡς ὑπάρχον (=ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι, ἂς εἴπωμεν ὅτι εἴχομεν, κτλ.), ὡς Ὀδ. Ξ, 191:

τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἡμὲν ἐδωδὴ
ἠδὲ μέθυ γλυκερὸν κτλ.

2) ἡ ἐν πλαγίῳ λόγῳ ἐυκτικὴ ἡ κατ' ἀφομοίωσιν πρὸς προηγουμένην ἐυκτικὴν τιθεμένη, ὅπερ γίνεται καὶ παρ' Ἀττικοῖς, ὡς Ἰλ. Ν, 321—322:

ἀνδρὶ δέ κ' οὐ Ῥείξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ὃς θνητὸς τ' *εἴη* καὶ *ἕδοι* Δημήτερος ἀκτήν.

Καὶ Ἰλ. Ω, 226—227:

αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς
ἀγκὰς ἑλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον *εἴην*.

πρβλ. καὶ Ἰλ. Ξ, 9. 107. κτλ.

3) ἐυκτικὴ τοῦ μέλλοντος παρ' Ὁμήρῳ οὐδεμία εὑρίσκεται.

§ 409. Ἡ ὑποτακτικὴ παρ' Ὁμήρῳ εἶναι ἐν πλείονι χρήσει ἢ παρὰ τοῖς ὕστερον. Ἄξιαι δὲ μνείας εἶναι δύο περιστάσεις, ἐν αἷς ὁ Ὅμηρος μεταχειρίζεται τὴν ὑποτακτικὴν κατὰ τρόπον ἀλλότριον τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου.

α') Ὑποτακτικὴ ἐν τῇ κυρίᾳ προτάσει.

§ 410. Ἡ ὑποτακτικὴ μετὰ τοῦ *κέν*, ἂν ἰσοδυναμεῖ πρὸς *ὁριστικὴν μέλλοντος* ἢ πρὸς *εὐκτικὴν δυνητικήν*, ὡς

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ καὶ ἑταροισι
πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον (Ἰλ.Α,183-4).
σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεαι Ἱπασίδῃσιν,
ἤ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς (Ἰλ.Α,431).
ἦ σ' ὑπερπλήσει τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ (Ἰλ. Α, 205).
πληθὺν δ' οὔ κεν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω (Ἰλ.Β,488).
Ὅρα καὶ Ἰλ. Α, 137. Γ, 417. Ξ, 235. Π,129. Ὀδ. Α,396. Δ, 240. 389. Λ, 328. 517. Κ, 507. Ρ, 418. κτλ.

§ 411. Ἡ ὑποτακτικὴ τῆς ἀμφιβολίας ἢ τῆς ἐρωτήσεως ὑπάρχει παρ' Ὁμήρῳ οὐ μόνον ἐν τῷ πρώτῳ προσώπῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ τρίτῳ, ὡς Ὀδ. Ε, 465 :

ὤ μοι ἐγὼ τί *πάθω* ; τί νύ μοι μήκιστα *γένηται* ;
πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν *πείθηται* Ἀχαιῶν
ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσι Φῖρι *μάχεσθαι* ; (Ἰλ. Α, 151).

Καὶ ἡ ὑποτακτικὴ αὕτη περιέχει ἔννοιαν μέλλοντος ὡς Ἰλ. Ζ, 459 : *καί ποτέ τις εἴπῃσι* (πρβλ. Ἰλ. Η, 87) = ἐρεῖ.

Συνδέεται δ' αὕτη συχνάκις καὶ μετὰ τοῦ οὐ, ὡς Ἰλ.Α,262 :

οὐ γάρ πω τοίους Ἴδον ἀνέρας οὐδὲ *Ἴδωμαι*
= οὐδὲ ὄψομαι. Καὶ Ὀδ. Ζ, 201 :
οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτός, οὐδὲ *γένηται*
ὃς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν εἰς γαῖαν ἵκηται
δηιοτῆτα φέρων.

Πρβλ. καὶ Ἰλ. Η, 197. Ο, 349. Ὀδ. Η, 437. κτλ.

Συχνοτάτη δ' εἶναι, ὅταν καὶ ὁ *κέν* (ἤ ὁ ἄν) προστίθηται, ὡς Ἰλ. Β, 488 :

πληθὺν δ' οὔ κεν ἐγὼ *μυθήσομαι* οὐδ' *ὀνομήνω*.

ΣΗΜ. Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἂν πρέπει παντοῦ νὰ γράφηται οὔ κεν (ὅρα § 152).

Β') Ὑποτακτικὴ ἐν ὑποταγεῖ προτάσει.

§ 412. Εἰς παραβολὰς καὶ ὑποταγεῖς προτάσεις, αἵτινες σημαίνουσι γενικήν τινα ἔννοιαν οὐχὶ ὡς πραγματικὴν περίπτωσιν ἀλλ' ὡς ἁπλῆν ὑπόθεσιν, τίθεται ὑποταικὴ συχνάκις ἄνευ τοῦ *κεν* (ἤ *ἄν*) μετὰ τοῦ *εἰ*, *ὅτε*, *ὡς ὅτε*, *ὁππότε*, *ὡς ὁπότε*, *ὡς*, *ὥς τε*, *ὅς* καὶ τοῦ *ὅς τε* ἢ *ὅστις*, ὡς

οὔ τοι ἔτι δ*Fηρόν* γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
ἔσσεται οὐδ' *ἐπέρ* Fε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι (Ὀδ. Α, 203).
ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα *Fειδῇ* (Ἰλ.Ο,207).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ὡς δ' ὅτε κατ᾽ἄγρ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθών (Ἰλ.Β, 147).
ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἐξ αὐχένα Fάξῃ (Ἰλ. Ε, 161).
βῆ ῥ' ἴμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τε ἐπιδευὴς
δFήρου ἔβη κρειάων (Ἰλ. Μ, 299).
τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται (Ὀδ. Α, 351).

ΣΗΜ. Φέρεται καὶ «ὡς δ' ὅτ' ἄν» (Ἰλ. Λ, 269. Κ,5.Ο, 80. Ὀδ. Ε, 394. Χ, 468. κτλ.), ἀλλ' ἴσως γραπτέα τὰ τοιαῦτα χωρία «ὡς δ' ὁπότ'» (πρβλ. Ἰλ. Λ. 305. Ὀδ. Δ, 235. κτλ.).

Ἀπαρέμματον.

§ 413. Τὸ ἀπαρέμματον παρ' Ὁμήρῳ συχνάκις σημαίνει ἀληθῆ ἢ σκοπουμένην ἀκολουθίαν (infinitivus consecutivus ἢ finalis) καὶ ἑρμηνεύεται διὰ τοῦ ὥστε, ὡς

πῶς τίς τοι πρόφρων Fέπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν
ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσι Fίφι μάρασθαι ; (Ἰλ. Α, 150).

Ἀξιοσημείωτον εἶναι τὸ βῆ ἴμεναι ἢ θέειν, ὦρτο ἴμεναι=ἤρξατο, ὡρμήθη πορεύεσθαι, ὡς Ὀδ. Ζ, 130 :

βῆ δ' ἴμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκὶ πεποιθώς.

Οὕτω δὲ τίθεται καὶ τὸ μάστιξεν δ' ἐλάαν (Ἰλ. Ε, 366. Θ,45. Χ, 400. Ὀδ. Γ, 484. 494. κτλ.) =βῆ δ' ἐλάαν (Ἰλ.Ν,27).

§ 414. Τὸ ἀπαρέμματον κεῖται συχνάκις ἀντὶ προστακτικῆς παρ' Ὁμήρῳ, ὡς Ὀδ. Α, 290 :

νοστήσας δή ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σῆμά τέ Fοι χεῦαι καὶ ἐπὶ στέρεα κτερέϊξαι
πολλὰ μάλα, ὅσα FέFοικε καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.

πρβλ. καὶ Ἰλ. Λ, 582. Β, 75. Ε, 124. Κ, 347. Ρ,501.κτλ. Ἐπὶ τρίτων δὲ προσώπων ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τίθεται τὸ ἀπαρέμματον μετ' αἰτιατικῆς. Παραδείγματα τοιαύτης χρήσεως εἶναι σπάνια, ὡς Ἰλ. Γ, 285 :

Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
τιμὴν δ' Ἀργείοισ' ἀποτινέμεν ἥν τε FέFοικε (1).

Πρβλ. καὶ Ἰλ. Β, 413. Η, 179. Ὀδ. Ρ, 354.

Ῥηματικὰ ἐπίθετα.

§ 415. Ῥηματικὰ ἐπίθετα παρ' Ὁμήρῳ εἶναι μόνον τὰ εἰς

(1) Ὁρα Ἀσωπ. Εἰσαγ. εἰς Σύνταξ. σελ. 474, § 71—73. Περίοδ. Β' 445, § 78—79. καὶ Kühner Συντακτ. § 474.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

-τὸς ἰσοδυναμοῦντα μετοχῇ τοῦ παθητ. παρακειμένου ὡς «ἀκουὴ ῥητοῦ ποιητὴ» (Ἰλ. Κ, 262), *τάλαρα πλεκτοί* (Ἰλ. Σ, 568. Ὀδ. Ι, 247), κτλ.

Ῥηματικὰ ἐπίθετα εἰς -τέος παρ' Ὁμήρῳ δὲν ὑπάρχουσι.

ΣΗΜ. Ὡς τοιοῦτον νομίζεται ὑπό τινων παρ' Ὁμήρῳ τὸ ν η γ ά τ ε ο ς (ἐκ τοῦ ν ε ή-γ α τ ο ς =νεωστὶ πεποιημένος, καινουργὴς. Ἰλ.Β, 43. Ξ, 185), ἀλλὰ μόνον μ ε τ ὰ κ α τ α λ ή ξ ε ω ς, οὐχὶ δὲ καὶ μετὰ σημασίας.

§ 416. Ἡ μετοχὴ τοῦ ἀορίστου δὲν ἔχει γενικῶς τὴν σημασίαν τοῦ *παρωχημένου*.

§ 417. Ὑποκείμενον πληθυντικὸν κανονικῶς παρ' Ὁμήρῳ συντάσσεται πρὸς πληθυντικὸν ῥῆμα, ἐνίοτε δὲ καὶ πρὸς ἑνικὸν κατὰ τὴν λεγομένην Ἀττικὴν *σύνταξιν* (ὡς παρ' Ἀττικοῖς). Ἐν τῷ ἑπομένῳ χωρίῳ κεῖνται ἀμφότεραι αἱ συντάξεις. Ἰλ.Β,135 :

καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται.

Προσωπικαὶ καταλήξεις

α) ἐνεργητικῆς φωνῆς.

§ 418. Τὸ πρῶτον καὶ τρίτον ἑνικὸν πρόσωπον τῆς ἐνεργ. ὑποτακτικῆς ἐνίοτε ἔχει προσωπικὴν κατάληξιν *-μι, -σι*, καταλῆγον εἰς *-ωμι* καὶ εἰς *-ησι(ν)*, ὡς *ἐθέλωμι, ἐθέλῃσι* (=ἐθέλω, ἐθέλῃ),

εὐδικίας ἀνέχῃσι, φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
πυροὺς καὶ κριθάς, *βρίθῃσι* δὲ δένδρεα καρπῷ (Ὀδ. Τ, 111).

ΣΗΜ. Τὸ γ' ἑνικ. τῆς ἐνεργ. ὑποτακτικῆς εἰς -η σ ι νομίζομεν ὅτι πλημμελῶς ὑπογράφεται.

§ 419. Τὸ *-ωμι* τοῦ πρώτου προσώπου τῆς ὑποτακτικῆς ὑπάρχει καὶ κατ' ἐνεστῶτα καὶ κατ' ἀόριστον δεύτερον. Ἐξ ἐνεστῶτος μὲν εἶναι τὸ *ἐθέλωμι* (Ἰλ. Α, 549. Θ, 23 (κοινῶς *ἐθέλοιμι*). Ι, 397. Ὀδ. Φ, 348), *ἴκωμι* (ἴωμι? Ἰλ. Ι, 414), *πτείνωμι* (Ὀδ. Τ, 490), *τεύχωμι* (Ἰλ. Ο, 70. κοινῶς *τεύχοιμι*). Ἐξ ἀορίστου δ' εἶναι τὸ *ἀγάγωμι* (Ἰλ. Ω, 717), *Fείπωμι* (Ὀδ.Χ, 392), *Fίδωμι* (Ἰλ. Σ, 63), *τύχωμι* (Ἰλ. Ε, 279. Η, 243. Ὀδ. Χ, 7).

ΣΗΜ. Καὶ ἀντὶ τοῦ κ ε ά σ α ι μ ι (Ὀδ. Μ, 388) γραπτέον ὑποτακτ. κ ε ά σ ω μ ι (§ 410), ὡς

τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
τυτθὰ βαλὼν κ ε ά σ ω μ ι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.

§ 420. Τὸ πρῶτον ἑνικὸν τῆς ὁριστικῆς τοῦ ἐνεργητ. ὑπερσυντελικοῦ καταλήγει εἰς *-εᾱ*, τὸ δὲ τρίτον εἰς *-εει(ν)* (ἢ *ειν*), τὸ δὲ δεύτερον ἀπαντᾷ μόνον ἐν τῷ *οἶδα*, ὡς

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Γείδεα ('Ιλ. Θ, 366.Ξ, 71), *Γειδήσθα* ('Οδ. Τ,93), *Γείδεεν* ('Οδ. Ψ, 29) ἢ *Γείδει* ('Ιλ. Α, 70). ὅρα καὶ § 40.

§ 424. Τὸ δεύτερον ἑνικὸν πρόσωπον ἔχει τὴν ἀρχικὴν κατάληξιν *-σι*, ἥτις ἐν μὲν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ δὲν διεσώθη, παρ' Ὁμήρῳ δὲ ὑπάρχει ἐν τῷ *ἐσ-σί* ('Ιλ. Α, 176. 178. Γ, 164. 172. Δ, 56. Ε, 645. 813. 890. 896, κτλ.) = Ἀττικ. *εἶ* (ἐκ τοῦ ἔ(σ)ι, ὃ ἐκ τοῦ *ἐσ-σί*).

§ 422. Ἡ κατάληξις τοῦ δευτέρου ἑνικοῦ *-σθά*, ἥτις ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ ὑπάρχει μόνον εἰς τὸ *ἦσθα* (παφατ. τοῦ *εἰμι*), *οἶσθα*, *ἴσισθα* (τοῦ *εἶμι*), *ἴδεισθα* καὶ *ἔφησθα*, παρ' Ὁμήρῳ ὑπάρχει καὶ εἰς ἄλλας ἐγκλίσεις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ εἰς τὴν ὑποτακτικήν, ὡς

α') ὁριστικ. ἐνεστῶτος *διδοῖσθα* ('Ιλ. Τ, 270+), *εἶσθά* (τοῦ εἶμι. 'Ιλ.Κ, 450.'Οδ.Η, 313 (:). Τ, 69.Υ,179), *τιθεῖσθα* ('Οδ. Ι, 404. Ω, 476), *φῆσθαι* ('Ιλ. Φ, 186. 'Οδ. Ξ, 149).

β') ὑποτακτ. ἐνεστῶτος *βουλεύησθα* ('Ιλ. Ι, 99+), *δηθύνησθα* ('Οδ. Μ, 121+), *ἐθέλησθα* ('Ιλ. Ι, 288. κτλ.), *ἐΰδησθα* ('Οδ. Θ, 445+), *ἔρχησθα* ('Ιλ. Τ, 180+), *ἴῃσθα* ('Ιλ.Κ,67+), *σπέρδησθα* ('Οδ. Δ,591+). Ἀόρ. ὑποτακτ. *ἐλάσησθα* ('Ιλ. Ψ, 344+), *πέρσθα* ('Ιλ. Ζ, 260+).

γ') Εὐκτικ. ἐνεστῶτος *κλαίοισθα* ('Ιλ. Ω, 619+). Εὐκτικ. ἀορίστου δευτέρου *βάλοισθα* ('Ιλ. Ο, 571+), *προφύγοισθα* ('Οδ. Χ, 325+).

§ 423. Τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἑνικὸν τοῦ ἐνεργ. πρώτου ἀορίστου ἀντὶ τῶν τυπικῶν καταλήξεων *-ειας* καὶ *-ειε(ν)* ἔν τισι χωρίοις καταλήγει εἰς *-αις* καὶ *-αι*, ὡς *ὁρῶναις* ('Ιλ. Α, 792), *γηθήσαι* ('Ιλ. Α, 255).

ΣΗΜ. Ἡ κατάληξις *-αις* ὑπάρχει ἐν τοῖσδε, *ὁρῶναις* ('Ιλ. Α, 792+), *ἐπακούσαις* ('Ιλ. Υ, 250+), *ἀντιβολήσαις* ('Οδ. Δ, 547. Ν, 229., ἔνθα ὁ Nauck «*ἀντιβολήσῃς*»). Ἡ δὲ κατάληξις *-αι* ἐν τοῖσδε, *γηθήσαι* ('Ιλ. Α, 255+), *ὀλέσαι* ('Ιλ. Β, 4., ἔνθα νῦν διορθοῦται εἰς «*ὀλέσῃ*»), *καλύψαι* ('Ιλ. Ζ 464., ἔνθα ὑπὸ Nauck γράφεται «*καλύπτοι*»), *ἀκούσαι* ('Ιλ. Η, 129. Τ, 81., ἔνθα ἴσως γραπτέον «*ἀκούοι*»), *ἀείραι* ('Ιλ. Η, 130+), *ἀμύναι* ('Ιλ. Μ,334+, ὅπερ ἴσως γραπτέον *ἀμύνοι*), *χεύαι* ('Ιλ. Ξ, 165+, ἔνθα κοινῶς γράφεται «*χεύῃ*», ὁ δὲ Nauck προτείνει νὰ γραφῇ «*χεύοι*»), *ἐνείκαι* ('Ιλ. Σ, 147+, ὁ δὲ Nauck γράφει «*ἐνείκοι*»), *σαώσαι* ('Οδ. Γ, 231., ὁ δὲ Nauck γράφει «*σαώσειε*». Δ, 753).

§ 424. Ὡς τρίτον πληθ. πρόσωπον εἶναι τὸ *κήαιεν* ('Ιλ. Ω,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

38) καὶ *κτερίσαιεν* (Ἰλ. Ω, 38), ἀλλ' ἐνταῦθα ἀναγνωστέον ἴσως τὸν στίχον ὧδε·

ἐν πυρὶ *κήειεν* καὶ ἐπὶ κτέρεα *κτερίσειεν*.

Μοναδικὸν εἶναι τὸ *σταίησαν* (Ἰλ.Ρ,733+) ἀντὶ τοῦ *σταῖεν*.

§ 425. Τὰ πληθ. τρίτα πρόσωπα τοῦ ἀορίστου καὶ παρατατικοῦ τῆς εἰς *-μι* συζυγίας ἢ ῥημάτων κατ' αὐτὴν κλινομένων ἄνευ θεματικοῦ φωνήεντος ἔχουσι συχνὰ τὸν βραχύτερον τύπον εἰς *ᾱν*, *εν* καὶ *ὖν* ἀντὶ τοῦ *-ησαν (-ᾶσαν -εσαν)* καὶ *ὖσαν*, ὡς *ἔβᾱν* (Ἰλ. Α, 391), *ἔστᾱν* (Ἰλ. Α, 535), *ἔτλᾱν* (Ἰλ. Φ, 608), *ἔφᾱν* (Ἰλ. Ζ, 108), *ἔφθᾱν* (Ἰλ. Λ, 51), *βᾶν* (=ἔβαν. Ἰλ. Μ, 106. Π, 552. κτλ.), *ἔκτᾱν* (Ἰλ. Κ, 526. Ὀδ. Α,30.κτλ.), *ἶεν* (Ἰλ. Α, 273), *προτίθεν* (Ὀδ. Α, 112), *ἔδὺν* (Ἰλ. Λ,232), *ἔφὺν* (Ὀδ. Ε, 181), *ἔδον* (Ὀδ. Ψ, 9), *ἔγνον* (Ὀδ. Ο,531.Τ, 475. κτλ.).

§ 426. Τὸ τρίτον πληθ. πρόσωπον τοῦ παθητικ. ἀορίστου κανονικῶς σχηματίζεται εἰς *-εν* ἀντὶ τοῦ εἰς *-ησαν*, ὡς *ἤγερθεν* (Ἰλ. Α, 57 =ἠγέρθησαν). *κόσμηθεν* (Ἰλ. Γ, 1+), *ἔμιγθεν* (Ἰλ. Γ, 209. Ψ, 687), κτλ.

ΣΗΜ. Ἀντὶ τοῦ·*ἐτέρφθησαν* (Ἰλ. Θ, 131) ἀναγνωστέον *ἔτερφθεν*.

§ 427. Μοναδικοὶ εἶναι οἱ ἑπόμενοι ἀνώμαλοι τύποι, οἵτινες πιθανῶς ἀποδεικνύουσιν ὅτι οἱ στίχοι, ἐν οἷς φέρονται, εἶναι διεφθαρμένοι· Εἶναι δὲ οὗτοι.

1) τὸ *-ᾱσιν* ἀντὶ τοῦ *ᾱσιν* εἰς τὸ τρίτον πληθ. τῆς ὁριστικῆς τοῦ παρακειμ. *πεφύκᾱσιν* (Ὀδ. Η, 114+, ἔνθα καὶ γραφὴ *πεφύκεν*) καὶ *λελόγχᾱσι* (Ὀδ. Λ, 304+).

2) τὸ *-θην* ἐντῷ τρίτῳ πληθ. προσώπῳ τῆς ὁριστ. τοῦ παθ. ἀορίστου ἀντὶ τοῦ *-θεν*, ὡς *μιάνθην* (Ἰλ. Δ, 146+) (1).

§ 428. Τὸ τρίτον δυϊκὸν πρόσωπον τῆς προστακτικῆς καθ' ὅλην τὴν ἐνεργητικὴν φωνὴν ἐλλείπει. Ὑπάρχει δὲ μόνον παρ' Ὁμήρῳ ὡς τοιοῦτον τὸ *κομείτων* (Ἰλ. Θ, 109+), τὸ δὲ «*τὼ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων*» (Ἰλ.Α,338) δύναται νὰ εἶναι καὶ τρίτον πληθ. πρόσωπον.

ΣΗΜ. Τὸ *κομείτων* οὐχὶ ὀρθῶς ὑπολαμβάνεται ὑπό τινων ὅτι εἶναι τρίτον πληθ. τῆς προστακτικῆς ἀνωμάλως καταλῆγον εἰς *-είτων* ἀντὶ τῆς καταλήξεως εἰς *-έοντων*. Ἴσως δὲ γραπτέον *κομεύντων* (=κομεόντων) κατ' εἰκασίαν τοῦ Nauck.

(1) Ἀλλ' ἴσως γράπτέον «*μιανθέντ'*» =μιανθέντε =τοῖσι οἱ μηροὶ μιανθέντες αἵματί εἰσιν. Ὁ δὲ Nauck προτείνει νὰ γραφῇ «*μιάνθεαν*».

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

6') Προσωπικαὶ καταλήξεις τῆς μέσης καὶ παθητικῆς φωνῆς.

§ 429. Τῶν προσωπικῶν καταλήξεων *-σαι* καὶ *-σο* τοῦ δευτέρου ἑνικοῦ τὸ Σ ἀποβάλλεται καὶ οὐδεμία γίνεται συναίρεσις, ὡς *βούλεαι* ('Οδ. Ρ, 104), *πύθηαι* ('Ιλ. Ε, 351), *μάχεο* ('Ιλ. Η, 497), *φάο* ('Οδ. Η, 168), *Γέλπεο* ('Ιλ. Υ, 201), *θέο* ('Οδ. Κ, 333), κτλ.

ΣΗΜ. 1. Συναίρεσις συμβαίνει ἐν τῷ ἑνικῷ δευτέρῳ προσώπῳ τοῦ μέσου ἀορίστου μόνον ἐν τῷ ἐ π ε φ ρ ά σ ω ('Ιλ. Φ, 410 +) καὶ ἐ κ τ ή σ ω ('Οδ. Ω, 193+). Εἴς τινα δὲ χωρία συμβαίνει συναίρεσις καὶ ἐκ τοῦ *-ε α ι* εἰς *η* (ῆ *-ε ι*) καὶ ἐκ τοῦ *-ε ο* εἰς *ευ* (§ 66), ὡς μ ε τ α τ ρ έ π η ('Ιλ. Λ, 160), π ε ι ρ ᾶ ('Ιλ. Φ, 459), β ά λ λ ε υ ('Οδ. Μ, 218), ἔ π ε υ ('Ιλ. Κ, 146), ἔ π λ ε υ ('Ιλ. Η, 29), κτλ.

ΣΗΜ. 2. Εἰς τοὺς τοιούτους συνηρημένους τύπους ἕπεται σχεδὸν πάντοτε λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη. Ὅθεν φαίνεται πιθανὸν ὅτι οἱ τύποι οὗτοι ἴσως ὀφείλουσι νὰ γραφῶσι μᾶλλον κατ' ἔκθλιψιν, ἐπεφράσα', ἐ κ τ ή σ α', μ ε τ α τ ρ έ π ε', π ε ι ρ ά ε', β ά λ λ ε', ἔ π ε', ἔ π λ ε', κτλ. Τοιοῦτοι δὲ μετ' ἐκθλίψεως τύποι εὑρηνται παρ' Ὁμήρῳ καὶ ἄλλοι, ὡς 'Οδ. Δ, 811:

οὔτι πάρος γε
πωλέ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις.

καὶ 'Οδυσ. Ω, 33:

ἠδέ κε καὶ σῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρε' ὀπίσσω (1).

ΣΗΜ. 3. Ἔν τισι χωρίοις τὸ Σ καὶ ἐν τῷ παρακειμ. τῷ μέσῳ ἀποβάλλεται καὶ γίνεται συναίρεσις, ὡς μ έ μ ν η (=μ έ μ ν η σ α ι. 'Ιλ. Ο, 18. Υ, 188, Φ, 396 καὶ 'Οδ. Ω, 115) καὶ βέβλη (β έ β λ η σ α ι. 'Ιλ. Λ, 380+). Καὶ ἐν τοῖς χωρίοις τούτοις ἕπεται λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη, ὅθεν ὀφείλουσι νὰ ἀναγνωσθῶσι τὰ χωρία ὧδε: μ έ μ ν η σ', β έ β λ η σ'.

§ 430. Ὁ παθητ. ἢ μέσος παρακείμενος δὲν συγκόπτει παρ' Ὁμήρῳ τὸ Σ τῆς καταλήξεως ΣΑΙ, ὡς *μέμνησαι* ('Ιλ. Ψ, 648), *ἀλάλησαι* ('Οδ. Ο, 10+), κτλ. οὕτω καὶ τῆς προστακτικῆς τοῦ παρακειμένου, ὡς *ἀλάλησο* ('Οδ. Γ, 313+), κτλ.

ΣΗΜ. Ἀντὶ τοῦ πλημμελῶς φερομένου κατὰ συγκοπὴν τοῦ σ τύπου τοῦ παρακειμένου β έ β λ η α ι ('Ιλ. Ε, 284. Λ, 380. Ν, 251) γραπτέον β έ β λ η σ α ι. Τὸ β έ β λ η α ι καὶ μετρικῶς εἶναι πλημμελὲς (ὅρα § 51, 2. § 52, 32).

§ 431. Τὸ μετὰ τὴν συγκοπὴν τοῦ Σ γινόμενον *-αι* προφέρεται ἐνίοτε κατὰ συνίζησιν, ὡς *κέ̯α̯ι* ('Ιλ. Ω, 434. 'Οδ. Ε, 174, Κ, 337., ἔνθα ὅμως ὁ Nauck γράφει «*κέλη*»), *ἔσσ̯α̯ι*

(1) Κακῶς γράφεται ἐν τοῖς κειμένοις ἤ ρ α' =ἤραο· διότι ὁ ἀόριστος δὲν εἶναι ἠ ρ ά μ η ν παρ' Ὁμήρῳ, ἀλλ' ἠ ρ ό μ η ν ὅρα § 519. 2. 4.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

('Οδ. Z, 33., ὁ δὲ Nauck *ἔσαν*), *ἐντύνεαι* (ὑποτακτ. μέσ. ἀόρ. 'Οδ. Z, 33, ὁ δὲ Naber γράφει *ἐντύσαι* ὡς μέλλ., ὀρθότερον δὲ γραπτέον «*ἐντῦ'νη*'», § 456), *γνώσεαι δ' εἰ* ('Ιλ. B, 367., ὁ δὲ Nauck γράφει «*γνώσῃ δ' εἰ*», ἀλλ' ὀρθότερον γραπτέον «*γνώσεαι εἰ*», ὅτε καὶ ἡ συνίζησις ἐλλείπει).

§ 432. Τὸ πρῶτον πληθ. πρόσωπον ἔχει ἐνίοτε τὴν κατάληξιν *-μεσθα* ἀντὶ τῆς *-μεθα*, ὡς *ἐσόμεσθα* ('Οδ. B, 61), *δεδμήμεσθα* ('Ιλ. E, 878), *ἐπισταίμεσθα* ('Ιλ. N, 238).

§ 433. Τὰ τρίτα πληθ. πρόσωπα τοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου ἔχουσι συχνάκις κατάληξιν *-ᾶται* καὶ *-ᾶτο* ἀντὶ τοῦ *-νται* καὶ *-ντο*. Ὁμοίως δὲ καὶ τῆς εὐκτικῆς τοῦ ἐνεστῶτος (καὶ παρατατ.) καὶ ἀορίστου εἶναι πάντοτε εἰς *-ᾶτο*, ὡς *βεβλήᾶται* ('Ιλ. Λ, 657), *βεβλήᾶτο* ('Ιλ. Ξ, 28), *πενθοίᾶτο* ('Οδ. Α, 157), *ἐλασαίᾶτο* ('Ιλ. K, 537), *ἑποίατο* (τοῦ *ἕπομαι* 'Οδ. Z, 319). ὅρα § 87.

ΣΗΜ. Εἰς δύο χωρία (ἀναμφιβόλως διεφθαρμένα) φέρονται τῆς εὐκτικῆς τρίτα πληθ. πρόσωπα εἰς *-ντο*, ὡς *μαχέοιντο* ('Ιλ. Λ, 344., ἔνθα γραπτέον *μαχέονται*, ὡς ὁ Cobet (Miscel. crit. 1876. σ. 306) καὶ ὁ Nauck καὶ ἄλλοι γράφουσι) καὶ *ἐκλελάθοιντ'* ('Οδ. X, 444., ἔνθα γραπτέον μεταβατ. *ἐκλελάθητ'* καθ' ὑποτακτικήν, ὁ δὲ Nauck γράφει «*ἐκλελάθωντ'*»).

§ 434. Θέματα ἔχοντα χαρακτῆρα οὐρανισκόφωνον καὶ χειλεόφωνον μεταβάλλουσιν αὐτὸν εἰς τὸ ὁμόφωνον δασὺ πρὸ τοῦ *-ᾶται* καὶ *-ᾶτο*, ὡς *ὀρωρέᾶται* (θέμα *ὀρεγ-*. 'Ιλ. Η, 834) καὶ *ὀρωρέᾶτο* ('Ιλ. Λ, 26), *ἐπιτετράφᾶται* ('Ιλ. B, 25 ἐκ τοῦ *ἐπιτρέπω*).

ΣΗΜ. Τοιαῦτα εἶναι καὶ τὰ *κέαται*, *κείαται*, *κείατο* (κεῖμαι), *κεκλίᾶται*, *εἰρῦ'αται*, *εἰρῦ'ατο*, *τετεύχαται*, *ἀγηγέραθ'* ('Ιλ. Δ, 211. 'Οδ. Λ, 387. Ω, 21), *ἐρράδᾶται* ('Οδ. Υ, 354. ἐκ θέμ. *ῥαδ-*, ἐξ οὗ *ῥαίνω*=*ῥάνϳω*), *ἐρράδᾶτο* ('Ιλ. M, 431) *ἥᾶται* (=*ἡσ-νται*), *ἥᾶτο*, κτλ. Κατ' ἀναλογίαν δὲ τούτων ἔγινε καὶ εἰς τὰ φωνηεντόληκτα *βεβλήᾶται*, *βεβλήᾶτο*, κτλ.

Ἀπαρεμφατικαὶ καταλήξεις.

§ 435. Τὸ ἐνεργητικὸν ἀπαρέμφατον ἔχει συχνὰ παρ' Ὁμήρῳ τὰς παλαιὰς ἀπαρεμφατικὰς καταλήξεις *-έμεναι*, *-έμεν* (ἢ *-έμεν'*) ἀντὶ τῆς *-ειν*, ὡς

(ἐνεστώς) *ἀμύνω*, *ἀμύνειν* ('Ιλ. Z, 463), *ἀμυνέμεναι* ('Ιλ. E, 486), *ἀμυνέμεν* (ἢ *ἀμυνέμεν'*. 'Ιλ. N, 109).

(μέλλων) *ἄγω*, *ἄξειν* ('Ιλ. Η, 832), *ἀξέμεναι* ('Ιλ. Ψ, 50), *ἀξέμεν* (ἢ *ἀξέμεν'*. 'Ιλ. Ψ, 111).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

(ἀόριστος β') *ἔβην*, *βεῖσαν*, *βεῖναι* (Ἰλ. Α, 543), *βείομεναι* (Ἰλ. Η, 375), *βείομεν* (ἢ *βείομεν'*. Ἰλ. Η, 373).

§ 436. Καὶ ἐν τῇ εἰς -ΜΙ συζυγίᾳ τῇ ἄνευ θεματικοῦ φωνήεντος σχηματιζομένῃ ὑπάρχει ἡ ἀπαρεμφατικὴ κατάληξις *-μεναι* ἢ *-μεν*, μόνον δὲ μετὰ δίφθογγον ἢ μακρὸν φωνῆεν ὑπάρχει ἡ κατάληξις *-ναι* (ὡς ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ), οἷον

(ἐνεστὼς) *ἵστημι*, *ἱστάμεναι* (Ἰλ. Σ, 496), οὐδέποτε δὲ λέγεται *ἱστά-ναι*.

(ἀόριστος β') *ἔδαμεν*, *δάμεναι* (Ἰλ. Α, 98), *δάμεν* (ἢ *δάμεν'*. Ἰλ. Σ, 458), *δοῦναι* (Ὀδ. Α, 292) (=δο-Φέναι).

(παρακείμενος) *Οἶδα*, *Ἴδμεναι* (Ἰλ. Ν, 273), *Ἴδμεν* (Ἰλ. Λ, 719), οὐδέποτε δὲ *Ἰδέναι*.

Εἰς δὲ τὸν παθητ. ἀόριστον ὑπάρχει *-ῆμεναι* (οὐδέποτε δὲ *-ημεν*) καὶ *-ῆναι*, ὡς

ἐμίγην, *μιγῆμεναι* (Ἰλ. Ν, 286), *μιγῆναι* (Ἰλ. Ξ, 386).

ΣΗΜ. 1. Ἡ ἀπαρεμφατικὴ κατάληξις *-μεν* νομίζεται ὅτι ἔγινε κατ' ἐκθλιψιν ἐκ τῆς *-μεναι* καὶ διὰ τοῦτο αὕτη γράφεται πάντοτε *-μεν'* ὑπό τινων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ κατάληξις αὕτη ὑπάρχει καὶ πρὸ συμφώνου, ὡς (Ἰλ. Α, 323):

χειρὸς ἑλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρῃον

(πρβλ καὶ Ἰλ. Α, 283. Ι, 571. Ὀδ. Κ, 155. κτλ), διὰ τοῦτο ὀρθότερον εἶναι νὰ γράφηται αὕτη καθόλου ἄνευ ἀποστρόφου ἢ τοὐλάχιστον μετ' ἀποστρόφου μόνον πρὸ φωνήεντος.

ΣΗΜ. 2. Αἱ ἀπαρεμφατικαὶ καταλήξεις *-ᾶ' ναι*, *-έ' ναι*, *-ό' ναι* καὶ *-ῦ' ναι* δὲν ἀπαντῶσι παρ' Ὁμήρῳ, ὅθεν τὸ μοναδικὸν φερόμενον ἀπαρέμφατον *ἰέ' ναι* (Ἰλ. Α, 227. Β, 94. 348. 451. 477. Γ, 119. Δ, 199. 209. Ζ, 296 Θ, 220. Ι, 596. Κ, 73. 136. 179. 273. 336. 356. Ν, 101. 167. 208. κτλ.) ὀφείλει νὰ μεταγραφῇ εἰς τὸν εὔχρηστον τύπον *ἰέμεναι*.

§ 437. Τὸ ἀπαρέμφατον τοῦ ἀορίστου δευτέρου ἐνεργητικοῦ τελευτᾷ πολλάκις εἰς *-έειν*, ὡς

ἔβᾶλον, *βαλέειν* (Ἰλ. Η, 242. Θ, 299. 301. 310. 322. κτλ.), *θανέειν* (Ὀδ. Α, 29. κτλ.), *ἰδέειν* (Ὀδ. Α, 567. Ἰλ. Ε, 475. Ω, 36. κτλ.), *τεκέειν* (Ἰλ. Ω, 608+), *δακέειν* (Ἰλ. Ρ, 572. Σ, 585), *χαδέειν* (Ἰλ. Ξ, 34), *πιέειν* (Ὀδ. Λ, 585. κτλ.), κτλ.

ΣΗΜ. Ἐπειδὴ τὸ Ε τῆς καταλήξεως ταύτης εἶναι ἀνερμήνευτον, ὑπάρχει δὲ τὸ ἀπαρέμφατον τοῦτο σχεδὸν πρὸ ἑνὸς συμφώνου (ὅπερ μετὰ τοῦ τελικοῦ συμφώνου ἀποτελεῖ θέσει μακρὰν συλλαβήν), διὰ τοῦτο γραπτέον ταῦτα εἰς *-έμεν* (*βαλέμεν*, *θανέμεν*, *τεκέμεν*, κτλ.).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Αὔξησις καὶ ἀναδίπλωσις.

§ 438. Παρ' Ὁμήρῳ ἥ τε *συλλαβικὴ* καὶ ἡ *χρονικὴ* αὔξησις συχνάκις παραλείπεται, δι' ὃ σταθεροὶ κανόνες δὲν ὑπάρχουσιν, ἐξαρτᾶται δὲ τοῦτο ἐκ τῆς μετρικῆς ἀνάγκης.

§ 439. Ἡ παράλειψις τῆς αὐξήσεως συμβαίνει παρ' Ὁμήρῳ εἰς τὰς ἑξῆς περιστάσεις.

α) ἐν ἀρχῇ τῶν στίχων.

β') μετὰ τὴν τομὴν ἢ τὴν βουκολικὴν διαίρεσιν.

γ') εἰς λέξεις, αἵτινες μετὰ τῆς αὐξήσεως δὲν ἐναρμοστοῦσιν εἰς τὸ μέτρον.

ΣΗΜ. Τὴν συλλαβικὴν αὔξησιν νομίζουσί τινες ὡς ἀφαίρεσιν παρ' Ὁμήρῳ καὶ γράφουσι μετ' ἀποστρόφου, ὅπερ καθ' ἡμᾶς δὲν εἶναι ὀρθόν, διότι ἡ παράλειψις τῆς αὐξήσεως συμβαίνει καὶ μετὰ σύμφωνον, οὐχὶ δὲ πάντοτε μετὰ φωνῆεν, ὅτε δύναται νὰ δικαιολογηθῇ ἡ ἀφαίρεσις. Τὴν γνώμην ἡμῶν ἐπικυροῖ καὶ ἡ παράλειψις τῆς χρονικῆς αὐξήσεως, ἥτις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀφαίρεσις.

§ 440. Τὰ ἀπὸ τοῦ F ἀρχόμενα ῥήματα παρ' Ὁμήρῳ λαμβάνουσι τὴν συλλαβικὴν αὔξησιν, ὡς Fαυδάνω, *ἐFάνδανον* (§ 99), *ἀνέFοιγεν* (Ἰλ. Π, 521. Ω, 228), *ἀνέFοιξε* (Ὀδ. Κ, 389), *ἐFάγην*, *ἐFάλην*, *ἐFάλωσι*, *ἐFάρασσε*, *ἐFειξε*, *ἔFειπον*, *ἐFέσσατο*, *ἐFώθουν*, *ἐFωνοῦμην*, *ἐFοινοχόει* (Ἰλ. Δ, 3. Ὀδ. Υ, 255., ὅπερ κακῶς γράφεται «ἐωνοχόει»), *ἐFεFόργει* (Ὀδ. Ξ, 289), *ἐFάφθη* (=κατερρίφθη, κατέπεσεν ἐπάνω, ἐκ θέματος Fαπ-. Ἰλ. Ν, 543. Ξ, 419) καὶ *ἐFῖσατο* (=ἔτεινε, προυθυμήθη. Ἰλ. Ο, 415. Δ, 138), *ἐFῖσάσθην* (Ἰλ. Ο, 544). ὅρα § 99 καὶ § 557, 7.

§ 441. Τινὰ τῶν ἀπὸ τοῦ F ἀρχομένων ῥημάτων παρ' Ὁμήρῳ δὲν λαμβάνουσιν αὔξησιν, ὡς *Fοινοχόει* (Ἰλ. Α, 598), *FεFάλπει* (Ὀδ. Φ, 96), *FεFοίκει* (Ἰλ. Ξ, 474), *FεFόργει* (Ὀδ. Δ, 693), *Fέλκησε* (Ὀδ. Λ, 580), κτλ.

ΣΗΜ. Ἀντὶ τοῦ φερομένου ἧϊκτο (=ἦFικτο. Ὀδ. Δ, 796. Ν, 288. Π, 157. Υ, 31) γραπτέον ἐFέFικτο καὶ ἀντὶ τοῦ ἠείδης (Ἰλ. Χ, 280+) καὶ ἠείδει (Ὀδ. Ι, 206+) γραπτέον εὐείδης (=ἐFFείδης) καὶ εὐείδει (=ἐFFείδει). ὅρα § 40.

§ 442 Αὐξάνουσι παρ' Ὁμήρῳ τὰ ἀπὸ σ ἀρχόμενα ῥήματα, ὡς (θέμα σεπ-, λατ. sequor) *εἵπον*, *εἰπόμην*, (θέμα σερπ-, λατ. serpo) *εἷρπον*, (σεχ-, ἔχω) *εἶγον*, *εἰγόμην*, (σε-, λατ. sero, ἵημι = σι-ση-μι) *παρείθη* (Ἰλ. Ψ, 868), (σεδ-, λατ. sedeo) εἶσα, (σFα-, λατ. de-sivare = de-sinere, ἐFάω) *εἷον*, *εἵασα*, ἀλλ'

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἑστήκειν μόνον παρ' Ὁμήρῳ. Λέγεται δὲ καὶ *σύνεγον* (Ἰλ. Δ, 133) καὶ *ὑπείρεγον* (=ὑπέρσεχον. Ἰλ. Β, 426+) καὶ *ὑπείρεγεν* (=ὑπέρσεχεν. Ἰλ. Γ, 210 καὶ Ε, 433). ὅρα § 102.

§ 443. Τὸ λ, μ, ν, F καὶ σ ἔν τισι περιστάσεσι (§ 40) μετὰ τὴν αὔξησιν διπλασιάζονται, ὡς *ἐλλαβε, ἐλλίσσετο, ἐλλιτάνευε, ἔμμαθε, ἔμμορε, ἀπεννίζοντο, ἐFFαδε* (=εὕαδε), *ἐσσείοντο, ἐσσεύοντο*· ὅρα § 40.

§ 444. Τὸ ρ μετὰ τὴν αὔξησιν διπλασιάζεται ὡς παρ' Ἀττικοῖς. Δὲν διπλασιάζεται δὲ τὸ ρ εἰς τὸ *ἐράπτομεν* (Ὀδ. Η, 379+) καὶ εἰς τοὺς παρωχημένους τοῦ *ῥύομαι, ἐρύετο, ἔρῦτο*, ἀλλὰ διφορεῖται *ἐρῦσάτο* καὶ *ἐρύσατο* καὶ *ἔρρεζον, ἔρρεξα* καὶ *ἔρεζον, ἔρεξα*. ὅρα § 41.

§ 445. Ἡ ἀναδίπλωσις τοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου δὲν παραλείπεται παρ' Ὁμήρῳ.

§ 446. Ἄξιοι μνείας εἶναι οἱ ἑξῆς παρ' Ὁμήρῳ παρακείμενοι.

κτάομαι, ἔκτημαι (Ἰλ. Ι, 402+).

ῥιπτόομαι, ῥεριπωμαι (Ὀδ. Ζ, 59+).

βλάπτω βέβλαμμαι (Ἰλ. Η, 660+).

Ἀττικὴ ἀναδίπλωσις.

§ 447. Ἡ λεγομένη *Ἀττικὴ ἀναδίπλωσις* εἶναι καὶ παρ' Ὁμήρῳ εὔχρηστος ὡς καὶ παρ' Ἀττικοῖς. Ἁπαντᾷ δ' αὕτη παρ' αὐτῷ ἐν τοῖς ἑξῆς ῥήμασιν.

1. *(ἀγερ-) ἀγείρω* (=συναθροίζω), *ἀγήγερμαι* (§ 519, 4).

2. *(ἀκ-), ἀκ-αχ-μένος* (=ἀκονημένος, πρβλ. *ἄκων, ἀκ-μή, ἄκ-ρη, ἄκ-αρθα, ἀκ-όνη*, λατ. acus=βελόνη, acuo=ἀκονῶ).

3. *(ἀλα-) ἀλάομαι* (=πλανῶμαι), *ἀλάλημαι*.

4. *(ἀλυκτ-) ἀλάλύκτημαι* (=τεθορύβημαι. Ἰλ. Κ, 94+).

5. *(ἀρ-) ἀραρίσκω* (=ἁρμόζω), *ἄρηρα* (§ 517, 1).

6. *(ἀρο-) ἀρόω* (=ἀροτριῶ), *ἀρήρομαι*.

7. *(ἀχ-) ἄχ-νῦμαι* (§ 511, 3), *ἀκάχημαι*, τρίτον πληθ. *ἀκηχέαται* (Ἰλ. Ρ, 637+.., ὅπερ κακῶς γράφεται *ἀκηχέδαται*), ὡς μετοχ. εὑρίσκεται τὸ *ἀκηχε-μένος* (Ἰλ. Ε, 364 καὶ Σ, 29), ἄλλως δὲ κανονικῶς εἶναι *ἀκάχημένος*.

8. *(ἐγερ-) ἐγείρω, ἐγρήγορα* (ἔνθα ἐπαναλαμβάνεται ὅλον τὸ ἀσθενὲς θέμα *ἐγρ-*) καὶ παρ' Ἀττικοῖς εὔχρηστος.

9. *(ἐδ-) ἐαθίω* (=τρώγω), *ἐδήδοκα* καὶ παρ' Ἀττ. εὔχρηστος.

10. *(ἑλα-) ἐλαύνω, ἐλήλαμαι* καὶ παρ' Ἀττικοῖς εὔχρηστος.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

11. *(ἐλυθ-) εἰλήλουθα* (=Ἀττικ. *ἐλήλυθα*) (496, 4.565, 3).

12. *(ἐρειδ- καὶ ἀσθενὲς ἐρῐδ-, ἐξ οὗ τὸ μεθυμήρειον ἀντ-ηρῐς) ἐρείδω* (=στηρίζω), τρίτ. πληθ. παρακ. *ἐρηρί'δαται* (Ἰλ. Ψ, 284. 329., ἔνθα κακῶς γράφεται «ἐρηρέδαται» [1]), ὑπερσ. *ἐρηρί'δατο* (Ὀδ. Η, 95+, ἔνθα κακῶς γράφεται «ἐρηρέδατο» [1]) καὶ *ἐρήριστο* (Ἰλ. Γ, 358. Δ, 136. Η, 252. Λ, 436).

13. *(ἐρυπ-) ἐρείπω* (=κρημνίζω, ῥίπτω κάτω), *ἐρέριμμαι*.

14. *(ὀδ-) ὄδωδα* (=ὄζω ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ).

15. *(ὀδυσ-) ὀδώδυσμαι*, ἀόρ. *ὠδυσ(σ)άμην* (=ὠργίσθην, ἐμίσησα, λατ. odi (=μισῶ), odium (=μῖσος), κτλ.).

16. *(ὀλ-) ὄλωλα* (=Ἀττικ. *ἀπόλωλα*).

17. *(ὀπ), ὄπωπα* τοῦ *ὁράω* (=βλέπω). § 565, 5.

18. *(ὀρ-) ὄρνυμι* (=ἐγείρω, παροξύνω), *ὄρωρα* καὶ μέσου παρακ. τρίτον ἐνικ. *ὀρώρεται* (Ὀδ. Τ, 377 καὶ 524) καὶ τρίτ. ἐνικ. ὑποτ. *ὀρώρηται* (Ἰλ. Ν, 271+).

19. *(ὀρεγ-) ὀρέγω* (=ἐκτείνω), *ὀρώρεγμαι*. § 511, 19.

20. *(συνεγ-) συνέρχω, συνοκωχότε* (Ἰλ. Β, 218+., ἔνθα κακῶς γράφεται «συνῳχωκότε».)

§ 448. Καὶ τοῦ ἀορίστου δευτέρου ἡ ἀναδίπλωσις εἶναι παρ' Ὁμήρῳ συχνοτέρα ἢ παρὰ τοῖς μετέπειτα, ὡς

1. *(ἀρ-) ἀραρίσκω, ἤραρον* (§ 517, 1).

2. *(ἀφ-) ἀπαρίσκω*, ἀόρ. β' *ἤπαφον* (§ 463, 485, 6).

3. *(ἑρυπ-) ἐρείπω*, ἀόρ. β' *κατερήριπεν* (Ἰλ. Ξ, 55+).

§ 449. Ἐξ ἀορίστων δευτέρων ἀναδιπλωμένων ἔγιναν καὶ *μέλλοντες ἀναδιπλωμένοι*. Τοιοῦτοι δ' εἶναι οἱ ἑξῆς.

1. *(κἐκαδον) κεκάδήσω* (Ὀδ. Φ, 153. 170) ἐκ θέματος *καδ-*.

2. *(κεχαρ-ῆμην) κεχάρήσω* (Ἰλ. Ο, 98+) ἐκ θέματος *χαρ-*.

3. *(πέπιθον) πεπίθήσω* (Ἰλ. Χ, 223+) ἐκ θέματος *πιθ-*.

4. *(πεφιδ-όμην) πεφῐδήσομαι* (Ἰλ. Ο, 215. Ω, 158. 187) ἐκ θέμ. *φιδ-*. Οὕτω δὲ καὶ ἐκ τοῦ *κήδω* γίνεται μέλλ. *κεκαδησόμεθα* (Ἰλ. Θ, 353+).

§ 450. Ἀναδίπλωσιν λαμβάνει καὶ ὁ ἐνεστώς, μάλιστα δὲ εἰς τὰ *ἐναρκτικὰ ῥήματα*, ὡς *κι-κλήσκω, μι-μνήσκω*, κτλ. ὅρα § 461—464.

---

(1) Διότι ἐκ θέματος *ἐριδ-* δὲν δύναται νὰ γίνῃ παρακείμενος *ἐρήρεσμαι* (πρβλ. *ἐρέρῐμμαι* καὶ *ἀλήλῐμμαι* ἐκ τοῦ *ἐρείπω* καὶ *ἀλείφω*), διότι δὲν εἶναι ὡς τὸ *ἐγείρω* (θέμα *ἐγερ-*), ὅπερ ἔχει παρακ. *ἐγήγερμαι*.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θεματικὸν χρόνον.

§ 451. Παρ' Ὁμήρῳ πολλοὶ τύποι σχηματίζονται ἄνευ θεματικοῦ φωνήεντος, οἵτινες μετὰ θεματικοῦ φωνήεντος ἐκφέρονται παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον.

Τοιοῦτοι εἶναι οἱ κατὰ τὴν εἰς -ΜΙ συζυγίαν σχηματιζόμενοι χρόνοι, καὶ ἰδίᾳ ὁ ἑστὼς (ὅρα § 152), ὁ ἀόριστος β' (ὅρα § 487) καὶ ὁ παρακείμενος ὁ ἐνεργητικὸς (ὅρα § 496).

§ 452. Ῥήματά τινα σχηματίζονται καὶ κατὰ τὴν εἰς -ω συζυγίαν μετὰ θεματικοῦ φωνήεντος καὶ κατὰ τὴν εἰς -μι ἄνευ θεματικοῦ φωνήεντος. Τοιοῦτοι εἶναι παρ' Ὁμήρῳ οἱ ἑπόμενοι ἐνεστῶτες, ὡς *φέρω*, ἀλλὰ *φέρ-τε* (Ἰλ. I, 171+), *δέχομαι*, ἀλλὰ καὶ *δέγμαι* (=δέχ-νται. Ἰλ. M, 147+), *δέχ-μενος* (Ἰλ. B, 794. I, 191. Σ, 524. Ὀδ. Υ, 385), *ποτιδέγμενος* (Ἰλ. H, 415. I, 628. K, 123), *ὑποδέγμενος* (Ὀδ. N, 310. Π, 189), ἀπαρεμφ. *δέχ-θαι* (Ἰλ. A. 23. 377), *ἐσθίω* (θέμα ἐδ-, λατιν. edere), ἀλλὰ καὶ ἀπαρ. *ἔδ-μεναι* (Ἰλ. Δ, 345. E, 203. N, 36. X, 347. Ὀδ. I, 476. K, 243. Ξ, 42. Π, 84. P, 260. Υ, 214), κτλ.

§ 453. Οἱ χρόνοι οἱ ἄνευ θεματικοῦ φωνήεντος σχηματιζόμενοι ἔχουσιν ἐν τῇ ὑποτακτικῇ ἐγκλιτικὸν φωνῆεν οὐχὶ η καὶ ω, ἀλλὰ ε καὶ ο πρὸ τῶν προσωπικῶν καταλήξεων. Ἡ ὑποτακτικὴ δὲ μετὰ τῶν ἐγκλιτικῶν φωνηέντων ε καὶ ο εὑρίσκεται εἰς τέσσαρας περιστάσεις.

1) ἐν τῷ ἐνεργ. καὶ μέσῳ ἐνεστῶτι εἰς -μι, ὡς Ἰλ. K, 251:

ἀλλ' ἴομεν (1), μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς.

ἦν περ γὰρ *κείεταί* γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν (Ἰλ. T, 32).

Ἀντὶ τοῦ *κείεται* (ἢ καὶ *κέεται*) καὶ ἐνταῦθα (καὶ Ἰλ. Ω, 554. Ὀδ. B, 102. T, 147) γράφεται πλημμελῶς *κῆται* (ὅρα § 558).

2) ἐν τῷ ἐνεργ. ἀορίστῳ δευτέρῳ καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἐκ φωνηεντολήκτου θέματος εἰς η καὶ ω λήγοντος, ὡς *θή-ομεν* (Ἰλ. A, 143. κτλ.), *καταβή-ο-μεν* (Ἰλ. K, 97), *στή-ο-μεν* (Ἰλ. O, 297), *παρ-στή-ε-τον* (Ὀδ. Σ, 182), *γνώ-ο-μεν* (Ὀδ. H, 304), *δώ-ο-μεν* (Ἰλ. H, 299.351), *ἀπο-θή-ομαι* (Ἰλ. Σ, 409), *κατα-θή-ομαι* (Ἰλ. X, 111. Ὀδ. T, 17), *βλή-ε-ται* (Ὀδ. P, 472).

(1) Τὸ ἴομεν φέρεται ὀκτάκις μὲν μετὰ μακροῦ ι καὶ εἴκοσι καὶ μίαν φορὰς μετὰ βραχέος ι παρ' Ὁμήρῳ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Οὕτω γίνεται καὶ ἐν τῷ παθητ. ἀοριστῳ ὡς Ἰλ. Η, 71:

εἰς ὅ κεν ἡμεῖς Τρῶιν εὔπυργον ἕλητε
ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμήετε παντοπόροισι.

τραπή-ο-μεν (Ἰλ. Γ, 441. Ξ, 314. Ὀδ. Θ, 292), *τεμεσση-θή-ο-μεν* (Ἰλ. Ω, 53).

3) ἐν τῷ ἐνεργ. πρώτῳ ἀοριστῳ καὶ μέσῳ, ὡς Ἰλ. Α, 141:

νῶϊ δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐς δ' ἔρετας ἐπίτηδες ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
θήομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρῃον
βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἠὲ σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
ὄφρ' ἡμῖν Ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.

Καὶ ἐν Ὀδυσ. Α, 41:

ὀππότε χ' ἡδέσῃ καὶ Γᾶς ἱμείρεται αἴης.

4) ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ, ὡς Ἰλ. Α, 363. Η, 19:

ἐξαῦδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα Γείδ-ο-μεν ἅμφω.

εἰδ-ε-τε (Ἰλ. Θ, 18. Σ, 53. Ὀδ. Ι, 17), *πεποίθ-ο-μεν* (Ὀδ. Κ, 335).

§ 454. Συχνάκις εὑρίσκεται ἡ κατάληξις *-ομεν* καὶ *-εται*, τὸ δὲ *-όμεσθα* μόνον ἐν τῷ «ὄφρ' ἱλασσ-ό-μεσθα ἄναχτα» (Ἰλ. Α, 444+) καὶ «ὄφρα φθι-ό-μεσθα ἕκαστος» (Ἰλ. Ξ, 87+).

§ 455. Εἰς τὰ τρία ἑνικὰ τῆς ἐνεργητικῆς ὑποτακτικῆς καὶ εἰς τὸ πληθ. τρίτον τὸ ἐγκλιτικὸν φωνῆεν ἐμφανίζεται πάντοτε *η* καὶ *ω*, ὡς ἕω, *στή-ω, θή-ω, βή-ω, ἐφή-ω, μεθή-ω, ἁλώ-ω, γνώ-ω, ἕ-ῃς, στή-ῃς, θή-ῃς, γνώ-ῃς, δαμή-ῃς, μιγή-ῃς, ἕ-ῃ, στή-ῃ, ὑπερβή-ῃ, ἐμβή-ῃ, φύ-ῃ, φθή-ῃ, φθή-ῃσι, ἀνή-ῃ, ἀφή-ῃ, με-θή-ῃ, σαπή-ῃ, φαγή-ῃ, δώ-ῃσι, ἕ-ωσιν, περιστή-ωσι* (Ἰλ. Ρ, 95), *γνώ-ωσι, δώ-ωσιν* (Ἰλ. Α, 137).

§ 456. Εἴς τινα χωρία ὑπάρχει καὶ ἐκ ῥημάτων εἰς *-Ω* ὑποτακτικὴ μετὰ βραχέος ἐγκλιτικοῦ φωνήεντος, ἀλλὰ ταῦτα θεωροῦνται διεφθαρμένα ὡς τὸ β ο ύ λ ε τ α ι (Ἰλ. Α, 67), ἀνθ' οὗ γραπτέον διὰ τοῦ Η ὧδε·

αἴ κέν πως Ζαρνῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων
β ο ύ λ η τ' ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.

Καὶ τὸ ἐν Ἰλ. Κ, 361 «ἐ π ε ί γ ε τ ο ν», ἀνθ' οὗ ἴσως γραπτέον «ἐ π ε ί-γ ω σ'» (ὅρα § 193). Καὶ Ἰλ. Μ, 40 «σ τ ρ έ φ ε τ α ι», ὅπερ εἶναι ὁριστικὴ καὶ γραπτέον τὸν στίχον ὧδε·

ὡς δ' ὁπότ' ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρητῆρσιν
κάπριος ἠὲ λέων σ τ ρ έ φ ε τ α ι σθένεϊ βλεμεαίνων.

Καὶ Ἰλ. Ξ, 484 «α ε—ε ὔ χ ε τ α ι», ἀνθ' οὗ γραπτέον «τ ε—ε ὔ χ ε τ α ι», ὅτε γίνεται ὁριστική.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Καὶ Ὀδ. Δ, 472 «ν α υ τ ί λ λ ε τ α ι», ὅπερ γραπτέον ὧδε·

ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς «ν α υ τ ί λ λ η τ᾽ εἵνεκα πατρός.

ἢ καὶ κατ᾽ ἀόριστον ὑποτακτ. «ν α υ τ ί λ η τ᾽».

Ἀντὶ δὲ τοῦ μ ί σ γ ε α ι καὶ κ α τ ί σ χ ε α ι (Ἰλ. Β, 232—33):

ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μ ί σ γ ε ὰ ι ἐν φιλότητι

ἧν τ᾽ αὐτὸς ἀπονόσφι κ α τ ί σ χ ε α ι;

γραπτέον ἢ μ ί σ γ η α ι καὶ κ α τ ί σ χ η α ι μετὰ βραχέος Η (§ 32) ἢ κατ᾽ ἔκθλιψιν μ ί σ γ η᾽ καὶ κ α τ ί σ χ η᾽, ὁ δὲ Κούρτιος ἔγραψε «μ ί σ γ η» καὶ «κ α τ ί σ χ η».

Τύπος ἀκατάληπτος εἶναι τὸ ἐ ρ ε ί ο μ ε ν (ἢ ἐ ρ ή ο μ ε ν) (ἐν Ἰλ. Α, 62+), ἀνθ᾽ οὗ ἴσως γραπτέον «ἐ ρ ώ ω μ ε θ α» (πρβλ. Ὀδ. Θ, 133).

§ 457. Παρ᾽ Ὁμήρῳ εὑρίσκονται καὶ ὑποτακτικαὶ ἀορίστων, ἐν οἷς τὸ Η βραχύνεται εἰς Ε, ὡς *μιγέ͡ωσιν* (Ἰλ. Β, 475+), *θέ͡ωμεν* (Ὀδ. Ω, 485+), *κτέ͡ωμεν* (Ὀδ. Χ, 216+), *στέ͡ωμεν* (Ἰλ. Χ, 231+), *φθέ͡ωμεν* (Ὀδ. Π, 383+) καὶ *φθέ͡ωσιν* (Ὀδ. Ω, 436+). Ὅρα περὶ τοῦ *στέ͡ωμεν* ἐκ θέματος εἰς -α § 550.

Ὕστερον δ᾽ ἔγιναν καὶ συνῃρημένοι τύποι, ὧν τινες φέρονται καὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ, ὡς *βῶσιν* (Ὀδ. Ξ, 86+), *ἐπιβῆτον* (Ὀδ. Ψ, 52+), *συνῶμεθα* (ἀντὶ τοῦ συν-η-όμεθα ἐκ τοῦ *συνήμι*. Ἰλ. Ν, 381+), *δαῶμεν* (Ἰλ. Β, 299+), *φαγῇ* (Ἰλ. Ι, 707+), *πειρηθῶμεν* (Ἰλ. Χ, 381+), *πειρηθῆτον* (Ἰλ. Κ, 444+), *μεθῶμεν* (Ἰλ. Κ, 449+), *ἰαυθῇς* (Ἰλ. Τ, 174+), *ἰαυθῇ* (Ὀδ. Χ, 59+), *ἀμερθῇς* (Ἰλ. Χ, 58+), *ἐπαλιθῇ* (Ὀδ. Ο, 401+), *πιστωθῆτον* (Ὀδ. Φ, 218+), *δῶ* (Ὀδ. Ι, 356. Υ, 296), *δῷς* (Ἰλ. Η, 27+), *δῶμεν* (Ἰλ. Ψ, 537. Ὀδ. Θ, 389. Ν, 13) καὶ *δῶσι(ν)* (Ἰλ. Α, 129. Γ, 66. Ὀδ. Α, 379. Β, 144).

§ 458. Ἡ ὑποτακτικὴ τοῦ ἐνεργ. πρώτου καὶ μέσου ἀορίστου μετὰ βραχέος ἐγκλιτικοῦ φωνήεντος γίνεται ὁμοία τῇ ὁριστικῇ τοῦ μέλλοντος. Ἐντεῦθεν ἐγένετο ἡ πλημμελὴς γνώμη ὅτι ἡ ὁριστικὴ τοῦ μέλλοντος τίθεται μετὰ τοῦ κ ε ́ ν (ἢ ἂν), ὅστις καὶ εὑρίσκεται οὕτω παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀλλὰ τὰ χωρία εἶναι ἢ νόθα (ὡς Ἰλ. Α, 139) ἢ εὐκόλως δύνανται νὰ διορθωθῶσιν, ὡς

Ἰλ. Α, 175: οἵ κ έ μ ε τ ι μ ή σ ο υ σ ι (γράφε «τ ι μ ή σ ω σ ι»).

Ἰλ. Κ, 44: ἥτις κ ε Γ ε ρ ύ σ σ ε τ α ι ἠδὲ σ α ώ σ ε ι,

ἔνθα γράφε «Γ ε ρ ύ σ σ η τ᾽ ἠδὲ σ α ώ σ η».

Ἰλ. Υ, 335: ὅτε κ ε ξ υ μ β λ ή σ ε α ι (γράφε «ξ υ μ β λ ή ε α ι»).

§ 459. Μόνον ὀλιγάκις ἡ ὑποτακτικὴ τοῦ ἀορίστου πρώτου φέρεται μετὰ μακροῦ ἐγκλιτικοῦ φωνήεντος, ὡς *δηλήσηται* (Ἰλ. Γ, 107), *ὄρσωμεν* (Ἰλ. Η, 38), *μνησώμεθα* (Ἰλ. Ο, 477).

§ 460. Ἐν τοῖς κειμένοις τοῦ Ὁμήρου κατὰ τὰς διαφόρους ἐκδόσεις φέρεται ἡ ὑποτακτικὴ τοῦ ἀορίστου διὰ τοῦ ΕΙ ἀντὶ τοῦ Η, ὡς βείω,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

στείη, μιγείης, τραπείομεν, κτλ. ἀλλ' ἡ γραφὴ αὕτη εἰς τὰ εἰς α θέματα εἶναι πλημμελὴς καὶ ὅλως ἀπαράδεκτος. Εἰς δὲ τὰ εἰς -ε θέματα ἡ διὰ τοῦ ΕΙ γραφὴ εἶναι ὀλιγώτερον βεβαία τῆς διὰ τοῦ Η, διότι ἐν τῷ ἀρχαιοτέρῳ ἀλφαβήτῳ τὸ Ε ἐτίθετο καὶ ἀντὶ τοῦ ΕΙ καὶ ἀντὶ τοῦ Η. Ἐπειδὴ ὅμως ἐνταῦθα οὐδεμία ἀναπληρωτικὴ ἔκτασις συμβαίνει, ἀλλ' ἁπλῶς ἔκτασις τοῦ θέματος τοῦ ἀσθενοῦς εἰς ἰσχυρόν, διὰ τοῦτο καὶ ταῦτα διὰ τοῦ Η πρέπει νὰ γράφωνται, ὡς καὶ ὁ Ἀρίσταρχος ταῦτα ἔγραφεν (πρβλ. καὶ θήσω, κτλ.).

Ἐνεστὼς ἀναδεδιπλωμένος.

§ 461. Ἡ *ἐνεστωτικὴ ἀναδίπλωσις* μετὰ τοῦ Ι συμβαίνει ἐν τῷ *μί-μν-ω* (=μένω, θέμα ἰσχυρ. *μεν-* καὶ ἀσθεν. *μν-*), *πί-πτ-ω* (θέμ. ἰσχυρ. *πετ-* καὶ ἀσθεν. *πτ-*), *ἵ-σ-ω* (θέμ. ἰσχυρ. *σεϝ-* καὶ ἀσθεν. *σϝ-*, *σι-σχ-ω*), *ἵζω* (θέμ. ἰσχυρ. *σεδ-* καὶ ἀσθ. *σδ-*, *σι-σδω*, λατ. sido), *τι-τάνω* (=τείνω, θέμ. ἰσχυρ. *τεν-*, ἀσθεν. *τν-*, ἐξ οὗ τι-τν-jω =τι-τάν-jω § 87), *ἰ-άλλω* (=Fι-Fάλ-ω, ἐκ θέμ. *Fάλ-*), *λι-λαίομαι* (=λι-λάσjομαι, πρβλ. καὶ *λάω*, δωρ. λῶ, λᾷς, λᾷ καὶ πληθ. λῶντι), *πί-σσομαι* (=πορεύσομαι, ἐκ θέμ. ἰσχυρ. *ρεσ-*, ἀσθεν. *ρσ-*, *νι'-νσ-jομαι*).

§ 462. Ἐνεστωτικὴ ἀναδίπλωσις συμβαίνει καὶ εἰς τὰ ἐναρκτικὰ ῥήματα, *γι-γνώσκω*, *μι-μνήσκω*, *κι-κλήσκω* (θέμ. *καλ-*, *κλη-* τοῦ *καλῶ*), *πι-φαύσκω* (φαίνω), *τι-τύσκομαι* (ἐκ θέματ. *τυκ-*, *τε-τύκ-ορτο*, τι- τύ(κ)-σκομαι).

Μοναδικὸν εἶναι τὸ Fε-Fίσκω (θέμα Fικ-) καὶ Fίσκω (ἀντὶ τοῦ Fί(κ)-σκω=ὁμοιῶ, νομίζω ὅμοιον). § 511,10.

ΣΗΜ. Ὅταν συμπέσῃ κσκ μεταβάλλεται εἰς σκ, ὡς δι-δάσκω (= δι-δάκ-σκω, Λατ. doceo). ὅρα § 93.

§ 463. Ἀναδίπλωσις κατ' ἐνεστῶτα ὅλης τῆς ῥίζης συμβαίνει εἰς τὸ (*ἀρ-*, *ἄρ-ηρα*) *ἀκ-αρ-ίζω* (§ 511,3), (*ἀφ-*) *ἀπ-αφ-ίσκω* (§ 448), (*ἀρ-*) *ἀρ-αρ-ίσκω* (§ 517,1) (*βαν-*, *βαίνω*) *βαμ-βαίνω*, (*φαν-*, *φαίνω*) *παμ-φαίνω*, (*χαρ-*) *καρ-καίρω* (Ἰλ. Υ, 157+), (*μαρ-*) *μαρ-μαίρω* (Ἰλ. Τ, 397. κτλ., πρβλ. καὶ *μάρ-μαρ-ον*, *μαρ-μαρυγή*), *πορ-φύρω* (Ἰλ. Φ, 551. κτλ., ἐκ ῥίζης *φυρ-*, *πορφύρω* ἀντὶ τοῦ πυρ-φύρ-ω, λατ. pur-pur-o).

§ 464. Ἀξία μνείας εἶναι ἡ ἀναδίπλωσις τοῦ *δειδίσκομαι* (=χαιρετίζω, δεξιοῦμαι) καὶ παρακ. *δεδέγμαι* (Ὀδ. Η, 72+), ὑπερσ. *δείδεκτο* (Ἰλ. Ι, 224+) καὶ *δειδέγμην* (Ἰλ. Δ, 4. Ι, 671. Χ, 435).

ΣΗΜ. Πιθανῶς ἡ ὀρθὴ γραφὴ εἶναι δεδFίσκομαι, δεδFεγμαι, δεδFεκτο, δεδFέγμην, ἂν καὶ (ἐκ τοῦ ἐν Ἰλ. Ι, 196

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

καὶ Ο, 86 καὶ Ὀδ. Δ, 59) φαίνεται ὅτι τὸ ῥῆμα ἀνήκει εἰς τὸ δ ε ί κ ν υ μ ι, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ θέμα οὐδὲν F ὑπάρχει.

§ 465. Ἐναρκτικῶν ἄνευ ἐνεστωτικῆς ἀναδιπλώσεως σχηματιζομένων τὰ κυριώτερα εἶναι τὸ (κατα-, προ-) βλώσκω (ῥίζα μολ-, ὅρα § 519,31) καὶ μι'αγω (=μίγ-σκω, πρβλ. καὶ πάσχω (=πάθ-σκω) § 93.

Ἔτι δὲ καὶ τὸ βά-σκω, φά-σκω, θρώ-σκω, βάσκω (βερ, βνα-σκω, ἐν τῇ φράσει βάσκ' ἴθι), γηρά-σκω, ἠλάσκω (ἀλά-ομαι), ἰλά-σκομαι, ἐπαυρ-ίσκομαι, λάσκω (=λᾰ(ᾰ)-σκω, ἀόρ. ἔλαχ-ον, λατ. loquor), ἀλύσκω (=διαφεύγω, ἀλύ(ᾰ)σκω), εὑρίσκω, Fι-σκω (=Fιᾰ-σκω. § 462).

Ἐνεστὼς ἐπηυξημένος διὰ τοῦ j.

§ 466. Ὁ ἐνεστὼς ἐπαυξάνεται διὰ τοῦ j οὐχὶ μόνον εἰς τὰ ἔχοντα χαρακτῆρα ἄφωνον ἢ ὑγρόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἔχοντα θεμα λᾶγον εἰς σ ἢ F, ὡς τελείω (=τελέσ-jω), ἀκείομαι (=ἀκέσ-jομαι), πενθείω (=πενθέσ-jω), νεικείω (=νεικέσ-jω), οἰνοβαρείω (=οἰνοβαρέσ-jω), ὀκνείω (ὀκνέσ-jω), μαίομαι (=μᾰσ-jομαι), ναίω (=νᾰσjω), Διαΐομαι (=διᾰΐσ-jομαι), καίω (=καFjω), κλαίω (=κλαFjω), πνείω (πνέFjω), πλείω (=πλεFjω), θείω (=θεFjω =θέω).

Ἐνεστὼς ἐπηυξημένος διὰ τοῦ N, ΑΝΩ.

§ 467. Πολλοὶ ἐνεστῶτες παρ' Ὁμήρῳ ἐπαυξάνονται οὐ μόνον διὰ τοῦ προσφύματος N, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ΑΝΩ, ὡς ἁμαρτ-άνω, ἀ.ανσκά'νω (πρὸς τῷ ἀ.λύσκω καὶ ἀ.λυσκάζω), ἀ.λδάνω, ἀπεμθάνομαι, ἐρῠκάνω, ἴζά'νω, ἰσχάνω, κευθάνω, κῠδάνω, λᾰθάνω, οἰδάνω. Εἰς δὲ τὸ ἱκά'νω (ἐκ τοῦ ἵκω· § 511,11), κιρ̆ά'νω (§ 531,4) καὶ φθά'νω τὸ Λ παρ' Ὁμήρῳ εἶναι πάντοτε μακρόν.

§ 468. Δι' ἐπεκτάσεως ἔγιναν καὶ τὸ ἐρῠκανάω, ἰσχανάω καὶ δεικανάω (δεικανάωντο. Ἰλ. Ο, 86. Ὀδ. Σ, 111. Ω, 110).

Ἐνεστὼς ἐπηυξημένος διὰ τ καὶ θ.

§ 469. Ἐνεστῶτες ἐπηυξημένοι διὰ τοῦ προσφύματος Τ εἶναι ὅσοι ἔχουσι χαρακτῆρα χειλεόφωνον· 1) π, ἀστράπ-τω, γνάμπ-τω, δάπ-τω, ἐδαρδάπ-τω, ἐνίπ-τω, ἐρέπ-τομαι, ἰάπ-τω· κλέπ-τω, κόπ-τω, μάρπ-τω, ῥί'π-τω, σκέπ-τομαι· 2) β, καλύπ-τω· 3) φ, ἅπ-τω,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

βάπ-τω, θάπ-τω, κρύπ-τω, ῥάπ-τω. Ἀμφίβολος δ' εἶναι ὁ χαρακτὴρ τοῦ *σκηρίπ-τομαι* καὶ *γρίμπτω*.

§ 470. Ἐνεστῶτες ἐπαυξημένοι διὰ τοῦ προσφύματος θ πλὴν ἄλλων εἶναι οἱ ἑπόμενοι.

ἔδω, ἔσ-θω (ἔδ-θω) καὶ *ἐσθίω* (=ἐσθjω) § 565,2.

θάλλω καὶ *θαλέθω* καὶ *τηλεθάω βιβὰς* (=βαίνων) καὶ *βιβάσθων* (531,1).

φθί'νω καὶ *φθινύ'θω* (§ 530,8)· *βαρύ'νομαι* καὶ *βαρύ'θω* (Ἰλ. Π, 519+).

φλέγω καὶ *φλεγέθω*· *ἀΐω* (=ἐκπνέω Ἰλ. Ο, 252) καὶ *ἀΐσθω* (=ἐκπνέω).

Οὕτω καὶ *ἠγερέθομαι* ἐκ τοῦ *ἀγείρω* (§ 519,1) καὶ *ἠερέθομαι* ἐκ τοῦ *ἀείρω* (§ 519,2).

§ 471. Ἡ διὰ τοῦ προσφύματος θ ἐπαύξησις τοῦ θέματος γίνεται ἐνίοτε καὶ κατ' ἀόριστον δεύτερον, ἰδίᾳ εἰς τὸ *ἔαγεθον* (Ἰλ. Λ, 219. κτλ.) ἀντὶ τοῦ *ἔαγον*. Οὕτω δὲ καὶ εἰς τὸ *ἐΡέραθεν* (Ἰλ. Ε, 147), *ἀποΡέρραθον* (Ἰλ. Φ, 599. κτλ.) ἐκ τοῦ Ρέρχω, *μετεκίαθον* (Ὀδ. Λ, 22. κτλ.) ἀντὶ τοῦ *ἔκιον* (ὅρα § 563,7).

Τοιοῦτον πιθανῶς εἶναι καὶ τὸ *βεβρώθοις* (Ἰλ. Δ, 35+).

Δι' ὁμοίας ἐπαυξήσεως ἔγινε καὶ ὁ παθ. ἀόριστος εἰς *-θην* ἀπὸ τοῦ εἰς *-ην* λεγομένου δευτέρου παθητ. ἀορίστου (§ 490).

Θαμιστικὰ ῥήματα εἰς -σκω.

§ 472. Τινὰ ῥήματα ἐπαυξάνονται διὰ τοῦ προσφύματος *σκ* μόνον ἐν τῇ ὁριστικῇ τοῦ παρατατικοῦ καὶ ἀορίστου. Τὰ τοιαῦτα καλοῦνται *θαμιστικὰ* σημαίνοντα ἐπανάληψιν τῆς πράξεως. Ταῦτα δὲ δὲν λαμβάνουσιν αὔξησιν πλὴν τοῦ *εἴασκον* (Ἰλ. Ε, 802. Υ, 408. Ὀδ. Χ, 427), *παρεκέσκετο* (=παρέκειτο, Ὀδ. Ξ, 524+) καὶ *ἐμισγέσκοντο* (Ὀδ. Υ, 7+).

Τὸ *σκ* προστίθεται τῷ θέματι τοῦ ἐνεστῶτος καὶ ἀορίστου, ἔχουσι δὲ προσωπικὰς καταλήξεις τὰς τοῦ παρατατικοῦ καὶ ὅταν τὸ χρονικὸν θέμα λήγῃ εἰς σύμφωνον, λαμβάνουσι μεταξὺ τὸ φωνῆεν Ε.

Ἐν τῇ ἐνεργητ. φωνῇ εὑρίσκεται μόνον ὁ ἑνικὸς ἀριθμὸς καὶ τὸ τρίτον πληθ., ἐν δὲ τῇ μέσῃ μόνον τὸ τρίτον ἑνικ. καὶ τρίτον πληθυντικόν. *-σκον, -σκες, -σκε(ν), σκετο, -σκοντο.*

παρατατ. *εἶα-σκον* (Ἰλ. Ε, 802. κτλ.), *ἔχ-ε-σκες* (Ἰλ. Ε, 472), *ἵστα-σκε* (Ὀδ. Τ, 574), *ῥήγνυ-σκε* (Ἰλ. Η, 141), *φθι-*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

νίθ-ε-σκε (Ἰλ. Α, 491), *κλαί-ε-σκε* (=κλαFj-ε-σκε. Ἰλ. Θ, 364), *καλέ-ε-σκον* (=καλέ(σ)-ε-σκον. Ἰλ. Ι, 562), *πωλέ-σκε-το* (Ἰλ. Α, 490), *μυθέ-σκοντο* (Ἰλ. Σ, 289).

ἀόριστος ά *ἐλάσα-σκεν* (Ἰλ. Β, 199), *θρέξα-σκον* (Ἰλ. Σ, 599), *ὄρσα-σκεν* (Ἰλ. Ρ, 423), *δασά-σκετο* (Ἰλ. Ι, 333).

ἀόριστος β' *στά-σκεν* (Ἰλ. Γ, 217), *δό-σκον* (Ἰλ. Ι, 331), *δί-σκεν* (Ἰλ. Θ, 271), *Εἰδ-ε-σκε* (Ἰλ. Γ, 217), *γεν-έ-σκετο* (Ὀδ. Λ, 208).

Θαμιστικὸς τύπος παθητ. ἀορίστου δὲν ὑπάρχει, ἐξαιρεῖται δὲ μόνον τὸ *φάν-ε-σκε* (Ὀδ. Α, 587+).

§ 473. Ἄνευ τοῦ ρωνήεντος Ε σχηματίζεται τὸ *ἔσκεν* (Ἰλ. Γ, 180. κτλ. ἐκ τοῦ *εἰμί*, θέμα ἐσ-, =ἔ(σ)σκε), καλέσκετο (Ἰλ. Ο, 338+ ἐκ τοῦ καλέω, θέμα *καλεσ-*).

Ἀντιστρόφως ῥήματα μετὰ θέματος ρωνηεντολήκτου ἐνίοτε λαμβάνουσιν Ε ἢ Α ὡς *φιλέ-ε-σκε* (Ὀδ. Α, 264. κτλ.), *ναιετά-α-σκεν* (Ἰλ. Α, 673. Ρ, 308. κτλ.), *ναιετά-α-σκον* (Ἰλ. Β, 539· 841.) (1)

§ 474. Πρῶτον πληθ. πρόσωπον τῆς ἐνεργ. ρωνῆς οὕτως ἐσχηματισμένον εἶναι μόνον τὸ *νικάσομεν* (Ὀδ. Α, 512+) καὶ δεύτερον ἑνικ. πρόσωπον τῆς μέσης ρωνῆς εἶναι μόνον τὸ *πελέ-σκεο* (Ἰλ. Χ, 433+) καὶ τὸ *ῥύσκε'* (=ῥύσκεο. Ἰλ. Ω, 730+).

§ 475. Μονοσύλλαβα συμφωνόληκτα θέματα ποικιλαχῶς ἐπεκτείνονται, ὡς

1. *(λαμπ-) λάμπειν, λαμπετάω* (Ἰλ. Α, 104. Ὀδ. Δ, 662).
2. *(ἐϊρ-) εἴρεσθαι, εἰρετάασθαι* (Ἰλ.Ζ, 268. κτλ.).
3. *(κελ-) κέλεσθαι, κελεύειν,κελευτιάω* (Ἰλ. Μ, 265.Ν,125).
4. *(ναϝ-) ναίειν, ναιετάω* (Ὀδ. Ι, 21. κτλ.).
5. *(σεμ-) ἴσχειν, ἰσχ'άνειν, ἰσχανάω* (Ἰλ.Ρ,572. κτλ.).
6. *(τρεμ-) τρέμειν, τρομέω* (Ὀδ. Σ,79. Ἰλ.Κ,95.κτλ.).
7. *(πελ-) πέλεσθαι, πωλέεσθαι* (§ 519, 39).
8. *(νεμ-) νέμω, νωμάω* (=διανέμω, κινῶ, διοικῶ).
9. *(πετ-) πέτομαι, πωτάομαι* (Ὀδ. Μ. 287+).
10. *(στρεφ-) στρέφω, στρωφάω, ἀναστρωφάω* (Ὀδ. Φ,394+), *ἐπιστρωφάω* (Ὀδ. Ρ, 486+), *ἀμφιπεριστρωφάω* (Ἰλ. Θ, 348+).

(1) Τὸ ναιετά-α-σκε καὶ ναιετά-α-σκον ἔγινε κατ' ἀφομοίωσιν ἀντὶ τοῦ ναιετά-ε-σκε, ναιετά-ε-σκον (πρβλ. δεδάασθαι ἀντὶ τοῦ δεδάεσθαι, κτλ.).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

11. (τρεπ-) *τρέπω, τρωπάω, ἀποτρωπάω, παρατρωπάω* (Ἰλ. Ι, 500+) καὶ *παρατροπέω* (Ὀδ. Δ, 465+).

12. (τρεγ-), *τρέγω, τρωγάω* (Ἰλ. Χ, 163. Ὀδ. Ζ, 318).

Ταῦτα κυρίως εἶναι *θαμιστικά*, ὡς καὶ ἐκ τῆς σημασίας ἑκάστου σαφῶς τοῦτο φαίνεται, ἰδίᾳ δὲ τὸ *φορεῖν* (=συχνάκις φέρειν =λατ. gerere) ἐκ τοῦ *φέρω* (=λατ. ferre).

Συχνάκις δ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ θέματος φέρονται διάφοροι ἐνεστωτικοὶ τύποι ἄνευ διαφορᾶς σημασίας, ὡς *ἀκούω* καὶ *ἀκουάζομαι*, *ἀFέκων* καὶ *ἀFεκαζόμενος*, *κεμεσ(σ)άω* καὶ *κεμεσίζομαι* (ὅρα § 92), *ἀτίζω, ἀτιμάζω* καὶ *ἀτιμάω* (ὅπερ εἶναι λείψανον ἀρχαϊκωτέρας συνθέσεως), *ἀεθλεύω* καὶ *ἀθλέω*, *δάμνημι* καὶ *δαμάζω*, *ναίω* καὶ *ναιετάω*, *οἴρομαι* καὶ *οἰρνέω* (καὶ εἰσ-, ἐξ-), *ὁπλέω, ὁπλίζω* καὶ *ὅπλομαι*, *προμάρομαι* καὶ *προμαρίζω*, *τοξάζομαι* καὶ *τοξεύω*, *ῥατέω* καὶ *ῥατίζω*, κτλ. Ἐνίοτε δὲ καὶ μετὰ διαφορᾶς σημασίας, ὡς *ἀγοράομαι* (=ὁμιλῶ ἐν ἀγορᾷ, συνελεύσει) καὶ *ἀγορεύω* (=ἁπλῶς ὁμιλῶ), *αἰτέω* καὶ *αἰτίζω* (=κατ' ἐπανάληψιν αἰτῶ) καὶ *ἀπαιτίζω* (Ὀδ. Β, 78+), *δειπτέω* (ἀμετάβ.) καὶ *δειπτίζω* (μεταβ.), *ἕρπω* (=βαδίζω) καὶ *ἑρπύζω* (=βραδέως βαδίζω), *κυδιάω* (=γαυριῶ) καὶ *κυδαίνω* καὶ *κυδάνω* (=δοξάζω τινά), *ῥιγέω* (=τρομάζω), *ῥιγόω* (=ἔχω ῥῖγος), *ῥυπάω* (=εἰμὶ ῥυπαρός), *ῥυπόω* (=ποιῶ ῥυπαρόν), κτλ.

Τὸ θέμα πολλάκις διὰ διαφόρων συγχρόνως προσφυμάτων ἐπαυξάνεται, ὡς (θέμα *φθι-*) *φθι-νύ-θ-εσκε* (Ἰλ. Α, 491).

Συζυγία ἄνευ θεματικοῦ φωνήεντος.

§ 476. Ἡ ἄνευ θεματικοῦ φωνήεντος συζυγία, ἥτις καὶ *εἰς -μι συζυγία* λέγεται, ἐν τῷ ἐνεστῶτι καὶ παρατ. εἶναι συνηθεστέρα παρ' Ὁμήρῳ ἢ παρὰ τοῖς ὕστερον. Πολλὰ δὲ ῥήματα εἰς -ω σχηματίζουσι καὶ χρόνους ἢ τύπους καὶ κατὰ τὴν εἰς -μι συζυγίαν (§ 452).

§ 477. Τὸ τρίτον πληθ. πρόσωπον τῆς ὁριστικῆς τοῦ ἐνεργ. ἐνεστῶτος τῆς εἰς -μι συζυγίας καταλήγει οὐχὶ εἰς -*ᾶσι* (ὡς ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ), ἀλλ' εἰς -*σι*, ὡς *ῥηγνῦσι* (Ἰλ. Ρ, 754), *ἱεῖσι* (Ἰλ. Γ, 152), *τιθεῖσι* (Ἰλ. Η, 262), *διδοῦσι* (Ὀδ. Α, 313), κτλ.

Οἱ τύποι οὗτοι δὲν ἔγιναν ἐκ συναιρέσεως, ἀλλ' ἐξ ἀναπληρωτικῆς ἐκτάσεως ἐκ τῶν σχηματισμῶν *ῥηγνῦ-ντι, ἱε-ντι, τιθε-ντι, διδό-ντι*, ἀφ' οὗ μετεβλήθη τὸ Τ πρὸ τοῦ Ι εἰς Σ καὶ ἀπεβλήθη τὸ Ν πρὸ τοῦ Σ.

§ 478. Ἡ προστακτικὴ ἐν τῷ δευτέρῳ ἑνικῷ προσώπῳ κατὰ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τὴν ἄνευ θεματικοῦ φωνήεντος συζυγίαν ἔχει παρ' Ὁμήρῳ προσωπικὴν κατάληξιν θι, ὡς ἴθι, ἴσθι, ὄμνυθι, ὄρνυθι, δίδωθι (Ὀδ. Γ, 380+), ἀλλὰ καὶ δίδου (Ὀδ. Γ, 58+), ἐμπίμπληθι (Ἰλ. Φ, 311+), καὶ ἀόρ. β' γνῶθι, τλῆθι, δῦθι, στῆθι, δῦθι, κλῦθι, καὶ παραλ. ἄνωχθι (Ἰλ. Κ, 67. Λ, 204. Ο, 160. κτλ.), δέδϜιθι (Ἰλ. Ε, 827 Ξ, 342. Ὀδ. Δ, 825), ἕσταθι (Ὀδ. Χ, 489), κέκλυθι (Ἰλ. Κ, 284. Ὀδ. Ξ, 462. Ο, 306), ἴσθι (τοῦ οἶδα. Ὀδ. Λ, 224), τέτλαθι (Ἰλ. Λ, 586. Ε, 382. Ὀδ. Υ, 18), τέθναθι (Ἰλ. Χ, 365).

ΣΗΜ. Παρ' Ὁμήρῳ ὁ ἀόρ. ἔπιον ἔχει προστακ. πίε (Ὀδ. Ι, 347) = Ἀττικ. πῖθι.

Μέλλων ἄνευ σ.

§ 479. Ὁ ἄνευ σ μέλλων, ὅστις καὶ Ἀττικὸς καλεῖται, φέρεται καὶ παρ' Ὁμήρῳ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις, ἐν αἷς καὶ παρ' Ἀττικοῖς. Σχηματίζεται δὲ ὡς ὁ συνηρημένος ἐνεστώς. Ἐν τοῖς εἰς -α θέμασι συμβαίνει καὶ ἔκτασις (ὅρα § 535). Παραδείγματα ἔστωσαν ταῦτα.

ἀεικιῶ (Ἰλ. Χ, 256+), *ἀγλαΐεσθαι* (Ἰλ. Κ, 331+), *γαμέω* (Ἰλ. Ι, 388. 391), *ἀγγελέω* (Ἰλ. Θ, 398.409. Ι, 613. Τ, 120. κτλ.), *βαλέει* (Ὀδ. Κ, 290), *καλέω* (Ἰλ. Γ, 383. Ὀδ. Δ, 532. Ν, 413. Ο, 213), *τελέω* (Ἰλ. Θ, 415. Ι, 156. Ψ, 20. Ὀδ. Δ, 485. κτλ.), *τελεῖ* (Ἰλ. Δ, 161), *κομιῶ* (Ὀδ. Ο, 546), *σημανέω* (Ὀδ. Μ, 26), *κορέεις* (Ἰλ. Ν, 831), *κορέει* (Ἰλ. Θ, 379), *ὀλεῖται* (Ἰλ. Β, 325), *ὀλέεσθαι* (Ἰλ. Ο, 700), *κρεμόω* (Ἰλ. Η, 83), *κτεριῶ* (Ἰλ. Σ, 334. Λ, 455. Χ, 336), *δαμᾶ'α* (Ἰλ. Χ, 271) ἢ *δαμᾷ* (Ἰλ. Α, 61), *δαμόωσι* (Ἰλ. Ζ, 368), *ἐλᾶ'αι* (Ἰλ. Ρ, 496), *ἀντιόωσι* (Ἰλ. Μ, 368. Ν, 752. Υ, 125. Ὀδ. Α, 25. Γ, 436. Ω, 56) καὶ *ἀντιᾶ'ας* (Ὀδ. Χ, 28., ὅπερ κακῶς γράφεται «ἀντιᾶ'σεις»), *ἑώσι* (=κορεσθήσονται, ὅπερ κακῶς γράφεται «ἐλόωσι») καὶ *ἐάαι* (Ὀδ. Ε, 290.; ἔνθα κακῶς γράφεται «ἐλάαι»), *τελέεσθαι* (Ὀδ. Γ, 226, κτλ.).

§ 480. Τὸ *μάχομαι* καὶ *ὄλλυμι* σχηματίζουσι τὸν μέλλοντα μετὰ τοῦ Σ καὶ ἄνευ αὐτοῦ.

μάχομαι, μαχέσσομαι καὶ *μαχέομαι* (§ 522,8).

ὄλλυμι, ὀλέσσω καὶ *ὀλέω* (§ 519, 35).

§ 481. Οἱ ἑπόμενοι τρεῖς μέλλοντες σχηματίζονται μετὰ τοῦ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

σ. *ἐφοπλίσσουσιν* (Ὀδ. Ζ, 69+), *λήϊσσομαι* (Ὀδ. Ψ, 357+), *παρελάσσεις* (Ἰλ. Ψ, 427+).

§ 482. Μέλλοντες ἄνευ τοῦ Σ εἶναι καὶ οἱ ἑπόμενοι·

1) *βέομαι, βείομαι* (Ἰλ. Ο, 194. Π, 852. Χ, 431. Ω,131) =βιώσομαι (πιθανῶς δὲ ἀντ' αὐτοῦ γραπτέον *βίομαι*. ὁρᾶ § 565, 1).

2) *δήω* (=εὑρήσω. Ἰλ. Ι, 418. 685. Ν, 260. Ὀδ. Δ,544. Ζ, 291. Δ, 115. Ν, 408. Π, 44).

3) *κείω* (=καθευδήσω. Ἰλ. Α, 606. Ψ, 58. Ὀδ. Α, 424. Η, 229. Θ, 315. Ξ, 532. Σ, 428. Τ, 48. κτλ).

4) *κλείω* (=ἐπαινέσομαι. Ὀδ. Ρ, 418).

5) *ἐρύω* (=ἕλξω. Ἰλ. Α, 454. Ο, 351. Χ, 67. λέγεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ σ) καὶ μέσ. *ἐρύεσθαι* (Ἰλ. Ι, 248. Ξ,422.Φ,588), ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ σ (Ἰλ. Σ, 276. Ὀδ. Φ, 125).

6) *ἐξανύω* (=κτενῶ, φονεύσω. Ἰλ. Α, 365. Υ, 452).

7) *τέομαι* (=πορεύσομαι. Ἰλ. Γ, 257. Σ, 101. 136. Ψ, 150. Ὀδ. Β, 238. Δ, 633. Λ, 114. Μ, 141. 188. Ν, 61. Ξ, 152) καὶ σύνθετον *ἀποτέομαι* (=ἄπειμι, ἐπάνειμι. Ἰλ. Β, 113. Μ, 74. Ὀδ. Σ, 260).

8) *περάω* (=πωλήσω. Ἰλ. Φ, 454+) ἐκ τοῦ *πέρημι*.

9) *ταύω* (=τενῶ. Ὀδ. Φ, 174) καὶ μέσ. *ἐνταύεσθαι* (Ὀδ. Φ, 92), ἀλλὰ καὶ *ἐνταύσειν* (Ὀδ.Φ,97. 127., ὅπερ ἴσως γραπτέον «ἐνταύσειν»).

10) Πρὸς τούτοις ὑπάρχουσι παρ' Ὁμήρῳ καὶ οἱ παρ' Ἀττικοῖς εὔχρηστοι *ἔδομαι* (Ἰλ. Δ, 237. Π, 836. Σ, 283. Χ,509. Ω, 129), *πίομαι* (Ἰλ. Ν, 493. Ὀδ. Κ, 160) καὶ *εἶμι* (Ἰλ.Κ, 450. Ν, 752. Σ, 280. Υ, 362. 371. Ω, 92. Ὀδ. Γ, 361. 367. κτλ.).

ΣΗΜ. Πολλοὶ τῶν μελλόντων τούτων ἦσαν κυρίως ὑποτακτικαὶ μετὰ σημασίας μέλλοντος (§ 411), ὡς κ ε ί ω ἦτο ὑποτακτικὴ τοῦ ἀορίστου κ ε ῖ-μ ι, οὗ τὸ παθητ. κ ε ῖ-μ α ι, κτλ.

Ἄόριστος δεύτερος.

Α') Ἀόριστος β' ἐνεργητ. καὶ μέσος.

§ 483. Ὁ δεύτερος ἀόριστος εἶναι συχνότερος παρ' Ὁμήρῳ ἢ ἐν τῇ ὕστερον Ἑλληνικῇ γλώσσῃ. Ὁ δεύτερος δὲ ἀόριστος διακρίνεται ὡς ἑξῆς.

α') Ἀόριστοι δεύτεροι μετὰ θεματικοῦ φωνήεντος. β') Ἀόριστοι

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

δεύτεροι ἄνευ θεματικοῦ φωνήεντος. γ') Ἀόριστοι δεύτεροι ἔχοντες τὸ χρονικὸν θέμα τοῦ πρώτου ἀορίστου καὶ τὰς τυπικὰς καταλήξεις τοῦ δευτέρου ἀορίστου, οἵτινες λέγονται μικτοὶ ἀόριστοι.

§ 484. Πολλάκις εὑρίσκονται διάφοροι τύποι ἀορίστου ἐν τῷ αὐτῷ ῥήματι, ὡς τὸ *τέρπω* (=εὐφραίνω) ἔχει 7 ἀορίστους, *ἐτερψάμην*, *ἐταρπόμην*, *ἐτεταρπόμην*, *ἐτέρφθην*, *ἐτάρφθην*, *ἐτάρπην* καὶ *ἐτράπην*, πάντες μετὰ τῆς σημασίας τοῦ *ἔτερψα ἐμαυτὸν*, *ἀπήλαυσα*, *ἐχορτάσθην*.

α') Ἀόριστοι δεύτεροι μετὰ θεματικοῦ φωνήεντος.

§ 485. Πολλοὶ τῶν ἀορίστων δευτέρων μετὰ θεματικοῦ φωνήεντος λαμβάνουσι καὶ ἀναδίπλωσιν.

1) (*ἀλδ-*) *ἤλδανον* (Ὀδ. Σ, 70 καὶ Ω, 368), ἐνεστὼς δὲ *ἀλδήσκω* (=αὐξάνω, προκόπτω. Ἰλ. Ψ, 599+).

2) (*ἀλίτ-*) *ἤλιτον* (=ἥμαρτον) καὶ μέσ. *ἀλιτόμην*. Μετοχὴ ἐνεστῶτος *ἀλιτήμενος* (Ὀδ. Δ, 807+).

3) (*ἀλφ-*) *ἤλφον* (=ηὗρον), τρίτ. πληθ. εὐκτ. *ἄλφοιν* (Ὀδ, Υ, 383+, ἔνθα γραπτέον «ὄθεν καί τις ἄξιον ἄλφοι»).

4) (*ἁμαρτ-*) *ἤμβροτον* καὶ *ἤμαρτον* ἐκ τοῦ *ἁμαρτάνω*. Πιθανῶς ἔχει σχέσιν πρὸς τοῦτο τὸ θέμα καὶ ὁ ἀορ. ὑποτ. *ἀβροτάξομεν* (Ἰλ. Κ, 65+).

5) (*ἀνεθ-*) *ἀνήνοθε* (=ἀνέφυ. Ἰλ. Λ, 266) καὶ *ἐπενήνοθε* (ἢ *ἐπανήνοθε*. Ἰλ. Β, 219. Κ, 134), τὸ δὲ *ἐνήνοθεν* (Ὀδ. Ρ, 270) καὶ *ἐπενήνοθεν* (Ὀδ. Θ, 365) εἶναι ὡς παρακείμενοι.

6) (*ἀφ-*) *ἤπαφον* (Ὀδ. Ξ, 379. 488. κτλ.) τοῦ *ἀπαφίσκω* (=ἀπατῶ).

7) (*βραχ-*) *ἔβραχε* (=σκληρ�ὸν ἦχον ἐποίησε) καὶ *βράχε μόνον*.

8) (*δαρθ-*) *ἐδράθον* (=ἐκοιμήθην· ὁ δ' ἐνεστὼς *δαρθάνω* δὲν φέρεται παρ' Ὁμήρῳ).

9) (*ἐρῠκ-*) *ἤρῠκον* (ἀμεταβ.=διερράγην. Ἰλ. Ρ, 295+) ἐκ τοῦ *ἐρείκω*, *-ομαι*.

10) (*ἐρῠγ-*) *ἤρῠγον* (ἐκ τοῦ *ἐρεύγομαι*. Ἰλ. Υ, 403. 404. 406).

11) (*κρῐκ-*) *ἔκρῐκον* (=ἔτριζα. Ἰλ. Π, 470+) (1).

12) (*κτῠπ-*) *ἔκτῠπον* (=ἐκτύπησα, ἐβρόντησα) ἐκ τοῦ *κτυπέω*.

13) (*ρε-*) *ἐπ-ερήρεον* (=ἐπεσώρευσα. Ἰλ. Η, 428. 431),

(1) Γράφεται ἀντὶ τοῦ *κρίκε* (Ἰλ. Π, 470+) τὸ *κρίγε*, ὅπερ ἦτο ἀρχαία ἀνάγνωσις καὶ ὁ Nauck θέλει νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ κείμενον ὡς ἐξ ἐνεστ. *κρίζω*.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

παρεγήγεον (=παρεσώρευσα. Ὀδ. Α, 147 καὶ Π, 51), ἀλλ' ἴσως ὀφείλουσι νὰ γραφῶσι κατὰ παρατατικὸν *ἐπεγήγεον* καὶ *παρεγήγεον* ὡς ἐκ τοῦ *ἐπιγηέω* καὶ *παραγηέω*, ὡς εὑρίσκεται *γήγεον* (Ἰλ. Ψ, 139. 163. Ω, 276).

14) *(στιχ-) ἔστιχον* ἐκ τοῦ στείχω (=βαδίζω, πορεύομαι. πρβλ. αἱ στίχες =στίχοι, τάξεις, σειραί).

15) *(ταγ-) ἐτέτἄγον* (=ἔλαβον) μόνον ἡ μετοχ. τετἄγὼν (Ἰλ. Α, 591 καὶ Ο, 23. πρβλ. λατ. tango, tetigi).

16) *(τεμ-) ἔτετμον* (κατ' ἀναδίπλωσιν ἐκ τοῦ ἀσθεν. θέματος τμ-, ἔ-τε-τμ-ον), μόνον *ἔτετμεν* (=ἐνέτυχεν, εὗρεν. Ἰλ. Δ, 293. Ζ, 515. Ὀδ. Γ, 256. κτλ.).

17) *(φερ-) ἔ-πε-φν-ον* (ἄνευ δυϊκοῦ), ὑποτ. *πέφνῃς, πέφνῃ, ἀπαρ. πεφνέμεν*, μετοχ. *καταπεφνὼν* (Ἰλ. Ρ, 539+) καὶ *πεφνόντα* (Ἰλ. Π, 827+) (1).

β') Ἀόριστοι δεύτεροι ἄνευ θεματικοῦ φωνήεντος.

§ 486. Οἱ ἀόριστοι δεύτεροι ἄνευ θεματικοῦ φωνήεντος σχηματίζονται οὐ μόνον ἐκ φωνηεντολήκτων θεμάτων (ὡς παρὰ τοῖς ὕστερον Ἕλλησιν), ἀλλὰ καὶ ἐκ συμφωνολήκτων, ὅπερ γίνεται μόνον ἐν τῇ μέσῃ φωνῇ.

§ 487. Οἱ μέσοι ἀόριστοι δεύτεροι ἄνευ θεματικοῦ φωνήεντος ἔχουσι σχεδὸν πάντοτε παθητικὴν σημασίαν (§ 406, 2).

1. *(ἀλ-, ἀλ-) ἄλσο, ἄλτο*, ὑποτακ. *ἅλεται*, μετοχ. *ἐπι(σ)ἁλμενος* (§ 102). Φέρεται δὲ καὶ ὁ κανονικὸς τύπος *ἐσ-ήλατο* (Ἰλ. Μ, 438. Π, 588) καὶ ὑποτακ. *ἅληται* (Ἰλ. Φ, 536+).

2. *(ἀρ-) ἀραρίσκω* (=ἁρμόζω), μέσ. ἀόρ. β' μετοχ. *ἄρμενος* (=ἡρμοσμένος, ἁρμόδιος).

3. *(βαλ-) ἔβλητο* (=ἐβλήθη), *βλῆτο*, ὑποτακ. *βλῆεται, ἀπαρεμ. βλῆσθαι*, μετοχ. *βλήμενος*, εὐκτ. *βλεῖο*, (Ἰλ. Ν, 288+).

4. *(γερ-) γέρτο* (=ἔλαβε. Ἰλ. Θ, 43. Ν, 25. 241. Σ, 476. 477., ἐκ ῥίζης γεμ=λαβ).

5. *(γηρα-) ἐγήρᾱ*, μετοχ. *γηρὰς* (ἐκ τοῦ *γηράσκω*, πρβλ. καὶ τὸ παρ' Ἀττικοῖς ἀπαρεμ. *γηρᾶναι*).

6. *(δεχ-) ἐδέγμην* (=ἐδεξάμην), *ἔδεκτο* καὶ *δέκτο*, προστ. *δέξο* (Ἰλ. Τ, 10).

---

(1) Κακῶς γράφεται «καταπέφνων» καὶ «πέφνοντα».

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

7. (*Fρα-*) δεύτερ. ἐνικ. *ἀπέFρᾱς* (*ἀπεύρᾱς*, ὅπερ κακῶς γράφεται *ἀπηύρᾱς*), γ' ἐνικ. *ἀπέFρᾱ* (*ἀπεύρᾱ*), μετοχ. *ἀποFρᾱ'ς* (*ἀπουρᾱ'ς*), μέλλ. *ἀποFρήσω* (*ἀπουρήσω*). Τὸ πρῶτον ἐνικ. καὶ τὸ τρίτον πληθ. *ἀπέFρων* (*ἀπεύρων*) πιθανῶς ὀφείλει νὰ γραφῇ *ἀπέFρᾱν* καὶ *ἀπέFρᾱσᾰν*.

Ἐνεστὼς ἀ π α υ ρ ά ω, ἐξ οὗ οἱ εἰρημένοι τύποι δύνανται νὰ γίνωσι, δὲν ὑπάρχει. Οὐδεὶς δὲ λόγος εἶναι νὰ πλασθῇ, διότι ὁ ἀόριστ. οὗτος συγγενεύει πρὸς τὸν ἐνεστῶτα ἐ π α υ ρ έ σ κ ο μ α ι (=ἀπολαύω). § 519,6.

Τὸ ἀ π έ υ ρ ο ν εἶναι καὶ ὡς πρῶτον ἐνικὸν ἐν Ἰλ. I, 131. T, 89. Ψ, 560. 808. Ὀδ. N, 132) καὶ ὡς πληθ. τρίτον (ἐν Ἰλ. Λ, 430+).

8. (*κτεν-, κτν̥-, κτα-*) ἀόρ. β' ἐνεργ. *κατέκτᾰν*, *ἔκτᾰ*, *ἐκτᾰ́μεν*, *ἔκτᾰτε*, ὑποτ. *κτέ̥ωμεν*, ἀπαρεμφ. *κτᾰ́μεναι*, μετοχ. *κτᾰ́'ς*, ἀόρ. μέσ. μετὰ παθ. σημασ. *ἀπέκτατο*, ἀπαρ. *κτάσθαι*, *κτάμενος*. ὅρα § 519, 24.

9. (*κτι-*) *κτί-μενος* (=ἐκτισμένος) ἐκ τοῦ *κτίζω*.

10. (*κυδα-*) *κυδά'ς* ἐν τῷ *ὑπερκῡ'δαντας* (=ὑπερενδόξους. Ἰλ. Δ, 66 καὶ 71), ὅπερ ἴσως τονιστέον *ὑπερκῡδάντας*.

11. (*λεγ-*) *ἐλέγ-μην* (=κατελέχθην. Ὀδ.I,335+), *λέκτο* (Ὀδ. Δ, 451+) ἐκ τοῦ *λέγω* (=καταλέγω) καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ *λέγω* (=κοιμῶμαι).

12. (*λεχ-*) *ἔλεκτο* (=ἐκοιμήθη. Ὀδ. T, 50) καὶ *λέκτο* (Ὀδ. H, 346. κτλ.), *κατέλεκτο* (Ἰλ. I, 662. Ὀδ. Ξ, 520. N, 75), *καταλέχθαι* (Ὀδ. O, 394), προστ. *λέξο* (Ἰλ. Ω, 650 Ὀδ. K, 320, ἐνθα ὅμως ὁ Nauck γράφει *λέξε*').

13. (*μῑγ-*) *ἔμῑκτο* (=ἐμίχθη. Ὀδ. Α, 433) καὶ *μῑκτο* (Ἰλ. Λ, 354. Π, 813).

14. (*ὀρ-*) *ὦρτο* (=ἐστηκώθη), προστ. *ὄρσο* (Ἰλ. Ω, 88. Ὀδ. H, 342. X, 395), ἀπαρ. *ὄρθαι* (Ἰλ. Θ, 474), μετοχ. *ὄρμενος*.

15. (*οὐτα-*) γ' ἐνικ. πρόσωπ. *οὐτᾰ́* (*οὔτασκε*), ἀπαρέμφ. *οὐτᾰ́'μεναι* (ἐκ τοῦ *οὐτάζω*) καὶ ἀόρ. *οὔτασ(σ)α* (*οὔτησα*). Καὶ μετοχ. *οὐτᾰ́'μενος* ὡς παθητ. παρακείμ., ὡς *βεβλημένοι οὐτάμενοί τε* (Ἰλ. Π, 24. Λ, 659. κτλ.).

16. (*παγ-*), *κατέπηκ-το* (=ἐγκατεπάγη. Ἰλ. Λ, 378+).

17. (*παλ-*) *πάλτο* (=ἔπεσε, προσέκρουσε. Ἰλ. O, 645), *ἀνέπαλτο* (=ἀνεπήδησεν, ἀνετινάχθη. Ἰλ. Θ, 85. Υ, 424).

18. (*περθ-*) μόνον ἀπαρέμφ. *πέρθαι* (=πορθηθῆναι. Ἰλ. Π, 708+), ὅπερ ὅμως διορθοῦται (ὅρα § 515).

19. (*πλα-*) *πλῆτο* (=ἐπλήσθη. Ἰλ. Ξ, 438. P, 499. Σ, 50. Φ, 16. κτλ.) καὶ *πλῆντο* (Ἰλ. Ξ, 468. Ὀδ. Θ, 57) τοῦ *πίμπλαμαι*.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

20 (*σF'αδ-*) μόνον ἡ μετοχ. *ἄσ-μενος* (χαίρων) ἐκ τοῦ *ἀνδάνω*.

21. (*φθῖ-*) *ἐφθί'μην* (=ἐφθάρην), οὗ μόνον τὸ *ἔφθιτο* ('Ιλ. Σ, 100+), ὑποταικ. *φθίεται* ('Ιλ. Υ, 173+), *φθῖ-ό-μεσθα* ('Ιλ. Ξ, 87+), ἐνκτ. *ἀποφθί'μην* ('Οδ. Κ, 51+=ἀπορθίμην), *φθῖτο* ('Οδ. Λ, 330+), ἀπαρ. *φθῖσθαι* καὶ μετοχ. *φθίμενος*. ὅρα § 530,8.

22. (*χυ-, χεF-*), *ἔχυτο* (χύτο), *σύχυτο*, *ἀμφέχυτο*, *ἐξέχυτο*, *ἔχυντο* (χύντο) καὶ *χυμένη*, *ἐχύμενος*. § 527.10.

γ') Ἀόριστοι δεύτεροι μικτοί.

§ 488. Οἱ *μικτοὶ δεύτεροι ἀόριστοι* ἔχουσι τὸ χρονικὸν θέμα τοῦ πρώτου ἀορίστου μετὰ τυπικῶν καταλήξεων τοῦ δευτέρου ἀορίστου (§ 483). Εἶναι δ' εὔχρηστοι μᾶλλον ἐν τῇ προστακτικῇ.

1. *ἄγω*, ἀορ. προστ. *ἄξετε*, ἀπαρ. *ἀξέμεναι*. Μέσ. ἀορ. ὁριστ. *ἄξοντο*, προστ. *ἄξεσθε*.

2. *βαίνω* (§ 531,1), ἀόρ. μέσ. ὁριστ. *ἐβήσετο* (ἀλλὰ καὶ *ἔβη*), *ἀνεβήσετο*, ὑποταικ. *καταβήσεται* ('Ιλ. Ο, 382+), προστ. *βήσεο*, *ἐπιβήσεο* ('Ιλ. Ε, 221. Θ, 105. Λ, 512), *καταβήσεο* ('Ιλ. Ε, 109+), μετοχ. *ἐπιβησόμενος* ('Ιλ. Ε, 46. Π, 343).

3. *δῡ'νω* (=δύομαι), ἀόρ. μέσ. ὁριστ. *ἐδῡ'σετο* ('Ιλ. Γ, 328. Ο, 120. Υ, 379. κτλ., ἀλλὰ καὶ *ἔδῡ*), προστ. *δῡ'σεο* ('Ιλ. Π, 129. Τ, 36. 'Οδ. Ρ, 276), μετοχ. *δῡσόμενος* ('Οδ. Α, 24., περὶ οὗ ὅμως ὑπάρχουσι διαφωνίαι. ὅρα Λόγ. Ἑρμ. Κόντ. Τόμ. Α, σ. 122), ἐνκτ. *δυσοίατο* (γ' πληθ. 'Ιλ. Σ, 376., ἔνθα καὶ γραφὴ κακὴ «*δυσαίατο*». ὅρα Κόντ. Λόγ. Ἑρμ. Τόμ. Α, σ. 122). ὅρα § 530.

4. *ἵκω* (§ 511,11), ἀόρ. *ἶξον* ('Ιλ. Ἑ, 773. Κ, 470. Ξ, 433. κτλ.), *ἶξεν* ('Ιλ. Β, 667. Ζ, 172. Λ, 806. κτλ.).

5. (*λεχ-*), προστ. ἀορίστ. μέσ. *λέξεο* (=κοιμήθητι) § 511,14.

6. *ὄρνυμι* (§ 517,7), προστ. μέσ. ἀορ. *ὄρσεο* (*ὄρσευ*).

7. (*ὀπ-*) προστ. ἀορ. μέσ. *ὄψεσθε* ('Ιλ. Ω, 704. τὸ δ' ἐν 'Οδ. Θ, 313 εἶναι μέλλων), ὑποταικ. *ἐσόψομαι* ('Ιλ. Ε, 212) καὶ *ἐπιόψομαι* ('Ιλ. Ι, 167).

8. *πελάζω* (§ 561,10), προστ. ἀορ. *πελάσσετον* ('Ιλ. Κ, 442+).

9. *φέρω* (§ 565,7), ὑποτ. ἀορ. *οἴσῃ* ('Ιλ. Β, 229., ἔνθα γράφεται «*οἴσει*»), *ἐποίσῃ* ('Οδ. Π, 438., ἔνθα γράφεται «*ἐποίσει*»), *ἐξοίσωσιν* ('Ιλ. Ψ, 675., ἔνθα γράφεται «*ἐξοίσουσιν*»), προστ. *οἶσε* ('Οδ. Χ, 106. 481), *οἰσέτω* ('Ιλ. Τ, 173. 'Οδ. Θ, 255), *οἴσετε* 'Ιλ. Γ, 103. Ο, 718. 'Οδ. Υ, 154), ἀπαρ. *οἰσέμεναι*.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 489. Πρὸς τούτοις ὑπάρχουσι καὶ ἀόριστοι ἄνευ τοῦ σ μετὰ τυπικῶν δὲ καταλήξεων τοῦ α' ἀορίστου, ὡς

1. *ἀλέομαι* (§ 527, 1), *ἠλευάμην* καὶ *ἠλεά'μην*.

2. *ἔFειπον* (§ 507, 7), *Fεῖπας*, *Fείπατε*.

3. *καίω* (κάFjω, § 526, 4), ἀόρ. *ἔκηα*.

4. *σεύω* (§ 527, 9.), ἀόρ. *ἔσσευα* (§ 40).

5. *φέρω* (§ 565, 7), ἀόρ. *ἤνεικα*, μέσ. *ἠνεικάμην*. Ὡς ἐνεργ. ἀπαρέμφ. εἶναι συνήθως *ἐνεῖκαι* (Ἰλ. Σ, 334. Ὀδ. Σ, 286), ἀλλὰ καὶ *ἐνεικέμεν* (Ἰλ. Τ, 194+).

ΣΗΜ. Τὸ ἤνεικα ἔγινεν ἐκ τοῦ ἤνεγκα κατ' ἀναπληρωτικὴν ἔκτασιν τοῦ -εγκ- γενομένου εικ-, ὡς παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον Ἴωσιν ἐκ τοῦ γῑ'γνομαι καὶ γῑγνώσκω ἔγινε τὸ γῑ'νομαι καὶ γῑνώσκω.

6. *μέω* (§ 527, 10), ἀόρ. *ἔμευα* καὶ *ἔμεα*, μέσ. *ἐμευάμην*.

Β') Ἀόριστος δεύτερος παθητικός.

§ 490. Ὁ παθητικὸς ἀόριστος δὲν ὑπάρχει παρ' Ὁμήρῳ τοσοῦτον εὔχρηστος, ὅσον παρὰ τοῖς ὕστερον ὑπῆρχεν. Ἄξιοι δὲ μνείας εἶναι οἱ ἑπόμενοι.

ἔβλαβεν (Ἰλ. Ψ, 461) καὶ *βλάβεν* (Ἰλ. Ψ, 545) (=ἐβλάβησαν), *ἐFάγην*, *ἐFάλην*, *ἐδά'μην*, *ἐδά'ην*, *διατρυφὲν* (μόνον. Ἰλ. Γ, 363+), *θερέω* (ὑποτακ. τοῦ ἀορ. τοῦ *θέρομαι*. Ὀδ. Ρ, 23+), *ἐκά'ην*, *ἐμί'γην*, *ἐπάγην*, *πλήγη* (ἐκ- κατὰ τμῆσιν. Ἰλ. Ν, 394. Π, 403), *πληγείς*, *ῥύη* (Ὀδ. Γ, 455+), *σαπήῃ* (ὑποτακτ. Ἰλ. Τ, 27+), *τάρπημεν* (Ἰλ. Λ, 779), *τάρπησαν*, *ταρπῆναι* (Ὀδ. Ψ, 212) καὶ *ταρπήμεναι*, *τερσήμεναι* (Ὀδ. Ζ, 98+) καὶ *τερσῆναι* (Ἰλ. Π, 519+), *ἔτμαγεν* (γ' πληθ. Ἰλ. Π, 374+), *ἐτύπην* (§ 507, 14), *ἐφάνην* καὶ *ἐφάρην*.

Περὶ τοῦ *πλημμελοῦς ἐτράφην*, *ἀνθ'* οὗ παρ' Ὁμήρῳ εἶναι εὔχρηστος ὁ δεύτερος ἐνεργ. ἀόρ. ἀμεταβ. κείμενος *ἔτραφον*, ὅρα § 507, 13.

Παρακείμενος ἐνεργητικός.

§ 491. Παρ' Ὁμήρῳ παρακείμενοι εἰς -φα καὶ -χα δὲν ἀπαντῶσιν. Ἐξαιροῦνται οἱ ἐκ θεμάτων εἰς -φ καὶ -χ ληγόντων σχηματιζόμενοι, ὡς *τρέφω*, *τέτροφα* (Ὀδ. Ψ, 237), (*τρηχ-*, *τρηχύς*, *θρήσσω*, πρβλ. Ἀττικ. *θρᾶ'ττω*) *τέτρηχα* (Ἰλ. Β, 95).

ΣΗΜ. Οἱ εἰς -φα καὶ χα παρακείμενοι ἐκ θεμάτων χειλεοφώνων καὶ οὐρανισκοφώνων σχηματιζόμενοι εἶναι εὔχρηστοι παρὰ τοῖς μετὰ τὸν Ὁ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

μηρον, οἵτινες ἔγιναν κατ' ἀναλογίαν τοῦ παθητ. παρακειμ., ὡς π ε π ρ α χ-θ ε, π ε π ρᾶχ-θ α ι, π έ π ρ α χ α, π ε φ ύ λ α χ-θ ε, π ε φ υ λ ά χ-θ α ι, π ε φ ύ λ α χ α, κ α τ ε σ κ ά φ-θ α ι, κ α τ έ σ κ α φ α, κτλ.

§ 492. Παρ' Ὁμήρῳ φέρονται παρακείμενοι εἰς -κα, οἵτινες εἶναι σπάνιοι, γίνονται δ' ἐκ φωνηεντολήκτων ῥημάτων. Οὗτοι δὲ συχνάκις καὶ μάλιστα ἐν τῇ μετοχῇ σχηματίζονται καὶ ἄνευ τοῦ κ, πολλάκις δὲ γίνονται ἐκ βραχυτέρου θέματος, ὡς *ῥηγέω*, παρακ. *ἔρρῑγα* (§ 494).

Παρακείμενοι εἰς -κα παρ' Ὁμήρῳ εἶναι οἱ ἑπόμενοι.

βέβηκα, *βέβληκα*, *βέβρωκα*, *δεδείπνηκα*, *δέδΓοικα* (§ 496,3. 530,2), *δέδῡκα*, *ἕστηκα*, *κέκτημαι* (μετοχὴ δὲ *κεκμηώς*, γενικ. *κεκμηῶτος*), *πέφῡκα*, *τεθάρσηκα*, *τέθνηκα* (μετοχὴ *τεθνηώς*), *τετληκα*, *τετύγηκα*, καὶ ἑπτὰ μὴ ὑπάρχοντες παρ' Ἀττικοῖς οἵδε:

1. *Γάδηκα* (=κεκόρεσμαι, ἀηδῶς διάκειμαι) ἄνευ ἐνεστῶτος.

2. *βεβίηκα* τοῦ *βιάζω*. Παρασχηματισμὸς *βιάω*.

3. *δεδάηκα* (§ 531,2), παρασχηματισμὸς *δεδαώς*.

4. *ἕληκα* (§ 522,5), μόνον τὸ γ' ἑνικ. τῆς ὑποταχ. *ἑλήκῃσι* (Ὀδ. Φ, 365+).

5. *μέμβλωκα* (§ 519,31) τοῦ *βλώσκω* (θεμα *μολ-*).

6. *παρώχηκεν ἡ παροίχωκεν* (Ἰλ. Κ, 252+) ἐκ τοῦ *οἴχομαι*, ἀλλ' ὁ στίχος εἶναι ὑποπτος, ὁ δὲ Ἀριστοτέλης (Ποιητ. 25, σ. 1461ª, 26) *ἀνέγνω «παρώχηκεν»*.

7. *ὑπεμνήμῡκε* (Ἰλ. Χ, 491+=κάτω κεκλιμένος ἐστί, κάτω βλέπων) ἐκ τοῦ *ἐπ-ημύω* (πρβλ. *ἐπὶ τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν*. Ἰλ. Β, 148), ἀλλ' ἴσως γραπτέον «*ἐπ-ημ-ήμυκε*».

§ 493. Τὸ κύριον γνώρισμα τοῦ παρακειμένου εἶναι ἡ ἀναδίπλωσις, τὸ δὲ κ εἶναι ἁπλοῦν πρόσφυμα πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ῥηματικοῦ θέματος, ὅπερ προσφύεται καὶ εἰς ἄλλα, ὡς

1) ἐνεστ. *ὄλλῡμι* καὶ *ὀλέκω* (πρβλ. καὶ τὸν β' παρακ. *δέδΓοικα* ἐκ θέματ. *δΓεῖ-*).

2) ἀόρ. *ἔθηκα*, *ἧκα*, *ἔδωκα* καὶ οὐσιαστ. *θήκη*, *θῶκος*.

3) εἰς τὰ ἐναρκτικὰ καὶ θαμιστικὰ ῥήματα εἰς -σκω (§ 462.472).

§ 494. Ἡ ὑποταχτικὴ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου εἶναι συχνοτέρα παρ' Ὁμήρῳ ἢ παρὰ τοῖς ὕστερον. Εὑρίσκεται δ' αὕτη μόνον κατὰ τὸ τρίτον ἑνικόν, ὡς

ἀρήρῃ (προ)*βεβήκῃ*, *βεβρῡ́χῃ*, *ἐρρίγῃσι*, *ἑστήκῃ*, *ἑλήκῃσι*, *μεμήλῃ*, *ὀλώλῃ*, *ὀρώρῃ*, *πεφῡ́κῃ*.

Καὶ τὸ πρῶτον ἑνικὸν μόνον *πεποίθω* (Ὀδ. Ω, 328+) καὶ δεύτερον μόνον *πεποίθῃς* (Ἰλ. Α, 524 καὶ Ὀδ. Ν, 344).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 495. Ἡ εὐκτικὴ τοῦ ὑπερσυντελικοῦ μόνον εἰς δύο χωρία φέρεται, ὡς Ἰλ. Θ, 270:

ἐπεὶ ἄρ τιν' ὀιστεύσας ἐν ὁμίλῳ
βεβλήκοι, ὁ μὲν αὐθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν.

Καὶ Ἰλ. Φ, 609:

καὶ γνώμεναι ὅς τε *πεφεύγοι*
ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ.

Ἀλλὰ ταῦτα ὀφείλουσι νὰ ἀναγνωσθῶσι καθ' ὑπερσυντέλικον ὁριστικῆς, *βεβλήκειν* καὶ *πεφεύγει*. Τὸ πρῶτον ὅμως ὁ Ἀρίσταρχος ἔγραφε κατ' εὐκτικήν.

§ 496. Ὁ ἐνεργ. παρακείμενος ῥημάτων τινῶν σχηματίζεται ἐκ βραχυτέρου θέματος κατὰ τὴν εἰς -μι συζυγίαν. Παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σχηματίζονται οὕτω τὰ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ τοῦ παρακ. *ἕστηκα, τέθνηκα, δέδοικα, οἶδα* (καὶ ἔοικα ἔν τισι μόνον), παρ' Ὁμήρῳ δ' εἶναι οἱ ἑπόμενοι.

1. *βέβηκα* (§ 531, 1), ἀλλὰ καὶ *βεβάᾶσιν* (Ἰλ. Β, 134), *βέβάσαν* (Ἰλ. Ρ, 286), *ἐμβέβασαν* (Ἰλ. Β, 720), ἀπαρ. *βεβάμεν* (Ἰλ. Ρ, 359. 510), μετοχ. *βεβάὼς* (Ἰλ. Ξ, 477. Ὀδ. Ε, 130), *ἐμβεβαὼς* (Ἰλ. Ε, 199), *ἐπεμβεβαὼς* (Ἰλ. Ι, 582), *παρβεβαὼς* (Ἰλ. Λ, 522. Ν, 708), θηλ. *βεβῶσα* (Ὀδ. Υ, 14) *ἐμβεβαυῖα* (Ἰλ. Ω, 81).

2. *γέγονα* (§ 519, 10), *ἐκγεγάᾶτην* (Ὀδ. Κ, 138), *γεγάᾶσι* (Ἰλ. Δ, 325. Ι, 118. Ω, 84. κτλ.), *ἐγγεγάασι* (Ἰλ. Δ, 41. Ὀδ. Ν, 233. κτλ.), ἀπαρ. *ἐκγεγάμεν* (Ἰλ. Ε, 248. Υ, 106. 209), μετοχ. *γεγάὼς* (Ἰλ. Ι, 456. Ὀδ. Δ, 112. κτλ.), *ἐκγεγαὼς* (Ἰλ. Φ, 185), *ἐκγεγαυῖα* (Ἰλ. Γ, 199. 418. Ὀδ. Δ, 184. κτλ.).

3. *δέδϜοικα* (§ 530, 2), σχηματίζεται ὅπως παρ' Ἀττικοῖς, ἀλλὰ καθ' ἑνικὸν καὶ *δέδϜια, δέδϜιας, δέδϜιεν*.

4. *εἰλήλουθα* (§ 565, 3). Τὸ πρῶτον πληθ. *εἰλήλυθμεν* (Ἰλ. Ι, 49 καὶ Ὀδ. Γ, 81, οὐχὶ δὲ *εἰλήλουθμεν*). Πιθανῶς ἀντὶ τοῦ *εἰλήλουθ'* (Ἰλ. Ε, 204. Ζ, 128. Ὀδ. Η, 199. Ν, 237. Τ, 28. Ω, 300) γραπτέον *εἰλήλευθα*.

5. *ἕστηκα* (ἐκ τοῦ *ἵστημι*) ὅπως παρ' Ἀττικοῖς, ἀντὶ δὲ τοῦ *ἕστατε* λέγεται καὶ *ἕστητε* (Ἰλ. Δ, 243. 246). ὅρα § 557, 9.

6. *ϜεϜοικα* (§ 511, 10), *ϜεϜοικε, ϜεϜίκ-τον*, ὑπερσ. τρίτ. ἑνικ. πρόσωπ. *ἐϜεϜοίκει* (ἐῴκει. Ἰλ. Ω, 258) ἢ *ἐϜεϜικτο* (ἵκτο), *ϜεϜίκτην, ἐϜεϜοίκεσαν* (Ἰλ. Ν, 102+). μετοχ. *ϜεϜοικώς*, θηλ. *ϜεϜικυῖα*.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὡς ἀρσενικὸν μετοχῆς ὑπάρχει ϜεϜικὼς (ἐοικώς. Ἰλ. Φ, 254+), καὶ ὡς θηλ. ϝεἰκυῖα (ἡ ἐοικυῖα. Ἰλ. Ψ, 6 καὶ Ὀδ. Ε, 337) καὶ ἀντὶ τοῦ (Ἰλ. Σ, 418) «νεήνισιν εἰοικυῖαι» ἀναγίνωσκε «νεήνισιν ϜεϜικυῖαι».

ϜέϜοικε ὡς ἀπρόσωπον παρ' Ὁμήρῳ σημαίνει *ἁρμόζει, φυσικὸν ἐστιν* (=Ἀττικ. *εἰκὸς ἐστιν*).

7. Ϝοῖδα (§ 515,3), Ϝοῖσθα, Ϝοῖδε, Ϝίδμεν, Ϝίστε, Ϝίσᾶσι. Ὑπερσ. ἐϜείδεα, ἐϜείδησθα, ἐϜείδεε, ἔϜίσαν. Ὑποτακτ. Ϝειδέω, Ϝειδέῃς, Ϝειδέῃ καὶ Ϝιδέω, Ϝιδέῃς, Ϝιδέῃ, Ϝείδομεν, Ϝείδετε. Εὐκτ. Ϝειδείην. Προστ. Ϝίσθι, Ϝίστω. Ἀπαρ. Ϝίδμεναι, μετοχ. Ϝειδώς, Ϝιδυῖα.

Τὸ δεύτερον ἑνικὸν πρόσωπον Ϝοῖδας (Ὀδ. Α, 337+) εἶναι ὕποπτον καὶ ἴσως ὀφείλει νὰ μεταβληθῇ εἰς Ϝείδῃς.

Περὶ τοῦ ἐϜϜείδης (Ἰλ. Χ, 280+) καὶ ἐϜϜείδει (Ὀδ. Ι, 206+) ὅρα § 40, 441, σημ.

Διὰ συναιρέσεως ἐκ τοῦ Ὁμηρικοῦ ἐ Ϝ ε ί δ ε α κτλ. ἔγινε τὸ Ἀττικὸν ᾔ δ η.

8. *μέμονα, μέμαμεν, μέματε, μεμά'ασι, μεμάασαν*. Προστακ. *μεμά'τω, μέματον*. Μετοχ. *μεμάως* (γεν. *μεμαῶτος*), *μεμαυῖα*. Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ *μένος* (συγγενὴς εἶναι καὶ τὸ *μαιμάω* καὶ *μαίνομαι*).

Εὕρηται καὶ *μεμᾶώς* (Ἰλ. Π, 754), *μεμαότες* (Ἰλ. Β, 818 καὶ Ν, 197).

9. *πέποιθα* (§ 545, 12), *ἐπέπιθ-μεν* (ἐξ οὗ καὶ τὸ *πιστὸς* =ᾧ τις πέποιθε, *πίσυνος* =πεποιθὼς καὶ τὸ Ἀττικὸν *πίστις* =τὸ πεποιθέναι, ἡ πεποίθησις).

10. *πέπονθα* (ἐκ τοῦ *πάσχω*), *πέπασθε* (Ἰλ. Γ, 99. Ὀδ. Κ, 465. Ψ, 53=πέπαθ-τε, *πέπνυθ-τε*, ἐξ οὗ *πέπασ-θε*, κακῶς δὲ γράφεται *πέποσθε*), μετοχ. *πεπάθυῖα* (Ὀδ. Ρ, 555+).

11. *πέφῡκα* (ἐκ τοῦ *φύω*), *πεφῦ'ασι*, μετοχ. *πεφῦώς, πεφῦυῖα*.

12. *τέθνηκα* (ἐκ τοῦ *θνήσκω*) ὡς ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ. ἀλλὰ μετοχ. *τεθνηὼς* (γεν. *τεθνηῶτος*, σπαν. *τεθνηότος*), *τεθνηυῖα* (Ὀδ. Δ, 734., ἔνθα καὶ γραφὴ «τεθνηκυῖα»).

13. *τέτληκα*, εὐκτ. *τετλαίη*, προστ. *τέτλάθι*, ἀπαρ. *τετλάμεναι*, μετοχ. *τετληώς*.

Ὁ ἀόρ. β' *ἔτλην* ἔχει παρασχηματισμὸν ἑτάλασσα.

§ 497. Εἰς τινα δὲ ῥήματα ὁ σχηματισμὸς οὗτος περιορίζεται μόνον εἰς τὴν μετοχήν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1. *ἄρηρα, ἀρηρώς, ἀλλὰ θηλ. ἀρᾰρυῖα* (Ἰλ. Ο, 737).

2. *κέκμηκα, κεκμηώς* (Ἰλ. Ψ, 232. κτλ.).

3. *λέλημα, λελημώς, ἀλλὰ θηλ. λελᾰκυῖα* (Ὀδ. Μ. 85).

4. *μέμηκα, μεμηκώς, ἀλλὰ θηλ. μεμᾰκυῖα* (Ἰλ. Δ, 435).

5. *τέθηλα, τεθηλώς, ἀλλὰ θηλ. τεθᾰλυῖα* (Ἰλ. Ι, 208).

6. Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ *πεπτεώς* (Ἰλ. Φ, 503 καὶ Ὀδ. Χ, 384. Οὕτως ἀναγνωστέον καὶ τὸ Ἰλ. Κ, 198) ἐκ τοῦ *πίπτω*. Διάφορον δ' εἶναι τὸ *πεπτηώς* (Ἰλ. Β, 312. Ὀδ. Ν, 98. Ξ, 354) ἐκ τοῦ *πτήσσω. ἔπτηξα*, ἀορ. β' δυϊκ. *καταπτήτην* (Ἰλ. Θ, 136+).

§ 498. Ἀνωμάλως σχηματίζεται ὁ παρακείμενος τοῦ *ἐγείρω, ἐγρήγορα*, τρίτ. πληθ. *ἐγρηγόρθᾱσι* (Ἰλ. Κ, 419+), προστ. δεύτ. πληθ. *ἐγρήγορθε*, ἀπαρ. *ἐγρηγόρθαι* (Ἰλ. Κ, 67+), μετοχ. *ἐγρηγορόων* (Ὀδ. Υ, 6+). Ἐνταῦθα καὶ τὸ ἐπίρρ. *ἐγρηγορτί* (Ἰλ. Κ, 182+). Ὡς ἐνεστὼς εἶναι τὸ *ἐγρήσσω*, μετοχ. *ἐγρήσσων*.

ΣΗΜ. Διὰ τὸ ἐ γ ρ η γ ό ρ θ α σ ι κτλ. ὑποτίθεται ὡς ἐνεστὼς ὁ ἄρρητος ἐ γ έ ρ θ ω.

§ 499. Ἡ μετοχὴ τοῦ παρακειμένου ἔχει συχνὰ εἰς τὴν γενικὴν καὶ τὰς λοιπὰς πτώσεις *-ῶτος*, κτλ. ἀντὶ τοῦ *-ότος* (ὡς γίνεται παρ' Ἀττικοῖς), ὡς *τετριγῶτας* (Ἰλ. Β, 314), *κεκμηῶτα* (Ὀδ. Κ, 31), *κεκληγῶτες* (Ἰλ. Μ, 125. Π, 430. Ρ, 756. 759. Ὀδ. Μ, 256. Ξ, 30), ἀνθ' οὗ πλημμελῶς γράφεται «*κεκληγοντες*», κτλ.

ΣΗΜ. Ὁ Ὅμηρος τὸ ἰσχυρὸν θέμα τῆς ὀνομαστικῆς διασῴζει καὶ εἰς τὰς πλαγίας πτώσεις ἔν τισι μετοχαῖς τοῦ παρακειμένου (πρβλ. καὶ τ ε θ ν η ῶ τ ο ς καὶ τ ε θ ν η ό τ ο ς, κτλ.).

Ἡ εἰς Ω συζυγία.

§ 500. Τὰ εἰς *-ω* ῥήματα κατὰ τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν διαιροῦνται

1) εἰς ἀφωνόληκτα μετὰ χαρακτῆρος ἀφώνου.

2) εἰς ὑγρόληκτα μετὰ χαρακτῆρος ὑγροῦ.

3) εἰς ῥήματα μετὰ χαρακτῆρος Σ, ὅπερ μεταξὺ φωνηέντων ἀποβάλλεται.

4) εἰς ῥήματα μετὰ χαρακτῆρος F.

5) εἰς φωνηεντόληκτα μετὰ χαρακτῆρος φωνήεντος ἢ διφθόγγου. Ταῦτα δ' εἶναι δύο εἰδῶν *ἀσυναίρετα* καὶ *συνῃρημένα*.

§ 501. Τὰ εἰς *-ω* ῥήματα συνήθως ἔχουσι τὸν ἐνεστῶτα ἐπηυξημένον διά τινος προσφύματος. Γίνεται δ' ἡ ἐπαύξησις αὕτη κατὰ τοὺς ἑπομένους τρόπους.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1) Διὰ τοῦ T, ὡς *ἁστράπ-τω, κλέπ-τω, βλάπτω (βλαβ-), καλύπτω (καλυβ-), ἅπτω (ἁφ-), θάπτω (ταφ-)*, κτλ. § 469. Ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ τοῦ Θ, ὡς *(φλέγω) φλεγέθω*, κτλ. § 470.

2) Διὰ τοῦ j, ὅπερ μεταβάλλεται εἰς ι, ὡς *τελέω* (=τελέσ-jω), *ἀκείομαι* (=ἀκέσ-jομαι), κτλ. § 466. ἡ μετὰ χαρακτῆρος οὐρανισκοφώνου, ὀδοντοφώνου καὶ σ μεταβάλλεται εἰς δύο σ, ὡς *ἀνάσσω* (ἀνάκ-jω), *ἄσσω, ἀμύσσω, ἀφύσσω, ἀράσσω, ἀηθέσσω* (ἀηθέσ-jω), *θωρήσσω, κηρύσσω* (=κορύθ-jω), *λεύσσω, λίσσομαι* (λιτ-jομαι), *πινύσσω* (πινύτ-jω), *πτύσσω, πτώσσω* (πτώκ-jω), *πρήσσω, ῥήσσω*, κτλ. ἡ μετὰ χαρακτῆρος οὐρανισκοφώνου καὶ ὀδοντοφώνου μεταβάλλεται εἰς ζ, ὡς *ἅζομαι* (ἀγ-jομαι), *βάζω, βρίζω, ἐλελίζω, κλάζω, ὀλολύζω, πλάζω, ῥέζω, σίζω, σκάζω, σφάζω, τρύζω· ἀσπάζομαι, ἕζομαι, ἐμπάζομαι, παφλάζω, σκύζομαι, φράζω, γάζομαι*. Περὶ τοῦ *πέσσω, ἐνίσσω, ὄσσομαι, λάζομαι* (ἡ *λάζυμαι*) καὶ *νίζω* ὅρα § 505.

3) Διὰ τοῦ ν, νε-, *ἀνω*, ὡς *τάμ-νω* (=Ἀττικ. *τέμνω*), *τῑ́νω* (*τίνFω* =Ἀττικ. *τῑ́νω*), *φθῑ́νω* (*φθίνFω*=Ἀττικ. *φθῑ́νω*), *ἄνω* καὶ *ἄνω* (=*ἄνFω* ἐν τῇ θέσει), *δῡ́νω* (=*δύνFω*), *θῡ́νω* (*θύνFω*), *φθᾱ́νω* (=Ἀττικ. *φθά́νω*)· *ἀγῑ-νέω, δῑνέω, ἰκ-νέ-ομαι, κῡ-νέ-ω, οἰγ-νέω, κῑ-νέω* (πρβλ. καὶ *κῑ́-νυμαι*), *ὑπισγ-νέομαι* (καὶ *ὑπίσχομαι*)· *ἁνδάνω* (σFαδ-), *λανθάνω* (λαθ-), *λαγχάνω* (λεγχ-, *λέλογχα*), *χανδάνω* (χενδ-, *χείσομαι, χ*ος*δ-*), *πυνθάνομαι* (πυθ-), *τυγχάνω* (τυχ-), *λαμβάνω* (λαβ-), *μανθάνω* (μενθ-, *μενθήρ*: φρονητὴς (Ἡσύχ.), *μ*ος*θ-*)· ὅρα καὶ § 467.

4) Διὰ τοῦ προσφύματος (ι)σκω, ὡς *βά-σκω, φάσκω, γι-γνώ-σκω, θνῄσκω*, κτλ. ὅρα § 462—465.

§ 502. Ἐκ τῶν εἰς -ζω καὶ *-σσω* ἔχουσι τὸ δίχρονον μακρὸν παρ' Ὁμήρῳ μόνον τὸ *ὀλολύζω, ἐνῑ́σσω, φρῑ́σσω, κηρῡ́σσω* καὶ *ἀΐσσω*.

§ 503. Τὰ παρ' Ἀττικοῖς εἰς -ττω ῥήματα παρ' Ὁμήρῳ ἐκφέρονται διὰ τοῦ *-σσω*.

§ 504. Τὰ ἀφωνόληκτα *βρῑ́θω, θλῑ́βω, μῑ́σγω, νῑ́φω, πῑ́-πτω, ῥῑ́πτω, τρῑ́βω, ἐρῡ́κω* καὶ *ψῡ́χω* ἔχουσι τὸ δίχρονον τῆς παραληγούσης μακρὸν παρ' Ὁμήρῳ, ὡς καὶ παρ' Ἀττικοῖς.

ΣΗΜ. Τὸ μὲν *νῑ́φω* ἔχει τὸ Ι μακρόν, ἀλλὰ τὸ *νῐφάς, νῐφετὸς* καὶ *ἀγάννῐφος* βραχύ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

I. Ἄφωνόληκτα ῥήματα.

α'. Μετὰ χαρακτῆρος χειλεοφώνου π, β, φ.

§ 505. Τὸ ἐνεστωτικὸν θέμα ἐπηυξημένον διὰ τοῦ j ἔχουσιν ἐκ τῶν ἐχόντων χαρακτῆρα χειλεόφωνον ῥημάτων τὸ *λάζομαι* (ἢ μᾶλλον *λάζυμαι* θέμα *λαβ-*, *λάβ-jομαι* = Ἀττικ. *λαμβάνω*), *ῥίζω* (θέμα *ῥιβ-*, *χέρ-νιβ-ος* = *νίπτω* μεταγεν.), *ὄσσομαι* (θέμα ὀπ- ἢ ὀκ-, *ὄκταλλος* Ἡσύχ. = λατ. oculus = ὀφθαλμός), *πέσσω* (θέμα πέπ-, πέπων ἐπίθετ.), *ἐντύσσω* (ἐνῑπ-, ἐνῑπή).

§ 506. Τὰ ἑπόμενα δύο ῥήματα ἔχουσιν ἄνευ προσρύματός τινος τὸν ἐνεστῶτα.

1. (*βλαβ-*) *βλάβομαι* παθητ. τοῦ *βλάπτω*, παρακ. παθ. *βέβλαμμαι* (Ἰλ. Π, 660+), ἀόρ. παθ. *ἐβλάφθην* καὶ *ἐβλάβην*.

2. (*φεβ-*) *φέβομαι* (μόνον ὁ ἐνεστὼς καὶ ὁ παρατατ.) μετὰ τοῦ οὐσιαστικ. *ὁ φόβος* (= φυγή. Ἰλ. Θ, 139. Ἀττικ. δὲ = δέος). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ *φοβέω* (= τρέπω εἰς φυγήν), μέλλων *φοβήσω*. Παθ. *φοβοῦμαι* (= φεύγω), μέλλ. *φοβήσομαι*, ἀόρ. *ἐφοβήθην*, παρακ. *πεφόβημαι*.

§ 507. Ἄλλα ῥήματα μετὰ χαρακτῆρος χειλεοφώνου ἀνώμαλα κατὰ τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν παρ' Ὁμήρῳ εἶναι τὰ ἑπόμενα.

1. *(ἐνιπ-) ἐνῑ́πτω* (= ἐπιπλήττω, ἐνειδίζω) καὶ *ἐνῑ́σσω* (ἐνῑπjω). ἀόρ. β' *ἐνέσπον* (Ἰλ. Ο, 546. 552. Ψ, 473) καὶ *ἠνῑ́παπον* (Ἰλ. Β, 245. Γ, 427. Ε, 650. κτλ.). ῥηματ. οὐσιαστικ. *ἐνῑπή*.

Πρὸς τὸ *ἠνῑ́παπον* παράβαλε τὸν ὁμοίως γινόμενον ἀόριστον *ἠρῡ́κακον* (§ 511, 7).

2. *(ἐριπ-) ἐρείπω* (= κρημνίζω), ἀόρ. β' *ἤριπον* (ἀμεταβ. = κατέπεσον), παρακ. μέσ. *ἐρήριμμαι*, παρακ. ἐνεργ. ἀμεταβ. *κατερήριπεν* (Ἰλ. Ξ, 55+ = *κατα*πέπτωκεν).

3. *(Fαπ-)*, ἀόρ. παθ. μόνον *ἐFάφθη* (= κατερρίφθη, κατέπεσεν. Ἰλ. Ν, 543 καὶ Ξ, 419).

4. *(χαμπ-)*, μόνον ὁ μέλλ. *κάμψειν* (Ἰλ. Η, 118. Τ, 72), ἀόρ. *ἔκαμψα* (Ὀδ. Ε, 453), *κάμψῃ* (Ἰλ. Δ, 486+).

5. *(λαβ-) λάζομαι* (ἢ *λάζυμαι* = Ἀττικ. *λαμβάνω*), ἀόρ. β' *ἔ(λ)λαβον* (§ 40), ἀόρ. μέσ. β' *ἐλελαβόμην* (Ὀδ. Δ, 388+) καὶ *ἐλλαβόμην* (§ 40).

6. *(ριβ-) ῥίζω*, ὡς ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἀντὶ τοῦ *ἀπονίπτεσθαι* (Ὀδ. Σ, 179+) γραπτέον *ἀποῤῥίζεσθαι*. Ἐνταῦθα ἀνήκει τὸ οὐδ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

χέρνιβον (Ἰλ. Ω, 304+, ἀνθ' οὗ ὁ Nauck γράφει «*χέρνιβα*») καὶ αἰτιατ. *τὴν χέρνιβα* (=ὕδωρ πρὸς πλύσιν τῶν χειρῶν) καὶ *ῥῆμα χερνίψαντο* (Ἰλ. Α, 449+).

7. *(σεπ-) ἐν-(σ)έπω* (=λέγω), μόνον ἡ προστ. *ἔν-νεπε* (κατ' ἀφομοίωσιν τοῦ σ εἰς ν =λέγε. Ὀδ.Α, 1. Ἰλ.Β, 761), παρατ. *ἔν-νεπε* (Ἰλ. Θ, 412), εὐκτ. *ἐνέποιμι* (Ὀδ. Ρ, 56+), μετοχ. *ἐνέπων* (Ἰλ. Λ, 643. Ὀδ. Ψ, 301. κτλ.), μέλλ. *ἐνισπήσω* (Ὀδ. Ε, 98+), ἀόρ. β' *ἐνί-σπον*, ὑποταχ. *ἐνί-σπω*, *ἐνίσπῃ*, εὐκτ. *ἐνί-σποιμι*, προστ. *ἐνί-σπε* (ἡ *ἐνίσπες* κατ' Ἀρίσταρχον. Ἰλ. Λ, 186. Ξ, 470. Ὀδ. Γ, 101. 247), πληθ. *ἔσπετε* (ἀντὶ τοῦ ἔνσπετε, ἐξ οὗ *ἔ(σ)σπετε*, *ἔσπετε*), ῥημ.ἐπίθ. *ἄσπε-τος*, ῥηματ. οὐσιαστ. *ἐνοπή* καὶ τὸ ἐπίθ. *θε-σπέ-σιος* (=θεορρήμων) πιθανῶς.

Τὸ ῥῆμα δὲν πρέπει νὰ συγχέηται πρὸς τὸ θέμα *Fεπ-* (Fειπεῖν), *Fέπος*, *Fόψ*, κτλ. Πιθανῶς ἔν τισι χωρίοις τοῦ Ὁμήρου ἀντὶ τῶν ἐκ τοῦ *εἰπεῖν* τύπων πρέπει νὰ ἀντικατασταθῶσιν οἱ ἐκ τοῦ θέματος *σεπ-*, ὡς ἀντὶ τοῦ *ὄρρ' εἴπω* (Ἰλ. Η, 349. κτλ.) γραπτέον ἴσως «*ὄφρα σέπω*» ἢ «*ὄρρ' ἔσπω*».

Πρὸς τὸ *ἐ ν (σ) έ π ω* συγγενὲς εἶναι τὸ λατιν. i n s e c e (λέγε) καὶ i n s e c t i o (διήγησις), πρὸς δὲ τὸ *F ε ι π ε ῖ ν*, *F ό ψ* τὸ λατιν. vox, voco.

Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ ὁ μοναδικὸς τύπος τοῦ ἀορίστου *ἔσκεν* (=εἶπεν = σι- σ(ε)κ-εν. ἐν Ὀδ. Τ, 203. Χ, 31) καὶ μέλλ. *ἐνίψω* (Ἰλ. Η, 447. Ὀδ. Β, 137. Λ, 148), πιθανῶς δὲ καὶ τὸ *θέ-σκε-λος* (=θεσπέσιος, θεῖος, θαυμάσιος).

8. *(σεπ-) ἔπω* (=περιποιοῦμαι, ῥροντίζω), παρατ. *εἶπον*, μέλλ. *ἐφέψω* (Ἰλ. Φ, 588. Ὀδ. Ω, 470), ἀόρ. *ἐπέσπον*, ὑποτ. *ἐπίσπῃς* (Ἰλ. Ζ, 417. Χ, 39), *ἐπίσπῃ* (Ἰλ. Β, 359. Ο, 495. κτλ.), εὐκτ. *ἐπίσποι* (Ὀδ. Β, 250), ἀπαρ. *ἐπισπεῖν*, μετοχ. *μετασπών* (Ἰλ. Ρ, 190. Ὀδ. Ξ, 33). Μέσον *ἕπομαι* (=ἀκολουθῶ), παρατ. *εἵπετο* καὶ ἄνευ αὐξήσεως *ἑπόμην* καὶ *ἕποντο*, μέλλ. *ἕψομαι*, μεσ. ἀόρ. β' *ἕσπετο*, *ἕσπετο*, *ἑσπέσθην*, *ἑσπόμεθα*, ὑποταχ. *σπῶνται* (Ὀδ. Μ, 349, ἔνθα κακῶς γράφεται *ἔσπωνται*), εὐκτ. *σποίμην* (Ὀδ. Τ, 579. Φ, 77), προστ. *σπεῖο* (Ἰλ. Κ, 285+), *σπέσθω* (Ἰλ. Μ, 350. 363. ἔνθα κακῶς γράφεται *ἑσπέσθω*), ἀπαρ. *σπέσθαι* (Ἰλ. Ε, 423. Ὀδ. Χ, 324. Δ, 38), *ἐπισπέσθαι* (Ἰλ. Ξ, 521), μετοχ. *σπόμενος* (Ἰλ. Κ, 246. Μ, 395. Ν, 570., ἔνθα γράφεται κακῶς *ἑσπόμενος*) καὶ *ἐπισπόμενος* (Ἰλ. Ν, 495. Ὀδ. Γ, 215. κτλ.), *μετασπόμενος* (Ἰλ. Ν, 567).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

9. *(στρεφ-) στρέφω*, ὡς ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ, καὶ ἀόριστ. παθ. *στρεφθεὶς (στρεφθέντος, στρεφθέντι στρεφθέντε μόνον)* καὶ θηλ. *στρεφθεῖσα* (Ἰλ. Σ, 139).

10. *(ταφ-)*, παρακ. *τέθηπα* (=ἐκπέπληγμαι. Ὀδ.Ż,168), *τεθηπεν* (Ὀδ. Ψ, 105+), *τεθηπὼς* (Ὀδ. Φ, 64+), *τεθηπότες* καὶ *τεθηπότας* (Ἰλ. Φ, 29+), ὑπερσ. *ἐτεθήπεα* (Ὀδ. Ζ, 166+) καὶ ἀόρ. β′ μετοχ. *ταφὼν* (Ἰλ. Ι, 193. Λ, 776. κτλ.).

11. *(τερπ-) τέρπω*, παρατ. *ἔτερπον*. Μέσ. *τέρπομαι*, παρατ. *ἐτερπόμην*, μέλλ. μέσ. *τέρψομαι*, ἀόρ. μέσ. *ἐτερψάμην*, μέσ. ἀόρ. β′ *ἐτεταρπόμην* καὶ *ἐταρπόμην*, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ: *ἐτάρπην*, ὑποτ. πρῶτ. πληθ. *ταπήομεν* (Ἰλ.Γ,441.Ξ,314.Ὀδ.Θ,292)καὶ προσέτι ἀόρ.*ἐτέρφθην* ὡς μέσ.(§ 568,33) καὶ *ἐτάρφθην* (§ 568,33).

12. *(τρεπ-) τρέπω* καὶ παρασχηματισμὸς *τρωπάω* (Ὀδ. Τ, 521) καὶ *τρωπάομαι* (Ἰλ. Ο,666. Π. 95) καὶ *τρωπῶντο* (Ὀδ.Ω,536) καὶ θαμιστ. *τρωπάσκετο* (Ἰλ.Λ,568), μέλλ. *τρέψω*, ἀόρ.β′ *ἔτραπον*.ἀόρ. α′ *ἔτρεψα*, παρακ.παθητ. *τέτραμμαι*, ἀόρ. παθ.*ἐτράφθην*.

Ὅπου ἐν τοῖς κειμένοις τοῦ Ὁμήρου ὑπάρχει τ ρ ω π ᾶ ν εἶναι κατὰ πλημμελῆ συναίρεσιν. Ἐπίσης οἱ τύποι ἐ π ι τ ρ α π έ ο υ σ ι (=ἐπιτρέπουσι. Ἰλ. Κ, 421+) καὶ τ ρ α π έ ο υ σ ι (=πατοῦσιν. Ὀδ.Η,125+) καὶ τ ρ ό π ε ο ν (=ἔστρεφον. Ἰλ. Σ, 224+) προῆλθον ἐκ παρανοήσεως καὶ εἶναι ὕποπτοι τύποι.

13. *(τρεφ-) τρέφω*. ἀόρ. *ἔθρεψα*, ἀόρ. β′ *ἔτραφον*, παρακ. β′ *τέτροφα* (Ὀδ. Ψ, 237+), ὁ δ′ *ἔτραφον* καὶ *τέτροφα* μετ' ἀμεταβάτου σημασίας.

Ὀλίγα χωρία, εἰς ἃ ἀντὶ τοῦ ἀμεταβάτ. ἔ τ ρ ᾰ φ ο ν φέρεται ὁ παθ. ἐ τ ρ ά φ η ν, εἶναι πλημμελῆ καὶ εὐκόλως διορθοῦνται, ὡς τ ρ ά φ ε ν (Ἰλ. Α, 251. Ὀδ. Δ, 723 κτλ.), ἔνθα ἀναγνώσκε τ ρ ά φ ο ν (πρβλ. Ἰλ. Γ, 201. Λ, 222. Ψ, 84). Ἀντὶ δὲ τοῦ μεταβατ. φερομένου ἔ τ ρ α φ ε (Ἰλ. Ψ, 90+) γράφε παραταξ. ἔ τ ρ ε φ ε ν.

14. *(τυπ-) τύπτω*, ἀόρ. *ἔτυψα*, παρακ. παθ. *τέτυμμαι*, ἀόρ. παθ. β′ *ἐτύπην*.

Τὸ τ ύ π τ ε ι ν, ὡς καὶ τὸ ο ὐ τ ά ζ ε ι ν (§ 487,15), εἶναι ἐν χρήσει μόνον ἐπὶ τραυμάτων δι' ἀγχεμάχων ὅπλων γινομένων ἢ ἐπὶ τῶν βαλλόντων ἐκ τοῦ σύνεγγυς, τὸ δὲ β ά λ λ ε ι ν ἐπὶ τῶν πόρρωθεν, ὡς ἐν (Ἰλ. Υ, 462) «τὸν μὲν δουρὶ βαλών, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας». «β ε β λ η μ έ ν ο ι ο ὐ τ α μ έ ν ο ί τ ε» (Ἰλ. Λ,659. Π, 24).

β′) Μετὰ χαρακτῆρος οὐρανισκοφώνου κ, γ, χ.

§ 508. Ἐκ τῶν εἰς -ζω ῥημάτων μετὰ χαρακτῆρος οὐρανισκοφώνου μονὰς ἄξιον εἶναι τὸ *σφάζω* (=Ἀττικ. *σφάττω*).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 509. Ῥήματά τινα εἰς -ζω ἔχουσι χαρακτῆρα -γγ, ὡς *κλάζω* (παρακ. *κέκληγα, κέκληγγα* (?), Ἀττικ. *κέκλᾶγγα*), *πλάζω, σαλπίζω, (σάλπιγξεν* Ἰλ. Φ, 338+), *φορμίζω* καὶ ὁ ἀόρ. *λίγξε* (Ἰλ. Δ, 125+).

§ 510. Ῥήματά τινα τινὰς μὲν χρόνους σχηματίζουσιν ἐκ χαρακτῆρος γ, ἄλλους δ' ἐκ χαρακτῆρος δ. Τοιαῦτα δ' εἶναι τὰ ἑπόμενα :

1. *ἁρπάζω*, μέλλ. *ἁρπάξω*, ἀόρ. *ἥρπαξα* καὶ *ἥρπᾰσα*.

2. *ἁφύσσω* (=ἀντλῶ), μέλλ. *ἀφύξω*, ἀόρ. *ἤφυ(σ)σα*.

3. *ἀλαπάζω* (=κενῶ), μέλλ. *ἀλαπάζω*, ἀλλ' ἐπίθ. *ἀλαπαδ-νὸς* (=ἀδύνατος).

4. *Γέρδω* (=πράττω), μέλλ. *Γέρξω*, ἀόρ. *ἐΓερξα*. παρακ. *Γέ-Γοργα*. Παρασχηματισμὸς εἶναι *ῥέξω*, μέλλ. *ῥέξω*, ἀόρ. *ἔ(ρ)ρεξα*, μετοχ. ἀορ. παθ. *ῥερθείς*, ῥημ. ἐπίθ. *ἄῤῥεκτος* (Ἰλ. Τ, 150+).

ΣΗΜ. Εἰς *-ίζω* ῥήματα μετὰ χαρακτῆρος οὐρανισκοφώνου εἶναι καὶ τάδε, *δαΐζω, ὀνοπαλίζω, ἐναρίζω, κτερεΐζω, μερμηρίζω, πελεμίζω, πολεμίζω, στυφελίζω*.

§ 511. Ἐκ τῶν ἐχόντων χαρακτῆρα οὐρανισκόφωνον ἀνώμαλα εἶναι τὰ ἑπόμενα :

1. *(ἀλυκ-) ἀλύσκω* (=ἀλύ(κ)-σκω § 93. 465 =διαφεύγω), *ἀλυσκάζω, ἀλυσκά'ρω* (Ὀδ. Χ, 330+), μέλλ. *ἀλύξω*, ἀόρ. *ἤλυξα*.

2. *(ἀρωγ-)*, παρακ. *ἄρωγα* (=παρακινῶ, κελεύω), προστ. *ἄρωχθι* (Ὀδ. Α, 274. κτλ.), *ἀρώχθω* (Ἰλ. Λ, 189+), *ἄρωχθε* (Ὀδ. Χ, 437+), ὑπερσ. *ἠρώγεα*, μέλλ. *ἀρώξω* (Ὀδ. Π, 404+), ἀόρ. *ἤρωξα* (Ἰλ. Ο, 295 καὶ Ὀδ. Κ, 531) καὶ ἀόρ. β' *ἄρωγον* (Ἰλ. Ι, 578. κτλ.), εὐκτ. *ἀρώγοιμι*, προστ. *ἀρωγέτω* (Ὀδ. Β, 195+), *ἀρώγετε* (Ὀδ. Ψ, 132+).

3. *(ἀχ-) ἀχαρίζω* (§ 463 =λυπῶ, ἐνοχλῶ), ἀόρ. β' *ἤκᾰχον* καὶ ἀόρ. α' *ἠκᾰ'χησα* (Ἰλ. Ψ, 223+). Μέσ. *ἀχαρίζομαι*, μέσ. ἀόρ. *ἀκάρητο* (Ὀδ. Π, 342). εὐκτ. *ἀχαρίσμην* (Ὀδ. Α, 236), *ἀκάρητο* (Ἰλ. Ν, 44). *ἀκαχείμεθα* (Ἰλ. Π, 16), παρακ. *ἀκάχημαι* (§ 447, 2). Ὡς μέσ. ἐνεστ. ἄνευ ἀναδιπλώσεως εἶναι ὁ *ἄχομαι* καὶ *ἄγνυμαι*, μετοχ. *ἀγνύμενος, ἀχέων* καὶ *ἀχεύων*.

Ἐνταῦθα ἀνήκει τὸ οὐσιαστικὸν *ἄχος, ἄχθος* καὶ τὸ ῥῆμα *ἄχθομαι*. Περὶ τοῦ *ἀκηχέαται, ἀκηχεμένος ὄρα* § 447, 7.

4. *(δακ-), μόνον* ἀόρ. β' *δάκε* (Ἰλ. Ε, 493) καὶ ἀπαρ. *δακέειν* (Ἰλ. Ρ, 572. Σ, 585., ὅπερ γραπτέον «*δακέμεν*». § 437). Ἐνταῦθα καὶ τὸ σύνθετον *θυμο-δακής*.

5. *(δερκ-) δέρκομαι* (=βλέπω), ἀόρ. β' *ἔδρᾰκον*, παρακ. *δέδορκα*.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

6. (δερ-) δέρομαι. Καὶ ἐνεστ. ἄνευ θεματικοῦ φωνήεντος ὑπάρχει (περὶ οὗ ὅρα § 452) δέρᾶται, ἀπαρ. δέρ-θαι, μετοχ. δέρμενος, ποτιδέρμενος καὶ ὑποδέρμενος. Ἀόρ. β' μέσ. ἄνευ θεματ. φωνήεντ. ἐδέγμην (ὅρα § 487, 6), ἀόρ. μέσ. ἀπεδέξαμην, παρακ. δέδεγμαι, μέλλ. δεδέξομαι.

7. (ἐρυκ-) ἐρῡ́κω (=κωλύω, ἀποτρέπω), μέλλ. ἐρύξω, ἀόρ. β' ἠρῡ́κακον καὶ ἀόρ. α' ἤρῡξα. Τὴν αὐτὴν σημασίαν ἔχει καὶ τὸ ἐρητύω, ἀόρ. ἠρήτῡσα. Παρασχηματισμὸς ἐρῡκᾰ́νω (Ἰλ. Ω, 218 καὶ Ὀδ. Κ, 429) καὶ ἐρῡκανᾰ́ω (Ὀδ. Α, 199+).

Ὡς γίνεται ὁ ἀόρ. ἠρῡ́κακον γίνεται καὶ ὁ ἀόρ. ἠνῑ́παπον (=ἠνῐπαπον καὶ ἐνένῐπον ἐκ τοῦ ἐνῑπή § 507, 1).

8. (Fαγ-) FιFάγω (=κραυγάζω, ἀχῶ) μόνον ἡ μετοχ. καὶ ὁ παρατατικός. Καὶ ὁ τύπος ἀμφιαγυῖα (Ἰλ. Β, 316+=περιθρηνῶ) φαίνεται ὅτι ἐνταῦθα ἀνήκει.

9. (Fεργ-) Fέργω (=ἐργάλειο), παρασχηματισμὸς ἐFέργω, ἀόρ. β' ἐFέργαθον (§ 471) καὶ ἀποFέργαθον, ἀόρ. α' ἔFεργα, παρακ. καὶ ὑπερσ. τρίτ. πληθ. Fέργᾰται (Ἰλ. Π, 481. Ὀδ. Κ, 283), Fέργᾰτο (Ὀδ. Ι, 221. Ξ, 73. Ἰλ. Ρ, 354), ἐFέργατο (Ὀδ. Κ, 241) καὶ ἐργατόωντο (? Ὀδ. Ξ, 15+), ἀόρ. παθ. ἐFέρχθην.

Ὁ ἐνεστὼς ἐκτεταμένος διὰ τοῦ νυ, ὅστις εὑρίσκεται ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ, ὑπάρχει μόνον ἐν τῷ ἐFέργνυ (Ὀδ. Κ, 238+).

10. (Fικ-) παρακ. FέFοικα (§ 496, 6). Ἐνταῦθα καὶ ἐνεστῶτις τις FεFίσκω, μετοχ. Fίσκων (§ 462). Ὁ παρακ. Fεῖκε ὑπάρχει ἅπαξ (Ἰλ. Σ, 520+).

11. (ἱκ-) ἵκω, συνήθως δὲ ὁ ἐπεκτεταμένος τύπος ἱκᾰ́νω, μέλλ. ἵξομαι, ἀόρ. β' ἱκόμην, ἀόρ. μικτὸς ἶξον (§ 488, 4). Ὁ ἐνεστὼς ἱκνέομαι ὑπάρχει μόνον ἐν Ὀδ. Ι, 128 καὶ Ω, 339. Πιθανῶς τῷ αὐτῷ θέματι ἀνήκει καὶ τὸ ἐκ μετοχῆς γενόμενον ἵκμενος (οὖρος. Ἰλ. Α, 479. Ὀδ. Β, 420. Λ, 7. κτλ. =εὐνοϊκὸς ἄνεμος, δι' οὗ δύναταί τις νὰ ἱκνῆται εἴς τι μέρος).

12. (λαχ-), ἀόρ. β' ἔλᾰκον, παρακ. λέλῃχα μόνον ἐν τῇ μετοχῇ λελῃκώς (Ἰλ. Χ, 141+), λελᾰκυῖα (Ὀδ. Μ, 85+). Ἐνταῦθα ἀνήκει ὁ ἐνεστὼς λῃκέω, οὗ εὑρίσκεται μόνον ὁ παρατατ. ἐπελῄκεον (=ἐπεκρότουν. Ὀδ. Θ, 379+).

13. (λαχ-) λαγχάνω, ἀόρ. β' ἔλᾰχον καὶ μετὰ μεταβατ. σημασίας ἐλέλᾰχον, παρακ. λέλογχα (Ὀδ. Λ, 304+).

14. (λεχ-) μέλλ. μέσ. λέξομαι (=κοιμήσομαι), ἀόρ. μέσ. ἐλεξάμην καὶ παρελεξάμην, ἀόρ. β' μέσ. ἄνευ θεματικοῦ φωνήεντος

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἐλέγμην καὶ προστ. *λέξο* (ξ 487, 12), μικτοῦ ἀορ. προστ. *λέξεο* (Ἰλ. I, 617. K, 320 κατὰ Nauck. T, 598), παρακ. *προλελεγμένοι* (=προτεταγμένοι. Ἰλ. N, 689+). Ἀόρ. ἐνεργ. *ἔλεξα* (=κατέκλινά τινα. Ἰλ.Ξ, 252 καὶ Ω, 635., ἀλλ' ἐν τῷ πρώτῳ χωρίῳ γράφεται καὶ «ἔθελξα»). Ῥηματ. οὐσιαστ. τὸ *λέχος*, ὁ *λόχος*, τὸ *λέκτρον*.

Δὲν πρέπει νὰ συγχέηται τὸ ῥῆμα τοῦτο πρὸς τὸ *λέγω* (ὅρα ξ 565, 4). Διδακτικὸν χωρίον εἶναι τόδε·

πάσας δ' ἄρα ἐπῴχετο, *λέκτο* δ' ἀριθμόν.
ἐν δὲ ἡμέας πρώτους *λέγε* κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ὠίσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ *λέκτο* καὶ αὐτός (Ὀδ. Δ, 451-3).

15. (*μηκ-*) ἀόρ. β' *ἐμέμηκον* (Ὀδ. I, 439+), παρακ. μετοχ. *μεμακυῖα* (Ἰλ. Δ, 435+). Ἐνταῦθα καὶ τὸ ἐπίθ. *μηκάδες μῆλα* (Ἰλ. Λ, 383. Ψ, 31. Ὀδ. I, 124. 244. 341).

Ἐὰν καὶ ἡ μετοχ. *μάκων* (Ἰλ. Π, 469. Ὀδ. K, 163.Σ,98. T, 454) καὶ *μεμηκὼς* (Ἰλ. K, 362+) εἰς τοῦτο τὸ θέμα ἀνήκει, εἶναι ἀμφίβολον.

16. (*μιγ-*) *μί'γω* (καὶ Ἀττικόν, ἀλλὰ παρ' Ἀττικοῖς μᾶλλον τὸ *μί'γνῡμι*), ἀόρ. *ἔμῖξα*, μέσ. μέλλ. *μίξομαι*, ἀόρ. ἄνευ θεματ. φωνήεντος *ἐμίγην* (ξ 487), ἀόρ. παθ. *ἐμίχθην* καὶ *ἐμί'γην*, παρακ. παθ. *μέμιγμαι*, παθ. μέλλ. *μιγήσομαι* (Ἰλ. K, 365+). Παραχρηματισμὸς τοῦ μέσ. ἐνεστῶτος εἶναι τὸ *μιγάζομαι* (Ὀδ. Θ, 271+).

17. (*μυκ-*) *μυκάομαι* (=μυκῶμαι, βροντῶ), ἀόρ.β' *ἔμυκον* (Ἰλ. E, 749. Θ, 393. M, 460. Υ, 260), παρακ. *μέμῡκα*.

18. (*Fοιγ-*) παρατ. *ἀνέωγεν* (Ἰλ., Π, 221. Ω, 228) καὶ *ἄροιγεν* (Ἰλ. Ξ, 168., ὅπερ κακῶς γράφεται «*ἀνῷγεν*») καὶ θαμιστικ. *ἀναFοίγεσκον* (Ἰλ. Ω, 455), ἀόρ. *ἀνέῳξε* (Ὀδ. K,389) καὶ ἁπλοῦς *ὤϊξε(ν)* (Ἰλ. Z, 298. Ω, 446. Ὀδ. Α, 436. Γ, 392. κτλ.), *ὤϊξαν* (Ὀδ. Ψ, 370. Ω, 501) καὶ *ᾤξε* (Ἰλ. Ω, 457+., ἔνθα ἴσως γραπτέον «*οἶξε*»), μετοχ. *οἴξασα* (Ἰλ. Z, 89+), παρατ. παθ. *ὠίγνυντο* (Ἰλ. B, 809. Θ,58).

19. (*ὀρεγ-*) *ὀρέγω* (=ἐκτείνω τὰς χεῖρας), μετοχ. *ὀρεγνύς*, μέλλ. *ὀρέξω*, ἀόρ. *ὤρεξα*, παρακ. καὶ ὑπερσ. τρίτ. πληθ. *ὀρωρέχαται* (Ἰλ. Π, 834+) καὶ *ὀρωρέχατο* (Ἰλ. Λ, 26+) ξ 447. Ἐὰν καὶ τὸ *ὀρέχθεον* (Ἰλ. Ψ, 30+) εἰς τὸ θέμα τοῦτο ἀνήκει, εἶναι ἀμφίβολον.

20. (*πληγ-*) *πλήσσω* (=κτυπῶ), ἀόρ.β' *ἐπέπληγον* καὶ ἀόρ.α'

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἔπληξα, παρακ. *πέπληγα*, ἀόρ. β' παθ. *ἐπλήγην* καὶ σύνθετον *κατεπλήγην* (Ἰλ. Γ, 31+) καὶ *ἔκπληγεν* (Ἰλ. Σ, 225. πρβλ. καὶ τὰ κατὰ τμῆσιν Ἰλ. Ν, 394. Π, 403). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ ἐπίθ. *ἔκπαγλος* (ἀντὶ τοῦ ἔκπλαγλος=φοβερός, ἐκπληκτικός).

21. (*στυγ-*) *στύγέω* (=μισῶ), ἀόρ. β' *ἔστύγον* (Ὀδ. Κ, 113+) καὶ μετὰ μεταβατ. σημασίας *ἔστυξα* (Ὀδ. Λ, 502+). Ῥημ. ἐπίθ. *στυκτὸς* (Ἰλ. Ε, 831+, ἔνθα κοινῶς γράφεται «*τυκτὸν κακόν*»).

22. (*τμαγ-*) *τμήγω* (=τέμνω, κόπτω), εὑρίσκεται δὲ μόνον τὸ *ἀποτμήγουσι* (Ἰλ. Π, 390+ =ἀποτέμνω), ἀόρ. εὐκτ. *ἀποτμήξειε* (Ἰλ. Σ, 34+), ἀπαρ. *διατμῆξαι* (Ὀδ. Θ, 507), μετοχ. *ἀποτμήξας* καὶ *διατμήξας*, ἀόρ. β' διέτμαγον (Ὀδ. Η, 276+), ἀόρ. παθ. μόνον ἐν τῷ τρίτῳ πληθ. *τμάγεν* (Ἰλ. Π, 374+) καὶ *διέτμαγεν* (Ἰλ. Α, 531. Η, 302. Μ, 461. Π, 354. Ὀδ. Ν, 439).

23. (*τυκ-*, *τευχ-*) *τεύχω* (=κατασκευάζω), μέλλ. *τεύξω*, ἀόρ. β' *ἐτέτυκον*, ἀόρ. ἀ *ἔτευξα*. Παθ. μέλλ. *τεύξομαι* καὶ *τετεύξομαι*, ἀόρ. παθ. *ἐτύχθην*, παρακ. παθ. *τέτυγμαι* (τρίτ. πληθ. *τετεύχαται*, ὑπερσ. *ἐτετεύχατο*, εἰς τοὺς ὁποίους ὡς μετοχ. εἶναι τὸ *τετευχὼς* Ὀδ. Μ, 423+). Τὸ τρίτον ἐνικ. τοῦ παρακ. καὶ ὑπερσ. *τέτυκται*, *ἐτέτυκτο* ἔχουσι τὴν σημασίαν τοῦ *ἐστὶ* καὶ *ἦν*.

24. (*τυχ-*) *τυγχάνω*, μέλλ. *τεύξομαι*, ἀόρ. β' *ἔτυχον* καὶ ἀόρ. α' *ἐτύχησα*, παρακ. *τετύχηκα*. Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ ὁ ἐνεστὼς *τιτύσκομαι* (=τιτύκ-σκομαι. § 462).

25. (*φυγ-*) *φεύγω*, μέλλ. *φεύξομαι*, ἀόρ. β' *ἔφυγον*, παρακ. *πέφευγα* μετὰ τῆς μετοχ. *πεφυγμένος*. Οὐσιαστ. *φυγή*, ἐπιρρ. *φύγαδε*. Διὰ τοῦ j ἔγινε τὸ οὐσιαστ. *φύζα* (=φύγ-ja) καὶ ἡ μετοχ. τοῦ παρακ. *πεφυζότες* (Ἰλ. Φ, 6. 528. 532. Χ, 1).

3) Μετὰ χαρακτῆρος ὀδοντοφώνου τ, δ, θ.

§ 512. Εἰς τὴν τάξιν ταύτην ἀνήκουσι πολλὰ ῥήματα εἰς *-σσω*, ὡς *λίσσομαι* (θέμα *λιτ-*), *κορύσσω* (θέμα *κορυθ-*), παρακ. *κεκορυθμένος*, *πεπύσσω* (*ἐπύπυσσε* μόνον Ἰλ. Ξ, 249+ θέμα *πευτ-*, *πευτὸς* =συνετός), κτλ. ὅρα § 501, 2.

§ 513. Ὀδοντόφωνον πρὸ τοῦ σ ἀφομοιοῦται, ὅθεν ὁ μέλλων εἰς *-σσω* καὶ ὁ ἀόρ. εἰς *-σσα* (§ 88). Ἐξ αὐτῶν δ' ὕστερον καθ' ἁπλοποίησιν τοῦ σσ ἔγιναν οἱ νεώτεροι τύποι εἰς *-σω* καὶ *-σα*, ὡς *(φραδ-)*, μέλλ. *φράσ(σ)ομαι*, ἀόρ. *ἐφρα(σ)σάμην*.

§ 514. Πολλὰ ῥήματα μετὰ χαρακτῆρος ὀδοντοφώνου παρ'

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὁμήρῳ ἐπαυξάνουσι τὸν ἐνεστῶτα διὰ τοῦ Ν. Τοιαῦτα δ' εἶναι τὰ ἑξῆς.

1. (*Fαδ-*) *Fαδά'ω*, ἀόρ. β' ἔF*Fαδον* (*εὗαδον*), παρακ. *FέFαδα*. Μετοχ. *Fάσμενος* (§ 486, 20).

2. (*καδ-*) *καίνυμαι* (*καδ-νυμαι* = ὑπερέχω), παρατ. *ἐκαίνυτο* ('Οδ. Γ, 282), παρακ. *κέκασσαι* ('Οδ. Τ, 82), *κεκάσμεθα* ('Οδ. Ω, 508), *κεκάσθαι* ('Ιλ. Ω, 546), *κεκασμένος*, ὑπερσ. *ἐκάκαστο*.

3. (*λαθ-*) *λανθά'νω* καὶ *λήθω*, μέλλ. *λήσω*, ἀόρ. β' *ἔλαθον*. Μετὰ μεταβατ. σημασίας εἶναι ὁ *ἐκληθάνω* ('Οδ. Η, 221+), ἀόρ. β' *ἐλέλαθον* καὶ *ἐκλέλαθον* ('Ιλ. Β, 600. Ο, 60) καὶ ἀόρ. ἀ *ἐπέλησα* ('Οδ. Υ, 85+). Μέσ. *λανθάνομαι* καὶ *λήθομαι*, μέλλ. *λήσομαι*, ἀόρ. β' *ἐλελάθμην* καὶ *ἐλάθόμην*, παρακ. *λέλασμαι*, ῥηματ. ἐπίθ. *ἄλαστος*.

4. (*πνθ-*) *πανθάνομαι* καὶ *πεύθομαι*, μέλλ. *πεύσομαι*, ἀόρ. β' *ἐπεπνθόμην* καὶ *ἐπύθόμην*, παρακ. *πέπυσμαι*, ῥηματ. ἐπίθ. *ἀνάπυστος* (= περίπυστος, πασίγνωστος. 'Οδ. Λ, 274+).

5. (*ῥαδ-*) *ῥαίνω* (*ῥάδ-νjω*), προστ. ἀόρ. *ῥάσσατε* ('Οδ. Υ, 150+). Παρατ. *ῥαίνοντο* ('Ιλ. Α, 282+), παρακ. *ἐρράδαται* ('Οδ. Υ, 354+), ὑπερσ. *ἐρράδατο* ('Ιλ. Μ, 431+).

6. (*χαδ-*) *χανδάνω* (= χωρῶ, περιλαμβάνω, εἶμαι ἀνοικτὸς ὡς ἀμεταβ.), *ἐχάνδανον*, μέλλ. *χείσεται* ('Οδ. Σ, 17+), ἀόρ. β' *ἔχαδε* ('Ιλ. Δ, 24. Θ, 461) καὶ *χάδε* ('Ιλ. Λ, 462), ἀπαρ. *χαδέειν* ('Ιλ. Ξ, 34., ὅπερ γραπτέον «*χαδέμεν*». § 437), παρακ. *κεχανδότα* ('Ιλ. Ψ, 268. 'Οδ. Δ, 96), ὑπερσ. *κεχάνδει* ('Ιλ. Ω, 192+).

ΣΗΜ. Θέμα *χεν δ-* (πρβλ. λατ. pre hendo = ὀράττομαι, λαμβάνω), *χνδ-*, *χαδ-*), μέλλ. *χεἰσομάι* (= *χένδ-σομαι*).

§ 515. Ἐκ τῶν ἐχόντων χαρακτῆρα ὀδοντόρωνον τὰ ἑπόμενα εἶναι ἀνώμαλα παρ' Ὁμήρῳ.

1. (*ἀμερδ-*) *ἀμέρδω* (= ἀποστερῶ), ἀόρ. *ἤμερσα*, ἀόρ. παθ. *ἠμέρθην* ('Ιλ. Χ, 58+) καὶ παθ. μέλλ. *ἀμερθήσεσθαι* ('Οδ. Ι, 512+ κατὰ διόρθωσιν ἀντὶ τοῦ «*ἀμαρτήσεσθαι*»).

2. (*ἀντ-*) *ἄντομαι* καὶ παρατ. *ἤντετο*. Παρασχηματισμὸς (*ἀντιάζω*), μέλλ. *ἀντιά'ω* ('Οδ. Χ, 28., ἔνθα κακῶς γράφεται *ἀντιά'σεις*. § 479) καὶ *ἀντιόω* ('Ιλ. Μ, 368. Ν, 752. Υ, 125. Φ, 431. 'Οδ, Λ, 25. Γ, 436. Ω, 56), ἀόρ. *ἠντίασα* ('Οδ. Ζ, 193. Ν, 312. Ρ, 442. Σ, 147. Φ, 402. 'Ιλ. Κ, 551. Η, 231. Α, 67. Μ, 356. Ν. 290) καὶ ἀόρ. *ἤντησα*, οὗτινος ὁ ἐνεστὼς

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

δὲν ὑπάρχει παρ' Ὁμήρῳ, ἀλλὰ μόνον τὸ τρίτ. πληθ. τοῦ παρατατ. ἦῐτεον (Ἰλ. Η, 423) καὶ μέλλ. ἀντήσω (Ἰλ. Π, 423. Ὀδ. Π, 254., ἀνθ' οὗ προτείνεται ὑπό τινων νὰ γραφῇ «ἀντιάω»).

Ὑπάρχει δὲ καὶ ἕτερος ἐνεστὼς ἀντιάω καὶ κατ' ἔκτασιν (ᾠ 535) ἀντιόω, ὡς ἀντιόωσιν (Ἰλ. Ζ, 127. Φ, 151), προστ. ἀντιοώντων (Ἰλ. Ψ, 643), ἀπαρ. μενοίνα ἀντιάαν (Ἰλ. Ν, 215), λέχος ἀντιόωσα (Ἰλ. Α, 31) καὶ μέσ. παρατ. ἠντιάασθε γάμου (ὅπερ γράφεται ἀντιάασθε. Ἰλ. Ω, 62).

3. (Fιδ-). Ἐκ τοῦ θέματος τούτου ὑπάρχουσιν οἱ ἑπόμενοι τύποι παρ' Ὁμήρῳ.

α') ἐνεστὼς Fείδομαι, ἀόρ. ἐFεισάμην.

β') παρακ. ὡς ἐνεστὼς Fοῖδα (ᾠ 496,7), μέλλ. Fείσομαι καὶ Fειδήσω (μόνον εἰδήσεις (Ὀδ. Η, 327), εἰδήσειν (Ἰλ. Α, 546) καὶ εἰδησέμεν (Ὀδ. Ζ, 257).

γ') ἀόρ. β' ἔFῐδον καὶ μέσ. ἐFιδόμην εἰς τὸ ὁρῶ ῥῆμα (ὅρα ᾠ 565,5) ἀναφερόμενοι.

4. (ἱμαντ-) ἱμάσσω (=μαστίζω) καὶ ἀόρ. ἱμᾶσα.

5. (κεντ-), ἐνεστὼς ἐλλείπει (Ἀττικ. κεντέω), ἀόρ. ἀπαρέμφ. μόνον κέντσαι (ἀντὶ τοῦ κέντ-σαι. Ἰλ. Ψ, 337+) (ὅρα καὶ ᾠ 78). Ἐνταῦθα ἀνήκει τὸ οὐσιαστ. κοντός, ἴσως δὲ καὶ τὸ ῥηματ. ἐπίθετ. κεστὸς (ἀντὶ τοῦ κεντ-τός. Ἰλ. Ξ, 214+) καὶ πολύκεστος (Ἰλ. Γ, 371+) καὶ ἠνίς ἠκέστη (=ἀκέντητος, ἀδάμαστος. Ἰλ. Ζ, 94. 275. 309).

6. (κευθ-) κεύθω (=κρύπτω), μέλλ. κεύσω, ἀόρ. β' ἐκέκῠθον (Ὀδ. Ζ, 303+) καὶ ἔκῠθον (Ὀδ. Γ, 16+) καὶ ἀόρ. ἔκευσα (Ὀδ. Ο, 263+), παρακ. κέκευθα. Παρατατ. ὡς ἐξ ἐνεστῶτος κευθάνω κατὰ παρασχηματισμὸν ἐκεύθανον (Ἰλ. Γ, 453+).

7. (κηδ-) κήδω (=λυπῶ τινα, ἐμβάλλω εἰς φροντίδα), μέλλ. κηδήσω (Ἰλ. Ω, 240+). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ οὐσιαστ. κῆδος (=λύπη, φροντίς). Μέσ. κήδομαι (=λυποῦμαι, φροντίζω), μέλλ. κεκᾰδήσομαι (Ἰλ. Θ, 353+).

8. (λιτ-) λίσσομαι (=ἱκετεύω), ἀόρ. ἐ(λ)λισάμην. Παρασχηματισμὸς λῑτανεύω, μέλλ. λιτανεύσω, ἀόρ. ἐλλιτάνευσα. Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ οὐσιαστ. λιταί (=ἱκεσίαι, δεήσεις).

Ἀντὶ τῆς εὐκτικ. λῑτοίμην (Ὀδ. Ξ, 406+) γραπτέον «Κρονίων' ἀλῑτοίμην». Ἀντὶ δὲ τοῦ ἀπαρ. τοῦ ἀορίστου «λῑτέσθαι» (Ἰλ. Π, 47+) γραπτέον, ὡς ἡ σημασία ἀπαιτεῖ, μέλλοντα «λῑ'σεσθαι».

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὸ ῥῆμα σημαίνει τὸ *ἱκετεύειν, λιτανεύειν* καὶ τίθεται ἐπὶ ἀνθρώπων ('Ιλ. Α, 15), ἐνίοτε δὲ λέγεται καὶ ἐπὶ θεοῦ ἱκετεύοντος ἄλλον θεόν ('Ιλ. Α,502), δὲν σημαίνει δὲ τὸ *προσεύχεσθαι* (ἐκτὸς τοῦ 'Ιλ. Ι, 501).

9. (*μεδ-*) *μέδομαι* (=βουλεύομαι, φροντίζω), μέλλ. *μεδήσομαι* (μετὰ γενικ.). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ ἡ ἐνεργ. μετοχ. *μεδέων, μέδοντα, μέδοντος, μέδοντες, μέδοντας*. Συγγενὴς εἶναι καὶ ὁ ἐνεστ. *μήδομαι* (=σκέπτομαι. μετ' αἰτιατ.) καὶ τὰ *μήδεα* (=αἱ βουλαί), ὁ *μήστωρ* (γεν. τοῦ *μήστορος*) καὶ ἡ *Κλυται-μήστρη* (§ 179).

10. (*περθ-*) *πέρθω* (=πορθῶ) καὶ παρασχηματισμὸς *πορθέω*, μέλλ. *πέρσω*, ἀόρ. *ἔπερσα* καὶ ἀόρ. β' *ἔπρᾰθον* καὶ ἀόρ. μέσ. ὡς παθ. *διεπράθετο* ('Οδ. Ο, 384+).

Ἀντὶ δὲ τοῦ φερομένου *πέρθαι* ('Ιλ. Π, 708+) :

σῷ ὑπὸ δουρὶ πόλιν *πέρθαι* Τρώων ἀγερώχων,

ὅπερ ὑπό τινων μεταβάλλεται εἰς *πέρσαι*, ὑπ' ἄλλων δὲ νομίζεται ἀπαρέμφ. μέσ. ἀόρ. β' ἄνευ θεματ. φωνήεντος (ὅρα § 487,18), γραπτέον ὧδε·

σῷ ὑπὸ δουρὶ πόλιν Τρώων πέρθεσθ' ἀγερώχων

(=πέρθεσθαι, ἀπαρέμφ. ἐνεστῶτος).

11. (*πετ-*) *πέτομαι* (=πετῶ) παρατατ. *ἐπετόμην*, ἀόρ. μέσος *ἔπτατο* ('Ιλ. Ε, 99. Ν, 592. κτλ.), *πτάτο* ('Ιλ. Ψ, 880), *διέπτατο* ('Ιλ, Ο, 83. 172. κτλ.) *ὑπέρπτατο* ('Ιλ.Ν, 408. Χ,275. κτλ.), *ἐπέπτατο* ('Ιλ.Ν, 821. 'Οδ. Ο, 160.524), ὑποτ. *πτῆται* ('Ιλ. Ο, 170), μετοχ. *πτάμενος* ('Ιλ. Ε, 282. Π, 856. κτλ.), *ἀποπτάμενος* ('Ιλ. Β, 71. 'Οδ.Λ,221), ἀπαρ. *ἐπιπτέσθαι* (ὅπερ γραπέον «*ἐπιπτάσθαι*». 'Ιλ. Δ, 126). Παρασχηματισμὸς *ποτάομαι* ('Ιλ. Β, 315. 462. Μ, 287. Τ, 357. 'Οδ. Ω, 7), παρακ. *πεπότημαι* ('Ιλ. Β, 90 καὶ 'Οδ. Λ, 222).

ΣΗΜ Τινὲς θέλουσι νὰ γραφῇ παρ' Ὁμήρῳ ἔπτετο, πτόμενος, κτλ., ὅπερ καθ' ἡμᾶς δὲν εἶναι ὀρθόν· διότι ὁ ἀόρ. ἐπτόμην εἶναι 'Αττικὸς πεζολογικός, ὁ δὲ ἐπτάμην ποιητικὸς (ὅρα ἡμῆτ. Λεξιλ.'Αττικ. 'Ρημάτ. σ. 371, β').

12. (*πιθ-*) *πείθω*, μέλλ. *πείσω* καὶ *πεπιθήσω* ('Ιλ. Χ, 223+), ἀόρ. β" *ἐπέπιθον*, ἀόρ. β' μέσ. *ἐπεπιθόμην* καὶ *ἐπιθόμην*. Ὑπάρχει καὶ παράδοξος ἀόρ. *πιθήσας* (μετὰ δοτικ. =ἐπερεισθεὶς) καὶ μέλλ. *πιθήσεις* (=ὑπακούσομαι. 'Οδ.Φ,369+). Περὶ τοῦ παρακ. *πέποιθα* ὅρα § 496,9.

13. (*σεδ-*) *καθίζω* (ἐκ τοῦ *σι-σδω* § 461), μέλλ. *ἑφέσσομαι* ('Ιλ. Ι, 455+), ἀόρ. *ἑφεσσάμην* ('Οδ. Ξ, 295. Ο, 277. Π,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

443) καὶ μεθ' ὁμοίας σημασίας ὁ ἐνεργ. ἀόρ. εἶσα, προστ. ἕσσον ('Οδ. Η, 163+., ὅπερ κακῶς γράφεται εἶσον), ἀπαρ. ἐφέσσαι ('Οδ. Ν, 274+), εὐκτ. ἀνέσαιμι ('Ιλ. Ξ, 209+), μετοχ. ἕσας ('Οδ. Κ, 361. Ξ, 396), ἀνέσας (=ἀνακαθίσας. 'Ιλ.Ν,657+).

'Ο ἐνεστὼς καθίζω ἔχει ἐνίοτε ἀμετάβ. σημασίαν, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ καθιζά'νω ('Οδ. Ε, 3+).

'Ο παρατ. ἑζόμην καὶ καθεζόμην κεῖνται μετὰ σημασίας ἀορίστου. Ἄλλοι δὲ νομίζουσιν αὐτοὺς ἀορίστους δευτέρους (μέσους =σε-σεδ-όμην, σε-σδόμην, ἑζόμην).

Ἀντὶ τοῦ ἕζεαι ('Οδ. Κ, 378+) ἀναγίνωσκε «ἕζεο».

Παρακ. ἧμαι (=κάθημαι), ἧσται, πληθ. 3 ἧαται (ἢ ἕαται), ὑπερσ. 3 πληθ. ἧατο (ἢ ἕατο). Σύνθετον δὲ προστ. κάθησο ('Ιλ. Α, 565. Β, 191), μετοχ. καθήμενος (πολλάκ.), ὑπερσ. καθῆστο ('Ιλ. Α, 569), πληθ. τρίτ. καθῆατο ('Ιλ. Λ, 76. Ω, 473).

Οἱ τύποι εἵαται, εἵατο καὶ καθείατο, ὡς ὑπό τινων γράφονται, δὲν εἶναι ὀρθοί, διότι τὸ ΕΙ δὲν δύναται νὰ παραχθῇ ἐκ θέματος ἡσ- (πρβλ. ἥσ-υ χος, ἡσ-το) καὶ ὕστερον ἡ- (πρβλ. ἥ-μερος).

14. (σFεθ-) εἵωθα (=ἔσFηθα, πρβλ. ἦμι-, ἔρρωγα) μετὰ μετοχ. Fήθων ('Ιλ.Ι,540 καὶ Π,260). Ἐν τῷ τρίτῳ ἐνιαχῷ ὑπάρχουσι καὶ δύο τύποι ἔωθεν (μοι ἔωθεν. 'Ιλ.Θ,408) καὶ Fοι ἔωθεν ('Ιλ. Θ, 422), ἔνθα ἀναγνωστέον «μ' εἴωθεν» καὶ «F' εἴωθεν».

15. (σπερφ-) σπέρδω (=κάμνω σπονδήν), παρατ. σπέρδεσκε, σπέρδεσκον, ἀόρ. ἔσπεισα, ὑποτ. σπείσῃς, σπείσομεν ('Οδ.Η,165. 181), ἀπαρ. σπεῖσαι ('Οδ. Γ, 47), μετοχ. σπείσας, θαμιστ. ἀόρ. β' σπείσασκε ('Οδ. Θ, 89+).

16. (φιδ-) φείδομαι, μέλλ. πεφιδήσομαι, ἀόρ. β' ἐπεφιδόμην καὶ μέσ. ἀόρ. α' φείσατο ('Ιλ. Ω, 236+).

17. (φραδ-) φράζω (=δεικνύω), ἀόρ. β' ἐπέφραδον, ἀόρ. α' ἔφρασα. Μέσ. φράζομαι (=σκέπτομαι), παρατ. ἐφραζόμην, μέλλ. μέσ. φρά(σ)σομαι, ἀόρ. μέσ. ἐφρά(σ)σάμην, ἀόρ. παθ. ἐφράσθης ('Οδ. Τ, 485. Ψ, 260) καὶ ἐπεφράσθης ('Ιλ. Ε, 183).

18. (χαδ-) χάζομαι (=ὑποχωρῶ), ἀόρ. β' κεχάδομην καὶ μέσ. ἀόρ. α' ἐχασσάμην. Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ ἀόρ. β' ἐνεργ. κεχάδων ('Ιλ. Λ, 334+) καὶ μέλλ. κεχάδήσω ('Οδ. Φ, 153 καὶ 170) καὶ οἱ δύο μετὰ τῆς σημασίας τοῦ διαπράξειν, ἀποστερεῖν.

Β') Ῥήματα ὑγρόληκτα.

§ 516. Τὰ ὑγρόληκτα ῥήματα ἐπαυξάνουσι τὸν ἐνεστῶτα 1)

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

διὰ τοῦ προσφύματος j, ὅπερ μετὰ μὲν τὸ λ ἀφομοιοῦται, ὡς *ἀγγέλλω, ἀγάλλομαι, αἰόλλω, ἀτάλλω, ἀτασθάλλω, δαιδάλλω, δενδάλλω, ποικίλλω*. Μετὰ δὲ τὸ ν καὶ ρ ἐκτείνει τὰ ρωνήεντα ἀναπληρωτικῶς, *ἐρθαίρω (ἐρθαρ-), καθαίρω, τεχμαίρομαι, ἰμείρω (ἰμερ-), ἐθείρω* (Ἰλ. Φ, 347+), *κυδαίνω* (καὶ *κυδάνω*), *ἀφραίνω, κῡ́ρω, πορφῡ́ρω, αἰσῡ́νω, οἰκτῑ́ρω, φαείνω, ἀλεείνω*. 2) Διὰ τοῦ προσφύματος *-νω, ὡς κάμνω (καμ-), εἴλω* (=Fέλ-νω=Fέλλω), *βούλομαι* (=βόλ-νομαι=βόλλομαι=βούλομαι, λατ. volo), *οὐλόμενος* (=ὀλ-νόμενος=ὀλλόμενος=οὐλόμενος).

§ 517. Πολλὰ ὑγρόληκτα μετὰ χαρακτῆρος λ καὶ ρ σχηματίζουσι τὸν ἐνεργ. ἀόρ. εἰς *-σα*. Τοιαῦτα δὲ ῥήματα εἶναι τὰ ἑπόμενα.

1. *(ἀρ-) ἀρ-αρίσκω* (=ἁρμόζω), ἀόρ. *ἦρ-σα*, ἀόρ. *β'* *ἤραρον* (μεταβ. καὶ ἀμεταβ.), παρακ. *ἄρηρα* (ἀμεταβ.), μετοχ. θηλυκ. *ἀρᾱρυῖα*, ἀόρ. παθ. *ἄρθεν* (Ἰλ. Π, 211+), μετοχ. ἄνευ θεματ. ρωνήεντος *ἄρμενος* (§ 487, 2).

2. *(Fελ-) Fέλλω (Fελέω)*, ἀόρ. *ἔFελσα*, παρακ. παθ. *Fέ-Fελμαι*, ἀόρ. παθ. *ἐFά̓λην*.

Ἐνεστὼς ἐνεργ. κατὰ παρασχηματισμὸν *Fελύφᾰ́ω* (Ἰλ. Λ, 156+) καὶ *Fελυφάζω* (Ἰλ. Υ, 492+). Μέσ. *Fέλλομαι (Fείλομαι*. Ἰλ. Ε, 203. 782. Θ, 215), παρακ. *FεF(έ)λῡμαι*.

Ἐὰν ὁ ἀόρ. *ἐλύσθην* (=ἐκυρτώθην ἐκαμπυλώθην, ἐκυλίσθην. Ἰλ. Ψ, 393. Ω, 510. Ὀδ. Ι, 433) ἀνήκει ἐνταῦθα, εἶναι ἀμφίβολον. Εἶναι δ' ὁ ἀόριστος οὗτος παρ' Ὁμήρῳ ἄνευ *F*.

3. *(Fερ-) Fέρρω* (=ἀπέρχομαι), ἀόρ. *ἀπόFερσα* (=παρέσυρα, ἁρπάσας. Ἰλ. Ζ, 348. Φ, 283. 329. πρβλ. τὸ λατιν. verro =συλῶ, ἁρπάζω).

4. *(κελ-)* ἀόρ. *ἔκελσα* (=Ἀττικ. *ὦκειλα*) μόνον εὔχρηστος.

5. *(κερ-) κείρω*, ἀόρ. *ἔκερσα* καὶ *ἔκειρα* (?), μέλλ. ἀπαρ. *κερέειν* (Ἰλ. Ψ, 146+). Μέσ. *κειρόμενοι* (Ἰλ. Ψ, 136+) παρατ. *κείροντο* (Ὀδ. Ω, 46+), ἀόρ. μέσ. *κείρασθαι* (Ἰλ. Ψ, 46. Ὀδ. Δ, 198).

6. *(κυρ-) κῡ́ρω* (=τυγχάνω) καὶ μέσ. *κύρεται* (Ἰλ. Ω, 530), ἀόρ. μετοχ. ἐνεργ. *κύρσας* (Ἰλ. Γ, 23 καὶ Ψ, 428).

7. *(ὀρ-) ὄρνῡμι* (=ἐγείρω, ὑψῶ), παρασχηματισμὸς *ὀρῑ́νω* (ἀόρ. παθ. *ὠρίνθη*) καὶ *ὀροθῡ́νω*, προστακ. *ὄρνῦθι*, μέλλ. *ὄρσω* (Ἰλ. Φ, 335+), ἀόρ. *ὦρσα*, ἀόρ. *β'* *ὦρορον*.

Ἀντὶ τοῦ *ὤρνῦον* (Ἰλ. Μ, 142+) καὶ *ὤρνῦε* (Ἰλ. Ο, 613.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὀδ. Φ, 100) ὀφείλει νὰ γραφῇ ἄρῦσαν καὶ ὤρῦ. Τοιοῦτοι ὑποπτοι στίχοι εἶναι ἐπίσης καὶ Ἰλ. Ξ, 378 (ὦμνυε). Τ, 175 (ὀμνύέτω). Τ, 393 (ζεύγνῦον). Ὀδ.Κ,345 (ἀπώμνυεν). Ο,437. (ἐπόμνυον). Τ, 288 (ὤμνυε).

Μέσον ὄρῦμαι. Παρασχηματισμὸς ὀρόμαι, ἀόρ. 6' ἄνευ θεματικοῦ φωνήεντος ὥρμην, τρίτ. ἑνικ. καὶ ὦρτο, προστ. ὄρσεο (ὄρσευ). Μετὰ ὁμοίας σημασίας ἐνεργ. ἀόρ. ὦρουσα καὶ ὁ παρακ. ὄρωρα, μέσ. παρακ. τρίτ. ἑνικ. ὀρώρεται, ὑποταικ. ὀρώρηται (ὄρα § 447, 18).

Ὁ τύπος ἐπὶ- ὄρονται (Ὀδ.Ξ,10'+) καὶ ἐπὶ- ὄρορτο (Ὀδ. Γ, 471+) φαίνονται ὅτι εἰς τὸ θέμα τοῦτο ἀνήκουσι. Τοὐλάχιστον ὑπάρχει τὸ ἐπορώρει (Ἰλ.Ψ,112) μετὰ τῆς αὐτῆς σημασίας.

8. (φυρ-) φῦ'ρω (=ἀναμιγνύω, βρέχω), ἀόρ. ἔφυρσα (Ὀδ.Σ, 21+), παθ. παρακ. πεφυρμένος (Ὀδ. Ι, 397), πεφυρμένη (Ὀδ Ρ, 103. Σ, 172. Τ, 596).

§ 518. Ἐκ τῶν ὑγρολήκτων τὸν μέλλοντα σχηματίζουσιν εἰς -σω μόνον τὸ θέρομαι, μέλλ. θέρσομαι (Ὀδ. Τ, 507+), ἀόρ.6' παθ. ἐθέρην (Ὀδ. Ρ, 23+)· τὸ ὄρνυμι, μέλλ. ὄρσω (Ἰλ. Φ, 335+) (ὄρα § 517, 7) καὶ τὸ διαφθείρω, μέλλ. διαφθέρσω (Ἰλ. Ν, 625+), ὁ δὲ παρακ. διέφθορα εἶναι ἀμεταβ. μετὰ παθητικ. σημασίας (Ἰλ. Ο, 128+).

§ 519. Ἐκ τῶν ὑγρολήκτων ἀνώμαλα περὶ τὸν σχηματισμὸν εἶναι τὰ ἑπόμενα.

1. (ἀγερ-) ἀγείρω (=συναθροίζω). Μέσ. ἀγείρομαι, παρατατ. ἀγειρόμην (κατὰ τμῆσιν μετὰ τῆς ἐπί. Ὀδ. Λ, 632) καὶ ἐσαγειρόμην (Ἰλ. Ο, 240. Φ, 417. Ὀδ. Ξ, 248), παρασχηματισμὸς ἠγερέθομαι, ἀόρ. 6' μέσ. ἠγ(ε)ρόμην, ἤγερτο (Ἰλ. Η,434 καὶ Ω,789), ἀγέροντο, ἀπαρ. ἀγερέσθαι (Ὀδ.Β,385+),μετοχ. ἀγρόμενος, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἠγέρθην (Ἰλ. Α, 57. Δ, 152.Χ, 475. κτλ.), ἀόρ. μέσ. ξυναγείρατό τι (=ξυνήγειρεν ἑαυτῷ. Ὀδ. Ξ, 323. Τ, 293), παρακ. μέσ. ἀγήγερμαι. Τὸ δ' ἀμφαγείρομαι εἶναι ἀποθετ. ἀπαντῶν ἅπαξ ἀμφαγέροντο (Ἰλ. Σ, 37+).

2. (ἀερ-) ἀείρω (Ἀττικ. =αἴρω), ἀόρ. ἦειρα, ἀόρ. παθ. ἠέρθην. Παρασχηματισμὸς τοῦ ἐνεστῶτος καὶ παρατ. μέσ. ἠερέθομαι. Παράβαλε καὶ τὸ (ἡ) ἄὴρ (γεν. ἠέρος=Ἀττικ. ὁ ἀήρ), τὸ ἄορ (τὸ ξίφος), μετήορος (=Ἀττικ. μετέωρος), παρήορος (=παραρτώμενος, ἐκ τοῦ παραείρω), συνήορος (ἐκ τοῦ συναείρω =συζεύγω, ἐντεῦθεν καὶ ξυναορίς, ξυνωρίς), ἄωροι πόδες (Ὀδ. Μ,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

89+=κρεμαστοί). Παθ. ὑπερσ. τρίτ. ἐνικ. ἄωρτο (Ἰλ. Γ, 272 καὶ Τ, 253).

Ὁ ὕστερον τύπος *αἴρω* φέρεται μόνον ἐν τρισὶν ὑπόπτοις χωρίοις, *αἴροντας* (Ἰλ. Ρ, 724+) καὶ παθ. ἀόρ. *ἀρθεὶς* (Ἰλ. Ν, 63 καὶ Ὀδ. Ε, 393).

Τὸ τρίτον ἐνικ. τοῦ μέσ. ἀορ. *ἤρατο* (Ὀδ. Α, 240. Δ, 107. Ἰλ. Γ, 373. Ξ, 510. Σ, 165) γραπτέον *ἤρετο* καὶ ἀντὶ τοῦ *ἠράμεθα* (Ἰλ. Χ, 393+), *ἤρα* (=ἤραο. Ὀδ. Ω, 33+)· γραπτέον *ἠρόμεθα* καὶ *ἤρε* ἐκ τοῦ ἀορίστου *ἠρόμην* τοῦ *ἄρνυμαι* (ὁ δ' *ἠράμην* δὲν εἶναι Ὁμηρικός, ἐλήφθη δ' ἐκ τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου ὑπὸ τῶν βιβλιογράφων).

Ἐὰν τὸ *ἐναίρω* (=φονεύω, διαφθείρω), οὗ καὶ μέσ. *ἐναιρόμενος* (=ἐναίρων) καὶ μέσ. ἀόρ. *ἐνήρατο*, ἐνταῦθα ἀνήκουσι, δὲν εἶναι βέβαιον. Εἰς τὸ *ἐναίρω* ἀνήκει τὸ οὐσιαστ. *ἔναρα* (=τὰ λάφυρα, λατ. spŏlia), ἐντεῦθεν καὶ *ἐναρίζω*.

3. *(ἀρ-) ἄρομαι* (=συμπληροῦμαι, εἰμὶ ἐν τῷ τέλει) μόνον ἐνεστ. καὶ παρατ. *ἤρετο* (Ὀδ. Ε, 243). Τὸ ἐνεργ. *ἄρω* (=τελειῶ. Ὀδ. Γ, 496+).

Τὸ α εἶναι βραχὺ (Ἰλ. Σ, 473), ἀλλὰ μακρὸν ἐν τῇ θέσει (Ἰλ. Κ, 251 καὶ Ὀδ. Β, 58).

Μετ' ἐπεκτεταμένου θέματος εὑρίσκεται τὸ *ἀϋ'ω*, μέλλ. *ἀνύσσω* καὶ *ἐξωϋ'ω* (§ 482,6). ἀόρ. *ἤϋσα*.

4. *(ἀρ-) ἄρνυμαι* (=λαμβάνω). ἀόρ. β' *ἠρόμην* (οὐχὶ δὲ *ἠράμην*. ὅρα § 519, 2) καὶ *ἀρόμην*, ὑποτ. *ἄρωμαι*, εὐκτ. *ἀροίμην* καὶ ἀπαρέμφ. *ἄρεσθαι*.

5. *(ἀσπαρ-) ἀσπαίρων* (=σπαραττόμενος) καὶ ὁ παρατ. *ἤσπαιρε* καὶ *ἤσπαιρον* μόνον.

6. *(αὐρ-) ἐπαυρίσκομαι* (=ἔχω ὠφέλειαν, ἀπόλαυσιν. Ἰλ. Ν, 733+), μέλλ. *ἐπαυρήσεσθαι* (Ἰλ. Ζ, 353+), ἀόρ. β' ἐνεργ. ὡς μέσ. *ἐπῦρον* (μόνον *ἐπαύρῃς*, *ἐπαύρῃ*, *ἐπαυρέμεν*, *ἐπαυρεῖν*), μέσ. ἀόρ. *ἐπαύρηται* (Ἰλ. Ο, 17+), *ἐπαύρωνται* (Ἰλ. Α, 410+).

7. *(βαλ-) βάλλω*, μέλλ. *βαλῶ* καὶ *βαλέω*, ἀόρ. β' *ἔβαλον*, ὑποτακτ. *βάλῃσθα*, εὐκτ. *βάλοισθα*, ἀπαρέμφ. *βαλέειν* (ὁ γραπτέον *βαλέμεν* § 437), θαμιστικ. ἀόρ. *βάλεσκε*, παρακ. *βεβλήκοι*, ὑπερσ. τρίτ. ἐνικ. *βεβλήκειν*. Παθ. ἐνεστ. προστ. *βάλλεν*, ἀόρ. β' ἄνευ θεματ. φωνήεντος ὡς παθ. *ἔβλητο*, *βλῆτο*, ὑποτακ. *βλήεται*, εὐκτ. *βλῆο*, ἀπαρ. *βλῆσθαι*, μετοχ. *βλήμενος* (§ 487, 3), παρακ. *βέβλησαι* (§ 430, σημ.) τρίτον πληθ. *βεβλήαται*,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ὑπερσ. *βεβλήᾶτο* καὶ ἐν μεταφορικῇ σημασίᾳ (ἐπὶ ψυχικῶν παθημάτων) *βεβολημένος* (Ἰλ. Ι,9. Ὀδ.Κ,247). *βεβλήατο* (Ἰλ.Ι,3).

Ἐκ τοῦ *συμβάλλω* εὑρίσκεται ἀπαρέμφ. *ξυμβλήμεναι* (=συμπλακῆναι ἐν πολέμῳ. Ἰλ.Φ,578+). Ἀντὶ τοῦ *ξυμβλήτην* (Ὀδ. Φ, 15) ἀναγνωστέον «*ξυμβλήᾶτο*» καὶ ἀντὶ τοῦ *ξυμβλήσεαι* (Ἰλ. Υ, 335) γραπτέον «*ξυμβλήεαι*».

8. (*βουλ-*) *βούλομαι* (=ἐπιθυμῶ ᾧ 516) μόνον ἐνεστ. καὶ παρατατ., φέρεται δὲ καὶ παρακ. *προβέβουλα* (=προκέκρικα. Ἰλ. Α, 113+). Βραχύτερος ἐνεστωτικ. τύπος εἶναι ὁ *βόλομαι* (Ἰλ. Α, 319. Ὀδ. Η, 387) καὶ παρατ. *ἐβόλοντο* (Ὀδ. Α,234).

9. (*γεγων-*) παρακ. *γέγωνα* (=ἐξακουστὸς γίνομαι βοῶν), ἀόρ. β' *ἐγέγωνον*. Ὁ τύπος (*ἐ*)*γεγώνεν* (Ὀδ. Ι, 47. Μ, 370, Ρ, 161) μεταγραπτέος εἰς *ἐγέγωνον*. Ἀντὶ δὲ τοῦ *γεγωνὼς* (Ἰλ. Θ, 227) ἀναγνωσπέον «*γεγωνός*».

10. (*γεν-*) *γίγνομαι*, ἀόρ. β' *ἐγενόμην* καὶ θαμιστικ. *γενέσκετο*, παρατ. *γέγονα* καὶ *γεγάασι*, *γεγαὼς* (ὅρα 496,2). Ἀόρ. μέσ. *ἐγεινάμην* μετὰ μεταβατ. σημασίας (=ἐγέννησα).

Πληρεμελῶς ἔνια τισι χωρίοις φέρεται ὡς ἐνεστὼς *γείνομαι* (Ἰλ. Υ, 128. Χ, 477. Ω, 210. Ὀδ. Δ, 208. Η, 198), πιθανῶς δ' εἶναι ὁ ἐν τῇ νέᾳ Ἰωνικῇ τύπος *γί'νομαι* (οὕτω δὲ γραφει τὰ εἰρημένα χωρία καὶ ὁ Nauck), ἐξ οὗ ἔγινε κατὰ σύγχυσιν ὁ *γείνομαι*, πιθανῶς δ' ἀντ' αὐτοῦ ὀφείλει νὰ γραφῇ *γίγνομαι* (ὅρα ᾧ 489, 5, σημ.).

11. (*δαιδαλ-*) *δαιδάλλων* (=ποικίλλων, κοσμῶν. Ἰλ. Ξ, 479 καὶ Ὀδ. Ψ, 200) μόνον.

12. (*δεμ-*) *δέμω* (=κτίζω), παρατ. *ἔδεμον*, ἀόρ. *ἔδειμε* καὶ μέσ. *ἐδείματο* (Ὀδ. Ζ, 9). παρακ. παθ. *δεδημένος* (ὅστις δὲν πρέπει νὰ συγχέηται πρὸς τὸν *δέδημαι* τοῦ *δάμνημι* ᾧ 561, 2), ὑπερσ. *ἐδέδμητο*. Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ *δέμας* (=σῶμα, ὡς οἶκος ψυχῆς ὄν), *δόμος* (λατ. domus).

13. (*ἐγερ-*) *ἐγείρω* (=ἐξυπνῶ, διεγείρω), ἀόρ. *ἤγειρα*. Μέσ. *ἐγείρομαι*, ἀόρ. β' μέσ. *ἔγρετο*, εὐκτ. *ἔγροιτο*, προστ. *ἔγρεο*, ἀπαρ. *ἐγρέσθαι* (Ὀδ. Ν, 124), μετοχ. *ἐγρόμενος*, παρακ. *ἐγρήγορα* (ᾧ 447, 8. 498).

14. (*ἐντυν-*) *ἐντύνω* (=παρασκευάζω), ἀόρ. *ἔντυνα*, προστ. ἢ ἀόρ. β' *ἔντυε* (Ἰλ. Ε, 720. Θ, 382. Ὀδ. Ψ, 289). Μέσ. *ἐντυνόμενοι* (Ὀδ. Γ, 33), ὑποτακ. ἀορ. *ἐντύνεαι* (Ὀδ. Ζ, 33),

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

μετοχ. ἐντυναμένη ('Οδ. Μ, 18). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ οὐσιαστικὸν τὰ ἕντεα (=τὰ ὅπλα).

15. *(Fερ-) Fείρω* (=λέγω. 'Οδ. Β, 162. Λ, 137. Ν, 7), παρατ. μέσ. *εἴροντο* ('Οδ. Λ, 542+), μελλ. *Fερέω*, παρακ. παθ. *ΕἴFρημαι (εἴρημαι.* Ἰλ. Δ, 363. 'Οδ. Ι, 503), *ΕἴFρητο* (Ἰλ. Κ, 540. 'Οδ. Η, 11. *εἴρητο)*, μετ' ὀλ. μελλ. *FεFρήσομαι (εἰρήσομαι.* Ἰλ. Ψ, 795+).

16. *(ἐρ-) εἴρομαι* (=ἐρωτῶ), μέλλ. *εἰρήσομαι*, ἀόρ. β' *ἠρόμην*. Παρασχηματισμὸς τοῦ ἐνεστῶτος εἶναι *ἐρέομαι, ἐρέω, ἐρεείνω* καὶ *εἰρωτάω*. Περὶ τῆς προσακτ. *ἐρεῖο* (Ἰλ. Λ, 611+) ὅρα § 544. Περὶ δὲ τῆς ὑποτακτ. *ἐρήομεν* (ἢ *ἐρείομεν*. Ἰλ. Λ, 62+) ὅρα § 456.

17. *(ἐριδαν-) ἐρίδαίνω* (=ἐρίζω, διαγωνίζομαι) μόνον ἐνεστ. Παρασχηματισμὸς *ἐριδμαίνω* (=ἐρεθίζω. Ἰλ. Η, 260+).

Τὸ ἀπαρέμφ. τοῦ ἀόρ. *ἐριδήσασθαι* (Ἰλ. Ψ, 792+) εἶναι ὑποπτον (ὅρα § 290, σημ.).

18. *(θερ-) θείρω* (=κτυπῶ) παρατ. *ἔθειρε* (Ἰλ. Φ, 491), ἀόρ. *θεῖρεν* (Ἰλ. Η, 339), μετοχ. *θείρας* (Ἰλ. Υ, 481). Παθ. *θειρόμενος* (Ἰλ. Α, 588. Ζ, 135. 'Οδ. Ι, 459).

19. *(ἰαλ-) ἰάλλειν* (=πέμπειν, ῥίπτειν. 'Οδ. Ν, 142), παρατ. *ἴαλλον*, ἀόρ. *ἴηλα* (Ἰλ. Ο, 19. κτλ.).

20. *(κελ-, κλ-) κέλομαι* (=προτρέπω), μελλ. *κελήσεται* ('Οδ. Κ, 296+), ἀόρ. β' *ἐκεκλόμην*. Πρὸς τούτοις *κελεύω*, μέλλ. *κελεύσω*, ἀόρ. *ἐκέλευσα*.

21. *(κλιν-, κλι-) κλίνω*, ἀόρ. *ἔκλινα*, ἀόρ. παθ. *ἐκλίνθην* καὶ (θέμα κλι-) *ἐκλίθην*, παρακ. *κεκλίαται* (Ἰλ. Η, 68. 'Οδ. Δ, 608), *κεκλιμένος*, ὑπερσ. *(ἐ)κέκλιτο* (Ἰλ. Κ, 472. Ε, 356).

22. *(κραν-) κραίνω* (=ἐπιτελῶ) καὶ *κραιαίνω*, ἀόρ. *ἔκρηνα* καὶ *ἐκρήηνα*, παρακ. παθ. καὶ ὑπερσ. 3 ἑνικ. *κεκρᾶανται* ('Οδ. Δ, 616. Ο, 116), *κεκρᾶαντο* ('Οδ. Δ, 132).

23. *(κριν-, κρι-) κρίνω*, ἀόρ. *ἔκρῖνα*, ἀόρ. παθ. *ἐκρίνθην* (κατὰ μετοχ. μόνον. Ἰλ. Ν, 129. 'Οδ. Θ, 48) καὶ (ἐκ θέματ. κρι-) 3 πληθ. *διέκριθεν* (Ἰλ. Β, 815+), παρακ. παθ. *κεκριμένος*. Μέσ. *κρίνομαι* (=ἐκλέγω τι ἐμαυτῷ, διακρίνομαι, ἑρμηνεύω ὀνείρους), ἀόρ. μέσ. *ἐκρινάμην*.

24. *(κταν-, κτεν-) κτείνω* (=φονεύω), μελλ. *κτενέω*, ἀόρ. β' *ἔκτανον*, ἀόρ. παθ. *ἐκτάθην* ('Οδ. Δ, 538) καὶ *κατεκτάθην* (Ἰλ. Ε, 558 καὶ Ν, 780), ἀόρ. β' ἄνευ θεματ. φωνήεντος *κατέκταν*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

(Ἰλ. Δ, 319), *ἔκτᾰ, ἐκτᾰμεν, ἐκτᾰτον, ὑποτ. κτέ-ωμεν, ἀπαρ. κτᾰ-μεναι, μετοχ. κτάς.* Μέσ. *ἄορ. μετὰ παθ. σημασ. ἀπέκτατο* (Ἰλ. Ο, 437), *ἀπαρ. κτάσθαι* (Ἰλ. Ο, 558), *μετοχ. κτάμενος* (Ἰλ. Χ, 75), *μέλλ.* μέσ. ὡς παθ. *κατακτανέεσθε* (Ἰλ. Ξ, 481+), ὅστις ὀφείλει νὰ γραφῇ «*κατακτενέεσθε*», ὡς γράφει καὶ ὁ Nauck.

Ὁ μέλλων *κτανέω* (Ἰλ. Ζ, 409. Σ, 309) γραπτέος διὰ τοῦ Ε *κτενέω*, ὡς γράφει καὶ ὁ Nauck.

25. (*μαχ-, μαϊα*) *μαίνομαι* (=εἰμὶ μανιώδης, λυσσῶ ἐπὶ πόλεμον) μόνον ὁ ἐνεστὼς καὶ ὁ παρατατικός.

26. (*μαρ-*) *μάρνᾰμαι* (=μάχομαι) μόνον ἐνεστὼς καὶ παρατ.

27. (*μαρμαρ-*) *μαρμαίρω* (=ἀστράπτω) μόνον κατὰ μετοχὴν τοῦ ἐνεστῶτος *μαρμαίρων* εἶναι εὔχρηστον.

28. (*μελ-*) *μέλει* (=ἔστι φροντίς, μέλει) καὶ προσωπ. *μέλω* (=γίνομαι ὑποκείμενον φροντίδος. Ὀδ. Ι, 20+) μέλλ. *μελήσει*, ἀόρ. *ἐ μέμβλετο* (Ἰλ. Τ, 343. Φ, 516. Ὀδ. Χ, 12 ἐκ τοῦ *με-μέλετο*, πρβλ. *μεσημερία* καὶ *μεσημβρία*), παρακ. *μέμηλε*.

29. (*μελλ-*) *μέλλω* (=μέλλω, διανοοῦμαι) μόνον ἐνεστὼς καὶ παρατατικὸς *ἔμελλον* (καὶ *μέλλε, μέλλον*).

30. (*μερ-*) παρακ. *ἦ* ἄορ. β' *ἔμμορε* (=ἔσμορε =μετείληφέ τινος. Ἰλ. Α, 278. Ο, 189. Ὀδ. Ε, 335. Λ, 338), ὑπερσ. *εἵμαρτο* (Ἰλ. Φ, 281. Ὀδ. Ε, 312, Ω, 34).

Τὸ *ἔμμορεν* ὡς ἀόριστος μὲν ὑπάρχει (ἐν Ἰλ. Α, 278 καὶ Ο, 189), ὡς παρακείμενος δ' ἐν Ὀδυσσείᾳ (Ε, 335 καὶ Λ, 388). Ὁ ἐνεστὼς *μείρομαι* (Ἰλ. Ι, 616+) ὑπάρχει μόνον ἔν τινι νόθῳ στίχῳ.

31. (*μολ-*) *καταβλώσκω* (Ὀδ. Π, 466+ =διέρχομαι, διαβαίνω), *προβλώσκω* (=προβάλλω, ἐξέρχομαι, Ὀδ. Τ, 25. Φ, 239. 385), ἀόρ. β' *ἔμολον* καὶ *πρόμολον*, παρακ. *μέμβλωκα*.

32. (*μυρ-*) *μῡ́ρομαι* (=δακρύω, θρηνῶ, λατ. moereo, πρβλ. moenia καὶ munio) καὶ παρατ. *μύροντο* (Ἰλ. Τ, 6) μόνον.

33. (*ξαρ-*) *ξαίνω* (=ἐξανοίγω μαλλία) μόνον *ξαίνειν* (Ὀδ. Χ, 423+).

34. (*ὀδυρ-*) *ὀδῡ́ρομαι* (=θρηνῶ, κόπτομαι), παρατ. *ὠδυράμην* καὶ μέσ. ἄορ. *ὀδυράμενος* (Ἰλ. Ω, 48).

35. (*ὀλ-*) *ὄλλῡμι* (=ἀφανίζω), παρασχηματισμὸς *ὀλέκω*, παραταπ. *ὄλεκον* καὶ θαμιστικὸς *ὀλέκεσκον*, μέλλ. *ὀλέσω* καὶ *ὀλέω*, ἀόρ. *ὤλε(σ)σα*. Παθ. *ὀλλύμενοι* καὶ παρασχηματισμὸς *ὀλέκονται*, παραταπ. *ὄλλυντο* καὶ *ὀλέκοντο*, μέλλ. *ὀλέεται* (Ἰλ. Β, 325. Η,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

91. Ὀδ. Ω, 195) καὶ *ὀλέεσθε* (Ἰλ. Φ, 133), *ὀλέεσθαι* (Ἰλ. Ο, 700. Φ, 278), ἀόρ. β΄ μέσ. ὡς παθ. *ὀλόμην* (*ὄλετο, ὄλοντο*) καὶ *ὤλεο, ὤλετο*, ὑποτ. *ὄλωμαι, ὄλῃαι, ὄλῃται, -ωνται*, εὐκτ. *ὀλοίσθε*, ἀπαρ. *ὀλέσθαι*, παρακ. ἐνεργ. ὡς παθ. *ὄλωλα* καὶ ὑπερσ. *ὀλώλει* (Ἰλ. Κ, 187). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ ἡ μετοχὴ *οὐλόμενος* (=οὖλος, ὁ περὶ οὗ δύναται νὰ λεχθῇ τὸ *ὄλοιτο*. § 516) ὡς ἐπίθετον ἐν χρήσει οὖσα.

36. (*ὀφελ-*) *ὀφέλλω* (=αὐξάνω), παρὰτ. *ὄφελλον* καὶ *ὄφελλε(ν)*, ἀόρ. εὐκτ. *ὀφέλλειεν* (=ὀφέλ-σειεν, ὀφέλλειεν. Ἰλ. Π, 651. Ὀδ. Β, 334, ὅπερ ὅμως ὁ Nauck γράφει «*ὀφείλειεν*»). Παθ. παρατ. *ὀφέλλετο* (Ἰλ. Ψ, 524. Ὀδ. Ξ, 233).

37. (*ὀφειλ-*) *ὀφείλω* (=χρεωστῶ), παρατ. *ὄφειλον* (Ἰλ. Λ, 688), ἀόρ. β΄ *ὤφελον* (ὡς ἐν τῇ Ἀττικῇ) καὶ *ὄφελον*. Παθ. *ὀφείλετο* (Ἰλ. Λ, 685. 697). Λέγεται δὲ καὶ *ὀφέλλω* (=ὀφέλ-jω), παρατ. *ὄφελλον* καὶ *ὤφελλον*. Παθ. *ὀφέλλεται* (Ὀδ. Γ, 367., ἔνθα ὅμως ὑπ' ἄλλων γράφεται «*ὀφείλεται*»).

38. (*παλ-*) *πάλλω* (=σείω, κινῶ), παραταπ. *πάλλον*, ἀόρ. *ἔπηλα, πῆλαι*. Παθ. *πάλλεται, παλλόμενος*, ἀόρ. μέσ. ἄνευ θεματικοῦ φωνήεντος *πάλτο* μετὰ παθ. σημασίας (ὅρα § 487, 17). Εἰς τὸ *ἀναπάλλω* ἀνήκει καὶ ὁ β΄ ἀόρ. *ἀμπεπαλών*.

39. (*πελ-*) *πέλω* ἢ *πέλομαι* (=εἰμί), παρατ. *πέλε(ν)* καὶ *(ἐ)πέλοντο* καὶ θαμιστ. *πελέσκε*, ἀόρ. β΄ *ἐπλόμην* (=ἐγενόμην), οὗ τινος μόνον εὔχρηστον εἶναι τὸ *ἔπλεο* καὶ *ἔπλεν* καὶ *ἔπλετο*. Ἐπεκτεταμένος τύπος εἶναι *πωλέομαι*.

Ὁ ἐνεργ. ἀόρ. *ἔπλεν* (Ἰλ. Μ, 11+) εἶναι ὕποπτος, ἂν καὶ εἶναι ἀνάγνωσις τοῦ Ἀριστάρχου, ἀνθ' οὗ γραπτέον πιθανῶς «*ἔσκεν*» κατ' εἰκασίαν Nauck.

40. (*περ-*) *πείρων* (=διαπερῶν, διαπερονῶν), παρατ. *ἔπειρον* (Ὀδ. Γ, 33. κτλ.), ἀόρ. *ἔπειρα*, παρακ. παθ. *πεπαρμένος*.

41. (*πλυν-*) *πλῦνω*, παρατ. θαμιστ. *πλύνεσκον*, μέλλ. *πλυνέουσα* (Ὀδ. Ζ, 59), *πλυνέουσαι* (Ὀδ. Ζ, 31), ἀόρ. *πλῦναι* (Ὀδ. Ζ, 93), μετοχ. *πλύνασα* (Ὀδ. Ω, 147). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ οὐσιαστικὸν *πῦ'ελος* (=πλυνός. Ὀδ. Τ. 553+ ἀντὶ τοῦ πλύελος).

42. (*πορ-*) ἀόρ. β΄ *ἔπορον* (=ἐπόρισα, παρέσχον), παρακ. παθ. *πέπρωται*. Ἐντεῦθεν παράγεται καὶ τὸ *πορσῦ'νω* (Ὀδ. Γ, 403 καὶ Η, 347), μέλλ. *πορσύνεω* (Ἰλ. Γ, 411+), πρβλ. καὶ τὸ Ἀττ. *πορίζω*.

43. (*σερ-*) παρακ. παθ. *ἔρμαι* (*σέσερμαι* =συνηρμολόγημαι.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἰλ. Ε, 89. Ὀδ.Σ, 296) καὶ ὑπερσ. ἔερτο (Ὀδ. Ο, 460). πρβλ. καὶ τὸ λατ. serere (συνείρω), series (σειρά, εἰρμός).

44. (ταμ-) τάμνω (=τέμνω), παρατ. ἔταμνον, ἀόρ. β' ἔταμον, μέλλ. ταμεῖ (Ἰλ.Ν, 707+), ὅπερ κακῶς γράφεται «ταμεῖ», ὁ δὲ Nauck γράφει «ταμεῖν». Παθ. ταμνόμενος, παρατ. ἐταμνόμην, μέσ. ἀόρ. ταμέσθαι, παρακ. τετμημένον (Ὀδ.Ρ,195+). Ἀντὶ τοῦ τέτμηκεν (Ὀδ. Γ, 175+) γραπτέον ταμνήκει, διότι παρ' Ὁμήρῳ δὲν λέγεται διὰ τοῦ Ε τέμνω.

45. (ταν-, τεν-) τιταίνω καὶ τἀνύω καὶ προσέτι τείνω, μέλλ. ταν῰ῦω (§ 482,9), ἀόρ. ἐτάν(σ)σα καὶ ἔτεινα, μετοχ. τιτήνας (Ἰλ. Ν,534+), παθ. παρακ. τετάνυσμαι καὶ τέτᾰμαι, ἀόρ.παθ. ἐτανύσθην καὶ ἐτᾰ́θην. Ἄνευ θεματ. φωνήεντος ἐνεστ. παθ. 3 ἑνικ. τάνῠται (Ἰλ. Ρ, 393+).

ΣΗΜ. Ἐκ θέματος τ ε ν ἔγινε τ ν, ἐξ οὗ=τα (=τν῰) καὶ τ α ν (=τν῾῰).

46. (τιλ-) τίλλω (=μαδῶ), οὐτινος μόνον τοῦ παρατατ. τὸ τίλλε (Ἰλ. Χ, 406. Ὀδ. Ο, 526), τίλλον (Ἰλ. Χ, 78), παθ. τίλλοντο (Ὀδ. Κ, 567), τιλλέσθην (Ἰλ. Ω, 711).

47. (φαρ-) φαείνω καὶ φαίνω (Ὀδ. Η, 102. Ι, 145.Μ,383. κτλ.), παρατ. φαῖνε, ἀόρ. ἔφηνε, ὑποτ. φήνωσι, εὐκτ. φήνειε, ἀπαρ. φῆναι. Μέσ. φαίνομαι, παρατ. θαμιστ. φαινέσκετο, μέλλ. φανεῖσθαι, ἀόρ. ἐφᾰ́νην καὶ θαμιστ. φάνεσκε (Ὀδ. Λ, 587.Μ, 241. 242), ἀόρ. παθ. φάνθη (Ἰλ. Ρ, 650+), καὶ ἐξεφάνθη (Ἰλ. Δ, 468, Ν, 278.Ὀδ. Μ, 441) καὶ 3 πληθ. φάνθεν (Ἰλ. Α, 200+) καὶ ἐξεφάνθεν (Ἰλ. Τ, 17+), παθ. παρακ. 3 ἑνικ. πέφανται (Ἰλ. Β, 122. Π, 207), μετοχ. πεφασμένον (Ἰλ. Ξ, 127), μετ' ὀλίγ. μέλλ. πεφήσεται (Ἰλ. 155+, ὅστις δὲν πρέπει νὰ συγχέηται πρὸς τὸν πεφήσεται τὸν ἐκ θέματος φέν- γινόμενον), ῥημ. ἐπίθ. ἄφᾰντος (Ἰλ. Ζ, 60 καὶ Υ, 303).

Εὑρίσκεται καὶ ἐπίτομος τύπος προστακτικῆς φάε (Ὀδ. Ξ, 502+, πρβλ. καὶ κραδάων (Ἰλ. Η, 213. κτλ.) καὶ ὑφᾰ́ν (Ὀδ. Η,105+) ἐκ τοῦ κραδαίνω καὶ ὑφαίνω). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ δι' ἀναδιπλώσεως ἐπεκτεταμένον παμ-φαίνω (μετοχ. παμφαίνων καὶ παμφανόων, -ωσα) καὶ πιφαύσκω καὶ παιφάσσω (Ἰλ.Β, 450. Ε, 803).

ΣΗΜ. Τὸ φ α ά ν θ η κτλ. ἔγινε κατ' ἀφομοίωσιν ἀντὶ τοῦ φ α έ ν θ η (πρβλ. νηπιάας ἀντὶ τοῦ νηπιέας).

48. (φερ-), ἀόρ. β' ἔπεφνον (=ἐφόνευσα) (§ 485, 17), παρακ. πέφᾰται (Ἰλ. Ρ, 689. Τ, 27. Ὀδ. Χ, 54. Ἰλ. Ο, 140, Ρ,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

164), τρίτ. πληθ. *πέφανται*, ἀπαρ. *πεφάσθαι* (Ἰλ. N, 447. Ξ, 471. Ω, 254), μετ' ὀλίγ. μέλλ. *πεφήσομαι* (Ἰλ. N, 829. O, 140. Ὀδ. X, 217). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ *Ἀρηΐφατος* (ὁ ὑπὸ τοῦ Ἄρεως ἢ ἐν τῇ μάχῃ φονευθείς. Ἰλ. Τ, 31. Ω, 415. Ὀδ. Λ, 41. Τοῦτο δ' ἄλλοι γράφουσιν «Ἀρηϊφατός») *μυλή-φατος* (=μυλότριπτος. Ὀδ. Β, 355+), *ὀδυρή-φατος* (=ὁ τὰς ὀδύνας φονεύων, καταπαύων. Ἰλ. Ε, 401. 900. Λ, 847), *πρόφατος* (=ὁ πρὸ μικροῦ περιφονευμένος. Ἰλ. Ω, 757+), πρβλ. καὶ *φόνος*, *φονεύς*. ὅρα § 87.

49. *(φθερ-) φθείρουσι* (Ὀδ. P, 246+), μέλλ. *διαφθέρσει* (Ἰλ. N, 625+), παθ. *φθέρεσθε* (Ἰλ. Φ, 128+) παρακ. ἐνεργ. ὡς παθ. *διέφθορας* (Ἰλ. O, 128+).

50. *(χαρ-)χαίρω*, παρατ. ἔχαιρον, θαμιστ. *χαίρεσκον*, μέλλ. *χαιρήσειν* (Ἰλ. O, 363+) καὶ *κεχαρησέμεν* (Ἰλ. O, 98+) καὶ *κεχαρήσεται* (Ὀδ. Ψ, 266+), ἀόρ. β' ἐχάρην καὶ ἐκεχάρμην οὐτινος μόνον τὸ *κεχάροντο*, εὐκτ. *κεχάροιτο* (Ὀδ. Β, 249. Γ, 438) καὶ *κεχαροίατο* (Ἰλ. Α, 256), παρακ. μόνον μετοχ. *κεχάρηότα* (Ἰλ. Η, 312+).

Εὑρίσκεται καὶ ἀόρ. μέσ. *χήρατο* (Ἰλ. Ξ, 270+), ἀνθ' οὗ ἴσως γραπτέον *Ἐήσατο* ἐκ τοῦ ἥδομαι, οὗτινος εὑρίσκεται μόνον ὁ ἀόρ. *ἥσατο* (Ὀδ. Ι, 353+).

51. *(χραισμ-)* ἀόρ. β' *ἔχραισμον*, ἀόρ. α' *ἐχραίσμησα*, μέλλ. *χραισμήσω*.

Γ') Ῥήματα εἰς ΩΩ μετὰ χαρακτῆρος Σ.

§ 520. Πολλὰ θέματα εἰς *ασ-* καὶ *εσ-* ἔχουσι τὸ ἐνεστωτικὸν θέμα ἐπηυξημένον διὰ τοῦ j (§ 466), μετὰ δὲ τὴν ἀποβολὴν τοῦ Σ ὁ ἐνεστὼς γίνεται *-αίω* καὶ *είω*.

Τὰ ῥήματα ταῦτα εἶναι *μαίομαι* (=μάσ-jομαι), *ναίω* (νάσ-jω =κατοικῶ), *ῥαίω* (=τρέχω, ῥέω, εἰμὶ πλήρης. Ὀδ. Ι, 222+), ἀλλὰ καὶ *νᾶ'ω*, *ἀκείομαι* (ἀκέσ-jομαι), ἀλλὰ καὶ *ἀκέομαι*, *ῥεικείω* καὶ *ῥεικέω*, *ὀκνείω* καὶ *ὀκνέω*, *τελείω* καὶ *τελέω*, κτλ. 466.

Ἐκ τοῦ *ἐλαύνω* (θέμα ἐλασ-) ῥέρεται καὶ ἐνεστὼς ἄνευ ἐπαυξήσεως *ἐλάω*.

§ 521. Τὸ Σ τοῦ θέματος πρὸ τοῦ σ δὲν ἐκπίπτει, ὅθεν εὑρίσκεται ὁ μέλλ. εἰς *-σσω* καὶ ὁ ἀόρ. εἰς *σσα*. Ἐντεῦθεν δ' ὕστερον ἔγιναν οἱ νεώτεροι τύποι δι' ἁπλοποιήσεως τῶν δύο σσ εἰς ἓν *-σω*, *-σα* καὶ ἐκ τούτων ὕστερον καὶ ὁ Ἀττικὸς μέλλων δι' ἀπο-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

βολῆς τοῦ Σ μεταξὺ δύο φωνηέντων, ὡς *μαίομαι*, μέλλ. *μάσσομαι* (Ἰλ. Δ, 190), ἀόρ. *ἐμασσάμην* (Ὀδ. Ι, 302), *τελείω* καὶ *τελέω*, μέλλ. Ἀττικ. *τελέω* (Ὀδ.Β, 256), ἀόρ. *ἐτέλεσσα* (Ἰλ.Α, 523) καὶ *ἐτέλεσα* (Ἰλ. Ι, 299).

§ 522. Ῥήματα βαρύτονα μετὰ χαρακτῆρος Σ ἀποβαλλομένου μεταξὺ δύο φωνηέντων καὶ ἀνωμάλως σχηματιζόμενα εἶναι ταῦτα.

1. (*ἀᾰσ-*) *ἀάω* (=βλάπτω), ἀόρ. *ἄασα* ἢ *ἆσα*, ἀόρ. μέσ. *ἀασάμην* ἢ *ἀσάμην*, ἀόρ. παθ. *ἀάσθην*. Ἐκ τοῦ παθ.ἐνεστῶτος εὑρίσκεται μόνον τὸ *ἀᾶται*. Ῥημ. ἐπίθ. *ἀάατος*.

2. (*αἰδεσ-*) *αἰδέομαι* (=Ἀττικ. *αἰδοῦμαι*), ἀόρ. *ᾐδε(σ)σάμην* καὶ *ᾐδέσθην*. Προστ. ἐνεστ. *αἰδεῖο* (Ἰλ. Ω, 503 καὶ Ὀδ.Ι,269), ἄλλως δὲ λέγεται αὖτη *αἴδεο* ἔκ τινος βραχυτέρου θέματος *αἰδ-*, ἐξ οὗ καὶ τὸ τρίτον ἐνικ. τοῦ παρατ. *αἴδετο* καὶ μετοχ. ἐνεστὼς *αἰδόμενος* (§ 546).

3. (*αἰνεσ-*) *αἰνέω*, μέλλ. *αἰνέσσω* καὶ ἀόρ. *ᾔνεσσα* (οὐχὶ ὀρθῶς γράφεται μέλλ. *αἰνήσουσι* (Ὀδ.Π, 380) καὶ ἀόρ. *αἰνήσωσι* (Ὀδ. Π, 403. Ἰλ. Ψ, 552).).

4. (*ἀρεσ-*) [*ἀρέσκω*] (ὁ ἐνεστὼς δὲν ἀπαντᾷ), ἀόρ. *ἤρεσα*, μέλλ. μέσ. *ἀρέσσομαι* (Ὀδ. Θ, 402) καὶ *ἀρεσσόμεθα* (Ἰλ.Δ, 362. Ζ, 526., ἀνθ'ὧν ὁ Nauck γράφει «*ἀκεσσόμεθα*»), ἀόρ. μέσ. *ἠρε(σ)σάμην* καὶ *ἀπαρέσσασθαι* (Ἰλ. Τ, 183+).

5. (*ἰλασ-*) *ἱλάσκομαι* (=ἐξιλεῶ, ἐξευμενίζω τινά), ἀόρ. μέσος *ἱλα(σ)σάμην*. Παρακ. ἐνεργ. ὑποτ. 3 ἑνικ. *ἱλήκησι* (=ἵλεως ᾖ. Ὀδ. Φ, 365+), προστ. *ἵληθι* (=ἔσο ἵλεως, ἱλάσθητι. Ὀδ. Γ, 380+). Ἐνεστὼς *ἱλάομαι* (Ἰλ. Β, 550+).

6. (*κοτεσ-*) *κοτέω* καὶ *κοτέομαι* (=ὀργίζομαι, ἔχω κότον), ἀόρ. μέσ. *ἐκοτε(σ)άμην*, παρακ. μετοχ. *κεκοτηώς*.

7. (*ϝοεσ-*) *λοέω* (=λούω. Ὀδ. Δ, 252+), ἀόρ. *ἐλόε(σ)σα*, παρακ. παθ. *λελουμένος*, μέσ. ἀόρ. *λοε(σ)σάμην*. Ἀπαρέμ. μέσ. ἐνεστ. *λοέεσθαι* (Ἰλ.Ζ,508.Ο,265), *λοῦσθαι* (Ὀδ.Ζ,216+). Παρατ.ἐνεργ.3 ἑνικ.*λόε* (Ὀδ.Κ.361+),μετοχ.*λούων* (Ἰλ.Ο,393+).

ΣΗΜ. Ὁ Nauck ἀναλ τοῦ «ἤνωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι» (Ὀδ. Ζ, 216+) εἰκάζει νὰ γραφῇ «ἤνωγον δὲ λοέσασθαι».

8. (*μαχεσ-*) *μαχέομαι* (Ὀδ. Ρ, 471+) καὶ *μάχομαι*, μέλλ. *μαχέσσομαι* καὶ *μαχέομαι*, ἀόρ. *ἐμαχε(σ)σάμην*.

Οἱ τύποι *μαχήσομαι* καὶ *ἐμαχησάμην* ἀντὶ τοῦ *μαχέσσομαι* καὶ *ἐμαχεσσάμην* εἶναι ἀπόβλητοι. Ὑποπτοι εἶναι καὶ οἱ τύποι *μα-*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

χέοιτο ('Ιλ. Α, 272., *ἀνθ' οὗ γραπτέον «μαχέσαιτο»*), *μαγέοιντο* ('Ιλ. Α, 344., *ἀνθ' οὗ γραπτέον «μαχέονται»*. ὅρα § 433, σημ.), *μαχεούμενον* ('Οδ. Δ, 403), *μαχεούμενοι* ('Οδ. Ω, 113).

9. (*νεσ-*) *νέομαι* καὶ *νίσσομαι* (§ 461), μέλλ. *νέομαι* (§ 482, 7). Ἐνταῦθα καὶ *νόσ-τος* καὶ τὸ ῥῆμα *νοστέω*, μέλλ. *νοστήσω* καὶ ἀόρ. *ἐνόστησα*.

Μέλλ. 1 ἐνικ. «*γὰρ νεῦμαι*» ('Ιλ. Σ, 136+), *ἀνθ' οὗ γραπτέον «νέομαι γὰρ»* καὶ μέλλ. *νίσσομαι* ('Ιλ. Ψ, 76+), δεύτερ. ἐνικ. *νεῖαι* ('Οδ. Λ, 114 καὶ Μ, 141), *ἀνθ' οὗ ἀναγνωστέον «νέεαι»* (§ 545).

10. (*πενθεσ-*) *πενθείω* ('Ιλ. Ψ, 283+), ἀπαρέμφ. *πενθήμεναι* (§ 540), ἀπαρ. ἀορ. *πενθέσσαι* (*οὐχὶ δὲ πενθῆσαι*. 'Ιλ. Τ, 225+).

11. (*ποθεσ-*) *ποθέω*, ἀπαρ. *ποθήμεναι* (§ 540), ἀόρ. *ἐπόθεσα* (=Ἀττικ. *ἐπόθησα* καὶ *ἐπόθεσα*).

12. (*στερεσ-*) μόνον ἀπαρ. τοῦ ἀορ. *στερέσαι* ('Οδ. Ν, 262+ =Ἀττικ. *στερῆσαι*).

§ 523. Τὰ ἑπόμενα βαρύτονα μετὰ χαρακτῆρος Σ ἔχουσιν ἄλλα (ἐκτὸς τοῦ α καὶ ε) πρὸ τοῦ σ φωνήεντα. Τοιαῦτα δ' εἶναι τὰ ἑπόμενα.

1. (*Fερυσ-*) *Fερύ'ω* (=σύρω, ἕλκω) καὶ παρασχηματισμὸς *εἰρύ'ω*, μέλλ. *Fερύ'ω* ('Ιλ. Α, 454 κτλ. ὅρα § 482, 5), ἀόρ. *ἐ-Fέρ(ὑ)σσα*. Μέσ. *Fερύ'ομαι* καὶ παρασχημ. *εἰρύ'ομαι* ('Ιλ. Φ, 588), μέλλ. *Fερύ'ομαι* ('Ιλ. Ξ, 422. κτλ. § 482, 5), ἀόρ. μέσ. *ἐFερυ(σ)σάμην*, παρακ. *FεFέρῡμαι* (ἢ *εἴρῡμαι*. 'Ιλ. Δ, 248. Ν, 682. Ξ, 75. κτλ.), ὑπερσ. *FεFερῡ'μην* (ἢ *εἰρῡ'μην*. 'Ιλ. Μ, 454. Ξ, 30. Ο, 654. 'Οδ. Χ, 98. Ψ, 229), μετ' ὀλίγ. μέλλ. *εἰρῡ'σομαι* ('Ιλ. Σ, 276., ἔνθα ὑπ' ἄλλων γράφεται «*εἰρύσσομαι*»). Μέσ. ἐνεστ. ἄνευ θεμάτ. φωνήεντος *ἐρυσθαι* (=φυλάττειν. 'Οδ. Ε, 484. Ι, 194. Κ, 444. Ξ, 260. Ρ, 429) καὶ *εἴρυσθαι* (=διαφυλάττειν, κατασκοπεύειν. 'Οδ. Γ, 268. Ψ, 82. 151) καὶ πιθανῶς καὶ τὸ *εἰρῦ'σαι* ('Ιλ. Α, 239).

Τὸ F ἐν τῷ παρατ. καὶ ἀορίστῳ τοῦ ῥήματος τούτου ἐν πολλοῖς χωρίοις ἀποβάλλεται, τὸ δ' *ἔρυσθαι* μετὰ τοῦ F ὑπάρχει μόνον ἐν τῷ 'Οδ. Ι, 194. Κ, 444. Ὁ δὲ παρασχηματισμὸς *εἰρύω* γίνεται πιθανῶς ἐκ τοῦ *ἐF(ε)ρύω*, ἀόρ. *εἴρυ(σ)σα* (=ἐF(ε)-ρυ(σ)σα).

Τοῦ *ἐρύω* τύπος ἐπεκτεταμένος εἶναι τὸ *ῥυστάζω* (=ἕλκω, σύρω

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ἰλ. Ω, 755. Ὀδ. Η, 109. Υ, 319. πρβλ. καὶ νεύω, νευστάζω, νυστάζω).

2. (ὀδυσ-), ἀόρ. ὠδυ(σ)σάμην (=ὠργίσθην, ἐμίσησα, πρβλ. λατ. odi) καὶ ὀδυ(σ)σάμην, παραπ. ὀδώδυσταί μοι (=ὠργισμένος μοί ἐστι. Ὀδ. Ε, 423).

Τούτῳ συγγενεύει καὶ τὸ κύριον Ὀδυ(σ)σεύς. (§ 92).

3. (ὀισ-) ὄΐω καὶ ὄΐομαι (Ἀττικ. οἴομαι), ἀόρ. ὠϊσάμην καὶ ὠΐσθην. Ἡ ἐν τῇ Ἀττικῇ φερομένη συναίρεσις εἰς οι (οἰόμαι ὠήθην φέρεται ἐν τῷ μέσῳ μόνον, ὡς «οὐκ οἴομαι εἶναι» (Ὀδ. Κ, 193), ἔνθα ἀναγνωστέον «οὐκ ἔμμεν ὄΐω, ἐν δὲ τῇ ἐνεργητ. φωνῇ εἰς διάφορα χωρία καὶ πάντοτε τὸ α΄ ἐνικ. τῆς ὁριστικῆς τοῦ ἐνεστῶτος καὶ ἐν τοῖς πλείστοις χωρίοις εὐκολώτατα δύναται νὰ ἀποκατασταθῇ ὁ ἀσυναίρετος τύπος (Ἰλ. Ε, 252. Ι, 315. Κ, 105. Λ, 763. Ο, 298. Ρ, 709. Τ, 71. Υ, 362. Φ, 533. Ψ, 310. Ω, 727).

4. (ῥαισ-) ῥαίω (=συντρίβω, θραύω), παρατ. ἔρραισε, μέλλ. ῥαισέμεναι (Ὀδ. Θ, 569. Ν, 177), ἀόρ. ῥαίσῃ (Ὀδ. Ψ, 235), ἀπαρ. ῥαῖσαι (Ὀδ. Ν, 151). Παθ. ῥαισόμενος (Ὀδ. Ζ, 326), ἀόρ. παθ. ἐρραίσθη (Ἰλ. Η, 339).

Ἀντὶ τοῦ «τῷ κέ Ϝοι ἐγκέφαλος διὰ σπέος . . . . θεινομένου ῥαίοιτο πρὸς οὖδει (Ὀδυσ. Ι, 459) γραπτέον «ῥαίτοιτο» (=χέοιτο). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ ὁ ῥαιστὴρ (=σφῦρα. Ἰλ. Σ, 477+, ἔνθα φέρεται θηλυκὸν «ῥαιστῆρα κρατερήν», ἀλλ' ἤδη ὑπὸ τοῦ Nauck ἐγράφη «ῥαιστῆρα κρατερόν»).

§ 524. Τινὰ βαρύτονα ῥήματα ἔχουσι σύμφωνον πρὸ τοῦ Σ. Τοιαῦτα δ' εἶναι τὰ ἑπόμενα.

1. (ἀϜεξ-) ἀέξω (=Ἀττικ. αὔξω καὶ αὐξάνω, λατ. augeo) μόνον ἐνεστ. καὶ παρατ. ἄεξεν (Ὀδ. Ρ, 489). Μέσ. ἀέξεται (Ἰλ. Σ, 110. Ὀδ. Β, 315. Ξ, 66), ἀέξετο (Ἰλ. Θ, 66. Λ, 84. Ὀδ. Ι, 56. Κ, 93. Χ, 426).

2. (ἀλεξ-) ἀλέξω (=ἀπομακρύνω, βοηθῶ), μέλλ. ἀλεξήσεις (Ἰλ. Ι, 251+), ἀπαρ. ἀλεξήσειν (Ἰλ. Υ, 315. Φ, 374), μετοχ. ἀλεξήσοντα (Ἰλ. Ζ, 109+), ἀόρ. εὐκτ. ἀλεξήσειε (Ἰλ. Γ, 346+), ἀόρ. β΄ ἄλαλκε (Ἰλ. Ψ, 185+), ὑποτακτ. ἀλάλκῃσιν (Ὀδ. Κ, 288+), εὐκτ. ἀλάλκοις (Ὀδ. Ν, 319+), ἀλάλκοι καὶ ἀλάλκοιεν, ἀπαρ. ἀλαλκεῖν (Ἰλ. Τ, 30) καὶ ἀλαλκέμεναι (Ἰλ. Ρ, 153) καὶ ἀλαλκέμεν (Ὀδ. Γ, 237), μετοχ. ἀλάλκων (Ἰλ. Ι, 601). Μέσ. ἀλεξόμενοι (Ὀδ. Ι, 57), ὑποτακτ. ἀλεξώμεσθα (Ἰλ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Λ, 348. Χ, 231), ἀορ. μέσ. ἀπαρ. *ἀλέξασθαι* (Ἰλ. Ν, 475. Ο, 565. κτλ.)

3. *(τερσ-) τέρσεται* (=ξηραίνεται. Ὀδ. Η, 124+), παρατ. *ἐτέρσετο* (Ἰλ. Λ, 267. 848), *τέρσοντο* (Ὀδ. Ε, 152), ἀόρ. β′ παθ. ἀπαρ. *τερσήμεναι* (Ὀδ. Ζ, 98) καὶ *τερσῆναι* (Ἰλ. Π, 519). Ἀόρ. ἐνεργ. μεταβ. *τέρσηνε* (=ἀπεξήρανε. Ἰλ. Π, 529+) ἐξ ἀχρήστου ἐνεστῶτος *τερσαίνω* (πρβλ. λατ. terra [=τέρσα] =γῆ, torreo=τερσαίνω).

Δ′) Ῥήματα εἰς Ω μετὰ χαρακτῆρος F.

§ 525. Πολλὰ θέματα εἰς *aF* καὶ *eF* ἐπαυξάνουσι τὸν ἐνεστῶτα διὰ τοῦ j, ἄτινα μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ F γίνονται *-αίω* καὶ *-είω*, ὡς (κλάFjω) *κλαίω*, (πλέFjω) *πλείω*, κτλ. ὅρα § 466.

§ 526. Ῥήματα εἰς *aF* παρ' Ὁμήρῳ εἶναι τὰ ἑπόμενα.

1. *(aF-) ἰαύω* (=ἰ-άFjω =κοιμῶμαι), παρατ. *ἴαυον* καὶ θαμιστ. *ἰαύεσκον*, ἀόρ. *ἄεσα, ἀέσαμεν, ἄεσαν*, ἀπαρ. *ἀέσαι* καὶ *ἀσάμεν* (Ὀδ. Η, 367+), ἀπαρ. *ἰαῦσαι* (Ὀδ. Λ, 261+).

2. *(γaF) γαίω* (=ἀγάλλομαι, γαυριῶ=γάFjω) μόνον ἡ μετοχὴ «*κύδεϊ γαίων*» (Ἰλ. Α, 405. Ε, 906. Θ,51.Λ,81. πρβλ. καὶ τὸ ἐπίθ. *γαῦρος*).

Συγγενῆ εἶναι τὸ *γάνυμαι*, μετοχ. *γανόων, γανόωσα*, μέλλ. *γανύσσεται* (Ἰλ. Ξ, 504+) καὶ τὸ *γηθέω* (λατ. gaudeo), παρακ. *γέγηθα*.

3. *(δaF-) δαίω* (=καίω=δάFjω), παρατ. *δαΐε* καὶ *δαΐον* (Ἰλ. Σ,347.Ὀδ.Θ,436). Παθ. *δαίεται* καὶ μετοχ. *δαιόμενος*, παρατ. *δαίετο*, μέσ. ἀόρ. ὑποτακτ. *δάᾱ′ηται* (Ἰλ. Υ, 316 καὶ Φ, 375), παρακ. *δέδηε(ν)*, ὑπερσ. *δεδήει*.

4. *(καF-) καίω* (κάFjω=καίω), παρατ. *ἔκαιε* καὶ *καΐε*, ἀόρ. ἐνεργ. *ἔκηα, (ἔ)κηε, ἔκηαν*, ὑποτακτ. *κήομεν* (Ἰλ.Η, 377.396), εὐκτ. *κήαι* (Ἰλ. Φ, 336), *κήαιεν* (Ἰλ. Ω,38), ἀπαρ. *κῆαι* (Ὀδ. Ο, 97), μετοχ. *κήαντες* (Ὀδ.Ι, 231). Παθ. *καίεται, καιόμενος*, παρατ. *καίεο* (Ὀδ. Ω, 67), *καίετο, καίοντο*, ἀόρ. παθ. *ἐκά′η, καήμεναι* (Ἰλ. Ψ, 198. 210), ἀόρ. μέσ. *κήαντο πῦρ* (Ἰλ. Ι, 88), *κηάμενος* (Ὀδ. Ψ, 51), *κηάμενοι* (Ἰλ. Ι, 234).

5. *(κλaF-) κλαίω* (κλάFjω), παρατ. *ἔκλαιον*, θαμιστ. *κλαίεσκε*, μέλλ. *κλαύσομαι* (Ἰλ. Χ, 87) καὶ *κλαύσονται* (Ἰλ. Σ, 340. Υ, 210), ἀόρ. *κλαῦσε(ν)* (Ὀδ. Γ, 261. Ω, 292), μετοχ. *κλαύσας* (Ἰλ. Ω, 48).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

6. *(χραF-)* ἀόρ. *χραύσῃ* (Ἰλ. Ε, 138+) καὶ ἀόρ. β' *ἔχρᾰε* καὶ *ἐχράετε* (Ἰλ. Φ, 69+).

§ 527. Ῥήματα εἰς *εF* παρ' Ὁμήρῳ εἶναι τὰ ἑπόμενα.

1. *(ἀ.λεF-) ἀ.λέομαι* (=ἐκκλίνω, ἀποφεύγω) καὶ *ἀ.λεύεται* (Ὀδ. Ξ, 400), μετοχ. *ἀ.λευόμενος* (Ἰλ. Π, 711), ἀόρ. μέσ. *ἠ.λεύατο* καὶ *ἀ.λεύατο* (Ὀδ. Υ, 300), *ἀ.λεύαντο* (Ὀδ. Χ, 260), ὑποτακτ. *ἀ.λεύεται* (Ὀδ. Ω, 29), εὐκτ. *ἀ.λέαιτο* (Ὀδ. Υ, 368), προσταικτ. *ἄ.λεναι* (Ἰλ. Χ, 285), *ἀ.λέασθε* (Ὀδ. Δ, 774), ἀπαρ. *ἀ.λέασθαι*, μετοχ. *ἀ.λευάμενος*. Παρασχηματισμὸς εἶναι τὸ *ἀ.λεύω*.

2. *(δεF-) δεύομαι* (=Ἀττικ. *δέομαι*), παρατ. *ἐδεύεο*, *ἐδεύετο*, μέλλ. *δευήσεαι* καὶ ἀπαρ. *δευήσεσθαι*. Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ ἐπίθετ. *ἐπιδευὴς* (=Ἀττικ. *ἐνδεής*).

Τὸ ἐνεργ. *δεύω* εὑρίσκεται μόνον ἐν τῷ «*τυτθὸν ἐδεύησεν*» (Ὀδ. Ι, 540+). Τὸ δ' «*ἐμεῖο δ' ἔδησεν ἀρῆς*» (Ἰλ. Σ, 100) δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὀρθῶς καὶ ἴσως γραπτέον «*ἐμεῖο δ' ἐδεύετ' ἀρῆς*».

Τὸ ἀπρόσωπον *δεῖ* ὑπάρχει μόνον ἐν Ἰλ. Ι, 337, ἔνθα ἴσως γραπτέον *χρή*. Ὅλως διάφορον εἶναι τὸ *δεύω* (=ῥαίνω).

3. *(θεF) θείω* καὶ *θέω* (=τρέχω), παρατ. *ἔθεε(ν)* καὶ θαμιστ. *θέεσκον*, μέλλ. *θεύσεαι* (Ἰλ. Ψ, 623) καὶ ἀπαρέμφ. *θεύσεσθαι* (Ἰλ. Λ, 700).

4. *(κ.λεF-) κ.λείω* (=κλείζω, ψηφίζω), παθ. ἐνεστ. *κ.λέομαι* (Ὀδ. Ν, 299+), παρατ. *ἔκ.λεο* (Ἰλ. Ω, 202+). Οὐσιαστ. *κ.λέος*. Συγγενὲς εἶναι καὶ τὸ θέμα *κ.υ-* (=ἀκούω. ὅρα § 530, 4).

5. *(νεF-) νέω* (=κολυμβῶ) μόνον ἐνεστῶς καὶ παρατατικός. Παρασχηματισμὸς εἶναι τὸ *νήχω* καὶ *νήχομαι*, μέλλ. *νήξομαι* (Ὀδ. Ε, 364+).

6. *(π.λεF-) π.λείω* (πλέFjω) καὶ *π.λέω*, παρατ. *ἔπ.λεον*, μέλλ. *π.λεύσεσθε* (Ὀδ. Μ, 25+). Παρασχηματισμὸς εἶναι τὸ *π.λώω* (Ἰλ. Φ, 302 καὶ Ὀδ. Ε, 240), ἀόρ. β' *ἔπ.λων* (Ὀδ. Γ, 15. Μ, 69. Ξ, 339), μετοχ. *ἐπιπ.λοὺς* (Ἰλ. Ζ, 291+, ἔνθα κακῶς γράφεται «*ἐπιπ.λῶς*») καὶ *ἐπιπ.λώσας* (Ἰλ. Γ, 47+), ῥηματ. ἐπίθετ. *π.λωτὸς* (Ὀδ. Κ, 3+).

7. *(πνεF-) πνείω* (πνέFjω) καὶ *πνέω*, παρατ. *ἀνέπνεον*, ἀόρ. *ἀνέπνευσα* καὶ *ἔμπνευσε* καὶ *ἐνέπνευσε*, ὑποτ. *ἐπιπνεύσωσι*, ἀπαρ. *ἀμπνεῦσαι*. Παθ. ἀόρ. *ἀμπνύνθη* (Ἰλ. Ε, 697. Ξ, 436), παρακ. *πέπνῡσαι* (=εἶ συνετός), ἀπαρ. *πεπνῦσθαι*, μετοχ. *πεπνῡμένος*, ὑπερσ. *πέπνῡσο*. Μέσ. ἀόρ. β' ἄνευ θεματ. φωνήεντος *ἄμπνῡο* (Ἰλ. Χ, 222., ἔνθα κακῶς γράφεται *ἄμπνυε*, διωρθώθη δὲ ἤδη

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ὑπὸ Cobet καὶ Nauck) καὶ *ἄμπνῡτο* (Ἰλ.Λ,359.Χ,475. κτλ.).

Οἱ ἀόριστοι *ἀμπνύμην* καὶ *ἀμπνύνθην* (ἢ ἴσως ὀρθότερον *ἀμπνῡ́θην*) εἶναι ἰσοδύναμοι καὶ τίθενται ἐν μεταφορικῇ σημασίᾳ =ἀνέπνευσα, ἀναψυχὴν ἔλαβον.

8. *(ῥεF-) ῥέω*, παρατ. *ἔῤῥεον*, ἀόρ. παθ. *ῥύη* (Ὀδ.Γ,45+). Παρασχηματισμὸς εἶναι τὸ *ῥώομαι*, παρατ. *ἐῤῥώοντο*, ἀόρ. μέσ. *ἐῤῥώσαντο*.

9. *(σFεF-) σεύω* (=κινῶ), ἀόρ. *ἔσσευα* (ᾠ 40. 489,4). Μέσ. *σεύονται*, παρατ. *ἐσσεύετο, ἐσσεύοντο*, ἀόρ. μέσ. *σεύατο, ἐσσεύαντο*, ὑποτ. *σεύωνται*, εὐκτ. *σεύαιτο*, ἀπαρ. *σεύασθαι*, μετοχ. *σευάμενος*, ἀόρ. β΄ ἄνευ θεματ. φωνήεντος *ἐσσῡ́μην, ἔσσῡο, ἔσσῡτο*, παρακ. *ἔσσῡμαι*, μετοχ. *ἐσσυμένος* (1). Ἐν τῇ αὐξήσει πάντοτε λέγεται *ἐσσ-*, εὑρίσκεται δὲ καὶ παθ. ἀόρ. *ἐξεσῡ́θη* (Ἰλ.Ε, 293+), ὅστις εἶναι πλημμελὴς καὶ ὑπὸ τοῦ Nauck κατ' ἀνάγνωσιν Ἀριστάρχου γράφεται «*ἐξελύθη*».

Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ *λαοσσόος* (=ὁ τὸν λαὸν κινῶν εἰς μάχην· ἐπίθετον τοῦ Ἄρεως, τῆς Ἔριδος, τῆς Ἀθηνᾶς, τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ἀμφιαράου).

Ὡς ἐπεκτεταμένος ἐνεστὼς διὰ τοῦ j εἶναι ὁ *σείω* (=σFέFjω) μόνον ἐνεστὼς καὶ παρατ. *ἔσσειον*.

10. *(χεF-) χέω* καὶ *ἐγχείω* (Ὀδ. Ι, 10+). ἀόρ. *ἔχευα* καὶ *ἔχεα* (ᾠ 489, 6). Παθ. ἀόρ. *ἐχῠ́θην*, μόνον ἐν τῇ εὐκτ. *χυθείη* (Ὀδ. Τ, 590+), παρακ. *κέχυται, κέχυνται*, ὑπερσ. *ἐκέχυτο* καὶ *ἐκέχυντο*. Μέσ. ἀόρ. β΄ ἄνευ θεματ. φωνήεντος *(ἐ)χύτο, (ἐ)χύντο, χυμένη* καὶ *σύγχυτο* (Ἰλ. Η, 471), *ἀμφέχυτο* (Ἰλ. Β, 41), *ἐξέχυτο* καὶ *ἔκχυτο* (Ὀδ. Τ, 470. 504), *ἐκχύμενος* (Ἰλ. Φ, 300. Ὀδ. Θ, 515), μέσ. ἀόρ. α΄ *(ἐ)χεύατο*.

Ὑποπτον εἶναι τὸ *χεύω* ὡς μέλλων, «*σῆμά τέ Fοι χεύω*» (Ὀδ. Β, 222+), ἴσως δὲ εἶναι ἀόρ. ὑποτακτ. μετὰ σημασ. μέλλ. καὶ γραπτέον «*σῆμά κέ Fοι χεύω*» (ᾠ 410).

Ε΄) Ῥήματα εἰς Ω φωνηεντόληκτα.

§ 528. Τὰ φωνηεντόληκτα ῥήματα εἰς -Ω εἶναι *ἀσυναίρετα* καὶ *συνῃρημένα*. Καὶ τὰ μὲν ἀσυναίρετα ἔχουσι χαρακτῆρα ι, ῡ, ω ἢ δίφθογγον, ὡς *κηκῐ́ω, κλῃΐω, κοτῐ́ω, μαστῐ́ω, μηνῐ́ω, μη-*

(1) Πλημμελῶς τονίζεται ἐσσύμενος καὶ ἐπεσσύμενος.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τίομαι, ἀγλίω, δακρύω, ἰθύω, μεθύω, ὀϊζύω, ἱδρώω, τρώω (=Ἀττικ. τιτρώσκω), ὑπνώω, ἀγορεύω, ἀλητεύω, ἀμφιπολεύω, ἀριστεύω, ἀρτεύω, βασιλεύω, δαιτρεύω, ἠνιοχεύω, ἱερεύω, τομεύω, πομπεύω, χακεύω. Τὰ δὲ *συνημμένα* ἔχουσι χαρακτῆρα ε, α, ο.

1) Ἀσυναίρετα φωνηεντόληκτα

§ 529. Φωνηεντόληκτα ῥήματα μετὰ χαρακτῆρος υ βραχύνουσιν αὐτὸν ἐν τῇ ἄρσει πρὸ φωνήεντος (§ 32), ὡς ὀΐζῦε (Ἰλ. Γ, 408), ὀϊζῦ*όμεν* (Ἰλ. Ξ, 89) ἐκ τοῦ θέματος ὀϊζῦ, μετοχ. ἀορ. ὀϊζῦ*σας* (Ὀδ. Δ, 152).

§ 530. Ἀνώμαλα φωνηεντόληκτα εἶναι τὰ ἑπόμενα.

1. *(ἀγορευ-) ἀγορεύω* (=λέγω, ὁμιλῶ), παρατ. *ἀγόρευον*, μέλλ. *ἀγορεύσω* καὶ ἀόρ. μόνον *ἀγόρευσεν* (Ἰλ. Θ, 29. Ι, 694), προστ. *ἀγόρευσον* (ἐνίοτε), *ἀγορεύσατε* (Ἰλ. Σ, 142., ἔνθα ὅμως ὁ Nauck γράφει *ἀγορεῦσαι κατ' ἀνάγνωσιν Ζηνοδότου*), ἀπαρ. *ἀγορεῦσαι*. Λέγεται δὲ καὶ *ἀγοράασθε* (Ἰλ. Β, 337), παρατ. *ἠγοράασθε* (Ἰλ. Θ, 230+), *ἠγορόωντο* (Ἰλ. Δ, 1+), ἀόρ. μέσ. *ἀγορήσατο* (Ἰλ. Α, 73. 253. Β, 78. 283. κτλ.).

ΣΗΜ. Ἀ γ ο ρ ε ύ ω μὲν =ἁπλῶς λέγω, ὁμιλῶ, τὸ δὲ ἀ γ ο ρ ά ο μ α ι =ἐν ἀγορᾷ (συνελεύσει) ὁμιλῶ.

2. *(δFι-) δέδFοικα* (§ 496,3), *δέδFοικας, δέδFοικε* καὶ *δέδFια, δέδFιας* (Ὀδ. Σ, 80+), *δέδFιε, δέδFῖμεν, δεδFίᾶσιν* (Ἰλ. Ω, 663+), προστ. *δέδFιθι* (Ὀδ. Σ, 63. Ἰλ. Ε, 827. Ξ, 342. κτλ.), *δέδFιτε* (Ἰλ. Υ, 366+), ἀπαρ. *δεδFίμεν* (Ὀδ. Ι, 274), μετοχ. *δεδFιότα, -ες, -ότων, -ότας*, ὑπερσ. *ἐδεδFῖμεν* (Ἰλ. Ζ, 99+) καὶ *ἐδεδFίσαν* (Ἰλ. Ε, 790. Η, 151. Ο, 652), μέλλ. *δFείσεται* (Ἰλ. Υ, 130+) καὶ *δFείσεσθαι* (Ἰλ. Ο, 299+), ἀόρ. *ἔδFεισα* (ἔδδεισα) καὶ ἀόρ. β′ *ἔδFιον*, οὗτινος εὑρίσκεται τὸ *δFίον* (Ἰλ. Χ, 251+) καὶ *δFίε* (Ἰλ. Ε, 566. Ι, 433. Λ, 556. κτλ.).

δεδFίσσομαι (δειδίσσομαι=Ἀττικ. *δεδίττομαι*), μέλλ. *δεδFίξεσθαι* (Ἰλ. Υ, 201 καὶ 432), ἀόρ. μέσ. *δεδFίξασθαι* (Ἰλ. Σ, 164+).

Τὸ θέμα *δFι-* ἐνισχύεται διὰ τοῦ κ (§ 493). Ἐκ τοῦ οὕτως ἐνισχυομένου θέματος *δF(ε)ικ* εἶναι ὁ *δέδFοικα* παρακείμ. καὶ ὁ *δεδFίσσομαι* (=δεδFίκ-jομαι).

Ὁ ἐνεστὼς *δείδω*, ὅστις ἔν τισι χωρίοις εὑρίσκεται ὡς πρώτη λέξις τοῦ στίχου (Ἰλ. Κ, 39. Λ, 470. Ξ, 44. Τ, 24. Ὀδ. Ε, 419. 473. Μ, 122), εἶναι τύπος πλημμελὴς καὶ ἀντ' αὐτοῦ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

γραπτέον *δέδΓια* (ἤ δειδια), ὅπερ καὶ ὁ Nauck πανταχοῦ εἰσήγαγεν.

3. *(δυ-) δῡ'νω* (=Ἀττικ. *δύομαι*), παρατ. *ἔδῡνον*, ἀλλὰ καὶ *δύομαι*, παρατ. *δυέσθην* καὶ *δύοντο*, μέλλ. μέσ. *δύσομαι*, *δύσεαι*, ἀόρ. β' *ἔδῡν*, τρίτ. ἐνικ. *δῦ*, θαμιστ. *δύσκεν* (Ἰλ.Η,571), πληθ. *ἔδῡσαν* καὶ *ἔδῦν* (Ἰλ.Δ, 222. Λ, 263), ὑποτ. *δῡ'ῃ*, εὐκτ. *δῡ'ην* (ἤ *δυίη*. Ὀδ. Σ, 348 καὶ Υ, 286., ἔνθα ἴσως γραπτέον «*δύοι*») καὶ *ἀναδῡ'ην* (Ὀδ. Ι, 377+, ἔνθα ἴσως γραπτέον «*ἀναδύοι*»), προστ. *δῦθι*, *δῦτε*, ἀπαρ. *δύμεναι* καὶ *δῦναι* (ἀλλὰ καὶ *ἐκδῦμεν* ἐν Ἰλ. Π,99., ὅπερ ὅμως ὑπ' ἄλλων νομίζεται εὐκτική), μετοχ. *δύντα*, μικτὸς ἀόρ. *(ἐ)δύσετο*, κτλ. (ὅρα § 488, 3), παρακ. *δέδῡκα*.

Μεταβατ. εἶναι τὸ *δῡ'ω* (=Ἀττικ. *δῡ'ω*), μέλλ. *δύσω*, ἀόρ. *δῦσαι*.

4. *(κλυ-)*, ἀόρ. β' *ἔκλῠον*, *ἔκλυες*, *ἔκλυε*, *ἔκλυον* καὶ *κλύον*, προστ. *κλῦθι*, *κλῦτε* καὶ μετ' ἀναδιπλώσεως *κέκλῠθι*, *κέκλῠτε*, ῥηματ. ἐπίθ. *κλυτός*.

ΣΗΜ. Τὸ *ἔκλυον κατ' ἄλλους* εἶναι παρατ. μετὰ σημασίας ἀορίστου. Συγγενὲς εἶναι τὸ λατ. clueo (=ἀκούω).

5. *(λυ-) λῡ'ω* (=Ἀττικ. *λῡ'ω*), παρατ. *(ἔ)λῡον*, μέλλ. *λύσω*, ἀόρ. *(ἔ)λῡσα*. Μέσ. ἀόρ. β' ἄνευ θεματ. φωνήεντος μετὰ παθητ. σημασ. *λῦτο* καὶ *λύντο* (Ἰλ. Η, 16. Ο, 435), ἀόρ. παθ. *λῡ'θη* καὶ 3 πληθ. *λῡ'θεν*, παρακ. παθ. *λέλυται*, *λέλυνται*, ὑπερσ. *ἐλέλυντο*.

Εὑρίσκεται καὶ τις ἀμφίβολος εὐκτικὴ τοῦ παθ. παρακειμ. ἤ ὑπερσυντ. *λελῦτο* (Ὀδ. Σ, 238+), ἀλλ' ἐνταῦθα γράφεται συνήθως *λελῦντο* ἤ *λέλυντο*.

6. *(ῥυ-) ῥῡ'ομαι* (=σώζω, ἀπαλλάττω), ἀόρ. μέσ. *(ἐ)ῥῡσάμην* καὶ ἀόρ. ἄνευ θεματ. φωνήεντος *ἐῤῥῡ'μην*, *ἔῤῡσο* (Ἰλ. Χ, 507), *ἐῤῦτο*, *ῥῡ'ατο* (Ἰλ. Σ, 515), ἀπαρ. *ῥῦσθαι*.

Ὅπου ἐν τῇ ὁριστικῇ τοῦ ἀορίστου ὑπάρχει ει, ὀφείλει νὰ μεταβληθῇ εἰς *ἐῤῥ* (ὡς Ἰλ.Δ,186.Η,542.Χ,303.Ω,499).

Τὸ ῥῆμα δὲν πρέπει νὰ συγχέηται πρὸς τὸ Ῥεῦ'ω (§ 523,1).

7. *(τι-) τῑ'νω* (=Ἀττικ. *τῑ'νω*). Μέσ. *τίνομαι* καὶ παρασχηματισμὸς *τίνῡμαι*, μέλλ. *τίσομαι*, ἀόρ. μέσ. *ἐτισάμην*, εὐκτικ. *τίσαιο*, *τισαίατο*.

τίω (=τιμῶ), μέλλ. *τῑ'σω*, ἀόρ. *ἔτῑσα*, παρακ. παθ. *τετῑμένος*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

(Ἰλ. Υ, 426. κτλ.). Παρασχηματισμὸς εἶναι τὸ *τιμάω*, μέλλ. *τιμήσω*, ἀόρ. *ἐτίμησα*.

Ὁ μέλλων *τῖσω* καὶ ὁ ἀόρ. *ἔτισα* ὑπάρχουσι καὶ ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ *πληρώειν* (Ἰλ. Α, 42. Ὀδ. Θ, 348. κτλ.) καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ *τιμᾶν* (Ἰλ. Α, 508. κτλ.).

Δὲν πρέπει νὰ συγχέηται τὸ ῥῆμα *πρὸς τὸ τετίημαι* καὶ *τετιηὼς* (=δυσηρεστημένος, λελυπημένος. Ἰλ. Θ, 447. Λ, 555. 556. κτλ.).

8. *(φθι-) φθῑ́νω* (=φθῑ́νΓω ἀμεταβ.=φθείρομαι) καὶ τὸ ἐπεκτεταμένον μεταβ. καὶ ἀμεταβ. *φθινύθω* (=φθείρω καὶ φθείρομαι =Ἀττικ. *φθῑ́νω*), μέλλ. *φθῑ́σομαι*, ἀόρ. ἄνευ θεματ.φωνήνετ. *ἔφθῑτο*, *ἐφθίατο*, ὑποτακτ. *φθίεται*, *φθιόμεσθα*, εὐκτ. *ἀποφθῑ́μην* (=ἀποφθίμην. Ὀδ.Κ,51+), *φθῖτο* (=φθῑ́το. Ὀδ.Λ,330+), ἀπαρ. *φθίσθαι*, μετοχ. *φθίμενος* (ξ 487, 21), παρακ. *ἔφθιται* καὶ ὑπερσ. *ἐφθῑ́ατο* (Ἰλ. Λ, 254), ῥημ. ἐπίθ. *ἄφθῑτος*. Μετὰ μεταβ. σημασ. εἶναι ὁ μέλλ. *φθῑ́σω*, ἀόρ. *ἔφθισα*. Καὶ τὸ *φθινύθω* ἔχει ἐνίοτε καὶ μεταβ. σημασίαν (Ὀδ. Α, 250. Ξ, 95) καὶ *ἀποφθινύθω θυμὸν* (Ἰλ. Η, 540).

Ὁ μεταβ. ἐνεστὼς *φθίω* εἶναι ἀμφίβολος, φέρεται δὲ μόνον εἰς δύο χωρία (Ἰλ. Σ, 446 καὶ Ὀδ. Β, 368).

Ἀντὶ τοῦ μόνον κατὰ τὸ τρίτον πληθ. ἀπαντῶντος παθητ. ἀορ. *ἔφθιθεν* (Ὀδ. Ε, 110. 133. Η, 251. Ψ, 331) ὀφείλει νὰ γραφῇ *ἐφθίατ'*.

Πρὸς τὴν εὐκτικὴν τοῦ ἀορίστου *ἀποφθίμην*, *φθῖτο* παραβαλε τὸ *δαιτεῖτο* (Ἰλ. Ω, 665+) καὶ *δαιτύατο* (Ὀδ. Σ, 248+), οἵτινες εἶναι τύποι μοναδικοὶ ἔχοντες τὸ ι συνῃρημένον μετὰ τοῦ ρωνήεντος τοῦ θέματος.

ξ 531. Φωνηεντόληκτά τινα ἔχουσι τὸν ἐνεστῶτα ἐπηυξημένον διὰ προσφυμάτων τινῶν. Τοιαῦτα δ' εἶναι τὰ ἑπόμενα.

1. *(βα-) βαίνω*, παρατ. *(ἔ)βαινον*, μέλλ. *βήσεται*, ἀόρ.β' *ἔβην*, *βά-την* καὶ *βήτην*, *-βᾶ́σαν* ἢ *-βᾶν* καὶ *βᾶσαν*, ὑποτ. *βήῃ*, *βήομεν*, *βῶσαν*, εὐκτ. *βαίην*, ἀπαρ. *βῆναι* καὶ *βήμεναι*, μετοχ. *βάς*, μικτὸς ἀόριστος *ἐβησάμην* (περὶ οὗ ὅρα ξ 488,2), παρακ. *βέβηκα* (ὅρα ξ 496, 1).

Προστακτ. ἐνεστῶτος *βάσκε* (=πορεύου) πάντοτε μετὰ τοῦ *ἴθι* συνδεδεμένη, *ὡς βάσκ' ἴθι* (Ἰλ. Β, 8. Θ, 399. Λ, 186. κτλ.).

Τῆς μετοχῆς τοῦ ἐνεστῶτος ἐκτὸς τοῦ *βαίνων* ὑπάρχει καὶ ἀναδεδιπλωμένος τύπος *βαμβαίνων* (Ἰλ. Κ, 375+). *βιβᾶς* (*βιβάν-*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τος), προβιβᾶς (προβιβάντος), θηλ. βιβᾶσα (=Αττικ. βαδίζων), μετὰ τῆς αὐτῆς δὲ σημασίας καὶ ἡ μετοχὴ βιβάσθων (Ἰλ. Ν, 809. Ο, 676. Π, 534).

Μετὰ μεταβατ. σημασίας (=ποιῶ τινα βαίνειν) εἶναι ὁ μέλλ. ἐπιβήσω (Ἰλ. Θ, 197+) καὶ ὁ ἀόρ. ἔβησα (=Αττικ. ἐβίβασα).

Ὁ μέσ. ἀόρ. μετὰ μεταβατ. σημασ. ἀναβησάμενοι (Ὀδ. Ο, 475+) εἶναι ἀμφίβολος.

ΣΗΜ. Τὸ ἀρχικὸν θέμα εἶναι β ε ν- (πρβλ. λατ. venio), βν$_{o}$-, ἐξ οὗ β α καὶ (βν'$_{o}$) β α ν- (ἐξ οὗ βαίνω=βάνjω).

2. (δα-) διδάσκω, ἀόρ. (ἐ)δίδαξε, ἀόρ. β' δέδαεν, ἀόρ. παθ. ἐδά'ην, ὑποτ. δαήω, δαῶμεν (Ἰλ. Β, 299), ἀπαρ. δαῆναι καὶ δαήμεναι, μέλλ. δαήσεαι (Ὀδ. Γ, 187. Τ, 325) (§ 406, 4), ἀόρ. μέσ. δεδάασθαι (Ὀδ.Η,316+), παρακ. δεδάηκας, δεδάηκε, μετοχ. δεδαηκότες καὶ δεδάως.

Εἰς τὸ θέμα τοῦτο ἀνήκει πιθανῶς καὶ ὁ μέλλ. δήω (§ 482,2).

3. (δα-τ-) δᾴτεσθαι (=μερίζω), σπανίως δὲ δαίομαι (Ὀδ. Α, 48. Ο, 140. Ρ, 332. δὲν πρέπει νὰ συγχέηται πρὸς τὸ δαίομαι =καίομαι), παρατ. δατέοντο καὶ δατεῦντο (Ἰλ. Ψ, 121. Ὀδ. Α, 112), μέλλ. δάσονται, ἀόρ. ἐδα(σ)σάμην, θαμιστ. δασάσκετο (Ἰλ. Ι, 333), παρακ. δέδασται καὶ 3 πληθ. δεδαίαται (Ὀδ. Α, 23+). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ οὐσιαστ. δασμὸς (Ἰλ. Α, 166+=διανομή), συγγενὲς δ' εἶναι καὶ τὸ δαΐζω.

4. (κιρα-) κίρᾰ'νω (=καταλαμβάνω, εὑρίσκω), παρατ. ἐκίρανον. Μέσ. κιράομαι, μέλλ. κιρήσομαι, ἀόρ. μέσ. κιρήσατο, ὑποτ. κιρήσομαι, ἀόρ. β' ἐκί'ρην, ὑποτ. κιρῶ, κιρήῃσι, κιρήομεν, εὐκτ. κιρείη, ἀπαρ. κιρῆναι, κιρήμεναι, μετοχ. κιρεὶς καὶ κιρήμενος.

Ἐνεστὼς κίρημι δὲν ὑπάρχει, οἱ δ' αὐτῷ ἀποδιδόμενοι τύποι ἀνήκουσι τῷ β' ἀορίστῳ ἐκίρην. Ὁ δὲ ἀόριστος β' ἔκιρον, οὗ τινος φέρονται τύποι τινές, κίρον (τρίτ. πληθ. Ἰλ.Σ,153), κίρεν (Ἰλ. Ω, 160), ἔκιρεν (Ὀδ. Γ, 169), κιρὼν (Ὀδ. Ο, 157), κίρες (Ὀδ. Ω, 284, ἔνθα γράφεται «ἐκίρεις»), εἶναι μεταγενέστερος, ἀντὶ δὲ τῶν τύπων τούτων ἀναγνωστέον «κίρεν», «κίρη», «ἐκίρη», «κιρείς», «κίρης».

5. (μνα-) μιμνήσκω, προστ. μίμνησκε, μέλλ. μνήσει, ἀόρ. ἔμνησας, ὑποτ. μνήσῃ, μετοχ. μνήσασα. Μέσ. μνάομαι (Ἰλ. Α, 71. Π, 697.771. Ὀδ.Δ, 106 καὶ Ο,490., ὅστις δὲν πρέπει νὰ συγχέηται πρὸς τὸν μνάομαι =ζητῶ νὰ λάβω γυναῖκα), μέλλ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

μνήσομαι, ἀόρ. *ἐμνησάμην*, θαμιστ. *μνησάσκετο*, παρακ. *μέμνημαι*, ὑποτακτ. *μεμνώμεθα* (Ὀδ. Ξ, 168), εὐκτ. *μεμνήμην* (Ἰλ. Ω, 745) καὶ *μεμνέῳτο* (Ἰλ. Ψ, 361., ἀνθ' οὗ ἴσως γραπτέον «*μεμνῆτο*»), ὑπερσ. *μεμνήμην*, μετ' ὀλίγ. μέλλ. *μεμνήσομαι*.

6. *(πα-τ-) πάτέομαι* (=γεύομαι, ἐσθίω), ἀόρ. μέσ. *ἐπα(σ)σάμην*, ὑπερσ. *πεπάσμην* (Ἰλ. Ω, 642), ῥημ. ἐπίθ. *ἄπαστος*.

7. *(φθα-) φθᾶ'νω* (=φθάνΓω=Ἀττικ. *φθά'νω*), μέλλ. *φθήσονται*, ἀόρ. β' *ἔφθης*, *ἔφθη* καὶ *φθῆ*, 3 πληθ. *φθ'ᾶν* (Ἰλ. Λ, 54), ὑποτ. *φθῆσι*, *φθήῃ*, *φθέωμεν*, *φθέωσιν*, εὐκτ. *φθαίη*, ἄνευ προσταχτ. καὶ ἀπαρεμφ., μετοχ. *φθάμενος*.

2) Συνηρημένα ρωμηρτόληκτα.

§ 532. Τὰ εἰς *-εω* ῥήματα οὐδέποτε σχεδὸν παρ' Ὁμήρῳ εὑρίσκονται συνηρημένα, ἐξαιρεῖται μόνον τὸ συνηρημένον *-ει* καὶ τὸ *-ευ* (ἐκ τοῦ *εο*).

§ 533. Ἡ ἐνεργ. εὐκτικὴ ἔχει παρ' Ὁμήρῳ οὐχὶ τὰς Ἀττικὰς λεγομένας τυπικὰς καταλήξεις *-οίην*, κτλ., ἀλλὰ τὰς καταλήξεις *-έοιμι*, *-έοις*, *έοι*. Μόνον εὑρίσκεται τὸ *φιλοίη* (Ὀδ. Δ, 692) καὶ *φοροίη* (Ὀδ. Ι, 320) μετὰ τῶν Ἀττικῶν καταλήξεων.

§ 534. Τῶν εἰς *-άω* ῥημάτων τοὐναντίον πολλὰ εὑρίσκονται συνηρημένα, τὰ δὲ εἰς *-όω*, ἅτινα παρ' Ὁμήρῳ εἶναι ὀλίγα, φέρονται μόνον συνηρημένα.

Οἱ πλεῖστοι ὅμως τύποι, οἵτινες κατὰ τὴν παράδοσιν φέρονται συνηρημένοι, ἀπαντῶσι καὶ ἄνευ συναιρέσεως, ὅπερ προτιμᾶται ἢ καὶ διὰ τὸ μέτρον εἶναι ἀναγκαῖον. Ἀντὶ τοῦ *εἰῶ* (Ἰλ. Δ,55), *εἰῶμεν* (Ὀδ. Φ, 260), *εἰῶσι* (Ἰλ. Λ, 549. Ρ, 659. Υ, 139) καὶ *εἰᾶσ'* (Ἰλ. Β, 132) γραπτέον *ἐάω*, *ἐάωμεν*, *ἐάωσι*, *ἐάωσ'*.

§ 535. Τὰ εἰς *-άω* ῥήματα τὸ διὰ τῆς συναιρέσεως γενόμενον ᾱ ἢ ω διαιροῦσιν εἰς δύο συλλαβὰς ἀᾰ καὶ ωο. Τοῦτο δὲ ὀνομάζεται *ἔκτασις*, ὡς

ὁρόω, *ὁρᾰ'ᾳς*, *ὁρᾰ'ᾳ*, *ὁρόῳτε*, *ὁρᾰ'ᾶν*, *ὁρόων*, *ὁρόωσα*.

§ 536. Ἐν τισι χωρίοις ἡ ἔκτασις γίνεται καὶ εἰς τὰ εἰς *-όω* ῥήματα, ὡς «*νῆάς τε σαοὶ* (Ἰλ. Ι, 424, ἢ *σόῳ κατ' ἄλλους*), *νῆάς τε σαοῖς*» (Ἰλ. Ι, 681, ἢ *σόῳς κατ' ἄλλους*) *ἀρόωσι* (Ὀδ. Ι, 108+), *δηϊόωεν* (Ὀδ. Δ, 226+) *δηϊόωνεο* (Ἰλ. Ν, 675+), *δηϊόωντες* (Ἰλ. Λ,153+), ἀνθ' ὧν πρέπει νὰ γραφῶσιν οἱ ἀσυναίρετοι τύποι, «*σαόῃ*», «*σαόῃς*», «*ἀρόουσι*», «*δηϊόοιεν*», «*δηϊόοντο*», «*δηϊόοντες*».

§ 537. Εἰς τὰ εἰς *-άω* ῥήματα δὲν εὑρίσκεται ἡ ἔκτασις, ὅπου

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

περιεμένετο, ὡς *ναιετάουσι* ('Ιλ. Δ, 45), *κατεσκίαον* ('Οδ.Μ,436), *ἐλάουσαν* ('Οδ.Η,9), κτλ. Δύναται δὲ καὶ ἀντὶ τῶν ἐκτεταμένων τύπων νὰ ἀντικατασταθῶσι πανταχοῦ οἱ ἀσυναίρετοι (πρβλ. καὶ τὸ *φόως* ἀντὶ τοῦ *φάος*. § 273).

§ 538. Ἐνίοτε γίνονται διὰ τῆς ἐκτάσεως δύο μακραὶ συλλαβαί, ὡς *δρώομι* ('Οδ. Ο, 317+), *μαιμώωσα* ('Ιλ. Ε, 661. Ο, 542), *ἐπεμνᾱ́ασθε* ('Οδ. Χ, 38+), *ἠβώωσα* ('Οδ. Ε, 69+), *ἠβώωμι* ('Ιλ. Η, 157. Λ, 669. Ψ, 629. 'Οδ. Ξ, 468. 503).

ΣΗΜ. Ἴσως ἀντὶ τῶν τύπων τούτων δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις τῶν ἀσυναιρέτων σχηματισμῶν μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ μακροῦ φωνήεντος τοῦ θέματος, ὡς *δρᾱ́οιμι*, *μαιμᾱ́ουσα*, *ὑπεμνᾱ́εσθε*, *ἠβᾱ́ουσα*, *ἠβᾱ́οιμι*.

§ 539. Τοὺς αὐτοὺς κανόνας ἀκολουθοῦσι τὰ ῥήματα τὰ ἔχοντα χαρακτῆρα σ ἀποβαλλόμενον κατ' ἐνεστῶτα καὶ γινόμενα οὕτως -άω, -έω (ὅρα § 520—522).

§ 540. Τῶν εἰς -έω καὶ -άω ῥημάτων τὸ ἐνεργ. ἀπαρέμφ. τοῦ ἐνεστῶτος εὑρίσκεται εἰς -*ημεναι*, ὡς

(θέμα εἰς -ε) *φιλήμεναι* ('Ιλ.Χ,265+), *φορήμεναι* καὶ *φορῆναι*.
(θέμα εἰς-α) *γοήμεναι* ('Ιλ.Ξ,502+), *πειρήμεναι* ('Οδ.Υ,137+).
(θέμα εἰς-εσ-) *καλήμεναι* ('Ιλ. Κ, 125+), *πενθήμεναι* ('Οδ.Σ, 174 καὶ Τ, 120), *ποθήμεναι* ('Οδ. Μ, 110+).

Ἐκτὸς δὲ τούτων εὑρίσκεται καὶ *ἀρήμεναι* (ἐκ τοῦ ἀράομαι, 'Οδ.Χ,322+) καὶ ἐκ τοῦ ᾶω (=κορεννύω) *ᾶμεναι* ('Ιλ.Φ,70+).

§ 541. Πρὸς τὴν ἀπαρεμφατικὴν κατάληξιν -*ημεναι* ὑπάρχει ἀνάλογος ἡ κατάληξις -*ητην* τοῦ δυϊκοῦ τοῦ παρατατικοῦ εἰς τὰ εἰς -α θέματα, ὡς *συναρτύτην* ('Οδ.Π,333+), *συλήτην* ('Ιλ.Ν, 202+), *προσανδήτην* ('Ιλ.Λ,136 καὶ Χ,90), *φοιτήτην* ('Ιλ. Μ, 266+), ἀνθ' ὧν προτιμότεροι εἶναι οἱ ἀσυναίρετοι τύποι εἰς-*αέτην*.

§ 542. Μοναδικοὶ τύποι εἶναι τὸ *κηῇ* ('Ιλ. Λ,639+, ἀνθ' οὗ ἀναγνωστέον *κᾱ́ε*), *θῆσθαι* ('Οδ. Δ, 89+), *ὄρηαι* ('Οδ. Ξ, 343+), *ἀλιτήμενος* ('Οδ. Δ, 807+).

§ 543. Ἀντὶ τοῦ ἀπειλήτην ('Οδ.Λ,313+) ἀναγνωστέον ἀπειλείτην ἢ μᾶλλον ἀπειλεέτην. Ἀντὶ δὲ τοῦ ὁμαρτήτην ('Ιλ.Ν,584+) νῦν γράφεται ὁμαρτήδην κατ' ἀνάγν. τοῦ Ἀριστάρχου.

§ 544. Παραδόξως ἐσχηματισμέναι εἶναι αἱ δύο προστακτικαὶ *αἰδεῖο* (ἐκ τοῦ *αἰδέομαι*. 'Ιλ. Ω, 503 καὶ 'Οδ. Ι, 269) καὶ *ἐρεῖο* (ἐκ τοῦ *ἐρέομαι*. 'Ιλ. Λ, 611+).

§ 545. Ἀντὶ τοῦ μυθεῖαι ('Οδ. Θ, 180+) καὶ νεῖαι ('Οδ.Α, 114 καὶ Μ, 141) ἀναγνωστέον μυθέαι καὶ νέαι.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

§ 546. Τὸ φωνῆεν τοῦ θέματος ἀποβάλλεται ἐν τῷ *ἀποαίρεο* (προστ. μέσ. τοῦ *ἀφαιρέω*. Ἰλ. Α, 275+), *αἴδεο* (Ἰλ. Φ, 74. Χ, 82. κτλ.) καὶ παρατ. *αἴδετο* (Ἰλ. Φ, 468. Ὀδ. Ζ,66.329. Θ, 86) ἐκ τοῦ *αἰδέομαι* ῥήματος.

§ 547. Τὸ θέμα εἰς -*α* εἰς τὸν μέλλοντα καὶ τοὺς λοιποὺς χρόνους μεταβάλλεται εἰς -*η*, ὡς *πειράομαι, πειρήσομαι, ἐπειρησάμην, πεπείρημαι, ἐπειρήθην*.

Ἐξαιρεῖται τὸ ἄω (=κορεννύω), μέλλ. *ἄσω*, ἀόρ. *ἆσα* καὶ τὸ *ἐάω*. μέλλ. *ἐάσω*. ἀόρ. *εἴασα*.

§ 548. Ἡ πρώτη συλλαβὴ τοῦ ἐάω εὑρίσκεται κατ' ἐνεστῶτα ἐνίοτε εἰς -*ει* ἐκτεταμένη, ὡς *εἴα* (Ἰλ. Β, 166), ἀλλὰ νῦν γράφεται ἔα (ὁ δὲ Nauck εἰκάζει ὅτι πρέπει νὰ γραφῇ «*μηδ' ἐάαν*»), *εἰῶσιν* (Ἰλ. Β, 132. Α, 550. Ρ, 659. Υ, 139., ἔνθα γραπτέον «*ἐάουσι*», ὁ δὲ Nauck θέλει νὰ γραφῇ «*ἐόωσι*»), *εἰῶμεν* (Ὀδ. Φ, 260., ἔνθα γραπτέον «*ἐάωμεν*», κατὰ δὲ τὸν Nauck «*ἐόωμεν*»), πρβλ. καὶ *κρειῶν, δείους* κτλ. ἀντὶ τοῦ *κρεάων, δέεος*, κτλ.

§ 549. Ἐν τῷ ἀορίστῳ τοῦ *ἀγνοέω* (παρασχηματισμὸς *ἀγνοίω*) φέρεται ω ἀντὶ τοῦ *ου*. ὡς *ἀγνώσασκε* (Ὀδ. Ψ, 95) καὶ τοῦ *βοάω* ἐπίσης τὸ *βώσαντι* (ἀόρ. μετοχ. Ἰλ. Μ, 337+) καὶ μέλλ. τοῦ *ἐπιβοάω* ὁ *ἐπιβώσομαι* (Ἰλ. Κ, 463. Ὀδ. Λ, 378 καὶ Β, 143).

§ 550. Εἴς τινας μοναδικὰς περιστάσεις τινὰ τῶν εἰς *άω* ῥημάτων μεταβάλλουσι τὸ α εἰς ε. ὡς *ὁμόκλεον* (Ἰλ. Ο,658. Ὀδ. Φ, 360. 367. Χ, 211), *ὁμοκλέομεν* (Ὀδ.Ω, 173), *ἤντεον* (Ἰλ. Η, 423+) καὶ *μενοίνεον* (Ἰλ. Μ, 59+). Τοῦ *χράομαι* εὑρίσκεται μόνον τὸ *χρεώμενος* (Ἰλ. Ψ, 834+) καὶ ἐκ τοῦ *χράω* (=χρησμοδοτῶ) μόνον ἡ μετοχὴ *χρεών* (Ὀδ. Θ, 79+). Ἀντὶ δὲ τοῦ *θεάομαι* ἔχει *θηέομαι* ὁ Ὅμηρος.

ΣΗΜ. 1. Ἀντὶ τοῦ «*ἵνα μιν θηήσαίατ' Ἀχαιοί*» (Ὀδ. Σ, 191+) γραπτέον «*ἵνα θηήσαίατ' Ἀχαιοί*».

ΣΗΜ. 2. Πρὸς τὴν μεταβολὴν τοῦ Α εἰς Ε, ὅπερ συχνάκις ἐν τῇ νέᾳ Ἰωνικῇ συμβαίνει, παραβάλλεται ἡ κατάληξις τῆς γενικ. τῶν πρωτοκλίτων -*ᾱο*, -*εω*, -*ᾱων*, -*έων* καὶ τῆς ὑποτακτ. στέωμεν § 457.

§ 551. Μοναδικαὶ εἶναι αἱ δύο μετοχαὶ τοῦ παρακειμένου *βεβαρηώς* (Ὀδ. Γ, 139.Τ, 122. πρβλ. *βαρὺς*) καὶ *κεκαφηώς* (Ἰλ. Χ, 467+, πρβλ. *ἐκάπυσσα*).

§ 552. Τὸ *δηριάομαι* (=μάχομαι) πλὴν τῶν τύπων τῆς ὁριστικῆς κατ' ἔκτασιν γινομένων *δηριάασθον* (Ἰλ.Μ,421+), προστ. *δηριάασθων* (Ἰλ. Φ, 467+). παρατ. *δηριόωντο* (Ὀδ.Θ,78+), ἀνθ' ὧν ἴσως γραπτέον «*δηριάεσθον*», «*δηριάεσθων*», «*δηριάοντο*»,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

καὶ ἀόρ. μέσ. *δηρίσαντο* (Ὀδ. Θ,76+), ἀπαρ. *δηρίσασθαι* (Ἰλ. Ρ, 734+), ὑπάρχει καὶ παθ. ἀόρ. *δηριωθῆτην* (Ἰλ.Η,756+), ἀνθ' οὗ γραπτέον «*δῆριν ἐθέσθην*» (ᾠ 568).

ᾠ 553. Τὸ *μειδιάω*, οὗτινος μόνον ἡ μετοχὴ *μειδιόων* (Ἰλ. Η, 212. Ψ, 786., ἀνθ' οὗ ἴσως γραπτέον «*μειδιάων*») καὶ *μειδιόωσα* (Ἰλ. Φ, 491+, ἀνθ' οὗ ἴσως ἀναγνωστέον «*μειδιάουσα*») ὑπάρχει καὶ *μειδάω*, ἐξ οὗ μόνον ὁ ἀόρ. *ἐμείδησα* ὑπάρχει εὔχρηστος.

ᾠ 554. Τὸ *δοκέω* μόνον κατ' ἐνεστῶτα καὶ ἀόρ. ἁπάντων ἔχει τὸν ἀόρ. κανονικῶς *δόκησε* (Ὀδ. Κ, 415.Υ,93)=Αττ. *ἔδοξεν*.

ᾠ 555. Τὸ *φιλέω*, παρατ. *(ἐ)φίλει*, θαμιστ. *φιλέεσκε*, μέλλ. *φιλήσεμεν*, ἀόρ. *ἐφίλησα*, Παθ. ἀόρ. *(ἐ)φιλήθην*, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. *φιλήσεαι* (Ὀδ. Λ. 123. Ο, 281), ἔχει καὶ μέσ. ἀόριστ. ὡς ἐξ ἐνεστῶτος ὑγρολήκτου [φίλλομαι] *(ἐ)φίλατο* (Ἰλ. Ε, 61. Υ, 304). προστ. *φῖλαι* (Ἰλ. Ε, 117. Κ, 280).

Ἡ εἰς ΜΙ συζυγία.

ᾠ 556. Ἡ εἰς ΜΙ συζυγία διαιρεῖται εἰς τὴν τῶν ἐχόντων χαρακτῆρα φωνῆεν καὶ εἰς τὴν τῶν ἐχόντων χαρακτῆρα σύμφωνον.

α') Φωνηεντόληκτα εἰς ΜΙ.

ᾠ 557. Ἐκ τῶν φωνηεντολήκτων εἰς -ΜΙ γνείας ἄξια εἶναι τὰ ἑπόμενα ῥήματα.

1. *ἄημι* (ἄFημι=πνέω, θέμα ἰσχυρ. *ἀη-*, ἀσθεν. *ἀε-*), *ἄητον*, ἀπαρ. *ἀῆναι* καὶ *ἀήμεναι*, μετοχ. *ἀέντες*, παρατατ. τρίτ. ἑνικ. *ἄει*. Παθ. μετοχ. *ἀήμενος*. Ἐὰν ὁ τύπος *ἄητο* (Ἰλ. Φ, 386+) τούτῳ τῷ θέματι ἀνήκει, εἶναι ἀμφίβολον.

2. *δίδημι* (θέμα ἀσθεν. *δε-*=Αττικ. *δῶ*=*δένω*), μόνον προστ. *διδέντων* (Ὀδ. Μ. 54+), παρατ. 3 ἑνικ. *δίδει* (Ἰλ.Λ,105+), *ἐδίδει* (Ὀδ. Κ, 23., ἔνθα ἀναγινώσκεται «*κατέδει*»), *δίδεν* (Ὀδ. Μ, 196. Χ, 189., ἔνθα γράφεται «*δέον*»), παθ. παρατ. *δίδεντο* (Ἰλ. Σ, 553+, ἔνθα γράφεται «*δέοντο*»).

3. *δί'ερμαι* (=τρέχω, φεύγω, φοβοῦμαι. θέμα *δι-*), μόνον *δίεται* (Ἰλ. Ψ, 475+), ὑποτ. *δίωμαι* (Ὀδ. Φ, 370), *ἐξαποδίωμαι* (Ἰλ. Ε, 763+), *δίηται* (Ἰλ.Η, 197. Π, 246. Χ, 189. 456), *δίωνται* (Ἰλ.Ρ,110), ἀπαρ. *δίεσθαι* (Ἰλ. Μ,276.304.Σ, 162. Ὀδ. Ρ, 398. Υ, 343), εὐκτ. *δίοιτο* (Ὀδ.Ρ,317+, ἔνθα ὑπ' ἄλλων γράφεται «*Γίδοιτο*»).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τοῦ ἐνεργητ. ὑπάρχει μόνον τὸ *δίον* (Ἰλ.Χ, 251+, ὅπερ κατ' ἄλλους γράφεται «δίες») καὶ *δίε* (Ἰλ.Ε, 566. κτλ.). ὅρα § 530, 2. Ἐὰν καὶ τὸ *ἐνδίεσαν* (Ἰλ. Σ, 584+), ὅπερ κατά τινας εἶναι παρατ., κατ' ἄλλους δ' ἀόριστος, ἐνταῦθα ἀνήκει, εἶναι ἀμφίβολον.

4. *δίζημαι* (=ζητῶ, θέμα *διζη-*) μόνον τὸ *δίζηαι* (Ὀδ. Λ, 100+), μετοχ. *διζήμενος* (Ἰλ. Ε, 168. Κ, 84.Ν, 760.κτλ.), *διζημένη* (Ἰλ. Δ, 88), μέλλ. *διζησόμεθα* (Ὀδ. Η, 239+).

Τὸ θέμα εἶναι ὅμοιον πρὸς τὸ τοῦ *ζητῶ* κατ' ἀναδίπλωσιν γινόμενον (δι-δ]η=διζη-). Ὁ τύπος *δίζε* (δFίζε =ἀμφιβαλλε, δίσταζε (1). Ἰλ. Η, 713+) δὲν ἀνήκει εἰς τὸ θέμα τοῦτο.

5. *δίδωμι, διδοῖς* (Ἰλ. Ι, 164) καὶ *διδοῖσθα* (Ἰλ. Τ, 270), *διδοῖ* (Ἰλ. Ι, 515. Ὀδ. Δ, 237. Ρ, 350) καὶ *δίδωσ(ι), δίδομεν, διδοῦσιν*, εὐκτ. *διδοῖτε* (Ὀδ. Λ, 356), *διδοῖεν* (Ὀδ. Σ, 141), προστακτ. *δίδωθι* (Ὀδ. Γ, 380+) καὶ *δίδου* (Ὀδ. Γ, 58+), ἀπαρ. *διδοῦναι* (Ἰλ. Ω. 425), μετοχ. *διδούς*, παρατ. *ἐδίδους* (Ὀδ. Τ.367), *ἐδίδου* (Ὀδ.Λ.288) καὶ *δίδου* (πολλάκ.), *δίδοσαν* (Ὀδ. Ξ, 286. Ρ, 367. 411), μέλλ. *διδώσομεν* (Ὀδ. Ν, 358+), ἀπαρ. *διδώσειν* (Ὀδ.Ω, 314+) καὶ *δώσω, δώσεις, δώσει, δώσομεν* (Ὀδ. Η, 184), *δώσουσ(ι)*, ἀπαρ. *δώσειν, δωσέμεναι* καὶ *δωσέμεν*. Ἀόρ. (ἔ)*δωκα*, (ἐ)*δωκας*, (ἔ)*δωκε*, (ἔ)*δωκαν*, ἀόρ. β' *δόμεν*, (ἔ)*δοσαν* καὶ *ἔδον* (Ὀδ. Ψ, 9), θαμιστ. *δόσκεν* καὶ *δόσκον*, ὑποτ. *δῶ, δῷς, δῷσι* καὶ *δώησιν* καὶ *δώῃ, δῶμεν*, καὶ *δώομεν, δῶσι* καὶ *δώωσιν*, εὐκτ. *δοίην, δοίης, δοίη, δοῖμεν, δοῖεν*, προστ. *δός, δότω, δότε*, ἀπαρ. *δόμεναι, δόμεν* καὶ *δοῦναι*, μετοχ. *δόντες*. Ἀορ. παθ. *δοθείη* (Ὀδ. Β, 78+), μέσ. μέλλ. *περιδώσομαι* (Ὀδ. Ψ, 78+), ὑποτ. μέσ. ἀόρ. β' *περιδώμεθα* (Ἰλ. Ψ, 485+), παρακ. παθ. *δέδοται* (Ἰλ. Ε, 428).

6. *εἶμι* (θέμα ἰσχυρὸν *εἰ-*, ἀσθενὲς *ἰ-*), *εἶσθα* (§ 422, α'), *εἶσι, ἴασιν*, ὑποτ. *ἴω, ἴῃσθα* καὶ *ἴῃς, ἴῃ* καὶ *ἴῃσιν, ἴομεν, ἴωσιν*, προστ. *ἴθι, ἴτω, ἴτε*, εὐκτ. *εἴη* (Ὀδ. Ξ, 496) καὶ *ἰείη* (Ἰλ. Τ, 209), ἀπαρ. (*ἰέναι* § 436, σημ.2) *ἴμεναι* καὶ *ἴμεν*, μετοχ. *ἰών, ἰοῦσα*. Παρατ. *ἤϊα* καὶ *ἀν-ήϊον* (Ὀδ. Κ,146 καὶ 274., ἀνθ' οὗ γραπτέον «*ἀνήϊα*»), *ἤϊες*, καὶ *ἦες* καὶ *ἔες*, δυϊκ. *ἴτην*, πληθ. *ἦμεν* (2), τρίτ. πληθ. *ἴσαν, ἤϊσαν* καὶ *ἀνήϊσαν* (Ὀδ. Κ, 446.,

(1) Γίνεται ἐξ ἐκ τοῦ δFίς, δίς. πρβλ. Ἡροδ. Α, 65: δίζω ἢ σε θεὸν μαντεύσομαι ἢ ἄνθρωπον.

(2) Φέρεται ἐν Ὀδ. Κ, 251. 570. Λ, 22., ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ γραπτέον, ὡς καὶ ὁ Nauck γράφει, ἦ ἔμεν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἔνθα κακῶς γράφεται *ἀνήϊον*). Ὄρα καὶ ξ 482, 10.

Εἰς τινα χωρία φέρεται μέλλ. *εἴσομαι* (Ἰλ. Ω, 462. Ὀδ.Ο, 213). Εἰς πλεῖστα χωρία ἀντὶ τοῦ *εἴσομαι* πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ *Fῑ'σομαι* ἐκ τοῦ *Fίεμαι* (ὅπερ ἰδὲ ἀρ. 7), εἰς ὃ ἀνήκει καὶ ὁ ἀόρ. *ἐFῑσάμην* (εἰσάμην).

7. *Fῑ'εμαι* (=σπεύδω, ὁρμῶμαι, ἐπιθυμῶ, προθυμοῦμαι, θέμα *Fι-ε-*), ἐξ οὗ μόνον τὸ *Fῑ'ετο* (Ἰλ. Β, 389), προστ. *Fῑ'εσθε* (Ἰλ. Μ, 274), μετοχ. *Fῑέμενος* (Ἰλ. Β, 154. κτλ.), μέλλ. *Fῑ'-εσομαι* (εἴσομαι. Ἰλ. Ξ, 8. Φ, 335. κτλ.), ἀόρ. *ἐFῑσάμην* (εἰσάμην. Ἰλ. Δ, 138.Ο, 415. 544. κτλ.). Ὄρα ξ 99. 440.

8. *ἵημι* (=πέμπω, ῥίπτω, ἐκ θέματος σε-, σι-σή-μι, λατ. sero =σπείρω), *ἀνιεῖς* (Ἰλ. Ε, 880), *μεθιεῖς* (Ἰλ. Ζ,523. Ὀδ. Δ, 372), *μεθιεῖ* (Ἰλ. Κ, 121) καὶ *ἴησιν* (Ὀδ. Η, 130.Λ,238. κτλ.), *μεθίεμεν* (Ἰλ. Ξ, 364), *καθίετε* (Ἰλ.Φ,132), *μεθίετε* (Ἰλ. Ν, 116), *ἰεῖσιν* (Ἰλ.Γ,152), εὐκτ. *ἀνιείης* (Ὀδ. Β,185), ὑποτ. *μεθίῃσι* (Ἰλ. Ν, 234), προστ. *ἵει*, *ἀφῑ'ετε*, *ἐνῑ'ετε* (Ἰλ.Μ, 441), *μεθίετε* (Ἰλ. Δ, 234. Μ, 409), ἀπαρ. *ἱέναι*, *ἱέμεναι* (Ἰλ. Χ, 206) καὶ *μεθιέμεν* (Ἰλ. Δ, 351), μετοχ. *ἱέντες* (Ἰλ. Β, 774. Ὀδ. Δ, 626. Ρ,168),*ἐφιεὶς* (Ἰλ. Α, 51), *ἰεῖσαι* (Ὀδ.Μ,192), *ἀνιεῖσα* (Ἰλ. Ε, 422), *προϊεῖσα* (Ὀδ.Β, 92.Ν, 381), παρατ. *προΐην* (Ἰλ. Ι,88.Κ,100.Μ,9., ἔνθα κακῶς γράφεται «*προΐειν*»), *προΐεις* (Ὀδ. Ω, 332), *προΐει* (πολλάκ.) καὶ *ἵει* (Ἰλ. Α,479.Δ, 397. Κ, 71. κτλ.), *ἀνίει* (Ἰλ. Ο, 24. Ὀδ.Θ, 359), *ἀφίει* (Ἰλ. Α, 25. 379. Λ, 702. κτλ.), τρίτ. πληθ. *ἵεν* (Ἰλ. Μ, 33), *μέ-θιεν* (Ὀδ. Φ, 377). *ξύνιεν* (Ἰλ. Α, 273), μέλλ. *ἥσω* (Ἰλ. Ρ, 515), *ἐφήσεις* (Ἰλ. Α, 518), *ἐνήσεις* (Ἰλ. Η, 449), *ἥσει* (Ἰλ. Ξ, 240), *ἐνήσομεν* (Ὀδ. Β, 295. Μ, 293), *μεθήσομεν* (Ἰλ.Ο, 553. Ρ, 418), *μεθήσετε* (Ἰλ. Ν, 97), ἀπαρ. *ἡσέμεν* (Ὀδ. Θ, 203) καὶ *μεθησέμεναι* (Ὀδ. Η, 377), ἀόρ. *ἧκα* (Ἰλ. Ε, 125.Ο, 19) καὶ *καθέηκα* (Ἰλ. Ω, 642), *μεθέηκα* (Ἰλ. Ρ, 539), *ἐφέηκα* (Ἰλ. Υ, 346), *προέηκα* (Ἰλ. Θ, 297. κτλ.), *ἀνῆκας* (Ἰλ. Ι,700),*ἧκε(ν)* (Ἰλ. Δ, 498. Α, 382. κτλ.) καὶ *ἔηκεν* (Ἰλ. Α, 48), *ἐνέηκε*, *προέηκε* (πολλάκ.), *ἐφέηκε* (Ἰλ.Σ, 108, κτλ.), *ἀφέηκε* (Ἰλ. Μ, 221. κτλ.), *μεθέηκε* (Ἰλ. Ψ,434. Ω, 48. κτλ.), *ἐνήκαμεν* (Ὀδ. Μ, 401), *ἧκαν* (Ὀδ. Ο, 457), ἀόρ. β' δυϊκ. *ἀφέτην* (Ἰλ. Λ, 642), πληθ. *κάθεμεν* (Ὀδ. Ι,72), τρίτ. *πρύεσαν* (Ὀδ. Δ, 681. Θ, 399), *ἄνεσαν* (Ἰλ. Φ, 537), ὑποτ. *ἐφήω* (Ἰλ. Ἀ, 567. ὅρα ξ 455), *μεθήω* (Ἰλ.Γ,414), τρίτ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ένικ. ἦσιν (Ἰλ. Ο, 359), ἀφέη (Ἰλ. Η, 590), ἀνέη (Ὀδ. Σ, 265., ἔνθα κακῶς γράφεται «ἀνέσει») καὶ ἀνήη (Ἰλ. Β, 34) καὶ μεθήη (Ὀδ. Ε, 471, ἔνθα καὶ γραφὴ «μεθείη»), μεθῶμεν (Ἰλ. Κ, 449), εὐκτ. εἴην (Ἰλ. Ω, 227), ἐφείην (Ἰλ. Σ, 124), εἴη (Ἰλ. Γ, 221), ἐφείη (Ὀδ. Α, 254), ἀνείη (Ἰλ. Χ, 346), μεθείη (Ἰλ. Ν, 118), προστ. πρόες (Ἰλ. Α, 127. Η, 38. 241), προέτω (Ἰλ. Λ, 795), ἀπαρ. μεθέμεν (Ἰλ. Α, 283. Ο, 138), προέμεν (Ὀδ. Κ, 155), ἐξέμεν (Ἰλ. Λ, 141), ἐπιπροέμεν (Ἰλ. Δ, 94), μετοχ. ἀνέντες (Ἰλ. Ε, 761), ἐνεῖσα (Ὀδ. Ν, 387). Μέσ. ἵενται (Ἰλ. Δ, 77. Ὀδ. Χ, 304), μετοχ. ἀνιέμενος (Ἰλ. Χ, 80. Ὀδ. Β, 30), παρατ. ἀφίετο (Ὀδ. Ψ, 240), μέλλ. ἐφήσομαι (Ἰλ. Ψ, 82), μέσ. ἀόρ. β' ξύνετο (Ὀδ. Δ, 76), ἕντο (Ἰλ. Α, 469. Β, 432. Η, 323. κτλ. ἐξ ἔρον ἕντο), ὑποτ. συνώμεθα (Ἰλ. Ν, 381+), ἀόρ. παθ. παρείθη (Ἰλ. Ψ, 868). ὕρα καὶ τὸ *Γίεμαι*.

9. ἵστημι (θέμα ἰσχυρ. στη-, ἀσθεν. στα-, σι-στη-μι, λατ. sisto) μόνον προστ. ἵστη, ἀπαρ. ἱστάμεναι, παρατ. ἵστασαν καὶ θαμιστ. ἵστασκε, μέλλ. στήσειν, ἀόρ. α' ἔστησε, στῆσα, στῆσε, ἔστησαν καὶ ἔστᾶσαν (Ἰλ. Μ, 56), ἀόρ. β' ἔστην, στῆν, στῆ, στήτην, στῆμεν, ἔστητε, ἔστησαν, στῆσαν, ἐστᾶν καὶ στάν, θαμιστ. στάσκε, ὑποτ. στῶ, στήῃς, στήῃ, στήομεν καὶ στέωμεν, εὐκτικὴ σταίησαν, ἀπαρ. στήμεναι, μετοχ. στάς, στᾶσα, παρακ. ἕστηκα, ἑστηκας, ἕστηκε, ἕσταμεν, ἕστατε καὶ ἕστητε (Ἰλ. Δ, 243. 246), ἑστᾶσι καὶ ἑστήκασι, ὑποτ. ἑστήκῃ καὶ ἑστῶ, προστ. ἕσταθι, ἕστατε, ἀπαρ. ἑστάμεναι καὶ ἑστάμεν, μετοχ. ἑστεῶτα καὶ ἑσταότος, κτλ., ὑπερσ. ἑστήκειν, ἕστασαν. Μέσ. ἵσταμαι, παρατ. ἱστάμην, μέλλ. μέσ. στήσομαι, μέσ. ἀόρ. ἐστησάμην καὶ ἐστάθην (ὕρα § 568).

10. ὀρίνημι (=ὠφελῶ. θέμα ὀρη- καὶ ὀρα- μετ' ἀναδιπλώσεως ἐν τῷ μέσῳ ὀ-νι-νη, ὀ-νι-να), μόνον τὸ ὀρίνησι (Ἰλ. Ω, 45), μέλλ. ὀρήσει καὶ ἀπαρ. ὀρήσειν (Ἰλ. Ε, 205), ἀόρ. ὤρησας (Ἰλ. Α, 395), ὤρησεν (Ὀδ. Ξ, 67), ὤρησαν (Ἰλ. Ι, 505) καὶ ὄρησα (Ἰλ. Α, 503). Μέσ. μέλλ. ὀρήσεαι (Ἰλ. Ζ, 260), ὀρήσεται (Ἰλ. Η, 137. Π, 31), ὀρησόμεθα (Ὀδ. Ξ, 415), μέσ. ἀόρ. β' ἀπόρητο (Ἰλ. Ρ, 25. Ὀδ. Λ, 323. κτλ.), εὐκτ. ἀπόραιο (Ἰλ. Ω, 556+), προστ. ὄρησο (Ὀδ. Τ, 68+), μετοχ. ὀρήμενος (Ὀδ. Β, 33+), ἀπορήμενος (Ὀδ. Ω, 30+).

11. στεῦμαι (=διισχυρίζομαι, καυχῶμαι. θέμα στευ-) μόνον τὸ στεῦται καὶ τοῦ παρατ. τὸ ἐστεῦτο (Ἰλ. Β, 597. Ε, 832. κτλ.).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

12. *τίθημι* (θέμα ἰσχυρ. *θη-* καὶ ἀσθεν. *θε-*), *τιθεῖς* καὶ *τιθεῖσθα* (Ὀδ. I, 404. Ω, 476., ἔνθα γράφεται «*τίθησθα*»), *τιθεῖ* (Ἰλ. N, 732 καὶ Ὀδ. Λ, 192) καὶ *τίθησι* (Ἰλ. Λ, 392. κτλ.), τρίτ. πληθ. *τιθεῖσιν* (Ἰλ. Π, 262. Ὀδ. Β, 125), προστ. *τίθει*, ἀπαρ. *τιθήμεναι* (Ἰλ. Ψ, 83. 247), μετοχ. *τιθείς, τιθέντες*, παρατ. (ἐ)*τίθει, τίθεσαν*, μέλλ. *θήσω, θήσεις, θήσει, θήσετε, θήσουσι* καὶ ἀπαρ. *θησέμεναι* καὶ *θήσειν*, ἀόρ. (ἐ)*θηκα, ἔθηκας*, (ἔ)*θηκε, ἔθηκαν*, ἀόρ. β′ *ἔθεμεν, ἔθετε*, (ἐ)*θεσαν*, ὑποτ. *θήω, θήῃς, θήῃ, θήομεν* καὶ *θέωμεν* (Ὀδ. Ω, 485. ὁρα ᾧ 457). εὐκτ. *θείην* (Ἰλ.Ε, 215), *θείης, θείη, θεῖμεν* (Ὀδ. Μ, 347), *θεῖεν* (Ἰλ. Δ, 363), προστ. *θές*, ἀπαρ. *θεῖναι*,*θέμεναι* καὶ *θέμεν*, μετοχ.*θέντες, θεῖσα*. Μέσον *τιθέμεσθα* (Ὀδ. Δ, 578. Λ, 3), *ἐντιθέμεσθα* (Ὀδ. Γ, 154), *τίθεσθε* (Ὀδ. Φ, 333), *τίθενται* (Ὀδ. Ρ, 269. Θ, 554), μετοχ. *τιθήμενος* (Ἰλ. Κ, 34., ἀνθ' οὗ γραπτέον «*τιθέμενος*». ὁρα ᾧ 44, 1), παρατ. (ἐ)*τίθεντο*, μέλλ. μέσ. *θήσονται* (Ἰλ. Ω, 402), ἀπαρ. *θήσεσθαι* (Ὀδ. Φ, 316), ἀόρ. μέσ. α′ *θήκατο* (Ἰλ. Κ, 31. Ξ, 187). μέσ. ἀόρ.β′ *ἐθέμην, ἔθετο, θέτο, ἔθεσθε, θέσθε, ἔθεντο, κατθέσθην* (Ὀδ. Χ, 141), ὑποτ. *ἀποθήομαι* (Ἰλ.Σ,409), *καταθήομαι* (Ὀδ. Τ, 17), εὐκτ. *θεῖτο*, προστ. *θέο, θέσθω, θέσθε*, ἀπαρ. *θέσθαι*, μετοχ. *θέμενος, θεμένη*.

ΣΗΜ. Τὸ τρίτ. πληθ. *προθέουσιν* (Ἰλ. Α, 291+) ὀφείλει νὰ γραφῇ εἰς ὑποτακτ. ἀμφιβολίας «*προθέωσιν*», ὁ δὲ Herwerden γράφει «*παριεῖσιν*» (=ἐπιτρέπουσι. πρβλ. Ξεν. Ἀναβ. Ζ′, 6′, 15), ὁ δὲ Heynius «*προϊεῖσιν*».

13. *φημὶ* (=λέγω. θέμα ἰσχυρ. *φη-* καὶ ἀσθεν. *φα-*), *φῂς* καὶ *φῆσθα* (Ἰλ. Φ, 186. Ὀδ. Ξ, 149), *φησί(ν)*, *φαμέν, φατέ, φασί(ν)*, ὑποτ. *φῇ* καὶ *φῆσι(ν)*, εὐκτ. *φαίην, φαίης, φαίη, φαῖμεν*, προστ. *φάσκε*, μετοχ. *φάς* (Ἰλ. Ι, 35), *φάντες*, παρατ. (ἐ)*φην*, (ἔ)*φης* καὶ ἔφησθα, (ἔ)*φη*, (ἔ)*φαμεν*, (ἔ)*φασαν* καὶ *φὰν* καὶ ἔφασκον, ἔφασκες, ἔφασκε, ἐφάσκετε. Μέλλ. *φήσει*. Μέσ. *φάσθε*, προστ.*φάο, φάσθω*, ἀπαρέμφ. *φάσθαι*, μετοχ. *φάμενος*, παραταξ. (ἐ)*φάμην* (=ἔφην), (ἔ)*φατο*, (ἐ)*φαντο*.

14. *λέγειν* σημαίνει καὶ τὸ ἑλλιπὲς *ἠμί*, τοῦ ὁποίου παρ' Ὁμήρῳ ὑπάρχει μόνον τὸ τρίτον ἑνικ. τοῦ παρατατ. *ἦ* (ὡς πρώτη πάντοτε λέξις τοῦ στίχου, ὅπερ πρέπει νὰ διακρίνηται τοῦ μορίου *ἦ* =ὄντως).

Κεῖμαι

§ 558. Ἐκ τοῦ θέματος *κει-* γίνεται τὸ *κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖ-*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ται, πληθ. 3 κεῖνται, κεῖᾶται, κέᾶται καὶ κέονται (Ἰλ. Χ, 510. Ὀδ. Λ, 341. Π, 232, ἀνθ' οὗ ὑπ' ἄλλων γράφεται «κέενται»), ὑποτ. κέεται (Ἰλ. Τ, 32. Ὀδ. Β, 102. Ε, 395. Τ, 147., ἔνθα γράφεται «κῆται» § 453, 1) καὶ κείεται (Ἰλ. Ω, 554., ἔνθα γράφεται «κῆται» § 453, 1), προστ. κεῖσο, κείσθω, ἀπαρ. κεῖσθαι, μετοχ. κείμενος, παρατ. (ἐ)κείμην, (ἔ)κειτο, (ἐ)κείμεθα, τρίτον πληθ. κεῖντο, κεῖᾶτο, κέᾶτο, θαμιστ. κέσκετο, μέλλ. μέσ. κείσομαι, κείσεαι, κείσεται, κείσονται.

Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ ὁ ἐνεργ. μέλλων κείω (§ 482, 3), μετοχ. κείων καὶ κέων (Ὀδ. Η, 342+).

6') *Συμφωνόληκτα εἰς -ΜΙ.*

§ 559. Συμφωνόληκτα εἰς -ΜΙ εἶναι παρ' Ὁμήρῳ 1) τὰ ἔχοντα χαρακτῆρα σ· 2) τὰ ἔχοντα χαρακτῆρα ἄλλο σύμφωνον. Εἰς τὰ ἔχοντα χαρακτῆρα σ καταλέγονται καὶ τὰ εἰς -ννυμι.

I) Ῥήματα εἰς ΜΙ μετὰ χαρακτῆρος Σ.

§ 560. Τὸ σπουδαιότατον ἐκ τῶν ἐχόντων χαρακτῆρα σ εἶναι τὸ ῥῆμα εἰμὶ (ἐκ θέμ. ἰσχυρ. ἐσ-), ὅπερ κλίνεται ὡς ἑξῆς.

Εἰμὶ

Ὁριστ. εἰμί, ἐσσί, ἐστί(ν), ἐστόν, εἰμέν, ἐστέ, ἔᾶσιν ἢ εἰσίν. Ὑποτ. ἔω, ἔῃ καὶ ἔῃσι καὶ ᾖσι, ἔωσι καὶ ὦσι. Εὐκτ. εἴην, εἴης ἢ ἔοις, εἴη ἢ ἔοι, εἶτε, εἶεν. Προστ. ἔσσο, ἔστω, ἔστε, ἔστων. Ἀπαρ. ἔ(μ)μεναι, ἔ(μ)μεν καὶ εἶναι. Μετοχ. ἐών, κτλ. Παρατ. ἔᾶ ἢ ἦα καὶ ἔον καὶ ἔσκον, ἔησθα ἢ ἦσθα, ἔην, ἦεν ἢ ἦν, ἔεν καὶ ἔσκεν, δυϊκ. ἤστην, πληθ. ἦμεν, ἦ(σ)τε, ἦσαν ἢ ἔσαν. Μέλλ. ἔ(σ)σομαι, ἔ(σ)σεαι καὶ ἔσῃ, τρίτ. ἑνικ. ἔσσεται, ἐσσεῖται (Ἰλ. Β, 393 καὶ Ν, 317), ἔσεται ἢ ἔσται, ἐ(σ)σόμεσθα, ἔσεσθε, ἔ(σ)σονται, ἀπαρ. ἔ(σ)σεσθαι, μετοχ. ἐσσομένοισι(ν) καὶ ἐσσόμενα.

Τὸ δεύτερον ἑνικ. τῆς ὁριστικ. τοῦ ἐνεστῶτος ἐσσὶ καὶ ἐκθλίβεται ἔσσ', ἀνθ' οὗ ἐν τῷ Ὁμηρικῷ κειμένῳ πανταχοῦ (πλὴν τοῦ Ὀδ. Ρ, 273) γράφεται πλημμελῶς εἶς. Μόνον ἐν Ὀδυσσείᾳ (Ρ, 388) φέρεται εἶς πρὸ συμφώνου, ἀλλὰ τὸ χωρίον εἶναι διεφθαρμένον.

Ὡς πρῶτον ἑνικ. τοῦ παρατ. ὑπάρχει καὶ ἔον (Ἰλ. Λ, 762 καὶ Ψ, 643), ἔνθα πιθανῶς ἀναγνωστέον ἔα.

Τὸ τρίτ. ἑνικ. τοῦ παρατατ. φαίνεται εἴς τινα χωρία πιθανῶς ἔεν (Ὀδ. Ρ, 208).

Ἐκ τοῦ μέτειμι ὑπάρχει πρῶτον ἑνικ. ὑποτ. μετείω (Ἰλ. Ψ,

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

47+) καὶ ὡς τρίτ. ἑνικ. *εἴη* (Ἰλ. Η, 340. Ι, 243., *ἀμφίβολον* δ' εἶναι ἐν Ἰλιάδ. Σ, 88. Ὀδ. Ρ, 586).

Τὸ β' ἑνικ. τῆς προστ. *ἔσσο* (Ὀδ. Α, 302 καὶ Γ, 200) εὑρίσκεται καὶ ἐκτεθλιμμένον *ἔσσ'*.

Ἡ μὴ Ὁμηρικὴ μετοχὴ *ὤν* εὑρίσκεται μόνον ἐν Ὀδυσ. Η, 94 καὶ Τ, 489.

Πῶς ἐκ τοῦ *ἐσμ-* ἔγινε τὸ *ἐμμ-, εἰμ-, ἐμ-* ὅρα § 96.

§ 561. Τὰ λοιπὰ εἰς -ΜΙ μετὰ χαρακτῆρος Σ παρ' Ὁμήρῳ εἶναι ταῦτα.

1. *(ἀγασ-) ἄγαμαι* (=θαυμάζω), μέλλ. *ἀγάσσομαι* (Ὀδ. Δ, 181+), ἀόρ. *ἠγα(σ)σάμην*, ῥημ. ἐπίθ. *ἀγητός*.

Ἀνώμαλοι τύποι εἶναι τὸ *θεαῖς ἀγάασθε* (Ὀδ.Ε,119+, ἔνθα γραπτέον «*θεῇσιν ἄγασθε*»), παρατ. *ἠγᾶ'ασθε* (Ὀδ. Ε, 122+, ἔνθα ὁ στίχος εἶναι διεφθαρμένος), ἀπαρ. «*οὔτε ἀγᾶ'ασθαι*» (Ὀδ. Π, 203., ἔνθα ἀναγνωστέον «*οὔτε Γ' ἄγασθαι*»), μετοχ. *ἀγαιόμενος* (Ὀδ. Υ, 16=ἀγασ-jόμενος).

2. *(δᾰμᾰσ-) δάμνημι* (=δαμάζω), μέλλ. *δαμῶ* (§ 479), ἀόρ. *ἐδάμα(σ)σα*, παρακ. παθ. *δέδμημαι* (ὅστις δὲν πρέπει νὰ συγχέηται πρὸς τὸν παρακ. *δέδμημαι* τοῦ *δέμω*), ἀόρ. παθ. *ἐδά'μην, ἐδμήθην, ἐδαμάσθην*.

Ἀνώμαλοι τύποι εἶναι τὸ 3 ἑνικ. τοῦ ἐνεστ. *δαμνᾷ* (Ὀδ. Α, 221+), ἔνθα ἀναγνωστέον «*δάμνατ'*» (=δάμνανται). Μέσ. ἐνεστ. 2 ἑνικ. *δαμνᾷ* (Ἰλ. Ξ, 199+), ἔνθα γραπτέον «*δάμνασαι*». Παρατ. ἐνεργ. 3 ἑνικ. *(ἐ)δάμνᾰ* (Ἰλ. Ε, 391.Ξ,439. Η,103. Φ, 52. 270), ἔνθα ἀναγνωστέον «*ἐδάμνη*».

3. *(δεFασ-) δέᾱμαι* (=ραίνομαι), μόνον *δέᾱτο* (Ὀδ.Ζ,242+), ἀόρ. *δοάσσατο*, ὑποτ. *δοάσσεται* (Ἰλ. Ψ, 339+).

4. *(δυνασ-) δύνᾰμαι*, μέλλ. *δυνήσομαι*, ἀόρ. *ἐδυνησάμην* καὶ *ἐδυνᾰ́σθην*.

5. *(ἐρασ-) ἔρᾰμαι* (=ἐράω-ῶ), ἀόρ. *ἠρα(σ)σάμην*. Ὁ ἄτοπος τύπος *ἐρᾰ́'ασθε* ὑπάρχει μόνον ἔν τινι διεφθαρμένῳ χωρίῳ (Ἰλ. Π, 208+. Ὅρα § 394).

6. *(Fεσ-) Fέννυμι* (=ἐνδύω), μέλλ. *Fέ(σ)σω*, ἀόρ. *ἜFε(σ)σα*, παρακ. *Fέσμαι*, ἄλλως *Fεῖμαι* (ὅρα § 99).

7. *(κερασ-) κόρνημι* (=Ἀττικ. *κεράννυμι*., ἀόρ. *ἐκέρα(σ)σα*. Ἐν τῷ ἐνεστ. καὶ παρατ. φέρονται τύποι καὶ ἐκ θέματος *κερασ-*, *κερᾰ́'ασθε* (Ὀδ. Χ, 332+), *κερῶνται* (Ἰλ. Δ,260+), *κερῶντο* καὶ *κεράωντο* (Ὀδ. Θ, 470. Ο, 500. Υ, 253), προστ. *κέραιε*

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

(Ἰλ. Ι, 203+ =κέρασϳε), μετοχ. *κερῶν* (Ὀδ. Ω, 364+). Ὕποπτον εἶναι τὸ ἀπαρέμφ. τοῦ ἀορ. *ἐπικρῆσαι* (Ὀδ. Η, 167+, ἔνθα ἀναγνωστέον «ἐπεγκεράσαι»).

8. *(κορεσ-)*, μέλλ. *κορέω* (§ 479), ἀόρ. *ἐκόρ(σ)σι*, παραπ. παθ. *κεκόρημαι*, ἀόρ. παθ. *ἐκορέσθην*, παραπ. ἐνεργ. μετοχ. *κεκορηώς* (Ὀδ. Σ, 372+), ῥημ. ἐπίθ. *ἀκόρητος*. Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ οὐσιαστ. *κόρος*.

Ὁ ἐνεστὼς παρ' Ἀττικοῖς εἶναι *κορέννυμι*, ὅστις δὲν εἶναι εὔχρηστος παρ' Ὁμήρῳ.

9. *(ὀρσ-)* *ὄρνυμαι* (=ὑπνειδίζω, μέμφομαι), εὐκτ. *ὄροιτο*, μέλλ. μέσ. *ὀρόσσομαι*, ἀόρ. μέσ. *ὠρο(σ)σάμην*, ῥηματ. ἐπίθ. *ὀροστός*.

Ἀντὶ τοῦ παραδόξου «ὦρτο καὶ» (Ἰλ. Ρ, 23+) γραπτέον «ὠρύσατ' ἠδ'.»

10. *(πελασ-)* *πέλᾰμαι*, παρασχηματισμὸς *πελάζω* (=πλησιάζω), ἀόρ. μέσ. ἄνευ θεματ. φωνήεντ. *ἐπλήμην* (ὅστις δὲν πρέπει νὰ συγχέηται πρὸς τὸν ὅμοιον ἀόρ. *ἐπλήμην* ἐκ τοῦ *πίμπλημι*, ὅρα § 487, 19) καὶ ἀόρ. παθ. *ἐπελάσθην*, μετοχ. παραπ. *πεπλημένος* (Ὀδ. Μ, 108+), ἀόρ. ἐνεργ. *ἐπέλα(σ)σα* καὶ προστ. κατὰ τὸν μικτὸν ἀόρ. *πελάσσετον* (Ἰλ. Κ, 442+. ὅρα § 488, 8).

11. *(περασ-)* *πέρνημι* (=πιπράσκω), μέλλ. *περά'ω* (Ἰλ. Φ, 454+), ἀόρ. *ἐπέρα(σ)σα*, παραπ. *πεπερημένος* (Ἰλ. Φ, 58+., ὅστις γραπτέος *πεπρημένος*).

Δὲν πρέπει νὰ συγχέηται ὁ μέλλων *περά'ω* πρὸς τὸν ἐνεστῶτα *περά'ω* (=περῶ διὰ θαλάσσης. Ὀδ. Ε, 174. κτλ.).

12. *(πετασ-)* *πίτνημι* (=Ἀττικ. *πετάννυμι*), ἀόρ. *ἐπέτα(σ)σα*, παραπ. παθ. *πέπτᾰμαι*, ἀόρ. παθ. *ἐπετάσθην*.

13. *(σκεδασ-)* *σκίδνημι* (=Ἀττικ. *σκεδάννυμι*), ἀόρ. ἐνεργ. *ἐσκέδα(σ)σα*.

Τὸ ἀρκτικὸν γράμμα τοῦ θέματος πολλάκις ἀποβάλλεται, ὡς *κίδνᾰται*, *ἐκίδνατο*, *ἐκέδα(σ)σεν*, *ἔκεδασθεν* καὶ *κεδασθείς*.

2) Ῥήματα εἰς ΝΥΜΙ.

§ 562. Παρ' Ὁμήρῳ ἐκ τῶν εἰς *-ύννυμι* ῥημάτων φέρεται μόνον τὸ *ἔρυμι* (ὅρα § 561, 6) ἐν τῷ ἐνεστῶτι καὶ παρατατικῷ. Ἀντὶ δὲ τῶν εἰς *-άννυμι* ῥημάτων γίνεται παρ' αὐτῷ χρῆσις ἄλλων ἐνεστώτων, ὡς *κίρνημι* (=Ἀττικ. *κεράννυμι*), *πίτνημι* (=Ἀττικ. *πετάννυμι*), *σκίδνημι* (=Ἀττικ. *σκεδάννυμι*).

§ 563. Ῥήματα εἰς *-νυμι* παρ' Ὁμήρῳ εἶναι τάδε·

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1. *αἰ-νῦ-μαι* (=λαμβάνω, ἀραιρῶ) μόνον κατ' ἐνεστῶτα καὶ παρατ. καὶ σύνθετ. *ἐξαίνυτο*, ῥημ. ἐπίθ. *ἔξαιτος* (=ἐξαίρετος, ἐκλεκτός).

Σ'ΗΜ. Εἰς τὸ θέμα *αἰ-* ἀνήκει καὶ τὸ *αἴτέω*.

2. *ἀρ-ιν-μαι* (=λαμβάνω) ὅρα § 519, 4.

3. *ἀχ-νῦ-μαι* (=λυποῦμαι) εὔχρηστον μόνον κατ' ἐνεστ. καὶ παρατατ. § 511, 3.

4. *δαί-νῦμι* (=ἐντιθῶ τινα), μέλλ. *δαίσω* ('Ιλ. Τ, 299+). Μέσ. *δαίνυμαι*, μέλλ. *δαίσομαι* ('Οδ. Σ, 48+), ἀόρ. *ἐδαισάμην*. Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ οὐσιαστ. *ἡ δαίς* (δεῖπνον θεῶν καὶ ἀνθρώπων), *δαιτὸς* ('Ιλ. Χ, 436+) καὶ *δαιτυμών*. Ἡ εὐκτ. τοῦ μέσ. ἐνεστ. ἢ παρατατ. ἐν τῷ 3 ἑνικ. εἶναι *δαινῦτο* (δαινῦτο. 'Ιλ. Ω, 665+) καὶ 3 πληθ. *δαινῦατο* ('Οδ. Σ, 248+). ὅρα § 530, 8.

5. *δείκ-νῦμι* (=δεικνύω) μόνον ἡ μετοχὴ *δεικνὺς* ('Ιλ. Ν, 244+) καὶ *δεικνύμενος* ('Ιλ. Ι, 196. Ψ, 701. 'Οδ. Δ, 59) κατὰ τὴν εἰς -ΜΙ συζυγίαν, μέλλ. *δείξω*, ἀόρ. *ἔδειξα*, μέλλ. μέσ. *ἐνδείξομαι* ('Ιλ. Τ, 83+).

6. *καίνῦμι* (=ὑπερέχω· ἐκ θέματος *καδ-*) ὅρα § 514, 2.

7. *κίνῦμαι* (=κινοῦμαι), μόνον κατὰ μετοχ. *κῑνύμενος* καὶ παρατ. *κίνυτο* ('Ιλ. Δ, 281. 332. 427) καὶ *κῑ-νέω*, ἀόρ. β' *ἔκιον* (=ἐπορεύθην), *μετεκίαθον* ('Οδ. Α, 22. 'Ιλ. Η, 685. Λ, 52. 714. κτλ.). ὅρα § 471.

8. *οἴγνυμι* (=ἀνοίγω) ὅρα § 511, 18.

9. *ὄλλυμι* (=ἀπόλλυμι) ὅρα § 519, 35.

10. *ὄρνυμι* (=ἐγείρω, κινῶ, ὑψῶ) ὅρα § 517, 7.

11. *πήγνῦμι*, μέλλ. *πήξεις*, ἀόρ. (*ἔ*)*πηξε*, *ἐπήξαμεν*, ὑποτακτ. *πήξῃ*, ἀπαρ. *πῆξαι*, μετοχ. *πήξας*. Παθ. *πήγνῦται*, παρατ. *πήγνυτο*, ἀόρ. παθ. 3 πληθ. *πῆγθεν*, καὶ ἀόρ. β' παθ. *ἐπάγη* καὶ 3 πληθ. *πάγεν*, ἀόρ. β' ἄνευ θεματ. φωνήεντ. *κατέπηκτο* ('Ιλ. Λ, 378+), παρακ. β' *πέπηγε*, ὑπερσ. (*ἐ*)*πεπήγει*.

12. *ῥήγνῦμι* (=σχίζω, διαρρηγνύω), τρίτ. πληθ. *ῥήγνῦσι*, παρατ. θαμιστ. *ῥήγνυσκε*, μέλλ. *ῥήξω*, ἀπαρ. *ῥῆξειν*, ἀόρ. *ἔρρηξε* καὶ *ῥῆξε*. Παθ. προστ. *ῥήγνυσθε*, ἀπαρ. *ῥήγνυσθαι*, μετοχ. *ῥηγνύμενος*, παρατ. *ῥήγνῦτο*, *ῥήγνυντο*, μέτ. ἀόρ. *ἐρρήξαντο*, ὑποτ. *ῥηξόμεθα* ('Ιλ. Μ, 224+), ἀπαρ. *ῥήξεσθαι*, μετοχ. *ῥηξάμενος* καὶ παθ. παρακ. *συνέρρηκται* ('Οδ. Θ, 137+), ῥηματ. ἐπίθ. *ῥηκτὸς* ('Ιλ. Ν, 323+).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΑΝΩΜΑΛΑ ΡΗΜΑΤΑ.

§ 564. Ἐνταῦθα ἐξετάζονται 1) ῥήματα σχηματίζοντα τοὺς χρόνους αὐτῶν ἐκ διαφόρων θεμάτων, συγγενῶν δὲ κατ' ἔννοιαν καὶ 2) ῥήματα ἀνώμαλα κατὰ σημασίαν τῶν χρόνων αὐτῶν.

α') Ῥήματα ἐκ συγγενῶν θεμάτων σχηματιζόμενα.

§ 565. Ῥήματα ἐκ συγγενῶν θεμάτων σχηματιζόμενα εἶναι τὰ ἑπόμενα.

1. *ζώω* (=ζῶ), παρατ. *ἔζωον* (ἐκ θέματ. *ζω-*), μέλλ. *βέομαι* (Ἰλ. Ο, 194+) καὶ *βείομαι* (Ἰλ. Χ, 431+), 6' ἑνικ. *βέε(αι)* (Ἰλ. Π, 852. Ω, 131), (ὅρα § 482, 1), ἀόρ. 6' *ἐβίων*, οὗτινος ἀπαντᾷ μόνον ἡ προστ. *βιώτω* (Ἰλ. Θ, 429+) καὶ τὸ ἀπαρ. *βιῶναι* (Ἰλ. Κ, 174. Ο, 511. Ὀδ. Ξ, 359). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ οὐσ. *ζωή* καὶ τὸ ἐπίθ. *ζῳὸς* καὶ τὸ οὐσ. *ὁ βίος*, *ὁ βίοτος*, *ἡ βιοτή*.

Μετὰ μεταβ. σημασ. εἶναι ὁ μέσ. ἀόρ. *ἐβιώσαο* (=ἐζωγόνησας. Ὀδ. Θ, 468+). Ὁ μέλλων *βιώσομαι* δὲν φέρεται παρ' Ὁμήρῳ, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ κεῖται ὁ *βέομαι* καὶ *βείομαι*, οἵτινες ἴσως δέον νὰ μεταγραφῶσιν εἰς «*βίομαι*», πλὴν δὲ τούτου ὁ *βέομαι* (ἐν τῷ Ἰλ. Ο, 194) οὐδεμίαν ἔχει ἔννοιαν, ἔνθα περιεμένετο «*ἔθομαι*».

Ὡς ἐκ τῆς συναιρέσεως φαίνεται, ὁ ἑπόμενος στίχος δὲν εἶναι γνήσιος (ἐν Ἰλ. Α, 88., ἔνθα ὑπάρχει τὸ *ζῶντος*) :

οὔτις ἐμεῦ *ζῶντος* καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,

ἐὰν μάλιστα πρὸς ἄλλον στίχον παραβληθῇ (ἐν Ὀδ. Π, 439) :

ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.

διότι τὸ συνημμένον *ζῶ* δὲν εἶναι Ὁμηρικόν.

Τὸ θέμα *ζω-* γίνεται ἐκ τοῦ *βιω-* (πρβλ. *ῥίζω*=*ῥιβjω*), ὥστε τὰ θέματα *βιω-* καὶ *ζω-* κατὰ τὸ φαινόμενον εἶναι διάφορα.

2. *ἔδω*, *ἔσθω*, *ἐσθίω*, ἀπαρέμφ. *ἔμεν* θεματ. φωνήεντ. *ἔδ-μεναι*, μέλλ. *ἔδομαι*, ἀόρ. 6' *ἔφαγον*, παρακ. μόνον μετοχ. *ἐδηδώς* (Ἰλ. Ρ, 542+) καὶ *βεβρωκώς* (Ὀδ. Χ, 403+), παρακ. παθ. 3 ἑνικ. *ἐδήδεται* (Ὀδ. Χ, 50+, ἔνθα κακῶς γρ. *ἐδήδοται*), μέλλ. παθ. *βεβρώσεται* (Ὀδ. Β, 102+). Ἐνταῦθα καὶ τὸ σύνθετον *ὠμ-ηστὴς* (ὠμὸς καὶ ἐδ-=ὠμοφάγος) καὶ *δημοβόρος* (Ἰλ. Α, 231+).

Μοναδικὸν εἶναι τὸ *βεβρώθοις* (Ἰλ. Δ, 35+. ὅρα § 471).

3. *ἔρχομαι*, ὑποτ. *ἔρῳμαι*, προστ. *ἔρχεο*, ἀπαρ. *ἔρχεσθαι*, μετοχ. *ἐρχόμενος*, μέλλ. *ἐλεύσομαι* καὶ *εἶμι* (§ 482, 10), ἀόρ. 6'

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἦλῦθον καὶ *ἦλθον*, παρακ. *εἰλήλουθα* (ἴσως γραπτέον *εἰλήλευθα* § 496, 4), πληθ. α' *εἰλήλυθμεν* (ὅρα § 496, 4), μετοχ. *εἰληλουθὼς* (ἴσως γραπτέον *εἰλη.λευθὼς*) καὶ ἄπαξ *ἐληλουθὼς* ('Ιλ. Ο, 81+, ἴσως γραπτέον *ἐληλευθὼς*) καὶ *ἐπελήλυθα* ('Οδ. Δ, 268+).

4. *λέγω* (παρ' Ὁμήρῳ καθόλου σημαίνει τὸ *ἀπαριθμεῖν*), ἀόρ. *ἔλεξα* ('Οδ. Ψ, 309). Μέσ. *λέγομαι* (=συναθροίζω τι, συλλέγω), ὡς «*ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε*» ('Ιλ. Θ, 507), ἀόρ. μέσ. *ἐλεξάμην* ('Ιλ, Φ, 27), ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. *ἐλέχθην* ('Ιλ. Γ, 188) καὶ ἀόρ. β' ἄνευ θεματ. φωνήεντ. *ἐλέγμην* (§ 487).

Ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ *λέγειν* (ὁμιλεῖν) εἶνε μόνον τὸ *ἔλεγε* ('Ιλ.Β,222+). Μέσ. *λέγομαι* (=διαλογίζομαι, σκέπτομαι, λέγω, διαλέγομαι. 'Ιλ. Β, 435. Ν, 275.292. Υ, 244. 'Οδ. Γ, 240. Ν, 296), ἀόρ. μέσ. *διελεξάμην* ('Ιλ. Λ, 407. κτλ.). Τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦνται ὑπὸ τοῦ *φημί*, *εἶπον*, *ἐνέπω*, *Fείρω*.

5 *ὁράω* (=βλέπω), παρατ. *ὅραον* καὶ μέσ. *ὁρῶμαι* (§ 406,1), ὁριστ. 2 ἑνικ. *ὄρηαι* ('Οδ.Ξ,343+, κατὰ τὸ *δίζηαι*, ὅρα § 542), παρατ. *ὁρώμην*, μέλλ. *ὄψομαι*, ἀόρ. β' *ἐFίδον* καὶ μέσ. *ἐFιδόμην*, παρακ. *ὄπωπα*, προστ. ἀορ. μικτοῦ *ὄψεσθε* (ὅρα § 488,7).

Εἰς τὸ θέμα *ὀπ-* ἀνήκει καὶ ὁ ἐνεστὼς *ὄσσομαι* καὶ μετοχ. ἐφετικοῦ ῥήματος *ὀψείοντες* ('Ιλ. Ξ, 37+) καὶ τὰ οὐσιαστ. (ὤψ) *ὦπα* (=πρόσωπον) καὶ *ὄσσε*, *ὄμματα* (=ὀφθαλμοί).

6. *τρέχω* (θέμα *τρεχ-*), ἀόρ. θαμιστικ. *θρέξασκον* ('Ιλ. Σ, 599 καὶ 602) καὶ ἀόρ. β' *ἔδραμον* (θέμα *δραμ-*), παρακ. *ἀναδέδρομε* ('Οδ. Ε, 412. Κ, 4), *ἐπιδέδρομεν* ('Οδ. Ζ, 45. Υ, 357).

7. *φέρω* (θέμα *φερ-*), προστ. ἄνευ θεματικοῦ φωνήεντος *φέρτε*, μέλλ. *οἴσω* (θέμα *οἰ-*), ἀόρ. *ἤνεικα* (§ 489,5.σημ.), ἀπαρ. *ἐνεικέμεναι*, ἀόρ β' μικτὸς ὑποτ. *οἴσῃ*, *ἐποίσῃ*, *ἐξοίσωσι*, προστ. *οἶσε*, *οἰσέτω*, *οἴσετε*, ἀπαρ. *οἰσέμεναι* (ὅρα § 488,9). Μέσ. *φέρομαι*, μέλλ. *οἴσομαι*, ἀόρ. μέσ. *ἠνεικάμην*. Παρασχηματισμὸς εἶναι τὸ *φορέω*.

Ἐνταῦθα ἀνήκουσι καὶ τὸ *προφερὴς* (=ἔξοχος), *δι-ηνεκὴς* (=συνεχής, ἀδιάλειπτος), *δουρ-ηνεκὴς* ('Ιλ. Κ, 357+=ὅσον ρθάνει τὸ δόρυ), *κεντρηνεκὴς* ('Ιλ. Ε, 752. Θ, 396 = ὁ ὑπὸ κέντρου ἐλαυνόμενος ἵππος), *ποδηνεκὴς* (=ποδήρης. 'Ιλ. Κ, 24. 178. κτλ.), *ἐπηγκενίδες* ('Οδ.Ε, 253+=αἱ ἀπὸ πρῴρας μέχρι πρύμνης ἐπενεχθεῖσαι σανίδες εἰς τὰ πλευρὰ τῆς νεώς).

β') Ῥήματα ἀνώμαλα κατὰ σημασίαν.

§ 566. Ῥήματα ἀνώμαλα κατὰ σημασίαν εἶναι 1) ὅσα ἔχουσι

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

παθητικὸν ἀόριστον μετὰ σημασίας μέσης κείμενον, πολλὰ δὲ ἔχουσι καὶ ἀμφοτέρους μετὰ τῆς αὐτῆς σημασίας. 2) ὅσα ἔχουσι μέσον μέλλοντα μετὰ παθητικῆς σημασίας κείμενον.

1) Παθητικὸς ἀόριστος ὡς μέσος.

§ 567. Ῥήματα ἔχοντα τὸν παθητ. ἀόριστον παρ' Ὁμήρῳ μετὰ σημασίας μέσης εἶναι ταῦτα.

ἀερθῆναι (=ἀρθῆναι. Ὀδ. Θ, 375. Ι, 383. Μ, 432. Τ, 540).

αἰστωθῆναι (=ἀρανὴ γενέσθαι. Ὀδ. Κ, 259).

ἀλῆναι (ἐάλην τοῦ εἰλέω=συστραφῆναι, συνερραθῆναι. Ἰλ. Ν, 408. Π, 714. Υ, 138. 278. Φ, 607. Χ, 12).

ἀνακλιθῆναι (=Ἀττικ. *ἀνακλιθῆναι*. Ὀδ. Δ, 794. Ι, 371 Ν, 78. Σ, 189).

ἀναθῆναι (=κυρηθῆναι. Ἰλ. Β, 291. Ὀδ. Α, 133).

ἀολλισθῆναι (=συναθροισθῆναι Ἰλ. Ο, 588. Τ, 54).

ἀποχωρισθέντε (=ἀποχωρισθέντες. Ἰλ. Ε, 12+).

ἀριθμηθήμεναι (=ἀριθμῆσαι ἑαυτούς. Ἰλ. Β, 124+).

γυμνωθῆναι (=γυμνωθῆναι. Ἰλ. Π, 312. 400. Ὀδ. Χ, 1. Κ, 341. κτλ.).

δαῆναι (=μαθεῖν. Ἰλ. Γ, 208. Κ, 425. Ὀδ. Δ, 493. Ι, 280).

διαχρισθήμεναι (=ἀποχωρισθῆναι. Ἰλ. Β, 815. Γ, 98. 102. Η, 306. Υ, 212. Ὀδ. Ω, 532. κτλ.).

διηθῆναι (=συστραφῆναι. Ὀδ. Β, 151. Π, 63. Χ, 85).

Ἑλιχθῆναι (ὅρα § 99=στραφῆναι. Ἰλ. Ε, 497. Ζ, 106. Λ, 214. Ρ, 343).

ἐκκυλισθῆναι (=κυλισθῆναι ἔξω, ἐκπεσεῖν. Ἰλ. Ζ, 42. Ψ, 394).

ἑλυσθῆναι (=κυρτωθῆναι, καμπυλωθῆναι, κυλισθῆναι. Ἰλ. Ψ, 393. Ω, 510. Ὀδ. Ι, 433. ὅρα § 517, 2).

ἐνισκίμφθη (=ἐνεπάγη. Ἰλ. Π, 612. Ρ, 528).

ἐνιχριμφθεὶς (=εἰσδύς. Ἰλ. Ε, 662. Η, 272. Ρ, 405).

ἐξετανύσθη (=ἐξηπλώθη. Ἰλ. Η, 271. Ι, 219).

ἐρήτυθεν (=περιώρισαν ἑαυτούς, περιωρίσθησαν. Ἰλ. Β, 99. 211).

εὐνηθῆναι (=κοιμηθῆναι. Ἰλ. Β, 821. Ξ, 314. 331. 360. Γ, 441. Π, 176. Ὀδ. Δ, 334. κτλ.).

θοινηθῆναι (=γευθῆναι. Ὀδ. Δ, 36+).

θωρηχθῆναι (=ὁπλισθῆναι, θώρακα περὶ στήθεσσι δύνειν. Ἰλ. Α, 226. Γ, 340. Η, 40. Ψ, 813. Ὀδ. Χ, 139).

ἰανθῆναι (=εὐφρανθῆναι, ἡδυνθῆναι. Ἰλ. Ο, 103. Ψ, 598. 600. Ὀδ. Δ, 549. 840. Χ, 59).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἱδρυνθῆναι (=καθέζεσθαι, ἡσυχάσαι. Ἰλ. Η, 56. Γ, 58).
ἰθυνθῆναι (=λαβεῖν εὐθεῖαν στάσιν. Ἰλ. Η, 475).
κατεκάη (κατὰ τυῆσιν Ἰλ. Ι. 212).
κατικ.λισθῆναι (=ἰαγῆναι. Ὀδ. Δ. 481. Κ. 198).
κατευνασθῆναι (=καταλυθῆναι. Ἰλ. Γ, 448+).
κατευνηθῆναι (=καταλυθῆναι. Ὀδ. Δ, 414. 421).
κεδιασθῆναι (=διασπασθῆναι. διασκεδασθῆναι. Ἰλ. Β, 398. Ν, 739. Ο, 328. 657. Η, 306).
κινηθῆναι (='Αττικ. κινηθῆναι Ἰλ. Α, 47. Β, 144. 149).
κρυφθῆναι (=κρύψαι ἑαυτόν. Ἰλ. Ν, 405).
κυκηθῆναι (=ταραχθῆναι. Ἰλ. Α, 129. Σ, 229).
λεχθῆναι (=καταλέξαι ἑαυτόν. Ἰλ. Γ, 188).
λιασθῆναι (=ἀποχωρῆσαι. Ἰλ.Α,349.Λ,80. Ὀδ.Δ,838.κτλ.)
μαρναθῆναι (ὡς παρ' Ἀττικοῖς. Ἰλ. Ι, 212).
ὁμοιωθῆναι (=ὁμοιῶσαι ἑαυτόν. Ἰλ. Α, 187. Ὀδ. Γ,120).
ὁμωθῆναι (=ἑνωθῆναι, συγκομιχθῆναι. Ἰλ. Ξ, 209+).
ὀρθωθῆναι (=ὀρθὸν ἑαυτὸν στῆσαι. Ἰλ.Β,42.Κ,21.80.Ψ,235).
ὀρινθῆναι (=ταραχθῆναι. Ἰλ.Ε,29.Η,509.Ω.585. Ὀδ.Χ,23).
παγῆναι (=παγῆναι. Ἰλ. Δ, 185. 528. Ε, 616).
παρεκπλαγχθῆναι (=παρεκτραπῆναι. Ἰλ. Ο, 464).
πεπλεμμένη (=πλανισθῆναι. Ἰλ. Δ, 535. Ε, 636.Ν, 148. Π, 612. Ρ, 528).
περαιωθῆναι (=διαβῆναι πέραν. Ὀδ. Ω, 437+).
περιδινηθῆναι (=περιστραφῆναι. Ἰλ. Χ, 165+).
περιπλεχθῆναι (=ἐναγκαλισθῆναί τινι. Ὀδ.Ξ,313.Ψ,33).
πηχθῆναι (=παγῆναι. Ἰλ. Θ, 293).
πλαγχθῆναι (=πλανηθῆναι. Ἰλ.Α,59.Λ, 351. Ν, 592. Ὀδ. Α, 2. Θ, 14).
πτοιηθῆναι (=πτοηθῆναι. Ὀδ. Χ, 298).
ῥυῆναι (=ῥεῦσαι. Ὀδ. Γ, 455).
στερφθῆναι (Ἰλ. Α, 567. 595.Ν,545.Π,598.Ο,591. κτλ.).
ὑπορραγῆναι (=ὀρθῆναι. Ἰλ. Θ, 558. Π, 300).
σωθῆναι (=σωθῆναι. Ἰλ. Ο, 503. Ν, 228).
ταθῆναι (=τεῖναι ἑαυτόν. Ἰλ. Ν, 655. Φ, 119).
τερσῆναι (=ξηρανθῆναι. Ἰλ. Π, 519. Ὀδ. Ζ, 98).
ὑπεκλίνθη (=κατεκλίθη. Ὀδ. Ε, 463+).
φαανθῆναι (=φανῆναι. Ἰλ. Α, 200. Δ, 469. Ν, 278. Ὀδ. Μ, 441. Ἰλ. Ρ, 650).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

φαρῆναι ('Ιλ. Η, 7. 'Οδ. Κ, 187. κτλ.).

φοβηθῆναι (=φυγεῖν. 'Ιλ. Ε, 498. Μ, 470.Ο,637,Χ,137. 'Οδ. Π, 163).

§ 568. Τὰ ἑπόμενα ῥήματα ἔχουσι παρ' Ὁμήρῳ ἀμροτέρους τοὺς ἀορίστους καὶ τὸν μέσον καὶ τὸν παθητικὸν (αντὶ μέσου).

ἀάσασθαι (=ἠμβώθῆναι, σκοτισθῆναι. 'Ιλ.Ι,116.537.Τ,137. Λ,340) καὶ *ἀασθῆναι* ('Ιλ. Η, 685. Τ, 113. 136).

ἀγερέσθαι (=συναθροισθῆναι. 'Ιλ. Ι,74. Σ,37.245. 'Οδ. Β, 385 Λ,36) καὶ *ἀγερθῆναι* ('Ιλ.Α,57.Δ,152.Χ,475), τὸ δὲ *ξυναγείρατό τι* (=συνήγειρεν ἑαυτῷ. 'Οδ. Ξ, 323. Τ, 293).

αἰδέ(σ)σασθαι (=αἰδεσθῆναι. 'Ιλ. Ι.508.640.Χ,419. 'Οδ. Φ, 28) καὶ *αἰδέσθῆναι* ('Ιλ. Δ, 402.Η. 93. Ρ, 95. 'Οδ. Β, 65).

ἀΐξασθαι (=κινηθῆναι. 'Ιλ. Χ, 195) καὶ *ἀϊχθῆναι* ('Ιλ. Γ, 368. Ε, 854. Ω, 97).

ἄμπνυτο (=ἀνέπνευσε, ἀναψυχὴν ἔλαβε. 'Ιλ. Α, 359. Χ, 475. 'Οδ. Ε, 458. Ω, 349) καὶ *ἀμπνύνθη* ('Ιλ. Ε, 697. Ξ, 436).

δηρίσασθαι (=μαχέσασθαι. 'Ιλ. Ρ, 734. 'Οδ. Θ, 76) καὶ *δηριωθήτην* ('Ιλ. Η, 756), ἀλλὰ τοῦτο γραπτέον «*δῆριν ἐθέσθην*» (ὅρα § 552).

διεκοσμήσαντο (μέγαρον=διεκόσμησαν. 'Οδ. Χ, 457), ἀλλὰ *διακοσμηθῆναι* (=εἰς τάξιν βαλεῖν ἑαυτόν. 'Ιλ. Β, 126).

δυνήσασθαι (=δυνηθῆναι. 'Ιλ. Ε, 621.Ν,510.607. Ξ, 33. 423. 'Οδ. Ρ, 303) καὶ *δυνασθῆναι* ('Ιλ, Ψ, 465. 'Οδ. Ε, 319).

ἐμπλητο (=ἐνεπλήσθη. 'Ιλ. Φ, 607 'Οδ. Θ, 16) καὶ *ἐνεπλήσθην* ('Ιλ.Η,348), ἀλλ' *ἐμπλησάμην τι* (=ἐνέπλησά τι ἐμαυτοῦ. 'Ιλ. Χ, 312. 504. 'Οδ. Ι, 296. Η, 221).

ἐπιμνήσασθαι (=μνησθῆναι. 'Ιλ. Ρ, 103. 'Οδ. Δ, 191) καὶ *ἐπιμνησθῆναι* ('Οδ. Α, 31. Δ, 189).

ἐπιφράσασθαι (=σκέψασθαι, ἐπινοῆσαι. 'Ιλ. Ε, 665. Β, 282. Ν, 741. Φ, 410. 'Οδ. Θ, 94. 533. Φ, 410. Σ, 93) καὶ *ἐπιφρασθῆναι* ('Ιλ. Ε, 183).

ἐρείσασθαι (=ἐρεισθῆναι. 'Ιλ.Β,109. Ε,309. Λ,355. Μ,457. Π,736) καὶ *ἐρεισθῆναι* ('Ιλ. Η, 145. Λ, 144. Μ, 192. Χ, 225).

καλύψασθαι (=καλύψαι ἑαυτόν. 'Ιλ. Γ, 141. 'Οδ. Ε, 491. Θ, 92) καὶ *καλυφθῆναι* ('Οδ. Δ, 402).

κιχήσασθαι (=εὑρεῖν, καταλαβεῖν. 'Ιλ.Δ,385.Ζ,498.Κ,494. Φ,263. Χ,226. 'Οδ.Ζ,51. Τ,400) καὶ *κιχῆναι* ('Ιλ. Κ,376. Α, 26.Β,188. Γ,291. Ζ,228. Ι,416.Λ,367.Ο,274. Π,342, κτλ.).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

κλίνασθαι (=κατακλιθῆναι. Ὀδ. Ρ, 340) καὶ *κλι(ν)θῆναι* (Ἰλ. Γ, 360. Ζ. 468. Η, 254. Ὀδ. Α, 366).

κοιμήσασθαι (=κοιμηθῆναι. Ἰλ. Ι,705. 712. Λ,241. Ω.673. Ὀδ. Δ, 302. Ξ,523.524) καὶ *κοιμηθῆναι* (Ἰλ. Β, 355. Ζ,427. Ὀδ. Ξ, 411. Δ. 295. Η, 343. Θ, 295. Κ, 186).

κορέσασθαι (=χορτασθῆναι. Ἰλ. Ν, 635. Ὀδ. Υ, 59) καὶ *κορεσθῆναι* (Ὀδ. Δ, 541. Κ, 499).

κοσμησάμενος (πολίτας=τάξας τοὺς ἑαυτοῦ πολίτας. Ἰλ. Β, 806), *κοσμηθῆναι* δὲ (=βαλεῖν εἰς τάξιν ἑαυτόν. Ἰλ. Γ, 1. Μ. 87. Ὀδ. Ι, 157).

κρίνασθαι (=κρῖναι ἑαυτόν, Ὀδ. Θ, 36. καὶ =κρῖναι ἑαυτῷ. Ὀδ. Δ, 408. 530) καὶ *κριθῆναι* (Ἰλ. Ν, 129. Ὀδ. Θ, 48).

μιγέσθαι (=μιχθῆναι. Ἰλ. Α, 354. Π, 813. Ὀδ. Α, 433) καὶ *μιγῆθαι* (Ἰλ. Γ, 48. 209. Κ, 457. Λ, 438. Ν, 642. Ψ.687. Ὀδ. Χ,329) καὶ *μιγῆναι* (Ἰλ. Γ,55.445. Ζ, 161,165. Ὀδ. Α, 73. Ι, 91).

μνήσασθαι (=μνησθῆναι. Ἰλ. Δ,222. Ξ,441. Ρ,185. Ω,601. 613. Ὀδ. Α, 29. Μ, 309. Π, 481. κτλ.) καὶ *μνησθῆναι* (Ὀδ. Δ, 118).

νάσασθαι (σύνθετον μετὰ τῆς ἀπὸ =ἀποικῆσαι. Ἰλ. Β, 629. Ὀδ. Ο, 254) καὶ *νασθῆναι* (=κατοικῆσαι. Ἰλ. Ξ, 119).

νεμεσσήσασθαι (=μέμψασθαι. Ὀδ.Α,228.Ρ,93) καὶ *νεμεσσηθῆναι* (Ἰλ. Β, 223. Ο, 103.211. Π,544. Ω, 53. Ὀδ. Β, 64).

ὄΐσασθαι (=οἰηθῆναι. Ὀδ. Α, 323. Κ, 258. Ι, 339) καὶ *ὄϊσθῆναι* (Ἰλ. Ι, 453. Ὀδ. Δ, 453. Π, 475).

ὁρμήσασθαι (=ὁρμηθῆναι. Ἰλ. Θ, 511) καὶ *ὁρμηθῆναι* (Ἰλ.Ε, 12. Ζ, 410. Κ, 359. Ν, 182. 496. 512. Π, 467. Ρ, 605. Χ, 312. Ψ, 817. Ὀδ. Ν, 82. Κ, 214).

πειρήσασθαι (=πειραθῆναι, Ἰλ. Ζ, 435. Θ, 18. Υ, 352. Ὀδ. Δ, 119. Θ, 23.120.124.377. Ω, 238) καὶ *πειρηθῆναι* (Ἰλ. Ε, 220. Κ,444. Υ,349. Ψ,553. Ὀδ. Θ, 100.205.213. Ω, 240).

πελάσασθαι (=πελάσαι. Ἰλ.Ρ,341) καὶ *πλῆτο*, ἔπλητο (Ἰλ. Ξ,438.468. Δ,449.Θ,63) καὶ *πελασθῆναι* (Ἰλ.Ε,282. Μ,420).

πιστώσασθαι (=πίστιν παρασχεῖν ἀλλήλοις. Ἰλ.Ζ,233.Φ,286) καὶ *πιστωθῆναι* (=πιστὸν ἑαυτὸν παρασχεῖν. Ὀδ. Ο, 436).

πλήσασθαί (τι=πλῆσαί τι ἑαυτοῦ. Ἰλ. Ι, 224. Ὀδ. Ξ. 87. 112.Ρ,603.Τ,198) καὶ *πλησθῆναι* (Ὀδ.Δ,705)=πλῆσαι ἑαυτόν.

στῆναι (=στῆσαι ἑαυτόν. Ὀδ. Α, 333, 103. Β, 37. Ζ, 21.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

141. Η, 21. Ο, 144. 458. Ἰλ. Α, 197. Β, 20. 59. Φ, 266. κτλ.) καὶ *σταθῆναι* (Ὀδ.Λ.243.Ρ.463), *στήσασθαι* δέ τι (=στῆσαί τι ἑαυτῷ ἢ ἑαυτοῦ. Ὀδ. Β, 94. 431. Ι, 54. 77. Μ, 402. Τ, 139. Ω, 128. Ἰλ. Ζ, 528. Δ, 480. Σ, 533).

σύσθαι (*ἐσσύμην, ἔσσυτο, σύτο* =σπεῦσαι, ὁρμῆσαι. Ἰλ. Ξ, 519. Φ, 169. Ὀδ. Ξ, 34) καὶ *σεύασθαι* (Ἰλ. Ζ, 505.Η.208. Ξ, 227. Υ, 148. Χ, 22. κτλ.) καὶ *συθῆναι* (Ἰλ. Ε, 293).

ταινύσασθαι (=τανῦσαί τι ἑαυτῷ καὶ τανῦσαι ἑαυτόν. Ἰλ. Δ, 112. Ὀδ. Ι, 298) καὶ *ἐντανύσασθαι τόξον* (Ὀδ. Φ,402+) καὶ *ταινυσθῆναι* (=τανῦσαι ἑαυτόν. Ἰλ. Ν, 392. Η, 475.485. Σ, 26. Υ, 483. Ὀδ. Η, 175).

τέρψασθαι (=τέρψαι ἑαυτόν. Ὀδ. Μ, 188) καὶ *τεταρπέσθαι* (Ἰλ. Ι, 701. Ψ, 10. 98. Ω, 513. Ὀδ. Α, 310. Λ, 211. Ξ, 244) καὶ *ταρπέσθαι* (οὐ μόνον τὸ *ταρπώμεθα*. Ἰλ. Ω, 636. Ὀδ. Δ, 295. Ψ, 255) καὶ *τερφθῆναι* (Ὀδ. Ε, 74.Θ, 131. Ρ,174) καὶ *ταρφθῆναι* (Ὀδ. Ζ,99. Τ, 213. 251. Φ, 57) καὶ *ταρπῆναι* (Ἰλ.Λ.779.Ω, 3.Ὀδ.Γ,70.Δ,47.Ε. 201.Κ, 181.Ψ,212.300. 346) καὶ *ταρπῆναι* (Ἰλ. Γ, 441. Ξ, 314. Ὀδ. Θ, 232).

τρέψασθαι (=τραπέσθαι. Ὀδ. Α, 422.Σ,305) καὶ *τραπέσθαι* (Ἰλ. Α,199.Λ, 233.237. Ν, 605. Φ, 594. Ν, 546. Φ, 468. Ὀδ. Η, 263. Τ, 389. Κ, 45. Ρ, 733. Ὀδ. Κ, 528. Ι,350. Ρ, 73. Τ, 388. κτλ.) καὶ *τραφθῆναι* (Ὀδ. Ο, 80+).

ῥάξασθαι (νῆας =ῥάξαι τὰς ἑαυτῶν ναῦς. Ὀδ. Ο, 566), *ῥαφθῆναι* δὲ (=ῥάξαι ἑαυτούς. Ἰλ. Ρ, 268).

ῥά(σ)σασθαι (=σκέψασθαι.Ἰλ.Ε,665.Κ,339.Ο,671.Φ,410. Ψ,126.450.453. Ω, 352. κτλ.) καὶ *ῥασθῆναι* (Ὀδ. Τ, 485. Ψ, 260).

χήρατο (=ἐχάρη. Ἰλ. Ξ,270+, ἀνθ' οὗ γράφεται ὑπό τινων *Γήσατο* ἐκ τοῦ ἥδομαι) καὶ *χαρῆναι* (Ἰλ. Γ, 27. Ζ,481.Η,54. Ὀδ. Κ, 616) καὶ *κεχαρέσθαι* (Ἰλ. Α, 256. Η, 600. Ὀδ. Β, 249. Γ, 438. Δ, 344. Ρ, 135).

χολώσασθαι (=ὀργισθῆναι. Ἰλ. Β, 599. Δ, 501. Ψ, 482. Ὀδ. Ζ, 147. Θ, 227. κτλ.) καὶ *χολωθῆναι* (Ἰλ. Α, 9.Δ,494. Ι, 33. Ν, 660. Η, 330. Ψ, 23. 88. κτλ.).

χύσθαι (=χυθῆναι. Ὀδ. Η, 143. Θ, 297.515.527.Κ,415. Χ, 88. Ἰλ. Ν, 544. Π, 414. κτλ.) καὶ *χυθῆναι* (Ὀδ.Τ,590) καὶ *ἀμφιχυθῆναι* (Ὀδ. Δ, 716. Π, 214. Ἰλ. Ξ, 253. Ψ, 63. 764), *περιπροχυθεὶς* (Ἰλ. Ξ, 316+).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

2) Μέσος μέλλων ὡς παθητικός.

§ 530. Ῥήματα παρ' Ὁμήρῳ ἔχοντα μέσον μέλλοντα ἀντὶ παθητικοῦ εἶναι ταῦτα.

ἀπαλθομαι (=ἀποθεραπεύω), μέσ. μέλλ. *ἀπαλθήσεσθαι ἕλκεα* (Ἰλ. Θ, 405. 419).

διαρραίω (=καταστρέφω), μέσ. μέλλ. *διαρραίσεσθαι* (=ἀφανισθήσεσθαι. Ἰλ. Ω. 357 +).

διακρίνομαι (=ἀπομαχρύνομαι), μέσ. μέλλ. *διακρινέεσθαι* (Ὀδ. Σ. 149. Υ. 180).

κραίρω (=ἐκτελῶ), μέσ. μέλλ. *κρανέεσθαι* (Ἰλ. Ι, 626).

κτείνω (=φονεύω), μέσ. μέλλ. *κατακτενέεσθε* (Ἰλ. Ξ. 481).

ὄλλυμαι (=ἀπόλλυμαι), μέσ. μέλλ. *ὀλεῖται* (Ἰλ.Β,325.Η,91. Ὀδ.Ω,195), *ὀλέεσθε* (Ἰλ.Φ,133), *ὀλέεσθαι* (Ἰλ.Ο,700.Φ,278).

πέρθω (=πορθῶ), μέλλ. μέσ. *πέρσεται* (Ἰλ. Υ, 729).

σαόω (=σῴζω), μέλλ. μέσ. *σαώσεαι* (Ὀδ. Φ, 309).

τελέω (=τελῶ), μέλλ. μέσ. *τελέεσθαι* (Ἰλ. Α, 204. Ὀδ. Α, 201. Γ, 226. Δ. 664. Χ, 215).

τελευτάω (=τελειῶ), μέσ. μέλλ. *τελευτήσεσθαι* (=τελεσθήσεσθαι. Ἰλ. Ν, 100. Ὀδ. Θ. 510. Ι, 511).

τεύχω (=κατασκευάζω), μέλλ. μέσ. *τεύξεσθαι* (Ἰλ. Ε, 653), ἄλλως λέγεται *τετεύξομαι* ὡς παθητ. (Ἰλ. Μ, 345. 358. κτλ.).

τρώω (=τιτρώσκω), μέλλ. μέσ. *τρώσεσθαι* (Ἰλ. Μ, 66).

φθίνω (=φθείρομαι), μέσ. μέλλ. *φθίσομαι* (Ἰλ. Λ, 821. Τ, 329. Ω, 86. Ὀδ. Ν, 384).

φιλέω (=φιλοξενῶ), μέσ. μέλλ. *φιλήσεαι* (Ὀδ. Α, 123).

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Α') ΠΙΝΑΞ

περιέχων χωρία Ὁμήρου ἐνταῦθα διορθούμενα ἢ χρήζοντα διορθώσεως.

Ἰλιάδος Α

στίχ. 9 § 315, σημ.
» 15 » 118.
» 25 » 366.
» 62 » 456.
» 67 » 456.
» 88 » 565, 1.
» 116 » 366.
» 139 » 458.
» 156 » 120.
» 160 » 429, σημ.
» 175 » 458.
» 179 » 212, ὑποσημ. 1.
» 195 » 366.
» 208 » 366.
» 227 » 436, σημ. 2.
» 238 » 212, ὑποσημ.
» 251 » 507, 13.
» 272 » 522, 8.
» 291 » 557, 12.
» 294 » 62, σημ.
» 344 » 433, σημ. 522,8.
» 379 » 366.
» 443 » 62, σημ.
» 446 » 62.
» 540 » 208, σημ. 1.

Ἰλιάδος Β

στίχ. 4 § 423, σημ.
» 10 » 62, σημ.
» 39 » 150.
» 49 » 273.
» 94 » 436, σημ. 2.
στίχ. 115 § 285.
» 132. » 534. 548.
» 165 » 548.
» 172 » 338, σημ. 2.
» 205 » 205, σημ.
» 218 » 447, 20.
» 232 » 456.
» 233 » 456.
» 309 » 273.
» 319 » 205, σημ.
» 321 » 231, 3.
» 325 » 221. 393.
» 348 » 436, σημ. 2.
» 367 » 431.
» 451 » 436, σημ. 2.
» 471 » 99, λ. Γέαρ.
» 477 » 436, σημ. 2.
» 518 » 99. 221.
» 731 » 221.
» 790 » 338, σημ. 2.

Ἰλιάδος Γ

στίχ. 46 § 385, σημ.
» 84 » 231, 3.
» 119 » 436, σημ. 2.
» 129 » 338, σημ. 2.
» 172 » 222, σημ.
» 219 » 311.
» 373 » 519, 2.
» 385 » 366.

Ἰλιάδος Δ

» 3 » 440.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

στίχ. 12 § 366.
» 55 » 534.
» 66 » 487, 10.
» 71 » 487, 10.
» 75 » 205, σημ.
» 92 » 338, σημ. 2.
» 126 » 515, 11.
» 146 » 427, 2.
» 186 » 530, 6.
» 199 » 436, σημ. 2.
» 203 » 338, σημ. 2.
» 208 » 519, 10.
» 209 » 436, σημ. 2.
» 242 » 332, ὑποσημ.
» 252 » 523, 3.
» 315 » 366.
» 338 » 222, σημ.
» 353 » 152, σημ.
» 362 » 522, 4.
» 384 » 290, σημ.
» 452 » 226, σημ.
» 524 » 366.

Ἰλιάδος Ε.

στίχ. 4 § 364.
» 21 » 221.
» 36 » 99, λέξ. Φίον.
» 68 » 272, σημ.
» 71 » 308, σημ. 3.
» 88 » 226, σημ. 1.
» 90 » 366.
» 123 » 338, σημ. 2.
» 139 » 366.
» 174 » 431.
» 204 » 496, 4.
» 226 » 272, σημ.
» 284 » 430, σημ.
» 293 » 527, 9.
» 310 » 364.
» 320 » 364.
» 334 » 366.
» 371 » ιά. 264, 1.
» 391 » 561, 2.
στίχ. 393 § 519, 2.
» 394 » 412, σημ.
» 475 » 437.
» 534 » 206.
» 622 » 364.
» 641 » 212, ὑποσημ. 1.
» 686 » 310, σημ.
» 776 » 325.
» 782 » 317, 7.
» 818 » 211, σημ.
» 831 » 511, 21.
» 871 » 366.
» 887 » 232.

Ἰλιάδος Ζ.

στίχ. 6 § 273.
» 25 » 364.
» 61 » 221.
» 88 » 310, σημ.
» 113 » 152, σημ.
» 128 » 496, 4.
» 158 » 366.
» 166 » 366.
» 179 » 366.
» 260 » 71, σημ.
» 289 » 364.
» 291 » 527, 6.
» 296 » 436, σημ. 2.
» 297 » 310, σημ.
» 317 » 310, σημ.
» 344 » 221.
» 348 » 99, λέξ. Φέρρω.
» 409 » 519, 24.
» 464 » 423, σημ.
» 490 » 59, σημ.
» 526 » 522, 4.

Ἰλιάδος Η.

στίχ. 86 § 304, σημ.
» 120 » 221.
» 129 » 423, σημ.
» 198 » 519, 10.
» 207 » 277.
» 212 » 553.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

στίχ. 238 § 294, σημ.
» 242 » 437.
» 256 » 317, 7.
» 310 » 99, λέξ. Γέλπω.
» 345 » 310, σημ.
» 349 » 507, 7.
» 428 » 485, 13.
» 431 » 485, 13.
» 472 » 99, λέξ. Γοῖνος.

Ἰλιάδος Θ.

στίχ. 50 § 325.
» 109 » 0'. 428, σημ.
» 131 » 426, σημ.
» 220 » 436, σημ. 2.
» 227 » 519, 9.
» 229 » 437.
» 270 » 495.
» 282 » 273.
» 301 » 437.
» 310 » 437.
» 322 » 437.
» 408 » 515, 14.
» 422 » 364. 515, 14.
» 470 » 281, σημ. 1.
» 472 » 325.
» 508 » 281, σημ.
» 525 » 281, σημ.

Ἰλιάδος Ι.

στίχ. 22 § 285.
» 30 » 231, 3.
» 37 » 205, σημ.
» 42 » 148, σημ.
» 49 » 496, 4.
» 120 » 366.
» 137 » 221.
» 141 » 272, σημ.
» 146 » 99, λ. Γέδνα.
» 189 » 275, 10.
» 225 » 285.
» 240 » 281, σημ. 1.
» 288 » 99, λέξ. Γέδνα.
» 306 » 523, 3.

στίχ. 330 § 272, σημ.
» 337 » 527, 2.
» 424 » 536.
» 459 » 62, σημ.
» 462 » 272, σημ.
» 520 » 275, 10.
» 593 » 436, σημ. 2.
» 617 » 511, 14.
» 658 » 281, σημ. 1.
» 681 » 536.
» 695 » 231, 3.

Ἰλιάδος Κ.

στίχ. 5 § 412, σημ.
» 34 » 557, 12.
» 36 » 221.
» 39 » 530, 2.
» 44 » 458.
» 70 » 221.
» 72 » 62, 364.
» 73 » 436, σημ.
» 105 » 523, 3.
» 136 » 436, σημ. 2.
» 146 » 429, σημ.
» 179 » 436, σημ. 2.
» 198 » 497, 6.
» 246 » ἡ. 507, 8.
» 251 » 435, 1.
» 273 » 436, σημ. 2.
» 281 » 286, σημ.
» 320 » 511, 14.
» 336 » 436, σημ. 2.
» 337 » 431.
» 345 » 517, 7.
» 356 » 436, σημ. 2.
» 361 » 456.
» 376 » 272, σημ.
» 421 » 507, 12.
» 462 » 383.
» 517 » 325.
» 572 » 281, σημ. 1.
» 574 » 281, σημ. 1.

Ἰλιάδος Λ.

στίχ. 2 § 273.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

στίχ. 50 ἰδ 178, σημ.
» 136 » 541.
» 153 » 536.
» 187 » 152, σημ.
» 199 » 338, σημ. 2.
» 246 » 366.
» 269 » 412, σημ.
» 272 » 61, σημ.
» 288 » 71.
» 356 » 62. 364.
» 380 » 429, σημ. 3. 430.
» 417 » 364. [σημ.
» 434 » 365.
» 437 » 366.
» 470 » 530, 2.
» 482 » 208, σημ. 2.
» 493 » 226, σημ. 1.
» 499 » 221.
» 549 » 534.
» 550 » 548.
» 551 » 279, 6.
» 620 » 281, σημ. 1.
» 690 » 366.
» 708 » 325.
» 722 » 281, σημ. 1.
» 762 » 550.
» 763 » 523, 3.
» 797 » 273.

Ἰλιάδος Μ.

στίχ. 3 ἰδ 281, σημ. 1.
» 11 » 519, 39.
» 40 » 456.
» 49 » 40, ὑποσημ.
» 64 » 221.
» 93 » 272, σημ.
» 142 » 517, 7.
» 239 » 281, σημ. 1.
» 258 » 310, σημ.
» 263 » 310, σημ.
» 295 » 541.
» 297 » 212, σημ.
» 300 » 279, 6.

στίχ. 302 » 170, ὑποσημ.
» 308 » 310, σημ.
» 318 » 285.
» 323 » 231, 3.
» 334 » 423, σημ.
» 350 » ή. 507, 8.
» 363 » ή. 507, 8.
» 375 » 310, σημ.
» 393 » 136. 145.
» 395 » 507, 8.
» 421 » 552.
» 440 » 221.
» 450 » 205, σημ.
» 511 » 366.
» 773 » 232.

Ἰλιάδος Ν.

στίχ. 42 ἰδ 170, ὑποσημ.
» 63 » 519, 2.
» 69 » 308, σημ. 3.
» 101 » 436, σημ. 2.
» 113 » ἐ.
» 154 » 71.
» 167 » 436, σημ. 2.
» 182 » 355.
» 202 » 541.
» 208 » 436, σημ. 2.
» 251 » 430, σημ.
» 325 » 364.
» 358 » 221.
» 366 » 99, λεξ. Γέδνα.
» 433 » 71.
» 462 » 338, σημ. 2.
» 511 » 364.
» 570 » ή. 507, 8.
» 619 » 364.
» 622 » 285.
» 651 » 364.
» 707 » 519, 44.
» 768 » 338, σημ. 2.
» 788 » 221.

Ἰλιάδος Ξ.

στίχ. 28 ἰδ 279, 6.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

στίχ. 34 § 514, 6. 437.
» 44 » 530, 2.
» 165 » 423, σημ.
» 180 » 212, ὑποσημ. 1.
» 199 » 561, 2.
» 237 » 364.
» 240 » 366.
» 266 » 283.
» 270 » 519, 50. 568.
» 322 » 307, 3, σημ.
» 324 » 283.
» 346 » ιά. 264, 1.
» 348 » 99, λέξ. Φέρση.
» 353 » ιά. 264, 1.
» 356 » 338, σημ. 2.
» 378 » 517, 7.
» 412 » 338, σημ. 2. 364.
» 428 » 221.
» 439 » 561, 2.
» 456 » 279, 6.
» 481 » 519, 24.
» 484 » 456.
» 490 » 221.
» 501 » 221.
» 510 » 519, 2.
» 613 » 517, 7.

Ἰλιάδος Φ.

στίχ. 4 § 272, σημ.
» 18 » 429, σημ. 3.
» 25 » 283.
» 66 » 221.
» 71 » 321, ὑποσημ.
» 80 » 412, σημ.
» 173 » 338, σημ. 2.
» 194 » 482, 1. 565, 1.
» 255 » 281, σημ. 1.
» 290 » 366.
» 298 » 523, 3.
» 333 » 279, 6.
» 339 » 290, σημ.
» 437 » 517, 7.
» 552 » 226, σημ. 1.

στίχ. 554 § 221.
» 506 » 279, 6.
» 669 » 273.
» 741 » 273.

Ἰλιάδος Π.

στίχ. 9 § 366.
» 21 » 222, σημ.
» 29 » 429, σημ.
» 39 » 273.
» 47 » 515, 8.
» 103 » 561, 2.
» 178 » 366.
» 208 » 394. 561, 5.
» 371 » 99, ὑποσημ.
» 404 » 62. 364.
» 431 » 205, σημ.
» 445 » 232.
» 507 » 99, ὑποσημ.
» 509 » 364.
» 515 » 52, σημ.
» 521 » 71.
» 522 » 138, σημ.
» 537 » 338, σημ. 2.
» 542 » 530, 6.
» 545 » 364.
» 548 » 317, 4, σημ. 2.
» 560 » 364.
» 643 » 99, λέξ. Φέρ.
» 651 » 519, 36.
» 661 » 310, σημ.
» 708 » 487, 18. 515, 10.
» 756 » 552. 568.
» 766 » 212, ὑποσημ. 1.
» 827 » 485, 17.
» 852 » 482, 1. 565, 1.

Ἰλιάδος Ρ.

στίχ. 9 » 226, σημ. 1.
» 10 » 152, σημ.
» 23 » 226, σημ. 1.
» 25 » 561, 9.
» 40 » 226, σημ. 1.
» 43 » 366.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

στίχ. 54 § 99, λέξ. Γάλις.
» 58 » 366.
» 59 » 226, σημ. 1.
» 152 » 309, σημ. 3. 310.
» 258 » 279, 6.
» 367 » 232.
» 385 » 281, σημ. 1.
» 412 » 279, 6.
» 444 » 231, 3.
» 478 » 366.
» 537 » 366.
» 539 » 485, 17.
» 572 » 437. 511, 4.
» 600 » 366.
» 637 » 447, 7.
» 659 » 534. 548.
» 660 » 279, 6.
» 684 » 338, σημ. 2.
» 689 » 71.
» 695 » 44, 2.
» 709 » 523, 3.
» 724 » 519, 2.
» 745 » 281, σημ. 1.

Ἰλιάδος Σ.

στίχ. 72 § 366.
» 93 » 206, σημ. 1.
» 100 » 527, 2.
» 117 » 283.
» 136 » 522, 9.
» 142 » 530, 1.
» 147 » 423, σημ.
» 153 » 531, 4.
» 165 » 519, 2.
» 169 » 338, σημ. 2.
» 224 » 507, 12.
» 293 » 205, σημ.
» 309 » 519, 24.
» 338 » 366.
» 376 » 488, 3.
» 402 » 272, σημ.
» 418 » 496, 6.
» 445 » 364.
στίχ. 477 § 523, 4.
» 553 » 557, 2.
» 585 » 437. 511, 4.

Ἰλιάδος Τ.

στίχ. 2 § 273.
» 24 » 530, 2.
» 32 » 558.
» 71 » 523, 3.
» 81 » 423, σημ.
» 136 » 290, σημ.
» 175 » 517, 7.
» 225 » 522, 10.
» 255 » 170, ὑποσημ.
» 288 » 517, 7.
» 393 » 517, 7.
» 413 » 71.

Ἰλιάδος Υ.

στίχ. 67 § 99, ὑποσημ.
» 98 » 62. 364.
» 101 » 38, 5, σημ.
» 128 » 519, 10.
» 131 » 285, σημ.
» 139 » 534.
» 140 » 170, ὑποσημ.
» 145 » 238.
» 188 » 429, σημ. 3.
» 335 » 458. 519, 7.
» 340 » 366.
» 346 » 366.
» 362 » 523, 3.
» 466 » 366.

Ἰλιάδος Φ.

στίχ. 26 § 283.
» 52 » 561, 2.
» 58 » 561, 11.
» 86 » 206, σημ. 1.
» 104 » 221.
» 179 » 366.
» 183 » 366.
» 236 » 99, λέξ. Γάλις.
» 270 » 561, 2.
» 332 » 40.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

στίχ. 344 ξ · 99 λέξ. Γάλις.
» 396 » 429. σημ. 3.
» 400 » 366.
» 410 » 429, σημ.
» 415 » 205, σημ.
» 459 » 429, σημ.
» 467 » 552.
» 474 » 222, σημ.
» 490 » 364.
» 533 » 523, 3.
» 561 » 281, σημ. 1.
» 576 » 52, σημ.
» 590 » 366.
» 609 » 495.

Ἰλιάδος Χ.

στίχ. 2 ξ 281, σημ. 1.
» 3 » 310, σημ.
» 6 » 221.
» 90 » 541.
» 94 » 40.
» 110 » 285.
» 172 » 310, σημ.
» 215 » 338, σημ. 2.
» 222 » 527, 7.
» 228 » 338, σημ. 2.
» 244 » 217, 1, ὑποσημ.
» 280 » 40. 441, σημ.
» 303 » 530, 6.
» 304 » 285.
» 313 » 221.
» 331 » 232.
» 393 » 519, 2.
» 431 » 482, 1. 565, 1.
» 468 » 412, σημ.
» 477 » 519, 10.
» 491 » 492, 7. 553.
» 637 » 117.
» 640 » 170, ὑποσημ.

Ἰλιάδος Ψ.

στίχ. 90 ξ 507, 13.
» 139 » 548.
» 226 » 273.
στίχ. 264 ξ 317, 9.
» 284 » 447, 12.
» 310 » 523, 3.
» 329 » 447, 12.
» 361 » 530, 5.
» 493 » 244.
» 513 » 317, 9.
» 533 » 92, ὑποσημ. 1.
» 536 » 71.
» 643 » 560.
» 695 » 366.
» 711 » ι 264, 1.
» 725 » 366.
» 730 » 366.
» 743 » 366.
» 762 » 338, σημ. 2. 364.
» 786 » 553.
» 792 » 290, σημ. 519, 17
» 797 » 364.

Ἰλιάδος Ω.

στίχ. 36 ξ 437.
» 38 » 424.
» 53 » 364.
» 61 » 290, σημ.
» 62 » 515, 2.
» 83 » 272, σημ.
» 87 » 338, σημ. 2.
» 102 » 366.
» 131 » 482, 1. 565, 1.
» 141 » 310, σημ.
» 154 » 46. 366.
» 160 » 531, 4.
» 183 » 366.
» 200 » 62.
» 210 » 519, 10.
» 227 » ι 264, 1.
» 239 » 332, ὑποσημ.
» 304 » 507, 6.
» 384 » 71.
» 434 » 431.
» 449 » 99, ὑποσημ.
» 452 » 99, ὑποσημ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

στίχ. 457 ᾗ 511, 19.
» 499 » 530, 6.
» 554 » 453, 1. 558.
» 608 ᾗ 437.
» 650 » 487, 12.
» 706 » 310, σημ.
» 707 » 308, σημ. 3. 310.
» 709 » 338, σημ. 364.
» 727 » 523, 3.
» 757 » 99, λέξ. Φέρση.
» 769 » 69, σημ.

Ὀδυσσείας Α.

στίχ. 15 ᾗ 272, σημ.
» 24 » 488, 3.
» 59 » 437.
» 60 » 222.
» 70 » 221. 393.
» 73 » 272, σημ.
» 124 » 400
» 141 » 279, 6.
» 147 » 485, 13.
» 200 » 62, σημ.
» 226 » 70, σημ. 1.
» 240 » 519, 2.
» 241 » 285.
» 337 » 496, 7.
» 356 » 59, σημ.

Ὀδυσσείας Β.

στίχ. 20 ᾗ 272, σημ.
» 47 » 383.
» 102 » 453, 1. 558.
» 165 » 383.
» 222 » 527, 10.
» 240 » 231, 3.
» 334 » 519, 36.
» 434 » 281, σημ. 1.

Ὀδυσσείας Γ.

στίχ. 14 ᾗ 281, σημ. 1.
» 33 » 280, ὑποσημ.
» 50 » 62.
» 81 » 496, 4.
στίχ. 163 ᾗ 208, σημ. 2.
» 169 » 531, 4.
» 175 » 519, 44.
» 230 ᾗ 222, σημ.
» 231 » 423, σημ.
» 255 » 71, σημ.
» 367 » 519, 37.

Ὀδυσσείας Δ.

στίχ. 25 ᾗ 338, σημ. 2.
» 88 » 279, 6.
» 107 » 519, 2.
» 188 » 281, σημ. 1.
» 226 » 536.
» 247 » 40.
» 403 » 272, σημ.
» 472 » 456.
» 547 » 423, σημ.
» 704 » 44, 2.
» 709 » 325.
» 723 » 507, 13.
» 728 » 285.
» 732 » 366.

Ὀδυσσείας Ε.

στίχ. 2 ᾗ 273.
» 110 » 530, 8.
» 119 » 561, 1.
» 122 » 561, 1.
» 133 » 530, 8.
» 146 » 366.
» 155 » 272, σημ.
» 159 » 338, σημ. 2.
» 260 » 231, 2.
» 305 » 232.
» 321 » 366.
» 322 » 366.
» 349 » 366.
» 395 » 558.
» 398 » 290, σημ.
» 419 » 530, 2.
» 469 » 178, σημ.
» 473 » 530, 2.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ὀδυσσείας Ζ.

στίχ. 5 § 338, σημ. 2. 364.
» 9 » 310, σημ.
» 33 » 431.
» 36 » 178, σημ.
» 216 » 522, 7.

Ὀδυσσείας Η.

στίχ. 95 § 447, 12.
» 114 » 427, 1.
» 125 » 507, 12.
» 144 » 231, 3.
» 164 » 561, 7.
» 168 » 208, σημ. 2.
» 199 » 496, 4.
» 201 » 285, σημ.
» 251 » 530, 8.
» 252 » ι. 264, 1.
» 261 » 70, σημ. 1.
» 279 » 212, ὑποσημ.

Ὀδυσσείας Θ.

στίχ. 73 § 275, 10.
» 78 » 552.
» 109 » 325.
» 180 » 545.
» 224 » 283.
» 343 » 233, σημ.
» 408 » 162.
» 480 » 281, σημ. 1.
» 569 » 310, σημ.

Ὀδυσσείας Ι.

στίχ. 9 § 279, 6.
» 26 » 281, σημ. 1.
» 30 » 272, σημ.
» 47 » 519, 9.
» 88 » 557, 8.
» 108 » 536.
» 114 » 272, σημ.
» 151 » 281, σημ. 1.
» 206 » 40. 441, σημ.
» 283 » 294, 3.
» 306 » 281, σημ. 1.
στίχ. 377 § 530, 2.
» 400 » 272, σημ.
» 404 » 557, 12.
» 436 » 281, σημ. 1.
» 459 » 523, 4.
» 512 » 406, 4, ϐ'. 515, 1

Ὀδυσσείας Κ.

στίχ. 23 § 557, 2.
» 71 » 231, 3.
» 100 » 557, 8.
» 146 » 557, 6.
» 193 » 522, 3.
» 240 » 226, σημ. 1.
» 251 » 557, 6, ὑποσημ.
» 268 » 383.
» 274 » 537, 6.
» 320 » 487, 12.
» 404 » 272, σημ.
» 424 » 272, σημ.
» 493 » 221.
» 570 » 557, 6, ὑποσημ.

Ὀδυσσείας Λ.

στίχ. 22 § 557, 6, ὑποσημ.
» 114 » 522, 9. 545.
» 221 » 561,2.
» 222 » 273.
» 242 » 212, ὑποσημ. 1.
» 266 » 283.
» 270 » 102.
» 304 » 427,1,
» 313 » 543.
» 339 » 366.
» 374 » 281, σημ. 1.
» 403 » 522,8.
» 472 » 366.
» 567 » 437.
» 585 » 437.
» 588 » 317,4, σημ. 2.
» 603 » 212, ὑποσημ. 1.

Ὀδυσσείας Μ.

στίχ. 7 § 281, σημ. 1.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

στίχ. 9 § 557,8.
» 122 » 530,2.
» 141 » 522.9. 545.
» 196 » 557,2.
» 200 » 317,9.
» 210 » 272, σημ.
» 218 » 429, σημ.
» 267 » 221.
» 349 » ή. 507,8.
» 370 » 519,9.
» 388 » 419, σημ.
» 399 » 70, σημ.

Ὀδυσσείας Ν.

στίχ. 35 § 290, σημ.
» 94 » 281, σημ. 1.
» 103 » 338, σημ. 2.
» 152 » 310, σημ.
» 158 » 310, σημ.
» 177 » 310, σημ.
» 183 » 310, σημ.
» 229 » 423, σημ.
» 237 » 496,4.
» 240 » 281, σημ. 1.
» 258 » 383.
» 270 » 364.
» 293 » 208, σημ. 1.
» 347 » 338, σημ. 2.
» 389 » 364.

Ὀδυσσείας Ξ.

στίχ. 40 § 99, ὑποσημ.
» 49 » 366.
» 239 » 221.
» 287 » 70, σημ. 1.
» 371 » 285.
» 406 » 515,8.
» 438 » 99, ὑποσημ.

Ὀδυσσείας Ο.

στίχ. 9 § 338, σημ. 2.
» 42 » 232.
» 105 » 363.
» 120 » 62.
στίχ. 157 § 531,4.
» 172 » 62, σημ.
» 470 » 363.
» 447 » 70, σημ. 1.

Ὀδυσσείας Π.

στίχ. 22 § » 366.
» 51 » 485,13.
» 131 » 232.
» 161 » 285, σημ.
» 188 » 273.
» 203 » 561, 1.
» 232 » 272, σημ.
» 333 » 541.
» 368 » 281, σημ. 1.

Ὀδυσσείας Ρ.

στίχ. 10 § 386, σημ.
» 40 » 366.
» 67 » 325.
» 121 » 400.
» 161 » 519, 8.
» 221 » 212, ὑποσ.1.325.
» 349 » 338, σημ. 2.
» 388 » 560.
» 416 » 71.
» 497 » 281, σημ. 1.
» 526 » 338, σημ. 2.364.
» 552 » 338, σημ. 2.
» 576 » 366.

Ὀδυσσείας Σ.

στίχ. 122 § 162.
» 173 » 317, 2.
» 179 » 507, 6.
» 191 » 550, σημ. 1.
» 238 » 530, 5.
» 265 » 557, 8.
» 317 » 281, σημ. 1.
» 348 » 530, 3.

Ὀδυσσείας Τ.

στίχ. 28 § 496, 4.
» 50 » 281, σημ. 1.
» 64 » 273.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

στίχ. 103 ξ 273.
» 118 » 273.
» 147 » 453,1. 558.
» 271 » 338, σημ. 2.
» 342 » 281, σημ. 1.
» 387 » 325.
» 579 » ή. 507,8.

Ὀδυσσείας Ι'.

στίχ. 65 ξ 212, ὑποσημ. 1.
» 171 » 281, σημ. 1.
» 255 » 440.
» 286 » 530, 3.
» 383 » 485, 3.

Ὀδυσσείας Φ.

στίχ. 15 ξ 519,7.
» 77 » ή. 507,8.
» 93 » 383.
» 100 » 517,7.
» 137 » 212, ὑποσημ. 1.
» 164 » 212, ὑποσημ. 1.
» 224 » 366.
» 260 » 534. 548.
» 331 » 286, σημ.
» 350 » 59, σημ.

Ὀδυσσείας Χ.

στίχ. 28 » 515, 2.
» 56 » 565, 2.
» 100 » 338, σημ. 2.
» 115 » 208, σημ. 2.
στίχ. 175 ξ 18.
» 189 » 557, 2.
» 192 » 18.
» 202 » 208, σημ. 2.
» 281 » 208, σημ. 2.
» 288 » 212, ὑποσημ. 1.
» 377 » 400.
» 444 » 433, σημ.
» 471 » 213, σημ.

Ὀδυσσείας Ψ'.

στίχ. 93 ξ 231, 3.
» 246 » 281, σημ. 1.
» 331 » 530, 8.
» 335 » 272, σημ.
» 384 » 273.

Ὀδυσσείας Ω.

στίχ. 30 ξ 99, ὑποσημ. λέξ. [Fάγαξ.
» 33 » 519, 2.
» 82 » 301, σημ.
» 113 » 522, 8.
» 115 » 429, σημ. 3.
» 193 » 429, σημ.
» 200 » 363.
» 284 » 531, 4.
» 300 » 496, 4.
» 398 » 290, σημ.
» 476 » 557, 12.
» 520 » 363.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Β') ΠΙΝΑΞ

Ἀνώμαλα ὀνόματα καὶ ῥήματα.

Α

ἀάω 522,1. 568 (1).
ἀβροτάξομεν 485, 4.
ἄγαμαι 561,1.406,3
ἀγείρω 519,1 .568. 447, 1.
ἄγκιστρον 235. 1.
ἀγκοῦναι 218, 1.
ἀγκών 264, 1.
ἀγνοέω 549.
ἀγοράομαι 530,1.
ἀγορεύω 530, 1.
ἄγω 488, 1.
ἀείρω 519,2. 567.
ἀελλόπος 261,1
ἀέξω 524,1.
ἀερσίποδες 261,3.
ἀFιδής 217,1.
ἄFιδρις 311.
ἄημι 557,1.
ἀήρ 264,2.
αἰδέομαι 522,2.406, 3. 544. 568.
αἴδομαι 522,2. 544.
αἰδώς 281,4.
αἰθήρ 264,3.
Αἰθίοπες 255,1.
αἰνέω 522,3.
αἴνυμαι 563,1.
αἰπύς 303.
αἴρω 519,2.
ἀίσσω 568.
ἀϊστωθῆναι 567.
αἰών 264,4.
ἀκαχίζω 511, 3. 447,2.
ἀκείομαι 520.
ἄκρις 314,1.
ἀλαλύκτημαι 447,4.
ἀλάομαι 447,3.
ἀλαπάζω 510,3.
ἀλδήσκω 485,1.
ἀλεείνω 527,1.
ἄλειαρ 267,1.
ἄλειφαρ 267,2.
ἀλέξω 524,2.
ἀλέομαι 527,1.489,
ἀλεύομαι 527,1. [1.
ἀλιτ- 485,2.
ἄλκαρ 267,3.
ἀλκή 217,2.
ἄλλομαι 487,1.
ἅλς 264,5.
ἀλυσκάζω 511,1.
ἀλυσκάνω 511,1.
ἀλύσκω 511,1.
ἀλφάνω 485,3.
ἁμαρτάνω 485,4.
ἀμέρδω 515,1.
ἀνακλίνομαι 567.
ἄναξ 245.
ἀναπνέω 568.
ἀνδράποδον 235,2.
ἀνεθ- 485,5.
ἀνέσαι 515,13.
ἀνήνοθε 485,5.
ἀνήρ 265.
ἀνιάομαι 567.
ἀνιπτόποδες 261,4.
ἀνοίγω 511,18.
ἄνομαι 519,3.
ἀντάω 515,2.
ἀντιάζω 515,2.
ἀντιάω 515,2.
Ἀντιφάτης 292.
ἄντομαι 515,2.
ἀνύω 519,3. 482,6.
ἄνω 519,3·
ἄνωγα 511,2.
ἀολλισθῆναι 567.
ἄορ 267,4.
ἀπαλθομαι.569.
ἀπαφίσκω 448, 2. 485,6.
ἀπειλαί 218,2.
ἀποαίρεω 546.
ἀποκρίνομαι 567.
Ἀπόλλων 264,6.
ἀραρίσκω 517, 1. 447,5. 448;1. 487, 2. 497,1.
ἀργίποδας 261,5.
ἀρέσκω 522,4.
ἀρήμεναι 540.
ἀρήν 266.
Ἄρης 284.
ἀριθμέομαι 567.
ἄρνα 99. 266.
ἄρνυμαι519,4.563,2

(1) Οἱ ἀριθμοὶ σημαίνουσι τὰς παραγράφους

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ἀρόω 447,6.
ἁρπάζω 510,1.
ἅρτιπος 261,2.
ἄσμενος 487, 20. 514,1.
ἀσπαίρω 519,5.
ἀστήρ 265.
ἄστυ 299.
ἀρύσσω 510,2.
ἄχνυμαι 511,3.563, 3. 447,7.
ἄχομαι 511,3.
ἀΰτις 258,1.
ἄω 540. 547.

B

βαίνω 531,1.488,2. 496,1.
βάλλω 519,7.487,3. 507,14.
βαρβαίνω 531,1.
βασιλεύς 289.
βάσκε 531,1.
βεβαρηώς 551.
βιάω 492,2.
βιβάς 531,1.
βιβάσθων 531,1.
βιο- 565,1.
βλάβομαι 506,1.490.
βλώσκω 519,31.492,
βοάω 549. [5.
βόλομαι 519,8.
βορ- 565,2.
βούλομαι 519,8.
βοῦς 294,1.
βραχ- 485,7.

Γ

γαίω 526,2.
γάνυμαι 526,2.
γαστήρ 265.
γέγωνα 519,9.
γέλος 233.
γέντο 487,4.
γέρας 279,1.
γηθέω 526,2.
γηράσκω 487,5.
γῆρυς 298,1.
γίγνομαι 496,2.519, γόνυ 300,1. [10.
γρηῢς 294,2.
γυμνωθῆναι 567.

Δ

δαῆναι 531,2.567.
δαήρ 264,7.
δαί 317,1.
δαιδάλλω 519,11.
δαίζω 531,3.
δαίνυμι 530,8. 563,
δαίφρων 317,1. [4.
δαίω 526,3.
δακ- 511,4.
δάκρυ
δάκρυον } 317,2.
δάμαρ 264,8.
δάμνημι 561,2.
δαρθ- 485,8.
δατέομαι 531, 3.
δέατο 561,3.
δεδάηκα 492,3.
δεδΓίσσομαι 530,2.
δέδΓοικα 496,3.530,
δεῖ 527,2. [2.
δειδίσκομαι 464.
δείδω 530,2.
δείκνυμι 563,5.
δέμας 279,2.
δέμνια 235,3.
δέμω 519,12.
δέπας 279,3.
δέρκομαι 511,5.
δεσμός 235,4.
δεύομαι 527,2.
δεύω 527,2.
δέχομαι 511,6.452. 487,6.
δΓέος 272.
Δημήτηρ 265.
δηριάομαι 552. 568.
δήω 482,2.
διακοσμοῦμαι 568.
διακρίνομαι 567.569.
διαφθείρω 518.
διδάσκω 531,2.
δίδημι 557,2.
δίδυμοι 235,5.
δίδωμι 557,5.
δίεμαι 557,3.
δίζημαι 557,4.
δίζω 557,4.
δυνηθῆναι 567.
δίπτυχος 235,6.
δνοπαλίζω 510.
δοκέω 554.
δονακεύς 293,1.
δόρυ 300,2.
δύναμαι 561,4.568. 406,3.
δύνω 530,3. 488,3.
δυσαής 286.
δύω 530,3.
δῶ (=δῶμα) 317,3.

E

ἔαρ 267.
ἐάω 547. 548.
ἐγείρω 519,13. 447, 8. 498.
ἐγρήσσω 498.
ἔδω 565,2.
ἔερμαι 519,43.
ἐΓεδνωταί 218,3.
ἐΓάφθη 507,3.
ἐΓέλδωρ 267,5.
ἕζομαι 515,13.
ἔθειραι 218,4.
εἶδαρ 267,6.
εἶλαρ 267,7.
εἰλίποδας 261,6.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

εἴμαρτο 519,30.
εἰμί 560.
εἶμι 557,6. 482,10.
εἰνάτερες 264,9.
εἴρομαι 519,16.
εἰρωτάω 519,16.
εἶσα 515,13.
εἴωθα 515,14.
ἐκκυλισθῆναι 567.
ἐλαύνω 447,10.520.
ἐλάω 520.
ἔλεγχος 275,1.
ἑλίκωψ 255,2.
ἐλυθ- 447,11.
ἐλύσθην 517,2. 567.
ἔλωρ 267,8.
ἐλώρια 267,8.
ἔμμορε 519,30.
ἐμπίμπλημι 568.
ἐναίρω 519,2.
ἔναρα 235,8.
ἔνδινα 235,9.
ἐνεκ- 489,5. 565,7.
ἐνέπω 507,7.
ἔνεροι 235,10.
ἐνίπτω 507,1.
ἐνισκίμφθη 567.
ἐνίσσω 507,1.
ἔντεα 275,2.
ἐντύνω 519,14.
ἐνώπια 235,11.
ἐξετανύσθη 567.
ἐπαυρίσκομαι 519,6.
ἐπενήνοθε 485,5.
ἐπηγκενίδεσσι 262,1.
ἐπημύω 492,7.
ἐπιμιμνήσκομαι 568.
ἐπινηέω 485,13.
ἐπιῤῥάζομαι 568.
ἔπομαι 507,8.
ἑπταπόδης 261.
ἕπω 507,8.
ἔραμαι 561,5. 406,3.
ἐρεείνω 519,16.
ἐρείδομαι 568. 447, [12.
ἐρείπω 507,2. 447, 13. 448,3.
ἐρείκω 485,9.
ἐρέομαι 519,16. 544.
ἐρεύγομαι 485,10.
ἐρέω 519,16.
ἐρητύω 511,7. 567.
ἐριβῶλαξ 257,1.
ἐριδαίνω 519,17.
ἐριδμαίνω 519,17.
ἐρίηρος 235,12.
ἔριθοι 235,13.
ἐρμίς 263,1.
ἔρνος 275,3.
ἔρος 233.
ἑρπετὰ 235,14.
ἐρυκανάω 511,7.
ἐρυκάνω 511,7.
ἐρύκω 511,7.
ἔρχομαι 565,3. 447, 11. 496,4.
ἐσθίω 565,2. 447,9. 452. 482,10.
ἔσθος 275,4.
ἔσθω 565,2.
ἔτος 275,5.
εὐλαὶ 218,5.
εὔληρα 235,15.
εὐνηθῆναι 567.
εὐρύοπα 217,3.
εὐρὺς 302.
εὖς 305.
εὐχετάασθαι 475, 1.
ἐρέσσαι 515,13.

F

Fάδηκα 492,1.
Fανδάνω 514,1.
Fαπ- 507,3.
FεFίτκω 511,10.
FέFοικα 511, 10. 496,6.
Feίδομαι 515,3.
Feιλέω 517,2. 567.
Feιλυφάω 517,2.
Feιπεῖν 489,2.
Feίρω 519,15.
Feλίσσω 567.
Fέλλω 517,2.
Fέννυμι 561,6.
Fέργω 511,9.
Fέρδω 510,4.
Fέρρω 517,3.
Fερύω 523,1. 482,5.
Fιδεῖν 505,3.
Fίεμαι 557,7.
FιFάχω 511,8.
Fιωκὴ 217,4.
Foῖδα 515,3. 496,7.
Fρα- 487,7.

Z

Ζεὺς 293, 2.
ζωάγρια 235,16.
ζώω 565,1.

H

ἤ (=ἔλεγε) 557,14.
ἠγερέθονται 470,519, [1.
ἤδομαι 406,3. 519,
ἦδος 275,6. [50.
ἠερέθονται 470.519,
ἦμαι 515,13. [2.
ἦμαρ 267,9.
-ήμεναι 436.540.
ἤμισυς 304.
ἠνία 235,17.
ἠνίοχος 235,18.
ἦπαρ 267,10.
ἠπεροπεὺς 293,3.
Ἡρακλέης 283.
ἥρως 307,1.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

-ήτην 541.
ἠτορ 267,11.
ἠὺς 305.
ἠὼς 281,3.

Θ

θάλλω 497,5.
θείνω 519,18.
θείω (θέω) 527,3.
θαμέες 287,1.
θέναρ 267,12.
θέρομαι 490.518.
θηρητήρ 264,10.
θίς 263,2.
θνήσκω 496,12.
θοινηθῆναι 567.
θρέπτρα 235,19.
θρῆνυς 298,2.
θρόνα 235,20.
θύγάτηρ 265.
θύος 275,7.
θύσθλα 235,21.
θώρηξ 257,2.256,1.
θωρηχθῆναι 567.

I

ἰάλλω 519,19.
ἰανθῆναι 567.
ἰαύω 526,1.
ἴδρις 311.
ἰδρυνθῆναι 567.
ἰδρὼς 281,2.
ἰδρώω 528.
ἱερεὺς 293,4.
-ίζω 515,13.
ἵημι 557,7.
ἵθματα 262,2.
ἵκρια 235,22.
ἵκω 511,11. 488,4.
ἱλάομαι 522,5.
ἱλάσκομαι 522,5.
ἱλὺς 298,3.
ἱμάσσω 515,4.
ἰὸς 235,23.
ἶρηξ 257,3.
ἶρις 260.
ἶς 263,3.
ἴσκεν 507,7.
ἵστημι 507, 9. 568. 496,5.
ἰσχάνω } 475,5.
ἰσχανάω }
ἰχθὺς 298,5.
ἴχνια 235,24.
ἰχὼρ 264,11.

K

κάγκανα 235,25.
καθίζω 515,13.
καίνυμαι 514,2.563, 6.
καίω 526,4. 489,3.
καλαῦροψ 255,3.
καλλιγύναικα 257,5.
κάλλος 275,8.
καλύπτω 568.
κάμνω 492. 497,2.
κάμπτω507,4. [499.
κάρη 317,4.
καταῖτυξ 257,6.
καταικαῆναι 567.
κατακλασθῆναι 567.
κατευνασθῆναι 567.
κατευνηθῆναι 567.
κεδασθῆναι 567.
κεῖμαι 558.
κείρω 517,5.
κείω 482,3.558.
κεκαφηὼς 551.
κέλευθος 235,26.
κελευτιάω 475,3.
κελεύω 519,20.
κέλομαι 519,20.
κέλσαι 517,4.
κένσαι 515,5.
κέρας 279,4.
κέρδος 275,9.
κευθάνω 515,6.
κεύθω 515,6.
κήδω 515,7.449.
κῆρ 267,13.
κὴρ 267,13.
κίδναται 561,13.
κῖκυς 298,6.
κινέω 563,7. 567.
κίνυμαι 563,7.
κίρνημι 561,7.
κιχάνω 531,4.568.
κλάζω 509.499.
κλαίω 526,5.
κλείω (=ἐπαινέσομαι) 482,4.
κλείω(=ῥημίζω)527. [4.
κλέος 275,10
κλῆις 258,2.
κλῖμαξ 257,4.
κλίνω 519,21. 568.
κλιτὺς 298,7.
κλυ- (ἔκλυον) 530,4.
Κλυταιμήστρη 179.
Κλῶθες262,3. [515.
κνέφας 279,5. [9.
κνημὶς 258,3.
κνῆστις 314,2.
κοιμῶμαι 568.
κόλλοψ 255,4.
κόνις 314,3.
κορέννυμι561.8.568.
κορυθάιξ 256,4.
κορύσσω 512.
κοσμέω 568.
κοτέω 522,6.
κραδάω 519,47.
κραιαίνω 519,22.
κραίνω 519,22.569.
κρέας 279,6.
κρῖ 317,5.
κριθαὶ 218,6.
κρυα- 485,11.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

κρίνω 519,23. 568.
κρυφθῆναι 567.
κτέαρ 267,14.
κτείνω 487, 8. 519 24. 569.
κτέρας 278,3.
κτερείζω 510.
κτίζω 487,9.
κτυπέω 485, 12.
κῦδος 275,11.
κυδα- 487, 10.
κυκεών 264, 12.
κυκηθῆναι 567.
κύρσας 517, 6.
κύρω 517,6.
κύων 264,13.
κῶας 278,2.
κώληψ 255,5.

Λ

λᾶας 317,6.
λαγχάνω 511,13.
λάζομαι 505. 507
λάζυμαι 15. ί, ύπο [σημ. 6
λαῖλαψ 255,6.
λαισήϊα 235,28.
λαα- (λέλημα) 511 12. 497, 3.
λαμπετάω 475,1.
λανθάνω 514,3.
λάρναξ 257,7.
λέγω 565, 4. 567. 487,11.
λέξεις ἀπὸ F ἀρχόμεναι 99. ὅρα καὶ 100.
λέπαδνα 235,29.
λεχ- 488,5.487,12. 511,14.
Λητὼ 315.
λιάσθῆναι 567.
λίγξε 509.
λίς 317,7.
λίσσομαι 515,8.
λιτανεύω 515,8.
λοέω 522,7.
λύω 530,5.

Μ

μαίνομαι 519,25.
μαιομαι 521. 496,8.
μαντις 308.
μαρανθῆναι 567.
μάρναμαι 519,26.
μαρμαίρω 519,27.
μάρτυρος 233.
μάστιξ 257,8.
μάχομαι 522,8 480.
μέγας 324.
μέδομαι 515,9.
μέθυ 299.
μειδῆσαι 553.
μειδιάω 553.
μείλια 235,30.
μειλίγματα 262,4.
μείρομαι 519,30.
μείς 264,14.
μελεδήματα 262,5.
μέλει 519,28.
μέλλω 519,29.
μέλος 275,12.
μέλπηθρα 235,31.
μέλπω,-ομαι 406,1.
μένος 275,13.
μερ- 519,30.
μερμηρίζω 510.
μέρμις 259.
μέροψ 255,7.
μέτασσαι 218,7.
μήδομαι 515,9,
μῆδος 275,14.
μῆκος 275,15.
μηκ- 497,4.511,15.
μῆλοψ 255,8.
μῆνις 314,4.
μήτηρ 265.
μῆτις 314,5.
μήτρως 307,2.
μῆχος 275,16.
μιγάζομαι 511,16.
μιμνήσκω 531, 5. 568. 406,3.
Μίνως 307,3.
μίσγω 511,16. 568. 487,13.
μνάομαι 531,5.
μολ- 519,31.
μυκάομαι 511,17.
μύρομαι 519,32.
μῶλυ 299.
μώνυχες ἵπποι 257,9.

Ν

ναιετάω 475,4.
ναίω 520.568.
νάπαι 218,8.
νάω (ναίω) 520.
νεικείω 520.
νεῖκος 275,17.
νέκταρ 267,15.
νέκυς 298,8.
νέμεσις 313,6.
νεμεσσάομαι 568.
νέομαι 522,9.482,7.
νέποδες 262,6.
νέρος 275,18.
νέω 527,5.
νῆϜις 311.
νηλεὴς 285.
νῆστις 311.
νηῦς 294, 3.
νήχω,-ομαι 527,5.
νίζω 507,6.
νίσσομαι 461.522.9.
νομεύς 293, 5.
νοστέω 522,9.
νωμάω 475,8.
νῶροψ 255,9.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ξ

ξαίνω 519,33.

Ο

ὀδύρομαι 519, 34,
ὀδύσσασθαι 523, 2. 447,15.
ὄδωδα 447,14.
-οη εἰς -ω 549.
-οΐγνυμι 511, 18. 563,8.
Οἰδιπόδης 261.
οἰζύω 529.
οἴηξ 257,10.
οἰκεὺς 293,6.
οἶνοψ 255,10.
οἰσ- 565,7.
ὅϊς 309.
ὀΐω 523, 3. 568. 406,3.
ὀκνείω 520.
ὀλέκω 493,1.
ὄλλυμι 480. 519, 35. 563.9. 569. 447, [16.
ὄλυραι 218,9.
ὁμηγερέες 287,2.
ὁμήγυρις 314,7.
ὁμοιωθῆναι 567.
ὄμφαξ 257, 11.
ὄναρ 267, 16.
ὄνειαρ 267, 17.
ὄνειδος 275,19.
ὄνειρος 235, 33.
ὄνομαι 561, 9.
ὄνυξ 255, 11.
ὀπ- 565,5. 447,17. 488,7.
ὁράω 565,5.
ὀρέγω 511,19. 447, [19.
ὀρθωθῆναι 567.
ὀρίνω 517,7. 567.
ὁρμῶμαι 568.
ὄρνις 259.
ὄρνυμι 517, 7. 518. 563,10. 447,18. 487,14. 488,6.
ὀροθύνω 517,7.
ὄρος 275,20.
ὄρπηξ 255, 12.
ὄσσε 317, 8.
ὄσσομαι 565, 5.
οὐδας 278,1.
οὔθαρ 267, 18.
οὐλαὶ 218,10.
οὐλόχυται 218,11.
οὐρεὺς 293,7.
οὖς 317.9.
οὐτάζω 487,15.507, 14. 487,15.
ὀφείλω 519,37.
ὀφέλλω 519,36.
ὄφελος 275,21.
ὄφις 314, 8.
ὀχεὺς 293,8.
ὄχος 275,22.
ὄψ 255, 13.

Π

παιφάσσω 519,47.
πάλλω 519,38. 487, 17.
παμφαίνω 519,47.
παραβλὼψ 255,14.
παράκοιτις 314,9.
παρανηέω 485,13.
παραπλαγχθῆναι567.
παροίχομαι 492,6.
πάσχω 496,10.
πατέομαι 531,6.
πατὴρ 265.
Πάτροκλος 235,34.
πέδιλα 235,35.
πείθω515,12.449,3.
πεῖραρ 267,19.
πείρω 519,40.
πειρῶμαι 568.
πέλαγος 275,23.
πελάζω 561,10.568. 488,8.
τελεμίζω 567.
τέλω 519,39.
τέλωρ 267,20.
πενθείω 522,10.
περαιωθῆναι 567.
περάω 561,11.
πέρθω 487,18 515, 10. 569.
περιδινηθῆναι 567.
περιπλεχθῆναι 567.
πέρνημι561,11.482, [8.
πέτομαι 515,11.
πεύθομαι 514,4.
πήγνυμι487,16.563, 11. 567.
πήληξ 257,12.
πῖαρ 267,21.
πῖδαξ 257,13.
πίλναμαι 561,10.
πίμπλημι 487,19.
πινύσσω 512.
πίνω 482,10.
πίπτω 497,6.
πιστοῦμαι 568.
πίτνημι 561, 12.
πιφαύσκω 519,47.
πλάζω 567.
πλείω (πλέω) 527,6.
πλευρὰ 235, 36.
πλῆθος 275,24.
πλήσσω 511,20.
πλοχμοὶ 235,37.
πλύνω 519,41.
πλώω 527,6.
πνείω (πνέω) 527, 7.
ποδάνιπτρα 235,38.
ποθέω 522,11.
πολεμίζω 510.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πόλις 310.
πολυάϊξ 256,5.
πολύαρνι 264,15.
πολύΓιδρις 311.
πολὺς 325.
πομπεὺς 293,9.
πορεῖν 519,42.
πορθμεὺς 293,10.
πόρις 314,10.
πόρταξ 257,14.
πόρτις 314,10.
πορσύνω 519,42.
Ποσειδάων 264,16.
πόσις (ὁ) 314, 10.
ποτάομαι 515,11.
πουλύποδος 261,7.
ποὺς 261.
πραπίδες 262,7.
πρόβατα 235,39.
πρόσωπον 235,40.
πρότονοι 235,41.
πτήσσω 497,6.
πτοιηθῆναι 567.
πτὺξ 257, 15.
Πυθὼ 316.
πυνθάνομαι 514, 4.
πῦρ 267.
πωλέομαι 475,7. 519,39.
πωτάομαι 475,9
πῶϋ 299.

Ρ

ῥαίνω 514,5.
ῥαίω 523,4.
ῥαιστὴρ 523,4.
ῥάκος 275,25.
ῥέζω 510,4.
ῥέω 527,8. 567.
ῥηγμὶς 263,4.
ῥήγνυμι 563,12.
ῥιγέω 42.
ῥῖγος 275,26.
ῥὶς 263,5.
ῥύομαι 530,6.
ῥύπα 235,42.
ῥύσια 235,43.
ῥυστάζω 523,1.
ῥώομαι 527,8.
ῥωπήϊα 235,44.

Σ

σαλπίζω 509.
σάος 327.
σαόω 567. 569.
Σαρπηδὼν 264,17.
σέβας 279,7.
σείω 527,9.
σέλας 279,8.
σεύω 527, 9. 568. 489, 3.
σθένος 275,27.
σκέλος 275,28.
σκέπας 279,9.
σκίδνημι 561,13.
σκὼψ 255,15.
σμῶδιξ 257,17.
σός 327.
σπέος 272.275,29.
σπένδω 515,15.
σπλάγχνα 235,46.
σταμὶς 263,6.
στάχυς 298,9.
στέαρ 267,22.
στείχω 485, 14.
στερέσαι 522,12.
στεῦται 557,18.
στὶξ 257,18.
στρέφω 507,9.567.
στρωφάω 475,10.
στυγέω 511,21.
στυφελίζω 510.
συνέχω, συνόκωχα [447,20.
συνθεσίαι 218,12.
σῦριγξ 257,19.
σφάζω 508.
σφέλας 279,10.

Τ

ταγ- 485,15.
τάμνω 519,44.
ταναύποδα 261,8.
τανύω 519,45. 568. 482,9.
Τάρταρος 235,47.
ταφ- 507,10.
τείνω 519,45.567.
τείρεα 275,30.
τέκμωρ 267,23.
τελείω 521.
τελευτάω 569.
τελέω 521.569.
τεμ- 485,16.
τέρας 279,11.
τέρπω 507,11. 568.
τέρσομαι 524,3.567.
τετίημαι 530,7.
τετιηὼς 530,7.
τέτρηχα 491.
τεύχω 511,23. 569.
τίθημι 557,12.
τίλλω 519,46.
τιμάω 530,7.
τίνω 530,7.
τιταίνω 519,45.
τιτύσκομαι 511,24
τίω 530,7.
τλῆναι 496,13.
τμήγω 511,22.
τοκεὺς 293,11.
τρέπω 507,12. 568.
τρέφω 507,13.
τρέχω 565,6.
τριγλώχις 263,7.
τρίζω 499.
τρομέω 475,6.
τρόπις 314,12.
τρόφι 312.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

τρύφος 275,31.
τρώω 569.
τρωπάω 475,11.
τρωχάω 475,12.
τυγχάνω 511,24.
τύπτω 507,14.
-τὺς θηλυκὰ 297.

Υ

ὕδωρ 267,24.
υἱὸς 235,48.
ὕπαρ 267,25.
ὑπεκλίνθη 567.
ὑπορραγῆναι 567.
ὑσμίνη 217,5.

Φ

φαγ- 565,2.
φαείνω 519,47.567.
φαίνω 519,47. 567.
φάλαρα 235,49.
φάος 273.
φᾶρος 275,32.
φάτις 314,13.
φάω 519,47.
φέβομαι 506,2.
φείδομαι 515, 16. [449,4.
φεν- 519,48.406,4, [6. 485,17.
φέρω565,7.452.488 [9.489,5.
φεύγω 511,25.
φημί 557,13.
φθάνω 531,7.
φθείρω 519,49.
φθινύθω 530,8.
φθίνω530,8.487,21. [569.
φιλέω 555. 569.
φλέψ 255,16.
φοβοῦμαι506,2.567.
φοίνιξ 256,2.
φορμίζω 509.
φράζω 513.515,17. [568.
φράσσω 568.
φρέαρ 267,26.
φρίξ 256,3.
φύλακος 233.
φύρω 517,8.
φύω 496,11.
φὼς 274.

Χ

χάζομαι 515, 18. [449,1.
χαίρω 449,2. 519, [50. 568.
χαλκογλώχις 263,8.
χαλκόποδε 261,9.
χαμαιευνάδες 262,8.
χαμαιεῦναι 218,13.
χανδάνω 514,6.
χεῖλος 275,33.
χεὶρ 264,18.
χειρὶς 258,5.
χείω (χέω) 527,10. 488,6.487,22.568.
χελιδὼν 264,19.
χέρνιψ 255,17.
χᾶτος 275,34.
χοῖνιξ 257,20.
χολοῦμαι 568.
χοροιτυπίαι 218,14.
χραF- 526,6.
χραισμεῖν 519,51.
χρὼς 281,1.

Ω

ὦψ 255,18.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Σελ. 65 στίχ. 26 ἀντὶ τοῦ *ἐλειπτικὰ* γράφε *ἐλλειπτικά*.
Σελ. 82 στίχ. 25 μετὰ τὸ *πο(σ)σὶ* θὲς παρένθεσιν.
Σελ. 113 στίχ. 3 ἀντὶ τοῦ *οἰογ-ίτων* γράφε *οἰο-χίτων*.
Σελ. 143 στίχ. 6 μετὰ τὸ *τη.λεθάω* θὲς ἄνω στιγμήν.
Σελ. 209 στίχ. 41 ἀντὶ τοῦ ιά. 264,1 γράφε ί. 264,1.
Σελ. 210 στίχ. 12 ἀντὶ τοῦ θ'. 428, σημ. γράφε ή. 428. σημ.
Σελ. 211 στιχ. 21 ἀντὶ τοῦ ί γράφε θ', ὑποσημ. 15.
Σελ. 212 στίχ. 12 ἀντὶ τοῦ ιά. 264,1 γράφε ι'. 264,1.
» » » 14 » » » » »

Αἰτούμεθα συγγνώμην διὰ πᾶν ἄλλο τυπογραφικὸν παράραμα διαλαθὸν τὴν ἡμετέραν προσοχήν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής